

1
6
286

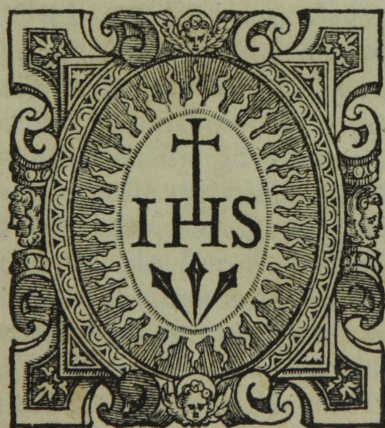
NOVI CALENDARII ROMANI APOLOGIA,

Aduersus Michaelem Mæstlinum Gœppingensem, in Tubingensi Academia Mathematicum,

TRIBVS LIBRIS EXPLICATA.

AVCTORE

CHRISTOPHORO CLAVIO BAMBERGENSI E SOCIETATE IESV.

ROMAE,

Apud Sanctium, & Soc. M. D. LXXXVIII.

PERMISSV SVPERIORVM.

INVICTISSIMO ROM. IMPERATORI RVDOLPHO II. CAESARI AVG.

CHRISTOPHORVS CLAVIVS Bambergensis è Societate IESV.

TANTA est nonnullorum hominum siue naturę vitio, seu prauo ipsorum studio peruersitas CAESAR INVICTISSIME, vt quemadmodum nihil vnquam tam falsum, absurdumq; fuit, quod non suos patronos habuerit; ita nihil adeo verum, ac laudabile, quod vituperatorum calumnias omnes effugerit. Argumento esse potest (ne longius abeam) Calendarium Romanum nuper ex auctoritate GREGORII XIII. Pont. Max. ingentiq; cum cæterorum Principum, Gymnasiorumq; orbis Catholici, tum verò sacræ Maiestatis tuæ approbatione, ab erroribus, quos dies paulatim attulerat, vindicatum: & aliquando maximis omnium propè nationum studijs vel editum, vel receptum. Quod quidem tametsi & rectè atq; ordine factum est, & concinnatum apposité ad morem, vsumq; eum, quē semper DEI Ecclesia tenuit in celebrando sacrosancto Paschæ die, cæterisq; festis, quæ mobilia appellantur; inuentus est tamen Michael Mæstlinus, Mathematicus Tubingensis, qui vt est homo Vbiquetariæ hæresis labe infectus, ita egregium hoc spectatumque Calendarium oppugnando, Ecclesiæ Catholicę concordiam dissoluere nefaria fraude tentaret. Atq; vt omittam ea, quibus Pontificis Romani, Ecclesięq; auctoritatem contumeliose labefactare cōtendit: (vt facile conijcere liceat, eum neque veritatis, neque publici commodi studio, sed odio Romani Pontificis nouam anni restitutionem oppugnare) illud

præcipuum telum eſt, quo Calendarium nouum expugnare conatur; quòd ſcilicet ipſum veris cœli curſibus non reſpondeat omni ex parte: verum id quis non videt valere in vnumquodque Calendarium? quippe quod temporibus maxime notandis inuentum, (vt videlicet ſit, quod in diebus feſtis agendis, in emendo, vendendo, locando, cæteriſque rebus contrahendis vulgo ſequantur omnes) ad popularem vtique intelligentiam, vſumque accommodatum ſit oportet, regulaſque faciles, & ex Cyclis depromptas habeat neceſſe eſt, quales non modo Catholicam Eccleſiam iam inde vſque à Concilio Nicæno in Calendario, ſed etiam Iulium Cæſarem, Arabeſque, & veteres omnes in ſuis faſtis ſeruaſſe accepimus. Quis igitur eſt adeo rudis atque hoſpes in Mathematicis diſciplinis, qui Calendarium vllum eſſe arbitretur, quod cum verorum motuum, qui prorſus inæquales ſunt, tabulis congruat omninò; cum nec medijs motibus, qui æquales ſunt, vndequaque Cyclus vllus, qui in Calendario adhibendus eſt, reſpondere queat? Et quidem in anni reſtituendi compendio, quod GREGORIVS XIII. ad M. T. cæteroſque Orbis Catholici Principes miſit, haud obſcurè oſtēſum eſt, id fieri nullo modo poſſe. Teſtes ſunt Solaris Lunariſque anni æquationes duæ, altera ex Alphōſina, altera ex Copernicana anni ratione; quæ nimirum idcirco propoſitæ ſunt, vt liberum eſſet Mathematicis, vtram mallent, in Calendario reſtituendo ſequi: Et ſimul ſignificatum eſt, qui utraque æquatio (ſi forte eas à ueris motibus lōgius quam par eſt, aberrare uſus coarguat) facili negotio in priſtinum ſtatum reuocari queat. Quid tandem erat cauſæ, quamobrem id fieret, ſi æquationem noſtram, aut cuiuſquā omnino, ueris cæli curſibus perpetuò, & uſquequaque reſpondere poſſe arbitraremur? Itaque fruſtra, atque adeò ſtultè in eo elaborat, deſudatq; Mæſtlinus, ut oſtendat, ęquinoctium, quod inæquabili curſu fertur, propter ęquationem, quam ſemper æquabilē, & ut ita loquar, uniformem eſſe conuenit, haudquaquam in xxj. die Martij ſedem fixam, ac ſtabilem habere. Quid enim? nos id ipſum nō fatemur? non ultrò etiam teſtamur? non id neceſſario fieri docemus, quod æquinoctium

noctium, ob sui inæqualitatem motus, eum diem tum antecedat, tum sequatur? Verum enimuerò hoc neq; absurdum est, neq; nouo aduersatur Calendario: quippe cum nec ueros, nec medios, ut dixi, motus ullum Calendarium sequi possit, sed solam Cyclorum rationem. Adde quod uel multis annorũ millibus, certa per interualla æquinoctium sua sponte ad præstitutum reuertitur diem. Quod ego non ingenio, sed ueritate nixus, ita planum hoc uolumine faciam, ut si absit pertinacia, certamenq; uincendi, nullus deinceps futurus sit dubitationi locus. Quocirca Mæstlinus oleum, ut dicitur, & operam perdidit, nisi ostendat, Calendarium ueros ad motus potius, quã ad Cyclorum rationem & normam referri debere. Quæ sanè res & ualde absurda esset, ac noua, & incredibiles in Christianã Remp. perturbationes inueheret. Quis enim in tãta Astronomicarum uarietate tabularũ uidere, ac statuere posset, quas potissimum, uelut certas, Duces sequi oporteret? Iam quod Męstlinus nostras Epactas, indicta causa, capite damnat, quia in Interlunijs indicandis paulò sunt tardiores; planè temerarium & iniquum est. Nam Epactas rectissimè in Calendario collocatas esse, earumq; æquationem, ad indicandã in annos quartãdecimam primi mẽsis Lunam, ex qua recta Pasche celebratio omnino pendet, accuratissime ex usu Ecclesię institutam, secundus huius uoluminis liber docebit. Qua ex re necessario sequitur, Interlunia in Calendario paulò esse tardiora ijs, quæ in cælo contingunt. Quid igitur nostro Calendario crimini dat aduersarius, quod in quodlibet Calendariũ, quacunq; ratione compositum (saluis modò Cyclis, & æquabilitate anni) nõ æquè conueniat? Neq; enim ullum omnino huiusmodi Calẽdarium condi potest, quod prorsus aut cum cæli cursibus congruat, aut omnia uitet incommoda. Vnum est, quod prętermitti in Calendario nullo modo debet, ut scilicet tota eius ratio certis instructa regulis quam minimũ à medijs absit motibus: qua utiq; laude cumulatum esse Calendarium nouum, nostra hæc Apologia fidem profectò faciet; quæ non dubito, quin iustis existimatoribus expectata magis, quam sera uideatur. Etenim mihi item, ut cæteris Mathematicis,

Mæstlini

Mæſtlini examen uſq; eò leue, ac nugatoriũ ſemper eſt uiſum, vt riſu potius, quam reſponſo dignum iudicaretur. Cæterum cum Mæſtlinus nouum Calendarium petulantiſſimè exagitare, Mathematicos omnes vnus audaciſſimè laceſſere, & tanquam parta victoria de nobis triumphare non deſiſtat, ſecurus ſcilicet, quod nemo omnino vſquam gentium reperiatur, qui mendax eius examen examinare & excutere vel poſſit, vel audeat; meas partes eſſe duxi, tumidos iſtius ſpiritus aliquando frãgere, frigidaſq; ac ieiunas eius calumnias pro virili propulſare: ne fortè (vt nunc eſt) qui in hoc genere nihil vident, cæcum, vt dicitur, ſequantur Ducem. Quocirca æquis, iniquiſq; demonſtrabo, illum quamuis lynceus ſibi videatur, in Computo Eccleſiaſtico, quem vocant, tanquam cæcum & ſæpe, & grauiter offendiſſe: quippe qui (ut alia omittam) temere affirmauerit, Paſcha Luna xv. nefas eſſe celebrari; quod omnibus Patrum decretis, Concilijſque aduerſatur: Itemque Lunam xiiij. à plenilunio non differre; quod non modò abſurdum, ſed etiam ridiculum eſt. En cur Calendarium nouum tanto doctiſſimorum hominum ſtudio, ac labore reſtitutum Mæſtlinus, tam maledicè cauilletur. En cur GREGORIO Pontifici Max. tam audacter inſultet. En cur, uelut arbiter honorarius orbis terræ Rom. Imperatorem, cæteroſque Principes Chriſtianos ad ſuum tribunal, ad cauſam dicendam uocet. Me uerò, ut meam hanc qualemcunq; Apologiam tibi potiſſimum, CAESAR INVICTISSIME dedicarẽ. multæ cauſæ impulerũt nec leues, nec obſcuræ. Primùm, cum Rom. Imperator ſuo iure primarius Eccleſiæ Romanæ, Sediſq; Apoſtolicæ defenſor ſit, ac propugnator: hic meus liber pro Catholicæ Eccleſiæ, Apoſtolicæq; ſedis dignitate dimicans, cuius ductu, ac præſidio magis exire debuit, quam Imperatoris Rom. ſacroſanctæ Eccleſię præſtãtiſſimi, & ſummi Ducis? Deinde cuius magis, quam tua, intereſt, perſpectũ & exploratũ habere, Calendarium nouum, quod toto Imperio Romano, Maieſtatis tuæ auctoritate uulgatum eſt, non flagitioſum, temerariumque negotium eſſe, quod Mæſtlinus temerè, & impudenter iactat; ſed egregium, & Aſtronomię præceptis,

anti-

antiquissimisq; tùm orientalis, tum occidentalis Ecclesiæ institutis subnixum? atq; ità subnixum, ut non solum Mæstlini leuissimi uelitis tela, uerum etiam cuiusuis aut Ecclesiæ Rom. odio, aut alia de causa oppugnatoris, facilè impetus omnes, & machinas eludat? Huc accedit, quod superioribus annis clarissimus uir Iacobus Curtius à Senfftenau, homo summa prudētia, omniq; doctrinæ genere insignis, idemq; S.T.C.M. tùm apud SIXTVM V. Pont. Max. Legatus, mihi pro familiaritate significauit, optare te, vt aliquis intolerabilem istius calumniatoris audaciam frangat, eiusq; cauillationes, ac figmenta diluat; ne si nullus ei responderet, homo suimet laudator egregius se nouum Calendariū funditus euertisse iactaret: Indignum quippe, vt est, tuæ quoq; Maiestati videri, homunculum vnū ex multis tantos sumpsisse spiritus, vt aduersus opus tam præclarum, adeoq; ab omnibus optatum, per ludibrium oblatrare, & orbē terræ vniuersum ad pugnam prouocare non dubitarit. Itaq; tua me tacita quidem, sed Imperatoria auctoritas simul, & ad spem non inutilis victoriȩ, & ad tanti Patroni adoptandi cupiditatem erexit. Quid quòd Augustissima AVSTRIACA familia studio religionis incensa, plurimis, maximisque domicilijs nostro ordini extructis, ac dotatis, vetera beneficia nouis quotidie cumulat; tuaq; erga nostros homines egregia beneuolentia, ipsi æqualis ætati, adeo nostram sibi deuinxit Societatem, vt ea nō gratius, quam verius, omnia se vobis debere, præ se ferat? Quocirca, vt ego quoq; pro virili parte tuæ Maiestati, Regiæq; stirpi vestræ aliquid gratiȩ, vtcunq; licet, persoluam; volui hunc ingenij mei fœtum, quasi testem, atq; obsidem esse nostræ erga vos perpetuȩ voluntatis. VALE. ROMA. Anno M. D. LXXXVIII. Quintodecimo CAL. NOVEMB.

LIBRI TRES.

I. DE ANNI SOLARIS AEQVAtione.

II. DE ANNI LVNARIS, ET Cycli literarum Dominicalium Aequatione.

III. DE COMPVTO ECCLESIAstico per digitorum articulos.

His causæ rationesq́; Restituti Calendarij vberrime explicantur.

INDEX CAPITVM LIBRI I.

I. QVID in sacris literis de Paschæ celebratione præcipiatur, & quid de eadem à SS. Patribus, & Concilijs sancitum sit. pag. 5

II. CVR Calendarium corrigi debuerit, & in quo eius correctio consistat. 17

III. CVR Aequinoctium vernum ad diem 21. Martij potissimum, & qua ratione reuocatum sit. 19

IIII. ECCLESIA cur posthabitis motibus veris apparentibusue, medios tantum, siue æquales, aut potius Cyclos in mobilium festorum celebratione vsurpet. 28

V. QVAE intercalandi ratio adhibita sit, vt Aequinoctium prope diem 21. Martij, ad quē est reuocatum, retineatur. 34

VI. DE periodo Anomaliæ Aequinoctiorum, & inæqualitatis annorum ex Nicolai Copernici doctrina. 47

VII. ARGVMENTA Mæstlini aduersus rationem Solaris anni æquandi, in quadringentis quibusq; annis adhibendam, eorumq; solutiones. 60

INDEX CAPITVM LIBRI II.

I. QVO pacto Cyclus decennouennalis annos 19. Solares exæquet. 83

II. QVO pacto aurei numeri in Calendario disponantur, & cur, ijs amotis, in eorum locum Epactæ substitutæ sint. 87

III. QVO artificio Epactæ in Calendario describantur. 107

IIII. DE constructione tabulæ expansæ Epactarum, eiusq; æquatione, & de inuentione Epactæ quolibet anno proposito. 129

V. DE Embolismis, ac saltu Lunæ. 236

VI. QVAE appelletur Luna quartadecima Paschalis, & quare Epactæ Calendario ita inscriptæ sint, vt earũ Nouilunia medias ac veras coniunctiones Luminariũ vt plurimũ sequantur. 254

VII. ARGVMENTA Mæstlini aduersus Nouilunia, quartasdecimas Paschales, & æquationem Epactarum, ac Cycli Solaris noui Calendarij, eorumq; confutationes. 274

ACCESSIT APPENDIX, QVA ANTONIVS POSSEVINVS è Societate IESV defenditur, & summa totius Apologiæ explicatur. 311

IN-

IV

INDEX CAPITVM LIBRI III.

I. DE aureo numero. 326

II. DE Epactis, & Nouiluniјs. 333

III. DE Cyclo Solari, siue literarum Dominicalium 28. annorum. 344

IIII. DE litera Dominicali. 348

V. DE annis Bissextilibus, communibusq; tum centesimis, tum non centesimis: & numero dierum ob æquationem anni Solaris vsque ad datum quodcunq; tempus exemptorum. 367

VI. DE festis mobilibus. 370

VII. DE Aduentu Domini. 381

VIII. DE numero Dominicarum inter Pentecosten, & Aduentum Domini. 383

IX. A QVO die hebdomadæ quilibet dies mensis anno quouis proposito denominetur, siue primus is sit, siue non. 387

X. DE Nonis, Idibus, & Calendis. 389

XI. DE Indictione. 391

XII. DE loco Solis in Zodiaco. 394

XIII. DE loco Lunæ in Zodiaco, & quot horis noctu luceat. 396

INDEX RERVM
QVAE VNOQVOQVE CAPITE
Libri I. explicantur.

CAP. I.

PRæceptum de Paschæ celebratione, ex scriptura sacra. pag. 5
Iudæi quando Pascha celebrarẽt, ex præcepto diuino. Ibid.
Mensis primus qui. ibid.
Cur Ecclesia maluerit Pascha mobile esse, quam fixum. 7
Non esse audiendos eos, qui putant Pascha stato semper die celebrandum esse. ibid.
Pascha celebrandum esse Dominica prima post Lunam xiiij. primi mensis. ibid.
Pascha cur, cadente Luna xiiij. in Dominicam, transferatur in Dominicam sequentem. ibid.
Auctoritates variæ tum Patrum, tũ Conciliorum, Pascha esse celebrãdum Dominica prima post Lunam xiiij. primi mensis. 8
Concilium Nicænum confirmasse potius, quàm instituisse, Pascha celebrandum esse die Dominico post Lunam xiiij. 10
Eusebio Cæsariensi, & Alexandrinis curam à Nicæno Concilio datam esse Cycli aurei numeri 11
Morem celebrandi Pascha die Dominico post Lunam xiiij. primi mensis temporibus Apostolorum incepisse, esseq; traditionem Apostolicam. 12
Error quorundam in primo mense definiendo. 14
Mensem primum rectè dici eum, cuius Luna xiiij. in diem æquinoctij incidit, vel eum proximè sequitur. 15
Tria in celebratione Paschæ obseruanda. 16
Aequinoctio Verno diẽ 21. Martij à Nicæno Concilio tributum esse. ibid.
Quæ & quot Nouilunia sint Paschalia ex decreto Concilij Nicæni. ibid.
Quot, & quibus diebus anni celebrari possit Pascha ex Nicæni Concilij decreto. ibid.
Nouiluniæ ex institutione Concilij Nicæni vsque ad correctionem anni inuestigata fuisse per aureos numeros. 17
Cyclum literarum Dominicalium institutum esse, vt Dominica dies inueniretur. ibid.

CAP. II.

AEquinoctium, Nouiluniaque ante correctionem non eisdem diebus contigisse, quibus tempore Concilij Nicæni fiebant. 17
Quæ Lunationes ex Concilio Nicæno Paschales reiectæ fuerint, tanquam non Paschales, ante correctionem, propter errorem æquinoctij. ibid.
Pascha quando in secundo mense celebratum sit, ante correctionem, propter æquinoctij errorem. ibid.
Nisi Calendarium fuisset correctũ, accidisset post aliquot annos, Pascha semper in secundo mense, tertio, quarto, &c. celebrari, propter æquinoctij versus initium mensis ascensum. 18
Pascha quando ante Calendarij restitutio-

ſtitutionem celebratum ſit Luna xxv. ob Nouiluniorum per aureos numeros inuentorum errorem. ibid.

Niſi correctum fuiſſet Calendariũ, Paſcha celebrari contigiſſet in Nouilunio, Luna ij.iij. &c. ob errorem Nouiluniorum, quæ per aureos numeros inquirebantur. ibid.

Ob errorẽ æquinoctij, & Lunæ xiiij. ex aureis numeris inuentæ, ſæpe in Paſchæ celebritate contigiſſe errorem 7. aut 28. aut 35. dierum, ante emendationem Calendarij. ibid.

Niſi correctum fuiſſet Calendariũ, committi contigiſſet in Paſchæ celebratione poſt multos annos, error 42. dierum, & amplius. ibid.

Cauſæ, cur reſtitutio Calendarij fuerit neceſſaria. ibid.

Calendarij correctio in quibus conſiſtat. 19

CAP. III.

SEntentiæ variæ de æquinoctij reſtitutione. 19

Gregorius xiij. quam ſententiam in reſtituendo æquinoctio ſecutus ſit. ibid.

Incommoda aliarum opinionum de æquinoctij reſtitutione. ibid.

Aequinoctium vernum qua ratione ad diem 21. Martij reſtitutum ſit. 20

Cur 10. dies ſimul exempti ſint ex anno 1582. non autem ſinguli ex ſingulis annis, aut menſibus. ibid.

Aequinoctium cur ſedem ſuam ad 10. dies anticipauerit in Calendario à tempore Concilij Nicæni vſque ad correctionem Calendarij. 21

Anni magnitudo ſecundum Iulium Cæſarem, & Eccleſiam. ibid.

Anni magnitudo ſecundum Alphonſinos. ibid.

Quanto maior ſit annus Romanus, ſiue Eccleſiaſticus anno Alphonſino. ibid.

Aequinoctium in quot annis anticipet vnum diem, ſecundum annum Alphonſinum. ibid.

Calendarij correctio cur in anno 1582. & in Octobri potius inſtituta ſit, quàm in alio anno ac menſe. ibid.

Calendarij correctio cur anno 1583. in regionibus remotioribus fieri iuſſa ſit in Februario. 22

Mæſtlini falſa ratio, cur in Octobri, & non ante diem Paſchæ anni 1582. correctio facta ſit, puta in Februario. ibid.

Mæſtlini ignorantia in ijs, quæ Catholica Eccleſia in Paſchæ celebratione ſemper obſeruauit. 23

Paſcha anni 1582. ſecundum Calendarium nouum, ſi in Februario facta fuiſſet exemptio 10. dierum, non illegitimũ fuiſſe, vt perperam vult Mæſtlinus. ibid.

Paſcha anni 1582. ſecundum Calendarium nouum, ſi in Februario fuiſſent 10. dies exempti, legitimum futurum fuiſſe, etiam ſecundum motum verum. contra quàm vult Mæſtlinus. 24

Paſcha celebrari poſſe Luna xv. ſi tunc ſit Dominica, probatur varijs teſtimonijs, & vſu Eccleſiæ ibid.

Paſcha anni 1582. ex Calendario vetere cõtra Patrum decreta celebratum eſſe in quarta hebdomada, ſiue Luna xxiij. 26

Quòd Eccleſia interdum Luna xiiij. Paſcha celebret, id vitio cycli, qui perfectus omnino eſſe non poteſt, tribuendum eſſe: Eam autem non propterea in hæreſim Quartadecimanorum incidere. 27

CAP. IIII.

ECclesiam motus duntaxat medios, veris relictis, considerare, ob multas causas. 28
1 Quia medij motus æquales sunt, & vniformes, ac proinde ad captum vulgi accommodati: veri autem motus inæquales, & irregulares. ibid.
2 Ne seminarium perpetuum rixarum, & discordiarum excitetur in Ecclesia, si veri motus obseruarentur, ob tabularum Astronomicarum varietatem. ibid.
3 Quia nullæ tabulæ ad hanc vsque diem extructæ sunt, quæ veros motus sine errore exhibeant ad multos annos. 29
4 Quia etiamsi Astronomicæ tabulæ extarent absolutissimæ, frustra tamen veri motus adsciscerentur ab Ecclesia, ob Meridianorum varietatem. 31
5 Quia antiquissima Ecclesiæ consuetudo est in obseruatione mediorum motuum, non autem verorum: quæ sine causa vrgenti mutari non debet. 32
6 Quia ita faciendum esse, testantur varij scriptores, & Computistæ. 33
Prutenicæ tabulæ, quæ hodie ab omnibus vsurpantur, cur incertæ iudicari possint. 29
Ex Astronomis nonnullos in motu Solis ac Lunæ magis fidere tabulis Alphonsinis, quàm Prutenicis. 30
Aequinoctij verni obseruatio à nobili quodam Dano facta anno 1586. ibi.
Rectè ad restituendum æquinoctium in diem 21. Martij, exēptos fuisse 10. dies, confirmatur ex obseruatione nobilis cuiusdā Dani facta anno 1586. ibi.
Astronomicas tabulas magni faciendas esse, etiamsi longo tempore durare nequeant. ibid.
Astronomicarum tabularum inconstantia vnde proueniat. ibid.
Cur videri possit Deus cœlorum motus tantis difficultatibus voluisse inuoluere. 31
Ecclesiam affixisse semper æquinoctium ad diem 21. Martij, etiamsi per verum motum ab eo aliquantum recedat in annis bissextilibus. 32
Non multum referre, quod ad Paschæ festum spectat, si æquinoctium non semper in ipsum diem 21. Martij incidat, sed eum interdum aliquantum antecedat, vel subsequatur. ibid.
Deum per Moysen præcepisse obseruationem primi Mensis, & 10. diei, & 14. rustico modo, & ad captum vulgi accommodato. ibid.
Ecclesiam non valde laborare de veris aut medijs Nouilunijs, plenilunijsq́;, cum in ijs inuestigandis vsa semper sit Cyclis. 33
Ecclesiam in Cyclo Lunari vsurpādo imitari omnem antiquitatem. ibid.
Medios motus vtiles esse ad dyudicandum, quinam Cyclus è pluribus rectius Lunas xiiij. exhibeat in Calendario. 34

CAP. V.

QVæ intercalandi ratio adhibita sit, vt æquinoctium prope 21. diem Martij conseruetur. 34
Annus Astronomicus quid. 35
Annum Astronomicum constare ex diebus, & horis, horarumq́; fragmentis. ibid.
Annus Ciuilis quid. ibid.
Annum Ciuilem necessario constare ex diebus integris. ibid.
Annum Astronomicū non semper ab eodem momento eiusdem diei incipere. ibid.
Anni Astronomici cognitionem esse neces-

necessariam. 36
Cur quartus quisque annus sit bissextilis. ibid.
Aequinoctium, si omnes anni essent communes, in 1460. annis peragraret omnes dies totius anni. ibid.
Intercalatio vnius diei quarto quoq; anno cur maior sit, quã oporteat. ibid.
Quod remedium adhibendum sit, ne aequinoctium, propter nimiam quarto quoque anno intercalationem adhibitam, versus principium mensis progrediatur. ibid.
Anni magnitudo ex Ptolemaeo. ibid.
Anni magnitudo ex Albategnio. 37
Anni magnitudo ex Aphõsinis. ibi.
Cur veteres suspicati sint, annum esse inaequalem. ibid.
Copernici de anni inequalitate obseruationes. ibid.
Difficultas intercalandi ad aequinoctium in die 21. Martij retinendum, ob anni inaequalitatem. ibid.
In quot annis dies intercalaris semel omittendus esset, si annus Ptolemaei assumeretur. ibid.
In quot annis secundum Albategnij annum cessandum semel esset ab intercalatione. ibid.
In quot annis Alphonsinus annus requirat exemptionem vnius diei intercalaris. 38
Duae viae intercalãdi ad aequinoctiũ in die 21. Martij retinendum: vna ad inaequalitatem anni Solaris, altera ad mediam anni magnitudinem, instituta. ibid.
Omnes principes arbitrio Summi Pontificis permiserunt, vt vtram mallet viam intercalandi eligeret. ibid.
Cur posterior via intercalandi ad annũ mediũ instituta delecta sit. ibid.
Annum inaequalem aptum non esse ad intercalandi rationem instituendam. ibid.
Contentiones in Pascha celebratione à Concilio Nicano vsque ad Iustinianum Imperatorem, vnde exortae sint. ibid.
Necessario aequabilem & vniformem intercalandi viam praescribendã fuisse. 39
Annus maximus cur ad aequationem anni Solaris non sit idoneus. ibid.
Annus minimus cur ad aequationem anni Solaris aptus non sit. ibid.
Annus medius, id est, Alphonsinus, cur solus ad annum Solarem aequandum aptus sit. ibid.
Ratio intercalationis ad medium annum instituta quo pacto se ipsam emendet. ibid.
Nihil incommodi, quod alicuius momenti sit, sequi ex intercalatione pro medio anno instituta. 40
Similitudo inter medias Luminarium coniunctiones, & aequationem ad annum medium institutam. ibid.
Nouum non esse, aut absurdum, vt interdum Pascha celebretur vel in secundo mense, vel in vltimo, proper annos communes, & bissextiles. 41
Pascha necessario celebratum esse interdum & in secundo mense, & in vltimo, etiam ipsis Concilij Nicani temporibus. ibid.
Ecclesiam decretis Patrum, & Cõcilij Nicani non repugnare, etsi interdum Pascha celebret vel in vltimo mẽse, vel in secundo, cum hoc nullo modo vitari possit. 42
Aequinoctium duplex esse, Astronomicum seu verum, & Ecclesiasticum, siue Politicum. ibid.
Quare, quod aequinoctium Ecclesiasticum discrepet interdum à uero, absurdum non sit. ibid.
Ecclesiam esse liberam in obseruando aequinoctio, & Lunae cursu ad Pascha celebrandum: obseruare tamen

illa

illa propter mysterium. ibid.

Ecclesiæ magis cordi esse pacem fidelium in Pascha celebratione, quam accuratam æquinoctij, & cursus Lunæ obseruationem. ibid.

Aequinoctium quo pacto ad diem 21. Martij possit reuocari, si post aliquot annos eum diem desereret. 43

Calendarij Gregoriani perpetuitas, ac perfectio, in quo consistat. ibid.

Mæstlinum ignorasse, in quo perfectio, ac perpetuitas Calendarij consistat. ibid.

Fieri non posse, vt æquinoctium in eodem die persistat, ob sex horas quotannis omissas. ibid.

Calendarium nouum intactum permansurum, etiamsi alia intercalandi via instituatur, si fortè à posteris alia anni magnitudo exploretur. 44

Si aureus numerus in Calendario esset relictus, fuissent condenda triginta Calendaria. ibid.

Intercalaris diei omissio in centesimis annis, quadringentesimo quoque excepto, qua ratione ad annum Alphonsinum quadret. ibid.

Centesimi anni cur ad æquationem anni Solaris sint delecti. ibid.

Qui anni centesimi sint post correctionem bissextiles, & qui communes. 45

Similitudo inter intercalationem quadringentesimo quoque anno, & intercalationem quarto quoque anno adhibendam. ibid.

Aequationem in centesimis annis adhibitam non officere intercalationi, quæ 134. quoque anno fieri deberet, sed eam potius perficere. 46

Aequationem in centesimis annis adhibitam eodem modo conseruare æquinoctium in eodem die, quo per intercalationem quarto quoque anno conseruatur. 47

Aequationem in centesimis annis adhibitam similem esse rationi intercalandi Arabum in æquatione anni Lunaris. ibid.

CAP. VI.

Periodus anomaliæ æquinoctiorũ ex Copernici sententia, quanta sit. 48

Periodus anomaliæ æquinoctiorũ quãdo inceperit ante Christi ortum. ibid.

Periodus anomaliæ æquinoctiorũ quo anno Christi iterum inceptura sit. ibid.

Tabella monstrans, quando anomalia æquinoctiorũ in 8. præcipuis partibus existat. 49

Aequinoctium verum ac medium quando simul fiant & quando maximè inter se differant, & quando mediocris sit eorum differentia. ibid.

Annus tropicus quando sit maximus, & quando minimus, & quando medio se habeat modo. 50

Tabula complectens omnem varietatem æquinoctiorum, & inæqualitatis annorum, in vna integra periodo anomaliæ æquinoctiorum. ibid.

Confusio inter Christianos, si æquatio æquinoctij ad motum uerum institueretur. 53

Nullam æquationem æquabilem atque vniformẽ institui posse, quæ omni ex parte vero motui Solis quadrare possit. 54

Aequinoctium secundum æquationẽ noui Calendarij non longè à die 21. Martij recedere in tota vna periodo, ideoque meritò eam esse institutam ad annum Alphonsinum, qui medius est. ibid.

Differentiam inter verum, ac medium æquinoctium non attingere diem vnum cum semisse. ibid.

Aequatio præcessionis æquinoctiorũ

maxima

maxima quanta sit, cum scilicet verum ac medium æquinoctium maximè inter se distant. ibid.
Aequinoctium medium quando antecedat, aut sequatur verum. ibid.
Quantum sit maximum discrimen inter verum ac medium æquinoctiũ. 55
Mæstlinum quid deceperit, vt putauerit, æquinoctium medium à vero abesse posse toto quatriduo. ibid.
Aequinoctiũ mediũ quãdo fiat. ibid.
Mæstlinus quare putauerit, æquinoctium verum prolapsurum ad diem 27. Martij. 56
Aequinoctium non prolapsurum ad 27. Martij, vt Mæstlinus cauillatur, etiam in spatio 20000. annorum. 57
Calendarium nouum esse perfectum, etiamsi tabulæ Prutenicæ veris motibus adhuc consentirẽt post annos 20000. 57
Aequinoctium cur per æquationem noui Calendarij frequentius post diem 21. Martij contingat in cælo, quàm ante. 58
Aequationem quamcunque, præter eam, quæ ad medium annum instituitur, deturbare æquinoctium è propria sede longius, quàm oportet. ibid.
Aequationem ad medium annum institutam iure nõ posse reprehendi. 59

CAP. VII.

Mæstlini malitia & fraus in æquinoctio noui Calendarij oppugnãdo. 60
Argumẽtum primum Mæstlini aduersus æquationem noui Calendarij, ex inconstantia tabularum Astronomicarum. ibid.
Argumentum secundum, ex æquinoctijs annorum præsentium. 61
Argumentum tertium, ex æquinoctijs annorum futurorum. ibid.
Argumentum quartum, ex æquinoctijs annorum præteritorum. 62
Argumentũ quintum aduersus exemptionem 10. dierum factam. ibid.
Mæstlini argumẽta omnia peccare, quòd verum æquinoctium assumant. 63
Mæstlini testimonium, in anno Ecclesiastico non esse obseruandas Astronomorum subtilitates. ibid.
Mæstlinum verè asserere, in anno Politico, & Ecclesiastico Astronomicas subtilitates non esse consectandas. 64
Mæstlini temeritas in Calendario oppugnando. 65
Mæstlinum verè asserere, neque Iulium Cæsarem, neque Patres Concilij Nicæni de subtilitatibus Astronomicis quicquam monuisse. ibid.
Mæstlinum uerè asserere, post inscriptionem aurei numeri in Calendario à Dionysio exiguo factam, propter sublatas verorum motuum subtilitates, concordiam maximam in Paschæ celebratione seruatam esse. ibid.
Pascha quoties non ex Concilij Nicæni sententia celebratum sit, paucis annis ante Calendarii restitutionem. ibid.
Pascha post annum 2624. semper contra decretum Concilii Nicæni celebrandum esset, nisi Calendarum fuisset correctum. 66
Necessitas correctionis Calendarii, aduersus Mæstlinum. ibid.
Mæstlinum propter odium in Pontificem Romanum asserere, vetus Calendarium esse retinendum. ibid.
Mæstlinum falsò asserere, sibi gratum non esse, de subtilitatibus Astronomorum quæstionem vllam mouere. ibid.
Mæstlinum falsò asserere, in Calendario nouo obseruatas esse subtilitates Astronomicas. ibid.
Mæstlinum falsò asserere, Gregorium xiii. sub pœna excommunicationis orbem Christianum subiicere subtili-

litatibus Astronomorum. ibid.
Gregorius xiij. quid prætendat in excommunicatione contra eos, qui Calendarium nouum non recipiunt. ibid.
Mæstlinũ frustra subtilitates Astronomicas consectari in Calendario oppugnando, cum eæ neglectæ sint in eo. 67
Mæstlinum nolentem Calendario nouo fauere. ibid.
Argumenti primi solutio. ibid.
Tabulas Prutenicas ad Calendariũ restituendum esse adhibitas. ibid.
Tabularum Astronomicarum incõstantiam non obesse perfectioni, ac perpetuitati Calendarij noui. ibid.
Calendarium nouum quomodo perpetuum dicatur. ibid.
Aequinoctium secundum æquationẽ anni medij redire ad diem 21. Martij, etiam post annos 20000. licet interim huc, illucq; ab eo euagetur. 68
Non opus esse tanta animi contentione ad Calendarium nouum defendendum, quantam vult Mæstlinus. ibid.
Argumenti secundi solutio. ibi.
Aequinoctium duos minimum dies poscere, ob annos bissextiles. ibi.
Aequinoctium, quod ad annos præsentes attinet, rectè ad diem 21. Martij reuocatum esse. ibi.
Aequinoctij restitutionem ad diem 21. Martij, per omissionem diei intercalaris anno 1700. non esse versuræ solutionem, vt Mæstlinus calumniatur. 69
Aequinoctium ob anni inæqualitatẽ in vtrãq; partem à die 21. recedere. ibi.
Aequinoctium quando ex die 21. ad 22. & 23. deuoluatur, & quãdo ad 21. reuertatur. Item quando ex die 21. ad 20. & 19 recedat, & quando inde ad 21. regrediatur. ibi.
Diem 21. Martij æquinoctio assignatum, medium locum habere inter 23. diem, & 19. ad quos vsque excurrere potest æquinoctium, cum inde sponte sua ad diem 21. reuertatur. ibi.
Pascha rarò in vltimum, vel secundum mensem in nouo Calendario incurrere. 70
Nouum non esse, vt interdum Pascha in vltimum, vel in secundum mensem incidat. ibi.
Pascha necessariò celebrari nonnunquam in secundo mense, propter duos dies, quos æquinoctium postulat: siue Calendarium vetus retineatur, siue nouũ recipiatur. ibi.
Calendarium correctionem desideraturum non fuisse, si æquinoctium ad diẽ 11. Martij progressum, sponte sua ad 21. regredi cæpisset, nullo adhibito remedio. ibi.
Recessum æquinoctij à die 21. Martij locum solum habere in tabulis Prutenicis. 71
Recessum æquinoctij à die 21. Martij præuisum esse ab auctoribus Calendarij noui, vt testantur duæ viæ æquationis in Cõpendio nouæ rationis restituendi Calenaarij ad Principes misso. ibi.
Argumenti tertij solutio. ibi.
Aequinoctium quare in proximè futuris centesimis annis necessariò à die 21. versus finem mensis delabatur. ibi.
Mæstlinum semper loqui de æquinoctio vero tabularum Prutenicarum: quod ad rem non facit, cum in Calendario assumptum sit æquinoctium anni medij, quod ad vsum Ecclesiæ satis est. 72
Aequinoctium secundum annum medium vniformiter anticipare vnum diẽ in 134. annis, teste ipso Mæstlino. ibi.
Mæstlinum temerè velle, vt in Calendario verus motus consideretur, cũ supra tamen dixerit, neminem Politicorum, & Plebeiorũ subtilitatibus Astronomicis grauandum esse. ibi.
Mæstlinum iterum docere, Calendarij noui æquationem vniformem cõpensare tarditatem, velocitatemq; antícipa-

ticipationis veri æquinoctij. 73

Gregorium xiij. in Bulla Calendarij non dixisse, vt vult Mæstlinus, verum æquinoctium perpetuo permāsurum ad diem 21. ibi.

Ecclesiam in Deum non peccare, q eius æquinoctium à vero distat interdu vno aut altero die, cum vltrò ad diem 21. regrediatur: quemadmodum eadē non peccauit ante correctionem, statuendo illud die 21. quod die 11. fiebat. ibi.

Pascha debito tempore non celebrare, quando peccatum sit, & quando non. ibi.

Mæstlinum iterum concedere, æquinoctium secundum annū medium posse multis seculis habere sedem fixam. 74

Ridiculum nō esse, sed necessarium, vt æquinoctium medium in Calendario consideretur, non autem verum. 75

Mæstlinum temerè velle Ecclesiam veris motibus astringere. 76

Mæstlinum falsò affirmare, æquinoctium medium fieri die 23. Martij, posseq; quatriduo abesse à vero. ibi.

Aequinoctium medium quātum abesse possit à vero. ibi.

Mæstlinum temerè contendere, æquinoctiū deuolui posse ad 27. Martij. ibi.

Cur absurdum non sit, Ecclesiam interdum à vero æquinoctio aberrare post correctionem. 77

Mæstlini scurrilis irrisio de die nouissimo noui Calendarij. ibi.

Calendarium nouum meritò laudari, cum statuat æquinoctium in 21. die Martij, qui inter 19. & 23. ad quos vsque excurrere potest, medius est. ibi.

Argumenti quarti solutio. 78

Aequationem æquinoctij noui Calendarij, cum sit æquabilis, non posse omni ex parte quadrare in omnes annos præteritos, ac futuros. ibi.

Aequationem æquinoctij noui Calēdarij exquisitè respondere nōnullis annis præteritis, ac futuris. ibi.

Argumenti quinti solutio. 79

Aequatio noui Calendarij cur nonnullis annis præteritis, & futuris pauciores dies, quàm res exigit, offerat eximendos, nonnullis autem plures. ibi.

Aequatio noui Calendarij quo pacto ad tempora Concilij Nicæni retracta exhibeat 10. dies eximendos. 80

Necessariam fuisse 10. dierum exēptionem, vt æquinoctium ex die 11. in 21. restitueretur, siue æquatio 10. dies præbeat eximendos vsque ad Cōcilium Nicænum, siue non. ibi.

Responsio generalis ad omnia argumenta, quæ contra æquationem Calendarij noui afferri possunt. 81

Aequinoctium restituendum esse ad diem 21. Martij per intercalationem, vel omissionem aliquot dierum, si ab eo longius recessisse comperiatur. ibi.

Nullum argumentum posse excogitari, quod vim vllam habeat aduersus Calendarium nouum. ibi.

Nullum Calendarium alio modo cōstrui posse, quàm quo Gregorianum est constructum, quod sit perfectum, perpetuumque, aut diuturnum. 82

Quid requiratur, vt Calendarium aliquod absolutum, & diuturnum dici possit. ibi.

Mæstlinum, si voluisset, ex Compendio nouæ restitutionis Calendarij potuisse eius perfectionem intelligere. ibi.

Neminem iure posse nobis obijcere, nos non præuidisse, quæ obijci possint, aut non intellexisse, quatenus Calendarium dici possit perpetuum. ibi.

INDEX RERVM
QVAE VNOQVOQVE CAPITE
Libri II. explicantur.

CAP. I.

Nnus Lunaris Ciuilis quid, quotuplex, & quantus. 83
Ann° Lunaris Astronomicus quid, & quantus. 84
Lunaris mensis magnitudo secūdum motum medium. ibid.
Lunarem mensem secūdum Computistas, iusto esse minorem. ibid.
Lunaris mensis per dies, horas, & fragmenta horarum numerati cognitionem necessariam esse, vt menses Lunares Ciuiles, vel Politici rectè instituantur. ibid.
Mensis Lunaris Ciuilis magnitudo. ibid.
Lunationes in Calendario cur sint alternis dierum 30. & 29. ibid.
Nouilunia cur quolibet anno contingant plerunque 11. diebus prius, quàm proximè antecedente anno. 85
Anni 19. Solares quot dies contineant. ibid.
In 19. annis Solaribus fieri Lunationes medias 235. ibid.
Differentia inter dies annorum 19. Solarium, & dies Lunationum 235. quanta sit. ibid.
Anticipatio mediarum Lunationum quanta sit in 19. annis, & quanta in 76. ibid.
Lunationes medias anticipare diem vnum in annis 312 $\frac{1}{2}$. ibid.
In 19. annis Solaribus contineri Lunationes 235. Ciuiles. ibid.
Lunationes 235. Ciuiles in 19. annis Solaribus contentæ quo pacto expleant tempus totidem Lunationum mediarū, etiamsi in qualibet omittantur Min. 44. Sec. 3. Ter. 11. 86
Vnde in 19. annis suppleantur Min. 44. Sec. 3. Ter. 11. quæ in quaque Lunatione Ciuili omittūtur, vnà cum 12. horis vltimæ Lunationi extraordinariæ ademptis. 87
Metonem Atheniensem inuentorem fuisse aurei numeri circa Olympiadem 86. ibid.

CAP. II.

AVrei numeri quo ordine à veteribus in Calēdario collocati sint. 87
Aurei numeri cur in Calendario nō seruent ordinem naturalem, sed maior antecedat minorem plerunque 11. diebus. ibid.
Aureum numerum quemlibet in Calendario gigni à proximè antecedente, per additionem 8. vel per subtractionem 11. à proximè vero insequente, per additionem 11. vel per subtractionem 8. 88
Aureus numerus minor in Calendario maiorem antecedentem plerunque sequitur proximè: maior verò minorem non proximè, sed vno relicto die vacuo. ibid.
Aurei numeri omnes qua ratione ex primo aureo numero Calendarij, aut ex postremo, Calendario inscribantur. ibid.

Aureus

Aureus numerus maior quibus in lo is minorem sequatur proximè in Calendario vetere, & in nouo huius temporis, si aurei numeri in eo forent describendi. 89

Calendarium Ecclesiasticum, quo Ecclesia à Concilio Nicæno vsque ad anni correctionem à Gregorio xiij. factam vsa est. 90

Aureorum numerorũ seriem in Calendario non esse instar Cycli, vt primus ab ultimo formetur per additionẽ 8. quemadmodum aliorum quilibet à superiore gignitur. 96

Calendarium Ecclesiasticum, quo post anni correctionem à Gregorio xiij. factam Ecclesia vti deberet, vsque ad annum 1700. si aurei numeri pro Epactis in eo descripti essent. 97

Aureus numerus sequens cur ab antecedente formetur per additionem 8. vel subtractionem 11. Antecedens verò à sequenti per additionem 11. vel subtractionem 8. Et cur non continuato ordine scribantur aurei numeri in Calendario. 103

Cycli decennouennalis distributio in Ogdoadem, & Hendecadem. 104

Nouilunia quo modo ex aureis numeris in Calendario dispositis inuestigentur. ibid.

Aurei numeri defectus in Nouiluniis inuestigandis. ibid.

Nouilunia quantum anticiparint à tempore Concilii Nicæni vsque ad annum correctionis. ibid.

Nouilunia ante correctionem inueniebantur in Calendario per ascensum quinque dierum inclusiuè ab aureo numero proposito. ibid.

Aurei numeri quo pacto in veteri Calendario promouendi fuissent, tam ante correctionem, quàm post, vt Nouilunia indicarent. 105

Aurei numeri in Calendario correcti, cur non possint perpetuò, aut longo tempore Nouilunia monstrare. ibid.

Triginta Calendaria esse conficienda, si aureus numerus in Calendario retineri deberet. ibid.

Epactas meritò in locum aureorum numerorum suffectas esse. ibid.

Epacta qualibet cur minor esse debeat, quàm 30. ibid.

Epactæ quid sint, & cur 30. sint. 106

Epactæ cur sic dictæ sint. ibid.

CAP. III.

Epactæ cur in Calendario dispositæ sint ordine retrogrado. 107

Epactæ quo pacto in Calendario disponantur. ibid.

Cautio adhibenda in Epactarum descriptione in Calendario. ibid.

Cur in sex locis Calendarii eidem diei duæ Epactæ ascribantur. ibid.

Lunationes fieri alternas 30. & 29. dierum, ob appositionem duarum Epactarum ad eundem diem in sex locis Calendarii. 108

Epacta 25. cur alio charactere, coloreuè scribenda sit supra aliam Epactam xxv. in sex locis Calendarii. 108

Propter Epactam 25. diuerso colore, charactereuè scriptam non posse in eodem Cyclo decennouennali duo Nouilunia in eundem diem incidere. 108

Epacta xxiiii. cur in eodem Cyclo non vsurpetur, quando Epacta xxv. & aureus numerus non maior, quàm 11. concurrunt. Item cur Epacta xxvi. in vsu non sit in eodem cyclo, quando Epacta 25. & aureus numerus maior, quàm 11. concurrunt. 109

Epactam 25. diuersi coloris, characterisuè è regione Epactæ xxvi. positã non perturbare Lunationes. 110

Aequatio mensium Lunarium in Calen-

Calẽdario cur potius facta sit per Epactas xxv. xxiiij. simul positas, quàm per alias. ibi.
Lunationes Paschales in nouo Calendario, cur non omnes sint. 29. dierum, vt in veteri. 111
Epacta 19. cur alio colore, aut charactere ad vltimum diem Decembris è regione Epactæ xx. posita sit 112
Propter Epactam 19. diuersi coloris, aut characteris vltimo die Decembris appositam non posse in eodem Cyclo decennouennali duo Nouilunia in eũdem diem incidere. 113
Calendarium Gregorianum cũ Epactis loco aureorum numerorum per dies mensium digestis. 115
Calendarium Compendij nouæ rationis restituendi Calendarij ad Principes Christianos à Gregorio xiij. transmissi. 122
Nouilunia ex vsu Ecclesiæ quo modo ex Epactis in Calendario inquirantur. 128
Epactæ Calendarij noui qua ratione ꝑpetuò Nouilunia indicare possint. 128
Epactas rectè in locum aureorum numerorum successisse, apteq́ ordine retrogrado in Calendario esse dispositas. ibi.
Dies Decembris, qui post vltimam Lunationem anni supersunt, exhibere plerunq; Epactã anni insequentis. 128
Aureo numero 19. currente, addendam plerunque esse vnitatem ad dies, qui post vltimam Lunationem in Decembri supersunt, vt Epacta insequentis anni conficiatur. 129

CAP. IIII.

EPactas duntaxat 19. ex omnibus 30. in vno, aut pluribus spatijs centum annorum, ad Nouilunia monstranda, essẽ vsurpandas. 129
Epactæ aliæ 19. vna vnitate maiores, aut minores quàm 19. antecedẽtes quando assumendæ sint. 130
Epactarum tabula expansa quo pacto construatur. ibi.
Epactarum lineis in tabula expansa cur ascriptæ potius sint literæ alphabeti, quàm anni Domini. 131
Epactarum tabula expansa. 132
Tabula æquationis tabulæ Epactarum expansæ. 134
Tabula æquationis tabulæ Epactarum expansæ quo pacto cõstruatur. 139
Nouilunia Cycli debere ex vsu Ecclesiæ subsequi, vt plurimum, cõiunctiones ex tabulis inuentas. 140
Nouilunia aurei numeri circa tempora Concilij Nicæni eadem ferè fuisse, quæ in cœlo fiebant. ibi.
Nouilunia aurei numeri circa annũ Domini 550. serius cõtigisse, quàm in cælo, ac proinde ad vsum Ecclesiæ magis accommodata fuisse. ibi.
Radicem æquationis Epactarum referendam esse ad annum Domini 550. & quare. 141
Aequationẽ Lunæ trecẽtesimo quoq; anno præueniri annis 12. cum dimidio, quorum tamen ratio habenda sit, quando summã 100. annorũ cõfecerint. 141
Continuatio tabulæ æquationis Epactarum per annos centesimos, vsq; ad correctionis annum. 142
Aequatio Epactarum quo pacto instituatur anno 1582. correctionis. 142
Litera æquationis anni correctionis quæ. ibi.
Aequationis Epactarum tabula quo pacto post correctionem instituatur, habita etiam ratione æquationis anni Solaris. 143
Litera æquationis anni 1600. q̃. 143
Aequatio Lunæ cur ex anno 1700. in annum 1800. differatur. ibi.
Litera æquationis anni 1700. q̃. 143

Litera æquationis anni 1800. q. 143
Litera æquationis annorum 1900. 2000. 2100. quæ. 144
Literæ æquationis, annorum 2200. 2300. quæ. ibi.
Literæ æquationis annorum 2400. 2500. quæ. ibi.
Continuatio tabulæ æquationis Epactarum post correctionem per centesimos annos in infinitum. ibi.
Regula triplex continuandi tabulam æquationis Epactarum in infinitum. ibi.
Qua arte tabella cycli Epactarum perpetua in Calendario Gregoriano vnà cum tabula æquationis, constructa sit. 145
Literas æquationis Epactarum post annos 10000. progredi eadem omnino proportione. 146
Totum laborem in condenda tabula æquationis consistere in primo spatio 10000. annorum. 147
Tabulam æquationis Epactarum contineri Cyclo 300000. annorum. 147
Vsus tabulæ expansæ, & æquationis Epactarum in Epacta cuiusuis anni inuenienda. 148
Vsus tabellæ cycli Epactarum perpetuæ, quæ in Calendario proposita est. 149
Epactam cuiuslibet anni formari ab Epacta antecedentis anni per additionem 11. Nonnunquam etiam per additionem 12. ibid.
Epacta 25. diuersi coloris, aut characteris, quando vsurpanda. 150
Quare addantur 12. ad Epactam cum aureo numero 19. concurrentem, vt sequentis anni Epacta conficiatur. ibid.
Cur, aureo numero 19. currente, addenda sit vnitas ad dies, qui in Decembri post vltimam Lunationem supersunt, vt Epacta sequentis anni constituatur. ibid.
Aequationis tabula qua ratione instauranda sit, si forte alia anni magnitudo inueniatur. 151
Aequationis tabula qua ratione instauranda sit, si fortè Luna non in annis 312. cum dimidio, sed vel in paucioribus, pluribusuè anticipare vnum diem deprehendatur. 152
Epactas in Calendario loca non mutare, etiamsi tabula æquationis Epactarum propter aliam fortassis anni magnitudinem inuentam, vel propter aliam Lunationum periodum innouetur. ibi.
Aureus numerus, vel alius quiuis Cyclus omnia loca Calendarij non replēs, cur non possit esse in Calendario immutabilis. ibid.
Calendarium Gregorianum cur dicatur perpetuum. 153
Cyclus Epactarum noui Calendarij qua ratione dicatur ad quamcunque anni magnitudinem posse accommodari. ibid.
Calendarium nouum non dici perpetuum, propter restitutionem æquinoctij factam, eiusque æquationem præscriptam, vt Mæstlinus putat. ibi.
Anni Solaris æquandi ratio cur duplex in Compendio ad Principes Christianos transmisso proposita sit. 153
Aequinoctij restitutio quàm sit facilis per omissionem, vel intercalationem aliquot dierum. 154
Cycli ad Nouilunia monstranda dispositio in Calendario, qui ad omnem anni magnitudinem accommodari possit, & perpetuus sit, cur sit difficilis. ibid.
Calendarium nouum laude esse dignum, quòd in eo discordes Solis ac Lunæ motus ad concordiam sunt redacti, etiamsi æquinoctium ob inæqualitatem anni Solaris egeat interdum

alia

alia æquatione, præter eam, quæ 400. quibusq; annis adhibetur. ibi.
Nouiluniorum inueniendorum rationem ex Epactis, diuersam non esse ab ea, quæ per aureos numeros fit. 155
Explicatio 30. Calendariorum, in quibus aurei numeri pro Epactis sunt descripti. ibid.
Triginta Calendaria aureorum numerorum, triginta lineis tabulæ Epactarum expansæ respondentia. 156
Aurei numeri qua ratione ex Epactis excerpantur, vt in 30. Calendaria digerantur. 204
Nouilunia quo modo ex aureis numeris 30. Calēdariorum reperiantur. 204
Calēdariorū 30. incommoditas. 204
Explicatio 30. tabularum omnes Lunationes 30. Cyclorum decennouennalium tabulæ expāsæ complectentiū. 205
Triginta tabulæ omnium Lunationum totius anni respondētes Cyclis 30. decennouennalibus tabulæ expāsæ. 206
Annus Lunaris tam cōmunis, quàm Embolismicus, quando fiat cauus, dierum videlicet 353. vel 383. 236

CAP. V.

LVnatio quælibet cur illi mensi tribuatur, in quo finitur. 236
Cyclum quemlibet 19. Epactarum incipere vel ab Epacta ✳. si in proposito cyclo continetur, vel ab Epacta j. si ✳. in dato cyclo non reperitur. 237
Cycli decennouennales tabulæ expansæ incipientes à ✳. vel ab Epacta j. qui sint. ibid.
Cyclum decennouennalem quemcunque incipere vel à primo die Ianuarij, vel ab vltimo die Decembris. 238
Cur quælibet tabula Lunationum incipiat à ✳. vel j. & prima Lunatio ani incipiat à primo die Ianuarij, vel ab vltimo Decembris. ibid
Cyclum decennouennalem aurei numeri incipere vel ab aureo numero ad Calendas Ianuarij scripto, vel ab eo, qui vltimo diei Decembris ascribendus esset, si inde annus Solaris inciperet. 239
Aurei numeri Cyclū ante correctionem semper incepisse ab aureo numero 3. ibid.
Aurei numeri cyclum initium sumere successiuè ab omnibus aureis numeris, si æquatio Solaris anni, ac Lunaris adhibeatur. 240
Cyclus quilibet decēnouennalis Epactarum quare semper incipiat à ✳. vel ab Epacta j. ibid.
Aurei numeri cyclum apud Alexandrinos semper incepisse ab vltimo die anni ipsorum, & ab aureo numero j. ibid.
Embolismus quid sit. ibid.
Lunationes 13. qua ratione in vno anno possint contineri. 241
Annos 7. Embolismicos in quolibet cyclo decennouennali contineri, unde cognoscatur, & quinam illi sint. ibid.
Anni 3. 6. 9. 11. 14. 17. 19. cur in omni Cyclo decennouennali sint Embolismici. ibid.
Annus Embolismicus quando contineat dies 384. & quando 383. 242
Lunationem 7. Embolismicam continere dies 29. in duobus tantum Cyclis: In alijs autem 28. Cyclis dies 30. & aliquam aliam Lunationem Embolismicam esse dierum 29. ibid.
Anni Embolismici primam Lunationem terminari in aliquo primorum 11. dierum Ianuarij, & quare. ibid.
Epactas vndecim semper esse Embolismicas, hoc est, annum illum esse semper Embolismicum, in quo vna ex illis cum quocūq; aureo numero currat;

&

& quæ illæ ſint. 243
Anni Emboliſmici Lunationem tertiamdecimam terminari in aliquo poſtremorum 11. dierum Decembris, & quare. ibid.
Anni Emboliſmum inſequentis primam Lunationem ſemper incipere ab aliqua Epacta Emboliſmica in Decembri, excepto Emboliſmo, in quo Epacta xix. non cum aureo numero 19. currit, & quare. ibid.
Epactas xix. xx. xxj. xxij. xxiij. xxiiij. xxv. 25. xxvi. xxvij. xxviij. xxix. eſſe omnes Emboliſmicas, ac ſolas; annoſque 3. 6. 9. 11. 14. 17. 19. in omni Cyclo decẽnouennali, omnes, ac ſolos eſſe Emboliſmicos, quo pacto ex tabula expanſa, & ex 30. tabulis Lunationum cognoſcatur. ibid.
Annum, in quo Epacta xviij. & aureus numerus 19. concurrunt, Emboliſmicum quoque eſſe; & quare. 244
Annus, in quo Epacta xviij. nõ cum aureo numero 19. concurrit, quare non ſit Emboliſmicus. ibid.
Aureos numeros ſeptem, 2. 5. 8. 11. 13. 16. 19. in veteri Calendario fuiſſe Emboliſmicos. 245
Aurei numeri Cyclum neceſſario in veteri Calendario à 3. initium ſumpſiſſe. ibid.
Aurei numeri Cyclus cur in veteri Calendario à nullo alio numero, quàm à 3. potuerit habere initium. 246
Anni Emboliſmici quænam ex 13. Lunationibus dicenda ſit Emboliſmica. ibid.
Epactæ Emboliſmicæ habentes Lunationem 13. dierum 30. & Emboliſmicam, quæ ſint. ibid.
Epactæ Emboliſmicæ habentes Lunationem 13. dierum 30. quando efficiant primam Lunationem anni dierum 29. ibid.
Epactas xviij. & xix. cum aureo numero 19. concurrentes, habere Lunationem 13. dierum 29. & Emboliſmicam. 247
Epactæ Emboliſmicæ habentes primam Lunationem anni dierum 29. & Emboliſmicam, quæ ſint. ibid.
Epactæ Emboliſmicæ habentes Lunationem 13. dierum 29. & ſecundam dierum 30. & Emboliſmicam, quæ ſint. 248
Saltus Lunæ quid apud Computiſtas in annis Lunaribus communibus. 248
Saltus Lunæ quando fieri poſſit dici in anno Emboliſmico. ibid.
Annos tam Emboliſmicos, quàm communes, in quibus ſaltus Lunæ fit, eſſe cauos, dierum videlicet 383. & 353. 249
Saltum Lunæ ſemper fieri, cum aureus numerus eſt 1. alias nunquam, ſiue annus ſit communis, ſiue Emboliſmicus: duobus annis Emboliſmicis Epactarum xix. xviij. exceptis, currente aureo numero 19. In ijs enim ſaltus Lunæ fit, currente aureo numero 19. non autem 1. ibid.
Saltus Lunæ cur pleriſque diſpliceat. ibid.
Emboliſmos, ac ſaltum Lunæ efficere, ut nonnunquam duæ vel tres Lunationes continuæ ſint dierum 29. & duæ vel quatuor, dierum 30. ibid.
Tabula omnium Lunationum totius anni ſecundum aureos numeros veteris Calendarij. 251
Explicatio tabulæ perpetuæ Nouiluniorum totius anni. 252
Calendarium præſtantius eſſe cum Epactis, quàm cum aureis numeris. ibid.
Tabula Nouiluniorum totius anni perpetua. 253

CAP. VI.

Maestlini, & aliorum error, existimantium, Pascha celebrari non debere Luna xv. 254
Prohibitum nunquam fuisse, ne Luna xv. Pascha celebretur: alioquin Pascha sæpissimè in Lunam xxij. incideret, cōtra Patrum, ac Conciliorum sanctiones. ibid.
Pascha frequenter ab Ecclesia celebratum esse Luna xv. 255
Pascha prope tempora Concilij Nicæni celebratum esse nonnunquam Luna xv. quæ plenilunium medium præuenerit, & quare. ibid.
Mæstlini, & aliorum opinio erronea de Luna xiiij. Paschali. 256
Opinio alia falsa de Luna xiiij. Paschali. ibid.
Luna xiiij. Paschalis, ex vsu Ecclesiæ, quæ. ibid.
Tabulas medij motus Lunæ vtiles esse ad examinandum Cyclum quemcunque propositum. ibid.
Epactarum Cyclus cur in Calendario nouo ita dispositus sit, vt Nouilunia eius plerunque sequantur coniunctiones veras, ac medias tanto spatio, vt Lunæ xiiij. vel antecedant vno tantum die medias oppositiones, vel in easdem incidant, vel certè non longè post illas eueniant. 257
Nouilunium, & Accensio Lunæ apud Computistas idem. ibid.
Pascha sæpe celebrari ante plenilunium, si Nouilunium Cycli non sequeretur coniunctionem, quæ in cælo fit. ibid.
Epactæ in Calendario cur non promotæ sint sursum vno die, vt citius Nouilunia indicarent, quàm nunc indicant. 258
Tabula plurium annorum ostendēs, plurima Nouilunia Epactarum, si promotæ essent per vnum diem sursum in Calendario, anteuertere coniunctiones veras. 259
In tabula æquationis Epactarum literam D, maiusculam rectè appositam esse anno 1582. post correctionē factā, non autem literam E, maiusculā. 261
Pascha circa tempus Concilij Nicæni frequenter incidisse in Lunam xiiij. propterea, ꝙ Nouilunia nimis citò ab aureis numeris monstrabantur. ibid.
Cur in Pascha celebrando tot dissensiones fuerint inter Orientalem Ecclesiam, & Occidentalem. 262
Multos errores in Pascha fieri, si Epactæ citius Nouilunia indicarent, quàm ex præscripto noui Calendarij indicant, præsertim anno 1598. ibid.
Pascha anni 1598. ritè celebrari ex præscripto noui Calēdarij, cōtra Mæstlinū, Io. Antonium Maginum, & alios nonnullos. ibid.
Maginum non rectè Pascha anni 1598. in suis Ephemeridibus reijcere ex die 22. Martij in diem 29. 263
Pascha nunquam ab Ecclesia ex Luna xv. si in eam Dominica incidit, dilatum esse in aliam hebdomadam, cū hoc decretis Ecclesiæ repugnet. ibid.
Epactas non esse promouendas per vnum diem deorsum, vt tardius Nouilunia monstrarent. ibid.
Neminem iure posse Calēdarium nouum reprehendere, ꝙ eius Nouilunia serius, quàm oportet, indicentur. ibi.
Nouilunia Epactarum etsi in Calendario vt plurimum postponuntur, multa tamen cælestibus Nouilunijs consentire. 264
Nullum Cyclū in Calendario descriptū posse omnia incōmoda vitare. 264
Nullū Cyclū posse cælestibus motibus plane respōdere, varias ob causas. 264
Lunationem in anno bissextili interdum complecti dies 31. ibid.
Nouilunia nimis postposita in Calendario

lendario efficere, vt Pascha vltimo mense celebretur. 265

Lunam ex Beda non esse dicendam primam eo die, quo cum Sole coniungitur, etiamsi 23. horis ante occasum Solis, quo ipsi dies incipit, coniunctio fiat. 265

Lunam ex Campano non esse dicendam primam ipso die cōiunctionis, sed sequenti die. ibid.

Lunā xiiij. Cycli ex Theophilo Alexandrino, & S. Cyrillo, esse eam, quæ ex tabulis Astronomicis est xvi. à coniunctione. ibid.

Epactas noui Calendarij meritò indicare Nouilunia post coniunctiones medias. 266

In anno Politico Solari diem illum interdum appellari primum, qui verius esset vltimus dicendus: & diem illum nonnunquam dici vltimū alicuius mensis, qui verius dicendus esset primus insequentis mensis. ibid.

Lunam ab Ecclesia dici necessario interdum primam, quæ verius secunda diceretur. 267

Epactæ annorum, ac mensium, quæ. ibid.

Epactæ annorum, ac mensium quo pacto colligantur, & in tabulas redigantur, ad Nouilunia, Pleniluniaque inuestiganda. ibid.

Tabulæ ad Nouilunia, Pleniluniaq; media calculanda. 270

Nouilunia, Pleniluniaq; media, qua ratione ex tabulis Epactarum supputētur. 272

Nouilunia media, Pleniluniaque vt verè inueniantur, cur ad calculum addendi sint dies omnes exempti, quanquam in tabula expansa non sit factus descēsus per tot lineas Epactarum. 274

CAP. VII.

Argumenta Mæstlini, & aliorum, contra Nouilunia Cycli Epactarum noui Calendarij quo pacto soluantur. 274

Calendarij restaurationem non esse opus impossibile, quanquam nullus Cyclus omnino motibus Cælestibus respondeat. 275

Cyclum Epactarum in Calendario monstrare, quot dies plerumq; post coniunctionem veram elapsi sint. ibid.

Mæstlini inscitia, atque arrogantia in Lunis xiiij. Paschalibus oppugnandis. ibid.

Mæstlini argumenta aduersus Lunas xiiij. Paschales confirmare Cyclum Epactarū potius, quàm infirmare. ibid.

Mæstlini error putantis, idē esse oppositionē mediā, & Lunā xiiij. ibid.

Mæstlini inconsiderantia, dū annos ante correctionem examinat, ac si ex illis fuissent 10. dies exempti. 276

Argumentum Mæstlini, ꝙ propter elisionem 3. dierum intercalarium ex 400. quibusq; annis, pleraq; plenilunia Paschalia noui Calendarij pertineant ad secundum mensem. 277

Mæstlini error in primo mense definiendo. 278

Argumentum Mæstlini, ꝙ multi termini Paschales noui Calendarij pertineant ad vltimum mensem. ibid.

Argumēta duo proxima, si quicquā valerent tollere è medio omnem æquinoctij restitutionē, anniq; correctionē. 279

Solutio proximorum duorum argumentorum Mæstlini. ibid.

Nouiluniū Paschale quinti diei Aprilis desinere esse Paschale, & Nouiluniū non Paschale septimi diei Martij incipere esse Paschale, quando fit transitus de superiori linea tabulæ expansæ ad inferiorem. ibid.

Nouilunium Paschale octaui diei Martij desinere esse Paschale, & Nouilunium non Paschale sexti diei Aprilis incipere esse Paschale, quando fit transitus de inferiori linea tabulæ expansæ ad superiorem. 280

Plenilunia Paschalia in Aprili quorundam annorum à Mæstlino prolatorum, non esse secundi mensis, vt ipse falsò putat, sed ad primum pertinere. 281

Lunas xiiij. primi mensis ab Ecclesia referri ad diem 21. Martij æquinoctio destinatum, etsi interdum ab eo die æquinoctium distet. ibid.

Refutatio aliarum quarundam calumniarum Mæstlini aduersus Lunationes Paschales. 282

Falsum esse, æquinoctium à 21. die Martij ad 27. posse recedere, vt Mæstlinus vult. 283

Mæstlinus aliqua ex parte laudat tabulam æquationis Epactarum. 283

Mæstlini temeritas, atque inscitia in Epactarum æquatione. 284

Mæstlinum non penitus intellexisse tabulam æquationis Epactarum. 289

Aequationem Epactarum inter annũ 1700. & 1800. Astronomico calculo congruere, contra Mæstlinum. ibid.

Aequationem Mæstlini repugnare Astronomiæ, & Patrũ decretis. ibid.

Mæstlini error in anticipatione Lunæ definienda. 290

Mæstlini deceptio puerilis, quod putauit, in Calendario nouo ab anno 320. ad 800. tribui anticipationi Lunæ vnũ diem spatio 500. annorum. ibid.

Mæstlinum frustra velle, annis Concilij Nicæni præfigendam fuisse literam N, maiusculam, non autem P, maiusculum. 291

Mæstlinum perperã adhibere æquationem anni Solaris ad annos præteritos, quæ nunquam in vsu fuit, vt literã æquationis Epactarum temporibus Cõcilij Nicæni inquirat. ibid.

Aequationem vtriusque anni adhibitam non posse exhibere easdem Epactas, quæ verè tempore Concilij Nicæni Nouilunia monstrabant, & quarè. 292

Mæstlinũ frustra oppugnare Lunas xiiij. Paschales noui Calendarij circa tempora Concilij Nicæni, cum a xiiij. Paschalibus aureorum numerorum illius temporis non differant. 294

Lunas xiiij. Paschales Epactarũ noui Calendarij, & aureorum numerorũ tempore Concilij Nicæni esse easdẽ. 295

Mæstlinum falsò obijcere, ex 19. terminis Paschalibus circa tempus Concilij Nicæni ab eo propositis, solum vnũ verum esse, & 18. falsos. ibid.

Mæstlinum falsò nobis imponere, quod diem 21. Martij ita æquinoctio assignauerimus, vt arbitremur, eum solum esse propriam ipsius sedem. ibid.

In Paschæ celebratione quinq; errores vitandos esse. 296

Pascha quorũdam annorũ à Mæstlino prolatorum non cadere in Lunam xiiij. vt falsò existimat, sed in oppositio nẽ mediã, duobus annis exceptis. 296

Annis 1503. 1514. ante correctionẽ rectè esse celebratũ Pascha, si non cogitentur 10. dies exempti, vt cõuenit. 297

Cyclum reprehendi non posse, etiamsi nonunquam Pascha in Lunam xiiij. incidat. 298

Cyclum Epactarum noui Calendarij pauciora continere errata, quam Cyclum aurei numeri veteris Calendarij, etiã circa tempora Cõcilij Nicæni. 298

Mæstlini cauillatio, quòd Pascha cadere possit in Lunam xiij. in nouo Calendario. ibid.

Pascha ob imperfectam Cyclorum naturam necessario interdum incidere in principium quartæ hebdomadæ. 299

Mæst-

Mæstlini inconstantia, & contradictio. ibid.
Mæstlinum non rectè Calendario nouo imponere, quod sæpe Pascha reijciat in vltimum mensem, & in secundum. 300
Pascha secundum Ecclesiæ vsum celebrari posse nonnunquā vltimo mēse, & secūdo, propter annos bissextiles, ac cōes, etiāsi annus Iulianus uerus esset. 300
Mæstlinus iterū per calumniam reprehendit Epactas noui Calendarij ad tempora Concilij Nicæni reductas. 300
Mæstlinū malitiose Cyclū Solarē in Calēdario nouo æquatū rephēdere. 301
Aequatio Cycli Solaris quare in præteritos annos penitus quadrare nō possit. 301
Constructio tabulæ æquationis literarum Dominicalium perpetuæ. 303
Litera Dominicalis quo pacto ex Cyclo perpetuo inueniatur quouis anno proposito. 305
Mæstlinum non rectè tabulam æquationis literarum Dominicalium ad annos præteritos reuocasse. ibid.
Mæstlinū non rectè oppugnare æquationem Epactarum, aut Cycli Solaris, quippe cum solum probet æquationem æquinoctij non penitus temporibus Concilij Nicæni congruere. 306
Mæstlinus quid probare debuisset, vt falsam esse conuinceret tabulā æquationis literarum Dominicalium. ibid.
Mæstlinum contendere, æquationem nostram, si vera est, debere annis Concilij Nicæni conuenire. 307
Calendarium quo pacto ad tempora Concilij Nicæni dicatur restitutū. 308
Necessariū non esse, vt æquatio anni Solaris respōdeat numero dierū ob æquinoctij restitutionem exemptorum. 308
Aequatio Lunationnm cur annis ante correctionem adhibenda sit, non autē æquatio Cycli Solaris. 309
Apologiæ conclusio aduersus Mæstlinum. ibid.
Mæstlinū nihil obijcere Calendario nouo, quod antea non cognouerimus. 310

IN APPENDICE.

Mæstlini alius libellus, quo alterū suum hoc Examen defendere conatur aduersus Posseuinum, & alios, qui eius rationes refellere conātur. 311
Mæstlinus non vult, Calendarium nouum dici posse perpetuum, sed esse colluuiem omnium errorum, qui in vllo Calendario extare possunt. 312
Calendarium nouum iure dici perpetuum, & non esse colluuiem omnium errorum, qui in vllo Calendario extare possunt, vt vult Mæstlinus. 314
Errores Calendarij veteris, qui in nouo, quantum per Cyclum licet, sublati sunt. ibid.
Pascha quando in veteri Calendario vel in secundo mense, vel post Lunam xxi. contra Patrum decreta celebratum sit. 315
Mæstlinus quid in suo Examine probet. ibid.
Mæstlini scripta in Calendarium esse colluuiem omnium errorum, & officinam omnium mendaciorum. ibid.
Mæstlinum solum probare, Calendarium nouum non omnino veris motibus congruere: quod ad rem non facit, & à nemine negatur. ibid.
Calendarium vetus magis à veris motibus discrepare, quàm nouum. 316
Mæstlinus Apologiam hanc vocat partum elephantinum. ibid.
Mæstlinus culicem parit. ibid.
Mæstlinum tria potissimum in scripto Posseuini pupugisse. ibid.
Mæstlinum hæreticum esse. ibid.
Mæstlinus quid in suo Examine probandum receperit aduersus nouum Calendarium. 317

Mæst-

Mæstlinum nihil noui contra Calendarium in sua Defensione afferre. 317
Examen Mæstlinianum multò minus continere in recessu, quàm fronte promittat; cum solum probet, æquinoctium Calendarij noui vero æquinoctio non congruere, & tamen multò plura probanda receperit. ibid.
Calendarij auctores præuidisse, æquationem anni Solaris non omni ex parte vero motui respõdere: vt propterea frustra eam Mæstlinus insectetur. 318
Calendarium nouum cur dictum sit perpetuum ab auctoribus. ibid.
Mæstlinum impudenter nobis obijcere, nouum Calendarium per nos polliceri, æquinoctium semper diei 21. Martij adhæsurum. ibid.
Mæstlini Examen multa continere putida. ibid.
Mæstlino responsionem hanc, trabẽ esse in oculis. 319
Mæstlinum non oppugnare æquationem Epactarum, aut Cycli Solaris, ex proprijs. ibid.
Mæstlinum, cum probat, æquinoctiũ modo ad diem 19. modo ad 24. recedere à 21. Martij, confirmare æquinoctij æquationem Calendarij noui. ibid.
Ad reliqua capita Defensionis Mæstlinianæ cur non respondeatur. 320
Mæstlinum eo esse animo, vt Calendarium oppugnaret, quocunque modo restitutum esset. ibid.
Mæstlinum insidiosè nobis suadere, vt nouas tabulas construamus, vt nostrum Calendarium possit esse perpetuum. ibid.
Calendarium non posse esse perpetuum, si certis quibusdã tabulis Astronomicis niteretur. 321
Calendarium vt sit perpetuum, quo modo institui debeat. ibid.
Apologia hæc, cur à verbis asperioribus non penitus abstineat. ibid.
Mæstlinus si modestè Calendarium oppugnasset, modestè ei fuisset responsum. ibid.
Mæstlinum in oppugnando Calendario toti orbi Christiano se opponere. 322
Mæstlinus rectius fecisset, si silentio Calendarium nouum cum toto Christiano orbe admisisset. ibid.
Errores quatuor Calendarij noui, qui vitari nullo modo possunt, quocunque modo instituatur Calendarium. ibid.
Mæstlinum, præter quatuor illos errores, qui vitari nequeunt, nullius erroris Calendarium conuicisse. ibid.
Mæstlinum fictè asserere, se veritati libenter cessurum. 323
Mæstlino quid probandum sit, vt Calendarium nouum euertat. ibid.
Mæstlinum ad Calendas Græcas cõfecturum Calendarium omni ex parte perfectum atque absolutum. 324

INDEX RERVM QVAE VNOQVOQVE CAPITE Libri III. explicantur.

CAP. I.

Yclus aurei numeri quid. 326
Aureum numerum quęlibet incipere mense Ianuario: quod etiã de Epacta, Cyclo Solari, & Indictione dicendum est. ibid.
Annorum centesimorum collocatio in articulis digitorum ad aureũ numerum cuiusuis anni inueniendum. ibid.
Anni centesimi cuiusque, quamuis magni, inuentio facilis in articulis digitorum. 327
Anni centesimi cuiusq;, qui maior non sit, quàm 1800. inuentio facilis in digitorum articulis. ibid.
Aureorum numerorum collocatio in digitorum articulis, ad aureum numerũ cuiuslibet anni inueniendum. 328
Aureorum numerorum alia collocatio facilior in digitorum articulis, ad aureum numerum cuiusuis anni inueniendum. ibid.
Aureorum numerorum alia dispositio facillima in articulis digitorum, ad aureum numerum cuiusuis anni inueniendum. ibid.
Aureus numerus cuiuslibet anni quo pacto reperiatur. 329
Abiectio facilis numeri 19. ex magno numero. ibid.
Aureus numerus cuiuslibet anni quo pacto per pracepta Arithmetices reperiatur. 330
Tabellæ triplicis constructio ad aureum numerum cuiuslibet anni inueniendum. ibidem.
Aureus numerus cuiusuis anni quo pacto ex tabella reperiatur. 331
Tabula ad inueniendum aureum numerum quouis anno proposito. 332

CAP. II.

Epactæ quid. 333
Aurei numeri quo pacto in Pollice sinistro locentur ad Epactas inuestigandas. ibid.
Aureis numeris in Pollice collocatis quid addendum sit, vt fiant Epactæ ante Calendarium restitutum. ibid.
Ex Epactis, quæ ante correctionem vsurpabantur, quid auferendnm sit, vt reliquæ fiant Epactæ post anni restitutionem. ibid.
Epactæ quo pacto inuestigẽtur ab anno correctionis vsque ad annum 1700. exclusiuè. ibid.
Epacta 25. diuersi coloris, aut characteris quando vsurpanda sit. 334
Epacta 19. vltimo die Decembris scripta quando in vsu sit. ibid.
Epactæ post annum 1700. quo pacto inuestigentur. ibid.
Carmina, quibus scitur, quot linearum in tabula expansa Epactarum mutatio facta sit; hoc est, quot diebus Nouilunia descenderint in Calendario, vel ascenderint, vsque ad annum 4900. ibid.

Nu-

Numerus ex Epactis ante correctionem inuentis auferendus, quando maior est, quàm 30. quid agendum. 336

Nouilunia vbi notata sint in Calendario. ibid.

Epactæ Calendis mensium ascriptæ quæ sint. ibid.

Epacta Calēdis cuiusuis mēsis ascripta, Februario excepto, scribitur rursus ad vltimum diem. 337

Epactæ xxiiij. xxv. quibus mensibus eidem diei ascribantur. ibid.

Menses dierum 31. & 30. vel 28. ac proinde in quibus eidem diei duæ Epactæ adscribuntur, quo pacto per digitos manus sinistræ cognoscantur. 337

Menses, quibus eidem diei duæ Epactæ adscribuntur, quo pacto per certos versus cognoscantur. ibid.

Nouilunia quo modo per Epactas memoriter reperiantur, prout in Calendario nouo annotantur. 338

Lunæ ætas quo pacto deprehendatur memoriter. 340

Lunationes dierum 30. & 29. in Calendario quo pacto cognoscantur. 340

Nouilunia qua ratione per Epactas, & mensium Calendas reperiantur. 340

Lunæ ætas quo pacto per Epactas, Calendas mensium, & dies inueniantur. 341

Nouilunia per Epactas, & Calēdas diesq́; mensium memoriter inuenta, cur à Nouilunijs Calendarij plerunq; differant. ibid.

Regulares Lunæ quid sint, & quo pacto inueniantur. ibid.

Regulares Lunæ in nouo Calendario diuersas esse à Regularibus veteris Calendarij. ibid.

Lunæ ætas, ac Nouilunia qua arte per Regulares Lunæ inuestigentur. 342

Epactarum inuētio per tabellas. 342

Tabellæ ad Epactas inueniēdas. 343

CAP. III.

Cyclus Solaris quid. 344

Anni centesimi quo pacto in articulis digitorum locentur ad Cyclum Solarem inueniendum. ibid.

Cyclus Solaris quo pacto in digitorū articulis disponatur ad Cyclum Solarem inueniendum. ibid.

Cycli Solaris dispositio in manu facilior, ad Cyclum Solarem inueniendum. 345

Cyclus Solaris cuiusuis anni quo pacto inueniatur. ibid.

Tabellæ triplicis constructio ad Cyclum Solarem inueniendum. 346

Cycli Solaris inuentio ex tabellis. 346

Tabula ad Cyclùm Solarem inueniendum. 347

Cycli Solaris inuentio per præcepta Arithmetices. 348

CAP. XIII.

Dominicalium literarum dispositio in manu, ad literam Dominicalem cuiusque anni inueniendam ex Solari Cyclo. 348

Cycli Solaris dispositio in manu, ad inueniendam literam Dominicalem, ex Cyclo Solari. 349

Anni bissextiles, & communes quo pacto ex dispositione Cycli Solaris in manu cognoscantur. ibid.

Dominicalis literæ inuentio ante correctionem, ex Cyclo Solari. ibid.

Dominicalis literæ inuentio ex Cyclo Solari, post anni correctionem. 349

Dominicaliū literarū alia dispositio

in manu, ad inueniendam literam Dominicalem post annum restitutum. 351

Tabellæ duplicis constructio ad literam Dominicalem inueniendam. 352

Dominicalis literæ inuentio post correctionem, ex tabella, & Cyclo Solari. ibid.

Dominicalis literæ inuentio ante correctionem, ex Cyclo Solari, & ex tabella. ibid.

Tabula ad literam Dominicalem inueniendam ex Cyclo Solari. 353

Cycli Solaris immutatio ad inueniendam literam Dominicalem post correctionem, sine numeratione dierum exemptorum, & mutatione literarum in radicibus digitorum. 354

Dominicalis literæ inuentio post correctionem, per Cyclum Solarem immutatum, sine numeratione dierum exemptorum, & mutatione literarum in radicibus digitorum. ibid.

Anni centesimi tam bissextiles, quã primi, secundi, ac tertij à bissexto, cur easdem literas Dominicales habeant, eosdemque Cyclos Solares immutatos. 355

Dominicales literæ cur in radicibus digitorum ponantur serie naturali, initio facto ab Auriculari, & litera C. 356

Dominicales literæ cur percurrãtur serie naturali, & tam per internodia, quàm per nodos, in inuentione literæ Dominicalis. ibid.

Dominicales literæ cur in singulis articulis Indicis binæ ponantur, omissis internodijs, serie naturali, in inuentione literæ Dominicalis. 357

Annorum centesimorum dispositio in 7. articulis manus, ad inueniendam literam Dominicalem ante correctionem, sine Cyclo Solari. ibid.

Annorum post quemlibet centesimũ expansorum dispositio in 7. articulis manus, ad inueniendam literam Dominicalem sine Cyclo Solari, tam ante correctionem, quàm post. ibid.

Cyclus 28. annorum qua ratione ex magno numero annorum expansorum facile abijciatur. 358

Compendium dispositionis 28. annorum in 7. articulis manus. ibid.

Numeratio quaternorum annorum in 7. articulis manus, qua ratione facile fiat. 359

Compendium aliud dispositionis 28. annorum in 7. articulis manus. 360

Dominicalis literæ inuentio ante anni correctionem, sine Cyclo Solari, longè facillima. ibid.

Dominicales literæ centesimorum annorum bissextilium incidunt semper in radices Auricularis, & Annularis. ibid.

Annorum centesimorum dispositio in 7 articulis manus, ad inueniendam literam Dominicalem post correctionem anni, sine Cyclo Solari. 362

Dominicalis literæ inuentio post anni restitutionem, sine Cyclo Solari, longè etiam facillima. ibid.

Dominicales literæ annorum centesimorum bissextilium incidunt semper in radices Auricularis, & Annularis. Litera autem Dominicalis annorum centesimorum communium in solam radicem Auricularis incidit. 363

Tabellæ triplicis constructio ad inueniendam literam Dominicalem, sine Cyclo Solari. 364

Tabula ad literam Dominicalem inueniendam, sine Cyclo Solari. 365

Dominicalis literæ inuentio ex tabella triplici, sine Cyclo Solari. 366

CAP. V.

ANni non centesimi bissextiles, & cõmunes, qua ratione cognoscantur. 367

Anni centesimi bissextiles, & non

bissextiles, quo pacto cognoscatur. 367
Dies intercalares omissi vsque ad quemcunque annum centesimum inclusiue quot sint, qua arte cognoscatur. 368
Dies intercalares omissi vsque ad annum centesimum quemcunque inclusiuè, quot sint, quo pacto commodius cognoscatur. 369
Dierum exemptorum numerus ad quid sit necessarius. ibid.

CAP. VI.

DOminicalium 7. literarũ collocatio in digitorum articulis, ad festa mobilia inuenienda. 370
Epactarum dispositio in sinistra manu, ad festa mobilia inuenienda. ibid.
Epactarum dispositio facilior. ibid.
Festa mobilia præcipua, eorumq; radices, quæ sint. 371
Festorum mobilium inuentio in digitorum articulis. ibid.
Pascha Hebræorum, vel Luna xiiij. Paschalis, quo pacto in manu reperiatur. ibid.
Festa mobilia in anno bissextili, qua ratione per posteriorem literam Dominicalem inquirenda sint. 372
Pascha Hebræorũ, siue Luna xiiij. Paschalis, quo pacto memoriter inueniatur. 374
Pascha Hebræorũ, siue Luna xiiij. Paschalis, quo pacto aliter memoriter reperiatur. 375
Epactæ cuiusuis sedes in manu sinistra, quo pacto per eius Lunam xiiij. Paschalem inueniatur. 376
Epactæ cuiusuis sedes in sinistra manu, quo pacto facilius inueniatur. ibid.
Pascha quo pacto cum alijs festis mobilibus reperiatur memoriter, sine collocatione Epactarum, & literarum Dominicalium in manu. 377
Dies mensium, qui in festis mobilibus sunt instar xiiij. Paschalis, hoc est, tot diebus ipsa festa antecedunt, quot diebus Luna xiiij. Paschalis diem Paschæ præit. ibid.
Aureorum numerorum dispositio in manu, ad inuenienda festa mobilia ante anni restitutionem. 379
Aureorum numerorum alia dispositio in manu, ad inuenienda festa mobilia ante anni restitutionem. 380
Aurei numeri cuiusque sedes in manu quo pacto inueniatur per Epactã illi aureo numero respondentem ante anni restitutionem. ibid.
Festa mobilia quo pacto ex aureis numeris reperiantur, ante restitutionẽ anni. 381

CAP. VII.

ADuentus prima Dominica quo die mensis celebretur, quo pacto cognoscatur. 381
Aduentus Domni inuentio facilior. 382
Aduentus Domini inuentio alia expeditissima. ibid.

CAP. VIII.

DOminicarum inter Pẽtecosten, & Aduentum numerus, quo pacto cognoscatur. 383
Dominicarum inter Pentecosten, & Aduentum numerus, quo pacto facilius inueniatur. 384
Dominicæ inter Pentecosten, & Aduentum, quando sint tantum 24. & quando 23. ibid.

Festo-

Festorum mobilium inuentio ex tabula. ibid.
Tabula festorum mobilium quo modo dispositioni eorundem festorum in manu respondeat. 385
Tabula festorum mobilium. 386

CAP. IX.

DOminicalis litera ad Calendas cuiusque mensis scripta quæ sit. 387
Mẽsis quilibet a qua feria incipiat, quo pacto cognoscatur. ibid.
Dominicalis litera diei cuiusuis mẽsis proposito ascripta quæ sit, & à qua feria idem ille dies denominandus sit. 388
Feria quo pacto inuestigetur mense Februario, in anno bissextili post festũ S. Matthiæ. ibid.
Compendium inuentionis literæ cuicunque diei mẽsis propositi præfixæ. 389

CAP. X.

MEnsis cuiuslibet primum diem dici Calendas, alios autem à Nonis, Idibus eiusdem mensis, vel à Calendis mensis insequentis denominari. 389
Mensis quilibet quot Nonas, atque Idus habeat, & in quem diem incidant Nonæ, atque Idus quouis mense. 390
Mensium dies quo pacto à Nonis, Idibus, & Calendis denominari debeant. ibid.
Mensium dies quo modo ex Nonis, Idibus, & Calendis cognoscantur. 391

CAP. XI.

INdictio quid. 391
Annorum centesimorum collocatio in manu, ad Indictionem peruestigandam. 392
Indictionum trium dispositio in manu, ad Indictionem cuiusuis anni inquirendam. ibid.
Indictiones omnium centesimorum annorum quæ sint. ibid.
Indictio cuiusuis anni quo pacto reperiatur. ibid.
Tabula ad Indictionem cuiuslibet anni inueniendam. 393
Tabellæ triplicis cõstructio, & vsus, ad Indictionem cuiusuis anni inueniendam. 394
Indictionis inuentio per præcepta Arithmetices. ibid.

CAP. XII.

SOl in quod signum quolibet mense ingrediatur. 394
Dies introitus Solis in signum cuiuslibet mensis, quo pacto cognoscatur. 395
Zodiaci gradus, in quo Sol quolibet die existat, qua ratione reperiatur. 395

CAP. XIII.

LVna quo in loco Zodiaci quolibet die proposito existat. 396
Luna quem locum in Zodiaco occupet, quo pacto aliter reperiatur. 397
Luna quot horis noctu luceat. ibi.
Luna quot horis noctu luceat, quo modo aliter cognoscatur. 398
Lunæ locus in Zodiaco, & tempus eius fulsionis nocturno tempore, quare non ad vnguem per regulas, quas diximus, reperiatur. ibid.

INDEX ALPHABETICVS.

A

Biectio facilis numeri 19. ex magno numero. 329

Abiectio facilis numeri 28. ex magno numero. 358

Accensio Lunæ, & Nouilunium apud Computistas idē. 257

Aequandi anni Solaris cur duplex ratio ad Christianos Principes missa sit. 153

Aequationem anni Solaris in centesimis annis adhibitam non officere intercalationi, quæ 134. quoque anno fieri deberet, sed eam potius perficere. 46

Aequationem anni Solaris in centesimis annis adhibitam, eodem modo conseruare æquinoctium in eodem die, quo per intercalationem quarto quoque anno conseruatur. 47

Aequationem anni Solaris in centesimis annis adhibitam similem esse intercalandi rationi, quam Arabes in æquatione anni Lunaris sequuntur. 47

Aequationem æquinoctij ad verum motum institutam, parituram inter Christianos confusionem. 53

Aequatio anni Solaris, & Lunaris efficit, vt aurei numeri ita per dies mēsium promoueantur, vt vnusquisque cuilibet diei successiue adscribatur. 240

Aeqationem æquabilem nullam institui posse, quę omni ex parte quadrare possit vero motui Solis, ita vt æquinoctium perpetuo ad diem 21. Martij conseruet. 54

Aequatio præcessionis æquinoctiorum maxima quanta sit. 55

Aequationi anni Solaris neque maximum, neque minimum annum, sed medium solum esse aptum. 39

Aequationem ad medium annum institutam, iure non posse repręhendi. 59

Aequationem anni Solaris in nouo Calendario præscriptam, reducere æquinoctium ad diem 21. Martij, etiamsi ab eo interdum recedat. 68

Aequationem anni Solaris non omni ex parte vero motui respondere, præuisū esse ab auctoribus Calendarij; vt propterea frustra eam Mæstlinus insectetur. 318

Aequationem æquinoctij noui Calendarij confirmari a Mæstlino, cum probat, æquinoctium modo ad diem 19. modo ad 24. à 21. Martij recedere. 319

Aequationem anni Solaris perperam a Męstlino ad annos præteritos adhiberi, quæ nunquam in vsu fuit, vt literam æquationis Epactarum temporibus Concilij Nicęni inquirat. 291

Aequationem vtriusq; anni, Solaris ac Lunaris, adhibitam non posse exhibere easdem Epactas, quæ verè tempore Concilij Nicæni Nouilunia monstrabant. 292

Aequationem anni Solaris respondere numero dierum ob æquinoctij restitutionem exemptorum, non est necessariū. 308

Aequationem æquinoctij, cum sit vniformis, non posse præteritis annis ac futuris exquisite respondere. 78

Aequationem æquinoctij in nouo Calendario exquisitè respondere nonnullis annis præteritis & futuris. ibid.

Aequatio æquinoctij in nouo Calēdario cur nonnullis annis p̄teritis, & futuris pauciores dies, quam res exigit, offerat eximendos, nonnullis autem plures. 79

Aequatio æquinoctij in nouo Calēdario quo pacto ad tempora Concilij Nicæni retracta exhibeat 10. dies eximendos. 80

Aequationem quamcunque, præter eā, quæ ad medium annum instituitur, deturbare ęquinoctium a propria sede longius, quam oportet. 58

Aequationem vniformem anni medij compensare tarditatem, velocitatemq; anticipationis æquinoctij veri secundum

annum

annum inęqualem, teste ipso Mæstlino. 73
Aequationem Epactarum inter annum 1700. & 1800. Astronomico calculo congruere, contra Mæstlinum. 289
Aequationem Epactarum a Mæstlino institutam repugnare Astronomiæ, & Patrum decretis. 289
Aequationem Epactarum, aut Cycli Solaris non oppugnari a Mæstlino ex proprijs. 319
Aequatio Lunationum cur annis ante correctionem adhibenda sit, non autem æquatio Cycli Solaris. 309
Aequationis Epactarum radix ad annũ 550. refertur, & quare. 141
Aequatio Lunæ 300. quoque anno præuenitur annis 12. cum dimidio, quorum tamen ratio habẽda sit, quando summam 100. annorum confecerint. ibid.
Aequatio Epactarũ quo pacto instituatur anno Correctionis 1582. 142
Aequationis Epactarum tabula quo pacto post correctionem instituatur, habita etiam ratione æquationis anni Solaris. 143
Aequationis Epactarum tabulæ condendæ totum laborem consistere in primo spatio 10000. annorum. 147
Aequationis Epactarum tabulam contineri Cyclo 300000. annorum, & quare. ibid.
Aequatio mensium Lunarium cur facta sit per Epactas xxv. xxiiii. 110
Aequatio mensium Lunarium in nouo Calendario efficit, vt Nouilunia Paschalia contingant ijsdem diebus, quibus tempore Concilij Nicæni contingebant. 112
Aequatio Lunæ non ijsdem omnino diebus in ueteri, & nouo Calendario facta est. 139
Aequationis tabula quo modo in infinitum continuari possit, triplici regula docetur. 144
Aequationis tabula quomodo instauranda sit, si diuersa anni magnitudo reperta fuerit. 151
Aequationis tabula qua ratione instauranda sit, si Luna maiori, vel minori temporis spatio, quam in annis 312 $\frac{1}{2}$. diem vnum anticipare depręhẽdatur. 152
Aequatio Cycli Solaris quare in præteritos annos penitus quadrare non possit. 301
Aequinoctio Verno diem 21. Martij à Nicæno Concilio tributum esse. 16. & 32
Aequinoctium, Nouiluniaque ante Correctionem Calendarij non eisdem diebus contigisse, quibus tempore Concilij Nicæni fiebant. 17
Aequinoctij error quas Lunationes ex Concilio Nicæno Paschales reiecerit ante Correctionem, tanquam non Paschales. ibid.
Aequinoctij error quando ante emendationem anni Pascha reiecerit in mensem secundum. ibid.
Aequinoctij, & Lunæ xiiij. ex aureis numeris inuentæ errorem, induxisse sæpe ante correctionem in Paschæ celebritate errorem 7. aut 28. aut 35. dierum. 18
Aequinoctij restitutio secundum varias sententias. 19
Aequinoctij restitutio secundum quam sententiam facta sit à Gregorio xiij. ibid
Aequinoctium non potuisse sine magnis incommodis restitui in alium diem, quam in 21. Martij. ibid.
Aequinoctij Verni restitutio ad diem 21. Martij, qua ratione facta sit. 20
Aequinoctium cur anno 1582. restitutum sit per 10. dierum exemptionẽ semel factam, & non potius per singulorum dierum ex singulis annis, aut mensibus detractionem. ibid.
Aequinoctium cur sedem suam ad 10. dies anticipauerit in Calendario, à tempore Concilij Nicæni vsque ad correctionem Calendarij. 21
Aequinoctium in quot annis anticipet vnum diem, secundum annum Alphonsinum. 21 & 38
Aequinoctij Verni obseruatio à nobili quodam Dano facta anno 1586. 30
Aequinoctium rectè restitutum esse ad diem 21. Martij per 10. dierum exemptionem, probatur obseruatione nobilis cuiusdam Dani. ibid.

Acqui-

Aequinoctiũ etsi non semper in ipsum diem 21. Martij incidat, sed cũ interdũ aliquãtũ antecedat, vel subsequatur, hoc tñ non officit Paschæ celebritati. 32. & 77

Aequinoctium Hebræis in Paschæ celebratione præceptum esse rustico plane modo, & ad captũ vulgi accommodato. 32

Aequinoctium in quot annis anticipet vnũ diẽ secundũ annum Ptolemæi. 37

Aequinoctium in quot annis anticipet vnum diem secũdũ annũ Albategnij. ibid.

Aequinoctium qua intercalandi ratione propè 21. diẽ Martij conseruetur. 34

Aequinoctium, si omnes anni essent cõmunes, in 1460. annis peragraret omnes dies totius anni. 36

Aequinoctiũ ne iterũ versus mẽsis initiũ ascendat, quod remediũ adhibendum. ibi.

Aequinoctium retinere in 21. diem Martij, quàm sit difficile. 37

Aequinoctium duplici intercalandi via in 21. die Martij retineri posse. 38

Aequinoctiũ duplex: Astronomicũ seu verum, & Ecclesiasticum seu politicum. 42

Aequinoctium Ecclesiasticum á vero interdum discrepare, nõ esse absurdũ. 42

Aequinoctij obseruationem Ecclesiæ non esse necessariam simpliciter in celebratione Paschæ, sed liberam. ibid.

Aequinoctium quo pacto ad suam sedẽ reduci possit, si eam post aliquot annos desereret. 43. 68 71. 81

Aequinoctium in eodem die persistere nõ posse, ob sex horas quotãnis omissas. 43

Aequinoctium medium, seu anni magnitudinem mediam adhibitam esse in Calendario nouo, tanquam aptissimam ad æquinoctiũ in propria sede conseruandum. 40. 72. & 75

Aequinoctiorum anomaliæ periodus, ex Copernico. 48

Aequinoctiorũ anomaliæ periodus qñ inceperit ante Christi ortum. ibid.

Aequinoctiorũ anomaliȩ periodus quo anno Christi iterũ inceptura sit. ibid.

Aequinoctium verum ac medium quando simul fiant, & quando maximè inter se differant, & quando mediocris sit eorum differentia. 49 & 54

Aequinoctium, si ad motum verum institueretur, parere cõfusionem inter Christianos. 53

Aequinoctii nullam æquationem ȩquabilem, & vniformem dari posse, quæ omni ex parte vero Solis motui quadret, ita vt ȩquinoctium perpetuò ad diem 21. Martii conseruetur. ibid.

Aequinoctium secundum ȩquationem noui Calendarij non longè á die 21. Martii posse recedere. 54

Aequinoctium medium quando ante verum contingat, & quando post. ibid.

Aequinoctium verum ac medium, quãtam habeant maximã differentiã. 55. & 76

Aequinoctium medium ac verum quando fiant, ex sententia Erasmi Reinholdi, & Iosephi Moletii, contra Mȩstlinum. ibid.

Aequinoctium non prolapsurum ex die 21. Martii ad diem 27. vt falsò vult Mȩstlinus. 57 & 76

Aequinoctium medium à vero non differre posse toto quatriduo 55. 76

Aequinoctium mediũ posse à vero abesse toto quatriduo, verumque ex die 21. Martii prolapsurum ad diẽ 27. cur Mȩstlinus confinxerit. 55. 56. & 283

Aequinoctium verum à medio nunquã abesse per diem vnum cum dimidio. 55

Aequinoctium necessario per exemptionem 10. dierum reuocandum fuisse ad diẽ 21. ex die 11. 80

Aequinoctium, de quo Gregorius xiii. in Bulla loquitur, esse medium, non autẽ verum, vt perperam vult Mȩstlinus. 73

Aequinoctij ȩquationem exquisitè respondere nonnullis annis præteritis, ac futuris. 78

Aequinoctium cur per ȩquationẽ noui Calendarii frequentius post diem 21 Martii contingat in Cyclo, quàm ante. 58

Aequinoctium etiam post 20000. ann. secundum ȩquationem noui Calendarii, & tabulas Prutenicas, reuerti ad diem 21. Martii. 68

Aequinoctium, quod ad annos præsentes spectat, rectissimè ad diem 21. Martii reuocatum esse, contra Mȩstlinum. 68

Aequinoctium duos minimum dies postulare,

stulare, ob annos communes, ac bissextiles. 68
Aequinoctij restitutionem ad diem 21 Martij, per omissionem diei intercalaris anno 1700. non esse versuræ solutionem, vt Męstlinus calumniatur. 69
Aequinoctium ob anni inæqualitatem, in vtramque partem recedere à die 21. vsque ad 23. & 19. Martij. 69
Aequinoctium quando ex die 21. Martii ad 22. & 23. deuoluatur, & quando ad 21. reuertatur. Item quando idem ex die 21. ad 20. & 19. recedat, & quando inde ad 21. regrediatur. ibid.
Aequinoctium ad diem 11. Martii ante correctionē progressum, si sponte sua, nullo alio adhibito remedio, ad 21. diem regredi cepisset, Calendarium emendationem desideraturum non fuisse. 70
Aequinoctii progressum regressumq; in tabulis Prutenicis, non in Alphonsinis, locum habere. 71
Aequinoctii recessum à die 21. Martii præuisum esse ab auctoribus Calēdarii. 71
Aequinoctium cur in proximè futuris centesimis annis à die 21. versus finem mēsis delabatur. ibid.
Aequinoctium secundum annum mediū vniformiter anticipare vnum diē in 134. annis, teste ipso Męstlino. 72
Aequinoctium Ecclesiasticum etiamsi à vero distet interdum vno, aut altero die, non esse absurdum, cum vltrò ęquinoctiū verum ad diem 21. regrediatur. 73
Aequinoctium medii anni posse multis seculis sedem fixam habere in die 21. Martii, teste ipso Męstlino. 74
Aequinoctium medium in Calendario considerari potius, quàm verum, non esse ridiculum, vt vult Mæstlinus, sed necessarium. 75
Aequinoctium mediū fieri die 23. Martii hoc tempore, falsò affirmari à Mæstlino. 76
Aequinoctii æquationem noui Calendarii, cum sit æquabilis, & vniformis, neque in præteritos annos retractam, neque in futuros extensam, penitus cęlestibus motibus, propter eorum inæqualitatem, conuenire posse. 78
Aequinoctii æquationem noui Calendarii rectè dici posse congruere & præteritis, & futuris annis, cum eius æquinoctium in medio progressus, regressusque veri ęquinoctii consistat. 79
Aequinoctium ad diem 21. Martii restitutum esse potius, quàm ad vllum alium, vt termini Paschales à Concilio Nicæno constituti conseruentur. 296
Aequinoctium ex decreto Pontifi. Ro. restituendum esse ad diem 21. Martii, si forte longo temporis interuallo acciderit, ipsum plus æquo ab eo discessisse. 81
Aequinoctii restitutio quàm sit facilis per omissionem, vel intercalationem aliquot dierum. 154
Aequinoctium perpetuo adhæsurū diei 21. Martii, ita vt æquatione nunquam egeat, in Calendario nouo non promitti, vt cauillatur Męstlinus. 318
Aequinoctii æquationem noui Calendarii confirmari à Męstlino, cum probat, ipsum modò ad diem 19. modo ad 24. recedere à die 21. Martii. 319
Aequinoctium noui Calendarii vero æquinoctio non congruere omnino, probari solum à Mæstlino, quod nemo negauit, cum tamen multò plura probanda receperit. 317
Aduentus prima Dominica quo pacto inueniatur. 381
Aduentus prima Dominica qua ratione facilius inueniatur. 382
Aduentus prima Dominica qua via expeditissimè reperiatur. ibid.
Aetas Lunæ quo pacto reperiatur memoriter. 340
Aetas Lunæ quo pacto per Epactas, Calendas Mensium, & dies inueniatur. 341
Aetas Lunę, ac Nouilunia, qua arte per Regulares Lunæ inuestigentur. 342
Albategnii annus quantus sit. 37
Albategnii annus quot annos requirat, vt æquinoctium vnum diem anticipet. ibid.
Alexandrinis, & Eusebio Cæsariensi aurei numeri ordinandi curam à Concilio Nicęno datam esse. 11

Alius

Alius libellus Mæſtlini, quo alterũ ſuum hoc examen defendere conatur aduerſus Poſſeuinum,& alios, qui eius rationes refellere conantur. 311
Aloyſium Lilium Cycli Epactarum inuentorem laude eſſe dignum. 154
Alphabeti literæ cur potius aſcriptæ ſint lineis Epactarum in tabula expanſa, quàm anni Domini. 131
Alphonſinis tabulis magis hoc tempore fidere quoſdam, quàm Prutenicis, in motu Solis ac Lunæ. 30
Alphonſini anni magnitudo. 21. & 37
Alphonſinus annus quot annos requirat, vt æquinoctiũ anticipet vnum dië. 38
Alphonſinus annus, id eſt, medius, cur ſolus ad annum Solarem æquandum aptus ſit. 39
Ambroſij ſententia de celebratione Paſchæ ex decreto Concilij Nicæni. 11
Anni magnitudo ſecundum Iul. Cæſarem,& Eccleſiam. 21
Anni magnitudo ſecundum Alphonſinos. 21.& 37
Anni magnitudo ſecundum Ptolemæum. 36
Anni magnitudo ſecundum Albategnium. ibid.
Anni Aſtronomici cognitionem eſſe neceſſariam ad annum Ciuilë ritè inſtituendum. ibid.
Anni inæqualitas à Copernico obſeruata. 37
Anni magnitudo maxima, & minima, quæ ſit ſecundum Copernicum. ibid.
Anni inęqualitatem reddere difficilem rationem intercalandi, vt æquinoctium in die 21. Martij retineatur. ibid.
Anni magnitudinem mediam eſſe aptiſſimam ad annũ Solarë æquandũ. 39.& 72
Anni centeſimi cur ad æquationem anni Solaris ſint delecti. 44
Anni centeſimi biſſextiles, & non biſſextiles, poſt anni reſtitutionem qui. 45
Anni inæqualitatem efficere, vt æquinoctium in vtramq; partem à 21. die Martii recedat. 69
Anni 19. Solares quot dies contineant. 85
Anni 19. Solares quot Lunationes medias contineant. ibid.
Anni 19. Solares quot Lunationes Ciuiles contineant. ibid.
Anni Solaris æquandi ratio cur duplex ad Principes Chriſtianos miſſa ſit. 153
Anni 3.6.9.11.14.17.19. cuiuslibet Cycli decennouennalis, cur ſemper, ac ſoli ſint Emboliſmici. 241
Anni Emboliſmici primam Lunationë terminari in aliquo primorum 11. dierum Ianuarij,& quare. 243
Anni Emboliſmici Lunationem vltimam, ſiue 13. terminari in aliquo poſtremorum 11. dierum Decembris, & quare. ibid.
Anni Emboliſmum inſequentis Lunationem primam incipere ab aliqua Epacta Emboliſmica, excepto Emboliſmo, in quo aureus numerus 19.& Epacta xix. non concurrunt. ibid.
Anni Emboliſmici quænam ex 13. Lunationibus dicenda ſit Emboliſmica. 246
Anni Emboliſmici continentes dies tantum 383. & communes continentes 153. dies duntaxat, qui. 249
Anni tam Emboliſmici, quàm communes, in quibus Saltus Lunæ fit, qui. ibid.
Anni magnitudo ſi fortè diuerſa reperiatur, quomodo tabula æquationis inſtauranda ſit. 151
Anni Solaris æquationem non omni ex parte vero motui reſpondere, præuiſum eſſe ab auctoribus Calendarij, vt propterea fruſtra eã Mæſtlinus inſectetur. 318
Anni Solaris æquationem reſpondere omnino numero dierum exemptorum, nõ eſſe neceſſarium. 308
Anni centeſimi quo pacto diſponantur in manu, ad aureum numerum cuiuſuis anni inueniendum. 326
Anni centeſimi cuiuſque, quamuis magni, inuentio facilis in articulis digitorũ, ad aureum numerum cuiuſq; anni inueniendum. 327
Anni centeſimi cuiuſque, qui maior nõ ſit, quàm 1800. inuentio facilis in digitorum articulis, ad aureum numerum cuiuſq; anni inueniendum. ibid.

Anni centesimi quo pacto in articulis digitorum locentur ad Cyclum Solarem inueniendum. 344
Anni bissextiles & cõmunes quo pacto ex dispositione Cycli Solaris in manu cognoscantur. 349
Anni centesimi tam bissextiles, quam primi, secundi, ac tertij á bissexto, cur easdem literas Dominicales habeant, eosdéq; Cyclos Solares immutatos. 355
Anni centesimi quo pacto in 7. articulis locentur, vt litera Dominicalis fine Cyclo Solari inueniatur ante anni correctionem. 357
Anni post quemuis centesimum expansi, quo pacto in 7. articulis disponantur, ad literam Dominicalem inueniendam sine Cyclo Solari. ibid.
Anni quaterni Cycli 28. annorũ quo pacto facile in 7. articulis numerentur. 359
Anni centesimi quo pacto in 7. articulis dispona͂tur, vt litera Dominicalis post anni restitutionem inueniatur sine Cyclo Solari. 362
Anni non centesimi bissextiles,& communes quo pacto dignoscantur. 367
Anni centesimi bissextiles, & non bissextiles quo pacto dignoscantur. ibid.
Anni centesimi quo pacto in 3. articulis locentur ad Indictionem cuiuslibet anni inuestigandam. 392
Anno 1598. rectè,& secundum Concilium Nicænum, Pascha in Calendario nouo celebrari, contra Maginum, & Mæstlinum. 262
Annos bissextiles & communes in causa esse, vt æquinoctio duo dies necessario tribuantur. 68
Annos 19. Solares continere 235. Lunationes medias. 85
Annos 19. Solares continere 235. Lunationes Ciuiles. ibid.
Annos 7. Embolismicos esse in quolibet Cyclo decennouennali, vnde cognoscatur,& quinam illi sint. 241
Annus Romanus, siue Ecclesiasticus, quanto maior sit anno Alphonsino. 21
Annus Solaris duplex; Astronomicus & Ciuilis. 35
Annus Astronomicus quid. ibid.
Annum Astronomicum cõstare ex diebus & horis, horarumque fragmentis. 35
Annus Ciuilis quid. ibid.
Annum Ciuilem necessario constare ex diebus integris. ibid.
Annum Astronomicum non semper ab eodem momento eiusdem diei incipere. ibid.
Annus quartus quisque cur sit bissextilis. 36
Annus secundũ Ptolemæũ quantus. 36
Annus secundũ Albategniũ qua͂tus. 37
Annum Solarem non esse semper eiusdem magnitudinis. ibid.
Annum Solarem esse inæqualem, cur veteres suspicati sint. ibid.
Annus Ptolemæi quot annos requirat, vt æquinoctium anticipet vnum diem. 37
Annus Albategnij quot annos requirat, vt æquinoctiũ anticipet vnũ diem. 37
Annus Alphonsinus quot annos requirat, vt ęquinoctiũ anticipet vnum diẽ. 38
Annus medius, siue Alphonsinus, cur ad æquationẽ æquinoctii assumptus sit. 38
Annũ inęqualem aptum non esse ad intercalandi rationem instituendam. 38
Annus maximus cur ad æquationem anni Solaris non sit idoneus. 39
Annus minimus cur ad æquationem anni Solaris aptus non sit. ibid.
Annus medius, id est, Alphonsinus, cur solus ad annum Solarem æquandum aptus sit. ibid.
Annus tropicus quando sit maximus, quando minimus, & quando medio modo se habeat. 50
Annus Lunaris duplex, Ciuilis siue Politicus,& Astronomicus. 83
Annus Lunaris Ciuilis q̃d, quotuplex, & quantus. 84
Annus Lunaris Ciuilis duplex communis,& Embolismicus. ibid.
Annus Lunaris Astonomicus duplex; medius siue æqualis,& verus. ibid.
Annus Lunaris Astronomicus quid, & quantus. ibid.
Annus Lunaris tam communis quam Embolismicus quando sit cauus. 236

Annus Solaris qua ratione continere posſit 13. Lunationes. 241
Annus Embolismicus quando contineat dies 384. & quando 383. 242
Annus Lunaris, vt ſit Embolismicus, quænam Epactæ eſſe debeant in vſu. 243
Annum Lunarem eſſe Embolismicum, in quo vna ex 11. Epactis, quæ proximis 11. diebus poſt Calendas Ianuarij aſcriptæ ſunt, vſurpatur. 243
Annum, in quo aureus numerus 19. & Epacta xviij. concurrunt, eſſe quoque Embolismicum. 244
Annus in quo Epacta xviij. non cum aureo numero 19. concurrit, quare non ſit Embolismicus. ibid.
Anomaliæ æquinoctiorum periodus ex Copernico. 48
Anomaliæ æquinoctiorum periodus quo anno inceperit ante Chriſti ortum, ſecundum Copernicum. ibid.
Anomaliæ æquinoctiorum periodus quo anno iterum inceptura ſit, ſecundum Copernicum, ibid.
Anticipatio Nouiluniorum mediorũ in annis 19. quanta, & quanta in annis 76. 85
Anticipationem Nouiluniorũ in Calendario ex imperfectione Cycli decennouennalis ortam eſſe. 104
Antonium Maginum deceptum eſſe in celebratione Paſchæ anni 1598. 263
Apologia hæc cur à verbis aſperioribus non prorſus abſtineat. 321
Apologiæ concluſio aduerſus Mæſtlinum. 309
Apologiam hanc à Mæſtlino per irriſionem vocari elephantinum partum. 316
Apoſtolicam eſſe traditionem, vt Paſcha celebretur prima Dominica poſt Lunam xiiij. primi menſis. 12
Argumentum primum Mæſtlini aduerſus æquationem æquinoctij. 60
Argumentum ſecundum Mæſtlini aduerſus æquationem æquinoctij. 61
Argumentum tertium Mæſtlini aduerſus æquationem æquinoctij. ibid.
Argumentum quartum Mæſtlini aduerſus æquationem æquinoctij. 62
Argumentum quintum Mæſtlini aduerſus æquationem æquinoctij. ibid.
Argumenta omnia Mæſtlini peccare, quod verum motum aſſumant, qui in Calendarii negotio conſiderandus minimè eſt. 63
Argumenti primi aduerſus æquationẽ æquinoctii ſolutio. 67
Argumenti ſecundi aduerſus æquationem æquinoctii ſolutio. 68
Argumenti tertii aduerſus æquationẽ æquinoctii ſolutio. 71
Argumenti quarti aduerſus æquationẽ æquinoctii ſolutio. 78
Argumenti quinti aduerſus æquationẽ æquinoctii ſolutio. 79
Argumentorum omnium ſolutio, quæ aduerſus æquationẽ æquinoctii noui Calendarii afferri poſſunt. 81
Argumẽtum nullum excogitari poſſe, quod aduerſus æquationem æquinoctii noui Calendarii vim vllam habeat. 81
Argumentorum Meſtlini, & aliorum aduerſus Nouilunia Cycli Epactarum noui Calendarii, ſolutio 274
Argumenta Mæſtlini aduerſus Lunas xiiii. Paſchales confirmare Cyclum Epactarum potius, quam infirmare. 275
Argumentum Mæſtlini, quòd propter eliſionem 3 dierum intercalariũ ex 400. quibuſque annis pleraque Plenilunia Paſchalia noui Calendarii pertineant ad ſecundum menſem. 277
Argumentũ Mæſtlini, quod multi termini Paſchales noui Calendarii pertineant ad vltimum menſem. 278
Argumenta duo proxima Mæſtlini, ſi quicquam probarent, tollere e medio omnem æquinoctii reſtitutionem, anniq; Solaris correctionem. 279
Argumentorum duorum proximorum Mæſtlini ſolutio. ibid.
Arrogantia, atque inſcitia Mæſtlini in Lunis xiiii. Paſchalibus oppugnandis. 275
Aſtronomicas tabulas ad hanc diẽ nullas extructas eſſe, quæ veros motus exhibeant ad multos annos. 29
Aſtronomicas tabulas magnifaciendas

eſſe,

esse, etiamsi longo tempore durare nequeant. 30
Astronomorũ nonnullos in motu Solis ac Lunæ magis fidere tabulis Alphósinis, quam Prutenicis. ibid.
Astronmicarum tabularum inconstantia vnde proueniat. ibid.
Astronomicę tabulę etsi extarent absolutisimę, frustra tamẽ veri motus ascis cerentur ab Ecclesia, ob Meridanorum varietatem. 31
Astronomicarum tabularum incõstãtiam non obesse perfectioni, ac perpetuitati Calendarii noui. 67
Astronomicus annus quid. 35
Astronomicum annum constare ex diebus, horis, horarumq; fragmentis. ibid.
Astronomicum annum non semper ab eodem momẽto eiusdẽ diei incipere ibid.
Astronomici anni cognitionẽ esse necessariã, vt Ciuilis annus ęquari posit. 36
Astronomicus annus Lunaris quid. 84
Astronomicum ęquinoctium discrepare interdum ab Ecclesiastico, non esse absurdum. 42
Astronomicas subtilitates in anno Politico siue Ecclesiastico non esse consectãdas, teste ipso Męstlino. 64
Astronomicas subtilitates in Calendario nouo obseruatas esse, falsò à Mestlino affirmari. 66. & 67
Auctores Calendarii noui pręuidisse, ęquationem anni Solaris non omni ex parte vero motui respondere; vt propterea frustra eam Męstlinus insectetur. 318
Auctoritates varię tum Patrum, tum Conciliorum, Pascha celebrandum esse Dominica prima post Lunam xiiii. primi mensis. 8
Aurei numeri causa, si in Calendario relictus esset, construenda fuissent 30. Calendaria. 44. & 105
Aurei numeri quo ordine in Calendario veteri collocati sint. 87
Aurei numeri cur non seruent ordinẽ naturalem in Calendario. 87. & 103
Aureum numerum quemlibet in Calendario gigni à proximè antecedẽte per additionem 8. vel per subtractionem 11. A proximè vero insequenti per additionem 11. vel per subtractionem 8. 8
Aureus numerus minor in Calendario maiorem antecedentem plerunqne sequitur proximè: maior vero minorem non proximè, sed vno relicto die vacuo. 88
Aurei numeri omnes quo pacto in Calendario ex primo aureo numero Calendarii, aut ex postremo iscribantur. 88
Aureus numerus maior quibus in locis Calendarii veteris proximè sequatur minorem; Item in nouo, si aurei numeri in eo retenti essent. 89
Aurei numeri Cyclum apud Alexandrinos semper incœpisse ab vltimo die anni ipsorum, & ab aureo nu. 1. 240
Aureos numeros 2. 5. 8. 11. 13. 16. 19. Embolismicos fuisse in veteri Calendario. 245
Aurei numeri defectus in Nouiluniis indicandis. 104
Aurei numeri quo pacto ad initia vel fines mensium promouendi fuissent in veteri Calendario, vt Nouilunia monstrarent tam ante detractionem 10. dierum, quam post. 105
Aureos numeros in veteri Calendario appositos fuisse iisdem diebus, quibus Epactę primę lineę tabulę expansę apponuntur in nouo, paucis quibusdam locis exceptis, propter ęquationem Lunę factam non iisdem omnino diebus in veteri & in nouo Calendario. 139
Aureos numeros tẽpore Concilij Nicęni indicasse Nouilunia iisdem fere diebus, quibus secundum tabulas mediorũ motuum fiebant in celo, vnde non adeo commodè ex vsu Ecclesię, quia nimis citò ea monstrabant. 140
Aurei numeri inuentor Meton. 87
Aurei numeri qua ratione ex Epactis excerpantur in Calendario. 204
Aureorum numerorum seriem in Calendario non esse instar Cycli, vt primus ab vltimo formetur per additionem 8. quemadmodum aliorum quilibet à superiore gignitur. 96
Aureus numerus sequens cur ab antecedente formetur per additionem 8. vel sub-

ſubtractionem 11. Antecedens verò à ſequente per additionem 11. vel ſubtractionem 8. Et cur non continuato ordine ſcribantur aurei numeri in Calendario. 103. & 104

Aurei numeri in Calendario correcti, cur non poſsint perpetuò, aut longo tempore Nouilunia monſtrare. 105

Aureo numero 19. currente, addendam eſſe vnitatem ad dies, qui in Decẽbri poſt vltimam Lunationem ſuperſunt, vt inſequentis anni Epacta habeatur. 129. & 150

Aureo numero 19. currente, cur addantur 12. ad Epactam concurrentem, vt ſequentis anni Epacta colligatur. 150

Aurei numeri Cyclus, vel quiuis alius non replens omnia loca Calẽdarij, cur nõ poſsit in Calẽdario eſſe immutabilis. 152

Aureorũ numerorũ 30. Calẽdaria. 156

Aurei numeri Cyclum ante correctionem ſemper incepiſſe ab aureo numero 3. 239. & 245

Aurei numeri Cyclum in veteri Calendario cur à nullo alio aureo numero, quã à 3. incipere potuerit. 246

Aurei numeri Cyclum incipere ab aureo numero ad Calẽdas Ianuarij ſcripto, vel ab eo, qui vltimo diei Decembris aſcribendus eſſet, ſi inde annus Solaris inciperet. 240

Aurei numeri Cyclum initium ſumere ſucceſſiuè ab omnibus aureis numeris, ſi æquatio Solaris anni, ac Lunaris adhibeatur. 240

Aureo numero 19. concurrente cum Epacta xviij. annum illum eſſe Emboliſmicum. 244

Aurei numeri Cyclus quid. 326

Aureum numerum quemlibet incipere ſuum vſum menſe Ianuario: quod etiam de Epacta qualibet, Cyclo Solari, & Indictione dicendum eſt. 326

Aureorũ numerorũ Calẽdariũ vet⁹. 90

Aureorum numerorum Calendarium nouum ab anno correctionis vſque ad annum 1700. 97

Aurei numeri quo pacto in Pollice ſiniſtro locẽt, ad Epactas inueſtigãdas. 333

Aureis numeris in Pollice collocatis, quid addendum ſit, vt fiant Epactæ ante Calendarium reſtitutum. ibid.

Aureis numeris rectè ſubſtitutas eſſe Epactas, & aptè eaſdem retrogrado ordine procedere in Calendario. 128

Aureorum numerorum collocatio in digitorum articulis, ad aureum numerũ cuiuſlibet anni inueniendum. 328

Aureorum numerorum alia collocatio facilior in digitorum articulis, ad aureũ numerũ cuiuſlibet anni inueniẽdũ. ibid.

Aureorum numerorum alia diſpoſitio facillima in articulis digitorũ, ad aureum numerũ cuiuſuis anni inueniendum. ibid.

Aureus numerus cuiuſuis anni quo pacto in digitis reperiatur. 329

Aureus numerus quo pacto per præcepta Arithmetices inueniatur quolibet anno. 330

Aureus numerus qua ratione ex tabula reperiatur. 331

Aurei numeri Cyclum ab Euſebio Cæſarienſi, & Alexandrinis ordinatum eſſe, auctoritate Concilij Nicæni. 12

Aureos numeros in dies Calendarij digeſtos eſſe à Dionyſio Abbate. 17

Aureus numerus minor cur proximè ſequatur maiorem in Calendario potius, quàm maior minorem. 104

Aurei numeri in Calendario diſpoſiti quo pacto Nouilunia indicent. 104

Aureos numeros veteris Calendarii magis accommodatè ad vſum Eccleſiæ indicaſſe Nouilunia, anno Domini 550. quam Concilii Nicæni temporibus, & quarè. 140

Aureos numeros tempore Concilii Nicæni citius, quàm Eccleſiæ vſus poſtulat, indicaſſe Nouilunia. 255. & 261

Aureorum numerorũ diſpoſitio in manu, ad feſta mobilia ante anni reſtitutionem inueſtiganda. 379

Aureorum numerorum alia diſpoſitio in manu, ad feſta mobilia inueſtiganda ante correctionem anni. 380

Aurei numeri cuiuſque ſedes in manu, quo pacto facili negotio per Epactam inueniatur, ad feſta mobilia ante correctionem anni inueſtiganda. ibid.

B

Bedæ sententia, Concilium Nicęnũ renouasse Ecclesiasticum decretum de Paschæ celebratione Dominico die post Lunam xiiij. primi mensis. 10

Bedam non dicere Lunam primam eo die, quo cum Sole coniungitur. 265

Bissextiles, & communes annos efficere, vt duo dies necessario tribuendi sint æquinoctio. 68

Bissextiles anni, ac communes quo pacto ex dispositione Cycli Solaris in manu cognoscantur. 349

Bissextiles anni centesimi, cur easdem semper literas Dominicales eosdemq; Cyclos Solares immutatos habeant. 355

Bissextiliũ annorum centesimorum literæ Dominicales incidunt semper in radices Auricularis, & Annularis. 360. & 363

Bissextiles, & communes anni non centesimi quo pacto facilè cognoscantur. 367

Bissextiles, & non bissextiles anni centesimi, qua via facilè dignoscantur. ibid.

Bissextilis cur sit quartus quisq; annus. 36

Bissextilis ni fieret quartus quisque annus, æquinoctium percurreret omnes dies anni in 1460. annis. ibid.

Bissextilis annus cur nimis frequẽs fiat quarto quoque anno. ibid

C

Calendaria triginta aureorum numerorum triginta lineis tabulę Epactarum expansæ respondentia. 156

Calendaria triginta condenda esse, si aureus numerus in Calendario relinqueretur. 44. & 105

Calendariorum 30. incommoditas. 204

Calendarij correctio cur necessaria fuerit. 18

Calendarii correctio in quo cõsistat. 19

Calendarii correctio, quod ad æquinoctium attinet, qua ratione, & cur potius ea ratione, quam alia, instituta sit. 20

Calendarii correctio cur anno 1582. & mense Octobri potius instituta sit, quàm in alio anno vel mense. 21

Calendarii correctio cur fieri iussa sit mense Februario anni 1583. in regionibus remotioribus. 22

Calẽdarii Gregor. perpetuitas, atq; perfectio, in quo cõsistat. 43. 81. 153. 252. & 316

Calendario nouo Męstlinum fauere nolentem. 67

Calendarii antiqui imperfectio. 17. 65. & 316.

Calendarii perfectioni, & perpetuitati non obesse tabularum Astronomicarum inconstantiam. 67

Calẽdarium Ecclesiasticum uetus cum aureis numeris, quo vsa est Ecclesia. 90

Calendariũ nouũ cũ aureis numeris ab anno correctionis vsq; ad annũ 1700. 97

Calendarium Gregorianum cum Epactis per dies mensium loco aureorum numerorum digestis. 115

Calendarium quod in compendio nouæ rationis restituendi Calendarii à Gregorio xiij. ad Principes Christianos missum est. 122

Calẽdarii veteris errores, qui in nouo, quãtum per Cyclũ licet, sublati sunt. 314

Calendarii noui æquinoctiũ vero æquinoctio non omnino congruere, Męstlinum solum probare, cum tamẽ multò plura receperit probanda: ac proinde minus esse in ei⁹ examinis recessu, q̃ frõte ꝑmittat. 317

Calendarii auctores præuidisse, equationẽ anni Solaris nõ omni ex parte vero motui respondere: vt propterea frustra eam Mæstlinus insectetur. 318

Calendarii noui examen à Mæstlino ęditum multa continere putida. ibid.

Calendarii noui ęquationẽ æquinoctii confirmari à Mæstlino, cũ probat, ęquinoctium modo ad diem 19. modo ad 24. recedere à 21. Martii. 319

Calendarii noui quatuor errores, qui vitari non possunt, quocunque modo instituatur Calendarium. 322

Calendarium nouum esse perfectum, etiamsi tabulæ Prutenicę veris motibus post annos 20000. adhuc consentirent. 57

Calendariũ nouum intactum permansurum, etiamsi alia intercalandi ratio instituatur; si forte à posteris alia anni magnitudo obseruaretur. 44. 81. & 152

Calendarium nouum ex tabulis Prutenicis esse correctum. 67

Calendariũ correctionem non desideraturum fuisse, si æquinoctium ad diem 11. Martij progressum sponte sua ad 21. regredi cepisset, nullo adhibito remedio. 70
Calẽdarium Gregorianum meritò laudari. 77
Calendariũ, vt absolutum dicatur, quid requirat. 82
Calendarium nouum eo nomine maximè laudandum, quòd Solis, ac Lunæ motus discordes ad concordiam reduxerit, quacumque in futuram egeat æquinoctiũ æquatione. 154
Calendarium nisi correctum fuisset, accidisset post aliquot annos, Pascha semper in secundo mense, tertio, quarto, &c. celebrari, propter æquinoctij versus initium mensis ascensum. 18
Calendarium vetus quando Pascha reiecerit in Lunam xxv. ob Nouiluniorum, quæ per aureos numeros inquirebantur errorem. ibid
Calendarium nisi correctum fuisset, Pascha celebrari contigisset in Nouilunio, Luna ij. iij. &c. ob errorem Nouiluniorũ, quæ per aureos numeros inquirebãtur. 18
Calendarium nisi fuisset correctum, committi contigisset in Paschæ celebratione, post multos annos, error 42. dierũ, & amplius. ibid.
Calẽdarium nisi fuisset correctum, Pascha post annum 2624. semper contra decretum Concilij Nicęni celebrandum foret. 66
Calendarium necessariò fuisse corrigendum, contra Mæstlinum. 66
Calendarium nouum, vt defendatur, nõ esse opus, vt auctor Calendarij omne suũ robur intendat, vt Mæstlinus nugatur. 68
Calendarij noui æquationem vniformem cõpensare tarditatem, velocitatemque anticipationis æquinoctij veri, teste ipso Mæstlino. 73
Calendarii noui æquatio cur nonnullis annis præteritis, & futuris pauciores dies, quàm res exigit, offerat eximendos, nonnullis autem plures. 79
Calendarij noui æquatio quo pacto ad tempora Concilij Nicæni retracta exhibeat 10. dies eximendos. 80
Calendarium nouum non dici perpetuum, propter restitutionem æquinoctii factam, eiusq; æquationẽ præscriptã. 153
Calendariorum 30. cum aureis numeris explicatio. 155
Calendariũ præstantius esse cum Epactis, quàm cum aureis numeris. 252
Calendarium nouum iure reprehendi non posse, quòd Nouilunia Epactarum cælestibus Nouilunijs postponat. 263
Calendarij restitutionem non esse opus impossibile, aut laborem inanem, vt Mæstlinus nugatur. 275
Calendario nouo nihil obijci à Męstlino, quod non antea cognouerimus, aut quod Calendarium Gregorianum labefactare possit. 310
Calendarium nullum alio modo construi posse, quàm quo Gregorianum constructum est, quod sit perfectum, perpetuumque, aut diuturnum. 82
Calendarium vetus, & nouum licèt nõ ijsdem omnino diebus æquationes Lunæ cõstituant: in illo tamen aureos numeros, & in hoc Epactas rectè dispositas esse. 139
Calendarium quo pacto dicatur ad tempora Concilij Niceni restitutum. 308
Calendarium nouum non esse colluuiẽ omnium errorum, vt Męstlinus calumniatur, sed meritò dici perpetuum. 314
Calendarium vetus magis a veris motibus discrepare, quàm nouum. 316
Calendarium cur dicatur perpetuum. 153. 252. 318.
Calendarium nouum, ex Mæstlini sententia, dici nõ debere perpetuum, sed colluuiem omnium errorum, qui in vllo Calendario extare possunt. 312
Calendarium vetus quando Pascha in secundum mensem, vel post Lunam xxj. reiecerit, contra Patrum decreta. 315
Calendarium nouum non omnino veris motibus congruere, probari solum à Mæstlino: quod ad rem non facit, & à nemine negatur. ibid.
Calendarium nouum nullo argumento nouo oppugnari à Męstlino in sua Defensione. 317

Calẽdarium nouum quibus nominibus oppugnare ſuſceperit Mæſtlinus. ibid.

Calendarium non polliceri, æquinoctium ſemper diei 21. Martij adhæſurum, vt impudẽter nobis obijcit Męſtlinus. 318

Calendarium oppugnatum iri à Mæſtlino, quocumque modo à Pontifice Romano reſtitueretur. 320

Calendarium non poſſe eſſe perpetuũ, ſi certis quibuſdam tabulis Aſtronomicis nitatur, ac proinde Mæſtlinum inſidiosè nobis ſuadere, vt nouas tabulas conſtruamus, per quas Calendarium noſtrum magis perpetuum eſſe poſsit. 321

Calendarium vt ſit perpetuum quomodo inſtitui debeat. ibid.

Calendarium ſi modeſtè à Mæſtlino eſſet oppugnatum, modeſtè ei fuiſſet reſponſum. 321

Calendarium nouũ nullius erroris conuinci à Mæſtlino, præter quatuor errores, qui in nullo Calẽdario vitari poſſunt. 322

Calendarium nouum vt euertatur, quid probandum ſit Mæſtlino. 323

Calendarium omni ex parte perfectum à Mæſtlino confectum iri ad Calendas Græcas. 324

Calendis menſium quæ Epactæ ſint adſcriptæ. 336

Calendę, Nonæ, atque Idus in quolibet menſe, quo pacto ſciantur. 389. & 390

Campanum non dicere Lunam primam eo die, quo cum Sole coniungitur. 265

Carmina ad ſciendum, quot linearum mutatio in tabula expanſa Epactarum facta ſit: hoc eſt, quot diebus Nouilunia deſcenderint, vel aſcẽderint in Calendario, vſque ad annum. 4900. 334

Cauſę, cur reſtitutio Calendarij fuerit neceſſaria. 18

Cautio adhibenda in Epactarum deſcriptione in Calendario. 107

Cauus annus Lunaris quid, & quid plenus. 84

Celebratio Paſchæ cur tot diſſenſiones habuerit inter Orientalem, & Occidentalem Eccleſiam. 262

Centeſimi anni, cur ad æquandum annum Solarem delecti ſint. 44

Centeſimi anni quo pacto in manu diſponantur, ad aureum numerum inueniendum. 326

Centeſimi anni cuiuſque, quamuis magni, inuentió facilis in articulis digitorũ, ad aureum numerum inueſtigandum. 327

Centeſimi anni cuiuſque, qui maior nõ ſit, quam 1800. inuentio facilis in digitorum articulis, ad aureum numerum inquirendum. ibid.

Centeſimi anni quo pacto in articulis digitorum locentur, ad Cyclum Solarem inueniendum. 344

Centeſimi anni quo pacto in 3. digitis diſponantur, ad inueniẽdam Indictionem cuiuslibet anni. 392

Centeſimi anni tam biſſextiles, quàm primi, ſecundi, ac tertii, à biſſexto, cur eaſdem literas Dominicales habeant, eoſdemque Cyclos Solares immutatos. 355

Centeſimi anni biſſextiles, & communes, qua ratione cognoſcantur. 367

Centeſimi anni biſſextiles, ac non biſſextiles, poſt correctionem qui. 45

Centeſimos annos biſſextiles, ac non biſſextiles regulam annorũ biſſextilium, ac communium non centeſimorum ſeruare. 367. & 368

Centeſimorum annorum diſpoſitio in ſeptem articulis manus, ad inueniendam literam Dominicalem ante correctionem, ſine Cyclo Solari. 357

Centeſimorum annorum ante correctionem, literę Dominicales incidunt ſemper in radices digitorum Auricularis, & Annularis. 360

Centeſimorum annorum diſpoſitio in ſeptem articulis manus, ad inueniendam literam Dominicalem poſt correctionem anni, ſine Cyclo Solari. 362

Centeſimorum annorum biſſextilium poſt correctionem, literę Dominicales incidunt ſemper in radices digitorum Auricularis, & Annularis. Litera autem Dominicalis annorum centeſimorum cõmunium in ſolam radicem Auricularis incidit. 363

Chriſtianis quando celebrandum Paſcha. 7

Chri-

Christianorum dissensiones in celebratione Paschæ cur tot fuerint in Ecclesia Orientali, & Occidentali. 262
Ciuilis annus quid. 35
Ciuilem annum necessario constare ex diebus integris. ibid.
Ciuilis annus Lunaris quid, quotuplex & quantus. 84
Ciuilis Lunaris mẽsis magnitudo. ibid
Cœlorum motus cur tantis difficultatibus videantur à Deo inuoluti. 31
Collocatio aureorum numerorum in digitorum articulis, ad aureum numerũ cuiuslibet anni inueniendum. 328
Collocatio alia aureorum numerorũ facilior in digitorum articulis, ad aureũ numerũ cuiusuis anni inueniendũ. ibid.
Collocatio alia aureorum numerorum facillima in articulis digitorum, ad aurũ numerũ cuiusuis anni inueniẽdũ. 328
Collocatio Cycli Solaris in digitorũ articulis, ad Cyclum Solarem cuiusuis anni inueniendum. 344
Collocatio Cycli Solaris in manu, ad inueniendam literam Dominicalem, ex Cyclo Solari. 349
Collocatio literarum Dominicalium in manu, ad literam Dominicalem cuiusque anni inueniendam, ex Cyclo Solari. 348
Collocatio alia literarum Dominicalium in manu, ad inueniendam literam Dominicalem post annum restitutũ. 351
Collocatio annorum post quemlibet centesimum expansorum in septem articulis manus, ad inueniendam literã Dominicalem, sine Cyclo Solari, tam ante, quam post correctionem. 357
Collocatio 7. literarum Dominicaliũ in 5. digitis, ad festa mobilia inuenienda. 370
Collocatio Epactarum in manu sinistra, ad festa mobilia post anni correctionem inuenienda. ibid.
Collocatio Epactarum in manu sinistra facilior, ad festa mobilia post anni correctionem inuenienda. ibid.
Collocatio aureorum numerorum in manu sinistra, ad festa mobilia ante anni restitutionem inuenienda. 379
Collocatio Indictionum in 3. digitis ad Indictionem cuiuslibet anni inuestigandam. 392
Compendium dispositionis 28. annorũ Cycli Solaris in 7. articulis manus, ad literam Dominicalẽ inueniendam. 358
Compendium aliud dispositionis annorum 28. Cycli Solaris in 7. articulis manus, ad literam Dominicalem inueniendam. 360
Compendium inueniendæ literæ Dominicalis, quæ cuicunque diei in Calẽdario præfixa est, ex prima litera mẽsis. 389
Computistarum defectus in periodo mensis Lunaris definienda. 84
Conciliorum, & Patrum variæ auctoritates, Pascha celebrari debere die Dominica post Lunam xiiij. primi mensis. 8. 9. & 10
Concilium Nicænũ cõfirmasse potius, quam instituisse, Pascha celebrandum esse die Dominica post Lunam xiiij. 10
Concilium Nicænum Eusebio Cæsariensi, & Alexandrinis curam dedisse Cycli aurei numeri. 11
Concilium Nicænum æquinoctio Verno attribuisse diem 21. Martij. 16
Concilij Nicæni temporibus Pascha necessariò celebratum interdum esse & in secundo mense, & in vltimo. 41
Concilij Nicæni Patres, & Iulium Cæsarem in Calendario nil præcepisse de subtilitatibus Astronomicis, teste ipso Mæstlino. 65
Concilij Nicæni temporibus Pascha nonnunquam celebratum esse Luna xv. Cycli, ante Plenilunium medium, & vnde hoc prouenerit. 255
Concilij Nicæni temporibus Pascha frequenter in Lunam xiiij. incidisse, & vnde hoc prouenerit. 261
Constructio tabulæ expansæ. 130
Constructio tabulæ æquationis tabulæ Epactarum expansæ. 139
Constructio tabellæ Cycli Epactarum perpetuæ in Calendario Gregoriano vnà cum tabula æquationis. 145
Constructio tabulæ æquationis Cycli Sola-

Solaris antiqui. 303
Constructio tabellę triplicis ad aureũ numerũ cuiuslibet anni inueniẽdũ. 330
Constructio tabellę triplicis ad Cyclũ Solarẽ cuiusuis anni inueniendum. 346
Constructio tabellæ duplicis ad literã Dñicalẽ inueniẽdã, ex Cyclo Solari. 352
Constructio tabellæ triplicis ad inueniendam literam Dominicalem sine Cyclo Solari. 364
Constructio tabellæ triplicis ad Indictionem cuiusuis anni reperiendam. 394
Contentiones in Paschæ celebratione à Concilio Nicæno vsque ad Iustinianũ Imperatorem, vnde exortę sint. 38
Copernici de anni inæqualitate obseruationes. 37
Copernici de æquinoctiorum anomalia obseruationes. 48
Correctio Calendarii cur fuerit necessaria. 18. & 66
Correctio Calendarii cur facta sit per 10. dierum detractionem ex anno 1582 non autem per detractionem singulorum dierũ ex singulis annis, aut mẽsibus. 20
Correctio Calẽdarii in quo cõsistat. 19
Corectio Calẽdarii cur in anno 1582. & in Octobri mense instituta sit potius, quàm in alio anno, vel mense. 21. & 22
Correctio Calendarii cur in anno 1583. iussa sit fieri in regionibus remotioribus, in Februario. 22
Culicem Mæstlinus parit. 316
Cycli Lunaris antiquissimus apud varios populos vsus; ac proinde Ecclesiam in eo vsurpando imitari omnem antiquitatem. 33
Cycli necessitas in anno Politico, vt pax, & concordia seruetur. 64. & 67
Cycli ad Nouilunia monstrãda dispositionem in Calendario, ita ut perpetuus sit, difficilem semper antiquis visam esse, & quare. 154
Cycli aurei numeri inuẽtor Meton. 87
Cycli Solaris æquatio quare in præteritos annos penitus quadrare non possit. 301. & 309
Cycli Solaris perpetui tabella cũ eius æquatione, & vsu. 302. & 305
Cycli Solaris vel Epactarum æquationem non rectè impugnari à Mæstlino, & quare. 306
Cycli Epactarum quinam à ✱. & quinã ab 1. incipiant. 237
Cycli decennouennales duo tantum ex omnibus 30. tabulæ expansæ habent septimam Lunationem Embolismicam 29. dierum. 242
Cycli decennouennalis distributio in Ogdoadem, & Hendecadem. 104
Cycli Solaris, vel Epactarum æquationem à Mæstlino non oppugnari ex propriis. 319
Cycli Solaris dispositio in manu, ad cyclum Solarem cuiusuis anni inuestigandum. 344
Cycli Solaris dispositio in manu facilior, ad Cyclum Solarem cuiusuis anni inueniendum. 345
Cycli Solaris inuentio ex tabellis. 346
Cycli Solaris inuentio per præcepta Arithmetices. 348
Cycli Solaris dispositio in manu, ad inueniendam literam Dominicalem ex Cyclo Solari. 349
Cycli Solaris immutatio ad inueniendam literam Dominicalem post correctionem, sine numeratione dierum exemptorum, & mutatione literarum in radicibus digitorum. 354
Cyclorũ vsum in Ecclesia esse antiquissimum in Nouiluniis inuestigandis. 33
Cyclos ab Ecclesia vsurpari potius, quàm motus veros aut medios, & quare. 28. & 64
Cyclum literarum Dominicalium institutum esse, vt apud omnes eodem die celebraretur Dominica. 17
Cyclum aurei numeri à Dionysio restitutum, vel potius ab Eusebio Cæsariensi conditum, atq; à Theophilo expositum Romano Calendario inscriptum esse. 65
Cyclum aurei numeri non posse perpetuò, aut longo tempore Nouilunia rectè monstrare in Calendario. 105
Cyclum quemlibet decennouennalem Epactarum tabulæ expansæ incipere, vel ab Epacta ✱. vel ab Epacta j. 237

Cyclum aurei numeri ante correctionem anni incepisse semper ab aureo numero 3. 239.& 245

Cyclum aurei numeri successiuè incepturum à singulis aureis numeris, si æquatio vtriusque anni, Solaris ac Lunaris, adhibeatur. 240

Cyclum aurei numeri apud Alexandrinos semper incepisse ab aureo numero j. & ab vltimo die anni ipsorum. ibid.

Cyclum nullum in Calendario vitare posse omnia incommoda. 264

Cyclum nullum posse cælestibus motibus planè respōdere, ob varias causas. 264

Cyclum Epactarum in nouo Calendario monstrare plerunque, quot dies Luna habeat post coniunctionem veram. 275

Cyclum Solarem in Calendario nouo æquatum malitiosè reprehendi à Mæstlino. 301

Cyclum non posse reprehendi, etiamsi nonnunquam Pascha in Lunam xiiij. incidat. 298

Cyclum Epactarum noui Calendarii pauciora errata continere, quàm Cyclum aurei numeri in veteri Calendario, etiam tempore Concilii Nicæni. ibid.

Cyclum quemcunque decennouennalē incipere à primo die Ianuarii, vel ab vltimo Decembris. 238

Cyclum aurei numeri incipere vel ab aureo numero ad Calendas Ianuarii scripto, vel ab eo, qui vltimo Decembris ascribendus esset, si inde annus Solaris inciperet. 239

Cyclum quemlibet decennouennalem continere 7. annos Embolismicos: vnde illi cognoscantur, & quinam sint. 241

Cyclum aurei numeri citius, quàm vsus Ecclesiæ postulabat, indicasse Nouilunia tempore Nicæni Concilij. 140.255.& 261

Cyclum aurei numeri anno 500. circa tempora Iustiniani Senioris, serius, atque adeo rectius, ex vsu Ecclesiæ, monstrasse Nouilunia, quàm Concilij Nicæni temporibus. 140

Cyclum Epactarum in Calendario ita dispositum esse, vt plerunque Nouilunia indicet serius, quàm in cœlo fiunt, & quare. 251.& 257

Cyclum aurei numeri Calendario inscriptum esse à Dionysio circa tempora Iustiniani senioris. 39

Cyclum Solarem cuiusque anni incipere à Ianuario: quod etiam de aureo numero, Epacta, atque Indictione dicendum est. 326

Cyclus aurei numeri quo ordine in Calendario veteri fuerit dispositus. 87

Cyclus aurei numeri quomodo indicet in Calendario Nouilunia. 104

Cyclus aurei numeri quo pacto promouendus fuisset in Calendario, vt Nouilunia monstraret, tam ante, quàm post correctionem. 105

Cyclus quilibet non replens omnia loca Calendarij, cur non possit in Calendario esse immutabilis. 152

Cyclus Epactarum noui Calēdarij qua ratione dicatur ad quamcunque anni magnitudinem posse accommodari. 153

Cyclus quilibet decennouennalis Epactarum quare semper incipiat à ✳, vel ab Epacta j. 240

Cyclus quilibet decennouennalis cur habeat omnes hos 7. annos. 3. 6. 9. 11. 14. 17. 19. ac solos Embolismicos. 241

Cyclus aurei numeri in veteri Calendario cur à nullo alio aureo numero, quàm à 3. initium habere potuerit. 246

Cyclus aurei numeri quid. 326

Cyclus Solaris quid. 344

Cyclus Solaris quo pacto in digitorum articulis disponatur ad cuiusuis anni Cyclum Solarem inueniendum. ibid.

Cyclus Solaris cuiusuis anni quo pacto inueniatur. 345

Cyclus 28. annorum qua ratione ex magno annorum expansorum numero facile abijciatur. 358

Cyclus quicunque cur motibus cęlestibus omnino respondere nequeat. 264

Cyrilli Alexandrini sententia de celebratione Paschæ. 13

Cyrillo, & Theophilo Alexādrinis Lunam xiiij. Cycli esse eam, quæ ex tabulis Astronomicis est xvj. à coniunctione. 265

Dani

D

DAni cuiusdam obseruationem æquinoctij confirmare 10. dierum exemptionem anno 1582. factam, vt æquinoctium in diem 21. Martij restitueretur. 30
Decennouennalis Cycli distributio in Ogdoaden,& Hendecaden. 104
Decreta Pontificum, & Conciliorum, de celebratione Paschæ. 8
Defensio Examinis Mæstlini ab eodem edita. 311
Defensionis Mæstlinianæ reliqua capita cur responsione indigna iudicetur. 320
Deum per Moysen præcepisse Hebræis obseruationem primi mensis,& 10. diei, & 14. rustico modo,& ad captum vniuersi populi Israelitici accommodato. 32
Deus cur videatur motus cœlorum tantis voluisse difficultatibus inuoluere. 31
Die Dominica celebrandum esse Pascha. 8
Die eodem Pascha in toto orbe Christiano celebrari non posse, si veri motus obseruarentur, ob Meridianorum varietatem. 31
Diem 21. Martii tributum esse æquinoctio Verno à Patribus Nicæni Concilij. 16.& 32
Diem 21. Martij æquinoctio assignatum, medium locum habere inter 23. diē, & 19. ad quos vsque excurrere potest ęquinoctium, cum inde sponte sua ad diem 21. reuertatur. 69
Diem primum cuiusque mensis dici Calendas. 389
Diem 21. Martii non ita æquinoctio tributum esse in Calendario nouo, vt arbitremur, eum solum propriam esse sedem ipsius, vt Mæstlinus cauillatur. 296
Diem illum in anno Politico interdum appellari primum, qui verius esset vltimus dicendus: Et diem illum nonnunquam dici vltimum alicuius mensis, qui verius dicendus esset primus insequētis mensis. 266
Dierum 10. exemptionem fuisse necessariam, vt æquinoctium ex die 11. Martii in 21. restitueretur. 80
Dierum exemptorum numerus vsque ad quemcunq; annum centesimum quantus sit, quo pacto facile cognoscatur. 368. & 369.
Dies Decembris, qui post vltimam Lunationem anni supersunt, exhibent plerunque Epactam anni insequentis. 128
Dies intercalaris in quot annis omittendus semel esset, secundum annum Ptolemæi. 37
Dies intercalaris in quot annis semel esset omittendus, secundum annum Albategnij. ibid.
Dies intercalaris in quot annis esset semel omittendus, secundū annum Alphonsinum. ibid.
Dies intercalares vsque ad quemcunq; centesimum annum omissi quot sint, qua ratione facilè cognoscatur. 368. & 369
Dies mensium, qui in festis mobilibus sunt instar Lunæ xiiij. Paschalis, hoc est, qui tot diebus ipsa festa antecedunt, quot diebus Luna xiiij. Paschalis diem Paschæ præit, quo pacto inueniantur. 377
Dies mensium quo pacto à Nonis, Idibus,& Calendis denominandi sint. 390
Dies mensium quo pacto ex Nonis, Idibus,& Calendis cognoscantur. 391
Dies mensium, quibus Sol signa Zodiaci ingrediatur, qui sint. 395
Dies quilibet mensis propositi à qua feria hebdomadæ denominandus sit. 388
Dies omnes exempti ob æquationem æquinoctii, cur ad calculum Lunationum addendi sint, vt media Nouilunia, Pleniluniaque inueniantur; quamquam in tabula expansa non sit factus descensus per tot lineas Epactarum. 274
Differētia inter Christianos,& Iudęos, in celebratione Paschæ. 7
Differentiam inter verum ac medium æquinoctium non attingere diem $1\frac{1}{2}$. 54
Differentia maxima inter verum ac medium æquinoctium quanta sit. 55
Differentia inter dies annorum 19. Solarium,& dies Lunationum 235. mediarum quanta sit. 85
Difficultas intercalandi ad æquinoctium in die 21. Martii retinendum, vnde proueniat. 37

Discordias maximas orituras in Ecclesia, si motus veri in celebratione Paschæ obseruarentur. 28

Discordiarum, & turbationum semina in celebratione Paschę ex Ecclesia sublata esse, post inscriptionem aurei numeri in Calendario à Dionysio Abbate factam. 65.& 262

Dispositio Cycli decēnouennalis in Calendario ad Nouilunia perpetuo monstrāda, qui ad omnem anni magnitudinem accommodari posṡit, quare antiquis semper visa sit difficilis. 154

Diuisio totius huius operis. 4

Dominica prima post Lunam xiiii. primi mensis celebrandum esse Pascha. 7

Dominicalium literarum Cyclum institutum esse, vt ne vnquam in Dominica die celebranda dissensio foret. 17

Dominica prima Aduentus quo die celebretur, qua ratione cognoscatur. 381

Dominicalis litera cuiusque anni quo pacto ex Cyclo Dominicalium literarum perpetuo inueniatur. 305

Dominicalium literarum dispositio in manu, ad inueniendam literam Dominicalem cuiusque anni ex Cyclo Solari. 348

Dominicalis litera cuiusque anni qua ratione ex Cyclo Solari reperiatur ante anni correctionem. 349

Dominicalis litera cuiusque anni quo pacto ex Cyclo Solari inueniatur post emēdationem anni. ibid.

Dominicalium literarum alia dispositio in manu ad inueniendam literam Dnminicalem cuiusq; anni post correctionē, ex Cyclo Solari. 351

Dominicalis literæ cuiusque anni inuentio ex tabula, post anni correctionem. 352

Dominicalis literæ inuentio ante correctionem anni ex tabula. ibid.

Dominicalis literæ inuentio post correctionem, ex Cyclo Solari immutato. 354

Dominicales literæ cur serie naturali in manu percurrantur, idque per internodia, ac nodos. 356

Dominicales literę cur in radicibus 4. digitorum numerentur serie naturali alphabeti. ibid.

Dominicales literæ cur binę in singulis articulis Indicis locētur, internodijs omissis. 357

Dominicalis literæ inuentio ante correctionem anni, sine Cyclo Solari. 360

Dominicales literæ annorum centesimorum ante correctionem reperiuntur in articulis Auricularis, & Annularis. ibid.

Dominicalis literæ inuentio post anni restitutionem, sine Cyclo Solari. 362

Dominicales literæ annorū centesimorum bissextilium post correctionem inueniuntur in articulis Auricularis, & Annularis. 363

Dominicalis litera cuiusque anni centesimi non bissextilis, post correctionem, reperirur in sola radice Auricularis. ibid.

Dominicalis literę inuentio ex tabula sine Cyclo. 366

Dominicalium literarum Cycli ęquatio cur in pręteritos annos quadrare non possit. 301.& 309

Dominicarum inter Pentecosten, & Aduentum numerus, quo pacto reperiatur. 383.& 384

Dominicę inter Pentecosten, & Aduentum, quando tantum sint 24. & quando 23. 384

Dominicalis litera Calendis cuiusque mensis ascripta in Calendario, quę. 387

Dominicalis litera diei proposito cuiusuis mensis ascripta in Calendario, quę. 388

E

Ecclesia qua in re discrepet à Iudęis, & Quartadecimanis in celebratione Paschę. 7.& 8

Ecclesia cur maluerit Pascha esse mobile, quàm fixum. 7

Ecclęsia cur motus medios, & ęquales siue Cyclos potius, quā veros motus adhibeat in celebratione Paschę. 28.29.30.38

Eccle-

Ecclesię magis cordi esse pacem fidelium in Paschę celebratione, quàm accuratam ęquinoctii,& cursus Lunę obseruationem. 42
Ecclesiam nō incidere in hęresim Quartadecimanorum, quòd interdum ob Cycli imperfectionem Pascha celebret Luna xiiii. 27
Ecclesiam medios motus, seu potius Cyclos obseruare ex antiquissima consuetudine, quę sine vrgenti causa mutari non debet. 32
Ecclesiam debere medios motus, seu Cyclos potius, quàm veros motus obseruare, confirmant varii scriptores, & Computistę. 33
Ecclesiam affixisse ęquinoctium ad diē 21. Martii. 32
Ecclesiā nō valde laborare de veris aut mediis Nouiluniis, Pleniluniisque, cum in iis inuestigandis vsa semper sit Cyclis. 33
Ecclesiam in Cyclo Lunari vsurpando imitari omnem antiquitatem. ibid.
Ecclesiam decretis Patrum, & Concilii Nicęni non repugnare, etsi interdum Pascha celebret vel in vltimo mense, vel in secundo; cum hoc in nullo Cyclo vitari possit. 42
Ecclesiam liberam esse in obseruando equinoctio, & Lunę cursu ad Pascha celebrandum; obseruare tamen illa propter mysterium. ibid.
Ecclesiam in Deum non peccare, quòd eius ęquinoctium à vero distet interdum vno aut altero die, cum vltrò ad diem 21. regrediatur: quemadmodum eadem non peccauit ante correctionem, statuendo illud in die 21. quod die 11. fiebat. 73
Ecclesiam temerè à Męstlino veris motibus astringi. 76
Ecclesiam interdum à vero ęquinoctio aberrare, non esse absurdum. 77
Ecclesiam frequenter Pascha celebrasse Luna xv. 255
Ecclesiam nunquam distulisse Pascha in Lunam xxii. si Luna xv. in Dominicam inciderit. 263
Ecclesiam dicere necessario interdum Lunam primam, quę verius secunda esset dicenda. 267
Ecclesiasticum vel Politicum ęquinoctium discrepare interdum à vero, non esse absurdum. 42
Ecclesiasticum, vel Politicum ęquinoctium ad verum referri debere, quantum fieri potest. ibid.
Ecclesiasticum ęquinoctium, etsi interdum à vero discrepet, nō tamē propterea Ecclesiam peccare. 73
Ecclesiasticum Calendarium, quo Ecclesia à Concilio Nicęno vsque ad anni correctionem à Gregorio xiii. factam vsa est. 90
Ecclesiasticum Calendarium, quo post anni correctionem à Gregorio xiii. factam Ecclesia vti deberet vsque ad annū 1700. si aurei numeri pro Epactis in eo descripti essent. 97
Embolismus quid. 240
Embolismicos annos 7. cōtineri in quouis Cyclo decennouennali, hos nimirum, 3.6.9.11.14.17.19. 241
Embolismici anni cur in omni Cyclo decennouennali sint hi. 3.6.9.11.14.17.19. ibid.
Embolismicus annus quando cōtineat dies 384. & quando 383. 242
Embolismicum septimum annū in duobus tantum Cyclis, ex omnibus 30. tabulę expansę, habere Lunationem Embolismicam dierum 29. ibid.
Embolismici anni primam Lunationem terminari in aliquo primorum 11. dierum Ianuarii, & quare. ibid.
Embolismicus annus vt sit, quęnam ex 30. Epactis in vsu esse debeat. 243
Embolismici anni Lunationem 13. terminari in aliquo postremorum 11. dierum Decembris, & quare. ibid.
Embolismicum annum esse eum quoque, in quo Epacta xviii. & aureus numerus 19. concurrunt. 244
Embolismica Lunatio quęnam sit ex 13. Lunationibus anni Embolismici. 246
Embolismicę Epactę habentes Lunationem 13. dierum 30. & Embolismicam, quęnam sint. ibid.

Em-

Embolismicæ Epactæ habentes Lunationem 13.dierum 30. & primam dierum 29.quænam sint. ibid.
Embolismicæ Epactæ habẽtes Lunationem primã dierum 29. & Embolismicam, quænam sint. 247
Embolismicæ Epactę habentes secundam Lunationem dierum 30. & Embolismicam, quęnam sint. 248
Embolismos, ac Saltum Lunæ efficere, vt nonnunquam contingant duæ, vel tres Lunationes continuæ dierum 29. & duæ vel quatuor dierum 30. 249
Embolismici aurei numeri quinam fuerint in veteri Calendario. 245
Epacta 25.cur diuerso colore, charactere, eidem diei cum Epacta xxvj.in sex locis Calendarii ascribatur. 108
Epacta 25.diuersi coloris, aut characteris quando vsurpanda. 150.& 334
Epacta 19. cur diuerso colore, aut charactere scribatur ad vltimum diem Decembris vnà cum Epacta xx. 112
Epacta quælibet cur minor esse debeat, quàm 30. 105
Epacta xviij. non cum aureo numero 19. concurrens, cur non sit Embolismica. 244
Epacta 19.diuersi coloris, aut characteris vltimo diei Decembris ascripta, quando sit in vsu. 112 & 334
Epacta xxiiij. quare non posſit esse in vsu in eo Cyclo decennouennali, in quo Epacta xxv.& aureus numerus non maior, quàm 11.concurrunt. 109
Epacta xxvi. cur non posſit esse in vsu in eo Cyclo decennouennali, in quo Epacta xxv. & aureus numerus maior, quàm 11.concurrunt. ibid.
Epacta cuiusuis anni ante anni restitutionem, vt inueniatur, quid addendum aureis numeris in Pollice collocatis. 333
Epacta cuiusuis anni post annum restitutum vsque ad anuum 1700. quo pacto inueniatur. 334
Epacta cuiusuis anni post restitutionem anni vt inueniatur, quid auferendum ab Epacta, quæ aureo numero illius anni respondebat ante restitutionem anni. 333
Epactæ quid sint, & cur sint 30. 106. & 333
Epactæ cur sic dictæ. ibid.
Epactæ cur in Calendario dispositæ sint ordine retrogrado. 107
Epactæ qua ratione in Calendario disponi debeant. ibid.
Epactæ hæ duæ, xxiiij. xxv. cur in sex locis Calendarij eidem diei ascribantur. ibid.
Epactæ in Calendario digestæ qua ratione Nouilunia indicent. 128
Epactæ in Calendario descriptæ quo modo perpetuò indicare posſint Nouilunia. ibid.
Epactæ Embolismicæ habentes Lunationem 13. dierum 30. & Embolismicam quæ. 246
Epactæ Embolismicæ habentes Lunationem 13. dierum 30. quando efficiant primam Lunationem anni dierum duntaxat 29. ibid.
Epactæ Embolismicæ habentes primã Lunationem dierum 29. & Embolismicam, quæ. 247
Epactæ Embolismicæ habentes Lunationem 13. dierum 29. & secundam dierum 30. atque Embolismicam. 248
Epactæ in Calendario nouo cur non sint promotæ sursum vno die, vt citius Nouilunia indicarent: quam nunc indicant. 258
Epactæ si in Calendario nouo citius Nouilunia monstrarent, quam nunc mõstrant, multos errores fieri in Paschæ celebratione, præsertim anno 1598. 262
Epactæ annorũ, ac mensiũ quæ. 267
Epactæ annorum, ac mensium quo pacto colligantur, & in tabulas redigantur ad Nonilunia, Pleniluniaque inuestiganda. ibid.
Epactæ post annum 1700. quo pacto inueniantur. 334
Epactæ vt post correctionem reperiantur, quid agendum, quando numerus auferendus ex Epactis ante correctionem maior est, quam 30. ibid.
Epactæ Calendis mensium adscriptæ quæ. 336

Epactæ hæ duæ xxiiij. xxv. quibus mẽsibus ascriptæ sint eidem diei, quo pacto cognoscatur, 337
Epactæ cuiusuis sedes in manu, quo pacto per Lunam xiiij. Paschalem facilè inueniatur, ad festa mobilia inuenienda. 376
Epactæ cuiusuis sedes in manu ad festa mobilia reperienda, quo pacto facilius inueniatur. ibid.
Epactæ hæ duæ xxiiij. xxv. cur potius ad Lunationum æquationem adhibitæ sint, quam aliæ. 110. & 111
Epactæ Embolismicæ quæ, & quot sint. 243
Epactam 25. diuersi coloris, aut characteris efficere, vt in eodem Cyclo decennouennali non possint duo Nouilunia in eundem diem incidere. 108
Epactam 25. diuersi coloris, characterisue è regione Epactæ xxvj. locatam nõ perturbare anni Lunationes. 110
Epactam 19. diuerso colore, aut charactere è regione Epactæ xx. mense Decembri scriptam non efficere, vt duo Nouilunia in eodem Cyclo decennouennali in eundem diem incidant. 113
Epactam cuiuslibet anni exhiberi plerunque à diebus Decembris, qui post vltimam Lunationem antecedentis anni supersunt. 128
Epactam cuiuslibet anni colligi ab Epacta antecedentis anni per additionem 11. nonnunquam etiam per additionem 12. 149
Epactam cuiusuis anni incipere à Ianuario: quod etiam de aureo numero, Cyclo Solari, & Indictione dicendum est. 326
Epactam Calendis cuiuslibet mensis, Februario excepto, ascriptam scribi quoque ad vltimum eiusdem mensis diem. 337
Epactam xviij. cum aureo numero 19. concurrentem esse Embolismicam, alias nunquam. 244
Epactarum tabula expansa quo pacto construatur. 130
Epactarum lineis in tabula expansa cur ascriptæ potius sint literæ alphabeti, quã anni Domini. 131
Epactarum tabula expansa. 132. & 133
Epactarum æquationis tabula quo pacto construatur. 139
Epactarum æquationis tabulam contineri Cyclo 300000. annorum. 147
Epactarum Cyclus qua ratione dicatur ad quamcunq; anni magnitudinem posse accommodari. 153
Epactarum Cyclus quilibet decennouẽnalis cur semper incipiat à *. vel ab Epacta j. 240
Epactarũ Cyclus in Calendario nouo cur ita dispositus sit, vt eius Nouilunia sequantur plerunque coniunctiones veras ac medias tanto spatio, vt Lunæ xiiij. vel antecedant vno tantum die medias oppositiones, vel in easdem incidant, vel certè non longè post illas eueniant. 257
Epactarum Calẽdarii Nouilunia etiãsi vt plurimum postponantur, multa tamen cœlestibus Nouiluniis consentire. 264
Epactarum Cyclum in Calẽdario monstrare, quot dies plerunq; post veram coniunctionem elapsi sint. 275
Epactarum æquationem Calendarii noui inter annum 1700. & 1800. Astronomico calculo congruere, contra Mæstlinum. 289
Epactarum Cyclũ noui Calendarij pauciora continere errata, quàm Cyclum aurei numeri Calendarii veteris. 298
Epactarum æquationem, & Cycli Solaris, in nouo Calendario institutam, non oppugnari à Mæstlino ex propriis. 319
Epactarum inuentio per tabellas, vsque ad annum 1900. ab anno correctionis. 343
Epactarum dispositio in manu, ad festa mobilia inuenienda. 370
Epactarum æquationis Radicem ad annum Domini 550. referri debere, & quare. 141
Epactarum æquationis condendæ totũ laborẽ positũ esse in primo spatio 10000. annorum. 147
Epactarum tabella perpetua in Calendario Gregoriano, vna cum tabula æquationis, qua arte constructa sit. 145
Epactarum tabellæ perpetuæ in Calendario Gregoriano propositæ vsus. 149

Epa-

Epactarum Cycli decennouennales à * incipientes in tabula expansa, qui sint, & qui ab Epacta j. incipiant. 237

Epactarum seriem in Calendario nouo non esse instar Cycli, ita vt prima Epacta Ianuarii sequatur vltimam Decembris eodem ordine, quo cæteræ se consequuntur. 107

Epactarum linea quæcunque in tabula expansa, si mutetur in inferiorem, efficit vt Nouilunium quinti diei Aprilis Paschale desinat esse Paschale: & Nouilunium nõ Paschale septimi diei Martii incipiat esse Paschale. 279. & 280

Epactarum linea quęcunque in tabula expansa, si in superiorem mutetur, efficit, vt Nouilunium Paschale octaui diei Martij desinat esse Paschale: & Nouilunium non Paschale sexti diei Aprilis incipiat esse Paschale. 280

Epactarum æquationem non rectè oppugnari à Mæstlino. 306

Epactas 30. meritò in locum aureorũ numerorum suffectas esse. 105. & 128

Epactas rectè ordine retrogrado in Calendario dispositas esse. 128

Epactas 19. duntaxat ex omnibus 30. in vno aut pluribus spatiis centũ annorũ vsurpari ad nouilunia monstranda. 129

Epactæ aliæ 19. quæ vna sint vnitate maiores, aut minores, quam quæ proximè in vsu fuerunt, quãdo assumendæ sint. 130

Epactas in Calendario non mutaturas loca, etiamsi tabula ęquationis Epactarum propter aliam fortassis anni magnitudinem inuentam, vel propter aliam Lunationum periodum, innouetur. 152

Epactas has vndecim, xix. xx. xxj. xxij. xxiij. xxiiij. xxv. 25. xxvj. xxvij. xxviij. xxix. semper esse Embolismicas. 243

Epactas non esse promouẽdas deorsum, vt Nouilunia serius indicent, quam nunc indicant in Calendario. 263

Epactas noui Calendarii de industria indicare Nouilunia post coniunctiones medias. 266

Epactas noui Calendarij ad tempora Concilij Nicæni reductas, per calumniã à Męstlino reprehendi. 300

Epactas duas xxiiij. xxv. eidem diei in sex locis Calendarij ascriptas efficere, vt Lunationes sint dierum 30. & 29. alternis. 108

Epactas, quę tempore Concilij Nicęni Nouilunia monstrabant, non posse inueniri per vtriusque anni, Solaris ac Lunaris, ęquationem; ideoque frustra id tentari à Męstlino. 292

Epactas non debere indicare Nouilunia citius in Calendario, quam nunc indicant. 262

Erronea opinio Męstlini, & aliorum de Luna xiiij. Paschali. 256

Erronea alia opinio de Luna xiiii. ibid.

Errores, qui in Paschę celebratione contigissent, si Calendarium correctum non esset. 17. & 18

Error quorundam in primo mense definiendo. 14

Errorem ęquinoctii, & Lunę xiiii. ex aureis numeris antè correctionem anni inuentę, induxisse sępe errorem 7. aut 28. aut 35. dierum. 18

Error Męstlini, & aliorum existimantium, Pascha nunquam celebrari debere Luna xv. 254

Errores multos fieri in Pascha, si Epactę citius Nouilunia indicarent, quam nunc indicant in Calendario, pręsertim anno 1598. 262

Error Męstlini putantis, idem esse oppositionem mediam, & Lunam xiiii. 275

Error Męstlini in primo mense definiendo. 277

Error Męstlini in anticipatione Lunationum definienda. 290

Errores quinque in Paschę celebratione vitandos esse, vitatosque esse in nouo Calendario, quantum per Cyclum licuit. 296

Errores veteris Calendarij, qui in nouo, quantum per Cyclum licet, sublati sunt. 314

Errores quatuor noui Calẽdarii, qui vitari nullo modo possunt, quacunque ratione Calendarium instituatur. 322

Eusebio Cęsariensi, & Alexandrinis datam esse curam à Concilio Nicęno

Cycli

Cycli aurei numeri. 11
Examen Mæstlini multò minus continere in recessu, quàm fronte promittat. 317
Examen Mæstlini multa continere putida. 318
Examen Mæstlini solum probare, Calẽdarium nouum nõ omnino veris congruere motibus: quod ad rem non facit, & à nemine negatur. 315
Excommunicatio contra quos feratur à Gregorio xiij. in Bulla Calendarij. 66
Expansa tabula Epactarum qua ratione construatur. 129
Expansa Epactarum tabula. 132. & 133
Expansæ tabulæ, & tabulæ æquationis eiusdem vsus. 148

F

Festa mobilia non congruis temporibus celebrata esse ante annum restitutum. 17. & 18
Festa mobilia præcipua, eorumque radices, quæ. 371
Festorum mobilium inuentio in digitorum articulis. ibid.
Festa mobilia in anno bissextili, qua ratione per posteriorem literam Dominicalem inquirenda sint. 372
Festa mobilia quo pacto memoriter reperiantur, sine collocatione Epactarum, & literarum Dominicalium in manu. 377
Festa mobilia quo pacto ex aureis numeris reperiantur, ante restitutionem anni. 381
Festorum mobilium inuentio ex tabula. 384
Festorum mobilium tabula quo modo dispositioni eorundem festorum in manu respondeat. 385
Festorum mobilium tabula. 386
Feria hebdomadę denominans primum diem cuiuslibet mensis, quæ. 387
Feria hebdomadæ denominans diem quemlibet cuiusuis mensis, quo pacto reperiatur. 388
Feria hebdomadæ denominans diem quemlibet in Februario post festum Sãcti Matthię in anno bissextili, qua ratione reperiatur. 388

G

Gradus Zodiaci, in quo Sol quolibet die existat, qua ratione memoriter, plus minus, reperiatur. 395
Gregorius xiij quam viam in restituendo Calendario secutus sit. 19
Gregorius xiij. quid prætendat in excommunicatione contra eos, qui Calendarium nouum non recipiunt. 66
Gregorium xiij. sub pœna excommunicationis orbem Christianum subtilitatibus Astronomorum subijcere, per calumniam affirmari à Mæstlino. ibid.
Gregorium xiij. in Bulla Calendarij nõ dixisse, vt perperam vult Mæstlinus, verũ æquinoctium perpetuò permansurum ad diem 21. Martij. 73
Gregorium xiij. in Bulla Calendarii loqui de æquinoctio medio, non autem vero, vt Mæstlinus cauillatur. ibid.
Gregoriani Calendarij perpetuitas, atque perfectio. 81. 43. 153. & 252
Gregorianum Calendarium cur dicatur perpetuum. 153
Gregorianum Calendarium cum Epactis intactum permansurum, etiamsi alia intercalandi ratio instituatur, si fortè à posteris alia magnitudo anni obseruaretur. 44. 81. & 152
Gregorianum Calendarium esse perfectum, etiamsi tabulæ Prutenicæ veris motibus adhuc consentirent post annos 2000. 58
Gregorianum Calendarium meritò laudari. 77. & 154
Gregorianum Calendarium eo modo institutum esse, vt alio modo Calendariũ nullum, quod sit perfectum perpetuumq;, constitui possit. 81
Gregorianum Calendarium cum Epactis per dies mensium loco aureorum numerorum digestis. 115
Gregorianum Calendarium non esse colluuiem omnium errorum, vt temerè asserit Mæstlinus, sed meritò dici perpetuum. 314

H

HEbræorum primus mensis, qui. 5
Hebræorum Pascha, siue Luna xiiij. Paschalis, quo pacto in manu per Epactā dati anni reperiatur. 371
Hebræorum Pascha, siue Luna xiiij. Paschalis, qua ratione aliter inueniatur memoriter. 374. & 375
Hebræi quando Pascha celebrarent, ex præcepto diuino. 5
Hebręis æquinoctij obseruationem in Pascha celebrando pręceptam esse rustico planè modo, & ad vulgi captum accommodato. 32
Horæ, quibus Luna noctu luceat, quo pacto inueniantur. 397. & 398

I

IEiunium quadragesimale quando soluendum, ex traditione Patrum. 7
Inconstantia tabularum Astronomicarum vnde. 30
Inconstantiam tabularum Astronomicarum non obesse perfectioni, ac perpetuitati Calendarij noui. 67
Indictio quid. 391
Indictionem cuiuslibet anni incipere à Ianuario: quod etiam de aureo numero, Epacta, & Cyclo Solari dicendum est 326
Indictionum dispositio in 3. digitis ad Indictionem cuiusuis anni inuestigandam. 392
Indictiones omnium centesimorum annorum quæ sint. ibid.
Indictio cuiusuis anni quo pacto reperiatur. ibid
Indictionis inuētio per pręcepta Arithmetices. 394
Inæqualitatem anni efficere, vt æquinoctium à die 21. Martii in vtramq; partem recedat. 69
Initium cuiuslibet Cycli decennouennalis Epactarum noui Calendarij sumi vel à ✳. vel ab Epacta j. 237
Initium cuiusuis Cycli decennouennalis statui vel in primo die Ianuarij, vel in vltimo Decembris die. 238
Initium Cycli aurei numeri in veteri Calendario sumptum semper fuisse ab aureo numero 3. 239 & 245
Initium Cycli aurei numeri apud Alexandrinos semper ductum esse ab aureo numero j. 240
Initium Cycli aurei numeri sumi successiuè ab omnibus aureis numeris, si ęquatio anni Solaris Lunarisque adhibeatur. ibid.
Inscriptio Examinis Mæstliniani insolens. 2
Intercalandi via quæ adhibita sit, vt æquinoctium ad diem 21. Martii conseruetur. 34
Intercalandi difficultas ad æquinoctiū in die 21. Martii retinendum, ob anni inæqualitatem. 37
Intercalandi duæ vię ad æquinoctium in die 21. Martij retinendum: vna ad inæqualitatem anni Solaris, altera ad mediā anni magnitudinem, instituta. 38
Intercalandi ratio cur ad magnitudinem anni medij, siue Alphonsini instituta sit. ibid.
Intercalandi rationem commodè institui non posse ad anni magnitudinem inæqualem. 38 & 58
Intercalandi rationem præscribendam fuisse omnino æquabilem, & vniformē. 39
Intercalandi ratio, qua spatio 400 annorum tres dies intercalares omittuntur, quo modo ad magnitudinem anni Alphonsini quadret. 44
Intercalaris dies cur quarto quoque anno adhibeatur. 36
Intercalaris dies in quot annis secundum Ptolemæi annum omittēdus esset. 37
Intercalaris dies in quot annis secundum Albategnij annum esset omittendus. ibid.
Intercalaris dies in quot annis secundū annum Alphonsinum sit omittendus. 38
Intercalaris diei omissio in centesimis annis, quadringentesimo quoque anno excepto, qua ratione ad annum Alphonsinū quadret. 44
Intercalarium dierum vsque ad quemcunq; annum centesimum inclusiuè omissorum.

ſorum numerus, qua arte cognoſcatur. 368.& 369
Intercalatio vnius diei quarto quoque anno, cur maior ſit, quàm oporteat. 36
Intercalationis ratio ad medium annũ inſtituta, quo pacto ſe ipſam emendet. 39
Intercalationem ad medium annum inſtitutam nihil afferre incommodi, quod ſit alicuius momenti. 40
Intercalationẽ quadringenteſimo quoque anno faciendam, perſimilem eſſe intercalationi, quæ quarto quoq; anno adhibetur. 45.& 47
Intercalationẽ in centeſimis annis adhibendam, ſimilem eſſe rationi intercalandi Arabum in æquatione anni Lunaris. 47
Intercalationem nullam ſtatis ſemper temporibus faciendam, poſſe ęquinoctium retinere in die 21. Martij. 53
Ioſephi Iudæi ſentẽtia de celebratione Paſchæ Iudęorum. ibid.
Iudæi quando Paſcha celebrarent, ex præcepto diuino. 5
Iudæis ęquinoctij obſeruationem in Paſcha celebrando præceptam fuiſſe ruſtico planè modo, & ad vulgi captum accommodato. 32
Iudæorum menſis primus qui. 5
Iudęorum Paſcha, ſiue Luna xiiij. Paſchalis, quo pacto in manu per Epactam dati anni inueniatur. 371
Iudæorum Paſcha, ſiue Luna xiiij. Paſchalis, qua ratione aliter inueniatur memoriter. 374.& 375

L

Litera Dominicalis quo pacto ex Cyclo perpetuo inueniatur quouis anno propoſito. 305
Litera Dominicalis ad Calendas cuiuſque menſis poſita, quæ. 387
Litera Dominicalis diei cuilibet in quocunque menſe aſcripta, quæ. 388
Litera æquationis anni correctionis 1582. quæ. 142
Literæ alphabeti cur potius, quàm anni Domini, adſcriptæ ſint lineis Epactarum in tabula expanſa. 131
Literæ ęquationis annorũ 1600. 1700. 1800. 1900. 2000. 2100. 2200. 2300. 2400. 2500. quæ. 143.& 144
Literæ Dominicalis inuentio ante correctionem anni, ex Cyclo Solari. 349
Literę Dominicalis inuentio poſt anni reſtitutionem, ex Cyclo Solari. ibid.
Literæ Dominicalis inuentio poſt anni correctionem, ex Cyclo Solari, & tabula. 352
Literę Dominicalis inuentio ante reſtitutionem anni, ex Cyclo Solari, & tabula. ibid.
Literæ Dominicalis inuentio poſt correctionem anni, ex Cyclo Solari immutato. 354
Literę Dominicales cur in radicibus digitorum ſiniſtræ manus locentur ſerie naturali, ad literam Dominicalem cuiuſque anni inueniendam. 356
Literæ Dominicales cur in manu numerentur per internodia, ac nodos digitorũ, idq; ſerie naturali, ad inueniendam cuiuſque anni literam Dominicalem. ibid.
Literæ Dominicales cur binę ponantur in ſingulis articulis Indicis, internodijs pretermiſsis, vt literæ Dominicales annorum biſſextilium reperiantur. 357
Literę Dominicalis inuentio ante correctionem anni, ſine Cyclo Solari. 360
Literę Dominicalis inuentio poſt anni emendationem, ſine Cyclo Solari. 362
Literę Dominicalis inuentio ex tabula, ſine Cyclo Solari. 366
Literã D, maiuſculam in tabula æquationis Epactarum rectè appoſitam eſſe anno 1582. poſt correctionem, non autem literam E, maiuſculam, vt nonnulli volunt. 261
Literarum Dominicalium Cyclum eſſe inſtitutum, vt in Dominica die celebranda nulla eſſet diſſenſio inter Chriſtianos. 17
Literarum Dominicalium diſpoſitio in manu ad inueniendam cuiuſque anni literam Dominicalem, ex Cyclo Solari. 348
Literarum Dominicalium alia diſpoſitio in manu, ad inueniendam literam Dominicalem poſt anni reſtitutionem. 351

Literarum Dominicalium diſpoſitio in digitis ſingulis, ad inueniendа feſta mobilia. 370

Literarum Dominicalium diſpoſitio in Indice ſiniſtræ manus, ad inquirendam primam Dominicá Aduentus. 381.& 382

Literas Dominicales annorum centeſimorum ante correctionem, ſemper inueniri in articulis Auricularis, & Annularis. 360

Literas Dominicales annorum centeſimorum biſſextilium poſt correctionem, reperiri quoque in articulis Auricularis, & Annularis. 363

Literas Dominicales annorum centeſimorum non biſſextilium poſt annum reſtitutum, reperiri in ſolo articulo Auricularis. ibid.

Literas æquationis Epactarum poſt annos 10000. progredi eadem proportione, qua in proximo ſpatio 10000. annorum, ſed non eaſdem. 146

Literas æquationis Epactarum eaſdem omnino poſt 300000. ann. redire in orbem, inſtar Cycli. 147

Luna xv. Paſcha celebrare, nunquam fuiſſe Chriſtianis prohibitum, cótra Mæſtlinum, & alios. 254

Luna xv. Paſcha celebrari & poſſe ac debere, & frequenter celebratumeſſe, contra Mæſtlinum, & alios. 24.254.& 255

Luna xiiij. Paſchalis ex vſu Eccleſiæ. quę ſit. 256

Luna xiiij. celebratum eſſe interdum Paſcha, circa tempora Concilij Nicæni; quia nimis citò Nouilunia ab aureis numeris indicabantur. 261

Luna xiiij. Paſchalis, ſiue Paſcha Hebræorum, quo pacto in manu reperiatur. 371

Luna xiiij. Paſchalis, ſiue Paſcha Hebræorum, qua ratione memoriter reperiatur, ex Epacta cognita. 374.& 375

Luna quem locum in Zodiaco occupet quolibet die propoſito, qua via cognoſcatur. 396

Luna quem locum in Zodiaco teneat quouis die propoſito, quo pacto aliter cognoſcatur. 397

Luna quot horis noctu luceat, quo modo cognoſcatur. 397.& 398

Luna xiiii. neceſſario nonnunquam celebrari Paſcha, ob Cyclorum imperfectionem. 27.& 298

Lunæ ætas quo pacto quotidie reperiatur. 340

Lunæ ætas quo pacto per Epactam, Calendas, & dies menſium ſingulis diebus comperiatur. 341

Lunæ Regulares quid, & quo modo inueniantur. ibid.

Lunę ætas, ac Nouilunia, qua ratione per Regulares Lunæ reperiantur. 342

Lunæ locus in Zodiaco, & tempus eius fulſionis nocturno tempore, quare non ad vnguem memoriter inueniatur. 398

Lunæ ſaltus apud Cóputiſtas quid. 248

Lunæ ſaltus quando dici poſsit fieri in anno Emboliſmico. ibid.

Lunæ ſaltum efficere ſemper annum Lunarem tam communem, quàm Emboliſmicum, in quo fit, cauum. 249

Lunę ſaltum ſemper fieri, cum aureus numerus eſt j. alias nunquam, ſiue annus ſit communis, ſiue Emboliſmicus; duobus annis Emboliſmicis exceptis Epactarum xix.xviij. currente aureo numero 19. In his enim ſaltus Lunæ fit, cum aureus numerus eſt 19. non autem j. ibid.

Lunę ſaltum, atque Emboliſmos efficere, vt duę, vel tres Lunationes continuę ſint nonnunquam 29. dierum; & duę, vel quatuor, dierum 30. ibid.

Lunę accenſionem, & Nouiluniũ, apud Computiſtas, eſſe idem. 257

Lunę ſaltus cur pleriſq; diſpliceat. ibi.

Lunę ęquationem trecenteſimo quoq; anno faciendam eſſe, dummodo ratio habeatur annorum 12 $\frac{1}{2}$. quibus vera æquatio preuenitur, quando ſummam 100. annorum confecerint. 141

Lunę curſus, & ęquinoctii obſeruationem non eſſe Eccleſię neceſſariam, ſed liberam, ad Paſchę celebrationem. 42

Lunam xiiij. ex vſu Eccleſię, non eſſe diem oppoſitionis Solis ac Lunę, contra Męſtlinum, & alios. 254.& 255

Lunam xiiij. ex vſu Eccleſię, non eſſe diem,

diem; qui oppositionem veram proximè antecedit, vt nonnulli falsò putant. 256
Lunam non esse dicendam primam, secundum Bedam, eo die, quo cum Sole coniungitur, etiamsi 23. horis ante occasum Solis, quo ipsi dies incipit, coniunctio fiat. 265
Lunam, ex Campano, non esse dicendam primam ipso die coniunctionis, sed sequenti die. ibid
Lunam xiiij. Cycli, ex Theophilo Alexandrino, & S. Cyrillo, esse eam, quę ex tabulis Astronomicis est xvj. à coniunctione. ibid.
Lunam ab Ecclesia dici necessariò interdum primam, quę verius secunda diceretur. 267
Lunam xiiij. quę præit æquinoctium verum, aut medium, sumi interdum ab Ecclesia pro Paschali; illam vero, quæ æquinoctium idem subsequitur, non censeri interdum Paschalem; id vitio vertendum Ecclesiæ non esse: cum hoc, ob Cyclorum imperfectam naturam, vitari nequeat. 283
Lunarem mensem primum non rectè definiri à Mæstlino, & aliis. 14
Lunares anni communes dierum tantum 353. & Embolismici dierum 383. dūtaxat, qui. 249
Lunarem mensem primum rectè dici eū cuius Luna xiiij. in diem æquinoctij incidit, vel cum proximè sequitur. 15
Lunarem mensem, secundum Computistas, esse iusto minorem. 84
Lunaris mensis primus, qui. 5
Lunaris annus duplex, Ciuilis, & Astronomicus, 83
Lunaris annus Ciuilis, quid, & quotuplex. 83 & 84
Lunaris annus Astronomicus quid. 84
Lunaris mensis magnitudo secundum motum medium. ibid.
Lunaris mensis per dies, horas, & fragmēta horarum numerati cognitionem necessariam esse, vt menses Lunares Ciuiles, vel Politici rectè instituantur. ibid.
Lunaris mensis Ciuilis magnitudo. 84
Lunaris annus tam Embolismicus, quā communis, quando fiat cauus. 236
Lunarium mensium æquatio cur potius facta sit per Epactas xxiiij. xxv. quàm per alias. 110
Lunas xiiij. Paschales, ex vsu Ecclesiæ, debere vel vno die antecedere oppositiones medias, vel in eas incidere, vel easdem non multò post insequi. 257
Lunas xiiij. Paschales, seu primi mēsis, referri ab Ecclesia ad diē 21. Martij æquinoctio destinatum; etsi interdum ab eo die æquinoctium verum distet. 281
Lunas xiiij. Paschales noui Calendarij circa tempora Concilij Nicæni frustrà à Mæstlino oppugnari; cum à Lunis xiiij. Paschalibus aureorum numerorum illius tēporis non differant. 294
Lunas xiiij Paschales Calendarii noui, & aureorum numerorum tempore Concilii Nicæni, esse easdem. 295
Lunatio prima anni cur incipiat à primo die Ianuarii, vel ab vltimo die Decembris die. 238
Lunatio quælibet cur illi mensi tribuatur, in quo finitur. 236
Lunatio septima Embolismica quando sit dierum 29. tantum in anno Embolismico. 242
Lunatio Embolismica, quænam sit ex tredecim, quæ in anno Embolismico continentur. 246
Lunationem primam anni Embolismici terminari in aliquo primorum 11. dierum Ianuarii, & quare. 242
Lunationem septimam Embolismicam continere dies 29. in duobus tantum Cyclis decēnouennalibus: In aliis autem 28. Cyclis tabulæ expansę, dies 30. & aliquam aliam Lunationem Embolismicam esse dierum 29. ibid.
Lunationem 13. in anno Embolismico terminari in aliquo postremorum 11. dierum Decembris, & quare. 243
Lunationem primam anni Embolismum insequentis semper incipere ab aliqua Epacta Embolismica: excepto Embolismo, in quo Epacta xix. cum aureo numero 19. concurrit, & quare. 243
Luna-

Lunationem in anno bissextili contin e re interdum dies 31. 264
Lunationes que,& quot Paschales sint, ex decreto Concilii Nicæni. 16
Lunationes ex Concilio Nicæno Paschales, quæ ante anni correctionem reiectæ fuerint, tamquam non Paschales, ob æquinoctii errorem. 17
Lunationes in Calendario cur sint alternis dierum 30. & 29. 84
Lunationes 235. medias contineri in 19.annis Solaribus. 85
Lunationes 235.Ciuiles in 19.annis Solaribus contineri. ibid.
Lunationes mediæ quantum anticipent in Calendario in 19. annis, & quantum in 76. annis. ibid.
Lunationes medias anticipare vnum diem in 312 $\frac{1}{2}$. annis. ibid.
Lunationes 235.Ciuiles in 19.annis Solaribus contentæ, quo pacto expleant tempus totidem Lunationũ mediarũ, etiamsi in qualibet omittantur Min. 44. Sec. 3. Ter.11. 86
Lunationes fieri alternas 30.& 29.dierum, ob oppositionem duarum Epactarum xxiiii. xxv. ad eundem diem in sex locis Calendarii. 108
Lunationes Paschales in nouo Calendario, cur non omnes sint 29.dierum, vt in veteri Calendario. 111
Lunationes omnium triginta Cyclorum tabulæ expansæ, per tabulas digestæ. 206
Lunationes non perturbari, sed potius dirigi, ex positione Epactæ 25. alterius characteris colorisve è regione Epactæ xxvi. 110
Lunationes quantum anticiparint à tẽpore Concilii Nicæni vsq; ad annum correctionis. 104
Lunationes 13.quomodo cõtineri possint vno anno. 241
Lunationes duas, vel tres cõtinuas posse esse dierum 29.ob Embolismos, ac saltum Lunæ. 249
Lunationum mediarum anticipatio in 19.annis Solaribus quanta sit, & quanta in 76. annis. 85
Lunationum tabula quælibet ex 30. cur semper incipiat à ✱. vel ab Epacta j. 238
Lunationum omnium totius anni tabula secundum aureos numeros veteris Calendarii. 251
Lunationum æquatio cur præteritis annis adhibenda sit, at Cycli Solaris æquatio non item. 309
Lunationes dierum 30.& 29. in Calendario, quo pacto cognoscantur. 340

M

MAestliniani Examinis insolens inscriptio. 2
Mæstlini falsa ratio, cur in Octobri, & non ante diem Paschæ anni 1582. correctio facta sit, puta in Februario. 22
Mæstlini ignorantia in ijs, quæ Catholica Ecclesia in Paschæ celebratione semper obseruauit. 23
Mæstlini malitia & fraus in æquinoctio noui Calendarii oppugnando. 60
Mæstlini argumentum primum aduersus æquationem æquinoctii, ex inconstantia tabularum Astronomicarum. ibid.
Mæstlini argumentum secundum aduersus æquationem æquinoctii, ex æquinoctiis annorum præsentium. 61
Mæstlini argumentum tertium aduersus æquationem æquinoctii, ex æquinoctiis annorum futurorum. ibid.
Mæstlini argumentum quartum aduersus æquationem æquinoctii, ex æquinoctijs annorum præteritorum. 62
Mæstlini argumentum quintum aduersus exemptionem 10. dierum factam, vt æquinoctium in diem 21. Martii restituetur. ibid.
Mæstlini argumenta omnia peccare, quod verum æquinoctium assumant. 63
Mæstlini testimonio non esse obseruandas in anno Ecclesiastico Astronomorum subtilitates. ibid.
Mæstlini temeritas in Calendario oppugnando. 65
Męstlini testimonio æquinoctium secũdum annum medium vniformiter vnum diem

diem in 134. annis anticipare. 72
Męſtlini ſcurrilis irriſio de die nouiſſimo noui Calendarij. 77
Mæſtlini, & aliorum error, exiſtimantium, Paſcha celebrari non debere Luna xv. 254
Męſtlini, & aliorum opinio erronea de Luna xiiij. Paſchali. 256
Męſtlini, & aliorum argumenta contra Nouilunia Cycli Epactarũ noui Calendarij quo pacto ſoluantur. 274
Męſtlini inſcitia & arrogantia in Lunis xiiij. Paſchalibus oppugnandis. 275
Męſtlini argumenta cõtra Lunas xiiij Paſchales confirmare Cyclum Epactarũ potius, quam infirmare. ibid
Mæſtlini error putantis, idem eſſe oppoſitionem mediam, & Lunam xiiii. ibid.
Męſtlini inconſiderantia, dum annos ante correctionem Calendarii examinat, ac ſi ex illis fuiſſent 10. dies exempti. 276
Męſtlini argumentũ, quod propter eliſionem 3. dierum intercalarium ex 400. quibuſque annis, pleraque Plenilunia Paſchalia noui Calendarij pertineant ad ſecundum menſem. 277
Męſtlini error in primo menſe definiendo. 278
Męſtlini argumentũ, quod multi termini Paſchales noui Calendarij pertineant ad vltimum menſem, & non ad primum. ibid.
Mæſtlini aduerſus Lunationes Paſchales alię calumniæ, earumque refutatio. 282
Mæſtlini temeritas, atque inſcitia in Epactarum ęquatione. 284
Męſtlini ęquationem Epactarum repugnare Aſtronomię, & Patrum decretis. 289
Mæſtlini error in anticipatione Lunę definienda. 290
Męſtlini deceptio puerilis, qđ putauit in Calendario nouo ab anno 320. ad annum 800. tribui anticipationi Lunę vnum diem ſpatio 500. annorum. ibid.
Męſtlini cauillatio, quod Paſcha cadere poſsit in Lunam xiii. in nouo Calendario. 298
Mæſtlini inconſtantia, & contradictio. 299
Mæſtlini alius libellus, quo alterum ſuum hoc Examen defendere conatur aduerſus Poſſeuinum, & alios, qui eius rationes refellere conantur. 311
Mæſtlini ſcripta in Calendarium eſſe colluuiem omnium errorum, & officinã omnium mendaciorum. 315
Męſtlini Examen multo minus continere in receſſu, quàm fronte promittat; cum ſolum probet, æquinoctium Calendarii noui vero æquinoctio non congruere, & tamen multò plura probãda receperit. 317
Mæſtlini Examen multa continere putida. 318
Mæſtlinianæ Defenſionis reliqua capita cur reſponſione indigna iudicetur. 320
Mæſtlino quid probandum ſit, vt Calendarium euertat. 323
Mæſtlino teſte, non eſſe obſeruandas in anno Eccleſiaſtico Aſtronomorum ſubtilitates. 63
Mæſtlino teſte, æquinoctium ſecundum annum medium vniformiter in 134. annis anticipare vnum diem. 72
Mæſtlino reſponſionem hanc, trabem eſſe in oculis. 319
Mæſtlinum perperam aſſerere, Paſcha anni 1582. futurum fuiſſe illegitimum ſecundum nouum Calendarium. 23 & 24
Mæſtlinum falsò aſſerere, Paſcha anni 1582. ſecundum vetus Calendarium fuiſſe legitimum. 26
Mæſtlinum ignoraſſe, in quo Calendarii Gregoriani perfectio, & perpetuitas conſiſtat. 43
Mæſtlinum quid deceperit, vt putauerit, æquinoctium mediũ à vero abeſſe poſſe toto quatriduo. 55
Mæſtlinum verè aſſerere, in anno Politico, & Eccleſiaſtico Aſtronomicas ſubtilitates non eſſe conſectandas. 64
Mæſtlinum verè aſſerere, neque Iulium Cæſarem, neque Patres Concilii Nicęni de ſubtilitatibus Aſtronomicis quicquam monuiſſe. 65
Męſtlinum verè aſſerere, poſt inſcriptionẽ aurei numeri in Calẽdario à Dionyſio exiguo

exiguo factam, propter sublatas verorum motuum subtilitates, concordiam maximam in Paschæ celebratione seruatam esse. ibid.

Mæstlinum propter odium in Romanũ Pontificem suadere, vetus Calendarium esse retinendum. 66. & 72

Mæstlinum falso asserere, in Calēdario nouo obseruatas esse subtilitates Astronomicas. 66

Mæstlinum Calendario nouo fauere nolentem. 67

Mæstlinum temere velle Ecclesiam veris motibus astringere. 76

Mæstlinum falso affirmare, æquinoctiũ mediũ fieri die 23. Martij, posseque quatriduo abesse à uero. ibid.

Mæstlinum temere contendere, æquinoctium deuolui posse ad 27. diem Martij. 76. & 283

Mæstlinum falsò asserere, sibi gratum non esse, de subtilitatibus Astronomorũ quæstionem vllam mouere. 66

Mæstlinũ falsò asserere, Gregoriũ xiij. sub pœna excõmunicationis orbē Christianum subijcere subtilitatibus Astronomorum. ibid.

Mæstlinum frustra subtilitates Astronomicas consectari in Calendario oppugnando, cum eæ neglectæ in eo sint. 67

Mæstlinum calumniari, æquinoctij restitutionem ad 21. diem Martij per omissionem diei intercalaris anno 1700. esse versuræ solutionem. 69

Mæstlinũ semper loqui de æquinoctio vero tabularum Prutenicarum: quod ad rem non facit, cum in Calendario assumptum sit æquinoctium anni medii, quod ad vsum Ecclesiæ satis est. 72

Mæstlinum temere velle, vt in Calēdario verus motus consideretur, cum supra tamen dixerit, neminem Politicorũ, & Plebeiorum subtilitatibus Astronomicis grauandum esse. ibid.

Mæstlinum iterum docere, Calendarij noui æquationem vniformem compensare tarditatem, velocitatemque anticipationis veri æquinoctii. 73

Mæstlinũ falsò asserere, Gregoriũ xiij. in Bulla Calendarii dixisse, verum æquinoctium perpetuo adhæsurum diei 21. Martii. ibid.

Mæstlinum iterum concedere, æquinoctium secundum annum medium posse multis seculis habere sedem fixam. 74

Męstlinum, & Maginum non rectè oppugnare Pascha anni 1598. cum illud sit ex nouo Calendario legitimum. 262

Męstlinum falsò asserere, Plenilunia Paschalia in Aprili quorundam annorũ ab eo prolatorum esse secũdi mensis. 231

Mæstlinum, si voluisset, ex Compendio Calendarii potuisse eius perfectionem intelligere. 82

Męstlinum omnem correctionem Calendarii tollere è medio. 279

Męstlinum deceptũ esse in aliquot annorum Nouiluniis, quę dicit esse secundi mensis, cum sint primi. 281

Męstlinum non penitus intellexisse tabulam ęquationis Epactarum. 289

Męstlinum frustra velle, annis Concilii Nicæni præfigendam fuisse literam N, maiuscula, non autẽ P, maiusculá. 291

Mæstlinum perperam adhibere ęquationem anni Solaris ad annos preteritos, quę nunquam in vsu fuit, vt literam æquationis Epactarum temporibus Concilii Nicęni inquirat. ibid.

Mæstlinum frustra oppugnare Lunas xiiii. Paschales noui Calendarii circa tẽpora Concilii Nicæni, cum à Lunis xiiii. Paschalibus aureorum numerorum illius temporis non differant. 294

Męstlinum falso obiicere, ex 19. terminis Paschalibus circa tempus Concilii Nicęni ab eo propositis, solum vnum verum esse, & 18. falsos. 295

Męstlinum falso nobis imponere, quod diem 21. Martii ita ęquinoctio assignauerimus, vt arbitremur, eum solum esse propriam ipsius sedem. ibid.

Męstlinum falsò asserere, quibusdam annis ab eo prolatis Pascha cadere in Lunam xiiii. cum incidant in oppositionem mediã, duobus annis exceptis, licet dolose eximat dies 10. ante Calendarii correctionem. 296. ibid.

Męstli-

Mæſtlinum non rectè Calẽdario nouo imponere, quod ſępe Paſcha in ſecundum vel vltimumq; menſem reijciat. 300
Mæſtlinum iterum per calumniam reprehendere Epactas noui Calendarii ad tempora Concilij Nicæni reductas. ibid.
Mæſtlinum malitiosè Cyclum Solarẽ in Calendario nouo æquatum reprehendere. 301
Mæſtlinum non rectè oppugnare ęquationem Epactarum, aut Cycli Solaris; quippe cum ſolum probet, æquationem æquinoctij non penitus temporibus Cõcilij Nicæni congruere. 306
Mæſtlinum non rectè tabulam æquationis literarum Dominicalium ad annos prętéritos reuocaſſe. 295
Mæſtlinum contendere, æquationem noſtram, ſi vera eſt, debere annis Nicęni Concilij conuenire. 307
Męſtlinũ nihil obiicere Calendario nouo, quod antea non cognouerimus. 310
Męſtlinum ſolum probare, Calendariũ nouum non omnino veris motibus congruere: quod ad rem non facit, & à nemine negatur. 315
Męſtlinum tria potisſimum in ſcripto Poſſeuini pupugerunt. 316
Męſtlinum hęreticum eſſe. ibid.
Męſtlinum nihil noui contra Calendarium in ſua Defenſione afferre. 317
Męſtlinum impudenter nobis obijcere, nouũ Calendariũ per nos polliceri, æquinoctium ſemper diei 21. adhæſurum. 318
Mæſtlinum nõ oppugnare æquationem Epactarum, aut Cycli Solaris, ex proprijs. 319
Mæſtlinum, cum probat, æquinoctium modo ad diem 19. modo ad 24. recedere à 21. Martij, confirmare æquinoctii æquationem Calendarii noui potius, quam infirmare. ibid.
Mæſtlinum eo eſſe animo, vt Calendarium oppugnaret, quocunque modo à Pontifice Rom. reſtitutum eſſet. 320
Mæſtlinum inſidiosè nobis ſuadere, vt nouas tabulas conſtruamus, vt noſtrum Calendarium posſit eſſe perpetuum. ibid.
Męſtlinum in oppugnando Calendario Gregoriano toti orbi Chriſtiano ſe opponere. 322
Męſtlinum pręter 4. errores, qui in nullo Calendario, quacunque ratione inſtituatur, vitari poſſunt, nullius erroris Calendarium nouum conuiciſſe. ibid.
Męſtlinum fictè aſſerere, ſe veritati libẽter ceſſurum. 323
Mæſtlinum ad Calendas Gręcas confectũrum Calendarium omni ex parte perfectum, atque abſolutum. 324
Mæſtlinum cauillari, cum aſſerit, auctorem Calendarij non credere extremũ diem iudicii, eò quod calculum ad plures annos extendat. 57
Mæſtlinus quare putauerit, ęquinoctiũ verũ prolapſurũ ad 27. diẽ Martii. 56
Mæſtlinus aliqua ex parte tabulam æquationis Epactarum laudat, magis laudaturus, ſi eam plane percepiſſet. 283
Mæſtlinus non vult, Calendarium nouum dici poſſe perpetuum, ſed eſſe colluuiem omniumq; errorum, qui in ullo Calendario extare poſſunt. 312
Mæſtlinus quid probare debuiſſet, vt falſam eſſe conuinceret tabulam æquationis literarum Dominicalium. 306
Mæſtlinus quid tantum in ſuo Examine probet. 315
Mæſtlinus culicem parit. 316
Mæſtlinus Apologiã hanc per irriſionem vocat partum elephantinum. ibid.
Mæſtlinus q̃d in ſuo Examine probãdũ receperit aduerſus nouũ Calẽdariũ. 317
Męſtlinus ſi modeſtè Calẽdarium oppugnaſſet, modeſtum a nobis reſponſum habuiſſet. 321
Mæſtlinus rectius feciſſet, ſi ſilentio Calendarium nouum cum toto Chriſtiano orbe admiſiſſet. 322
Maginum & Mæſtlinum non rectè oppugnare Paſcha anni 1598. 262
Maginũ non rectè Paſcha anni 1598. in ſuis Ephemeridibus reiicere ex die 22. Martii in diem 29. 263
Magnitudinem anni mediam ſolam commodam eſſe ad æquinoctium in ſua ſede retinendum. 39
Menſe ſecũdo, vel vltimo Paſcha non-

nunquam celebrari, non esse nouum aut absurdum, propter annos communes, ac bissextiles. 41
Mensem primum à quibusdam non rectè definiri. 14
Mensem primum rectè dici eum, cuius Luna xiiij. in diem æquinoctij incidit, vel eum proximè sequitur. 15
Menses dierum 31.& 30.vel 28.ac proinde in quibus eidē diei duæ Epactæ ascribuntur, quo pacto per digitos manus sinistræ cognoscantur. 337
Menses, quibus eidem diei duæ Epactę ascribuntur, quo pacto per certos versus cognoscantur. ibid.
Mensis primus, qui. 5
Mensis primi Lunas xiiij. Paschales referri ab Ecclesia ad 21. diem Martij, quanquàm ab eo æquinoctium interdum distet. 281
Mensis Lunaris magnitudo secundum medium motum. 84
Mensis Lunaris per dies, horas,& fragmenta horarum numerati cognitionem necessariam esse, vt menses Lunares Ciuiles, vel Politici rectè instituantur. 84
Mensis Lunaris Ciuilis magnitudo. 84
Mensis Lunaris magnitudinem secundum medium motum à Computistis poni iusto minorem. ibid.
Mensis quilibet quam literam Dominicalem Calendis ascriptam habeat. 387
Mensis quilibet à qua feria hebdomadæ incipiat, quo pacto cognoscatur. ibid.
Mensis quilibet quot Nonas, atq; Idus habeat, & in quem diem incidant Nonæ, atque Idus cuiuslibet mensis. 390
Mensis cuiuslibet primum diem dici Calendas, alios autem à Nonis, Idibus eiusdem mensis, vel à Calendis mensis insequentis denominari. 389
Mensium Lunarium æquatio in Calendario cur potius facta sit per Epactas xxv. xxiiij. simul positas, quàm per alias. 110
Mensium dies propo iti à quibus ferijs denominentur. 388
Mensium dies quo pa cto à Nonis, Idibus, & Calendis denom inentur. 390
Mensium dies qua ratione ex Nonis, Idibus, & Calendis cognoscantur. 391
Meridianorū varietatem efficere, vt frustra Ecclesia ad celebrationem Paschæ veros motus adhiberet, & quare. 31
Meton Atheniensis Inuentor aurei numeri. 87
Minutiæ horarum in qualibet Lunatione omissæ, vnde, & quo modo suppleantur. ibid.
Morem celebrandi Pascha die Dominico post Lunam xiiij. primi mensis, temporibus Apostolorum incepisse, esseq; traditionem Apostolicam. 12
Motus cœlorum cur videatur Deus tantis voluisse difficultatibus inuoluere. 31
Motus medios ab Ecclesia potius considerari, quàm veros, multas ob causas. 28.29.& 30.
Motus medios, ob eorum æqualitatem, accommodatos esse ad captum vulgi. 28
Motus medios potius, quàm veros, ab Ecclesia obseruari, esse cōsuetudinem antiquissimam. 32
Motus medios ab Ecclesia obseruādos esse potius, quàm veros, testantur varii scriptores, & Computistæ. 33
Motus medios esse vtiles ad diiudicandum, quinam Cyclus è pluribus rectius Lunas xiiii. exhibeat in Calendario. 34
Motuum mediorum Lunæ tabulas vtiles esse ad examinandum quemcunq; Cyclum propositum. 256
Motuum verorum tabulas ad hanc vsque diem nullas esse extructas, qui sine errore motus ad multos annos exhibeant. 29
Motuum verorum obseruationem in celebratione Paschæ magnam parituram in toto orbe Christiano perturbationem, & quare. 28.& 53
Moysen Hebræis præcepisse obseruationem primi mensis,& 10.diei, & 14. rustico planè modo, & ad captum vulgi accommodato. 32

N

Necessitas correctionis Calendarii, contra Mæstlinum. 66
Nicæni Concilij decretum de Paschæ cele-

celebratione à Concilio Antiocheno, Chalcedonensi,& aliis confirmatum. 10

Nicænum Concilium confirmasse potius, quàm instituisse, Pascha celebrandum esse die Dominico post Lunam xiiii. primi mensis. ibid.

Nicænum Concilium Eusebio Cæsariensi,& Alexandrinis curam dedisse Cycli aurei numeri. 11

Nicænum Concilium diem 21. Martii æquinoctio Verno destinasse. 16

Nicæni Cōcilii temporibus Pascha necessariò celebratum esse interdum & in secundo mense, & in vltimo,& quare. 41

Nicæni Concilij Patres, & Iulium Cæsarem nihil de subtilitatibus Astronomicis præcepisse, verè affirmari à Mæstlino. 65

Nicolai Copernici de anni inæqualitate obseruationes. 37

Nicolai Copernici de æquinoctiorum anomalia obseruationes. 48

Nonæ, atque Idus in quos dies cuiuslibet mensis incidant. 389

Nouilunia, & æquinoctium ante anni correctionem non eisdem diebus contigisse, quibus tempore Concilij Nicæni fiebant. 17

Nouilunia citius, quàm Ecclesiæ vsus postulabat, indicata fuisse ab aureo numero, tempore Concilii Nicæni. 140.& 255

Nouilunia aurei numeri circa annum Domini 550. serius contigisse, quàm in cœlo, ac proinde ad vsum Ecclesiæ magis accommodata fuisse. 140

Nouilunia ex institutione Concilii Nicæni vsque ad correctionem anni inuestigata fuisse per aureos numeros. 17

Nouilunia Paschalia ex decreto Concilij Nicæni quot,& quæ sint. 16

Nouilunia ex Cōcilio Nicæno Paschalia, quæ reiecta fuerint, tanquam non Paschalia, ante anni correctionem, propter errorem æquinoctii. 17

Nouilunia cur quolibet anno contingant plerunq; vndecim diebus prius, quā proximè antecedenti anno. 85

Nouilunia quomodo inueniantur in Calendario per aureos numeros. 104

Nouilunia quantum anticiparint in Calendario à tempore Concilij Nicæni, vsque ad annum correctionis. ibid.

Nouilunia ante correctiònem inueniebantur per ascensum quinque dierum inclusiuè ab aureo numero proposito. ibid.

Nouilunia ex vsu Ecclesiæ ex Epactis in Calendario digestis, quomodo inueniantur. 128

Nouilunia qua ratione perpetuò indicari possint per Epactas in Calēdario. 128

Nouilunia Cycli debere ex vsu Ecclesiæ, subsequi vt plurimum coniunctiones ex tabulis mediorum motuum inuentas. 140

Nouilunia aureorum numerorum tempore Concilii Nicæni, eadem ferè fuisse quæ secundum tabulas mediorum motuū fiebant in cœlo. 140

Nouilunia quomodo ex aureis numeris 30. Calendariorum reperiantur. 204

Nouilunia in Calendario subsequi debere cōiunctiones veras, & medias plerunque,& quanto tempore,& quare. 257.261

Nouilunia non debere citius per Epactas in Calendario indicari, quam nunc indicantur. 262

Nouilunia, si non sequerentur coniunctiones, quæ in cœlo fiunt, efficere, vt sæpe Pascha ante Pleniluniū celebretur. 257

Nouilunia Epactarum etsi in Calendario vt plurimum postponuntur, multa tamen cœlestibus Nouiluniis cōsentire. 264

Nouilunia per Epactas meritò indicari post coniunctiones cœlestes. 266

Nouilunia nimis postposita efficere, vt Pascha celebretur interdum in vltimo mense. 265

Nouilunia Pleniluniaque media, quomodo ex tabulis Epactarum supputentur. 272

Nouilunia media, Pleniluniaque vt verè inueniantur, cur ad calculum addendi sint dies omnes exempti, quamquam in tabula expansa non sit factus descensus per tot lineas Epactarum. 274

Nouilunia vbi notata sint in Calendario. 336

Nouilunia atque ætas Lunæ quo modo

per Epactas memoriter reperiantur, prout in Calendario nouo annotantur. 338

Nouilunia atque ętas Lunę qua ratione per Epactas, & mensium Calendas memoriter reperiantur. 340

Nnuilunia, atq; ętas Lunę qua arte per Regulares Lunę, & Epactas inueniantur. 342

Nouiluniorum error quando ante correctionem Calendarii reiecerit Pascha in Lunam xxv. 18

Nouiluniorum inueniendorum rationem ex Epactis, diuersam non esse ab ea, quæ per aureos numeros fit. 155

Nouiluniorum Calendarii tabula perpetua. 253

Nouiluniorum ęquatio in Calendario cur facta sit potius per Epactas xxv. xxiiii. quàm per aliàs. 110

Nouilunium, & accensio Lunę, apud Computistas idem. 257

Nouilunium Paschale quinti diei Aprilis desinere esse Paschale, & Nouilunium non Paschale septimi diei Martii incipere esse Paschale, quando fit transitus de superiori linea tabulę expansę ad inferiorem. 279

Nouilunium Paschale octaui diei Martii desinere esse Paschale, & Nouilunium non Paschale sexti diei Aprilis incipere esse Paschale, quando fit transitus de inferiori linea tabulę expansę ad superiorem. 280

O

OMissio vnius diei in quot annis secundum annum Ptolemęi fieri debeat, vt ęquinoctium in die 21. Martii conseruetur. 37

Omissio vnius diei in quot annis secundum Albategnii annum facienda sit, ne ęquinoctium à die 21. Martii versus principium mensis recedat. ibid.

Omissio vnius diei in quot annis debeat fieri secundum annum Alphonsinum, vt ęquinoctium retineatur in die 21. Martii. 38

Omissio diei intercalaris in centesimis annis facienda, quadringentesimo quoque anno excepto, qua ratione ad annum Alphonsinum quadret. 44

Omissi dies intercalares quot sint vsq; ad quemuis centesimum annum, quo pacto cognoscatur. 368. & 369

Omissionem 10. dierum fuisse necessariam, vt æquinoctium ad 21. diem Martii ex 11. die reuocaretur. 80

Opinio erronea Męstlini, & aliorum de Luna xiiii. Paschali. 256

Opinio alia erronea de Luna xiiii. Paschali. ibid.

Oppositionem mediam, siue Plenilunium, & Lunam xiiii. Paschalem, non esse idem, vt perperam Mæstlinus vult. 256. & 275.

P

PAscha quando celebraretur à Iudæis, ex præcepto diuino. 5

Pascha Christianorum cur Ecclesia maluerit esse mobile potius, quam fixum. 7

Pascha stato semper die celebrandum non esse. ibid.

Pascha celebrandum esse Dominica prima post Lunam xiiii. primi mensis. 7. 8. 10. & 25.

Pascha cur, incidente Luna xiiii. in Dominicam, transferatur in Dominicam sequentem. 7

Pascha quando in secundo mense celebratum sit, ante correctionem, propter æquinoctii errorem. 17

Pascha posse celebrari Luna xv. si tunc sit Dominica, probatur variis testimoniis, & vsu Ecclesiæ. 24

Pascha anni 1582. si secundum Calendarium nouum celebratum esset, non fuisset illegitimum, vt perperam vult Mæstlinus. 23

Pascha anni 1582. si secundum Calendarium nouum celebratum esset, etiam secundum motum verum, fuisset legitimum, contra Mæstlinum. 24

Pascha anni 1582. ex Calendario veteri

ri contra Patrum decreta celebratum esse in quarta hebdomada, siue Luna xxiii. contra Mæstlinum. 26

Pascha interdum ab Ecclesia celebrari Luna xiiii. id vitio Cycli, qui perfectus omnino esse non potest, tribuendum esse: Ecclesiam autem non propterea in hæresim Quartadecimanorum incidere. 27

Pascha non eodem tempore celebrari posse apud omnes, si veros motus Ecclesia sequeretur, ob Meridianorum varietatem. 31

Pascha post aliquot annos, nisi Calendarium emendatum fuisset, semper contigisset celebrari in secundo mense, tertio, quarto, &c. propter æquinoctii uersus initium mensis ascensum. 18

Pascha quando ante Calendarii restitutionem celebratum sit Luna xxv. ob Nouiluniorum per aureos numeros inuentorum errorem. ibid.

Pascha celebrari contigisset in Nouilunio, Luna ij .iij.&c. ob Nouiluniorum errorem, quæ per aureos numeros inquirebantur; nisi correctum esset Calendarium. ibid.

Pascha sæpe celebratum esse cum errore 7.aut 28.aut 35.dierum ante Calendarii emendationem. ibid.

Pascha, nisi correctum esset Calendarium, post multos annos celebrari contigisset cum errore 42.dierum, & eò amplius. ibid.

Pascha celebrari interdum vel in secundo mense, vel in vltimo, nouum non esse, aut absurdum, propter annos communes, & bissextiles. 41.& 70

Pascha necessario celebratum esse interdum & in secundo mense, & in vltimo, etiam ipsis Concilii Nicæni temporibus. ibid.

Pascha celebrari nonnunquam vel in secundo mense, vel in vltimo, non repugnare decretis Patrum, & Concilii Nicæni; cum id nullo modo vitari queat. 42

Pascha quoties non ex Concilii Nicæni sententia celebratum sit, paucis annis ante Calendarii restitutionem. 65

Pascha post annum Domini 2624. nisi Calendarium fuisset correctum, semper contra decreta Concilii Nicæni celebrandum esset. 66

Pascha rarò in vltimum, vel secundum mensem in Calendario nouo incurrere. 70

Pascha non debito tempore celebrare, quando sit peccatum. 73

Pascha celebrari non debere Luna xv. falsò, ac temerè affirmari à Mæstlino. 254

Pascha ne Luna xv.celebretur, nunquã prohibitum fuisse in Ecclesia. ibid.

Pascha frequenter ab Ecclesia celebratum esse Luna xv. 255

Pascha prope tempora Concilii Nicæni celebratum esse nonnunquam Luna xv. quæ Plenilunium medium præuenerit, & quare. ibid.

Pascha sæpe celebrari ante Pleniluniũ, si Nouilunium Cycli non sequeretur coniunctionem, quæ in cœlo fit. 257

Pascha circa tempora Concilii Nicæni frequenter incidisse in Lunam xiiii. propterea quòd Nouilunia ab aureis numeris nimis citò monstrabantur. 261

Pascha contingeret sæpe celebrari vltimo mense, si Nouilunia nimis postponerentur. 265

Pascha anni 1598. ritè celebrari ex præscripto noui Calendarii, contra Mæstlinum, Io. Antonium Maginum, & alios nonnullos. 262

Pascha anni 1598. non rectè à Magino in suis Ephemeridibus reiici ex die 22. Martii in diem 29. 263

Pascha nunquam ab Ecclesia ex Luna xv. si in eam Dominica incidit, dilatum esse in aliam hebdomadam; cum hoc decretis Patrum repugnet. ibid.

Pascha vt ritè celebretur, quinque errores præcipuos vitandos esse, eosque in nouo Calendario, quantum per Cyclum licuit, vitatos esse. 296

Pascha quorundam annorum à Mæstlino prolatorum nõ cadere in Lunam xiiii. vt falsò existimat, sed in oppositionem mediam, duobus annis exceptis. ibid.

Pascha annis 1503.1514.ante correctionẽ

rectè

rectè esse celebratũ ex præscripto Calendarij Gregoriani, si non cogitentur ex illis exempti 10. dies, vt par est. 297

Pascha in Lunam xiiij. nonnunquam incidere posse ex imperfecta Cycli natura. 298

Pascha ob imperfectam Cyclorum naturã necessariò incidere interdum in principium quartæ hebdomadæ. 299

Pascha vt dicatur, ex vsu Ecclesiæ antiquissimo non cadere in vltimum, vel secundum mensem, quid requiratur. 300

Pascha nonnunquam celebrari posse, ex vsu Ecclesiæ, in secundo, & vltimo mense, propter annos communes, ac bissextiles, etiamsi annus Iulianus verus esset. 300

Pascha quando in veteri Calendario vel in secundo mense, vel post Lunam xxj. contra Patrum decreta celebratum sit. 315

Pascha persępe non rectè celebraretur, si Epactę citius in Calendario Nouilunia indicarent; prę sertim anno 1598. 262

Pascha prohiberi à Patribus celebrari Luna xiiii. non autem Luna xv. 23

Pascha Hebręorum, vel Luna xiiii. Paschalis, quo pacto in manu reperiatur. 371

Pascha qua ratione cũ aliis festis mobilibus in manu inueniatur. 371

Pascha Hebręorum, siue Luna xiiii. Paschalis, quo pacto memoriter inueniatur. 374

Pascha Hebręorum, seu Luna xiiii. Paschalis, qua ratione aliter memoriter reperiatur. 375

Pascha quo pacto cum aliis festis mobilibus reperiatur memoriter, sine collocatione Epactarum, & literarum Dominicalium in manu. 377

Pascha quo pacto cum aliis festis mobilibus, ex aureis numeris, inueniatur in manu. 381

Paschę celebrandi pręceptum ex sacra scriptura. 5

Paschę celebrationem Dominica prima post Lunam xiiii. primi mensis, temporibus Apostolorum incepisse, esseque traditionem Apostolicam. 12

Paschę celebrationem consistere in tribus. 16

Paschę celebrationi non officere, etiãsi ęquinoctium non semper in ipsum diem 21. Martii incidat, sed interdum eum aliquantum antecedat, vel subsequatur. 32

Paschę celebratio cur habuerit tot dissensiones inter Ecclesiam Orientalem, & Occidentalem 262

Paschalia Nouilunia, ex decreto Concilii Nicęni, quę, & quot sint. 16

Paschalia Nouilunia secundum Concilium Nicęnum, quę tanquam non Paschalia reiecta sint ante correctionem Calendarii, propter errorem ęquinoctii. 17

Paschales Lunationes in nouo Calẽdario, cur non omnes sint 29. dierum, vt in veteri. 111

Paschalis Luna xiiii. ex vsu Ecclesiæ quæ. 256

Paschales termini auctoritate Concilii Nicæni constituti, qui sint. 16

Paschalis celebrationis errores, qui ante restitutionem Calendarii committebantur. 17. & 18

Paschale Nouiluniũ quinti diei Aprilis desinere esse Paschale, & Nouilunium non Paschale septimi diei Martii incipere esse Paschale, quando fit transitus de superiori linea tabulæ expansę ad inferiorem. 279

Paschale Nouiluniũ octaui diei Martii desinere esse Paschale, & Nouilunium nõ Paschale sexti diei Aprilis incipere esse Paschale, quando fit transitus de inferiore linea tabulæ expãsę ad superiorẽ. 280

Paschalia plenilunia in Aprili quorundam annorum à Męstlino prolatorum, nõ esse secundi mensis, vt ipse falsò putat, sed ad primum pertinere. 281

Paschales Lunas xiiii. ab Ecclesia referri ad 21. diem Martii æquinoctio destinatum, etsi interdum ab eo die æquinoctium distet. ibid.

Paschales Lunas xiiii. noui Calendarii circa tempora Concilii Nicæni frustra oppugnari à Mæstlino; cum a Lunis xiiii. Paschalibus aureorum numerorum illius temporis non differant. 294

Pascha-

Paſchales Lunas xiiii. Epactarum noui Calendarii, & aureorum numerorum, eſſe eaſdē tempore Cōcilii Nicæni. 295

Paſchalis Luna xiiii. ſiue Paſcha Hebræorum, quo pacto in manu reperiatur. 371

Paſchalis Luna xiiii. ſiue Paſcha Hebræorum, quo pacto memoriter inueniatur. 374

Paſchalis Luna xiiii. ſiue Paſcha Hebræorum, qua ratione aliter inueniatur memoriter. 375

Paſchali Luna xiiii. cadente in Dominicam, cur Paſcha in ſequentem Dominicam transferatur. 7

Patres Concilii Nicæni, & Iulium Cæſarem, nihil præcepiſſe de ſubtilitatibus Aſtronomicis, vere affirmari à Mæſtlino. 65

Patrum, & Conciliorum variæ auctoritates, Paſcha celebrandum eſſe Dominica prima poſt Lunam xiiii. primi menſis. 8

Patrum, & Conciliorum decretis Eccleſiam non repugnare, etſi interdum Paſcha celebret vel in vltimo menſe, vel in ſecundo; cum hoc nullo modo vitari queat. 42

Peccatum quando ſit, Paſcha non debito tempore celebrare. 73

Perfectio ac perpetuitas Calendarii Gregoriani in quo conſiſtat. 43

Periodus anomaliæ æquinoctiorum ex Copernico quanta ſit. 48

Periodus anomaliæ æquinoctiorū quādo inceperit ante Chriſti ortum. ibid.

Periodus anomaliæ æquinoctiorū quo anno Chriſti iterum inceptura ſit. ibid.

Perpetuitas, ac perfectio Calendarii Gregoriani in quo conſiſtat. 43

Philonis Iudæi de celebratione Paſchæ ſententia. 6

Pii primi de celebratione Paſchæ decretum. 8

Plenilunia, Nouiluniaque media, qua ratione ex tabulis Epactarum ſupputentur. 272

Plenilunia Nouiluniaque media vt verè inueniantur, cur ad calculum addendi ſint omnes dies exempti, quanquam in tabula expanſa non ſit factus deſcenſus per tot lineas Epactarum. 274

Plenilunia Paſchalia in Aprili quorundā annorū à Mæſtlino prolatorum, non eſſe ſecundi menſis, vt ipſe falsò putat, ſed ad primum pertinere. 281

Pontificis Romani arbitrio omnes Principes Chriſtianos permiſiſſe, vt vtrā mallet, viam intercalandi eligeret. 38

Præceſsionis æquinoctiorum æquatio maxima quanta ſit. 54

Primum menſem à quibuſdam non rectè definiri. 14

Primum menſem rectè dici eum, cuius Luna xiiii. in diem æquinoctii incidit, vel eum proximè ſequitur. 15

Primus menſis, qui. 5

Principes Chriſtianos omnes arbitrio Pontificis Romani permiſiſſe, vt vtram mallet, viam intercalandi eligeret. 38

Prutenicæ tabulæ, quæ hodie ab omnibus ferè vſurpantur, cur incertæ iudicari poſsint. 29

Prutenicas tabulas ad Calendarii reſtitutionem eſſe adhibitas. 67

Ptolemæi annus quantus ſit. 36

Ptolemæi annus quot annos requirat, vt æquinoctium anticipet vnum diem. 37

Q

Quartadecimanorum hæreſim in celebratione Paſchæ fugiendam eſſe. 8

Quartadecimanorum hæreſim Eccleſiam non incurrere, etſi interdum Paſcha celebret, ob imperfectam Cyclorum naturam, Luna xiiii. 27

Quartadecima Luna Paſchalis, ex vſu Eccleſiæ, quæ. 256

Quartamdecimam Lunam Cycli ex Theophilo Alexandrino, & S. Cyrillo, eſſe eam, quæ ex tabulis Aſtronomicis eſt xvi. à coniunctione. 265

Quartaſdecimas Lunas primi menſis ab Eccleſia referri ad diem 21. Martii. æquinoctio deſtinatum, etſi interdum ab eo die æquinoctium diſtare comperiatur. 281

Quar-

Quartasdecimas Lunas Paschales noui Calẽdarii circa tẽpora Cõcilii Nicęni frustra oppugnari à Mæstlino; cum à Lunis xiiii. Paschalibus aureorum numerorum illius temporis non differant. 294

Quartasdecimas Lunas Paschales Epactarum noui Calendarii, & aureorum numerorum, easdem esse tempore Concilij Nicæni. 295

Quartamdecimam Lunam non esse diẽ, qui oppositionem veram proximè antecedit, vt nonnulli volunt. 256

Quartamdecimam Lunam, & oppositionem Solis ac Lunæ, non esse idem, vt vult Mæstlinus. 256. & 275

Quartadecima Luna Paschalis, siue Pascha Hebræorum, quo pacto in manu reperiatur. 371

Quartadecima Luna Paschalis, siue Pascha Hebræorum, qua ratione per solam Epactam currentem inueniatur memoriter. 374

Quartadecima Luna Paschalis, siue Pascha Hebræorum, quo modo aliter per Epactam currentem memoriter reperiatur. 375

Quartadecima Luna nonnunquàm Pascha celebratum esse circa tempora Concilii Nicæni, eò quòd aurei numeri nimis cito Nouilunia indicabant. 261

Quartadecima Luna Pascha celebrari, semper fuisse prohibitum, non autem Luna xv. 254

Quartasdecimas Paschales debere antecedere medias oppositiones vno tantum die, vel in easdem incidere, vel certè non multò post eas reperiri. 257

Quartasdecimas Paschales ita à Męstlino oppugnari, vt ab eo Cyclus Epactarum noui Calendarij potius confirmetur, quã destruatur. 275

Quarta hebdomada celebrari necessariò nonnunquam Pascha, ob imperfectam Cyclorum naturam. 299

Quarto quoque anno centesimo intercalationem vnius diei adhibendam, vel potius retinendam, similem esse intercalationis visitatę quarto quoque anno non centesimo adhibendæ. 45

Quarto quoq; anno intercalatio vnius diei, cur maior sit, quàm oporteat. 36

Quartus quisque annus cur bissextilis. ibid.

Quartus quisque annus centesimus post correctionem anni, cur solus maneat bissextilis, alii vero centesimi anni non bissextiles. 44. & 45

R

RAdicem æquationis Epactarum referendam esse ad annum Domini 550. & quare. 141

Radices festorem mobilium, quæ. 371

Ratio intercalandi quæ adhibita sit, vt æquinoctium prope 21. diem Martii conseruetur. 34

Ratio intercalationis ad medium annum instituta, quo pacto seipsam emendet. 39

Ratio æquandi anni Solaris cur duplex ad Principes Christianos à Gregorio xiii. missa sit. 153

Rationem intercalandi ad annum medium institutam, nihil incommodi afferre, quod alicuius momenti sit. 40

Rationes duæ intercalandi ad æquinoctium in die 21. Martii retinendum: vna ad inæqualitatem anni Solaris, altera ad mediam anni magnitudinem, instituta. 38

Ratio intercalandi ad annum medium instituta, cur in anni restitutione delecta sit. ibid.

Rationem intercalandi æquabilem, & vniformem necessario pręscribendam fuisse in hoc correctionis negotio. 39

Ratio intercalandi ad annum maximũ instituta, quare sit incommoda. ibid.

Ratio intercalandi ad anni magnitudinem minimam instituta, cur apta non sit. ibid.

Rationem intercalandi, vt æquinoctiũ in die 21. Martii retineatur, reddi difficilem, ob inæqualitatem anni Solaris 37

Recessum ęquinoctii á 21. die Martii locum duntaxat habere in tabulis Prutenicis. 71

Recessum ęquinoctii à 21. die Martii

præuiſum eſſe ab auctoribus Calendarij noui, vt teſtantur duæ viæ æquationis in Compendio nouę rationis reſtituendi Calendarii ad Principes Chriſtianos miſſo. ibid.
Regula triplex ad æquationem Epactarum rectè inſtituendam, atq; in infinitum continuandam. 144
Regula inueniendi aureum numerum cuiuſlibet anni, in manu. 329
Regula inueniendi aureum numerum cuiuſlibet anni, per præcepta Arithmetices. 330
Regula inueſtigandi Epactam cuiuſlibet anni, ante correctionem Calendarii. ibid.
Regula inueſtigandi Epactam cuiuſlibet anni, poſt emendatum annum vſque ad annum 1700. excluſiuè. ibid.
Regula inueſtigandi Epactam cuiuſuis anni poſt annum 1700. 334
Regula inueſtigandi Nouilunia memoriter per Epactas, prout in Calendario nouo annotantur. 338
Regula inueniendi ætatem Lunæ memoriter, prout in Calendario numeratur. 340
Regula cognoſcendi Lunationes dierum 30. & 29. in Calendario. ibid.
Regula inueniendi Nouilunia per Epactas, & mẽſium Calendas, memoriter. 340
Regula inueſtigandi ætatem Lunæ memoriter per Epactas, Calendas, ac dies menſium. 341
Regula inueniẽdi Regulares Lunę. 341
Regula inueniendi ętatem Lunę, & Nouilunia, per Regulares Lunę, & Epactas, memoriter. 342
Regula inquirendi Cyclum Solarem cuiuſlibet anni, in manu. 345
Regula inueſtigandi Cyclum Solarem per pręcepta Arithmetices. 348
Regula inueniendi literam Dominicalem ante, & poſt correctionẽ anni, ex Cyclo Solari. ibid.
Regula inueniendi literam Dominicalem, poſt anni correctionem, per Cyclum Solarem immutatum. 354
Regula inueniendi literam Dominicalem ante correctionem anni, ſine Cyclo Solari, longè facillima. 360
Regula inueniendi literam Dominicalem poſt anni reſtitutionem, ſine Cyclo Solari, longè etiam facillima. ibid.
Regula cognoſcendi annos non centeſimos biſſextiles, & communes. 367
Regula cognoſcendi annos centeſimos biſſextiles, & non biſſextiles. ibid.
Regula cognoſcendi, quot dies intercalares omiſsi ſint vſque ad quemcunque annum centeſimum incluſiuè. 368. & 369
Regula inueniendi feſta mobilia in manu. 371. & 372
Regula inueniendi Lunam xiiii. Paſchalem, ſiue Paſcha Hebræorum. 371. 374. & 375.
Regula inueniendi Paſcha, cum aliis feſtis mobilibus memoriter, ex cognita Luna xiiii. Paſchali. 377
Regula inueniendi feſta mobilia ex aureis numeris, ante anni reſtitutionem. 381
Regula inueniendi primam Dominicam Aduentus. 381. & 382
Regula inueniendi numerum Dominicarum inter Pentecoſten, & Aduentum Domini. 383. & 384
Regula inueniendi literam Dominicalem Calendis cuiuſlibet mẽſis aſcriptam; & à qua feria quilibet menſis incipiat. 387
Regula inueniendi literam Dominicalem cuicunque diei anni aſcriptam; & à qua feria dies ille denominetur. 388. & 389.
Regula denominandi dies menſium à Nonis, Idibus, & Calendis. 390
Regula cognoſcendi, quotus dies menſis ſit quilibet dies à Nonis, Idibus, & Calendis denominatus. 391
Regula inueniendi Indictionem cuiuſuis anni, in manu. ibid.
Regula inueniendi Indictionem cuiuſuis anni per præcepta Arithmetices. ibid.
Regula inueniendi diem, quo Sol quoduis ſignum Zodiaci ingrediatur. 395
Regula inueniendi gradum Zodiaci, in quo Sol quouis die propoſito exiſtat. ibid.

Regula inueniendi locum Lunę in Zodiaco, plus minus, quouis die proposito. 396. & 397

Regula cognoscendi, quot horis Luna noctu luceat. 397. & 398

Regulares Lunę quid sint, & quo pacto inueniantur. 341

Regulares Lunę in nouo Calendario diuersas esse à Regularibus veteris Calēdarii. ibid.

Remedium adhibendum quod sit, ne ęquinoctium, propter nimiam quarto quoq; anno intercalationem adhibitam, versus principiū mensis progrediatur. 36

Responsio ad primum argumentum Mæstlini aduersus æquationem æquinoctij 67

Responsio ad secundum argumentum Mæstlini aduersus æquationem æquinoctii. 68

Responsio ad tertium argumentum Mæstlini aduersus æquationem æquinoctij. 71

Responsio ad quartum argumentum Mæstlini aduersus æquationem æquinoctij. 78

Responsio ad quintum argumentum Mæstlini aduersus æquationem æquinoctij. 79

Retrogrado ordine cur Epactæ collocatæ sint in Calendario potius, quàm ordine naturali numerorum. 107

Responsio generalis ad omnia argumēta Męstlini, & aliorum, quæ aduersus æquinoctij æquationem excogitari possunt. 81

Responsio generalis ad omnia argumenta Mæstlini, & aliorum, quę aduersus Nouilunia Epactarum noui Calendarij afferri possunt 279

Responsio ad duo argumenta Mæstlini, quibus probare conatur, pleraque Plenilunia Paschalia noui Calendarii, propter elisionem 3. dierum intercalarium ex 400. quibusque annis, pertinere ad secundum mensem: Item multos terminos Paschales ad vltimum mensem pertinere. 279

Responsionem auctoris esse Mæstlino trabem in oculis. 319

Restaurationem Calendarij non esse opus impossibile, aut laborem inanem, vt Mæstlinus putat; quanquam nullus Cyclus omnino motibus cælestibus respondeat. 275

Restitutio æquinoctii ad diem 21. Martii, quàm sit facilis per omissionem, vel intercalationem vnius, vel aliquot dierum, ex edicto summi Pontificis. 154

Restitutio Calendarii, quod ad Cyclū Calendario inscribendum attinet, cur antiquis visa sit semper perdifficilis. ibid.

S

Saltum Lunę semper fieri, cum aureus numerus est j. aliàs nunquam, siue annus Lunaris sit communis, siue Embolismicus: duobus annis Embolismicis Epactarum xix. xviij. exceptis, currente aureo numero 19. In ijs enim saltus Lunæ fit, currente aureo num. 19. non autem j. 249

Saltum Lunæ, & Embolismos efficere, vt nonnunquam duę, vel tres Lunationes continuę sint 29. dierum: & duæ, vel quatuor dierum 30. ibid.

Saltus Lunę apud Cōputistas, quid. 248

Saltus Lunæ quando dici quoque possit fieri in anno Embolismico. ibid.

Saltus Lunę cur plerisq; displiceat. 249

Scriptura sacra quid de Paschę celebratione pręcipiat. 5

Seminarium perpetuum rixarum, & discordiarum futurum in Ecclesia, si veri motus in celebratione Paschę obseruarētur, ob tabularum Astronomicarum varietatem, & inconstantiam. 28

Sententia de æquinoctii restitutione, quam Gregorius xiii. in anni correctione secutus est. 19

Sententię varię de ęquinoctii restitutione. ibid.

Sententiarum aliarum de æquinoctij restitutione, præter eam, quæ annum mediū assumit, incommoditas. ibid.

Signum Zodiaci, in quod Sol quolibet mense ingreditur, quo pacto cognoscatur. 394

Signum Zodiaci cuiuslibet mensis, quo die

die Sol ingrediatur, qua ratione cognoscatur. 395

Signi cuiuslibet in Zodiaco gradus, in quo Sol quouis die proposito existat, quo pacto reperiatur. ibid.

Similitudo inter medias Luminarium coniunctiones,& æquationem æquinoctii ad annum medium institutam. 40

Similitudo inter intercalationem quadringentesimo quoque anno, & intercalationem vsitatam quarto quoque anno adhibendam. 45

Similitudo inter ęquationem anni Solaris in centesimis annis adhibendam, & ęquationem annis Lunaris apud Arabes. 47

Sol in quod signum Zodiaci quolibet mense ingrediatur, qua via cognoscatur. 394

Sol quibus diebus signum cuiuslibet mẽsis ingrediatur,quo pacto sciatur. 395

Sol quo in gradu Zodiaci quouis die proposito existat, qua ratione cognoscatur. ibid.

Solarem annum non esse semper eiusdẽ magnitudinis. 37

Solarem annum esse inęqualem,cur veteres suspicati sint. ibid.

Solares anni 19. quot dies contineant. 85

Solares annos 19. continere 235. Lunationes medias. ibid.

Solares annos 19.continere 235.Lunationes Ciuiles. ibid.

Solaris annus duplex:Astronomicus, & Ciuilis. 35

Solaris annus Astronomicus quid. 35

Solaris annus Astronomicus constat ex diebus,horis,horarumq; fragmentis. 35

Solaris annus Ciuilis quid. ibid.

Solaris annus Ciuilis necessario constat ex diebus integris. ibid.

Solaris annus Astronomicus non semper ab eodem momento eiusdem diei incipit. ibid.

Solaris annus quartus quisque cur sit bissextilis. 36

Solaris annus secundum Ptolemęum quantus. ibid.

Solaris annus secundum Albategnium quantus. 37

Solaris annus secundum Alphonsinos, quantus. 21.& 37

Solaris annus non est semper eiusdem magnitudinis. 37

Solaris anni ęquandi duplex ratio cur ad Principes Christianos missa sit à Gregorio xiij. 153

Solaris anni Astronomici cognitionem esse necessariam ad annum Ciuilem rectè instituendum. 36

Solaris anni inęqualitas à Copernico obseruata. 37

Solaris anni magnitudo maxima & minima, quę sit secundum Copernicũ. ibid.

Solaris anni magnitudo quando sit maxima, quando minima, & quando medio modo se habeat, ex Copernici obseruatione. 50

Solaris anni magnitudo secundum Iulium Cęsarem, & Ecclesiam. 21

Solaris anni inęqualitatem reddere difficilem rationem intercalandi, vt ęquinoctium in die 21. Martij retineatur. 37

Solaris anni magnitudinem mediã aptissimam esse ad ęquationem anni instituendam. 39.& 72

Solaris anni inęqualitatem efficere, vt ęquinoctium in vtramque partem à die 21. Martij recedat. 69

Solaris anni magnitudo si fortè diuersa reperiatur, qua ratione tabula ęquationis Epactarum instauranda sit. 151

Solaris anni media magnitudo, cur ad ęquationem ęquinoctij delecta sit. 38

Solaris anni maximam magnitudinem ad æquationem anni Solaris non esse idoneam, & quare. 39

Solaris anni minima magnitudo, cur ad æquationẽ anni Solaris apta nõ sit. 39

Solaris anni media magnitudo, cur sola ad annũ Solarẽ æquandũ apta sit. 39

Solaris anni æquationem non omni ex parte vero motui respondere, præuisum esse ab auctoribus Calendarij, vt propterea frustra eam Mestlinus insectetur. 318

Solaris anni æquationem respondere omnino numero dierum exemptorum, si

ad anteactos annos retrahatur, non esse necessarium. 308
Solaris cycli, & Epactarũ æquationem nõ oppugnari à Mæstlino ex proprijs. 319
Solaris Cycli quemlibet annum incipere à Ianuario: quod etiam de aureo numero, Epacta, & Indictione dicendum est. 326
Solaris Cyclus quid. 344
Solaris Cyclus quo pacto in digitis collocetur, ad inueniendum cuiuslibet anni propositi Cyclum Solarem. 344. & 345
Solaris Cyclus cuiusuis anni, quo pacto inueniatur. 345
Solaris Cyclus cuiuslibet anni, qua ratione ex tabula reperiatur. 346
Solaris Cyclus cuiusuis anni, qua arte ꝑ præcepta Arithmetices inueniatur. 348
Solaris Cycli dispositio in manu ad literam Dominicalẽ cuiuslibet anni ex Cyclo Solari reperiendam. 349
Solaris Cycli immutatio facillima, ad literam Dominicalẽ cuiuslibet anni post anni restitutionem inueniendam. 354
Solaris Cycli, vel Epactarum æquationem à Mæstlino non recte oppugnari. 306
Solarem Cyclum in Calendario nouo malitiosè reprehendi à Mæstlino. 301
Solaris Cycli æquatio, quare præteritis annis non omnino quadrare possit. 301
Solutio primi argumenti Mæstlini aduersus æquationem ęquinoctij. 67
Solutio secundi argumẽti Mæstlini aduersus æquationem æquinoctij. 68
Solutio tertij argumenti Mæstlini aduersus æquationem æquinoctij. 71
Solutio quarti argumenti Mæstlini aduersus æquationem æquinoctij. 78
Solutio quinti argumenti Mæstlini aduersus æquationem æquinoctij. 79
Solutio generalis omnium argumentorum Mæstlini, & aliorum, quæ contra æquationem anni Solaris in nouo Calẽdario præscriptam excogitari possunt. 81
Solutio generalis omnium argumentorum Mæstlini, & aliorum, quæ aduersus Nouilunia Epactarum noui Calendarij afferri possunt. 274
Solutio duorum argumẽtorum Mæstlini, quorum altero probare conatur; propter elisionem 3. dierum intercalariũ ex 400. quibusque annis pleraque Plenilunia Paschalia noui Calendarij pertinere ad secundum mensem: altero verò, multos terminos Paschales noui Calendarij ad vltimum mensem spectare. 279

T

Tabella monstrans, quando anomalia æquinoctiorum in 8. præcipuis partibus existat. 49
Tabella Cycli Epactarum perpetua in Calendario Gregoriano, vna cum tabula æquationis, qua arte constructa sit. 145
Tabellæ Cycli Epactarum perpetuæ, quę in Calendario Gregoriano proposita est, vsus. 149
Tabellę duę ad inueniendam Epactam cuiusq; anni ab anno correctionis vsque ad annum 1900. 343
Tabula complectens omnem varietatem ęquinoctiorum, & inęqualitatis annorum, in vna integra periodo anomalię ęquinoctiorum. 50
Tabula Epactarum expansa quo pacto construatur. 130
Tabula Epactarum expansa. 132
Tabula æquationis Epactarum tabulæ expansæ quo pacto construatur. 139
Tabula æquationis Epactarum tabulæ expansæ. 134
Tabula æquationis Epactarum qua ratione instauranda sit, si fortè alia anni magnitudo inueniatur. 151
Tabula æquationis Epactarum qua ratione instauranda sit, si fortè Luna non in annis $312\frac{1}{2}$. sed vel in paucioribus, pluribusue anticipare vnum diem comperiatur. 152
Tabula quælibet ex 30. tabulis Lunationũ cur semper incipiat à ✳. vel j. ibid.
Tabula omnium Lunationum totius anni secundum aureos numeros veteris Calendarii. 251
Tabula Nouiluniorum totius anni perpetua, secundum Epactas Gregoriani Calendarii. 253

Tabula

Tabula plurium annorum ostendens, plurima Nouilunia Epactarum, si promotæ essent per vnum diem sursum in Calendario, anteuertere coniunctiones veras. 259
Tabula ad aureum numerum inueniendum quouis anno proposito. 332
Tabula ad Cyclum Solarem inueniendum. 347
Tabula ad literam Dominicalem inueniendam, ex Cyclo Solari. 353
Tabula ad literam Dominicalem inueniendam, sine Cyclo Solari. 365
Tabula festorum mobilium. 386
Tabula festorum mobilium quo pacto dispositioni eorundem festorum in manu respondeat. 385
Tabula ad Indictionem cuiuslibet anni inueniendam. 393
Tabulæ Prutenicæ, quę hodie ab omnibus vsurpantur, cur incertę iudicari possint. 29
Tabulę Astronomicę etiamsi extarent absolutissimę, frustra tamen veri motus adsciscerentur ab Ecclesia, ob Meridianorum varietatem. 31
Tabulę ęquationis Epactarum condendę totum laborem consistere in primo spatio 10000. annorum. 147
Tabulę Epactarum expansę, & tabulę ęquationis Epactarum vsus. 148
Tabulę 30. omniũ Lunationum totius anni, respondẽtes 30. Cyclis decennouennalibus tabulę expansę. 206
Tabulę Nouiluniorum totius anni perpetuę explicatio. 252
Tabulę Epactarum ad Nouilunia, Pleniluniaque media calculanda. 270
Tabulę ęquationis literarum Dominicalium perpetuæ constructio. 303
Tabulæ ad aureum numerum cuiusque anni inueniendum constructio. 330
Tabulæ ad Cyclum Solarem cuiusuis anni inueniendum constructio. 346
Tabulæ ad literam Dominicalem ex Cyclo Solari inueniendã constructio. 352
Tabulæ ad literam Dominicalem sine Cyclo Solari inueniendam constructio. 364
Tabulæ ad Indictionem cuiusuis anni inueniendam constructio. 394
Tabulam æquationis Epactarum conti neri Cyclo 300000. annorum. 147
Tabularum astronomicarum inconstãtia vnde proueniat. 30
Tabularum Astronomicarum inconstantiam non obesse perfectioni, ac perpetuitati Calendarii Gregoriani. 67
Tabularum 30. omnes Lunationes 30. Cyclorum decennouennalium tabulę expansæ complectentium explicatio. 205
Tabulas Astronomicas nullas ad hanc vsque diem extructas esse, quæ veros motus sine errore exhibeant ad multos annos. 29
Tabulas Prutenicas ad Calendarium restituendum esse adhibitas. 67
Tabulas medii motus Lunæ vtiles esse ad examinandum Cyclum quemcunque propositum. 256
Tabulas Astronomicas magni faciendas esse, etiamsi longo tempore durare nequeant. 30
Tabulis Alphonsinis in motu Solis, ac Lunæ, nonnullos Astronomos magis fidere, quàm Prutenicis. ibid.
Termini Paschales auctoritate Concilii Nicęni constituti, qui sint. 16
Theophilum Alexandrinum, & S. Cyrillum appellare Lunam xiiii. ex Cyclo eam, quæ ex tabulis Astronomicis est xvj. à coniunctione. 265
Tropicus annus Solaris quando sit maximus, quando minimus, & quando medio modo se habeat, ex Copernici obseruationibus. 50

V

Variæ sententię de ęquinoctii restitutione. 19
Varietatem tabularum Astronomicarum nõ obesse perfectioni, & perpetuitati Calendarii Gregoriani. 67
Veteres cur suspicati sint, annum esse inæqualem. 37
Victoris Papæ de celebratione Paschæ decretum. 8

Zodiaci

Z

Zodiaci gradus, in quo Sol proposito quouis die existat, quo pacto reperiatur. 395

Zodiaci locus, in quo Luna quouis die proposito existat, qua ratione ferè exploretur. 396.& 397

Zodiaci locus, in quo Luna quolibet dato die existat, & tempus, quo noctu luceat, quare non exquisitè memoriter possit reperiri. 398

Zodiaci signa quibus mensibus tribuantur, singula singulis. 394

Zodiaci signum quodlibet quo die Sol ingrediatur. 395

INDICIS ALPHABETICI FINIS.

ERRATORVM CORRECTIO

Pag.	Lin.	Errata.	Correctio.
18	40	ſequerentur	ſequeretur
23	31	Paſchæ celebrant	Paſcha celebrant
37	2	Hor 6.	Hor 5.
41	32	cum ea æquinoctium	cum ex æquinoctium
45	35	16.24.	16.20. 24.
67	17	ſi ea ad	ſi ex ad
70	30	& in tertiam	& in quartam
71	29	ad 21. Martij ad	à 21. Martii ad
75	7	tandem 21.	diem 21.
82	20	ut in eo Calendario	ut eo in Calendario
106	34	addenda ſint 13.	addenda ſint 12.
153	19	numerus	munus
255	1	Conciliorumque Pontificum	Conciliorum, ſummorumque Pontificum
280	8	deſinere autem Paſchale	deſinere autem eſſe Paſchale
318	2	congruerent	congruent
331	20	numerum	numerorum
335	6	cui propoſitus	cui uoci propoſitus
345	13	anno 600.	annus 600.
358	9	arte omnes	arte annos omnes
371	2	Præcipue	Præcipua
397	11	mouetur ab	mouetur vno die ab

Præter hæc

Pagina 91. In Martio proximè ſub aureo numero xij. è regione diei 23. deeſt aureus numerus 1.

Pagina 93. In Auguſto deeſt dies 31. quo appoſito, ſcribendi ſunt numeri Calendarum, vt in Ianuario, vel Decembri.

Pagina 195. Epacta 25. è regione xxvj. deleatur, & ſcribatur è regione xxv.

Poſt paginam 241. vſque ad paginam 248. corrigendi ſunt paginarum numeri.

Pagina 277. è regione anni 1571. primæ tabellæ ſub D. H. M. lege 9.4.6.

Pagina 282. Vltimis quinque lineis tabellæ dele (Apr.) & ſcribe (Mar.)

Alia errata leuiora facile prudens lector corriget.

APOLOGIAE CALENDARII NOVI

ADVERSVS MICHAELEM MAESTLINVM Mathematicum Tubingensem

LIBER PRIMVS.

PRAEFATIO.

VOD *summis votis Concilia Oecumenica, quod omnes Mathematici, & boni omnes semper expetiuerunt, vt Calendarium Romanum ab erroribus, in quos ob inæquales Solis, ac Lunæ cursus diuturnitate temporis erat prolapsum, reuocaretur, hoc superioribus annis à Gregorio XIII. Pont. Max. consultis per literas totius orbis Christiani Principibus, adhibitisq; peritissimis Mathematicis, Deo adiuuante, perfectum atque absolutum est. Quæ res cum à Rodolpho II. Romanorum Imperatore semper Augusto, à Regibus, Principibusque Christianis, à Rebus pub. & à præcipuis Academijs, mirifica, & penè incredibili voluntatum, studiorumque consensione probata esset, atque laudata; deinde legibus, vt ab omnibus sanctè obseruaretur, confirmata est. Vnus hisce diebus prodijt Michael Mæstlinus nescio quis Gœppingensis, in Acade-*

mia Tubingensi Mathematicus, qui arrogantia plus quam hæretica tumens non solum factum hoc Pontificis omni memoria dignum, perinde ac cętera omnium Pontificum præcepta, ac leges, pro nihilo habet, atque contemnit, (quod omnium semper hæreticorum fuit proprium) verum etiam edito longo satis ac verboso examine, Calendarij emendationem funditus euertere conatur, idque tam præcipiti proiectaque audacia, vt quasi alter Ismael, cuius manus contra omnes, in Pontificem ipsum Christi Vicarium, in Mathematicos omnes, in consensionem omnium fidelium ludibundus incurrat. Ediderat quidem prius, vt asserit, aliud examen Germanica lingua conscriptum, quod in manus meas nondum peruenit; sed quia id vidit tantas non habuisse vires, vt Calendarium è medio, quod optabat, tolleret, quippe quod non solum Catholici omnes, sed plerique etiam hæretici eius præstantia, ac veritate allecti receperint, addidit hoc alterum, quo sane putat se victoriam de Calendario reportasse, atque silentium imposuisse omnibus, qui id adhuc approbarunt, & vt reciperetur ab omnibus, suo hortatu, & consilio apud Principes, ac Magistratus auctores extiterunt. Vt autem omnes videant, quàm arroganter, atque insolenter in posteriori hoc examine iste centumgeminus Briareus non solum nouo Calendario, cæloque bellum indicat, verum etiam omnes, quot quot vbique gentium sunt, Mathematicos ad pugnam prouocet, non abs re fore iudicaui, si inflata eius inscriptio ad verbum hic inseratur, quæ ita se habet.

Insolens inscriptio examinis Mæstliniani.

ALTERVM EXAMEN NOVI PONTIFICIALIS Gregoriani Calendarij, quo ex ipsis fontibus demonstratur, quod nouum Calendarium omnibus suis partibus, quibus quam rectissimè reformatum vel est, vel esse putatur, multis modis mendosum, & in ipsis fundamentis vitiosum sit.

QVO AVCTOR vniuersos Mathematicos, qui vel primum confecere nouum illud Calendarium, vel defendere hactenus, audacter prouocat, vt nisi impostores, & publicæ pacis in S. Romano Imperio turbatores haberi velint, ad hoc examen respondeant. Aut si respondere nequeant, vt se nimis temerario applausu, & præcoci consilio hoc Calendarium collaudasse, atque passim ad recipiendum persuasisse, ingenue, pro communis Patriæ salute, agnoscant.

HAEC

HÆC est gloriosi illius militis verborum iactatio, qua sibi omnino persuasit, neminem ad eius examen respondere ausurum esse. Cui ego quidem examini vel propter obscuritatem aduersarij, vel propter apertas calumnias, atque ineptias, neminem arbitror, (coniecturam enim facio ex me) adhuc respondere voluisse. Neminem enim tam stultum, tam fatuum, tam cæcum fore existimabant, apud quem aduersus Pontificis Max. Imperatoris Rom. & Christianorum Regum auctoritatem, Catholiciq; orbis consensionem vnius hominis loquacitas valeret. At cuius hominis? nempe eius, qui ex Germaniæ angulo Gœppinga, ex inscitiæ latebris emersus, ignotus omnibus, famam, celebritatemque nominis ex Romani Calendarij euersione, velut ille olim ex Dianæ Ephesiæ ruina, quæreret. Ac me quidem, cum sæpius à grauissimis viris ad respondendum incitarer, hæc ipsa cogitatio fecit vel ad suscipiendum opus, vel ad exequendum, tardiorem. Ad extremum, cum ex amicorum literis cognouissem, detrectatione tam ignobilis certaminis, tanquàm concessione victoriæ, istum insolentissimè debacchari, & quorundam nimis credulorum animos paulatim iam labare cœpisse, statui hoc qualecunque certamen non defugere. Ego igitur, qui vnus ex ijs fui, quibus veteris Calendarij corrigendi negotium datum est, quantuluscunque sum, velut alter Dauid, diuina magis ope, quàm meis viribus fretus, cum isto Golia, pro Ecclesiæ dignitate congrediar. Quis est enim iste Philistæus incircumcisus, qui exprobrauit aciem Dei viuentis? Itaque hac Apologia, quantum in me erit, efficiam, (quando cum alijs me prouocat) vt omnes intelligant, nos impostores non esse, aut pacis perturbatores, sed prudenti consilio, ac necessario, errores è Calendario sustulisse, ipsum vero neque, in quo correctio Calendarij consistat, intellexisse, neque illud restitutum iam, atque emendatum rectè oppugnasse, sed multa prauo animo & iniquo, in eo ad alienum sensum torsisse, vt facilius orbi terrarum imponeret, rudesque, & imperitos in Calendarium nouum, tanquam innumeris vitijs, atq; erroribus refertum, simulque in Pontificem Max. eius auctorem concitaret. Silentio autem præteribo impias huius ecclesiæ turbinis voces aduersus potestatem Pontificis Romani; cum omnium hæreticorum tam veterum, quàm recentiorum proprium semper fuerit, ab obedientia capitis Ecclesiæ (quod esse Pontificem Romanum, innumerabiles ferme Doctores ex Concilijs, & Patribus luce clarius demonstrarunt) se subducere. Tantum istius omnium gentium correctoris examen pro virili examinabo, vt cuiusmodi tandem sit, perspici queat. Cęterum oro, quæsoque eos, qui hoc volumen lecturi sunt, ne si quando isti, vti prouocauit, respondero, modestiæ, meique me oblitum putent: sed meminerint tantam hæretici hominis audaciam Pontificiæ maiestati insolentissime insultantem leniter, clementerque accipiendam non fuisse. Nam vt errantis inscitia docenda est, ita furentis audacia frangenda. Id adeo D. Hieronymum

Cur non citius ad examen Mæstlini responsum sit.

ronymum, aliosque sanctos patres factitasse cernimus, qui Hæreticorum impudentiam acri, vehementique oratione retuderunt. Ne videlicet Catholicorum lenitas insolentiam aleret, augeretque Hæreticorum, si homines arrogantissimi modestiam metum interpretarentur. Quo circa nemo erit tam iniustus rerum existimator, qui non idem in eadem causa mihi quoque licere arbitretur: præsertim cum nouus iste Golias vinci, sternique non possit, nisi porrecta, attritaque audacissimi hominis frons subinde feriatur. Verum faciemus id modice, vt ipse quoque intelligat, nos non tam cruorem, quàm ruborem elicere voluisse. Vt autem responsum hoc meum neque infructuosum sit legentibus, & ab omnibus facilius percipiatur, explicanda in eo erunt, quæ ad negotium correctionis Calendarij opportuna visa fuerint, atque inter cætera, cur emendari oportuerit, & in quo eius restitutio consistat. Ita enim fiet, opinor, vt non solum calumnijs Mæstlini satisfiat quam cumulatissime, verum etiam, vt omnibus alijs, qui nouum hoc Calendarium improbare nonnunquam solent, (non aliam ob causam arbitror, quàm quod rationes correctionis non plane illis sint perspectæ, ac cognitæ) silentium imponatur: cæteri autem, qui iamdiu noui Calendarij rationem diligentius cognoscere expetunt, habeant aliquando, vnde vberiorem eius cognitionem petant. Sunt quidem omnia fundamenta restituti Calendarij copiosissime explicata in libro nouæ rationis restituendi Calendarij Romani: sed quia liber ille tum ob intempestiuam mortem Gregorij XIII. felicis recordationis, tum ob alia impedimenta, quæ varia extiterunt, nondum in lucem prodijt, visum est, quàm maxima fieri potest breuitate, exponere in hoc responso ea, sine quibus satisfieri cauillationibus Mæstlini plene non potest. Totam vero Apologiam in duos libros tribuemus. In primo omnia, quæ ad Aequinoctium spectant, explicabuntur. Secundus cyclum Epactarum, atque literarum Dominicalium continebit, Epactasque recte in Calendario dispositas esse ad Pascha debito tempore celebrandum, clarissime demonstrabit. His tertius liber accedet complectens regulas breuissimas, quibus computus ecclesiasticus per articulos digitorum traditur.

Distributio huius operis in tres libros.

QVID

QVID IN SACRIS LITERIS DE PASCHAE celebratione præcipiatur, & quid de eadem à SS. Patribus, & Concilijs sancitum sit.

CAP. PRIMVM.

RINCIPIO igitur, vt à certis confessisque ordiamur, in Exodo cap.xij. Phase, siue Pascha Hebræis præcipitur his verbis: *Dixit quoque Dominus ad Moysen, & Aaron in terra Aegypti; Mensis iste vobis principium mensium, primus erit in mensibus anni. Loquimini ad vniuersum cœtum filiorum Israel, & dicite eis, Decima die mensis huius tollat vnusquisque agnum per familias & domos suas.* & paulo infra. *& separabitis eum vsque ad quartamdecimam diem mensis huius, immolabitq; eum vniuersa multitudo filiorum Israel ad vesperam.* & post pauca. *Est enim Phase (id est, transitus) Domini.* & infra. *Habebitis autem hanc diem in monumentum, & celebrabitis eam solennem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno.* Et paulo post. *Primo mense, quartadecima die mensis ad vesperam comedetis azyma vsque ad diem vigesimamprimam eiusdem mensis.* Deinde Leuitici cap. XXIII. *Hæ sunt ergo feriæ Domini sanctæ, quas celebrare debetis temporibus suis. Mense primo, quartadecima die mensis ad vesperam Phase Domini est, & quintadecima die mensis huius solennitas azymorum Domini est.* Item Numerorum cap. IX. *Locutus est Dominus ad Moysen in deserto Sinai anno secundo, postquam egressi sunt de terra Aegypti, mense primo, dicens: Faciant filij Israel Phase in tempore suo, quartadecima die mensis huius ad vesperam, iuxta omnes ceremonias & iustificationes eius.* Et aliquanto post. *Locutusq; est Dominus ad Moysen, dicens. Loquere filijs Israel: Homo qui fuerit immundus super anima, siue in via procul in gente vestra, faciat Phase Domino in mense secundo, quartadecima die mensis ad vesperam.* Numerorum quoque Cap. XXVIII. habentur hæc verba. *Mense autem primo, quartadecima die mensis, Phase Domini erit, & quintadecima die solennitas.* Ex hisce omnibus locis manifestum est, præceptum à Deo fuisse Hebræis, vt Phase, siue Pascha celebrarent die quartadecima primi mensis ad vesperam.

Præceptum de Paschæ celebratione, ex scriptura sacra.

Quando Iudæi Pascha celebrarent ex præcepto diuino.

IS autem mensis Lunaris (mensibus enim Lunaribus Hebræi vtebantur) primus est, cuius dies XIIII. Lunæ (numerato etiam ipso die Nouilunij, siue Neomeniæ) cadit vel in diem æquinoctij verni, vel post æquinoctium primo occurrit. Colligitur hoc non obscure ex anti-

Mensis primus qui.

antiquioribus, & doctioribus Hebræis, qui semper Pascha secundum cyclum Lunarem in Luna XIIII. cadente in æquinoctium, vel ipsum proxime sequente celebrandum esse tradiderunt. Cuius rei testis locupletissimus est Iosephus Iudæus libro III. Antiquitatum Iudaicarum Cap. XIII. sic scribens. *Mense verò Xanthico, qui apud nos Nisan appellatur, & est anni principium, quartadecima Luna, Sole opposito in Ariete, quo mense liberati sumus à seruitute Aegyptiorum; sacrificium, quod tunc egredientes ex Aegypto fecerunt, immolare nos annis singulis, (quod Pascha dicitur) celebrareq; præcepit. Et vtique celebramus illud per Tribus nostras, nihil immolatorum in crastinum reseruantes.* Quibus verbis aperte docet, quartamdecimam Lunam primi mensis, qua Iudæi Pasca celebrabant, esse eam, quæ vel in æquinoctij diem cadit, vel quæ proxime æquinoctium sequitur, nimirum cum Sol est vel in principio Arietis, vel in aliquo Arietis gradu.

IDEM sensisse Philonem Iudçorum doctissimum, & alios Iudæos antiquiores, clarissimis verbis docet Anatolius Laodiceæ vrbis Syriæ episcopus, qui circa annum Domini 280. annis ferme 45. ante Concilium Nicænum floruit, qui postquam docuerat, (vt auctor est Eusebius lib. VII. Historiæ Ecclesiasticæ Cap. XXIX.) annum, quod ad Paschæ celebrationem attinet, ab æquinoctio verno esse inchoandum, hæc subiungit. *Et ideo non parum delinquere dicimus eos, qui ante initium hoc noui anni (id est, ante vernum æquinoctium) Pascha putant esse celebrandum. Sed nec à nobis primum exordium sumit hæc ratio, sed ab antiquis Iudæis fuisse comprobata demonstratur, & ante aduentum* CHRISTI *obseruata; sicut euidenter docet Philo, & Iosephus, sed & horum antiquiores Agathobulus, & ab eo eruditus Aristobulus ex Paneade, qui vnus ex illis lxx. senioribus fuit, qui missi fuerant à Pontificibus ad Ptolemæum regem Aegypti, Hebræorum libros interpretari in Græcum sermonem: quiq; multa ex traditionibus Mosi proponenti Regi, percunctantiq; responderunt. Ipsi ergo cum quæstiones Exodi exponerent, dixerunt, Pascha non prius esse immolandum, quàm æquinoctium vernale transiret. Aristobulus verò etiam hoc addidit, In die Paschæ non solum obseruandum esse, vt Sol æquinoctium vernale transcendat, verum & Luna. Cum enim duo sint æquinoctia, Veris scilicet, & Autumni, æquis spatijs dirempta, & quartadecima mensis primi sit statuta solennitas post vesperam, quando Luna Soli opposita deprehenditur è regione, sicut etiam oculis probare licet: inuenitur vtique vernalis æquinoctij partem Sol obtinens, Luna verò è contrario Autumnalis. Legi in eorum libris, & alijs multa de his validissimis assertionibus exposita, quæ euidenter ostendunt, Paschæ solennitatem omni genere post æquinoctium celebrandam.* Hæc Eusebius de Anatolio refert. Ex quibus liquet, vetustiores Hebræos, ac peritiores sumpsisse ex traditione Moysis eam Lunam XIIII. primi mensis, quæ vel in æquinoctium incidit, vel ipsum proxime sequitur: ita vt Luna XIIII. æquinoctium antecedens reiecta semper fuerit, vt inutilis, & quæ ad vltimum potius mensem anni, quàm ad primum spectaret. Atque hæc in

sacra,

ſacra, & diuina Scriptura, & à doctioribus Hebræis de Paſcha Moſaico ſancita ſunt.

Cur eccleſia maluerit Paſcha mobile eſſe, quàm fixum.

IAM verò tempore gratiæ poſt legem Moſaicam, Eccleſia Catholica, etſi ceremonialibus illis preceptis obſtricta non erat, propterea quod legalia omnia per mortem, & reſurrectionem IESV CHRISTI ceſſauerunt, atque vim ſuam amiſerunt, vt inter ſacros Doctores conuenit: voluit tamen Paſcha Chriſtianum cuius Paſcha Hebræorum figura fuit atque vmbra, vagum quoque eſſe ac mobile, non autem ſtatum ac fixum; in eoque celebrando eadem, quæ Hebræi, obſeruare, hoc eſt, æquinoctium vernum, & Lunam XIIII. primi menſis, propter ſacramentum, & recondita myſteria, quæ in eiuſmodi celebratione Paſchæ reſurrectionis Dominicæ includuntur, vt copioſe a S. Auguſtino libro II. ad Inquiſitiones Ianuarij Cap. I. & II. ſcriptum eſt. Quare non audiendi ſunt, qui exiſtimant, eccleſiam debere ſolennitatem Paſchæ celebrare ſtato ſemper die, inſtar aliarum celebritatum, quæ fixæ nuncupantur, nulla habita conſideratione Lunæ primi menſis, hac potiſſimum inducti ratione, vt Eccleſia ſe a difficultatibus, & controuerſijs, quæ in Nouilunijs Paſchalibus oriri ſolent inter ſcriptores, liberet omnino, atque expediat: Non ſunt, inquam, audiendi, (quamuis Eccleſia id ſuo iure vtens libere facere poſſet, & nemo eam ob id poſſet reprehendere, cum illud Paſchæ præceptum ſit Ceremoniale, quod iam ceſſauit, vt dictum eſt) quoniam nunquam eo ritu celebrandi Paſcha Eccleſia Catholica vſa eſt, ſed ſemper in eo celebrando motum Lunæ, ac Solis obſeruauit, ſancitumque ita fuit ab antiquiſſimis, ſanctiſſimiſque Pontificibus Romanis, necnon à Concilio primo Nicæno confirmatum, & alijs quamplurimis, vt mox dicemus. Quamobrem conſuetudo hæc tam vetuſta nullo modo ſine graui aliqua cauſa infringenda videtur.

Dominica prima poſt Lunam XIIII. primi mẽſis Paſcha Chriſtianum celebrandum eſſe, ita vt Luna XIIII. in Dominicam cadente, transferatur in Dominicã ſequentem.

CÆTERVM in hoc Eccleſia à Iudæorum more diſceſſit, quod Paſcha non in ipſa quartadecima Luna primi menſis, vt Hebræi, ſed in Dominica, quæ quartamdecimam Lunam primi menſis proxime conſequitur, celebrari iuſſit, propterea quod prima Dominica poſt Iudæorum Paſcha Dominus à mortuis reſurrexit. Quocirca quemadmodum Iudæi Paſcha celebrabant in decimaquarta Luna propter immolationem agni, qui mortem CHRISTI præfigurabat, ita nos in Paſcha, reſurrectionis CHRISTI memoriam, quæ Dominico die facta eſt, celebramus. Veruntamen quoties dies XIIII. Lunæ primi menſis in diem Dominicum cadit, ſolennitatem Paſchæ transferri precipit in ſequentem diem Dominicum, in quem nimirum Luna XXI. primi menſis incidit. Cuius rei duæ potiſſimum cauſæ a Patribus, & ſcriptoribus afferuntur. Primum, ne in Luna XIII. ieiunium quadrageſimale ſoluatur, aut (ſi tunc non ſoluatur, ſed in XIIII. Luna, vt Patres antiqui volebant) ne die Dominico ieiunare cogamur cum hæreticis Manichæis, & ſequenti die Lunæ feſta Paſchalia incipiant. Non licuiſſe autem ante Lunam XIIII. primi menſis ſoluere ieiunium, liqui-

liquidò constat ex Eusebio lib. v. Ecclesiasticæ hist. Cap. xxiii. vbi sic ait. *In prouincijs Asiæ quæstio non minima exorta est, velut ex antiqua eorum obseruatione descendens, quod quartadecima Luna putarunt omni modo Pascha celebrandum, quando videlicet Iudæis præcipitur agnus immolari, veluti necessario confirmantes, quacunque die septimanæ quartadecima Luna venisset, solui debere ieiunium, cum talis consuetudo in nullis prorsus alijs vnquam obseruata fuisset ecclesiis.* Idem docet B. Ambrosius in Epistola ad Episcopos per Æmiliam constitutos, his verbis. *Vnde si inciderit, sicut futurum est proxime, quartadecima Luna mensis primi die Dominica, quia neque Dominica ieiunare debemus, neque tertiadecima Luna, die Sabbati incidente, ieiunium soluere, (quod maxime die Passionis est exhibendum) in alteram hebdomadam celebritas Paschæ est differenda.* Venerabilis etiam Beda libro de Temporum ratione Cap. LVII. de eadem re ita scribit. *Conuenit itaque diligenter aduertere, vt quoties XIIII. Luna in Dominicum incurrit diem, in sequentem septimanam Paschalem diem potius differamus, duplici hoc modo. Primum quidem, ne XIII. Luna inuenta in Sabbati die soluamus ieiunium, quod consequens non est, quod nec ipsa lex præcipit. Deinde ne Dominica die Luna XIIII. constituta ieiunare cogamur, indecentem rem, illicitamq; facientes. Hoc enim Manichæorum sectæ consuetudo possedit, &c.* Deinde ne vnquàm cum Iudæis Pascha celebremus, aut cum Quartadecimanis hæreticis congruamus, qui legem Mosaicam cum Euangelio obseruandam esse docebant.

PASCHA autem celebrandum esse Dominica, eaque prima post Lunam XIIII. primi mensis, hoc est, post Pascha Iudæorum, multis SS. Patrum auctoritatibus & Concilijs, decretisque confirmari potest. Primùm quidem celebrandum id non esse Luna XIIII. cum Iudæis, sed Dominica die, statuit S. Pius Papa, & martyr, decimus à B. Petro circa annum Domini CL. in Epistola decretali, his verbis, vt habetur De Consecr. Distinct. 3. Cap. Nosse. *Nosse vos volumus, quod Pascha Domini die Dominico annuis temporibus sit celebrandum.* & paulo post. *Vnde & nos Apostolica auctoritate instituimus, omnes idem obseruare debere, quia & nos idem seruamus: Nec debetis à capite quoquomodo discedere.*

Decretum S. Pij Papæ de celebratione Paschæ die Dominica.

ET S. Victor Papa item & martyr, quartusdecimus à B. Petro, circa annum Domini CXC. in Epistola ad Theophilum Cæsariensem episcopum, quæ habetur Distinct. III. De Consecr. Cap. Celebritatem, decernit Pascha celebrari debere non qualibet die Dominica, sed ea, quæ Lunam XIIII. primi mensis sequitur, ita scribens. *Celebritatem Sancti Paschæ die Dominica agi debere, & prædecessores nostri iam statuerunt, & nos illud eadem die solenniter celebrare mandamus: quia non decet, vt membra à capite discrepent, aut aliter gerant. A quartadecima verò Luna primi mensis vsque ad vigesimamprimam eiusdem mensis eadem celebretur festiuitas.*

Decretum S. Victoris Papæ de Paschæ celebratione die Dominico post Lunam XIIII. primi mensis.

AD hæc idem à varijs Concilijs confirmatum est, atque sancitum.

Nam.

Nam in Concilio primo post Apostolos, quod S. Victoris Summi Pontificis, cuius proxime mentionem fecimus, hortatu in Cæsarea Palæstinæ à compluribus Episcopis celebratum est, cui præfuerunt Theophilus eiusdem vrbis Episcopus, Narcissus Episcopus Hierosolymorum, & Cassius Ecclesiæ Tyri Episcopus, ita decretum esse, legimus apud Eusebium libro v. Ecclesiast. Historiæ, Cap. XXIII. *Conuentus Episcoporum, & Concilia per singulas quasque prouincias conuocantur, prorogatisq; ad se inuicem epistolis de singulis quibusq; locis, vnum omnes Ecclesiasticum dogma confirmant. Ne liceat aliquando, nisi in die Dominica, in qua Dominus surrexit à mortuis, Dominicum Paschæ celebrare mysterium, & in hac sola soluendum esse Paschale ieiunium.* De hoc decreto idem Theophilus, in epistola Synodali, vbi explicat clarius, Pascha esse die Dominica post Lunam XIIII. celebrandum, ita scribit. *Constitutum est in illa Synodo, vt ab XI. Calend. Aprilis vsque ad XI. Calend. Maij Pascha deberet obseruari, & nec antea, nec postea cuicunque limites transgrediendi sit facultas. Similiter & de Luna præceptum diuinum teneatur: Mandatum per Mosen sit vobis obseruatum, à decimaquarta Luna vsque ad vigesimamprimam. Has ergo septem Lunas in Pascha similiter tenendo constat fuisse consecratas. Quando ergo fit inter illum limitem, ab XI. Cal. Aprilis vsque ad XI. Calend. Maij dies Dominicus, & Luna ex illis septem sanctificatis, conuenit nobis Pascha, vt iustum est, obseruare in* CHRISTO IESV *domino nostro.* Ex hac constitutione patet, eo tempore Pascha celebrari solitum à die 22. Martij, vsque ad 20. Aprilis; cui tamen tempori additi postea sunt quinque alij dies, primo mense id necessario exigente: ita vt Pascha celebrari possit vsque ad 25. Aprilis inclusiue. Primus enim mensis non est ille, in quo Sol totum Arietem percurrit, vt videntur voluisse Patres in illa Synodo Cæsariensi, sed cuius Luna xiiij. cadit in aliquem dierum a 21. Martij inclusiue, in quo æquinoctium fit, vsque ad 18. Aprilis inclusiue. Ex quo sequitur, Pascha celebrari posse die 25. Aprilis, vt paulo post dicemus.

Decretum Concilij Cæsariensis in Palæstina de celebratione Pasche post Lunã XIIII primi mensis.

DEINDE in celeberrima illa synodo Nicęna cccxviij. episcoporum, sanctitate, & innocentia vitæ insignium, præsentibus sedis Apostolicæ Legatis à S. Syluestro Papa eò missis, & Constantino Magno, cuius sumptibus est celebrata, solenni ritu decretum idem est, siue potius confirmatum, atque renouatum communi omnium consensu. De qua re in epistola ab eadem synodo ad Ecclesiam Alexandrinam, & ad fratres Ægyptum, Libyam, & Pentapolim incolentes missa, hæc extant verba, vt refert Socrates lib. 1. Historiæ Ecclesiasticæ, Cap. vj. atque Theodoretus lib. 1. Histo. Eccles. Cap. ix. *Quod autem ad omnium consensum de sacratissimo festo Paschatis celebrando attinet, scitote, quod vestris precibus controuersia de ea re suscepta prudenter, & commode sedata est: ita vt omnes fratres, qui Orientem incolunt, quiq; Iudæorum consuetudinem ante in eo festo obseruando imitari solebant, iam Romanos, nos, & omnes vos, qui eundem morem, quem nos, in illo recolendo à pri-*

Epistola Cõcili Nicæni de Paschæ celebratione.

mis temporibus tenuiſtis, ſint conſentientibus animis in eodem celebrando deinceps ſedulo ſecuturi. Ipſe quoque Imperator Conſtantinus Magnus elegantem epiſtolam de eodem argumento ad eccleſias ſcripſit, quæ quidem ab eiſdem ſcriptoribus affertur locis citatis.

Confirmatur decretum Concilij Nicæni de Paſchæ celebratione à cõcilio Antiocheno, Chalcedonenſi, & alijs.

DENIQVE idem fuit poſtea ſtabilitum, & ſub pœna anathematis præceptum in ſynodo Antiochena, & in Concilio Chalcedonenſi 630. epiſcoporum, quod ſub Leone Magno celebratum eſt, & in pleriſque alijs Concilijs.

Concilium Nicęnum confirmaſſe potius, quàm inſtituiſſe, Paſcha celebrandum eſſe die Dominica poſt Lunã XIIII.

ETSI autem verba illa Nicęni Concilij expreſſe non explicant, quo die ſacroſanctum Paſcha celebrandum ſit, ſed ſolum cum Iudæis non eſſe obſeruandum, indicare videntur; non obſcure tamen ex ijs intelligi poteſt, conſuetudinem Romanæ Eccleſiæ, ſanctionemque Pij, ac Victoris Romanorum Pontificum, quo Paſcha die Dominico à Luna xiiij. ad xxj. vſque celebrandum præcipitur, confirmatam eſſe, atque renouatam: quippe cum aperte ſignificent, omnes Orientales, qui prius cum Iudæis Luna xiiij. Paſcha celebrabant, conſentientibus animis Romanorum morem, qui Dominico die poſt Lunam xiiij. idem perpetuo obſeruarunt, amplexatos eſſe. Atque hanc eſſe magni illius Concilij de Paſchæ celebratione ſententiam, immo in eodem canonem ea de re editum eſſe, innumerabiles pene rerum Eccleſiaſticarum ſcriptores docuerunt, è quibus Venerabilis Beda cum pluribus locis, tum præſertim lib. iij. Eccleſiaſticæ hiſtoriæ gentis Anglorum Cap. xxv. diſertis verbis idem confirmat, cum in quadam de Paſcha recte celebrando diſceptatione introducit Vvilfridum quendam, qui iuſſus à Rege dicere, ſic exorſus eſt.

Sententia Bedæ, Concilium Nicænum renouaſſe eccleſiaſticũ decretum de Paſchæ celebratione poſt Lunã XIIII. primi menſis Dominico die.

PASCHA quod facimus (loquitur autem de Paſcha celebrando die Dominico poſt xiiij. Lunam, vt ex ſequentibus liquet) vidimus Romæ, vbi beati Apoſtoli Petrus, & Paulus vixere, docuere, paſſi ſunt, & ſepulti, ab omnibus celebrari: hoc in Italia, hoc in Gallia, &c. Deinde paulo poſt. *At verò Petrus cum Romæ prædicaret, memor quia Dominus prima Sabbati reſurrexit à mortuis, ac mundo ſpem reſurrectionis contulit, ita Paſcha faciendum intellexit, vt ſecundum conſuetudinem, ac præcepta legis, xiiij. Lunam primi menſis, æque ſicut Ioannes, orientem ad veſperam ſemper expectaret: & hac exorta, ſi Dominica dies (quæ tunc prima Sabbati vocabatur) erat mane ventura, in ipſa veſpera Paſcha Dominicum celebrare incipiebat, quo modo & nos omnes hodie facere ſolemus: Sin autem Dominica non proximo mane poſt Lunam xiiij. Sed xvi. aut xvij. aut alia qualibet Luna vſque ad xxi. eſſet ventura, expectabat eam, & præcedente Sabbato veſpere ſacroſancta Paſchæ ſolennia inchoabat; ſicq; fiebat, vt Dominica Paſchæ dies non niſi à xv. Luna vſque ad xxi. ſeruaretur. Neque hæc Euangelica, & Apoſtolica traditio legem ſoluit, ſed potius adimplet, in qua obſeruandum Paſcha à xiiij. Luna primi menſis ad veſperam, vſque ad xxi. Lunam eiuſdem menſis ad veſperam præceptum eſt: In quam obſeruantiam imitandam, omnes S. Ioannis ſucceſſores in Aſia poſt obitum eius, & omnis per orbem Eccleſia conuerſa eſt: &*

hoc esse verum Pascha, hoc solum fidelibus celebrandum, Nicæno Concilio non statutum nouiter, sed confirmatum est, vt Ecclesiastica docet historia.

BEATVS quoque Ambrosius in epistola lxxxiij. ad Episcopos per Æmiliam constitutos de eadem solennitate Paschali sic scribit. *Non mediocris esse sapientiæ diem celebritatis definire Paschalis, & scriptura diuina nos instruit, & eruditio maiorum, qui conuenientes ad synodum Nicænam, inter illa Fidei, vt vera, ita admiranda decreta, etiam super celebritate memorata, congregatis peritissimis calculandi, decem & nouem annorum collegere rationem, & quasi quendam constituere circulum, ex quo exemplum in annos reliquos gigneretur. Hunc circulum ἐννεαδεκαετηρίδα nuncupauerunt, sequentes illud, quod non debeamus vana quadam opinione super celebritate huiusmodi fluctuare, sed vera ratione comperta, ita omnium concurrat affectio, vt vna nocte vbique sacrificium pro resurrectione Domini deferatur.* Infra autem clarius exponens, quæ in Nicæna Synodo decreta sunt, ita scribit. *Duo autem sunt obseruanda in solennitate Paschæ, quartadecima Luna, & primus mensis, qui dicitur nouorum.* Et aliquanto post, cum docuisset, Dominico die Pascha esse celebrandum, ita rursus ait. *Incipit autem mensis non secundum vulgarem vsum, sed secundum consuetudinem peritorum, ab æquinoctio, qui dies est xij. Calendas Aprilis, &c.*

Sententia B. Ambrosij de celebratione Paschæ ex decreto Concilij Nicæni.

IN hac epistola duo præcipue declarat S. Ambrosius, Primum, Pascha ex decreto Concilij Nicęni celebrandum esse Dominica die post xiiij. Lunam primi mensis, qui ab æquinoctio incipit. Quibus verbis explicat, primum mensem esse eum, cuius Luna xiiij. in æquinoctium incidit, id est, in diem 21. Martij. vel proxime sequitur. Cum enim dicit primum mensem ab æquinoctio incipere, & non ante, non vult Nouilunium primi mensis ab æquinoctio sumi debere, sed Lunam xiiij. Alias nunquam Pascha celebrari potuisset ante diem 4. Aprilis; quippe cum hac ratione Luna xiiij. Paschalis omnium prima in diem 3. Aprilis incideret: cum tamen aperte in eadem epistola doceat suo tempore ex Concilij Nicæni sententia, Pascha mense Martio esse celebratum. Voluisse autem eum assumi Dominicum diem post xiiij. Lunam, perspicuum est. Nam in eadem epistola asserit, Pascha in sequentem hebdomadam differendum esse, quando Dominica dies in Lunam xiiij. incidit, vt supra ex eadem hac Ambrosij epistola tradidimus. Secundo loco idem docet, Patres Nicæni Concilij decreuisse, Lunam xiiij. primi mensis inquirendam esse per cyclum aurei numeri decennouennalem, quippe qui eius dispositionem in Calendario peritissimis in calculandi arte, nimirum Eusebio Episcopo Cæsariensi, & Alexandrinis Ægyptijs commiserint.

Eusebio Cesariēsi, & Alexādrinis curamā Nicæno Concilio datam esse cycli aurei numeri.

QVOD idem planius Beda profitetur libro de Temporum ratione Cap. xlij. vbi in hunc modum scribit. *Decennouennalis circuli ordinem primus Eusebius Cæsareæ Palestinæ Episcopus, ob quartas decimas Lunas festi Paschalis, ipsumq; diem Paschæ inueniendum composuit, eo quod Luna cu-*

na cuiuslibet ætatis post tantum temporis ad eundem redeat anni solaris diem: nõ quod Aegyptus, vel cætera per Orientem CHRISTI *Ecclesia verum eatenus Lunæ cursum, vel diem nescierit rite inuenire Paschalem, sed quia ea, quæ ipsis temporibus annuatim cum labore inuestigata, & per orbem mandata sæpius in quæstionem venire solebant, facilius præfixa semel regula circulari, semper obseruari, & sine scrupulo ambigendi poterant edisci.* Huc accedit, quod idem Beda libro De Ratione computi, Cap. XVI. docet, Cycli decennouẽnalis ordinem, primũ Eusebium Cæsareę Palęstinę Episcopum composuisse. Idemque repetit lib. v. Historię Ecclesiast. gentis Anglorum Cap. XXII. ex Epistola Ceolfridi Abbatis ad Regem Naitanum, vbi hęc verba habentur. *Itaque per æquinoctialem solis exortum, post completam diem primi mensis quartamdecimam, quæ cuncta ex lege obseruanda accepimus, expectamus adhuc, monente Euangelio, in ipsa hebdomada tertia tempus diei Dominicæ, & sic demum votiua Paschæ nostri festa celebramus, vt indicemus, nos non cum antiquis excussum Aegyptiæ seruitutis iugum venerari, sed redemptionem totius mundi, quæ in antiqui Dei populi liberatione præfigurata, in* CHRISTI *autem resurrectione completa est, deuota fide, ac dilectione colere, vt de resurrectionis etiam nostræ, quam eadem die Dominica futuram credimus, spe nos certissima gaudere signemus. Hic autem, quem vobis sequendum monstramus, computus Paschæ decennouennali circulo continetur, qui dudum quidem, hoc est, ipsis Apostolorum temporibus iam seruari in Ecclesia cœpit, maxime Romæ, & Aegypti, vt supra diximus, sed per industriam Eusebij, qui à B. martyre Pamphilo cognomen habet, distinctius in ordinem compositus est, vt quod eatenus per Alexandriæ Pontificem singulis annis per omnes Ecclesias mandari consueuerat, iam deinde congesta in ordinem serie Lunæ quartædecimæ, facillime posset ab omnibus sciri.* Ex his omnibus testimonijs liquido constat, Pascha ex Ecclesiæ præcepto non alia die celebrandum esse, quàm Dominica prima post Lunam XIIII. primi mensis.

Morem celebrandi Pascha die Dominico post Lunam XIIII. primi mensis temporibus Apostolorum incepisse, esseque traditionem Apostolicã.

IAM verò hoc non esse nouum aliquod Pontificum, Conciliorumq́ue decretum, sed ab exordio nascentis Ecclesię morem hunc perpetuo viguisse Romæ, & apud plerasq́ue alias Ecclesias, vt non cum Iudæis Luna XIIII. sed die Dominico Pascha celebraretur, atque adeo ab Apostolis ita traditum esse, satis perspicue ex nonnullis auctoritatibus, quas adduximus, colligi posse videtur; quippe cum in epistola Niczni Concilij disertis verbis contineatur, morem illum celebrandi Pascha Romanos, Alexandrinos, atque Ægyptios a primis temporibus tenuisse. Clarius id ex locis Bedæ intelligitur, cum dicat, B. Petrum, cum Romæ prędicaret, Pascha ita esse faciendum intellexisse; esseq́ue hanc consuetudinem, Euangelicam & Apostolicam traditionem: nec non ita seruari cœpisse in Ecclesia ipsis Apostolorum temporibus, maxime Romæ, & in Ægypto. Clarissime verò idem affirmat Ceolfridus Abbas apud Bedam lib. v. Ecclesiasticę historię gentis Anglorum, Cap. XXII. Vbi sic habetur. *Si ergo fieri posset, vt semper in diem quintumdecimum*

cimum primi mensis, id est, in Lunam xv. Dominica dies incurreret, vna semper eodemq; tempore cum antiquo DEI populo, quanquam sacramentorum genere discreto, sicut vna, eademque fide, Pascha celebrare possemus. Quia verò dies Septimanæ non æquali cum Luna tramite procurrit, decreuit Apostolica traditio, quæ per B. Petrum Romæ prædicata, per Marcum Euangelistam, & interpretem ipsius, Alexandriæ confirmata est, vt adueniente primo mense, adueniente in eo vespera diei quartædecimæ, expectetur etiam dies Dominica à quintadecima vsque ad vicesimamprimam diem eiusdem mensis.

EVSEBIVS quoq; lib. v. Ecclesiasticę historię, Cap. xxij. testatur, cęteras Ecclesias, Asianis exceptis, per vniuersum orbem terrarum dispersas, consuetudinem ex Apostolica traditione ad illud vsque tempus continuatam tenuisse, vt non alio die, quam eo, quo seruator a mortuis resurrexit, ieiunia dissoluerentur. Præterea S. Cyrillus Patriarcha Alexandrinus in omnibus sermonibus Heortisticis, qui plurimi sunt, & in quibus solenne ieiunium quadragesimale, diem festum Paschæ, & Pentecostes populo indicebat quotannis, pronunciat semper Pascha celebrari tali die mensis in Dominica, secundum Euangelicas, vel Apostolicas traditiones. Rursus idem S. Cyrillus in epistola ad Innocentium Papam j. (quam citant Ioan. Stoflerinus in Calendario Romano proposit. xxxij. ad initium, & Albertus Pighius libro de ratione Paschalis celebrationis, & Calendarij restitutione, propos. viij.) sic ait. *Sanctum Paschæ mysterium, eiusque sacra solennitas, sicut est à Saluatore nostro, & ab Apostolis tradita, illibata mansisset, si eam quorundam insipientium peruersitas inter cætera Fidei sacramenta minime contaminasset, &c.* Dubitandum autem non est, quin de Pascha post Lunam xiiii. primi mensis in Dominica celebrando loquatur, cum ita celebrandum esse constanter semper asseruerit, ex doctrina Theophili patrui sui, & prædecessoris in Episcopatu Alexandrino, vt ex sermonibus Heortisticis patet, in quibus perpetuo Pascha Dominico die celebrandum populo proponit.

POSTREMO euidenter hoc confirmatur ex epistola Protherij Præsulis Alexandrini ad B. Leonem Papam j. qui per Martianum Imperatorem procurauerat, vt Episcopus Alexandrinus cyclum Paschalem Theophili accuratius explicaret. Ita enim ea in epistola legitur, vt refert venerabilis Beda lib. De Temporum ratione, Cap. xlij. & in libello de Æquinoctio ad Vvichenredum prope initium, & Ioan. Stophlerinus, atque Albertus Pighius locis citatis. *Lætificauerunt me literæ dilectionis tuæ, quas frater coepiscopus noster Victorius pio apportauit officio. Oportebat enim, vt ab Alexandrinæ Ecclesiæ præsule talia scripta ad sedem Apostolicam mitterentur, quæ ostenderent, magisterio beatissimi Petri Apostoli Paschalis festi computum ab initio per B. Marcum eius discipulum didicisse Aegyptios, quod etiam constat didicisse Romanos, &c.* Clarissimum autem est, in hac epistola verba fieri de Paschæ celebratione post Lunam XIIII. primi mensis: quippe cum ita celebratum semper

per ſit Romæ, & Alexandriæ. Quare cum dicat Protherius, id Romanos quidem a S. Petro, Alexandrinos verò a S. Marco didiciſſe, liquet eum aſſerere, Paſcha hoc modo obſeruandum eſſe ex traditione Apoſtolica.

HIS ita conſtitutis, Paſcha Dominico die poſt Lunam XIIII. primi menſis celebrandum eſſe, explicandum paulo diligentius eſt, primum menſem eſſe eum, cuius Luna XIIII. in æquinoctij diem incidit, vel eundem proxime conſequitur, vt ſupra aſſeruimus. Non enim deſunt, qui primum menſem aliter definiendum cenſeant, eum videlicet menſem appellantes primum, cuius Nouilunium diei æquinoctij propinquius eſt. Qua in ſententia Mæſtlinus etiam noſter libenter verſatur, vt occaſionem quærat nouum Calendarium oppugnandi, vt ſuo loco videbimus. Sed hi maxime decipiuntur. Nam cum fieri poſſit, vt duo Nouilunia æqualiter ab æquinoctij die diſtent, vnum quidem ante, alterum verò poſt, ambigi poſſet, ac meritò, vtrum illorum pro Paſchæ celebritate eligendum foret. Conſtituto enim, verbi gratia, æquinoctio in 21. die Martij, ſi plenilunium medium, ſiue oppoſitio luminarium media (Medijs enim motibus potius, quam veris, hoc in negotio vtimur, vt Capite IIII. oſtendemus) incidat in meridiem diei 21. Martij, tanto interuallo a meridie diei 21. aberit Nouilunium medium, quod diem æquinoctij præcedit, quanto ab eodem diſtat Nouilunium medium, quod eundem diem æquinoctij ſubſequitur; cum vtrunque a plenilunio medio abſit diebus 14. horis 18. Min. 22. ſec. 2. ferè, vt lib. 2. exponemus. Quocirca iure optimo ambigere quis poſſit, vtrum ex duobus illis Nouilunijs ad primum menſem ſpectet. Manifeſtius hoc ex cyclo decennouennali aurei numeri intelligetur, quo Eccleſia Catholica a Concilio Nicæno vſque ad hanc Calendarij correctionem vſa eſt. In eo namque aureus numerus 8. poſitus erat tam ad diem 6. Martij, quam ad diem 5. Aprilis. Quare cum vterque dies æquali ſpatio a die 21. Martij remotus ſit, quòd tã inter diem 6. & 21. Martij, quam inter 5. diem Aprilis, & 21. Martij, dies 14. interijciantur, ambiguum erit, num Nouilunium diei 6. Martij Paſchale ſit, an potius illud, quod die 5. Aprilis contingit.

Error quorũdam in primo mẽſe definiendo.

IDEM quoque apparet ex cyclo Epactarum noui Calendarij, quem quidem recte in eo diſtributum eſſe, libro II. demonſtrabimus. Cum enim Epacta XXV. rubra apposita quoque ſit & ad diem 6. Martij, & ad 5. Aprilis diem, orietur neceſſario eadem ambiguitas de primo menſe Paſchali eligendo. Maiorq; difficultas exiſtet, quando Epacta XXIIII. in vſu eſt, quod eius Nouilunium die 7. Martij contingens ſit æquinoctio, hoc eſt, diei 21. Martij propinquius, quam Nouilunium eiuſdem, quod die 5. Aprilis accidit: quippe cum inter diem 7. Martij, & 21. interponantur tantùm dies 13. inter diem autem 5. Aprilis, & 21. Martij interiecti ſint dies 14. Ex ſententia ergo eorum, qui ex Nouilunio primum menſem arbitrantur eſſe metiendum, foret Nouilunium illud diei 7. Martij Paſchale, aliud verò in diem 5. Aprilis incidens reijciendum eſſet,

ſet, tanquam non Paſchale. quod omnino falſum eſt, & contra vſum vetuſtiſſimum Eccleſiæ Catholicæ, quæ Nouilunium diei 7. Martij reſpuit, atque ſequens, quod die 5. Aprilis accidit, Paſchale ſtatuit, non aliam ob cauſam, quam quod prioris dies 14. cadat in diem 20. Martij ante æquinoctium, atq; ob id ad vltimum menſem anni referendum ſit.

RECTIVS ergo primus menſis deſcribitur per Lunam XIIII. quæ vel in æquinoctij diem incidit, vel eum proxime conſequitur, vt & a nobis factum eſt, & ante nos a compluribus ſcriptoribus eccleſiaſticis comprobatum, præſertim a venerabili Beda hac in re exercitatiſſimo cum alijs in locis, tum in his paucis, quæ in confirmationem noſtræ ſententiæ adducenda cenſuimus. Libro ergo de Temporum ratione, Cap. XLIX. aduerſus Victorium quendam, qui aliter primum menſem, & Lunas quartasdecimas Paſchales ſupputabat, ita ſcribit. *Nos Aegyptiam calculandi diſciplinam, quæ & tuo iudicio, (alloquitur autem Victorium) & vniuerſalis Eccleſiæ conſenſu verior apparet, omnibus ſequendam nouimus: Initium videlicet primi menſis ab octauo Iduum Martiarum vſque in Nonarum Aprilium diem: Quartasdecimas verò Lunas Paſchæ a duodecimo Calendarum Aprilium vſque in decimumquartum Calendas Maias: Porrò diem Paſchæ Dominicum ab vndecimo Calendarum Aprilium vſque in ſeptimum Calendarum Maiarum; & hoc in Luna XV. vſque in XXI. eſſe quærendum.* Quibus verbis aperte primam Lunam XIIII. Paſchalem Beda in die æquinoctij collocat, & vltimam in die 18. Aprilis; ac proinde vult primum menſem, id eſt, Paſchalē, eſſe eum, cuius Luna XIIII. cadit vel in diem æquinoctij, vel ipſum proxime ſequitur. Idē apertius declarat Cap. XLIIJ. eiuſdem libri in hunc modum. *Qui vtrique (anni ſcilicet communes, & Emboliſmici) ſicut ſupra dictum eſt, ab exordio primi menſis, quem Hebræi Niſan vocant, hoc eſt, ab accenſione Lunæ Paſchalis initium ſumunt, cuius exordium menſis hac regula debet obſeruari: vt nunquam Luna Paſchæ XIIII. vernum præcedat æquinoctium, ſed vel in ipſo æquinoctio, hoc eſt, duodecimo Calendarum Aprilium, vel eo tranſgreſſo, legitima procedat. Vnde fit, vt ab octauo Iduum Martiarum die vſque in Nonarum Aprilium diem Lunaris anni ſint quærenda primordia. Ipſa autem Luna XIIII. cum primum XII. Calendas Apriles, cum nouiſſime XIIII. Calendas Maias occurrendo, diem feſti Paſchalis ab XI. Calendas Apriles, vſque in VII. Calendas Maias faciat inquirendum.* Idem repetit Cap. LVII. his verbis. *Nam quæ poſt XIIII. Lunam Dominica dies occurrit, ipſa eſt Paſchalis Dominicæ Reſurrectionis dies: Quæ quidem XIIII. Luna primum in Aequinoctio, id eſt, XII. Calendarum Aprilium, vltimum viceſimo nono ab hinc die, id eſt, XIIII. Calendarum Maiarum ſub veſpere proceſſum terris oſtendit.* Denique Cap. LX. hoc modo loquitur. *Cuius primi menſis, ſeptemque eius dierum azymorum nunc regula talis eſt, vt quæ poſt Aequinoctium XV. Luna occurrerit, primi menſis intelligatur, & hæc quemcunque ſeptem dierum vſque ad XXI. Dominicum acceperit, Paſchalis feſti gaudijs aptum porrigat.*

Menſem primum rectè dici eum, cuius Luna XIIII. in diem æquinoctij incidit, uel eum proxime ſequitur.

ITA-

Tria in celebratione Paschæ obseruanda.

ITAQVE cum tria, ex Decretis sanctorum Pontificum, & Conciliorum, vt diximus, in recta Paschæ celebratione, vnde cętera mobilia festa pendent, obseruet Romana, & Catholica Ecclesia: Æquinoctium vernum; Lunam XIIII. primi mensis; & primam Dominicam post illam Lunam XIIII. declarandum iam est, quam rationem Ecclesia sequatur, vt vbiuis locorum eodem tempore a fidelibus sacra Paschæ solennitas peragatur, hoc est, vt illa tria, quæ ad eius celebrationem necessaria sunt, ab omnibus eodem modo inquirantur, ita vt nulla prorsus discrepantia in eis existat.

Aequinoctio verno diē 21. Martij à Nicæno Concilio tributam esse.

NE igitur cuiuis libera concederetur facultas errandi in Æquinoctio, & die XIIII. Lunæ primi mēsis, ac Dominico die ad celebrandum Pascha definiendo, statutum est a Patribus Concilij Nicæni, vt Æquinoctio verno tribueretur dies 21. Martij, quo die tunc, aut circiter, Æquinoctium fiebat. Ex quo fit, vt illa dies XIIII. Lunæ, quæ antecedit diem 21. Martij, censeatur pertinere ad vltimum anni mensem, non autem ad primum, ac proinde apta non sit ad Paschæ celebritatem: quæ verò dies XIIII. Lunæ in diem 21. Martij cadit, vel si non eum in diem incidit, quæ post diem 21. Martij primo loco occurrit, legitima sit ad Pascha celebrandum. Ex his perspicuum est, omnia Nouilunia, ac sola, quæ ab 8. die Martij vsque ad 5. Aprilis contingunt inclusiue, esse Paschalia, quæ sunt numero 29. nimirum 24. in posterioribus 24. diebus Martij, & 5. in prioribus 5. Aprilis diebus. Horum namque 29. mensium Lunarium nulla dies XIIII. diem 21. Martij, in quo Æquinoctium constitutum est, antecedit, sed cuiusque dies XIIII. Æquinoctij diem, quem diximus, consequitur, primo Nouilunio excepto, cuius dies XIIII. in ipsum diem 21. incidit.

Quæ & quot Nouilunia sint Paschalia ex decreto Concilij Nicæni.

Quibus diebus anni Pascha celebrari possit, & quot, ex Nicæni Cōcilij decreto.

QVÆ cum ita sint, liquidò constat, Pascha semper celebrari posse, ac debere in aliquo dierum a 22. Martij, vsque ad 25. Aprilis, adeo vt primum Pascha, ac citimum celebrari possit die 22. Martij, postremum verò atque vltimum die 25. Aprilis, totaque solennitas Paschalis latitudinem habeat 35. dierum, quorum priores 10. ad finem Martij, posteriores autem 25. ad principium Aprilis pertineant. Nam quando dies 21. Martij est dies Sabbati, & in eundem dies XIIII. Lunæ cadit, quæ prima Paschalis est, erit sequenti die Dominico, id est, die 22. Martij, solennitas Paschæ: Atque ante hunc diem Pascha celebrari rite non potest, neque vnquam hactenus post Concilium Nicænum celebratum est. Quando item dies 18. Aprilis est dies Dominicus, & in eundem dies XIIII. Lunæ incidit, quæ postrema Paschalis est, celebrabitur Pascha proxime sequenti die Dominico, nimirum die 25. Aprilis, post quem diem Pascha ex decreto Concilij Nicæni sine flagitio celebrari non potest. Atque hos terminos Paschales Concilij Nicæni auctoritate constitutos accepimus, qui ex collocatione Æquinoctij in 21. die Martij necessario colliguntur, vt diximus.

DEINDE vt in Nouilunijs, atque adeo in diebus XIIII. Lunæ nulla inter Christianos amplius dissensio oriretur, quemadmodum a Conci-

Concilio Nicæno vſque ad tempora ferme Iuſtiniani Imperatoris acciderat, ſed omnes eiſdem diebus primam diem Lunæ pronunciarent, diſpoſiti ſunt a Dionyſio Abbate 19. aurei numeri ab Alexandrinis accepti per dies in Calendario tali artificio, vt quilibet ei diei cuiuſuis menſis præfigeretur, in quo Nouilunium accidebat illo anno, quo aureus ille numerus præfixus in vſu erat. Itaque currente aureo numero 1. fiebat toto eo anno Nouilunium in illa die cuiuſque menſis, cui præfixus erat aureus numerus 1. Currente verò aureo numero 2. fiebat Nouilunium eo die, qui aureum numerum 2. præfixum habebat, atque ita de ceteris: ita vt Nouilunia in diuerſos ſemper dies cuiuſuis menſis inciderent, quemadmodum & omnes 19. aurei numeri diuerſis diebus menſium aſcripti erant: donec 19. anni eſſent tranſacti, poſt quos iterum aureus numerus erat 1. Nouiluniaque propterea ad eoſdem redibant dies, &c. Sed hac de re plura in 2. lib. explicata reperies.

Nouilunia per aureos numeros in Calēdario diſpoſitos inueſtigata eſſe à Cōcilij Nicæni tēporibus uſq; ad Calēdarij correctionem, ut omnes iiſdē diebus Neomænias celebrarent.

POSTREMO, vt omnibus conſtaret, quando eſſet dies Dominica, inſtitutus fuit Cyclus literarum Dominicalium continens 28. annos; vt litera Dominicali cuiuſuis anni cognita, nulla eſſet in diei Dominicæ, atque adeo in ſolennitatis Paſchalis celebratione diuerſitas apud Chriſtianos.

Cyclum literarū dominicaliū eſſe inuentum, ut in Dominico die celebrando nulla eſſet diſſenſio.

CVR CALENDARIVM CORRIGI DEbuerit, & in quo eius correctio conſiſtat.

CAP. II.

OMNIA quæ in Paſchæ celebritate obſeruanda eſſe diximus, recte ſanè ac ſapienter auctoritate Niceni Concilij definita ſunt. Verùm quia Æquinoctium vernum noſtra tempeſtate non amplius contingebat die 21. Martij, ſed 11. ferme die: Nouilunia item non recte per aureos numeros in Calendario collocatos indicabantur, ſed quatuor diebus & amplius, ſerius, quam oportebat; factum eſt, vt Paſcha ſæpe numero contra ſanctionem Concilij Nicæni vſque ad hoc tempus celebratum ſit. Nam quoniam, vt ſupra diximus, primus menſis Lunaris, atque adeo Paſchalis eſt ille, cuius dies XIIII. Lunæ vel in diem æquinoctij Verni cadit, vel ipſum proxime ſequitur; Æquinoctium autem vernum ante correctionem Calendarij circa diem 11. Martij contingebat: ſequitur vt omnes Lunæ XIIII. a die 11. Martij. vſque ad 20. fuerint, ex præſcripto Concilij Nicæni Paſchales, hoc eſt, primi menſis: quas tamen, tanquam eas, quæ ad vltimum menſem ſpectarent, & Æquinoctiū antecederent, Eccleſia ſemper reſpuit; propterea quod Æquinoctium vernum diei 21. Martij cum Concilio Nicæno affixit. Ex quo factum eſt, vt quotieſcunque Lunæ dies XIIII. diem 10. Martij ſequebatur, & 21. diem antecede-

Aequinoctiū, Nouiluniaque ante correctionē Calendarij non eiſdem diebus contigiſſe, quibus tēpore Concilij Nicæni fiebant.

Quæ Lunationes ex Concilio Nicæno Paſchales reiectæ fuerint, tanquam nō Paſchales, ante Calēdarij correctionem, propter errorē æquinoctij.

Quando Paſcha in menſe, ſecūdo ante emendationem Calendarij celebratum ſit, propter æquinoctij errorem.

Nisi Calendariũ fuisset correctũ, accidisset post aliquot annos, Pascha semper in secundo mense, tertio, quarto, &c. celebrari, propter æquinoctij versus initiũ mẽsis ascensum.

bat, Pascha mense secundo celebratum sit. Atque hic error in dies obscure serpens longius progressus esset, nisi remedium esset adhibitum; adeo vt progressu temporis, omnes Lunæ XIIII. Paschales relictæ essent, tanquam inutiles, semperque Pascha in secundo mense, immo tandem in tertio, quarto, &c. atque in ipsa æstate fuisset celebratum: quod fuisset sane absurdissimum, & Patrum decretis omnino contrarium.

Quando Pascha ante Calẽdarij restitutionem celebratum sit Luna XXV. ob Nouiluniorum per aureos numeros inuentorũ errorẽ.

DEINDE propter quatuor illos dies, & amplius, quibus Nouilunia, vt diximus, serius quam res postulat, per aureos numeros in Calendario indicabantur, sæpe accidebat, vt Pascha celebraretur Luna XXV. quando nimirum Luna XIIII. per aureum numerum inuenta, quæ verè erat Luna XVIII. incidebat in diem Dominicum, ac proinde Pascha in sequentem Dominicum diem differebatur. Hoc autem manifeste repugnat decretis summorum Pontificum, & Concilij Nicæni, quæ semel atque iterum inculcant, Pascha celebrandum esse a Luna XIIII. primi mensis exclusiue, vsque ad XXI. eiusdem inclusiue. Atque eiusmodi error, nisi remedio aliquo ei esset occursum, maior deinceps euasisset, ita vt sacrosanctum Pascha Luna XXX. atque adeo in Nouilunio ipso, siue Luna I. & Luna II. III. &c. celebrari contigisset. Quæ res quantum incommodi secum allatura fuerit, nemo est, qui non videat.

Nisi correctũ fuisset Calendariũ, Pascha celebrari contigisset in Nouilunio, Luna II. III. &c. ob errorem Nouiluniorũ, quæ per aureos numeros inquirebantur.

Ob errorẽ æquinoctij, & Lunæ XIIII. ex aureis numeris inuentæ sæpe in Paschæ celebritate contigisse errorem 7. aut 28. aut 35. dierũ ante emendationem Calendarij.

EX hoc errore Æquinoctij verni, & Lunæ XIIII. factum est, vt Pascha sæpissime celebratum sit 7. aut 28. aut 35. diebus tardius, quam Decreta Patrum præcipiunt: vt ante correctionem Calendarij vsu venit his annis, 1565. 1568. 1576. 1579. Idemque euenisset, si emendatum non fuisset Calendarium, his annis, 1595. 1598. 1603. 1606. 1609. & plerisque alijs, in quibus omnibus erratum esset in Paschæ celebratione diebus 35. vt annos omittam, in quibus vel vigintiocto, vel septem dierum error commissus esset. Quod satis apparet ex Paulo Middelburgensi lib. 11. Paulinæ, vbi Paschæ solennitates ab anno 1500. ad annum vsque 3000. supputauit, cum erroribus, qui secundum vsum Ecclesiasticum committebantur: ex quibus omnibus festi dies Paschæ tantùm 200. reperiuntur legitimi, alij verò 1301. contra Patrum decreta celebrati, cum errore etiam interdum 42. dierum, qui quidem in plures dies progressu temporis excreuisset, nisi correctum esset Calendarium.

Cõmitti cõtigisset in Paschæ celebratione post multos annos error 42. dierũ, & amplius, nisi correctũ esset Calendarium.

Causæ, cur restitutio Calendarij fuerit necessaria.

Incommoda historiarum, tẽporum, & præcipuarum anni celebritatum, si Calendarium emendatũ non esset.

IGITVR, vt incõmoda illa atq; absurda, quæ recensuimus, uitarẽtur, & ne in maiora incideret posteritas, (Nihil autẽ dico hoc loco de historiarum, temporumque perturbatione, quæ ex continua illa anticipatione Æquinoctij verni versus mensium initia sequerentur, scilicet Incarnationem Dominicam in æstatem, Natalem CHRISTI Domini diem in tempus vernum, Ortum S. Ioan. Baptistæ in Autumnum, &c. temporis progressu prolapsura fuisse, vt disertè in libro nouæ rationis corrigendi Calendarij Romani explicatur.) vt hęc, inquam, incommoda a posteris vitarentur, necessarium omnino fuit, vt

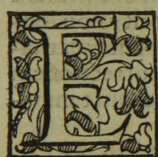
Æqui-

Æquinoctium vernum in pristinam sedem a Patribus Nicæni Concilij ei tributam, hoc est, in diem 21. Martij restitueretur, Nouiluniaque per numeros in Calendario dispositos ita monstrarentur, vt eorum plenilunia ab illis, quæ calculus secundum medium motum exhibet, quo ad eius fieri potest, non discreparent. Sed quoniam Æquinoctium in suam sedem restitui non potuit, nisi per aliquot dierum exemptionem, factum est, vt Cyclus Solaris, siue literarum Dominicalium, ad hoc vsque tempus in Ecclesia DEI vsitatus, necessario interrumpendus fuerit. Oportuit ergo Cyclum hunc ita quoque innouare, vt per eum litera Dominicalis non secus post correctionem Calendarij, atque ante, quocunque anno proposito, posset inueniri. Itaque in his tribus, Æquinoctij restitutione, Nouiluniorum emendatione, & Innouatione Cycli Solaris, totum negotium correctionis Calendarij consistit. Quæ qua ratione instaurata sint, in ijs, quæ sequuntur, planum faciemus.

In quibus correctio Calendarij consistat.

CVR AEQVINOCTIVM VERNVM AD diem XXI. Martij potissimum, & qua ratione reuocatum sit.

CAPVT III.

EORVM, qui de Calendarij correctione scripserunt, variæ de Æquinoctij restitutione fuerunt sententiæ. Quidam enim illud relinquendum esse censebant eo die, quo correctionis tempore reperiebatur, die videlicet XI. mēsis Martij. Alij autem ad diē 25. eiusdē mensis reuocandum esse asseuerabant, hoc est, ad diem Dominicæ incarnationis, propterea quod arbitrabantur, incarnationem æterni FILII DEI in Æquinoctio verno factam esse. Plerique demùm prudentiori consilio restituendum contendebant ad diem 21. Martij, vbi illud tempore Concilij Nicæni ferè deprehendebatur. Atque horum opinionem meritò Gregorius XIII. amplexus est, quippe quæ minus nouitatis, ac mutationis contineat. Nam si Æquinoctium circa diem XI. Martij relictum esset, vbi ante correctionem erat, aut ad diem 25. Martij esset reuocatum, aut ad alium quemcunque diem a die 21. diuersum, oportuisset immutare omnes terminos paschales auctoritate Concilij Nicæni constitutos, omniaque Breuiaria, ac Missalia renouare; cum omnia hæc ita sint digesta, atque ordinata, ac si Æquinoctium vernum die 21. Martij perpetuo contingeret: quæ res, quantam perturbationem allatura fuerit fidelibus, si vidissent, Pascha, & alia festa mobilia alijs diebus nunc, quam olim ab antiquis patribus celebrari, nemo est qui dubitet: præsertim verò, cum non exiguum detrimentum hominibus Ecclesiasticis importaret, propter innumerabi-

Sententiæ variæ de æquinoctij restitutione.

Quam sententiā in restituēdo æquinoctio Gregorius XIII. secutus sit.

Incōmoda aliarum opinionum de æquinoctij restitutione.

lium ferme librorum Ecclesiasticorum iacturam, & immensos sumptus, qui coemendis nouis libris ad DEI cultum pertinentibus necessarij essent. Habent enim pleræque Ecclesiæ, ac Monasteria horum librorum bibliothecas multis aureorum millibus æstimatas, quæ omnes inutiles factæ essent. Huc accedit, quod cum omnes Ecclesiæ Orientales, quæ numerosæ sunt, & quarum ratio maxime habenda erat, canonem de Pascha celebrando in Concilio Nicæno confirmatum religiosissime custodiant, non potuit vernum Æquinoctium maiore omnium Ecclesiarum commodo ad alium diem reuocari, quàm ad diem 21. Martij, vbi tempore Nicæni Concilij reperiebatur. Hac enim ratione decretum de celebratione Paschæ a Patribus in eo Concilio sancitum, permansit intactum prorsus, atque illæsum. Postremò, quoniam cum maior pars Martyrum, Doctorum, Confessorum, ac Virginum, quorum solennitates grata memoria pie veneratur Ecclesia, circa tempora Nicæni Concilij floruerit, Martyrum quidem paulo ante, sub Decio, & Diocletiano crudelissimis Ecclesiæ DEI persecutoribus; Confessorum verò ipso Concilij tempore, vel paulo post, temporibus Basilij, Gregorij Nazianzeni, Ioan. Chrysostomi, Damasceni, Ambrosij, Augustini, Hieronymi, Gregorij Magni, & quando solitudines Ægypti, ac Palæstinæ innumera Monachorum, & Anachoretarum multitudine sub Paulo, Antonio atque Hilarione, sanctissimis Eremitis, refertæ erant; non potuit Æquinoctium ad magis conueniens tempus reuocari, quàm ad Concilij Nicæni tempora, vt festi Sanctorum dies congruis temporibus celebrarentur, hoc est, non longe ab illis, quibus in terra vixerunt. Nam si vel ad tempus incarnationis Dominicæ redactum esset, vel eo in loco, vbi ante correctionem reperiebatur, retentum, fuissent omnium illorum Sanctorum tempora confusa, atque perturbata.

Qua ratione Vernũ æquinoctium ad diem 21. Martij restitutũ sit.

RESTITVTVM porrò est Æquinoctium a Gregorio XIII. Pont. Max. ad diem 21. Martij, exemptis decem diebus ex mense Octobri anni 1582. ita vt post quartum diem Octobris, qui B. Francisco sacer est, loco diei quinti assumptus fuerit statim quintusdecimus, decem interiectis eo anno prorsus omissis. Hac etenim ratione factum est, vt vernum Æquinoctium anno 1583. insequenti, & alijs deinceps, contigerit decem diebus serius, quàm ante hanc correctionem: ac proinde cum ipsum antea fieret circa diem 11. Martij, idem nunc circa diem 21. accidere cernatur, quemadmodum Concilij Nicæni temporibus.

Cur 10. dies simul exempti sint ex anno 1582. non autem singuli ex singulis annis, aut mẽsibus.

FACTA quoque est hæc restitutio per ablationem decem dierum simul ex vno mense, non autem per omissionem decem dierum intercalarium in 40. annis, aut per detractionem eorundem 10. dierum ex 10. mensibus, detrahendo singulos dies ex mensibus singulis, quod nonnulli optabant; tum quia multa occurrere potuissent in 40. annis, quæ correctionem impedirent, tum etiam, quia sæpius Cyclus Dominicalium literarum interrumpendus fuisset, qui tamen in hac nostra

resti-

restitutione semel tantùm interruptus est.

SI quis porrò scire cupiat, quî factum sit, vt Æquinoctium sedem suam pristinam, hoc est, diem 21. Martij deseruerit, & ad diem 11. peruenerit; intelligat huius rei causam esse, quod Iulius Cæsar, quem Ecclesia Catholica Romana est secuta, plus æquo vnius anni magnitudini tribuerit. Constituit enim annum solarem dierum 365. & horarum 6. Et quia in anno Ciuili, qui dies duntaxat integros complectitur, omittebat sex illas horas, quæ in quatuor annis diem integrum efficiunt, decreuit, vt quarto quouis anno dies vnus ex 24. horis conflatus intercalaretur, fieretque annus dierum 366. quem Bissextilem appellarunt. Annus autem Solaris verus, quem Tropicum vocant, tantus non est, sed aliquot horæ minutis minor, ita vt secundum tabulas Alphonsi Hispaniæ Regis, complectatur dies 365. & horas tantùm 5. Min. 49. Sec. 16. quæ quidem anni magnitudo media quodammodo est inter maximam, & minimam anni magnitudinem. Nam, vt Cap. VI. huius lib. fusius dicemus, Astronomi peritiores obseruarunt annos Solares esse inæquales; & maximum quidem annum fuisse Hipparchi, ac Ptolemæi ferè temporibus, affirmant; minimum verò ætate Albategnij, & medium quodammodo circa Alphonsi regis tempora extitisse, atque nunc iterum ad maximam ferè peruenisse magnitudinem. Itaque annus Romanus, qui apud Ecclesiam in vsu est, superat Alphonsinum annum, quem medium fermè inter maximum, & minimum esse diximus, Minutis 10. & Secundis 44. vnius horæ. Ex quo fit, vt totidem Minutis, Secundisque quolibet anno Iuliano Æquinoctia, ac Solstitia sedes suas anticipent: quia quando Sol proprio motu, secundum tabulas Alphonsinas, ad idem punctum Æquinoctij, aut Solstitij, à quo recesserat, reuertitur, desunt ad annum Iulianum complendum illa, quæ diximus, Min. 10. & Sec. 44. vnius horæ. Quocirca secundum easdem tabulas, Æquinoctia, Solstitiaque in annis ferme 134. vno die integro, & in annis 402. diebus circiter tribus sedes suas præcurrent. Quod si anni magnitudo, qua vtitur Ecclesia, omni ex parte congrueret motui Solis annuo, nulla cerneretur Æquinoctiorum, Solstitiorumque anticipatio, sed eisdem semper anni diebus recurrerent.

Aequinoctiũ cur sedem suam ad 10. dies anticipauerit in Calendario, à tẽpore Concilij Nicæni vsq; ad correctionem Calendari.

Anni magnitudo secundum Iuliũ Cæsarem, & Ecclesiam.

Anni magnitudo secundũ Alphonsinos.

Quanto maior sit annus Romanus, siue Ecclesiasticus, anno Alphõsino.

In quot annis æquinoctium anticipet unũ diẽ, secundum annum Alphonsinum.

QVOD si quis roget, Cur exemptio illa decem dierum ex anno 1582. in mense Octobri facta sit, & non potius ex aliquo anno centenario, vel ex aliquo alio bissextili, non quidem in Octobri, sed in quouis alio mense: Hoc enim in primis Mæstlinum male habuit; Responsum in promptu est. Potuerunt quidem decem illi dies ex quocunque anno eximi, atque etiam ex quolibet mense: sed delectus est annus 1582. quia tunc omnia ad correctionem necessaria fuerunt primùm expedita atque absoluta. Responsa enim omnium Regum, Principum, Rerumque publicarum, & præcipuarum Vniuersitatum ad summum Pontificem allata sunt, & a Mathematicis ad Calendarij emendationem conuocatis quam diligentissime examinata. Quare ne diutius restauratio Calendarij, quam omnes Christiani Principes, &

Correctio Calendarij cur in anno 1582. & in Octobri potius instituta sit, quàm in alio anno, ac mẽse.

Reſpub. mirifice collaudarant, atque approbarant, differretur, viſum eſt Pontifici Maximo annum 1582. correctioni tantopere expetitæ deſtinare.

QVOD auté in Octobri potius factum id fuerit, quàm in alio menſe, cauſa nulla fuit alia, neque aliud hac in re myſterium quærendum eſt, quàm quod is menſis ad negotium hoc aptiſſimus viſus eſt, quippe qui plures dies Sanctorum celebritatibus vacuos haberet. Ex quo factum eſt, vt decem dies ex eo exempti minorem perturbationem, confuſionemque in Diuinis Officijs perſoluendis apud homines Eccleſiaſticos pepererit. Nam licet in Februario, Martio, & Aprili pauci etiam feſti Sanctorum dies celebrentur, tamen quia in eos menſes incidunt Septuageſima, Quadrageſima, & tempus Paſchale, iudicatum eſt, eos non eſſe decem diebus priuandos, vt tempora illa, quæ ſumma religione ab Eccleſia celebrantur, continuato ordine ſine vlla interruptione percurrerentur: præſertim quia ſi, exempli cauſa, Septuageſima tunc celebrata eſſet ſecundum Calendarium nouum die 14. Februarij, omiſſis decem præcedentibus diebus, extitiſſent tantum quatuor Dominicæ poſt Epiphaniam, & reliquæ duæ ante Aduentum non potuiſſent interponi, cum eo anno Dominicæ ſolum 24. poſt Pentecoſten futuræ fuiſſent. Quia verò nonnullæ prouinciæ ex Octobri anni 1582. nondum decem dies exemerant, quod ad eas tam cito exemplaria noui Calendarij perferri non potuerant, optimo conſilio factum eſt, vt anno inſequenti 1583. non expectato Octobri, decem dies ex Februario eximerentur, ne diutius populi illi in dierum numeratione ab Eccleſia Romana diſſentirent. Etſi enim eo anno, qui nondum Calendarium emendauerant, eodem, quo nos, die Paſcha celebraturi erant, tamen in dierum numero a nobis diſſenſiſſent, cum nos decimo die Aprilis, illi auté vltimo Martij agerent Paſcha. Non eſt igitur, quòd Mæſtlinus ſe tantopere diſcruciet in exquirenda cauſa, cur anno potiſſimum 1582. ſummus Pontifex reſtaurationem Calendarij fieri voluerit menſe Octobri, anno verò 1583. menſe Februario.

Cur anno 1583. in regionibus remotioribus correctio fieri iuſſa ſit in Februario.

VERVM vt arrogantia Mæſtlini, ſimulq; in Calẽdarij negotio inſcitia omnibus manifeſta fiat, & luce clarius appareat, quã vafre & malitioſe in ſuo examine ſe geſſerit, calũniãdi magis noui Calendarij, quã veritatis inquirẽdæ ſtudio, libet hoc loco huius correctionis in Octobri inſtitutæ cauſã, quã ipſe ſolũ, vt hominibus imponeret, atq; in Pontificẽ Romanũ liberius baccharetur, confinxit, paulo diligentius examinare. Sic autem ſcribit. *At correctionis huius initium non potuit ante Paſcha anni 1582. fieri. Nam ſi hoc factum eſſet, periclitatum fuiſſet totum opus Calendarij huius, periclitata fuiſſet magna pars auctoritatis Pontificis, ſuorumq; Calendarificum; periclitati fuiſſent omnes ſumptus huius gratia corraſi, & erogati, & quod maximum eſt, Pontifex rurſus ſua ſpe deluſus fuiſſet. Nam eo ipſo anno deprehenſa fuiſſet inanis futilitas calculi huius Gregoriani Calendarij. Cum enim aureus numerus, qui eo anno erat 6. habuerit Epactam xxvi. & repoſuerit terminum Paſchalem in diem 17.*

Ratio falſa Mæſtlini, cur in Octobri, & non ante diem Paſchæ anni 1582. correctio facta ſit, puta in Februario.

Aprilis,

Aprilis, qui erat dies Sabbati: utique conueniebat ſecundum numeros, & regulas noui Calendarij, ſequentem diem 18. eſſe Dominicam Paſchatis. Sed in eadem ipſa Dominica erat demum Lunæ, & Solis vera oppoſitio, ſecundum calculum Aſtronomicum: itaque eo ipſo anno 1582. celebrandum fuiſſet Paſcha in plenilunio. Hæc res haud dubie valde fuiſſet ominoſa nouo Calendario: Nam ipſa non potuiſſet quenquam hominum latere, propterea quod in omnibus, & ſingulis diarijs, ſeu Calendarijs anniuerſarijs, plenilunium hoc inuentum fuiſſet in die Paſchali. Et hoc quidem eo magis fuiſſet conſpicuum tam illiteratis, quàm literatis, (quorum nullus propemodum eſt, qui huiuſmodi aliquod annale diarium non ſecum ſemper portet, aut certe domi parieti affixum habeat) quod eo anno veteris Calendarij Paſcha conuenientem ſuum locum, videlicet diem 25. noui, aut diem 15. veteris Calendarij obtinuit. Quis iam dubitabit, quin Pontifex metuerit, ſe, ſuumq́; hoc opus cum ſibilo exploſum iri, propterea quod ipſe Paſchale feſtum ex loco vero abſtraheret, & in locum erroneum, ſeu, vt auctor nominat, hæreticum abijceret? Nunc autem poſtquam callide, ne dicam doloſe, hoc periculum eſt euitatum, ſperat & ipſe, & Calendarij auctor, ſe iam tutiſſimos eſſe: Non enim quemquam tantum prudentiæ habiturum confidunt, qui calculum in peracta tempora retrahat. Et licet aliquis hoc tentet, calculum eum tamen non tantum ponderis amplius habiturum, quantum ei fuiſſet, ſi in re præſenti manifeſtiſſima falſitas monſtrata eſſet. Quod ſi autem craſſiſſimus hic error, qui ex ſententia auctoris hæreticus eſt, quo Calendarium hoc ueſtrum nouum ſtatim in ipſo principio inaugurationis laborauit, non ſit vera cauſa dilationis dictæ, indicate vos Mathematici aliam; & ſimul defendite hunc ipſum huius anni errorem. Sed neutrum vobis factu poſſibile eſſe ſcio.

HIS verbis Mæſtlinus temeritatem ſuam atque inſcitiam non modo Mathematicis, quos prouocat, uerum etiam cæteris harum rerum non imperitis manifeſte prodit. Confundit enim diem xv. Lunæ cũ die xiiii. & Quartadecimanos hæreticos appellat eos, qui in Luna xv. ſiue in oppoſitione Lunæ cum Sole Paſchę celebrant: vt prorſus ignorare conuincatur, quid de recta Paſchę celebratione Patres, & Concilia ſanxerint, & quid in ea re ab Eccleſia ad hoc vſque tempus obſeruatum ſit. Neque enim prohibitum vnquam fuit, ne in Luna xv. Paſcha celebretur, aut in plenilunio, vt falsò exiſtimat, ſed ne in Luna xiiii. cum Quartadecimanis hæreticis, non expectato die Dominico poſt Lunam xiiii. primi menſis, ſolennitas Paſchalis peragatur: vt vel hinc perſpicue conijcere liceat Mæſtlini ignorantiam, ac temeritatem, qui tam impudenter reprehendere audet id, quod Eccleſia ex præſcripto Patrum, Conciliorumque ſanctiſſime ſemper obſeruauit. Itaque ſi anno correctionis 1582. Paſcha ex Calendario nouo eſſet celebratum, nulla in re Eccleſia a Decretis Patrum, & Concilij Nicæni diſceſſiſſet, ſed rectiſſime ex eorum ſententia id peregiſſet: id quod manifeſtum eſt cuiuis in cõputo Eccleſiaſtico uel mediocriter uerſato. Nam cum eo anno (ſi decem dies in Februario fuiſſent exempti) oppoſitio

Mæſtlini ignorantia in iis quæ Catholica Eccleſia ĩ Paſchæ celebratione ſemper obſeruauit.

Decreta Patrum non prohibere Paſchæ celebrationem in Luna xv. ſed in Luna xiiii.

Paſcha an. 1582 ſecũdũ Calendariũ nouũ, ſi in Februario facta fuiſſet exẽptio x. dierũ, nõ illegitimũ fuiſſe, ut perperã vult Mæſtlinus.

positio media Luminarium (quæ in hoc negotio, uera relicta, usurpatur ab Ecclesia:) inciderit, secundum tabulas Ioan. Antonij Magini, quæ recẽtiores sunt, in diẽ 17. Aprilis, Hor. 7. Min. 57. post Meridiẽ, immo secũdũ Prutenicas tabulas. hor. 3. & amplius ante Meridiẽ, quis dubitabit, nisi solus Mæstlinus, rerũ Ecclesiasticarũ prorsus ignarus, sequẽti die 18. quę fuit Dominica, potuisse ex pręscripto Patrũ Nicęni Cõcilij Pascha legitime celebrari, cũ ea Dominica Lunam XIIII. primi mensis proxime insequatur? Immo nunquam Ecclesia rectius solennitatem Paschalem agit, quam cum in primo mense Dominicus dies in oppositionem mediam Solis, ac Lunæ cadit. Reliqui namque sequentes sex dies Lunæ, uidelicet XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. ad celebritatem Paschæ assumpti sunt propter diem Dominicum, qui non semper in Lunam XV. (quod optandum esset) cadit, siue in oppositionem mediam, ante quam Pascha celebrare fas non est, sed uel in Lunam XVI. uel XVII. &c. usque ad XXI. inclusiue, ultra quam Pascha differre licitum non est. Sed nouus iste Mathematicus Tubingensis non solum Pascha legitime Luna XV. celebrari posse ignorauit, uerùm Pascha anni 1582. ex motu uero ostendere conatur falsum fuisse, si secundum nouum Calendarium esset celebratum: quasi uerò Ecclesia ueros motus, non autem medios potius, aut Cyclos ad hoc negotium adhiberet, ut proximo Capite planum faciemus. Qua in re mirum in modum quoque hallucinatur, cum eo anno oppositio uera Luminarium facta sit die 17. Aprilis, Hor. 15. ferè post Meridiem: ut Pascha illud secundum etiam uerum motum legitimum fuisse, nemo possit ambigere, cum celebratum fuisset post plenilunium, atque adeo multo magis post Lunam XIIII. ueram: quod tamen necessarium non est.

Pascha an. 1582. secundum Calendarium nouum, si i Februario fuissent 10. dies exẽpti, legitimum futurum fuisse, etiã secundum motũ uerum, cõtra quã vult Mæstlinus.

ET ne existimet Mæstlinus, me temere (ut ipse solet) loqui, ac sine auctoritate ulla statuere, Pascha celebrari posse quocunque die Dominico post Lunam XIIII. usque ad XXI. sed ab initio primitiuæ Ecclesiæ hoc ita sancitum fuisse, expendat diligenter auctoritates, ac testimonia Patrum, Conciliorumque, quæ Cap. 1. attulimus ad confirmandum, Pascha celebrandum esse die Dominico, primumque mensem esse eum, cuius Luna XIIII. in Æquinoctium incidit, aut ipsum proxime sequitur. In ijs enim omnibus diserte explicatur, Pascha debere celebrari prima Dominica post Lunam XIIII. primi mensis, quæ nimirum in Lunam XV. XVI. &c. usque ad XXI. inclusiue cadit. Quibus auctoritatibus addi possunt eæ, quæ sequuntur.

Pascha celebrari posse Luna XV. si tunc sit Dominica, probatur uarijs testimonijs, & vsu Ecclesiæ.

BEDA Venerabilis lib. De Tẽporum ratione, Cap. 57. postquã docuit, Dominicam diem, quæ post XIIII. Lunam occurrit, esse Paschalem Dominicæ resurrectionis diem, paulo post subiungit. *Et si fieri posset, vt eadem omnibus annis Sabbati die Luna XIIII. contingeret, nil nostræ Paschalis obseruantiæ tempus à legali discreparet. Nam & ipsi iuxta legis edicta semper XIIII. Luna primi mensis ad vesperam immolantes, & comedentes agni immaculati carnem, sanguinemq́; illius ad*

r.pellen-

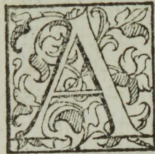
repellendum exterminatorem nostris postibus aspergentes, id est, aquam Baptismi, & Paschalium celebrantes solennia Missarum, spiritalem superaremus Aegyptum, atque illucescente mane in Luna xv. eiusdem mensis primum azymorum diem intraremus, septemq; dies eiusdem celebritatis legitimos à mane quintidecimi diei vsque in vesperum vicesimiprimi mensis ipsius, id est, à Dominico Paschæ vsque in Dominicum octauarum Paschæ, debita cum veneratione compleremus. Sed quoniam Lunæ dies eadem diuersas Septimanæ deuoluitur in Ferias, inde fit, vt qui propter resurrectionem nostri Redemptoris in Dominicum diem Paschæ initium reseruare docemur, aliquoties nostra festiuitas septimo post Legalium azymorum exordium die sumat ingressum. Nonne vides hoc loco, Bedam apertissime docere, Dominicum diem Paschæ cadere posse in Lunam xv. atque tunc quidem rectissime Pascha celebrari?

IDEM clarissime tradit Cap. LIX. vbi sic ait. *Nam cum in veteri Testamento tribus argumentorum indicijs Paschale tempus sit obseruari præceptum; videlicet vt post Aequinoctium, vt mense primo, vt tertia eius Septimana, id est, à vespera XIIII. Lunæ, quod est initium xv. vsque in vesperum, id est, terminum XXI. celebretur; quarta in eiusdem obseruatione regula est nobis à tempore Dominicæ resurrectionis imposita, vt cum Aequinoctio transcenso, Lunam primi mensis XIIII. vesperi ortum facere viderimus, non statim ad faciendum Pascha prosiliamus, sed Dominicum diem, quo ipse Pascha, id est, transitum de morte ad vitam, de corruptione ad incorruptionem, de pœna ad gloriam resurgendo facere dignatus est, expectantes, in ipso tandem congrua Paschæ solennia celebremus.* Et paulo post. *Quoties ergo diem Dominicum mox, aduentante XIIII. Luna, habemus, nil nostrum tempus Paschale à legali dissonat, quamuis alijs Sacramentorum generibus eiusdem Paschæ solennia colimus. Quoties verò secundo, vel tertio, vel quarto, vel quinto, vel sexto, vel septimo ab hinc die idem Dominicus occurrerit, ne sic quidem legem, aut Prophetas soluimus, sed Euangelicæ potius gratiæ Sacramentis adimplemus.* Quam quidem Ecclesiæ consuetudinem ex Theophilo Alexandrino Episcopo quoque confirmat: idemque Cap. LX. & LXI. & alijs sæpius repetit.

HOC ipsum communi consensu omnes Computistæ, quotquot de Paschæ celebratione scripserunt, constanter asseuerant. Nam vt alios taceam, Paulus Middelburgensis Episcopus Forosemproniensis non longe à principio libri XII. in hunc modum scribit. *Nos ergo in supputatione Lunæ Paschalis, diem oppositionis Luminarium vocabimus Lunam xv. quæ si in die Dominico inciderit, eodem die Pascha celebrandum annotabimus, iuxta Canonem à sanctis Patribus in Nicæna Synodo institutum, quo Pascha celebrari præcipitur die Dominico à XIIII. Luna vsq; ad XXI. hoc est, die Dominico primo post XIIII. Lunam.* Ex his omnibus constat, Pascha recte, ac legitime celebrari posse, immo verò ex Decretis Patrum celebrandum omnino esse, Luna xv. hoc est, in oppositione Luminarium, si tunc dies Dominicus adfuerit.

possit, nisi se confiteri velit, id quod res ipsa loquitur, se, cum hoc examen scriberet, satis sobrium non fuisse.

ECCLESIA CVR POSTHABITIS MOTIbus veris apparentibusve, medios tantùm, siue æquales, aut potius Cyclos in mobilium festorum celebratione vsurpet. CAP. IIII.

EQVINOCTIO in pristinam sedem, in qua a Concilio Niceno collocatum est, restituto, præscribenda quoque fuit ratio, qua idem Æquinoctium in sua sede retineretur. Quæ vt planior fiat, paulo diligentius explicandum erit prius, quales motus Ecclesia consideret, atq; in mobilium festorum celebratione adhibeat. Hoc enim exposito, liquidò etiam constabit, quam temere, & sine causa Calendarium nouum a Mæstlino oppugnetur. Ecclesia igitur, posthabitis veris Lunæ ac Solis motibus, quippe qui ad Astronomos magis pertineant, solos medios, & æquales considerat. Cuius rei multiplex ratio afferri potest.

Ecclesiam motus duntaxat medios considerare, ob multas causas.

PRIMVM quia motus veri inæquales sunt, modò velociores, modo tardiores; medij autem motus sunt semper æquales atque vniformes: ac proinde hi facili negocio in cyclum redigi possunt, non autem illi. Cum ergo ad inuestigationem Æquinoctij, Nouilunij, ac plenilunij Paschalis, tradendæ sint regulæ faciles, quæ sine magno labore a quolibet, Astronomiæ etiam omnino rudi, & ignaro, percipi, ac teneri possint, sine cognitione tabularum Astronomicarum, ne vniuersus populus Astronomiam cogatur perdiscere, quod nouum atque inauditum est, & factu prorsus impossibile; recipiendi fuerunt motus medij potius, quam veri, præsertim quia facilius in veris, apparentibusque motibus, quam in medijs, & æqualibus error potest admitti. Neque verò magni refert, veros re ipsa in cælestibus corporibus existere, medios autem cogitatione tantum, atque arte esse excogitatos ab Astronomis, vt videlicet veros per medios inuestigent. Nam Ecclesia obstricta non est, neque vnquam fuit, exquisitis astrorum legibus, motibusque; sed satis est, si Solis, ac Lunæ motus pingui quadam (vt aiunt) Minerua assequatur, dummodo non multum a vero recedat. Id quod antiquissimus vsus a primitiua Ecclesia ad nostram vsque ætatem continuatus, atque perductus euidenter demonstrat.

1. ratio. Quia medij motus æquales sũt, & uniformes, ac proinde ad captũ vulgi accommodati: veri autem motus inæquales & irregulares.

DEINDE quia, si veris motibus Ecclesia vteretur, perpetuum extaret seminarium discordiarum, atque rixarum inter CHRISTI fideles in sacrosancti Paschæ celebratione, propter tabularum Astronomicarum varietatem, & discrepantiam, diuersasque motuum hypotheses, cum alij has, alij illas tabulas sequendas esse contenderent:

2. ratio. Ne seminarium perpetuum rixarum, & discordiarum excitetur in Ecclesia, si ueri motus obseruarẽ

sicut

ſicut hodie videmus alios tabulas Alphonſinas, alios verò Prutenicas ex Copernici doctrina erutas, in motibus aſtrorum cognoſcendis vſurpare. Ex quo efficeretur, vt diuerſi diuerſa Æquinoctia, Nouiluniaque obſeruarent, atque adeo Paſcha non eodem tempore celebrarent, quod valde abſonum foret, & abſurdum.

tur, & calculorũ Aſtronomicorum uarietatem.

TERTIO, quoniam ad hanc vſque diem nullæ tabulæ conditæ ſunt ab Aſtronomis, per quas veri ſtellarum motus ad omne tempus certò, & ſine vllo errore inquiri poſſint, & cognoſci; ſed quilibet obſeruationibus ſui temporis congruentes tabulas ſemper confecit, quæ longo deinde tempore elapſo deficere a vero deprehenſæ ſunt, propterea quod ne vnius motus cæleſtis periodus exquiſitè, ac penitus cognita adhuc ſit. Nam Ptolemæus Aſtronomorum princeps, & ſolertiſſimus cæleſtium motuum indagator, confecit ſanè ante annos 1450. tabulas ſuis obſeruationibus congruentes, quibus eo tempore motus cælorum certiſſime, & ſine vlla dubitatione ſupputabantur. His deinde, quoniam experientia docuerat, eas non amplius motus cæleſtes accurate exhibere, ſucceſſerunt tabulæ aliæ, dictæ Alphonſinæ, quòd ſumptibus, ac diligentia Alphonſi regis Hiſpaniæ ante annos circiter 340. ab Aſtronomis conditæ ſint, quibus ea tempeſtate certius, quam per tabulas Ptolemæi, motus inueniebantur. In harum tandem locum repoſitæ ſunt noſtro hoc tempore tabulæ Copernici, quæ Prutenicæ vulgo appellantur, propterea quod omnium Aſtronomorum ferè conſenſu, cum phænomenis cæleſtibus longe exquiſitius conueniunt, quam Alphonſinæ. Atque ita fortaſſe poſt multa ſecula poſteri noſtri alias motuum cæleſtium periodos obſeruabunt, nouaſque propterea hypotheſes conficient, atque adeo pro tabulis Prutenicis nouas alias ſubſtituent. Quis enim pro certo affirmare audeat, tabulas Prutenicas omni tempore cælorum motibus conſenſuras eſſe, cum videat tabulas Ptolemæi præſtantiſſimi Aſtronomi, & qui meritò omnibus anteſertur, mancas nunc eſſe, & imperfectas, quæ illis tamen temporibus fuerunt abſolutiſſimæ? Præſertim cum Prutenicæ tabulæ incertis hypotheſibus, nedum abſurdis, & a communi hominum opinione abhorrentibus, ac quibus omnes Philoſophi naturales repugnant, fundatæ ſint? Huc accedit, quod nondum vna integra periodus Anomaliæ præceſſionis Æquinoctiorum, in qua Copernicus omnem inæqualitatem Solaris anni fundat, perfecta eſt atque abſoluta: ut meritò dubitare quis poſſit de ueritate tabularum ex illa Anomalia extructarum, & an, abſoluta una periodo, altera ſequens præcedenti ſit omni ex parte reſponſura. Quæ cum ita ſint, quis erit tam impudens & audax, qui DEI Eccleſiam aſtringere uelit tam incertis, ac fallacibus Aſtronomorum præceptis, ac tabulis? Certe, opinor, nemo; niſi fortè dicere uelis, Eccleſiam debere nunc has, nunc illas amplecti tabulas, prout hoc, uel illo tempore motibus cęlorum eas congruere animaduerterit: quod nihil aliud eſſet, quam omnia in dubium reuocare; quippe cum uix inter Aſtronomos,

3. ratio. Quia nullæ tabulæ ad hanc uſque diẽ extructæ sũt, quæ ueros motus ſine errore exhibeant ad multos annos.

Prutenicæ tabulæ, quæ hodie ab omnibus uſurpãtur, cur incertæ indicari poſſint.

Ex Astronomia nonnullos in motu Solis ac Lunæ magis fidere tabulis Alphonsinis, quã Prutenicis.

nomos constaret, quibusnam tabulis magis fidendum esset: quemadmodum hac etiam ætate videmus, excellentissimos esse Mathematicos, qui in motu Solis, ac Lunæ Alphonsinis tabulis magis credendum esse censent, quàm Prutenicis.

TYCHO Brahe Danus quidem nobilis vir, & insignis Mathematicus, qui nunc motus Astrorum proprijs obseruationibus examinat, totusque in eo est, vt eos, quoad eius fieri possit, correctissimos nobis exhibeat, deprehendit anno 1586. adhibita accurata diligentia, vt ab erudito viro, & in rebus Mathematicis peritissimo Bartholomæo Sculteto accepi, Æquinoctium vernum, hoc est, ingressum Solis in Arietem, accidisse die 10. Martij. Hor. 9. Min. 2. post Meridiem, secundum vetus Calendarium: quod tabulæ Alphonsinæ sex propemodum horis citius exhibent; Prutenicæ verò horis ferè 13. tardius. Vbi manifestò apparet, Alphonsinum calculum ad obseruationem supradictam propius accedere, quam Prutenicum, siue Copernianum. Ex Calendario nouo incidit idem Æquinoctium obseruatum in diem 20. Martij, Hor. 9. Min. 2. post Mer. ac proinde sequenti diei 21. recte ascriptum fuit: vt vel hinc liquido etiam appareat, præclare in hac Calendarij correctione actum esse, vt decẽ dies ex ann. 1582. eximerentur, vt Æquinoctium in diem 21. Martij restitueretur.

Recte ad restituẽdum æquinoctiũ in diẽ 21 Martij exemptos fuisse 10. dies, cõfirmatur obseruationibus nobilis cuiusdam Dani.

VT ergo dissidium hoc Astronomorum, atque discordia tolleretur è medio, prudentissimo consilio Ecclesia tabulas verorum motuum curiositati Astronomorum relinquens semper respuit, atque motus medios, qui æquales, & vniformes sunt, aut potius Cyclos medijs motibus maxime consentientes, ad mobilium festorum solennia adhibendos esse iudicauit.

Tabulas Astronomicas magni faciendas esse, etiãsi longo tẽpore durare nequeant.

NEC verò hæc a me ideo allata sunt, quod putem tabulas Astronomicas omnino reijciendas esse, tanquam falsas & futiles: Omni enim laude dignos semper existimaui Astronomos, qui varijs temporibus maximo labore ac studio astrorum motus obseruarunt, atque ad eosdem facile supputandos, licet non omnino exquisite, ita tamen, vt parum a vero absint, tabulas uarias mira industria elaborarunt, atque posteris transmiserunt. Sed hoc solum contendo, Ecclesiam non esse ad curiosas Astronomorum subtilitates alligandam, cum eędem tabulæ diu durare nequeant, sed aliæ atque aliæ pro temporum varietate sint adhibendæ, vt diximus. Neque verò hoc dignitati, ac præstantię Astronomiæ nobilissimæ scientiæ quicquam detrahit, immo eam potius mirificè commendat, quod tam accurate tantam motuum varietatem nobis ob oculos proposuerit, vt quam proxime veritatem ipsam attingamus. Et quid mirum, Astronomos non posse perfecte motus cælorum tanto interuallo a nobis dissitorum intelligentia consequi, cum nec vnius substantiæ, quamuis minimæ, in hisce inferioribus absolutam cognitionem Philosophi hactenus adipisci potuerint?

Tabularũ Astronomicarum incõstantia unde proueniat.

ET certe videtur mihi DEVS Opt. Max. cælorum, atque stellarum architectus sapientissimus, de industria Planetarum, stellarumque

que motus tantis voluisse difficultatibus inuoluere, quas nemo mortalium suo ingenio expedire, & explicare possit: (quis enim ab orbe condito ad nostra vsque tempora tam excellens in Astronomia repertus est, qui periodos cælestium motuum ita definierit, vt post aliquot annorum secula a vero nihil discederent, propter minutias quasdam in cuiuslibet planetæ periodo abundantes, aut deficientes, quæ in magno temporis interuallo non leuem errorem inducunt?) vt nimirum semper inueniamus, quod in tam admirabili nobilissimorum corporum artificio, & in tam constanti eorum motuum harmonia, & concordia admiremur, perpetuisque laudibus eorum conditorem, atque motorem celebremus: vt potissimum propter cælorum immensam molem, eorumque ordinem, ac motus, in quibus semper superesse videtur, quod summa diligentia a solertissimis rerum cælestium perscrutatoribus inquiratur, scriptum esse possit existimari ab Ecclesiaste Cap. iij. *Et mundum tradidit disputationi eorum*. Ne videlicet aliquando, si perfecte cælorum numerum, ordinem, & motum intellexissent homines, desinerent opera DEI inquirere, & admirari, atque adeo ingenia, sublata exercendi causa, cessatione quodammodo torperent.

4. ratio. Quia etiãsi Astronomicæ tabulæ extarent absolutissimæ, frustra tamen ueri motus adsciscerentur ab Ecclesia, ob Meridianorum uarietatem.

QVARTO Ecclesia veros motus negligit, assumitque medios, seu potius Cyclos; quoniam etiamsi tabulæ Astronomicæ extarent absolutissimæ, & ab omni errore purgatissimæ, ita vt omni vitio carerent, frustra tamen, & sine vlla necessitate in diebus festis mobilibus celebrãdis exquisita illa, & curiosa supputatio Horarum, ac Minutiarum secundum veros motus adhiberetur. Nam quamquam accuratissime & Æquinoctium vernum, & plenilunia Paschalia ex motibus veris supputarentur, regionum tamen, ac Meridianorum varietas efficeret, vt labor ille inutilis, ac vanus redderetur. Quando namque Romæ v. g. Æquinoctium vernum cadit in meridiem diei 21. Martij, incidit idem quibusdam Orientalioribus populis in eundem diem 21. sub occasum Solis, alijs in mediam noctem sequentem eius diei, atque ideo sequenti diei 22. tribuendum erit, &c. Similiter si tunc plenilunium verum contingat Romæ die 22. Martij circa Meridiem, accidet idem apud priores populos Orientaliores sub Solis occasum, apud posteriores verò circa mediam noctem, &c. Quare si eo anno dies 22. Martij fuerit Dominicus, celebrabitur quidem Romæ Pascha, secundum Patrum, & Conciliorum sanctiones: apud Orientaliores verò populos, præsertim remotiores, si verum motum spectare debent, celebrari non poterit; propterea quod illis Æquinoctium sit die 22. & plenilunij tempus nondum aduenit. Constat autem ex Patrum decretis, neque in ipso die Æquinoctij Pascha legitime celebrari posse, sed necessarium esse, vt Æquinoctij dies antecesserit, neque ante plenilunium, ne in Luna XIIII. aut ante XIIII. celebretur. Et quoniam in Concilio Nicæno sancitum est, vt omnes eo mense, ac die Pascha celebrent, quo id Ecclesia Romana obseruat, idemque postea confirmatum est in Concilio Arelatensi, & Carthaginensi quarto, clarissimeque a S. Ambrosio pluribus

ribus verbis in epiſtola ad Epiſcopos per Æmiliam conſtitutos aſſeritur: Liquidò colligitur, Eccleſiam in Paſchæ celebratione rationem veri motus Luminarium habere non poſſe.

5. ratio. Quia antiquiſſima Eccleſiæ conſuetudo eſt ĩ obſeruatione mediorum motuũ, non autem uerorum: quæ ſine cauſa urgenti mutari nõ debet.

QVINTO, propter antiquiſſimam conſuetudinem, qua medij motus, ſeu potius Cycli in Eccleſia, veris motibus neglectis, in vſu ſemper fuerunt, & quæ ſine vrgenti aliqua neceſſitate mutari non debet. Nam Eccleſiam Æquinoctium vernum ſecundum verum motum non obſeruaſſe, euidenter ex decreto ſanctorum Patrum in Nicæno Concilio edito demonſtratur, quo per vniuerſum terrarum orbem ſtatuerunt, die 21. Martij Æquinoctium eſſe obſeruandum. Perſpicuum autem eſt, Æquinoctium neque ſecundum verum motum, neque ſecundum medium ad vnicum diem poſſe aſtringi atque alligari. Si enim anno, qui biſſextilem proxime antecedit, id contingat die 21. neceſſe eſt idem anno ſequenti biſſextili, propter diem intercalarem Februario additum, incidere in diem 20. Item ſi in anno biſſextili fiat Æquinoctium circa Meridiem alicuius diei, accidet idem neceſſario anno, qui biſſextilem proxime conſequitur, ſub occaſum Solis eiuſdem diei, & altero poſt biſſextilem anno, circa mediam noctem, tertio denique anno poſt biſſextilem, ſub ortum Solis alterius diei; propter ſex illas horas, quæ in ſingulis annis communibus omittuntur: quandoquidem in illis dies duntaxat 365. integri numerantur; cum tamen ſex propemodum horæ in quolibet anno ſuperſint. Ex quibus perſpicue concluditur, decretum illud neque ad verum, neque ad medium motum poſſe referri, ſed ſolùm ad diem 21. Martij, quo ferè eo tempore Æquinoctium fieri ſolebat, etſi ſecundum calculum Aſtronomicum interdum ante eum diem, vel paulo poſt contingere deprehenderetur; ne ſcilicet apud quoſdam Æquinoctium obſeruaretur die 21. apud alios verò alio die, ſi Aſtronomicas tabulas conſulere vellent, ac proinde diuerſis temporibus Paſcha celebraretur: quod foret abſurdum.

Non multum referre, quod ad Paſchæ feſtum ſpectat, ſi æquinoctiũ non ſemper in ipſum diẽ 21. Martij incidat, ſed eum interdũ aliquantum antecedat, uel ſubſequatur.

NEQVE verò magni intereſt, (quod ad ſolennitatem Paſchalem attinet) ſiue Æquinoctium in ipſum diem 21. Martij incidat, ſiue eum antecedat, ſiue ſubſequatur, dummodo ab eo non longe abſit. Non enim Eccleſia tam accuratis, ſubtilibusque Aſtronomorum præceptis vnquam aſtricta fuit; cum neque Hebræis ipſis, quibus omnia ceremonialia erant, præceptum fuerit, ut uerum, aut medium Æquinoctium in Paſchæ ſolennitate obſeruarent, ſed tantùm tempus, quo dies, iudicio ſenſus, noctibus æquales fiunt: quod quidem triduum, aut quatriduum ſine magna differentia complecti ſolet.

Deũ p Moysẽ p̃cepiſſe obſeruationẽ primi menſis, & 10. diei, & 14. ruſtico modo, & ad captũ uniuerſi populi Iſraelitici accommodate.

COLLIGITVR hoc ſatis apertè ex Sacra ſcriptura. Præcepit enim DEVS per Moyſen Paſchæ celebritatem Exo. XII. his uerbis. *Menſis iſte vobis principium menſium, primus erit in menſibus anni, &c.* Et aliquanto poſt. *Et ſeruabitis eum* (agnum ſcilicet) *vſque ad quartamdecimam diem menſis huius, &c.* Vbi ſemper inculcantur uoces hæ, *iſte* & *huius*, quibus ſignificari uidetur, DEVM noluiſſe immutare conſuetam

ſuetam anni, ac menſium Hebræorum formam, & numerationem, ſed mutationem tantùm ſeptimi menſis in primum; ac ſi diceretur: Menſis iſte, qui hactenus in Ægypto a vobis ſecundum vulgarem anni vſum, non autem ſecundum Aſtronomicum calculum, ſeptimus eſt habitus, & nominatus, deinceps erit vobis primus totius anni, in eoque Paſcha celebrabitis. Neque dici poteſt, Moyſi inſtructo a DEO ignotam tunc fuiſſe veram vtriuſque anni tam Solaris, quàm Lunaris magnitudinem, quia hoc ridiculum eſſet; ſed dicendum potius eſt, Moyſen locutum eſſe ad ſenſum vulgi Aſtronomiæ ignari, quandoquidem ad vniuerſum cætum filiorum Iſrael verba faciebat; appellaſſeque primum menſem more non Aſtronomico, quando videlicet Sol primum punctum Arietis ingreditur, ſed ritu, modoque admodum vulgari, & plane ruſtico, hoc eſt, Abib, Hebraice, & ἀβὶβ, Græcè, quod Latine ſonat menſem nouorum, ſiue nouarum frugum; quoniam verno tempore nouæ fruges in Ægypto colliguntur.

IAM verò neque in Nouilunijs, Plenilunijsque inueſtigandis Eccleſiam multum laborare de vero, aut medio motu, ex eo conſtare poteſt, quod in ijs perquirendis inde vſque a principio vſa ſemper eſt Cyclis Lunaribus, ſiue decennouennalibus, qui nullo modo poſſunt veris, aut medijs motibus omni ex parte congruere; cum ſecundum Cyclos, Lunationes complectantur dies integros, quæ tamen & ſecundum verum, & ſecundum medium motum præter dies integros, horas aliquot, horarumque fragmenta continent. Adde quod in annis biſſextilibus Lunationes vno die veniunt tardiores in Cyclo poſt diem intercalarem, cuius ratio haberi non poteſt, niſi pluribus iam annis elapſis, vt lib. 2. patebit, cum rationem Cycli decennouennalis aurei numeri exponemus. Ac quidem, quod ad Cyclum Lunarem attinet, imitatur Eccleſia ea in re non ſolum Hebræos, Alexandrinos, & Romanos, verum etiam Chaldæos, Arabes, Athenienſes, & omnium ferè ætatum populos, qui omnes ad Nouilunia perquirenda Cyclis Lunaribus multo tempore ante CHRISTI aduentum, ac poſt vſi ſunt: quos omnes Paulus Middelburgenſis lib. 2. Paulinæ explicat.

Eccleſiã non eſſe ualde ſolicitã de ueris aut medijs Nouilunijs, plenilunijſq́; cũ in ijs inueſtigandis uſa ſemper ſit cyclis.

Eccleſiam in cyclo Lunari uſurpãdo imitari omnẽ antiquitatem.

SEXTO denique confirmatur idem auctoritate multorum Aſtronomorum, omniumque, qui de rebus ad Romanum Calendarium pertinentibus ex Eccleſiæ conſuetudine ſcripſerunt: inter quos præcipue eſt Campanus in principio ſui Computi maioris, vbi aſſerit, *Computum eſſe ſcientiam numerationis, & diuiſionis temporum* (eius vtor verbis) *ſecundum vulgares obſeruantias*. Et Cap. xv. docet, *Computiſtas, veris Lunationibus, propter earum difficilem varietatem, Aſtronomis relictis, de medijs ſolum, propter earum vniformitatem, negotiatos eſſe*.

6. ratio. Quia ita faciẽdũ eſſe, teſtantur varij ſcriptores, & Computiſtæ.

IOANNES quoque Stofflerinus in ſuo Calendario Romano propoſ. 34. litera, Z, maiuſcula, docet, vniuerſalem Eccleſiam a Concilio Nicæno in hodiernum vſque diem Cyclum aurei numeri ab Ale-

xandrinis acceptum, qui eo prius vsi sunt, pro Paschæ celebratione vsurpasse. Et paulo infra affirmat, aureos numeros in Calendario inscriptos indicare dies mediocrium coniunctionum Luminarium, &c. Et aliquanto post scribit, Orthodoxam Ecclesiam, præsertim Latinam, ante Nicænam Synodum, ad Pascha per Lunam XIIII. inquirendum, vsam esse Cyclo Lunari consueto, & a Iulio Cæsare instituto. Idem pluribus alijs locis repetit.

PAVLVS item a Middelburgo Episcopus Forosemproniensis in sua Paulina lib. 10. circa medium, paulo ante tabulam Æquinoctiorum, post longam disputationem de anni magnitudine varia, & inæquali scribit his verbis. *Hæc tamen diuersa quantitas anni Solaris non impedit operationem nostram pro norma Paschalis solennitatis conscribenda, quia Ecclesia Romana in Paschali supputatione non obseruat motus diuersos, vel extremos, propter ipsorum varietatem, sed medios duntaxat & vniformes. Media autem anni quantitas inter maximam, & minimam est dierum 365. Hor. 5. Min. 49. Sec. 16.* Et mox subiungit. *Quamobrem omisso hoc scrupulo æquationis anni Solaris Astrologis necessario, describemus hic æquinoctia vernalia pro primo mense, & Paschali norma, competentia iuxta supputationem ex tabulis Alphonsinis deductam, &c.*

EX his omnibus credo satis esse confirmatum, neque diem verni Æquinoctij, neque Lunas XIIII. Paschales examinari debere per Ephemerides, & Astronomicas ueri, aut medij motus, ut frustta nonnulli contendunt, sed satis esse, si per regulas populares, perceptu faciles, & adhuc in Ecclesia vsitatas, cuiusmodi sunt Cycli, inquirantur. Non negarim tamen medios motus ex Astronomicis tabulis depromptos, non autem ueros, (quòd hi inæquales sint, illi autem æquales,) maximo esse vsui ad diiudicandum, quinam Cyclus ex omnibus in Calendario dispositus rectissime Lunas XIIII. Paschales exhibeat.

Medios motus utiles esse ad diiudicandum, quinã cyclus è pluribus rectius Lunas XIIII. exhibeat in Calendario.

QVAE INTERCALANDI RATIO ADHIBITA sit, vt Aequinoctium prope diem 21. Martij, ad quem est reuocatum, retineatur.

CAP. V.

AC ne Æquinoctium vernum progressu temporis diem 21. Martij, ad quem reuocatum est, iterum deserat, & versus principium mensis progrediatur, vt ante Calendarij correctionem, instituta est hæc intercalandi ratio, vt seruata quidem consueta ratione intercalandi unum diem quarto quoque anno, non omnes anni centesimi in posterum bissextiles sint, (licet secundum consuetam rationem annorum bissextilium omnes bissextiles esse deberent) sed primi tres cen-

Quæ intercalãdi ratio adhibita sit, ut æquinoctium prope 21. diem Martij conseruetur.

centesimi post annum 1600. fiant communes, dierum uidelicet tantum 365. quales sunt anni 1700. 1800. 1900. quartus autem insequens centesimus, idest, 2000. bissextilis fit, dierum nimirum 366. Item tres centesimi proximi, 2100. 2200. 2300. eodem modo communes fiant, & quartus centesimus proximus 2400. bissextilis fit. Atque ita deinceps, eodem semper ordine seruato. Huius intercalationis ratio, quoniam acriter a Mæstlino oppugnatur, paulo plenius explicanda est hoc loco, ut omnes intelligant, nullam aliam intercalandi rationem potuisse iniri commodiorem, atque eam vafre ac malitiosè a Mæstlino impugnari. Quod ut planius fiat, dicenda prius pauca erunt de uaria anni magnitudine diuersis temporibus ab Astronomis deprehensa. Atque ut hinc exordium sumatur, annus Solaris duplex est, Astronomicus, & Ciuilis.

ASTRONOMICVS annus est spatium temporis, quo Sol proprio motu totum Zodiacum percurrit ab Occasu in Ortum, initio sumpto ab aliquo puncto certo, ut a principio Arietis, donec ad idem reuertatur. Quod quidem temporis spatium præter dies 365. integros complectitur 5. Horas, & insuper aliquot Horæ minuta, ut ex Astronomorum obseruationibus satis apparet. *Annus Astronomicus quid.* *Annum Astronomicum constare ex diebus, & horis, horarumque fragmentis.*

ANNVS CIVILIS ex diebus tantùm integris constat, modo ex 365. & appellatur Communis, modo ex 366. & Bissextilis, siue Intercalaris dicitur. Neque aliter annus Ciuilis supputari potest, quàm per integros dies, neglectis Horis, Horarumque fragmentis, cum ad usum populi, ac vulgi, quod non percipit anni numerationem per dies cum Horis, & Horarum minutijs, instituendus sit: & talis supputatio anni neque in Calendario possit disponi, neque idonea sit, aut accommodata ad mercimonia, aut commercia, aliaque ciuilia negotia peragenda, uel ad dies festos colendos, sacrasque Ecclesiæ ceremonias rite obeundas; propterea quod annus ita dinumeratus modo a Meridie, modo ab Occasu Solis, modo a media nocte, modo a Solis Ortu, & modo denique ab aliquo alio momento diei initium sumit; in Calendario autem neque Horæ, neque minutiæ Horarum, sed dies duntaxat integri collocantur. Exempli gratia, annus 1588. si Horarum, & Minutorum ratio habeatur, incipit secundum Ephemerides Ioannis Antonij Magini, die 20. Martij, Hor. 9. Min. 49. ferè post Meridiem. Annus deinde proximus, 1589. Die 20. Martij. Hor. 15. Min. 36. ferè post Meridiem. Annus uerò 1590. Die 20. Martij. Hor. 21. & fermè Min. 31. post Meridiem. Annus autem 1591. Die 21. Martij. Hor. 3. Min. 28. fermè post Meridiem. Annus denique 1592. initium iterum sumit a Die 20. Martij. Hor. 9. Min. 23. aut circiter post Meridiem. Vbi vides, nunquam annum eodem momento temporis incipere: quæ res nullo modo potest ad usum populi esse idonea, nisi omnes uelimus Astronomia esse instructos: quod & ridiculum est, nec fieri ullo modo potest. *Annus ciuilis quid.* *Annum ciuilem necessario constare ex diebus integris.* *Annum Astronomicum non semper ab eodē momento eiusdem diei incipere.*

ETSI autem hæc descriptio in Dies, Horas, fragmentaque Hora-

 rum

Necessariam esse cognitionẽ anni Astronomici.

rum non possit, vt diximus, ad vsum vulgi transferri, necessaria tamen est eius cognitio, vt annus Ciuilis ex diebus integris constans possit interdum æquari, modo per additionem, modo per detractionem vnius diei, qui ex omissis horis, earumque fragmentis conflatur, vt cum anno Astronomico, quantum fieri potest, congruat, & Sol ijsdem ferè temporibus anni Æquinoctia, ac Solstitia conficiat.

Cur quartus quisque annus sit bissextilis.

HANC enim ob causam Ecclesia quarto quoque anno, ex instituto Iulij Cæsaris, vnum diem intercalarem ad annum adiungit, vt fiat dierum 366. cum alij tres antecedentes anni dies tantummodo 365. complectantur. Nam cum Ecclesia maxime receptam Iulij Cæsaris rationem secuta constituat annum Astronomicum Dierum 365. & Horarum 6. In anno autem Ciuili comprehendantur dies duntaxat 365. fit, ut primo anno Ciuili ad annum Astronomicum explendum, desint horæ 6. in secundo, 12. in tertio, 18. & in quarto 24. quæ vnum diem naturalem constituunt. Quare necesse est annum quartum, ne horæ illæ 24. negligantur, constituere dierum 366. alioquin Æquinoctia, ac Solstitia tunc vno die serius contingerent, quàm in Calendario notantur, & post alios quatuor annos duobus diebus tardius, & sic deinceps: ita ut in 120. annis uno mense integro, id est, totis diebus 30. uersus finem anni prolaberentur, &c. atque ad priores sedes non reuerterentur, nisi post 1460. annos. In quo spatio temporis vernum Æquinoctium per singulos menses, atque adeo dies, in orbem iret. Quæ res quantam temporum confusionem allatura esset, quis non videt?

Aequinoctium, si omnes anni essẽt communes, in 1460. annis peragraret oẽs dies totius anni.

Intercalatio vnius diei quarto quoque anno cur maior sit quam oporteat.

SED quoniam Solaris annus ab Astronomis aliquanto minor obseruatus est, quàm Dierum 365. Hor. 6. efficitur, ut plus quam oporteat, quarto quouis anno intercaletur, cum horæ, & fragmenta, quibus Astronomicus annus Ciuilem superat, in quatuor annis ad unum diem integrum non excrescant. Quare nisi fragmentorum illorum, quæ in quoque quadriennio ad diem integrum conficiendum desunt, ratio habeatur, ita ut, quando ad integrum diem excreuerint, unus dies ex anno eximatur, hoc est, ab intercalatione semel cessetur, progredientur paulatim Æquinoctia, & Solstitia uersus principia mensium, quemadmodum ante correctionem Calendarij contigit. Quod ne in posterum eueniat, hoc remedium excogitatum est, vt annus aliquis, qui deberet esse bissextilis, fiat communis dierum tantum 365. non autem intercalaris dierum 366. ut fusius infra dicetur. Vt autem statuere possimus, quot annorum spatio fragmenta horarum, quæ ad sex horas complendas in quolibet anno Astronomico desunt, unum diem integrum conficiant, atque adeo dies unus intercalaris omitti debeat, attente, diligenterque consideranda sunt, quæ de anni magnitudine per celebriorum Astronomorum obseruationes memoriæ prodita sunt.

Anni magnitudo ex Ptolemæo.

RELICTIS igitur uetustioribus Astronomis, PTOLEMÆVS anno circiter 130. post CHRISTVM natum, suis obseruationibus

bus deprehendit anni magnitudinem Dierum 365. Hor. 6. minus parte trecentesima vnius diei, id est, vltra dies integros, Hor. 6. Min. 55. Sec. 12.

ALBATEGNIVS circa annum Domini 880. nimirum annis circiter 750. post Ptolemæum, inuenit annum continere Dies 365. Hor. 5. Min. 46. Sec. 24.

Anni magnitudo ex Albategnio.

ALPHONSINÆ tabulæ, quæ circa annum Domini 1250. conditæ sunt, statuunt annum constare ex Diebus 365. Hor. 5. Min. 49. Sec. 16.

Anni magnitudo secundum Alphõsinos.

HÆ sunt celebriores de magnitudine anni Solaris sententiæ. Ex quibus constat, annum Solarem esse modo maiorem, modo minorem; quandoquidem a peritissimis Astronomis diuersus ac varius varijs temporibus est obseruatus. Ac veteres quidem Astronomi coniectura admodum probabili ducebantur ad suspicandum, annum Solarem non posse semper esse eiusdem magnitudinis, tum propter apparentem motum Solis inæquabilem & irregularem, tum verò ob irregulatem motum octauæ sphœræ; Sed quoniam hæc res plene cognosci non potest, nisi multis seculis elapsis, nihil certi nobis de annorum Solarium inæqualitate reliquerunt.

Annũ solarẽ non esse eiusdem semper magnitudinis.

VNVS post hominum memoriam NICOLAVS COPERNICVS egregius nostræ ætatis Mathematicus, conferendo diligentissime suas obseruationes cum obseruationibus Hipparchi, Ptolemæi, Albategnij, & Alphonsi, ausus est solertia sane incredibili, adhibitis nouis hypothesibus, incrementum hoc, & decrementum anni Solaris demonstrare, & anni inæqualitatem ad certam definitamque normam redigere; inuenitque per calculum ex suis hypothesibus depromptum, annum Solarem, cum ad maximam magnitudinem excreuerit, paulo esse maiorem eo, quem Ptolemæus comperit, Dierum nimirum 365. Hor. 5. Min. 55. Sec. 37. Ter. 40. cum verò maxime decreuerit, paulo minorem esse eo, quem Albategnius reperit, hoc est, Dierum 365. Hor. 5. Min. 42. Sec. 55. Ter. 7. ita ut magnitudo anni Alphonsini media propemodum sit inter maximam, ac minimam anni magnitudinem. De qua annorum inæqualitate plura capite insequenti scribemus.

Copernici de anni inæqualitate obseruationes.

QVÆ cum ita sint, difficile sane fuit Gregorio XIII. Pontifici prudentissimo statuere, quam intercalandi viam præscriberet, vt vernum Æquinoctium in 21. die Martij retineretur. Nam anni Ptolemaici magnitudo exigebat, vt trecentesimo ferè quoque anno vnus dies intercalaris omitteretur; propterea quod annus ille trecentesima parte vnius diei minor sit, quàm annus Iulianus, vel Ecclesiasticus Dierum 365. Hor. 6. atque idcirco trecentorum annorum spatio Æquinoctium vno die a sede sibi in Calendario constituta ad initium mensis promoueatur. At secundum Albategnij annum vnus ferme dies intercalaris omittendus esset centesimo quoque anno, quod in tanto annorum spatio Æquinoctium secundum magnitudinem illius anni vno die

Difficultas intercalandi ad æquinoctium in die 21. Martij retinendum.

In quot annis dies intercalaris semel omittẽdus esset, si annus Ptolemæi assumeretur.

In quot annis secundum Albategnij annum cessandum semel esset ab intercalatione.

In quot annis Alphonsinus annus requirat exceptionem vnius diei intercalaris.

die sedem suam ferè anticipet in Calendario. Denique si haberetur ratio anni Alphonsini, cessandum semel esset ab intercalatione vnius diei spatio 134. ferè annorum. Atque hæc varietas intercalandi in dies cresceret, prout anni magnitudo varia inter maximum, ac minimum annum existeret. Quo igitur se uerteret Pontifex, aut quam viam sibi proponeret sequendam?

Duæ uiæ intercalandi ad æquinoctium in die 21. Martij retinēdū.

PROPOSITÆ sunt ei a præstantibus Astronomis, qui huic negotio præerant, duæ potissimum viæ. Altera quidem, ut pro inæqualitate anni Solaris, modo maiori interuallo annorum, modo minori dies intercalaris vnus eximeretur, prout annus maior, aut minor ex Copernici calculo existeret: Altera verò, ut posthabita anni inæqualitate, ratio intercalandi ad annum Alphonsinum, qui inter maximum, & minimum medius quodammodo est, accommodaretur. Vtraque via in compendio nouæ rationis restituendi Calendarium ad Principes Christianos, Respublicas, atque Vniuersitates celebriores missa est, vt re diligenter, ac diu, multumque considerata deliberarent, vtra potissimum aptior, conuenientiorque uideretur, ut eam summus Pontifex, uelut totius orbis Christiani consensum, sua auctoritate comprobaret, Verùm cum omnes, uno aut altero ad summum excepto, rem totam arbitrio Pontificis permisissent, posterior tandem ratio, consilio Astronomorum, delecta est, has potissimum ob causas.

Quæ ratio intercalādi delecta sit, & quas ob causas.

1. causa Cur in correctione Calēdarij media anni magnitudo assumpta sit.

Annū inæqualē aptum non esse ad intercalādi rationem instituendam.

PRIMVM, quoniam Ecclesia in Paschæ celebratione regulare quid, & uniforme, quod statum sit, & a uero non longe absit, potius quam accuratam Astronomorum supputationem sequi debet; cum annorum, mensium, aliorumque temporum dimensiones ad captum uulgi accommodatæ esse debeant, Quare prior uia intercalandi nulla ratione adhibenda uidetur, propterea quod incerta est, irregularis, atque inæquabilis, quippe in qua uno tempore pluribus annis omitti deberet dies intercalaris, alio uerò paucioribus: quod quid aliud esset, nisi conijcere populum Christianum uniuersum in laqueos inexplicabiles, cum perpetuo dubius atque incertus futurus esset, quando intercalaris dies foret omittendus? Neque enim dici potest, Ecclesiam populo debere proponere tabulam intercalationis, in qua anni descripti sint, quibus intercalatione utendum non sit: quia inter Astronomos excitaretur incendium discordiarum, seditionumque intolerabilium, cum quilibet suum calculum obtruderet in hoc negotio sequendum; quandoquidem, ut proximo Cap. diximus, hic illas tabulas, ille uerò has contendat esse assumendas. Quam enim obsecro aliam ob causam post Concilium Nicænum ad tempora usque Iustiniani Imperatoris tot dissidia atque contentiones in Pascha celebrando inter Græcos, & Latinos extiterunt, nisi quod in eo Concilio patres illi sanctissimi nō proposuerint certum aliquem Cyclum, quē tota Ecclesia obseruaret, sed curam eam Eusebio Episcopo Cæsariensi, atque Alexandrinis demandarunt? Hinc enim factum est, ut Latini secundum

Contentiones in Paschę celebratione à Cōcilio Nicæno usque ad Iustinianum Imperatorem, unde exortæ sint.

unum

unum Cyclum, & Græci ſecundum alterum contenderent Paſcha eſſe celebrandum, donec tempore Iuſtiniani Senioris Dionyſius Abbas Cyclum Alexandrinorum Calendario Romano inſcriberet, quem omnes deinceps Eccleſiæ concordibus animis ſequerentur: quod & factum eſt tam ab Eccleſia Orientali, quam Occidentali, uſque ad Gregorianam hanc correctionem. Niſi ergo Gregorius XIII. Pontifex prudentiſſimus æquabilem quandam, & regularem intercalationis formulam præſcripſiſſet, ſed Aſtronomis curam eam reliquiſſet, ut ex uero motu tabulas conficerent, quæ annos deſcriptos continerent, quibus ab intercalatione ceſſandum eſſet: quis non uidet, perpetuas rixas, & diſſenſiones inter Aſtronomos futuras fuiſſe, cum ſuum quiſque calculum Eccleſiæ obtruderet? Vna igitur ac definita magnitudo anni eligenda fuit, ut ſecundum eam ratio inſtitueretur, qua intercalatio certo quodam annorum ſpatio intermitteretur. Ita namque & uulgo, ac rudi populo magis eſt conſultum & omnis materia diſcordiarum inter Aſtronomos è medio penitus ſublata.

Maximus annus cur adæquationē anni Solaris non ſit idoneus.

QVARE cum annus ſit inæqualis, maximus, minimus, & medius, non poterit ad hanc rem aſſumi maximus, quia nimis rarò intercalatio omitteretur, id eſt, ſemel trecenteſimo quoque anno. Et quamuis ratio hæc eo tempore, quo annus in maximam magnitudinem excreuiſſet, motui Solis exquiſitè reſponderet, maxime tamen diſtaret a uero, cum idem annus minimam obtineret magnitudinem.

Minimus annus cur ad equationē anni Solaris apt⁹ non ſit.

EANDEM ob cauſam neq; minimus annus huic rei idoneus eſſe poteſt, propterea quod nimis crebam omiſſionem diei intercalaris expoſcit, & ſolum motui Solis reſponderet eo tempore, quo annus minimus circumageretur.

Medius annus, id eſt, Alphonſinus cur ſolus ad annū ſolarem æquādum aptus ſit.

SOLVS ergo annus inter maximum, & minimum medius, cuiuſmodi eſt Alphonſinus, ad hoc munus aptus erit: quia ſiue maior aliquo tempore annus fuerit deprehenſus, ſiue minor, quàm medius, parum a uero aberrare poterimus, ſi pro magnitudine anni illius medij omiſſionem diei intercalaris inſtituamus, cum neque nimis rarò, neque nimis crebro dies intercalaris è medio tollatur, ſed media quædam ſemper ratio ſeruetur; adeo ut ratio hæc intercalandi ſeipſam emendet, atque corrigat. Nam quando æquo crebrius intercalaris dies omittitur uno tempore, compenſatur hic error tempore alio, quando rarius dies intercalaris eximitur, & contra.

Ratio intercalationis ad mediū annum inſtituta quo pacto ſeipsā emendet.

ID quod perſpicuum erit ex calculis annorum aliquot ad finem Cap. VI. vbi luce clarius apparebit, æquationem æquabilem ad ſolum annum medium, non autem ad minimum ſiue maximum poſſe inſtitui: quippe cum horum annorum æquationes Æquinoctium poſt aliquot annos longiſſime e propria ſede exturbent, æquatio uerò illius, hoc eſt, medij anni, idem circa 21 diem, quæ eſt eius ſedes propria, ita conſeruet, ut ab eo non longè poſſit euagari, etiam ad plurima annorum millia.

NEQVE

Nihil incommodi, quod alicuius momenti sit, sequi ex intercalatione pro medio anno instituta.

NEQVE aliud incommodum (si incommodum dici potest) ex hac intercalationis omissione secundum mediam anni magnitudinem instituta sequi potest, quàm vt anno maximo citius, quàm opus est, diem intercalarem eximamus, atque idcirco Æquinoctium aliquantulum a die 21. Martij uersus finem mensis recedat, Ecclesiasticumque Æquinoctium diei 21. affixum, contingat ante verum: Anno verò minimo tardius, quàm æquum est, diem intercalarem omittamus, ac proinde Æquinoctium deserat diem 21. Martij, progrediaturque versus mensis initium, ita vt Ecclesiasticum Æquinoctium post cæleste, seu verum accidat. Hoc autem non esse absurdum, sed potius consuetudini Ecclesiæ maxime consentaneum, ex ijs, quæ sequuntur intelligetur.

2. causa. Cur in correctione Calendarij magnitudo anni media assumpta sit.

DEINDE posterior hæc ratio magis probata est, quia ut proximo Capite pluribus argumentis probauimus, Ecclesia vsa semper est medijs motibus in Nouilunijs, & Lunis XIIII. ad rectam Paschæ celebrationem inuestigandis, veris motibus exquisitiori Astronomorum perscrutationi relictis: quòd medij motus sint semper æquales, & vniformes, veri autem inæquales, ac difformes, modo medijs maiores, & modo minores. Æquum igitur, & consentaneum esse videtur, vt ad Æquinoctium in sua sede retinendum, adhibeat quoque anni magnitudinem, quæ inter maximam, & minimam media est, cum par vtrobique ratio esse videatur. Nam quemadmodum coniunctiones Luminarium mediæ veras nunc antecedunt, nunc verò subsequuntur, ita etiam Æquinoctium, quod annus inter maximum, & minimum medius exhibet, vno tempore præcedet, subsequente vero; alio autem tempore post verum accidet, vt paulo ante diximus.

Similitudo inter medias Luminarium coniunctiones, & æquationē ad annum mediū institutam.

Dubitatio, quòd interdum Pascha reijciatur in secūdum mensem, nōnunquā vero primum mensē præueniat, propterea quòd æquinoctiū nō semper in die 21. Martij hæret, si æquatio pro medio anno instituatur.

QVOD si quis obijciat, ex eo, quod Æquinoctium verum non semper in die 21. Martij, vbi illud Ecclesia statuit, sed interdum uel ante, uel post contingat, necessario effici, nonnullas Lunas XIIII. pertinere ad primum mensem, & esse Paschales, ex decretis, & sanctionibus Patrum, & Concilij Nicæni, & tamen eas reijci, tanquam non Paschales, & ad vltimnm mensem spectantes, propterea quod ante diem 21. Martij, in quo putat Ecclesia Æquinoctium fieri, Lunæ illæ XIIII. existunt, licet in ipsum diem Æquinoctij, quod tum fortassis diem 21. antecedit, incidant, vel ipsum etiam subsequantur: Rursus nonnullas Lunas XIIII. non esse Paschales secundum eadem decreta, & sanctiones Patrum, ac Nicæni Concilij, sed ad vltimum mensem pertinere, quæ tamen ab Ecclesia legitimæ ad Pascha celebrandum, & primi mensis censeantur, propterea quod in diem 21. Martij Æquinoctio destinatum incidunt, vel eum subsequuntur, etsi Æquinoctium uerum, quod tum fortassis post diem 21. contingit, præcedant: quorum vtrumque absurdum esse uidetur, cum priores Lunæ XIIII. Pascha in secundum mensem reijciant, posteriores autem idem in duodecimo atque ultimo mense exhibeant celebrandum.

SI quis, inquam, sic obijciat, respondendum est, hoc non esse absurdum,

surdum, neque nouum in Ecclesia DEI. Nam Æquinoctium vno die non potest contineri, sed duos sibi deposcit dies: propterea quod si in anno bissextili aliquo contingat v. g. die 20. Martij circa meridiem, idem sequenti anno accidet sex horis tardius, nimirum die 20. sub occasum Solis, propter sex illas horas, quæ in anno quolibet post bissextum omittuntur; deinde proximo anno die 20. circa mediam noctem, & alio anno insequenti die 21. sub ortum Solis; ac tandem sequenti anno, qui iterum bissextilis est, ad priorem diem 20. circa meridiem regredietur, propter diem intercalarem anno adiectum. Cum igitur Æquinoctium duos dies requirat, Ecclesia autem vnicum diem Æquinoctio semper assignauerit, videlicet 21. Martij, vt omnes CHRISTI fideles eodem vbique die Pascha celebrent, proxima scilicet Dominica post Lunam XIIII. quæ cadit vel in diem Æquinoctij, hoc est, in 21. Martij, vel eum proxime sequitur, non autem antecedit, vt supra docuimus; non potuit vllo tempore, neque ipsius Concilij Nicæni temporibus, quando Canon Paschalis primum confirmatus est, atque a generali Concilio editus, euitari, quin interdum Pascha celebraretur vltimo mense, vel secundo. Quod ita planum efficiam.

Solutio dubitationis. Nouum non esse, ut interdum Pascha celebretur uel in secũdo mẽse, uel in vltimo, propter annos cõmunes, & bissextiles.

FAC Æquinoctium circa tempora Concilij Nicæni, quod a Patribus in die 21. Martij constitutum est, contigisse verè die 21. & 22. Martij, quemadmodum id tabulæ Copernici, siue Prutenicæ nobis demonstrant, in quibus reperimus, Æquinoctium anno Domini 324. bissextili contigisse die 21. Martij circa meridiem, ac proinde anno tertio post bissextum die 22. sub ortum ferè Solis. Hoc posito, quotiescunque tunc anno tertio post bissextum Luna XIIII. incidit in diẽ 21. Martij (quod quidem, currente aureo numero XVI. ante correctionem Calendarij, semper accidebat) celebratum est Pascha vltimo mense, cum Luna illa XIIII. Æquinoctium præcesserit, atque in ipsum Æquinoctium Pascha inciderit, si fortè tunc dies 22. fuit Dominica. Ponamus deinde, Æquinoctium circa idem tempus Nicæni Concilij occupasse diem 20. & diem 21. Martij, quod Alphonsinis tabulis magis congruit, cum ea Æquinoctium anno 324. bissextili in die 20. Martij horis fermè 22. ante meridiem reponant. Hoc, inquam, si recipimus, quotiescunque eo tempore Luna XIIII. in anno bissextili in diem 20. Martij incidit, reiectum est Pascha in mensem secundum, cum illa Luna XIIII. verè Paschalis fuerit, propterea quod uel in Æquinoctium incidit, uel ipsum secuta est, & tamen eam Ecclesia respuerit, tanquam vltimi mensis; non aliam vtique ob causam, quàm quod diem 21. Æquinoctio assignatum antecesserit. Idem nunc post correctionem contingat quoque necesse est, quotiescunque Epactæ XXIIII. XXIII. sunt in vsu. Nam cadente Æquinoctio in diem 20. Martij, & currente Epacta XXIIII. esset Luna XIIII. huius Epactæ cadens in diem 20. Martij, Paschalis, ex Decretis Patrum, & Concilij Nicæni, quæ tamen reijcitur, & alia secundi mensis recipitur. Incidente autem Æquinoctio in diem 22. & currente Epacta XXIII. sumitur

Pascha necessario celebratũ esse interdum & in secũdo mense & in vltimo, etiam ipsis Concilij Nicæni temporibus.

mitur Luna XIIII. huius Epactæ in diem 21. cadens, pro Paſchali, cum tamen, ex Decretis Patrum, ad vltimum menſem pertineat, propterea quod ante Æquinoctium exiſtit.

EX his liquido apparet, nouum non eſſe in Eccleſia, vt Paſcha uel in vltimo menſe, uel in ſecundo celebretur, propter Æquinoctium vni diei affixum, quod duos dies poſtulat. Neque verò in hoc Eccleſia a Decretis Patrum, & Concilij Nicæni diſcedere putanda eſt: quia Decreta illa non ita ſeuerè accipienda ſunt, vt velint Eccleſiam ex tabulis Aſtronomicis Æquinoctium debere explorare; ſed ita ſolum ſunt intelligenda, vt Eccleſiam præcipiant in Paſchæ celebratione obſeruare debere diem Æquinoctio aſcriptum, licet nonnunquam Æquinoctium antecedat illum diem, vel ſubſequatur, dummodo non longe ab eo recedat.

Eccleſiā Decretis Patrū, & Cōcilij Nicæni nō repugnare, etſi interdum Paſcha celebret uel in ultimo menſe, uel in ſecundo, cū hoc nullo modo uitari poſsit.

QVOCIRCA recte dici poteſt, Æquinoctium duobus poſſe modis accipi: vno prout vere in rerum natura exiſtit, & ab Aſtronomis conſideratur, alio prout in Calendario affigitur ad certum aliquem diem, & ab Eccleſia ad Paſcha rite celebrandum adhibetur. Et quamuis Eccleſiaſticum hoc Æquinoctium debeat ad Aſtronomicum illud, ac verum, quantum fieri poteſt, referri, iuſtas tamen ob cauſas poteſt vnum ab altero nonnihil diſcrepare. Iuſtiſſima autem cauſa, quare Eccleſiaſticum Æquinoctium a naturali, ac vero interdum differat, eſt concordia fidelium, atque conſenſus, propter quem Eccleſia Æquinoctium vnico diei aſcripſit, ut nimirum in orbe Chriſtiano vniuerſo eodem die coniunctis animis ſacroſanctum Paſchæ diem omnes agitarent: quæ ſane corcordia vix, aut ægre retineri poſſet, ſi Æquinoctium, habita ratione veri motus, ad duos, aut etiam plures dies alligaretur, ut ex dictis conſtat. Itaque tametſi Eccleſia in Paſchæ celebritate libere, ac ſponte. Nullis etenim legibus ad hoc faciendum aſtringitur, vt ſupra Cap. j. diximus) Æquinoctium, & curſum Lunæ ſibi obſeruandum proponat, ob maiorem nimirum myſteriorum, quæ in ſanctiſſima paſſione, ac reſurrectione Dominica continentur, explicationem; magis tamen cordi ei eſt pax fidelium atque concordia: adeo ut ſi caſu aliquo detrimentum accipiendum ſit uel in Æquinoctio motuque Lunæ, uel in concordia fidelium, præoptet magis Paſcha eodem die ab omnibus celebrari, etſi non perfecte Æquinoctium, curſuſque Lunæ teneatur, quàm uel minimum conſenſionem fidelium in eo celebrando dirimi, aut perturbari. Quis enim meritò Eccleſiam reprehendat, uel erroris inſimulet, ſi nonnihil à perfecta Æquinoctij, atque Lunæ XIIII. obſeruatione deflectat, ut tranquillitas, & pax inter fideles in Paſcha, omnium feſtorum celeberrimo, agendo conſeruetur? Æquinoctium enim, & Lunam XIIII. libere, & ſolum propter congruentiam quandam, ac ſimilitudinem cum Paſcha Hebræorum in hoc negotio conſiderat, vt Cap. j. docuimus; pacem uerò credentium, atque concordiam, ex præcepto diuino tueri, atque conſeruare debet.

Aequinoctiū duplex eſſe, Aſtronomicū, ſeu uerū, & Eccleſiaſticū, ſiue Politicum.

Quare quòd æquinoctium Eccleſiaſticum diſcrepet interdum a vero, id abſurdum non ſit.

Eccleſiam eſſe liberam in obſeruando æqnoctio, & Lunæ curſu ad Paſcha celebrandum: obſeruare tamen illa propter myſterium.

Eccleſiæ magis cordi eſſe pacem fideliū in Paſchæ celebratione, quā accuratam æquinoctij, & curſus Lunæ obſeruationem.

DENI-

3. causa. Cur in correctione Calendarij media anni magnitudo assumpta sit.

DENIQVE medium annum potissimum in hac re secuta est Ecclesia, quoniam etsi propter diei intercalaris intermissionem pro magnitudine anni media institutam post aliquot seculorum decursum accideret, Æquinoctium non persistere in die 21. Martij, sed uel uersus finem mensis prolapsum esse, vel progressum uersus initium, per nouas obseruationes deprehenderetur, quod ob Astronomicarum tabularum inconstantiam, mutabilitatemque contingere posse non negamus; (quemadmodum enim tabulæ Ptolemæi, & Alphonsi Regis deprehensæ iam sunt a ueris motibus nonnihil deflexisse, quamquam suis temporibus, quando conditæ sunt, eos rectissime exhiberent, ita nobis tabularum Prutenicarum ex Copernici doctrina erutarum perpetuitatem, aut diuturnitatem polliceri non possumus.) Etsi, inquam, Æquinoctium è sua sede discessisse reperiretur, nullo tamen negotio ad diem 21. poterit reuocari, si ex Decreto Pontificis Romani vnus, aut alter dies, vel etiam plures, si opus sit, extra ordinem in aliquo anno intercalentur, si forte uersus finẽ mensis prolapsum deprehenderetur: aut ex anno aliquo eximantur, si uersus initium mensis processisset, pro multitudine scilicet dierum, quibus Æquinoctium a die 21. recessisse animaduerteretur. Hac enim ratione ad 21. diem restituetur: nec quicquam in Epactis Calendarij propterea immutandum erit, sed solum æquationes tabulæ expansæ Epactarum paulo aliter erunt disponendæ. Quod qua ratione fieri debeat, libro 2. Cap. iiij. trademus.

Si post aliquot annos æquinoctiũ diem 21. Mart. desereret, quo pacto ad eundẽ possit reuocari.

ATQVE in hoc excellentia, ac perpetuitas Calendarij Gregoriani consistit, quòd ad quamcumque intercalandi formam, hoc est, ad quamuis anni magnitudinem accomodari possit, nulla Cycli Epactarum facta in Calendario mutatione: quæ res in nullum alium Cyclum Lunarem quadrare potest; cum mutata intercalationis ratione, Cycli quoq; in Calendario dispositio mutanda sit necessario, ut Cap. iiij. secundi libri, cum de Epactarum tabula expansa agemus, copiose explicabimus: quod quidem Mæstlinus homo acutus non uidit; alioqui tam audax in hoc Calendario reprehendendo non fuisset.

Perpetuitas, ac perfectio Calẽdarij Gregoriani in quo consistat.

Mæstlinum ignorasse, in quo perfectio, ac perpetuitas Calendarij consistat.

NON enim Calendarium Gregorianum ideo appellatur perpetuum, & nulli unquam mutationi obnoxium, quod, vt ille falso interpretatur, talis in eo intercalandi formula sit præscripta, vt per eã Æquinoctium in 21. die Martij ita retineatur, quo minus ab eo aliquando recedat. Hoc enim fieri nulla ratione potest, si annus Ciuilis ex diebus integris constans, & intercalandi modus facilis, ac regularis, ut decet, non autem Astronomicus annus ex diebus, horis, horarumque fragmentis constitutus, & irregularis intercalationis forma populo rudi proponenda sit. Quis est enim tam stupidus, atque hebes, si modo Astronomicis tinctus sit, qui hoc sibi persuadeat, cum experientia quotidiana nos doceat, ne in quatuor quidem annorum interuallo, propter sex horas quotannis omissas, Æquinoctium in eodem die posse consistere? Sed eam ob causam perpetuum, & nulli mutationi

Fieri non posse, ut æquinoctium in eodẽ die persistat, ob sex horas quotãnis omissas

obnoxium dicitur Calendarium, quòd etiamsi a posteris alia anni magnitudo fuerit deprehensa, ac proinde alia quoque intercalationis regula secundum eam instituenda sit, (quod quidem posse accidere, ingenue fatemur, propter anni magnitudinem incertam, & inæqualem. Ob hanc enim causam in compendio restitutionis Calendarij duæ intercalandi formulæ Principibus Christianis, & Mathematicis propositæ sunt,) Calendarium tamen ipsum, quod ad dispositionem Epactarum spectat, intactum prorsus sit permansurum. Id quod non contingeret, si aureus numerus in Calendario relictus esset, quod plerique optabant; quippe cum, non solum si alia atque alia intercalatio pro diuersis anni magnitudinibus institueretur, sed etiam seruata eadem semper intercalandi forma, secundum annum Alphonsinum, a nobis exposita, tricies oportuisset aureum numerum in Calendario immutare, atque idcirco triginta Calendaria diuersa (quod esset intolerabile) condenda fuissent, ut infra patebit.

Calendarium nonum intactũ permansurum, etiãsi alia intercalandi ratio instituatur, si fortè à posteris alia anni magnitudo exploretur.

Si aureus numerus in Calẽdario esset relictus, fuisset condenda 30. Calendaria.

ITAQVE cum in hoc correctionis negotio anni Alphonsini magnitudo delecta sit, secundum quam ad Æquinoctium in eodem die conseruandum forma intercalandi instituatur, tanquam magis vniformis, magisque ad sensum vulgi accõmodata, explicemus iam, qua ratione omissio diei intercalaris centesimo quoque anno post annum 1600. quadringentesimo quoque excepto, de qua ad initium huius Capitis dictum est, ad hanc anni magnitudinem quadret. Etenim cum, vt Capite iij. ostendimus, Æquinoctium in annis 134. fermè vnum diem anticipet, ita ut, si nunc diei 21. Martij adhæreat, post 134. annos ad diem 20. progressurum sit; efficitur, ut si quouis anno 134. post annum 1600. dies intercalaris omittatur, constituendo modo annum 132. modo 136. (quoniam annus 134. bissextilis non est) communem, dierum scilicet 365. non autem bissextilem, vt fieri deberet, si annus Iulianus, siue Ecclesiasticus maior, minorve non esset, quàm dierum 365. & horarum 6. efficitur, inquam, vt Æquinoctium ad diem 21. reuertatur: quemadmodum ex omissione decem dierum anno 1582. facta, quibus a 21. die versus principium mensis discesserat, ad eundem diem 21. restitutum est. Sed quoniam uarietas hæc, qua modo anno quolibet 132. modo 136. intercalatio omitti deberet, facile obliuioni tradi posset, quod anni huiusmodi nulla insigni nota sint affecti, electi sunt ad hanc rem anni potius centesimi, cum hi magis sint conspicui, & non tam facile in illis negligentia aliqua, aut obliuio possit obrepere, præsertim quod omnes centesimi anni sint Iubilæis dedicati, vt propterea Ecclesiæ Catholicæ filijs sint notissimi, atque expectatissimi. Cum enim in annis 134. vt dictum est, Æquinoctium anticipet vnum diem, anteuertet idem sedem suam in Calendario spatio 402. annorum, tribus diebus.

Qua rõne omissio diei intercalaris in centesimis annis, quadringẽtesimo quoq; excepto, ad annum Alphonsinũ quadret.

Cur anni centesimi ad æquationẽ anni solaris sint delecti.

QVARE si quolibet spatio quadringentorũ annorũ tres dies intercalares intermittantur, hoc seruato ordine; vt primi tres centesimi post 1600. annum (Annus enim 1600. æquatione non indiget, cum in eo

propter

propter uicinitatem anni 1582. in quo Calendarium est correctum, Æquinoctium nondum diem integrum anticipare potuerit) sint communes, & non bissextiles, quadringentesimus autem quisque bissextilis sit; conseruabitur Æquinoctium circa 21. diem Martij, perinde ac si centesimo trigesimo quarto quoque anno dies intercalaris omitteretur.

ITAQVE etsi in posterum quartus quisque annus de more adhuc sit bissextilis, hi tamen anni 1700. 1800. 1900. bissextiles non censebuntur, (quamuis in bissextilium numero contineantur) sed communes, annus autem 2000. erit bissextilis. Eodemque modo anni 2100. 2200. 2300. communes fient, & annus 2400. bissextilis, atque ita deinceps eodem semper seruato ordine, donec compertum sit, Æquinoctium ita a 21. die Martij discessisse, vt ad eum reuerti non possit, nisi per decretum summi Pontificis extra ordinem intercalatio fiat, aut omissio vnius, pluriumve dierum in aliquo anno, ut supra ostendimus. Nam quod duos illos annos, qui vltra 400. supersunt, neglexerimus, nemo mirari debet: quippe cum in multis annorum millibus vix vnius diei errorem possint efficere, etsi eorum ratio non habeatur: qui tamen error, si ad vnum diem excreuerit, facile per intercalationem extraordinariam vnius diei in aliquo anno communi corrigetur: quòd tunc dies ille anno restituendus sit, qui sine necessitate exemptus est.

Similitudo inter intercalationem quadringētesimo quoque anno, & intercalationem quarto quoq; anno adhibendam.

VIDES ergo rationem hanc intercalationis in centesimis annis institutam, per similem esse consuetæ intercalandi formulæ quarto quoque anno, atque ideo facile a populo memoria posse retineri. Quemadmodū enim quartus quisque annus post CHRISTVM natū bissextilis semper fuit, & erit, alij autem omnes anni, communes; ita post annum 1600. quadringentesimus quisque annus bissextilis erit, reliqui verò omnes anni centesimi, communes. Item quemadmodum inter annos non centesimos, ij tantùm bissextiles sunt, quos quaternarius numerat, quales sunt anni 20. 84. 1588. 3416. &c. ita quoque post correctionem, ex annis centesimis ij duntaxat, quorum centenariorum numerum quaternarius numerat, bissextiles erunt, quales sunt anni 1600. 2000. 2400. 3600. 9600. &c. Nam omnes hos centenariorum numeros 16. 24. 36. 96. quaternarius metitur, vt patet.

Dubitatio, quòd æquatio non recte videatur adhiberi in cētesimis annis, quæ 134. quoque anno fieri deberet.

VERVM dicet aliquis. Hæc intercalaris diei omissio in annis centesimis, maxime quidem ad captum vulgi, & ad memoriam est accomodata, sed minus idonea ad Æquinoctium in 21. die Martij conseruandum videtur. Nam cum ad retinendum Æquinoctium in eodem die, omittendus sit vnus dies intercalaris, pro anni Alphonsini magnitudine, quouis 134. anno, vt supra ostensum est, fit, vt in æquatione, quæ per centesimos annos progreditur, in primo centesimo per omissionem diei intercalaris præueniatur iusta ac legitima æquatio annis 34. in secundo verò centesimo, annis 68. & in tertio centesimo, annis 102. Quæ res non videtur Æquinoctium in sua retinere sede, sed

ab ea

Solutio dubitationis, q; æquatio in centesimis annis adhibita non officiat intercalationi, quæ 134. quoq; anno fieri deberet, sed eam potius perficiat.

ab ea potius deturbare. Attamen si rem paulo attentius considerare velimus, intelligemus, hac nostra æquatione, si anni magnitudo tanta vtique esset, quantam nobis tabulæ Alphonsinæ præbent, Æquinoctium rectius in sua sede conseruari, quàm si quouis anno 134. ea fieret, quod ita planum erit.

STATVAMVS Æquinoctium v. g. contingere aliquo anno in die 21. Martij, sex horis ante ortum Solis, hoc est, media nocte antecedente. Hoc posito, idem post annos 33 $\frac{1}{2}$. anteuertet eam mediam noctem sex horis, fietque circa occasum Solis diei 20. propterea quod in annis 134. vnum diem anticipat, ideoque annis 33 $\frac{1}{2}$. quartam partem diei, hoc est, sex horas. Post annos vero 67. eadem de causa idem in meridie eiusdem diei 20. reperietur. Et post 100. annos in ortu Solis eiusdem diei 20. Ita vt post spatium 100. annorum Æquinoctium a prima sibi assignata sede recesserit versus initium mensis per tres quartas partes diei, hoc est, per horas 18. Quod si hoc anno centesimo dies intercalaris non eximatur, sed expectetur annus 134. excrescet hic recessus versus mensis initium ad 24. horas, Æquinoctiumque ante diem 20. media nocte accidet, antequam dies anno 134. eximatur; semperque hoc eueniet quolibet spatio 134. annorum. At si primo centesimo anno subtrahatur dies intercalaris, etiamsi anticipatio Æquinoctij nondum ad integrum diem, sed ad horas duntaxat 18. excreuerit, deducetur Æquinoctium ex ortu Solis diei 20. in ortum Solis diei 21. distabitque sex horis versus finem mensis a puncto primum assignato, non autem horis 18. versus principium mensis. Deinde in secundo centesimo, cum primum Æquinoctium ad meridiem diei 20. peruenerit, restituetur idem, per subtractionem diei intercalaris, in meridiem diei 21. distabitque horis 12. a prima sede. At verò in tertio centesimo, cum iam Æquinoctium attigerit Solis occasum diei 20. reuocabitur idem, per alterius diei exemptionem, ad Solis' occasum diei 21. atque a prima sede horis 18. distabit. Deinceps autem sensim distantia hæc imminuetur, donec in quarto centesimo per 18. horas imminuta sit, (quod centesimo quoque anno Æquinoctium horis 18. sedem suam anteuertat) atque idcirco in prima rursum sede, hoc est, in media nocte ante diem 21. existat, cum quarto illo centesimo dies intercalaris non omittatur, sed de more intercaletur.

VIDES ergo, si dies vnus quolibet anno 134. excerperetur, quod fortassis non paucis videri possit expedire, Æquinoctium semper recessurum versus principium mensis a sede sibi assignata, ut recessus hic prope annum 134. ad diem ferè integrum excrescat. Secundum verò nostram æquationem in centesimis annis institutam, non posse distantiam Æquinoctij a prima sua sede distare 24. horis, sed ad summum, horis 18. atque idcirco rectius conseruari Æquinoctium ad diem 21. si in centesimis annis fiat æquatio, quàm si annus 134. expectetur.

ADDE quod nostra hæc æquatio in centesimis annis adhibita non

solum,

ſolum, vt antea dictum eſt, ad ſolitam intercalandi rationem quadriennalem conformatur, ſed eadem prorſus eſt ratio in vtraque, quod ad conſeruationem Æquinoctij in eadem ſede attinet. Nam ſicut primo anno poſt biſſextum Æquinoctium verſus finē menſis prolabitur ſex horis; ſecūdo horis 12. & tertio horis 18. propter ſenas horas in ſingulis annis cōmunib. omiſſas; anno deniq; quarto ob intercalationem vnius diei prope anni initium, non expectatis 24. horis expletis, in eandem ſedem reſtituitur: ita in quolibet ſpatio quadringentorum annorum accidit, ſi primi tres centeſimi fiant communes, & quartus intercalaris, vt ex dictis liquidò conſtat.

Aequationē in centeſimis annis adhibitam eodē modo conſeruare æquinoctiū in eodem die, quo per intercalationem quarto quoq; anno conſeruatur.

QVID quod eandem propemodum rationem intercalandi Arabes in æquatione anni Lunaris ſequuntur? Numquam enim expectant, donec ex horis omiſſis dies integer conſletur, ſed quotieſcunque ex illis horis maior numerus, quàm 12. componitur, inſtituunt annum intercalarem, adijcientes vnum diem anno Lunari dierum 354. quem Emboliſmum appellant, vt ſcilicet annus Lunaris æquetur. Qua de re legendus eſt Campanus in Computo maiori, & Paulus Middelburgenſis lib. 2. ſuæ Paulinæ. Sed vt planius percipiatur, non potuiſſe commodiorem, & vero magis ſimilem æquationis viam iniri, quàm eam, quæ hoc Capite a nobis explicata eſt, afferemus in medium argumenta, ſeu potius cauillationes Mæſtlini, aduerſus eam æquandi Solaris anni rationem. Verùm prius inſequenti Cap. explicanda paulo diligentius erit tota periodus anomaliæ Æquinoctiorum, & inæqualitatis annorum, ſecundum hypotheſes Nicolai Copernici. Hinc enim clariſſime apparebit, & formulam æquationis præſcriptam aptiſſimam eſſe, & Mæſtlinum in ea oppugnanda uafrum admodum fuiſſe, ac malitioſum.

DE PERIODO ANOMALIAE AEQVINOctiorum, & inæqualitatis annorum ex Nicolai Copernici doctrina.

CAP. VI.

QVONIAM ad funditus euertendam Solaris anni æquandi formulam proximo Capite explicatam, temerè affirmat Mæſtlinus, Æquinoctium vernum, ſi ea adhibeatur, ex die 21. Martij non ita poſt multa annorum millia ad 27. vſque prolapſurum, & ad diem 21. amplius non rediturum: additque medium Æquinoctium hoc tempore in diem 23. Martij incidere, atque Æquinoctium verum a medio tum progrediendo, tum regrediendo toto quatriduo diſcedere poſſe; operæ pretium me facturum exiſtimo, ſi ad eludendam huius vaticinatoris inſaniam, pro Apologiæ inſtituto, breuiter

uiter proponam hoc Cap. ob oculos Æquinoctia tam vera, quàm media totius periodi anomaliæ Æquinoctiorum, atque annorum Solarium inæqualitatis, ex tabulis Prutenicis, quæ apud omnes ferè iam solæ in pretio sunt, & ex quibus Mæstlinus omnia sua argumenta confinxit, atque deprompsit. Ita enim calumniæ eius, quas in æquatione Æquinoctiorũ, quæ in nouo Calendario præscribitur, oppugnanda hoc loco adhibet, omnibus fient manifestæ, planumque efficietur, Æquinoctium vernum, adhibita nostra intercalandi formula, non tanto spatio a die 21. recedere, quanto is falso, & solo contradicendi studio ipsum digressurum vaticinatur.

ET quoniam Nicolaus Copernicus, ex cuius doctrina Prutenicæ tabulæ extruuntur, statuit periodum anomaliæ præcessionis Æquinoctiorum confici spatio 1717. annorum Ægyptiorum, qui constituunt annos Iulianos, quibus nunc vtimur, 1715. & dies 302. partiemur totum hunc orbem, & reuolutionem in 8. partes præcipuas, primùm quidem in quatuor Quadrantes, singulos deinde quadrantes in binas partes æquales, vt tempus cuiuslibet harum octo partium æqualium complectatur annos 214. dies 174. ac horas 15.

Periodus anomaliæ æquinoctiorũ quando inceperit ante Christi ortum.

HABVIT autem hęc reuolutio anomaliæ suum initium annis 63. completis, & diebus 227. Horis 20. ac Min. 42. ante CHRISTVM natum: propterea quod tanto temporis interuallo æqualis, siue medius motus eius anomaliæ conficit arcum a Copernico assignatum pro Radice ipsius ad initium annorum Domini: quæ Radix continet Sig. 0. Grad. 6. Min. 40. Sec. 27. Ter. 28. Quar. 6. Si igitur annis 63. & diebus 227. Horis 20. ac Min. 42. ante CHRISTI Ortum elapsis adijciantur anni 1715. & dies 302. totius circuitus ac reuolutionis, comperiemus eandem anomaliam denuo reuolutionem suam inchoare anno Domini 1653. die 25. Martij, secundum Calendarium nouum, cum prioris reuolutionis principiũ incidisset in 18. diem Maij, si tunc annus Iulianus fuisset in vsu. Hinc per additionem continuam annorum 214. dierum 174. Hor. 15. colligentur anni, in quibus eadem reuolutio illas octo partes totius periodi occupabit, vt in subiecta formula factum est, in qua duæ reuolutiones integræ sunt descriptæ.

Periodus anomaliæ æquinoctiorũ quo anno Christi iterum inceptura sit.

Quando

Quãdo anomalia æquinoctiorum in qualibet octo partium existat.	Anni Domini Labentes.	Dies	Menses
In principio reuolutionis, seu primi quadrantis.	*63. ante Christũ natũ expleto. & 1653.*	*18. 25.*	*Maij. Martij.*
In medio primi quadrantis.	*151. & 1867.*	*8 18.*	*Nouemb. Septemb.*
In fine primi quadrantis, & principio secundi.	*366. & 2082.*	*2. 13*	*Maij. Martij.*
In medio secundi quadrã tis.	*580. & 2296.*	*23. 4.*	*Octob. Septemb.*
In fine secundi quadrantis, & principio tertij.	*795. & 2511.*	*16. 1.*	*Aprilis. Martij.*
In medio tertij quadrantis.	*1009. & 2725.*	*7. 25.*	*Octob. Augusti.*
In fine tertij quadrantis, & principio quarti.	*1224. & 2940.*	*31. 16.*	*Martij. Februarij.*
In medio quarti quadrãtis.	*1438. & 3154.*	*21. 12.*	*Septemb. Augusti.*
In fine quarti quadrantis, seu totius reuolutionis, & in principio nouæ reuolutionis.	*1653. & 3369.*	*25. 2.*	*Martij. Februarij.*

ÆQVINOCTIVM igitur verum, ac medium inter se non differunt, sed simul fiunt, quando anomalia est tam in principio suæ reuolutionis, quàm in fine secundi quadrantis, hoc est, in principio tam primi, quàm tertij quadrantis: quia tunc æquatio præcessionis nulla est. Maxima autem inter vtrumque Aequinoctium differentia est, cum anomalia finem tum primi, tum tertij quadrantis possidet in sua reuolutione: quia æquatio præcessionis tunc maxima est. Differentia denique inter vtrumque Æquinoctium in medio cuiusque quadrantis mediocris est: quod tunc æquatio præcessionis medio modo se habeat; adeo vt in tota periodo anomaliæ bis vtrumque Æquinoctium simul

Aequinoctiũ verum ac medium quãdo simul fiãt & quando maximè inter se differant, & quando mediocris sit eorum differentia.

fiat, & bis maxime alterum ab altero differat, quater autem eorum differentia in mediocritate quadam consistat.

Annus tropicus, quando sit maximus, & quando minimus, & quando medio se habeat modo.

RVRSVS annus tropicus, seu vertens maximus est, quando anomalia & in principio suæ reuolutionis, & in fine existit, scilicet in initio primi quadrantis, & in fine quarti. Minimus autem est, cum eadem anomalia in medio suæ reuolutionis constituitur, hoc est, in fine secundi quadrantis, siue in principio tertij. In alijs denique locis anomaliæ, mediocris est. Atque huius varietatis causa est, quia præcessio Æquinoctiorum vnius anni, quæ semper ab anno sidereo æquali (qui continet Dies 365. Hor. 6. Min. 9. Sec. 39. ex Thebitij, & Copernici sententia) subtrahenda est, vt anni tropici magnitudo relinquatur, tam in suæ reuolutionis principio, quàm in fine tardissima est. In medio autem velocissima. Alijs denique in locis medio modo se habet inter tardissimum, ac velocissimum eius motum. Itaque in tota periodo anomaliæ præcessionis Æquinoctiorum annus semel maximus est, semel minimus, & sæpius mediocris; ita tamen, vt semper duorum annorum a minimo anno vtrinque æqualiter distantium magnitudines sint inter se æquales. Quæ omnia in tabula insequenti continentur, vbi tempus veri ac medij Æquinoctij, quando anomalia circa octo illa loca totius reuolutionis ab anno 1653. inchoatæ existit, supputatum est, vnà cum anni uertentis magnitudine. Facta autem est supputatio ad annos bissextiles, qui propinquiores sunt annis, in quibus anomalia in octo illis locis existit, (excepto anno 1653. qui principium est reuolutionis, & ad quem calculus subductus est, licet non sit bissextilis) quòd in bissextilibus annis minor varietas cernatur in Solis ingressu in primum gradum Arietis. Calculus quoque ad æquationem Calendarij restituti, quæ per 400. annos progreditur, accommodatus est. Negleximus tamen horas in æquinoctijs, quod satis esse visum sit, si dies verni æquinoctij cum tempore ante, uel post meridiem, aut mediam noctem scriberetur, horis omissis.

Anno 1653. quando reuolutio anomaliæ præcessionis æquinoctiorum incipit.

Æquinoctium	verum	fiet	20. Martij post med. noc.
	medium		20. Martij post med. noc.

Annus tropicus continebit Dies 365. Hor. 5. Min. 55. Sec. 37. Ter. 40. quæ anni magnitudo fuit etiam anno 63. ante CHRISTI Domini ortum, & secundum quam Aequinoctium diem unum anticipat annis ferme 329.

Anno

Anno 1868. cum anomalia erit iuxta medium primi quadrantis suæ reuolutionis.

Æquinoctium { verum / medium } fiet { 21. Martij post med. noc. / 20. Martij circa ortum ☼ }

Annus tropicus continebit Dies *365. Hor. 5. Min. 53. Sec. 52. quæ anni magnitudo conuenit etiam tempori circa annum Domini 151. & secundum quam Aequinoctium anticipat diem vnum annis propemodum 231.*

Anno 2080. obtinente anomalia finem ferme primi quadrantis, & principium secundi suæ reuolutionis.

Æquinoctium { verum / medium } fiet { 21. Martij circa occasũ ☼ / 20. Martij post mer. }

Annus tropicus erit Dierum 365. Hor. 5. Min. 49. Sec. 16. Ter. 29. quæ anni magnitudo quadrat etiam in tempus circa annum Domini 366. & secundum quam anticipatio Aequinoctij per vnum diem requirit annos ferè 134.

Anno 2296. cum anomalia circa medium secundi quadrantis suæ reuolutionis versabitur.

Æquinoctium { verum / medium } fiet { 21. Martij post merid. / 20. Martij sub occasũ ☼ }

Annus tropicus erit Dierum 365. Hor. 5. Min. 44. Sec. 46. Ter. 59. quæ anni magnitudo fuit etiam circa annum Domini 580. & secundum quam anticipat Aequinoctium vnum diem annis ferè 94.

Anno 2512. quando anomalia erit iuxta finem secundi quadrantis, & in principio ferè tertij, videlicet in medio totius reuolutionis.

Æquinoctium	verum	fiet	21. Martij ante mer.
	medium		21. Martij ante mer.

Annus tropicus erit Dierũ 365. Hor. 5. Min. 42. Sec. 55. Ter. 7. quæ anni magnitudo extitit quoque circa annum Domini 795. & secundum quam, ut Aequinoctium anticipet vnum diem. requiruntur ferè anni 84

Anno 2724. anomalia occupante medium fermè tertij quadrantis suæ reuolutionis.

Æquinoctium	verum	fiet	20. Martij post med. noc.
	medium		21. Martij circa occasũ ☉

Annus tropicus erit Dierũ 365. Hor. 5. Min. 44. Sec. 46. Ter. 59. quæ anni magnitudo fuit etiam circa annum Domini 1009. & ad anticipationem Aequinoctij per vnum diem postulat fermè annos 94.

Anno 2940. versante anomalia in fine prope tertij quadrantis suæ reuolutionis, & in principio ferè quarti.

Æquinoctium	verum	fiet	19. Martij post med. noc.
	medium		21. Martij circa ortum ☉

Annus tropicus erit Dierũ 365. Hor. 5. Min. 49. Sec. 16. Ter. 29. quæ anni magnitudo quadrat etiam in tempus circa annum Domini 1224. postulatq; annos propemodum 134. vt Aequinoctium anticipare possit vnum diem.

Anno 3156. cum anomalia erit ferè in medio quarti quadrantis suæ reuolutionis.

Æquinoctium { verum / medium } fiet { 20. Martij circa occasũ ☉ / 21. Martij circa merid.

Annus tropicus erit Dierũ 365. Hor. 5. Min. 53. Sec. 52. quæ anni magnitudo extitit etiã circa tempora anni Domini 1438. & secundum eam, vt Aequinoctium anticipet vnum diem, requiruntur propemodum anni 231.

Anno 3368. quando anomalia tenebit ferè finem totius reuolutionis, hoc est, in fine quasi quarti quadrantis versabitur.

Æquinoctium { verum / medium } fiet { 21. Martij circa mer. / 21. Martij circa mer.

Annus tropicus erit Dierũ 365. Hor. 5. Min. 55. Sec. 37. Ter. 40. quæ anni magnitudo conuenit etiam in tempora circa annum Domini 1653. & circa annum 63. ante CHRISTI ortum: requirit autem annos ferè 329. vt Aequinoctium anticipet vnum diem. Et si annus haberet semper hanc magnitudinem, omittenda esset intercalatio bissextilis consueta quolibet anno 329.

EX his facile conijci potest, quanta confusio oriretur in orbe Christiano vniuerso, si æquatio Æquinoctij secundum verum motum esset instituenda, quippe quæ sæpissime in spatio 1715. annorum mutanda esset, pro uaria anni magnitudine, quæ mirum in modum eo in spatio continenter crescit, atque decrescit. Quæ res magnam omnibus Ecclesijs solicitudinem inijceret, cum perpetuò ambigerent, num hoc, vel illo anno bissextili dies intercalaris omittendus esset, cogerenturque ea de re Astronomorum sententias explorare quotannis, quod absurdum esset omnino, & ad hoc vsque tempus inauditum. Confusio inter Christianos, si æquatio æquinoctij ad motũ uerũ institueretur.

SIMVL illud constat, nullam æquationem anni Solaris, quæ præcipiat certis, statisque semper temporibus diem intercalarem esse omit-

omittendum, (qualis eſt noſtra, ſtatuens, vt quadringenteſimo quoque anno tres dies intercalares eximantur) omni ex parte quadrare poſſe vero motui Solis, ita vt Æquinoctium perpetuo ad diem 21. Martij retineat, atque conſeruet: propterea quod ſecundum verum motum modo plures anni requiruntur, modò pauciores, quibus Æquinoctium per vnum diem in Calendario verſus initium menſis progrediatur.

Aequinoctium ſecundum æquationem noui Calendarij non longè à die 21. Martij recedere, ideoque meritò eam eſſe inſtitutam ad annum Alphõſinũ, qui medius eſt.

CONSTAT præterea, Æquinoctium vernum in tota proxime futura periodo, quæ ab anno 1653. incipiet, a ſua ſede non multo longius, quàm ſpatio vnius diei in vtramuis partem declinare, etiamſi æquatio intercalationis noui Calendarij adhibeatur, vt recte Alphonſini anni magnitudo, quæ media quodammodo eſt inter maximam ac minimam, aſſumpta ſit, ex qua intercalationis formula præſcribatur; quandoquidem ea formula & æquabilis eſt, & vniformis, atque ad vulgi captum accommodatiſſima, & quæ Æquinoctium circa diem 21. Martij, in quo eius ſedes conſtituta eſt, ita detineat, vt ab eo non procul recedere poſſit, ſed modo eum antecedat, modo ſubſequatur, modo denique in ipſum diem 21. incidat.

Differentiã inter uerum ac mediũ æquinoctium nõ attingere diẽ vnũ cum ſemiſſe.

POSTREMO colligitur ex his, quæ diximus, in tota una periodo anomaliæ Æquinoctiorum diſcrimen inter verum mediumque Æquinoctium ad duos integros dies nunquam excreſcere, immo neque ad ſeſquidiem: quod tamen per calumniam Mæſtlinus totum quatriduum poſſe conficere affirmat. Qua in re cum doctrina Copernici, quam ipſe tantopere iactat, manifeſtiſſime pugnat. Hoc autem ita quoque planum fiet. Æquinoctium verum, ac medium ſimul eodem temporis momento fiunt, quoties æquatio præceſſionis nulla eſt, quod quidem fit, anomalia præceſſionis obtinente principium, vel medium, vel finem ſui ambitus, ac reuolutionis: Plurimum verò alterum ab altero diſtat, cum eadem æquatio maxima eſt, quod quidem fit, quoties anomalia verſatur in principio ſecundi quadrantis, & quarti ſuæ reuolutionis.

Aequinoctiũ uerum ac medium quãdo ſimul fiãt, & quando maxime inter ſe diſtẽt.

Aequinoctiũ medium quãdo antecedat, aut ſequatur uerum.

PORRO quando duo hæc Æquinoctia inter ſe differunt, medium antecedit, & verum ſequitur, hoc eſt, Æquinoctium medium contingit ante verum, quando æquatio præceſſionis Æquinoctiorum mediæ præceſſioni adimitur, vt vera præceſſio colligatur; quod quidem fit, quotieſcunque duplicata anomalia ſemicirculo minor eſt, id eſt, quando anomalia Æquinoctiorum nondum ſecundum quadrantem totius periodi confecerit. Medium verò Æquinoctium ſequitur, & verum præcedit, hoc eſt, Æquinoctium verum ante medium accidit, quando æquatio præceſſionis Æquinoctiorum mediæ præceſſioni adijcitur, vt vera præceſſio componatur; quod quidem vſu venit, quandocunque anomalia duplicata maior eſt ſemicirculo, videlicet quando anomalia Æquinoctorum iam tranſierit ſecundum quadrantem totius periodi.

TANTO autẽ tẽpore vnum æquinoctiũ alterum præcedit, aut ſequitur,

tur, quantũ satis est, vt Sol motu suo vero arcum æquationis præcessionis Æquinoctiorum percurrat. Quoniam verò maxima Æquinoctiorum æquatio nunquam excedit Gr. 1. Min. 11. Sec. 22. Ter. 30. & motus Solis diurnus nullo tempore minor est, quàm Gr. 0. Min. 56. Sec. 46. efficitur, vt tempus inter verum, ac medium Æquinoctium nunquam excedat diem 1. & hor. 6. aut paulo amplius, etiam tum, cum motus Solis tardissimus est, & Æquinoctiorum æquatio maxima: vt vehementer mirer, quid in mentem venerit Mæstlino, cum veluti somnians dixit, differentiam inter vtrumque Æquinoctium ad totum quatriduum posse excrescere, mediumque Æquinoctium hoc seculo contingere die 23. Martij, cum tamen ab anno CHRISTI Domini 1653. vsque ad annum 3368. vna tota reuolutione anomaliæ diem 21. nunquam transgrediatur, vt ex superiori calculo manifestum est.

Quantum sit maximũ discrimen inter uerum ac medium æquinoctium.

SED videor mihi videre causam erroris Tubingensis istius Mathematici. Ratiocinatus est de medio, ac vero Æquinoctio, sicut de media, ac vera coniunctione, seu oppositione Luminarium solemus. Putauit enim tum demum Æquinoctium fieri medium, quando linea medij motus Solis cum puncto medij Æquinoctij coniungitur; quemadmodum media coniunctio, oppositiove Solis ac Lunæ accidit, quando lineæ mediorum motuum Solis & Lunæ coniunguntur, vel opponuntur. Ex quo fit, vt si punctum Æquinoctij medij existat tunc inter punctum veri Æquinoctij, & corpus Solare, Æquinoctium verum a medio absit maiori interuallo, quàm prostaphæresis, siue æquatio præcessionis Æquinoctiorum postulat; quanquam neque sic ad totum quatriduum peruenire possit hæc distantia, cum æquatio Solis nunquã duos gradus contineat.

Quid deceperit Mæstlinũ, ut putauerit, æquinoctium medium à uero abesse posse toto quatriduo.

SED hallucinatus est iste Lynceus Mathematicus. Alia enim ratio est Æquinoctij medij, & alia coniunctionis, uel oppositionis Luminarium mediæ. Æquinoctium siquidem medium fit, cum primùm Sol punctum medij Æquinoctij attigerit, vt Astronomi docent. Erasmus enim Reinholdus Astronomus peritissimus in tabulis Prutenicis, Pręcepto 22. ita scribit. *Non dubium est, Solem conficere vernum Aequinoctium, cum tanto interuallo adhuc præcedit primam stellam Arietis, quantum interiectum est inter ipsam vernam sectionem vtriusque circulorum, Aequinoctialis, atque obliqui, & eandem stellam.* Intelligendum autem hoc esse tam de verna sectione media, quàm de vera, colligitur ex 10. Præcepto, vbi differentiam inter medium, & apparens Æquinoctium appellat Prosthaphæresim, seu æquationem Æquinoctiorum, quæ maxima scrupulorum est 71. primorum, & secundorum 22. cum semisse vnius secundi.

Aequinoctiũ medium quando fiat.

MVLTO clarius idem docet Iosephus Moletius celebris Astronomus in tabulis Gregorianis, Canone 13. cum sic ait. *Fit Aequinoctium apparens, quando Sol ingreditur punctum sectionis Eclipticæ, & Aequatoris apparentis: Medium vero, quando Sol intrat punctum sectionis Aequatoris medij, & Eclipticæ. Et ideo Aequinoctium verum fit, quando Sol*

do Sol antecedit primam Arietis stellam tanto spatio, quanta est vera præcessio Aequinoctiorum ad datum tempus: Medium autem, quando Sol antecedit tanto interuallo primam Arietis stellam, quantus est arcus mediæ præcessionis. Differentia inter hæc duo Aequinoctia, est tempus respondens prosthapharesi Aequinoctiorum.

NON igitur medium Aequinoctium fit, quando linea medij motus Solis punctum medij Aequinoctij occupat, vt perperam vult Mæstlinus, sed quando Sol ipse punctum illud possidet, vt nos tradidimus. Nam si medium fieret Aequinoctium, quando Sol medio suo motu sectionem vernam mediam obtinet, non semper simul fierent verum ac medium Aequinoctium, quando prosthaphæresis Aequinoctiorum nulla est; quòd raró admodum tunc verus Solis motus a medio non differat. Hoc autem cum omnibus Astronomis pugnat, quippe qui omnes doceant, medium Aequinoctium vno cum vero contingere, quando prosthaphæresis præcessionis Aequinoctiorum nulla est.

Quare Mæstlinus putauerit, æquinoctiũ verũ prolapsurum ad diem 27. Martij.

VERVM proferamus calculum ad annos aliquot vlteriores, vt appareat, quàm temerarius, atque inconsideratus in hoc quoque Mæstlinus fuerit, cum asseruit, Aequinoctium prolapsurum ante annum Domini 15000. ad diem 27. Martij, si ratio æquandi anni Solaris in nouo Calendario præscripta seruetur. Quod quidem non ex calculo aliquo asseruit, sed ex falsa opinione, qua ęquinoctiũ medium die 23. Martij accidere existimauit, verumque Aequinoctium a medio distare posse toto quatriduo. Hinc enim, & non aliũde colligitur, verum Aequinoctium prolapsurum aliquando ad diem 27. Martij, & progressurum ad diem 19. vsque. Hoc autem falsum esse, calculus subiectorum annorum euidenter demonstrat.

Aequi-

Aequinoctium ergo vernum fiet		
Anni Domini	Dies Martij	Tempus ante vel post meridiem, aut med. noct.
4709.	*21.*	*post med. noc.*
5084.	*21.*	*ante med. noc.*
5209.	*23.*	*circa med. noc.*
6004.	*23.*	*sub occ. Solis.*
10020.	*23.*	*post med. noc.*
15002.	*21.*	*post med. noc.*
15004.	*20.*	*circa med. noc.*
15102.	*21.*	*post med. noc.*
15202.	*21.*	*post med. noc.*
15604.	*22.*	*post med. noc.*
15804.	*23.*	*circa med. noc.*
20004.	*20.*	*post mer.*
20005.	*20.*	*post med. noc.*

VBI est, obsecro, in his 13. annis vsque ad 20005. annum Æquinoctium die 27. Martij? Ego certe reperio, id vltra biduum, aut triduum, & paulo amplius a die 21. non abesse, etiamsi verum Æquinoctium ex tabulis Prutenicis, adhibita semper formula æquationis Calendarij Gregoriani, supputetur. Sed videlicet Mæstlinus, homo simplex, neminem nostrum fore existimauit, qui ad eius vaticinationem de prolapsione Æquinoctij ad 27. diem excutiendam, in futura secula numerando, progrederetur: quod idem nobis antea de festo Paschæ anni 1582. ex superioribus seculis obiecit.

QVOD si post tantum annorum interuallum (si mundus tam diu duraturus est, ne fortè aduersarius temerè clamet, quod non semel facit, & quidem importunissime, nos diem nouissimum non credere, perinde ac is, qui calculum ad aliquot annos futuros extendit, pro certo asserat,

Calẽdariũ nouũ esse pfectũ, ẽtsi tabulæ Prutenicæ ueris motib. adhuc cõsẽtirẽt post annos 20000.

to aſſerat, mundum totos eos annos duraturum) conſtaret, tabulas Prutenicas adhuc congruere motibus cæleſtibus, quis non videt, ſi in Eccleſiaſtico computo regulare quid, atque æquabile ad feſta mobilia ex motibus cælorum cognoſcenda eſt proponendum rudi populo, (quod omnino eſſe neceſſarium, abunde Cap. iiij. & alijs in locis a nobis oſtenſum eſt) aptiſſimam eſſe noſtram intercalandi rationem, quæ ad anni magnitudinem mediam accommodata per 400. annos progreditur? Hac enim intercalationis formula adhibita, Æquinoctium ſuapte ſponte ad diem 21. Martij redit, licet propter anni Solaris inæqualem magnitudinem, ſiue Æquinoctiorum præceſſionem inæqualem, ſoleat interdum a die 21. aliquantum vltro citroque euagari: ut iure optimo æquatio hæc noſtra Æquinoctium circa diem 21. Martij conſeruare dici poſſit.

Cur æquinoctiũ per æquationem noui Calendarij frequentius poſt diem 21. Martij contingat in cælo, quam ante.

NON eſt tamen prætereundum hoc loco, Æquinoctium, ſi æquatio ad Alphonſinum annum, ſiue medium inſtituta adhibeatur, frequentius conſequi diem 21. menſis Martij, quàm anteuertere, maiorique interuallo ab eodem die 21. verſus menſis finem recedere, quàm verſus principium menſis. Quoniam enim, vt dictum eſt, minimus annus requirit annos 84. ad Æquinoctij anticipationem per vnum diem, Alphonſinus autem, ſiue medius poſtulat annus 134. & maximus annos 329. fit, vt maior ſit velocitas, qua æquationẽ maximo anno debitam præuenimus, quàm tarditas, qua æquationem minimo anno reſpondentem prorogamus. Quare, cum annus ferè eſt maximus, deuoluetur quidem Æquinoctium ad poſteriores dies mẽſis, quòd plures dies intercalares per noſtram æquationem medij anni omittantur, quàm res exigit; & quando annus fermè minimus eſt, Æquinoctium ad priores dies menſis regredietur, non tanta tamen celeritate, quanta ad finem menſis eſt prolapſum, propterea quòd non tot dies intercalares per æquationem noſtram anni Alphonſini retenti ſunt, qui propter annum minimum debuiſſent omitti, quot prius omiſſi ſunt, quos maximus annus retinendos eſſe præſcribebat.

Aequationẽ quãcunque, præter eam, quæ ad medium annum inſtituitur, deturbare equinoctiũ è propria ſede longius, quàm oportet.

SED vt euidentius adhuc appareat, neceſſario aſſumptum eſſe annum medium, ut æquatio ſtata ac determinata præſcriberetur, non autem annum minimum, maximumve, ut Cap. v. tradidimus, ſupputauimus Æquinoctium anni 5084. adhibita æquatione tum ſpatio quouis annorum 84. quos minimus annus requirit ad anticipationem Aequinoctij per unum diem, tum ſpacio quolibet annorum 329. quos maximum annum poſtulare diximus, ut Aequinoctium anticipet vnum diem. Itaque ſi prior æquatio uſurpetur, ablati erunt anno 5084. (decem illis, qui anno correctionis exempti ſunt, annumeratis) dies omnino 51. incidetque Aequinoctium in 7. fermè diem Aprilis, diebus ſcilicet 17. poſt diem 21. Martij. Si autem poſterior æquatio adhibeatur, ablati erunt omnino dies duntaxat 21. Aequinoctium vero cadet in diem ferè 7. Martij, nimirum 14. diebus propemodum ante diem 21. Martij. At noſtra æquatione adhibita, omiſſi ad eum an-

num

num uſque, erunt dies 36. & Aequinoctium die 21. Martij ante mediam noctem ferè continget, ut ex proximo calculo ſuperiorum 13. annorum manifeſtum eſt. Vides igitur, Aequinoctium ex minimi anni æquatione à die 21. Martij uerſus poſteriores menſes nimis magno interuallo recedere, ex æquatione uero anni maximi nimis longè uerſus initium menſis ab eodem die 21. relabi: quod tamen æquatio medij anni circa eundem diem 21. conſeruat, atque tuetur. Eodem pacto calculus indicabit, æquationem ad quemcunque annum inſtitutam, præterquam ad medium, Aequinoctium è propria ſede, quam ei die 21. Martij fiximus, longius, quàm oportet, deturbare. Patet hoc ex anni magnitudine Dierum 365. Hor. 5. Min. 53. Sec. 2. Ter. 37. quæ annos fermè 207. ad anticipationem unius diei poſtulat, ac proinde apta eſſe videri poſſit, ut ad eam æquatio præſcriberetur, cum anni 207. medium pene locum obtineant inter annos 84. & 329. quos minimum, ac maximum annum requirere diximus, ut Aequinoctium anticipet unum diem in Calendario. Videamus ergo, an hæc æquatio tam bene Aequinoctium ad diem 21. conſeruet, quàm noſtra. Igitur calculus docet, anno 2940. quo per hanc æquationem exempti erunt dies 18. in uniuerſum, Aequinoctium fieri die 18. Martij ſub ortum Solis, nimirum 3. diebus & eò amplius, ante diem 21. Martij: Anno uero 10020. quo, eadem æquatione adhibita, ablati erunt omnino dies 51. Æquinoctium contingere die 1. Martij ſub ortum etiam Solis, diebus ſcilicet 20. & eo amplius, ante diem 21. Martij. Conferamus iam hæc Aequinoctia cum Aequinoctijs eorundem annorum ex noſtra æquatione, comperiemusque eam (etſi anni 134. quibus ſecundum eam unum diem anticipat Aequinoctium, non obtineant medium locum inter annos 84. & 329. quos minimus, & maximus annus ad unius diei anticipationem exigunt) tanto interuallo Aequinoctium ex ſede propria non detrudere; cum anno 2940. Aequinoctium exibeat die 19. Martij poſt med. noc. Anno uero 10020. idem reijciat in diem 23. Martij poſt med. noc. Ex quo efficitur, noſtram æquationem a nemine iure reprehendi poſſe, cum nulla aptior afferri poſſit; niſi quis inęquabilem, atque irregularem, pro uaria anni magnitudine, uarijs temporibus dicat adhibendam eſſe: quod iam dudum ab uſu & conſuetudine Eccleſiæ excluſimus.

Aequationē ad medium annum inſtitutam iure non poſſe reprehendi.

ARGVMENTA MAESTLINI ADVERSVS rationem Solaris anni æquandi, in quadringentis quibusque annis adhibendam, eorumque solutiones.

CAP. VII.

TAMETSI ex ijs, quæ superioribus duobus Capitibus scripsimus, facili negotio refutari possunt omnia, quæ aduersus Gregorianam anni correctionem (quod ad Aequinoctij restitutionem ad diem 21. Martij, eiusque in eodem conseruationem attinet) afferri possunt: vt tamen veritas magis appareat, dissoluemus hoc Capite omnia argumenta nostri aduersarij, quæ ad eneruandum funditus nouum Calendarium plurima confinxit, eaque omnia simul suum in librum congessit. Ac primum dissimulandum non est, eum in hac re ualde malitiose facere, quod in quibusdam annis Aequinoctium, quod tabulæ Prutenicæ die 22. Martij post meridiem exhibēt, diei sequenti ante meridiem ascribat: & cōtra quod eædem tabulæ statuunt accidere 21. Martij, ante meridiem, conijciat in diem antecedētē post meridiē, ut hac ratione Astronomię ignaris uel falso persuadeat, Aequinoctium plus æquo ex nostra æquatione, a 21. Martij recedere. Nec minus veteratorem se præbet, dum, ut Aequinoctium ostendat non in 21. diem Martij, sed in 20. cadere, calculum annis bissextilibus accommodat, in quibus necessario, propter diem intercalarem additum, Aequinoctium citius contingit, quàm in communibus annis. Id quod apparet in annis 1584. 1596. ut alios præteream, in quorum priore Aequinoctium asserit cadere in diem 20. Martij, & horam 10. post meridiem, in posteriore uerò in horam 9. post meridiem eiusdem diei 20. Hoc autem nostræ æquationi non repugnat. Cum enim hi anni sint bissextiles, mirum non est, Aequinoctium in ijs fieri die 20. non autem 21. Quinimo (quando ita urget) recte dicere possumus, more Ecclesiastico, Aequinoctium utrumque diei 21. tribuendum esse, cum in nocte diem 21. antecedente, hoc est, post occasum Solis diei 20. fiat. Sed his prætermissis, ex quibus tamen conijci licet, quàm solida sint eius argumenta, quæ tam ueteratoria ratione nituntur, ad rem ipsam ueniamus.

Malitia Mæstlini & fraus in æquinoctio noui Calēdarij oppugnādo.

PRIMVM igitur Mæstlinus anxio ac solicito animo apud se exquirit, utras tandem tabulas Astronomicas Gregoriana hæc Calendarij emendatio sequatur, Alphonsinasne, an Prutenicas. Et postquam nonnullis coniecturis concludit, Prutenicas adhibitas esse, uociferatur, & clamitat, prima noui Calendarij fundamenta uacillare, propterea

1. argumen. Mæstlini, ex inconstantia tabularū Astronomicarū.

pterea quod nullarum, ut ait, tabularum ad hanc uſque diem editarum calculus cum cælo exactè congruit; quippe quæ incertæ ſint, & ſtrenuum aliquem reſtitutorem deſiderent: atque hanc communem eſſe omnium Mathematicorum querelam affirmat, ex quo colligit Calendarium nouum nulla ratione eſſe perfectum, aut perpetuum, ac proinde neque omnibus ſeculis ſine ulla mutatione duraturum, cum eius fundamentum minime firmum ſit.

DEINDE (libet enim omnia huius præſtigiatoris argumenta ſimul exponere, ut eius præſtigiæ vniuerſæ pariter euaneſcant) Aequationem noſtram funditus euertere conatur exemplis uarijs tum ad annos præſentes, tum ad futuros, ac præteritos pertinentibus. Nam de annis præſentibus ita ſcribit. 2. argumētū Mæſtlini, ex æquinoctijs annorū præſentium.

Sed quid multis? Quid iactat Calendarij auctor, Pontifex, & eorum aſſeclæ, huius Calendarij perfectionem? cum tamen præſentium, quibus iam viuimus, annorum experientia eam falſitatis coarguat? Nec enim omiſſio 10. dierum reduxit æquinoctium plenarie in 21. Martij. Nam hoc noſtro tempore ipſum incidit omni intercalari anno, non in 21. ſed in 20. Martij. Vt anno 1584. erat illud in 20. Martij hora 10. noctis. Anno 1596. idem erit hora 9. noctis eiuſdem diei. Anno 1612. hora 8. & 1624. hora 7. pomerid. eiuſdem 20. diei Martij, & ſic conſequenter. Quin etiam poſt annum 1640. aſcendet æquinoctium etiam in ijs annis, qui primi ſunt poſt intercalares, in eundem diē 20. Martij. Itaque ab eo anno venient omnium biſſextilium, & omnium proxime poſt eos ſequentium annorum æquinoctia in diem 20. Martij, vſque ad annum 1700. Et quanquam omiſſione diei intercalaris anni 1700. aliquid horum reſtituetur, reſtitutio tamen iſta eſt tantum uerſuræ ſolutio. Nam æquinoctia annorum biſſextilium, & primorum poſt eos, reducentur quidem, expunctione diei intercalaris anni 1700. in 21. Martij, ſed hoc ipſo modo traſponentur æquinoctia annorum ſecundorū, & tertiorum poſt biſſextiles in 22. Martij. Et hæc permutatio, atque viciſſitudo non tolli poterit, donec tandem non ita poſt multos annos, æquinoctia omnium tam biſſextilium, quàm trium ſequentium annorum diem 21. Martij omnino deſerant. Ecce tantum abeſt, vt huic difficultati poſſit hoc nouo Calendario vlla medicina parari, etiamſi cuncti omnem ſuam eruditionem in vnum aceruum congerant.

Atque hoc quidem modo oſtendere conatur Mæſtlinus, Calendarij correctionem in annos præſentes non conuenire.

QVOD autem æquatio noſtra futuris annis nequaquam reſpondeat, hoc modo concludere ſe putat. *Anno 1600. incidit æquinoctium in diem 10. Martij, hor. 8. cum dimidia p. m. Anno 1900. in 9. Martij, hor. 8. cum dimidia p. m. ſecundum numeros dierum veteris Calendarij. Vera ergo anticipatio eſt tantummodo vnius diei. Sed nouum Calendarium his 300. annis præterit totum triduum, nimirum dies intercalares annorum 1700. 1800. 1900. Quare ſecundum eius numeros incidet hoc æquinoctium (demptis etiam 10. reliquis diebus) anno 1600. in diem 20. Martij; At anno 1900. in 22. Martij.* 3. argumētū Mæſtlini ex æquinoctijs annorū futurorum.

Præ-

Præterea in annis post 1900. sequentibus, hæc ipsa diuersitas maiora habet incrementa: vt anno 1905. qui primus est post aliquem annum bissextilem, incidit æquinoctium in 23. Martij, horam 2. matutinam. Anno 1906. qui secundus est itidem post aliquem intercalarium annorum, fiet æquinoctium die 23. hora 8. ante meridiana. Et anno 1907. tertio post bissextilem, erit æquinoctium die 23. Martij, hora 2. pomerid. Videtis ergo vos, qui tantis laudibus Calendarium hoc supra astra attollitis, & sedem fixam in eo pro æquinoctio celebratis, quod æquinoctium hoc vobis nimis sit lubricum, quàm vt in 21. Martij detineri possit.

DEINDE post vnam ferè ac dimidiatam paginam hunc in modum argumentum hoc secundum claudit: *Vos Mathematici ergo, Calendarij noui defensores, adhucne cum Pontifice dicitis, quòd æquinoctij dies sit fixa? sunt ne dies 19. & 23. Martij, ijdem cum 21. die?*

4. argumentum Mæstlini ex æquinoctijs annorũ præteritorum.

EMENDATIONEM denique Calendarij neque cum præteritis annis concordare, his uerbis nititur persuadere. *Calculus Astronomicus (cuius pars est Calendarij computus, proprium habet hoc, vt extendi possit tam ad præcedentia, quàm sequentia tempora numerata ab Epocha suæ fundationis. Hanc ob causam ex calculo motuum cælestium extructo ex obseruationibus, his 2000. duntaxat annis nuper elapsis, computamus motus siderum retrò, vsque ad primam rerum creationem, non aliter, quàm si motuum calculus iam tunc fuisset sic constructus.* Et mox subiungit: *Ita pari modo huius Calendarij vsus poterit tam præteritis, quàm venturis annis accommodari. Nam hoc intentum eius est, nec aliud esse licet, quàm vt, sicut nunc præstat, quod præstandum est, ita iam olim idem ipsum præstiturum fuisset, si modo citius vsurpari cœpisset. Sed quo modo se habeat, docet vel hoc vnum exemplum. Anno 1200. erat æquinoctium vernum verum die 12. Martij, hora 6. p. m. sed qui in veteri Calendario erat dies 12. is in nouo fuisset tum 19. dies. Nam dierum 10. omissorum anno 1582. tres posteriores cedunt annis illis 400. inter annum 1200. & 1600. Quare dies æquinoctij illic fuit nequaquam dies 21. sed 19. Martij.*

5. Argumentum Mæstlini aduersus exemptionẽ 10. dierũ factã.

PERGIT deinde aduersarius noster, & decem dierum exemptionem ex anno 1582. non congruere temporibus Concilij Nicæni, confirmare contendit his verbis. *In specie autem hic singulariter notanda est crassa, & ridicula, ne dicam pudenda, noui Calendarij exorbitatio. Correctionis fundamentum, & origo est Concilij Nicæni auctoritas, vel decretum. Quis hic non dicet, quod noui Calendarij calculus maximopere cum illius Concilij tempore congruere debeat? Nam si vlla eius est perfectio, eam certe talem esse oportet, vt si Concilij eius Patribus cognita, & ab ijsdem recepta fuisset, ipsa ab eo tempore statim incipiendo illos 10. dies paulatim locis, & temporibus competentibus abstulisset. Quod si factum fuisset, nunc non tantum ea 10. dierum elisione toto hoc tempore in vnum aceruum collectorum non opus esset, sed Calendarium ipsum per se, sine vlteriore correctione, hæc omnia, sicut iam exhibentur, sua sponte obtulisset. Atque hoc modo vnus & idem status, is scilicet, qui tempore Nicæ-*

ni

ni Concilij fuit, continua serie inuariatus permansisset. Sed ecce quæ sit eius constantia. Abiecti sunt 10. dies simul, propterea quòd ij temporibus congruentibus, inde à Concilio Nicæno non singulatim ablati sunt. At quæ sunt illa loca, & tempora, quibus hæc elisio neglecta est? Oportet certe omissionem hanc decem vicibus non fuisse obseruatam, quandoquidem in 10. dies excreuit. Oportet etiam eadem loca in nouo Calendario exactissime notari posse. Verùm si calculus iste nouus (attendite vos Mathematici) ad dictum annum retro eadem proportione retrahatur, qua in futuros annos continuandus traditur, monstrantur nequaquam 10. sed tantummodo 9. dies, qui hactenus elidendi fuissent, videlicet, dies intercalares annorum 1500. 1400. 1300. 1100. 1000. 900. 700. 600. 500. Reliqui enim centenarij, scilicet 1200. 800. 400. bissextiles manent. Videtis quod plane nullus supersit locus pro exterminando die 10. Ergo oportet, æquinoctium illic non in 21. sed 20. Martij fuisse: Cui tamen & experientia, & vestrum toties repetitum testimonium reclamat. Ecce quæ sit vestri operis perfectio, quàm elegans eius cum experientia, & obseruationibus concordia.

HÆC sunt præcipua argumenta, quibus Mæstlinus nouus de cælo lapsus Mathematicus, qui Mathematicos omnes, quotquot sunt, fuerunt, ac futuri sunt, præ se contemnit, ac pro nihilo habet, æquinoctium noui Calendarij tum quod ad 21. Martij restitutum recte non sit, tum quod in eadem die constanter hærere non possit, se omnino putat expugnasse: Ad quæ, quoniam æquinoctium noui Calendarij ex multis capitibus petunt, sigillatim respondebimus, & nonnullas alias ipsius cauillationes aduersus idem æquinoctium, quibus examen suum uarijs in locis respersit, refellemus.

PRINCIPIO igitur peccant omnia hæc eius argumenta multis modis, nullumque prorsus robur aduersus nouum Calendarium habent. Nam in ijs verus semper motus assumitur, ac verum æquinoctium; cum tamen abunde satis supra ostensum sit, in correctionis Calendarij negotio considerandos tantummodo esse motus medios, atque æquales: immo verò, neglectis etiam mediis motibus, adhibendum esse potius regulare quid, & æquabile, quod instar cycli cuiusdam ad vulgi captum sit accommodatum, si modo non longe absit a vero. Id quod aduersarius quoque ipse veritate coactus fatetur, cum post examinationem æquinoctij aliquot annorum ex ueris motibus, ita scribit.

Mæstlini argumenta peccare, q uerum æquinoctiũ assumãt.

QVOD si quis miretur, quare de his subtilitatibus Astronomicis in anno Politico, vel Ecclesiastico disputem, is nouerit, quod ego, & mecum omnes sani, atque prudentes Mathematici vltro confiteamur, hasce subtilitates Astronomicas in rei veritate nihil conducere ad annum Politicum: vnde neminem Politicorum, & plebeiorum hisce grauandum statuimus. Sicut nec Iulius Cæsar, prudentissimus Imperator, in anni restitutione subtilitatibus vllis turbas mouere voluit. Nec Patres Concilij Nicæni, qui huic nouo Calendario (attamen præter suum intentum, sicut in Dia-

Mæstlini testimonium, in anno ecclesiastico non esse obseruãdas Astronomorum subtilitates

lexi mea Cap. vi. demonſtratur) occaſionem ſubminiſtrant, quicquam de his ſubtilitatibus monuerunt. Immo nos ipſi nouimus, quod quotieſcunque Eccleſia ad huiuſmodi ſubtilitates delapſa eſt, quales olim inter Eccleſiam Romanam, & Alexandrinam de termino Paſchatis erant, antequam per Dionyſium Abbatem Romanum, circa annum CHRISTI *532. Cyclus decennouennalis reſtitueretur, ipſa horribiliter cum maxima offenſione infirmorum fuerit perturbata. Contra autem nemini incognitum eſt, quod interim ab anno 532. ad hoc nouum Calendarium vſque, propter ſublatas has ſubtilitates, vniformitas, & nunquam ſatis laudata concordia in toto orbe Chriſtiano (quod ad præſentem Calendarij vſum, vnà cum Paſchatis celebratione attinet) fuerit ſeruata. Non ergo gratum mihi eſt, de his ſubtilitatibus vllam hic quæſtionem mouere, ſed mallem eas Scholæ Aſtronomicæ relinquere. Sed Calendarij auctor in Canonibus ſuis, & Pontifex in Bulla, atque alij eorum coadiutores, quos Pontifex magno numero in vrbem (ipſo teſte in Bulla) conuocauit, circa has ſubtilitates verſantur, & earum gratia de nouo hoc Calendario ſuo iactitare non erubeſcunt: quod ipſum tam perfectum ſit, ne VLLI VNQVAM MVTATIONI ſit obnoxium futurum: quod profecto de ſubtilitatibus Aſtronomicis conſtanti ratione a ſe obſeruatis, intelligunt. Si enim in eis quicquam deſideretur, certum eſt, quod tam præclara perpetuæ perfectionis, omnibus ſeculis duraturæ laus nequaquam poſſit huic ipſorum Calendario competere. Vnde GREGORIVS XIII. Papa non veretur canonum illorum ſubtilitatibus totum orbem Chriſtianum ſub metu indignationis ipſius DEI OMNIPOTENTIS, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſubijcere, non aliter quàm ſi magna pars æternæ ſalutis in his ſubtilitatibus eſſet repoſita. Idcirco hæ ipſæ ſubtilitates mihi hic examinandæ ſunt, vt demonſtretur, quàm ineptum ſit, quàm etiam impoſſibile, velle annum Politicum huiuſmodi ſubtilitatibus vincire; quia non correctio, ſed confuſio Calendarij inde ſubſequi neceſſe habet. Vnde manifeſtum euadit, quàm infeliciter hoc ipſum in nouo Calendario fuerit tentatum.*

HIS verbis multa verè, (ne videamur improbare etiam, ſi quid aliquando dixerit boni) multa ad Calendarij noui vſum valde accommodate eſt locutus; multa item falsò, per calumniam, vt eius mos eſt, pronunciauit. Veriſſime quidem dixit, in anno Politico, & Eccleſiaſtico Aſtronomicas ſubtilitates non eſſe conſectandas, neminemque Politicorum, & Plebeiorum hiſce grauandum eſſe: quod & nos vltro fatemur. In toto enim Calendario, poſtpoſitis veris motibus, medios duntaxat, ſeu potius Cyclos Politicis, & Plebeijs cognitu facillimos perpetuò adhibuimus. Liquet hoc & ex anni Solaris æquandi ratione, cum ea ad anni medij magnitudinem ſit inſtituta, & ex Cyclo Epactarum, qui ad Nouilunia, & Plenilunia indicanda Calendario inſcriptus eſt; quippe qui motum Lunæ, eiuſque cum Sole coniunctiones, oppoſitioneſque æquales ſemper aſſumat. Vt vel hinc conijci liceat, Mæſtlinum temere, & inconſiderate tanto impetu, tantaque ferocia

Quæ in proximo teſtimonio Mæſtlini uera ſunt.

tocia in Calendarium nouum inuehi, cum illud ſubtilitatibus Aſtronomicis oppugnet, quas ipſe quoque nobiſcum in Calendarij negotio cenſuit eſſe reijciendas.

Mæſtlini temeritas in Calēdario oppugnando.

VERE quoque affirmauit, neque Iulium Cæſarem in anni reſtitutione eiuſmodi ſubtilitates adhibuiſſe, (ſicuti neque nos in hac Calendarij reſtitutione eas ſecuti ſumus) neque Patres Concilij Nicæni de illis quicquam monuiſſe. Ex quo ſequitur temerarium eum eſſe, & procacem in ſuo Examine, qui vt ingenij ſui ſubtilitatem oſtentet, eam ſolam ob cauſam Calendarium improbat, quod ſubtilitatibus Aſtronomorum, id eſt, veris motibus non omni ex parte reſpondeat.

VERVM denique eſt, quod ait, ex eo tempore, quo Dionyſius Abbas Cyclum decennouenalē aurei numeri reſtituit, vel (vt uerius dicamus) eum ab Euſebio Cæſarienſi Concilij Nicæni temporibus conditum, atque a Theophilo Alexandrino expoſitum, illuſtratumque Romano Calendario inſcripſit, nulla in eo facta mutatione, niſi quantum ſupputationis ratio poſtulabat, propter diuerſa Calendariorū initia: ex eo tempore, inquam, propter ſublatas verorum motuum ſubtilitates, concordiam maximam in Paſchæ celebratione ſeruatam eſſe. Atque vtinam eandem hanc pacem ac concordiā ipſe cum cæteris, qui ab Eccleſia Catholica deſciuerunt, vnà nobiſcum inire, & conſeruare in animum inducat, vt nimirum, accurato illo verorum motuum calculo relicto, medios, ſeu Cyclares (vt ita dicam) motus cum Eccleſia Catholica ſequatur: quemadmodum priſci illi Chriſtiani libentiſſime ſtudio pacis, & vnitatis, Cyclum Eccleſiæ a Dionyſio Calendario inſcriptum acceperunt, licet ſæpenumero ex eo Cyclo aliter, quàm Patres ac Concilia decreuerant, (quod aliter fieri non poterat, ob imperfectam Cycli conditionem, ac naturam) Paſchæ ſolennitas celebrata fuerit; quippe cum hac noſtra ætate (vt feſtos Paſchæ dies illegitimos ſuperiorum temporum prætercam) ante Calendarij correctionem, in quolibet ſpatio decennouennali ſexies Paſcha, propter ſolam Æquinoctij anticipationem, per illum Cyclum non recte ſit celebratum. Id quod accidit, quotieſcunque hi ſex aurei numeri. 3. 6. 8. 11. 14. 19. occurrerunt. Omnium enim horum Lunæ XIIII. ex conſtitutione Patrum Nicæni Concilij Paſchales erant in Martio. Nam aureus numerus 6. ſuam XIIII. reponebat in diem 11. Martij, in quo Æquinoctium fiebat, alij verò quinque aurei numeri ſuas XIIII. poſt diē 11. & ante 21. Martij, in quo Eccleſia Æquinoctium collocauerat, conſtitutas habebant; atque ideo celebrationi Paſchæ congruentes erant: quas tamen omnes Eccleſia reſpuebat, tanquam inutiles; quod ante tempus ſui Æquinoctij, hoc eſt, ante diem 21. Martij, monſtrarent Lunas XIIII.

Quoties Paſcha non ex Concilij Nicæni ſententia celebratū ſit, paucis annis ante Calēdarij reſtitutionem.

SILENTIO prætereo errores, qui in eodem Paſcha celebrando, ob aurei numeri a recto curſu declinationem commiſſi ſunt, propterea quod aurei numeri toto quatriduo, eoque amplius Nouilunia mon-

ſtrabant ſerius, quàm oportebat. Adeo ut ab anno 1500. ad annum 1582. vſque, quo correctum eſt Calendarium, hoc eſt, in ſpatio 83. annorum, feſti dies Paſchæ 54. fuerint non rite celebrati, & tantùm 29. rite. Et niſi reſtitutum eſſet Calendarium, in reliquis 17. annis vſque ad annum 1600. duodecies Paſcha perperam celebratum eſſet, quinquies duntaxat rectè. Ab anno autem 2624. deinceps nullum Paſcha amplius futurum eſſet legitimum, ſed omnia contra ſanctiones Pontificum, & Concilij Nicæni fuiſſent celebranda. Quæ omnia diligentiſſime collecta ſunt a Paulo Middelburgenſi lib.xij. Paulinæ. Vt hinc etiam appareat neceſſitas huius correctionis a GREGORIO XIII. inſtituta, ne videlicet in tam foedos errores Eccleſia laberetur, concordiamque illam, & conſenſionem fidelium turbaret, aut penitus diſſolueret.

Niſi Calendariũ fuiſſet correctũ, Paſcha poſt annũ 2624. ſemper cõtra decretum Cõcilij Nicæni celebrandum eſſet.

Neceſsitas correctionis Calendarij, aduerſus Mæſtlinum.

CVI igitur dubium eſſe poteſt, quin Mæſtlinus odio potius Romani Pontificis, quàm pacis, & cõcordiæ ſtudio, populo Chriſtiano perſuadere tẽtet, ut nouo Calendario exploſo, antiquũ retineat? Multò.n. maior cõcordia, atq. cõſenſus in Paſcha celebrando ſeruaretur in nouo Calẽdario, quã in veteri, ſi illud Mæſtlinus, ſeditioſus pacificator, alijque hæretici, depoſita inueterata in ſummum Pontificem ira, recipere uellent. Neque.n. ut ex ſequentibus liquido conſtabit, tot ac tam turpes errores in Paſchæ celebratione in nouo Calendario committi poſſunt.

Mæſtlinũ ꝓpter odium in Pontificem Romanum perſuadere, vetus Calendarium eſſe retinendum.

EXPOSVI quæ uerè, quanquam non ſyncero animo, dixit Mæſtlinus: nunc, quæ falsò dixerit (quæ ex animo locutus eſt) uideamus. Primùm igitur falſum eſt, quod negat, gratum ſibi eſſe, de ſubtilitatibus Aſtronomorum ullam hic quæſtionem mouere: cum aliud nil agat in toto ſuo examine, niſi ut Calendarium nouum exagitet, hoc ſolo nomine, quod illis ſubtilitatibus non penitus congruat. Deinde, ne magis malitioſus diſſimulator ſui Conſilij, quàm criminator alieni eſſet, falſo inſimulat, Calendarij auctorem, Pontificem, & cæteros Aſtronomos ad emendationem Calendarij a Pontifice conuocatos in his ſubtilitatibus uerſari. Nam ſi huiuſmodi ſubtilitates uoluiſſemus conſectari, neque anni Solaris æquationem ſecundum mediam anni magnitudinem inſtituiſſemus, neque Cyclum Lunarem Calendario inſcripſiſſemus, ſed hæc omnia ex tabulis Aſtronomicis præcepiſſemus obſeruanda.

Quæ in codẽ proximo Mæſtlini teſtimonio falſa ſint.

Mæſtlinũ falsò aſſerere, in Calẽdario nouo obſeruatas eſſe ſubtilitates Aſtronomicas.

FALSVM denique eſt, & a uero longe alienum, atque adeo impudentiſſimum mendacium, GREGORIVM XIII. in Bulla Calendarij totum orbem Chriſtianum, ſub metu indignationis omnipotentis DEI, ſubtilitatibus Aſtronomorum ſubijcere, non aliter, quàm ſi magna pars æternę ſalutis in his ſubtilitatibus eſſet repoſita. Nam in tota illa Bulla nullum inuenias verbum, quo harum ſubtilitatum mentio fiat; ſoloſque eos anathemate ferit Pontifex, qui pacis, & concordiæ perturbatores ſunt, atque ad edictum ſuum contumaces, quorum ſigniferum, ac Ducem ſe Męſtlinus profitetur. Atque in hac pace conſeruanda, magna pars æternæ ſalutis, non in Aſtronomorum ſubti-

Quid Põtifex ꝓtẽdat in excõmunicatione contra eos qui Calendarium nouum nõ recipiunt.

ſubtilitatibus eſt repoſita; quòd ſine obedientia, quæ Pontifici Romano, ut CHRISTI Vicario, & paſtori uniuerſali totius Eccleſiæ, debetur, & quæ ſola pacem tuetur inter fideles, ſalus æterna nulli ſperanda ſit. Sed argumentum hoc, quod Pontifex Romanus iure potuerit ſub excommunicationis pœna imperare, ut nouum Calendarium obſeruetur, doctiſſime tractatum eſt a Ioanne Buſæo in diſputatione Apologetica pro Calendario Gregoriano, aduerſus Iacobum Heerbrandum Mæſtlini in eodem impietatis, ac maledicentiæ morbo ſodalem, ad quam lectorem reijcimus.

QVÆ cum ita ſint, non eſt Mæſtline quod has ipſas ſubtilitates tibi examinandas ſuſcipias, ut demonſtres, quàm ineptum ſit, quàm etiam impoſſibile, uelle annum Politicum huiuſmodi ſubtilitatibus uincire, quia non correctionem, ſed confuſionem Calendarij inde ſubſequi neceſſe eſt. Sponte enim, & libenti animo tibi damus, atque concedimus, fieri non poſſe, ut annus Politicus Aſtronomorum ſubtilitatibus uinciatur, perturbationemque maximam in toto orbe Chriſtiano exorituram, ſi ea ad Calendarium abhibeantur. Hanc namque ob cauſam eas neglegimus, medijsque motibus, ſiue Cyclis potius contenti fuimus. Qua in re nemo iure nos, uel te ipſo iudice, ſi tuo iudicio ſtare uelis, reprehendere poteſt. Gratias interim tibi & agimus, & habemus ingentes, quod cauſæ noſtræ tuis hiſce uerbis ita ſtrenue faueris, ut unus ex ijs, qui reſtitutioni Calendarij interfuerunt, fuiſſe uidearis. Sed iam ad argumentorum ſolutiones ueniamus.

Mæſtlinus nolẽs Calendario nouo fauet.

QVOD igitur ad primum argumentum Mæſtlini attinet; fateor, in hoc correctionis negotio tabulas Prutenicas, tanquam hac ætate celebriores, ac probabiliores eſſe adhibitas. Hinc enim factum eſt, ut cum doceant, interdum plures annos, quàm 134. requiri, ut Æquinoctium anticipet unum diem in Calendario, interdum uerò pauciores, æquatio anni Solaris ad mediam anni magnitudinem inſtituta ſit, perinde ac ſi ſingulis ſpatijs annorum 134. uno die uerſus principium menſis Æquinoctium progrederetur; ut hac mediocritate nimia illa tarditas, ac uelocitas quodammodo compenſaretur.

Solutio primi argumenti Mæſtlini.

Tabulas Prutenicas ad Calẽdariũ reſtituendũ eſſe adhibitas.

NEQVE uerò huic rei tabularum inconſtantia, aut uarietas officit. Nam, ut Cap. v. diximus, perfectio, ac perpetuitas Calendarij non conſiſtit in eo, quòd Æquinoctium in die 21. Martij ita fixum ſit, atque ſtabilitum, ut ab eo nunquam, etiam noſtra, uel alia quacumque adhibita æquatione, poſſit dimoueri, cum hoc fieri nullo modo poſſit, cum ob tabularum mutabilitatem, quaſcumque tandem ſequi uelimus, tum verò, ſi via quædam media, æquabilis, ſiue regularis, & ad vulgi captum accõmodata deligenda ſit, vt ratio poſtulat, & in Calendario emendato obſeruatum eſt: ſed in eo potius perpetuitas Calendarij exiſtit, ut ſupra dictum eſt, quod in eo Cyclus Epactarum eo artificio ſit diſpoſitus, vt nihil vnquam in eo futuris ſeculis immutandum ſit, ſed intactum prorſus Calendarium ſit permanſurum, etſi

Incõſtantiã tabularũ Aſtronomicarum nõ obeſſe perfectioni, ac ꝑpetuitati Calẽdarij noui.

per intercalationem, aut omiſſionem diei vnius, aut plurium, ex Decreto ſummi Pontificis, Æquinoctium ad 21. Martij reuocandum erit, ſi fortè longius ab eo prolapſum comperiatur, vt ad eum ſua ſponte, ſine hoc remedio, reuerti nequeat. De hac porrò Calendarij perpetuitate vberius libro 2. Cap. 4. agemus; vbi etiam docebimus, qua ratione Nouilunia quoque, ac plenilunia, ſi opus ſit, corrigi poſſint, nulla prorſus in Cyclo Epactarum, qui Calendario inſcriptus eſt, mutatione facta.

HVC accedit, quod, vt proximo Cap. dictum eſt, Æquinoctium ſecundum noſtram æquationem, & tabulas Prutenicas, etiam poſt 20000. annos, ad diem 21. regreditur, licet interim modo ad 23. modo ad 19. diem euagatum ſit: quod abſurdum non eſt, cum nulla æquatio anni Solaris æquabilis, ac vniformis æquinoctium poſſit in ipſo die 21. conſeruare, ac retinere, vt eodem Cap. oſtendimus.

NON ergo opus eſt, (quod ille ait) vt Calendarij auctor omne hic ſuum robur intendat, & nos eius defenſores coniungamus vires noſtras, vt hoc Elogium Pontificis, quo Calendarium reformatum ad omnem anni magnitudinem congruere gloriatur, conciliemus cum noſtra hac æquali in 400. annis anticipatione, ne Æquinoctium vernum verum ex manibus noſtris elabatur, ſicut anguilla. His.n. penè verbis Meſtlinus audacter omnes nos prouocat, & inſtar militis glorioſi de nobis triũphum ſe egiſſe inaniter iactat, non ſemel nobis exprobrando, nos non poſſe, quicquid moliamur, Æquinoctium, quod diei 21. Martij magno labore affiximus, detinere. Non, inquam, tanta animi contentione opus eſt, quia nullo negotio Æquinoctium vel in ſua ſede hærebit, vel certe ad eam, ſi quando ab ea diſceſſerit, reſtituetur, ſi remedium, de quo dictum eſt, congruis temporibus, ex auctoritate Romani Pontificis, adhibeatur, quod tamen perquam rarò accidet. quod ex his, quæ diximus, facile apparet.

Solutio ſecundi argumenti Mæſtlini.

PERPERAM deinde ſecundum Mæſtlini argumentum probat, Æquinoctium per 10. dierum exemptionẽ, æquationemque noſtram, præſentibus annis non congruere. Anni enim 1584. 1596 1612. 1624. quos exempli cauſa ponit, omnes ſunt biſſextiles. Quare mirum non eſt, Æquinoctium in illis, propter diem intercalarem additum, verſus diẽ 20. Martij a 21. procedere; quanquam iure optimo diei 21. aſcribi etiã poſſit, cum in omnibus illis annis poſt Solis occaſum contingat, nimirum hor. 10. 9. 8. ac 7. poſt meridiem: quod & ſupra ad initium huius Capitis aſſeruimus. Et verò omnibus Aſtronomis cognitum eſt, duos minimum dies Æquinoctio tribuendos eſſe, propter annos communes, ac biſſextiles, etiamſi intercalatio quarto quoque anno adhibita exquiſitiſſime anno Solari congrueret. Vt hinc illud quoque perſpicue appareat, Mæſtlinum in ſuo examine ſycophantam eſſe, & nodum (ſicut eſt in prouerbio) in ſcirpo quærere. Rectiſſime ergo Æquinoctium, quod ad annos præſentes attinet, ad 21. Martij reuocatum eſt.

Quod

Quod autem post annum 1640. magis semper, ac magis versus anni principium progressurum sit Æquinoctium, (Nam anno 1645. qui non est bissextilis, sed primus post bissextilem, accidet die 20. Martij, Hor. 12. Min. 24. post meridiem: Anno verò 1697. qui primus etiam est post bissextilem, idem cadet in diem 20. Martij, Hor. 9. post meridiem) id mirificè omissionem diei intercalaris anno 1700. faciendam comprobat, vt nimirum hoc modo in annis post bissextilem Æquinoctium ad diem 21. retrahatur.

NEQVE verò restitutio hæc (vt Mæstlinus calumniatur) est tantùm versuræ solutio. Nam etsi futuris annis post 1700. ob ipsam hanc diei exemptionem, Æquinoctium annorum, qui secundi sunt, ac tertij post bissextiles, transferetur in diem 22. Martij, & longo post tempore in 23. etiam diem, (quod in tertio quoque argumento obijcit Mæstlinus.) non tamen vitio uerti hoc potest nostræ æquationi, sed inæqualitati anni Solaris. Cum enim, vt supra ostensum est, æquatio anni æquabilis ac regularis debeat esse, vt ab omnibus possit percipi, anni autem magnitudo inæqualis sit, modo maior, modo minor; fit, vt, si adhibeatur æquatio mediæ anni magnitudini congruens, quæ sola æqualis est, (quemadmodum vsus Ecclesiæ postulat) Æquinoctium non possit in die 21. Martij perpetuo conseruari, vt proximo Cap. ostendimus, sed a 21. die modo ad 22. & 23. diem deuoluatur, modo ad diem 20. & 19. transcendat. Deuoluetur autem ad 22. & 23. diem, quando anni magnitudo maxima erit, atque idcirco plures anni, quàm 134. ad anticipationem vnius diei requirentur, vt hoc nostro seculo ferè contingit, accidetque continenter vsque ad annum 2080. propterea quod toto hoc tempore annus uertens maior est Alphonsino, vt ex antecedenti Cap. liquet. Sed inde ad 21. diem regredietur, cum annus vertens minor fiet Alphonsino, quod tunc pauciores annos, quàm 134. ad vnius diei anticipationem Æquinoctium desideret. At verò ex die 21. ad 20. & 19. Martij progredietur Æquinoctium, quando propter minimam anni magnitudinem ad 21. diem regressum erit, & annus adhuc minor reperietur, quàm annus Alphonsinus. Quam primum autem annus maior efficietur, retrocedet Æquinoctium a die 19. & 20. ad 21. Dies ergo 21. Martij Æquinoctio assignatus, medium quodammodo locum tuetur inter diem 23. & 19. ad quos vsque ita excurrit Æquinoctium, ut vltra excurrere uix possit, nec plurimorum quidem spatio seculorum, sed inde ad diem 21. vltrò regrediatur, vt proximo Capite ostensum est. Itaque hæc, Mæstline, aut versura non est, aut si quo modo versura dici potest, non decoctoris ad perdendam, sed prudentis patrisfamilias ad constituendam rem familiarem versura, temporis causa, putanda est.

Restitutionē Aequinoctij ad diē 21. Martij, per omissionē diei intercalaris anno 1700, nō esse versuræ solutionē, ut Mæstlinus calumniatur.

Aequinoctiū, ob anni inæqualitatē in utrāq; partē à die 21. recedere.

Quando æquinoctiū ex die 21. ad 22. & 23. deuoluatur, & quādo ad 21. reuertatur. Quando idem ex die 21. ad 20 & 19. recedat, & quando inde ad 21. regrediatur.

Diem 21. Martij æquinoctio assignatū, mediū locū habere inter 23. diem, & 19. ad quos usq; excurrere pōt æquinoctium, & inde sponte sua ad diē 21. reuertatur.

QVOD si quis obijciat, ex hac Æquinoctij ad diem 23. Martij, & ad 19. excursione effici, vt Pascha possit & in vltimo mēse, & in secundo cele-

Dubitatio.

Solutio dubitationis.

celebrari: quod absurdum esse videtur: Respondeo primùm, perrarò hoc posse accidere. Etsi enim Æquinoctium ad diem 22. vel 23. deuoluatur, nunquam tamen propterea Pascha in vltimo mense celebrabitur, nisi cum Epacta XXIII. vel XXII. erit in vsu: quod rarò contingPet, cum non in quolibet cyclo decennouennali Epactarum vtraq; Epacta XXIII. & XXII. in vsum veniat, sed ex omnibus 30. Epactarum cyclis, in octo duntaxat. Nam ex reliquis 22. cyclis, Epacta XXIII. reperitur sola in 11. cyclis, & Epacta XXII. in alijs 11. vt postea ex tabula Epactarum expansa patebit. Huc accedit, quod hic error, si quando occurrat, sæpenumero per literam Dominicalem tollitur, ita ut Pascha post æquinoctium celebretur, etsi illæ Epactæ in vsu sint, & suas XIIII. Lunas in mensem duodecimum conijciant. Pari ratione, quãquam Æquinoctium ad diem 20. vel 19. Martij progrediatur, nunquam tamen idcirco Pascha in secundum mensem reijcietur, nisi Epacta XXIIII. vel XXV. currente, quod etiam rarò fiet.

Pascha rarò in vltimum, vel secundum mẽsem in nouo Calẽdario incurrere.

Nouũ non esse, ut interdum Pascha in ultimũ, vel in secundum mẽsem incidat.

Pascha necessario celebrari nonnũquam in secũdo mense, ꝓ duos dies, quos æquinoctium postulat; si ve Calendariũ vetus retineatur, si ve nouum recipiatur.

DEINDE fac vtrumque accidere; nouum tamen id in DEI Ecclesia, & inusitatum non est, cum id ipsum necessario quoque contigerit ipsius Concilij Nicæni temporibus, quando Decretum de recta Paschæ celebratione conditum, vel potius cõfirmatum est, ut supra Cap. V. demonstrauimus. Quin etiam quanquam annus solaris æquatione non egeret, sed Æquinoctium semper diebus 21. & 20. Martij affixum esset, atque vetus Calendarium retineretur, reijceretur tamen Pascha necessario in secundum mensem, quotiescunque, Æquinoctio in 20. Martij incidente, (quod in annis bissextilibus necessario posse fieri, supra ostendimus) Luna XIIII. in 20. Martij caderet. Nec verò quisquam in hoc Ecclesiam Catholicam iure reprehendet, quòd nonnunquam Pascha celebret in primo, vel secundo mense, quando id ratio cycli, vel dies Æquinoctio præfixus ita exigit; cum à iugo legis Mosaicæ sit liberata. Nonne enim ante Calendarij correctionem Pascha frequentissime in secundum mensem, & in tertiam primi mensis hebdomadam fuit reiectum, & tamen nemo propter hoc Ecclesiam ausus est condemnare? Satis est, ut Ecclesia Pascha ex Patrum, ac Conciliorum decretis celebret, seruato certo quodam die Æquinoctij, licet non semper in eo contingat, & adhibito cyclo Lunari ad Lunas XIIII. inquirendas, quamquàm interdum hæ XIIII. a uero motu discrepent.

Calendariũ correctionẽ desideratarũ non fuisse, si æquinoctium ad diem 11. Martij progressum, spõte sua ad 21. regredi cœpisset, nullo adhibito remedio.

EGO quidem cum alijs viris doctissimis permultis in ea semper fui sententia, vt existimarem Æquinoctium ab Ecclesia non debuisse corrigi, quanquam ad diem 11. vsque Martij excurrerit, si inibi cursum inhibuisset, & sponte sua, nulla adhibita æquatione, ad 21. diem regredi cœpisset. Quanto magis ergo nunc contenti esse debemus æquatione hac quadringentesimo quoque anno adhibenda secundum mediam anni magnitudinem omnium facillima, quæ Æquinoctium a sede constituta, hoc est, a die 21. Martij, non longius amoueri patitur, quàm duorum vel trium ad summum dierum interuallo?

IAM

IAM verò ſi contingat, æquinoctium diem 21. Martij omnino deſerere: ſiue verſus finem menſis, ſiue verſus initium progrediendo, ita vt in deſtinatam ſibi ſedem non poſſit remeare, dictum iam ſæpius eſt, qua ratione per intercalationem, vel omiſſionem aliquot dierum extraordinariam, ex edicto Summi Pontificis, ad diem 21. ſit reſtituendum. Id quod perpetuitati Calendarij non repugnat, vt diximus.

Receſſum æquinoctij a die 21. locum ſolũ habere in tabulis Prutenicis.

HIC porrò progreſſus, regreſſusque æquinoctij locum ſolum habet in tabulis Prutenicis, præuiſusque antea fuit ab ijs, qui Calendarium iuſſu Summi Pontificis emendarunt, ut ex compendio nouæ rationis reſtituendi Calendarij ad Principes Chriſtianos miſſo intelligi poteſt, in quo tam æqualis, regularisque æquatio ad magnitudinem anni mediam accommodata, quàm inæqualis, irregularisque ex Copernici doctrina deſcripta eſt. Retenta autem eſt prior, tanquam facilior, & ad Eccleſiæ vſum accommodatior, ut dictum eſt ſupra. Quod ſi fortè Prutenicæ tabulæ tam certæ non ſint, vt diu durare poſſint, ſed Alphonſinæ motui Solis rectius reſpondeant, ut plerique Aſtronomorum affirmant, non erit huic progreſſui, regreſſuique Æquinoctij vllus locus, ſed per longam ſeculorum ſeriem in aſſignata ſibi ſede permanebit. Deinde verò iterum ad eam reſtituendum erit, ſi quando ab ea diſceſſerit, quemadmodum ſupra diximus. Vides igitur, Mæſtline, quàm facile per intercalationem, vel omiſſionem intercalationis extraordinariam, huic difficultati de progreſſu, regreſſuque Æquinoctij poſſit hoc nouo Calendario medicina fieri, ſi opus fuerit, etiamſi non cuncti, vt flagitabas, omnem ſuam eruditionem in unum aceruum conferant. Vtinam tam facile tuę menti medicina fieri potuiſſet: profectò iam intelligeres, noſtro Calendario nulla opus eſſe alia medicina.

Solutio tertij argum. Mæſtlini.

EX his, quæ proxime dicta ſunt, facile reſponderi poteſt ad tertiũ argumentum, hoc eſt, ad exempla futurorum annorum, quibus aduerſarius probat, Æquinoctium ad 21. Martij ad 22. & 23. uſque prolabi. Dicendum enim eſt, id neceſſario ita fieri debere, propter anni ſolaris inæqualem magnitudinem, cui nulla æquatio uniformis, ac regularis omni ex parte reſpondere poteſt, ut in antecedenti Cap. oſtendimus. Nam cum hoc tempore uerſemur ferè in maxima anni magnitudine, quid mirum eſt, Aquinoctium annis 1800. & 1900. uerſus finem menſis deuolui, cum æquatio noſtra regularis, & uniformis plures dies intercalares eximat, quam maxima anni magnitudo requirat? Etſi autem hiſce annis æquinoctium uerum, propter noſtram æquationem, poſt diem 21. Martij contingat, non eſt tamen hoc abſurdum, cum per ſe, nullo adhibito remedio, ad eandem poſtea diem 21. regrediatur, ſi tabulas Prutenicas ſequamur, quæ ſolæ Æquinoctium inſequentibus centeſimis annis verſus finem menſis deuoluunt. Nam annis 2080. 2296. 2512. 2724. & alijs, Æquinoctium iterum in die 21. uel circa reperietur, ut ex antecedenti Cap. perſpicuum eſt.

Qnare æquinoctium in proxime futuris cẽteſimis annis a die 21. uerſus finẽ menſis delabatur.

MONENDVS autem hoc loco mihi Lector uidetur, (quod & ſupra non ſemel ſignificauimus) aduerſarium in omnibus illis annis

vſur-

vſurpare Æquinoctium verum ex Prutenicis tabulis, quod ad rem, de qua agimus, non facit; quippe cum nos de Æquinoctio medio ſecundum calculum Alphonſinorum loquamur in noſtra æquatione: quod quidem in medio ferè ſemper progreſſus atque regreſſus Æquinoctij veri, ex Copernici doctrina, a 21. die Martij verſus initium menſis, & uerſus finem, reſidere, ſupra oſtenſum eſt. De hoc enim nos loqui, maniſeſte conſtat ex æquatione quadringenteſimo quoque anno adhibenda, quæ ſoli anno Alphonſino conuenit, & quæ per multa ſecula Æquinoctium verum Copernianum circa 21. diem ita conſeruabit, vt ab eo non longe poſſit euagari: quod quidem ad vſum Eccleſiæ, vt feſtum Paſchæ eodem tempore celebretur in vniuerſo orbe Chriſtiano, ſatis eſt.

NEQVE hoc quidem ignorauit Mæſtlinus, adeo vt ſi pacato & tranquillo animo de Calendario vellet iudicare, non poſſet non nobiſcum facere, idemque ſentire, & omnibus perſuadere, (niſi eum ab hoc Conſilio odium Romani Pontificis abſtraxiſſet) vt vetere exploſo, nouum Calendarium reciperent. Ita namque non longe a principio Cap. 1. ſcribit. *Aequalis quidem annus tropicus eſt dierum 365. horarum 5. Scrup. 49. Sec. 16. hoc eſt, a quadrante diei, ſiue a ſex horis deficit 10. Minutis, & 44. Secundis ferè. Vnde in annis 134. complet anticipatio vnum ferè diem, & annis 402. ferè totum triduum.* Ecce quomodo Mæſtlinus coactus vi veritatis idem, quod nos, aſſerit, Æquinoctium videlicet, ſecundum mediam anni magnitudinem, quæ æqualis eſt, æqualiter ſemper verſus initium menſis progredi, ita vt ſpatio quolibet 402. annorum eius progreſſio totum triduum complectatur.

Aequinoctiũ ſecundum annum mediũ uniformiter anticipare vnũ diem in 134. annis, teſt: ipſo Mæſtlino.

CÆTERVM ſtimulante improbitate, ad ingenium reuerſus, videns ac volens ruit, cum ſtatim ſubiungit, nos debere, relicto medio hoc anno, verum conſiderare: quod concedendum nulla ratione eſt in rebus Eccleſiaſticis, atque Politicis. Nam & ipſemet ſupra ſtatuit, neminem Politicorum, & Plebeiorum ſubtilitatibus Aſtronomicis grauandum eſſe, & diffuſe ſatis a nobis Cap. 4. oſtenſum eſt, medios potius motus, quàm veros, in mobilium feſtorum celebratione ab Eccleſia eſſe adhibendos.

DEINDE poſt vnam fermè paginam ſic quoque ait. *Sin verò quis obijciat, quod motus cæleſtes eiuſmodi æquationibus ligentur, quibus quicquid alicubi adimatur, id alibi reſtituatur, vnde mutua compenſatione facta, futurum, vt Aequinoctium vernum verum ad 21. Martij redeat. Reſpondeo, etſi æquationes alibi ſint addendæ, quæ alibi minuuntur: eorum tamen reſtitutio non niſi poſt aliquot centenos, vel etiam millenos annos abſoluitur, vt mox dicetur, at interim toto illo tempore Eccleſia ſe peccatis, & quidem abſurdiſſimis (ſic nominantur huiuſmodi errores a Calendarij auctore, Canone 2.) pollueret, quando ipſa perſuaſa à Pontifice Gregorio xiij. falſo crederet, quod Aequinoctium vernum non medium, ſed verum, ſemper in 21. Martij ſedem ſuam fixam teneret. vnde futurum,*

turum, vt Pascha (sicut infra demonstrabitur) etsi iuxta Calendarij præscriptionem obseruetur, non tamen conueniente tempore celebretur. Hic ergo rursus videte vestri Calendarij certitudinem.

HIS rursus verbis clare testatur Mæstlinus, nostram æquationem vniformem, & æquabilem compensare tarditatem, velocitatemque anticipationis Æquinoctij veri secundum annum inæqualem, & irregularem. Vt iam frustra tam atrox bellum aduersus Calendarium suscepisse eum appareat. Nam etiamsi compensatio hæc non fiat, nisi post centenos aliquot, aut etiam millenos annos, tamen tempore intermedio non multum a vero Æquinoctio recedet Ecclesia, vt propterea non dici possit se polluere peccatis absurdissimis, (quibus quidem ipse Mæstlinus se polluit, cum hæc obijcit Ecclesiæ) quod a vero Æquinoctio aliquantulum discedat. Nunquam enim Pontifex GREGORIVS XIII. in Bulla Calendarij populo Christiano persuadere conatus est, verum Æquinoctium secundum Calendarij restitutionem in 21. Martij fixam semper sedem tenere, sed de medio tantùm locutus est, vel potius de Æquinoctio anni medij, & æqualis, quod a vero non longe abesse potest, si æquatio annorum 400. adhibeatur; cum differentia non magna sit, & vltra duos aut tres dies vix excrescat; adeo vt post 20000. annos, & eo amplius, uerũ Æquinoctium adhuc in die 21. Martij, vel circa reperiatur, ex tabulis Prutenicis, si illa æquatio 400. annorum non intermittatur. Et verò si ante correctionem Calendarij Æquinoctium Ecclesiasticum, quod 21. Martij fieri putabatur, a vero distabat 10. diebus, & tamen nemo, nisi impius esset, Ecclesiam propterea in Deum peccasse vnquam dixit: quis tam impudens erit, atque audax, præter vnum Mæstlinum, vt Ecclesiam peccati ream faciat, si post restitutionem Calendarij Æquinoctium Ecclesiasticum a vero interdum distet vno, aut altero ad summum die, præsertim cum per se, nullo alio remedio adhibito, ad suam sedem reuertatur?

QVOD verò attinet ad Pascha non congruo tempore celebrandum, si Æquinoctium medium, non verum, sequatur Ecclesia; respondeo, absurdissimum peccatum fore, si quis dedita opera terminos Paschales ita præscriberet, vt Pascha non legitimo tempore, & contra Patrum, Conciliorumque decreta celebraretur, cum eosdem aliter, & quidem aptius posset disponere: at quando ex natura Cyclorum, qui medijs motibus potius debent, quàm veris conuenire, interdum contingit, Pascha non legitimo tempore celebrari, ita vt error hic vitari nequeat, nisi veri motus asciscantur, (quod fieri non oportere, Cap. 4. ostensum est) nullum peccatum censeri debet. Nullus etenim Cyclus tam perfectus, & omnibus numeris absolutus esse potest, vt omnem errorem euitare queat, vt supra diximus, & clarius Cap. 5. lib. 2. exponemus. Vide ergo tu, Mæstline, nostri Calendarij certitudinem, quam videre nolles, quæ quidem tanta est, quantam per Cyclos, quibus necessario alligatur, habere po-

Ecclesiã in Deũ non peccare, ꝙ eius æquoctium à uero distat interdum uno aut altero die, cũ ultrò ad diem 21. regrediatur: quẽadmodum eã lẽ non peccauit ante correctionẽ, statuendo illud die 21. quod die 11. fiebat.

Quando peccatũ sit, Pascha debito tempore non celebrare, & quando non.

test, neque illam vnquam euertes, etiamsi omnes machinas adhibeas

SED videamus adhuc vnum locum nostri aduersarij, vbi iterum concedit, medium Æquinoctium, si æquatio 400. annorum adhibeatur, multis seculis posse habere sedem fixam in certo aliquo die. Hic autem locus est ad calcem primi Capitis, vbi ita in Calendarium nouum, homo ridibundus, inuehitur. *Non minus ridiculum est, quòd Calendarij huius auctores, quos Mathematicos esse conuenit, motum, seu anticipationem Aequinoctij veri, non aliter, quàm vt motum medium computant. Sed quid quæso in Astronomia absurdius dici potest? cum omnis Astronomica scientia in eo potissimum consistat, vt doceat, quam inæquales sint motus veri, seu apparentes, & quantum a medijs differant. Quamobrem etsi media Aequinoctia hac tridui intra 400. annos omissione possent forsan multis seculis (non tamen omnibus, sicut patet in mea Dialexi Cap. xi. Animaduersione iiij. secundi defectus Astronomici) habere sedem propemodum fixam in vna certa die: Hoc tamen negotio non de Aequinoctio verno medio, quod incidit non in 21. sed in 23. Martij, agitur. Hoc ergo cum auctores Calendarij non perpenderint, prostituunt se egregie deridendos, quòd in ijs hallucinantur, quæ cuiuis ex Astronomiæ tyronibus nota esse conuenit. Sicut autem verum Aequinoctium a medio potest toto quatriduo recedere in antecedentia, quemadmodum supra dictum est de anno 1200. Eo enim anno verum prius fuit medio 4. diebus, quantum scilicet 19. dies a 23. distat: quod fieri solet, quoties vtraque prosthaphæresis Aequinoctiorum, & anomaliæ Solis annuæ fuerit maxima, & addenda: Ita quando vtraque futura est maxima, & subtrahenda, (si mundus tamdiu subsisteret: quanquam nouum Calendarium de nouissimo aliquo die nihil nouit, alioqui nō continuaret suos canones ad 40. mille annos post* CHRISTVM *natum) ibi tum idem verum Aequinoctium sequetur post medium itidem quatriduo, & incidet in 27. diem Martij. Vbi hic est 21. Martij? Laudibus vestris, vos Mathematici, videmini Calendarium vestrum nimis alte supra astra eleuasse, adeo vt Aequinoctium eius vertigine correptum, hinc inde nutando, tandem ex sedili suo, quod firmum fixistis ei in 21. Martij, delapsum sit, & in illos alios dies deciderit. Succurrite ergo clienti vestro, ne nimium errando vos omnino deludat, & pudefaciat, sicut iam statim sequitur. Addo enim & hoc, quod vos considerare velim. Hoc nostro quidem seculo, dum apogæum Solis adhuc circa Solstitium æstiuum moratur, fit, vt prosthaphæresis annuæ anomaliæ, quæ debetur motui eius die Aequinoctij verni, sit non tantùm addenda, sed etiam prope maxima: Idcirco ipsum Aequinoctium vernum verum, propter prosthaphæresim Aequinoctiorum aliàs addendam, aliàs subtrahendam, nutat a die 21. reciproce ad 19. & ad 23. Martij. Verum propter apogæi descensum versus Libram, fit, vt addenda hæc prosthaphæresis paulatim attenuetur. donec tandem omnino annihiletur. At vbi apogæum Solis superauerit Libræ priores partes; eadem prosthaphæresis,*

phæresis, quæ Aequinoctij verni diei cedit, augebitur denuò, sed sub titulo subtractionis, &c. Hinc necessario subsequetur, vt reciproca Aequinoctialis diei nutatio non amplius dependeat a 21. Martij, sed transeat in diem 22. 23. 24. vsque in 25. eiusdem, a singulis eorum similiter biduo antè, & biduo post nutando. Itaque futurum erit, (loquor denuò ex sententia noui Calendarij, quod nullum diem nouissimum habet) vt Aequinoctium vernum verum tandem 21. Martij tandem penitus deserat, adeo vt etiam nulla nutatione eum amplius attingere possit. Fiet autem hoc circa annum CHRISTI *4700. Quanquam enim hoc idem Aequinoctium interea maiorem huius temporis partem conficiet extra diem 21. Martij, vagando per 20. 22. 23. 24. & 25. interdum tamen reciprocabitur rursus etiam in 21. eiusdem. Verum vbi ad annum 4700. peruentum fuerit, reditus eius ad 21. Martij nullus vnquam amplius expectandus erit, donec 15000. anni post* CHRISTVM *fuerint completi. Considerate iterum, vos Mathematici, quàm* PERPETVA, & FIXA *sit sedes æquinoctij vestri in 21. Martij. Videtis hic, quod ipsum per decem mille annos, & vltra, non inuenietur in 21. sed vel in 22. 23. 24. 25. 26. vel etiam 27. die Martij. Et hoc quidem futurum est, adhuc eo tempore, quo Calendarium hoc nouum perfectissimam certitudinem sibi pollicetur. Nam calculum hunc ego nondum tam procul extendi, quin Calendarij auctor suum calculum ad annos multo remotiores produxerit. Sic ergo, vos Calendarij noui defensores, cernitis, quàm exquisitum habeatis Calendarium, tale nimirum, quod velut præfractus & indomitus equus, nec procedere, nec retrocedere vult, immo quod in primo vestibulo falsum deprehenditur, dum ad primam suam stationem, tanquam locum natiuum, redire nec vult, nec potest, in quo etiam pro 21. die, omnes reliqui a 19. vsque ad 27. vobis insimul obtruduntur, item in quo Aequinoctium vernum verum, vt plurimum, in alijs illis diebus, rarius autem, immo si integras reuolutiones dictarum anomaliarum spectetis, rarissime in 21. die versatur. Quid autem hæc in paschali festo turbent, patebit ex sequentibus. Quare non amplius dubium vobis esse potest, quin sciatis, uos non tantùm misere esse deceptos, sed etiam, ne soli sitis miseri, vos vestris Consilijs, & approbationibus, alios quoque, ad recipiendum hoc vitiosum Calendarium decepisse. Sed quid interim conscientia vestra? Respondete si potestis.*

HIC enim vero Tubingensis iste Thraso, aliquantò hilarior, quasi parta victoria, in Calendarium debacchatur. In hac enim verbosa iactatione, si demas pauca illa verba, quibus affirmat, media Æquinoctia, tridui intra 400. annos omissione, posse forsan multis seculis habere sedem propemodum fixam in vna certa die; quot, DEVS Bone, mendacia, quot uana & absurda continentur? Primùm enim, qui potest esse ridiculum, quòd Calendarij huius auctores anticipationem Æquinoctij, instar motus medij, computant: qua item ratione verum esse potest, hoc in negotio Calendarij non de Æquinoctio verno medio agi, cum plurimis argumentis Cap. 4. demonstratum sit, Ecclesiam in Paschæ solennitate celebranda medios duntaxat motus,

Ridiculum non esse, sed necessarium, ut æquinoctium mediũ in Calendario cõsideretur, non autem uerum.

veris posthabitis, adhibere? Quod cum auctores Calendarij perpenderint, videat aduersarius, ne (quod ipse de illis affirmat) se prostituat egregiè deridendum, quòd in ijs hallucinatur, quæ cuiuis ex computi Ecclesiastici tyronibus nota esse conuenit, nimirum medios motus, aut potius Cyclos ab Ecclesia vsurpari, veris motibus postpositis. Videat rursum, ne se ridiculum, & temerarium præbeat, cum homo nullius pretij, atque consilij, leges Ecclesiæ imponere audeat, eamque de diuturna consuetudine, possessioneque Cyclorum, aut mediorum motuum, temere velit deijcere, verisque astringere motibus: præsertim cum is ipse asserat, vt supra ostendimus, subtilitates Astronomicas in rei veritate nihil conducere ad annum Politicum, & Patres Concilij Nicæni nihil de his subtilitatibus monuisse. In quo quidem, si mentiri in animum induxerat, mendacem (quod prouerbio fertur) memorem esse oportuit.

Mæstlinum temere uelle Ecclesiã ueris motibus astringere.

DEINDE non uideo, ex qua Astronomia didicerit Ptolemæus iste Tubingensis, medium Æquinoctium in 23. Martij incidere, atque uerum ab eo posse toto quatriduo interdum distare. Nam si differentia inter uerum, & medium Æquinoctium est tempus æquationi præcessionis Æquinoctiorum respondens, æquatio autem hæc ex tabulis Prutenicis, nunquam excedat Gradum 1. Min. 11. Sec. 22 $\frac{1}{2}$ non poterit utique unum ab altero abesse per diem 1 $\frac{1}{2}$ ut pluribus superiore Cap. tradidimus. Quare cum hoc tempore verum Æquinoctium fiat die 21. Martij, immo Mæstlino ipso auctore, ascendat ad diem 20. non poterit medium Æquinoctium in diem 23. incidere, sed necessario ante eum diem fiet. Præterea anno 1653. qui non longe admodum abest ab hoc tempore correctionis, cum anomalia præcessionis Æquinoctiorum denuò suam periodum incipiet, æquatio præcessionis Æquinoctiorum nulla erit, atque idcirco ambo Æquinoctia simul accident die 20. Martij post med. noc. ut proximo Cap. diximus. Vbi hic latet dies 23. pro Æquinoctio medio? Sunt ne dies 20. & 21. ijdem, qui dies 23? Ego profecto ex ea Arithmetica, quæ mihi discenda fuit, (ita enim nobiscum tu iocaris) in hisce tribus diebus unum eundemque agnoscere non possum. Quod si tibi fuerit noua Arithmetica, quæso communica eam etiam cum alijs, ne tu unus sapere uideare.

Mæstlinũ falsò affirmare, æquinoctium mediũ fieri die 23. Martij, posseq; quatriduo abesse à vero.

Quantum abesse possit mediũ æquinoctium à uero.

IAM Æquinoctium uerum aliquando prolapsurum esse ad diem 27. usq; Martij, ut tu cauillaris, propterea quod apogæo Solis in Libra constituto, æquatio præcessionis Æquinoctiorum subtrahenda est, ego nondum cognoscere potui, ne ex multorum quidem millium annorum calculo, ut ex proximo Cap. liquet. Quid enim? An non apogæum Solis anno 6004. in grad. 20. Libræ uersabitur, & tamen Æquinoctium limites diei 23. non transgredietur? Sanè dies 23. & 27. multum inter se differunt. Nonne etiam anno 10020. Æquinoctium paulo post 23. diem continget, apogæo Solis in grad. 10. Sagittarij commorante? Sed fac, Æquinoctium post 4700. usque ad 15000. annum deserere omnino diem

Mæstlinum temere contendere, æquinoctium demolui posse ad 27. Martij.

rno diem 21. Martij, & ad finem mensis delabi, (quod contendis) nunquid post annum illum 15000. te etiam auctore, ad 21. non reuertetur? Quod si durum tibi videtur, Ecclesiam toto eo tempore, quod inter annos 4700. & 15000. intercedit, a uero Æquinoctio aberrare, memento eam ante nouum Calendarium totos 10. dies, & quidem citra hominum offensionem, ab Æquinoctio abfuisse, vt mirandum propterea non sit, si interdum post Calendarij correctionem ab eo dem distet duobus, aut tribus ad summum diebus: quod quidem ob inæqualem Æquinoctij progressionem accidit, si tabulæ Prutenicæ uerum docent: quanquam ab hoc etiam errore, si ita visum fuerit, facile liberare se possit Ecclesia, si præcipiat dies aliquot intercalares extra ordinem uni anno adijci, ut supra monuimus: quod tamen necessarium non est, quandoquidem suapte natura Æquinoctium post aliquod temporis interuallum ad 21. Martij recurrit. Id quod ante correctionem non contingebat.

Cur absurdũ nõ sit, Ecclesiam interdum a uero æquinoctio aberrare post correctionem.

NAM quod loquacitate plusquam scurrili Mæstlinus temere effutit hoc loco, & alibi quoque ad nauseam vsque inculcat, nouum Calendarium de nouissimo aliquo die nihil nosse, propterea quod in eo calculus ad 40. mille annos post CHRISTVM natum extensus est, quis non uidet, meras esse nugas, & non tam ad Calendarium euertendum prolatum ab eo esse, quàm ut haberet, quod diceret; cum nouum Calendarium non propter nouissimum diem, sed ob Calendarij perpetuitatem, plures annos, & ætates in examen adducat? Certe omnes Astronomi tabulas suas multis annorum millibus accommodare docẽt, & tamen nemo propterea unquam dixit, illos de extremo die mundi nihil credere. Quòd si Mæstlinus putat, auctorem Calendarij noui nullum diem nouissimum habere, propterea quod ad plures annos calculum suum extendit, non licebit utique per illum cuiquam calculum vllum ad 1000. annos, immo neque ad 100. aut etiam pauciores extrahere, cum nemo tot annos ad nouissimum usque diem superesse, certò audeat affirmare. Sed videat homo religiosus, ac timidus, cuius scilicet aures, sicut olim B. Hieronymi, horribilis illa extremi iudicij tuba circumsonat, ne in tãta re nimium procaciter iocari uideatur, qui haud scio, an tam multis, tamque absurdis mendacijs fidelium aures onerare, pacemque Ecclesiæ perturbare conatus esset, si in nouissimo illo die, etiam de otiosis uerbis reddendam esse DEO rationem crederet.

Mæstlini scurrilis irrisio de die nouissimo noui Calendarij.

Matth. 12.

NEC verò nos, Mæstline, (quod tu insimulas) Calendarium in astra tollimus, ut periculum sit, ne Æquinoctium eius, uertigine correptum (uti tu non sine aliqua fortassis vertigine capitis iocaris) hinc inde nutando, tandẽ ex sedili suo, quod firmum fiximus ei in 21. Martij, delabatur; sed modicis, uerisque laudibus id ornamus, cum in eo ita Æquinoctium diei 21. Martij affixum sit, ut hoc tempore, & futuris etiam seculis quamplurimis, ab eo nutet reciproce (ut tuo utar testimonio) ad 19. & ad 23. usque Martij diem: adeo ut dies 21. Martij ex hac obseruatione, sit medius terminus inter 19. & 23. Martij, ac proinde merito

Calẽdariũ nouũ meritò laudari, cũ statuat æquoctium in 21. die Martij, qui inter 19. & 23. ad quos usque excurrere potest, medius ẽ.

ritò retinendus, ut immobilis, in computo Ecclesiastico, in quo non motus inæquales, sed æquales potissimum considerari debent, ut ex superioribus constat. Vide igitur, ne accersendi tibi sint, qui tuæ potius, quàm Calendarij, vertigini succurrant.

NOS quidem Calendarij noui defensores, quàm exquisitum habeamus Calendarium, non poenitet, tale nimirum, vt veluti domitus ac mitis equus, vtcunque res postulat, nullo negotio tum procedat, tum regrediatur. Nam Æquinoctium secundum mediam anni magnitudinem in sede sua, quam ei in 21. Martij assignauimus, ita conseruat, atque custodit, vt multis annorum seculis in medio Æquinoctij veri huc atque illuc, per Prutenicas tabulas, liberè euagantis consistat. Quo quid amplius in Computo Ecclesiastico desiderari potest? Nam conseruationem hanc medij Æquinoctij nihil in Paschali festo turbare, posterius ostendemus. Quare (tuis te alloquor verbis) non amplius dubium tibi esse potest, (si quid in te residet sanitatis) quin videas, te non tantum misere esse deceptum in laudabili hoc opere Calendarij oppugnando, sed etiam, ne solus sis miser, te tuis prauis Consilijs, & improbationibus alios quoque a recipiendo hoc emendato Calendario temere, & inique dehortari. Sed quid interim conscientia tua? Depone, depone odium illud inueteratum in Pontificem Romanum, Calendariumque nouum cum vniuerso orbe Catholico amplectere. Experieris enim, si rem sine amore, sine odio, & sine inuidia iudicare voles, Calendarium Pontificis non esse tam vitiosum, quàm tibi persuades, sed nihilo minus decoris laudatoribus, quàm vituperatoribus dedecoris afferre.

Solutio 4. argumenti Mæstlini.

AD quartum quoque argumentum, quo Mæstlinus Æquationem nostram præteritis annis non congruere, conatur ostendere, facile ex ijs, quæ dicta sunt, responderi potest. Quanquam enim calculus Astronomicus rite institutus ad superiora etiam tempora possit extendi, non tamen propterea æquatio nostra quadringentesimo quoque anno adhibenda in omnes annos præteritos ad amussim quadrare potest, sicut neque in futuros, vt in solutione proximi argumenti diximus. Nostra enim æquatio, cum sit vniformis, & æqualis, progressio autem, & regressio Æquinoctij inæqualis, propter inæqualem Solaris anni magnitudinem, neque in præteritos annos retracta, neque in futuros extensa, penitus cælestibus motibus conuenire potest, vt superiori Cap. declarauimus. Satis est, vt æquatio Æquinoctium non longe a vero Æquinoctio exhibeat, siue præteritis ea annis accommodetur, siue futuris; ita tamen, vt nonnunquam cum præteritis, futurisque annis consentiat: id quod æquatio Calendarij noui omnino præstat. Nam mirifice ea temporibus Ptolemæi respondet, qui circa annum Domini 130. floruit, cum exhibeat tunc Æquinoctium uernum die 22. Martij propter 11. dies, qui ablati fuissent vsque ad correctionis annum in annis 200. 300. 500. 600. 700. 900. 1000. 1100. 1300. 1400. 1500. (reliqui enim anni centesimi 400. 800. 1200. bissextiles permansissent) si tunc æqua-

Aequationẽ noui Calendarij exquisite respõdere nõ nullis annis præteritis, ac futuris.

tio nostra fuisset in vsu: quo quidem die fere Ptolemæus id fieri obseruauit. Rursus eadem æquatio exquisitissime Æquinoctium nonnullis annis futuris in die 21. Martij conseruat, nimirum circa annos Domini 1653. 2080. 2296. 2512. 2724. 3156. 3368. 15004. quibus temporibus Æquinoctium circa diem 21. Martij contingere superiore Cap. planum fecimus.

RECTE igitur æquatio nostra & præteritis, & futuris annis congruere dicenda est, cum eius Æquinoctium in medio quodammodo progressus, regressusque veri æquinoctij existat, hoc est, modo ante verum, modo post, modo denique vna cum eo contingat, instar mediorum Nouiluniorum cum veris Nouilunijs collatorum. Quæ cum ita sint, mirum non est, Æquinoctium anni 1200. quem aduersarius loco exempli ponit, si nostra æquatio adhibeatur, non omni ex parte cum vero Æquinoctio conuenire. Fieri enim non potest, ut æquatio uniformis, & æquabilis, quæcunque illa sit, motui uero plane respondeat, ut superiori Cap. explicatum est. Quanquam si rem paulo attentius uolemus considerare, reperiemus, eo anno nostrum Æquinoctium a uero parum distare. Nam uernum Æquinoctium uerum incidit tunc, ut tabulæ Prutenicæ docent, in 12. diem Martij hor. 6. post. mer. ita ut non immeritò diei 13. adscribi possit. Quare si usus emendati Calendarij eo tempore extitisset, dies 13. fuisset 20. propterea quod illorum 10. dierum anno 1582. omissorum tres posteriores cedunt tribus centesimis annis inter annum 1200. & 1600. Mirum autem non est, neque nouum apud Astronomos, Æquinoctium in anno bissextili, qualis fuit annus 1200. cadere in 20. diem Martij, si in anno communi in 21. incidit; cum Æquinoctium, propter annos bissextiles, & communes, duos dies deposcat, ut supra diximus.

EODEM ferè modo quintum & postremum Mæstlini argumentum refellitur, quo ostendit, æquationem nostram temporibus Concilij Nicæni non congruere, eo quod ea, ut ait, ad annos præteritos retracta indicet, Æquinoctium temporibus Nicæni Concilij factum esse die 20. Martij, non autem 21. ut asserimus: quippe cum dies tantùm 9. ad id usque tempus elidendi fuissent annis 1500. 1400. 1300. 1100. 1000. 900. 700. 600. 500. reliquis centesimis annis 1200. 800. 400. bissextilibus manentibus. Respondemus enim, ut supra respondimus, æquationem nostram æquabilem, ac regularem non posse quibusque annis siue præteritis, siue futuris ad unguem conuenire, propter motum Æquinoctij irregularem: sed satis esse, ut aliquibus respondeat, in alijs autem exhibeat Æquinoctium parum a uero distans, ut paulo ante explicauimus. Solutio quinti argumenti Mæstlini.

QVOD autem nostra æquatio pauciores interdum dies, quàm oporteat, elidendos offerat, si retroactis annis adhibeatur, mirum uideri non debet, cum medio ferè tempore inter Ortum CHRISTI Domini, & annum correctionis 1582. anno uidelicet circiter 880. quo Albategnius uixit, anni magnitudo fuerit omnium minima, ac proinde an- Aequatio noui Calēdarij cur nō nullis annis præteritis, & futuris pauciores dies, quàm res exigit, offerat eximēdos, nōnullis aūt plures.

de anticipatio Æquinoctij uelocissima. Hinc enim efficitur, ut paucioribus annis, quàm 134. hoc est, crebrius, quàm æquabilis, ac uniformis nostra æquatio requirit, propter minimam illam anni magnitudinem, omittendus tunc fuisset dies intercalaris: quemadmodum annis proxime futuris, quia annus ferè maximus est, rarius omittendus esset, si æquatio prorsus uero motui deberet respondere. Quod quia non fit, propter æquationem nostram, quam statuimus æqualem semper, & uniformem, consequens est necessario, ut propter nimis crebram diei intercalaris exemptionem annis 1700. 1800. 1900. faciendam, Æquinoctium a 21. Martij uersus finem mensis prolabatur aliquantum, ut supra ostendimus.

PORRO neque omnino uerum est, quod, Mæstlinus ait, Æquinoctium, si nostra æquatio præteritis annis accommodetur, cadere in 20. diem Martij, tempore Concilij Nicæni. Nam si æquatio nostra recte reuocetur ad annos anteactos, inueniemus dies 10. eximendos offerri usque ad tempora Concilij Nicæni. Nam anno 300. a quo parum annus illius Concilij abfuit, eximendus fuisset quoque dies unus, si tunc æquatio hæc in usu fuisset, ac proinde Æquinoctium exhiberetur circa illud tempus die 21. Martij: adeo ut non solum annis, quibus Ptolemæus uixit, sed temporibus etiam Nicæni Concilij, quod non multo post Ptolemæi tempora celebratum est, nostra congruat æquatio. Malitiose igitur Mæstlinus, aut certe, quod ipse minime uideri uult, imperitè fecit, cum æquationem nostram ad annum duntaxat 500. retraxit, cum eam ad annum 300. retrahere debuisset, qui propior fuit illi Concilio, quàm annus 500.

Aequatio noui Calendarij quo pacto ad tépora Concilij Nicæni retracta exhibeat 10 dies eximendos.

QVOD si urgeat aduersarius, quamuis æquatio ad retroacta tempora reducta eximat 10. dies usque ad annum 300. inclusiue, qui uicinus fuit Concilio Nicæno, tamen si eadem æquatio a tempore Concilij incepisset, & ad nostra usquè tempora esset producta, eximeret duntaxat 9. dies, ut ipse in argumento sumebat: Occurrendum est, hoc non esse absurdum, propter causam paulo ante allatam, quia nimirum tempore interiecto annus fuit minimus. Dici quoque potest, tunc omittendum fuisse diem intercalarem anno 400. eo q̀ procul à Concilio, nimirum annis circiter 80. abfuerit, ut Æquinoctiū in sua sede detineretur; atque idcirco usque ad annum 1600. inclusiue eximi oportuisse dies 10. in hisce centesimis 400. 500. 600. 800. 900. 1000. 1200. 1300. 1400. 1600. manente quarto quoque centesimo, quales fuissent, 700. 1100. 1500. bissextili.

SED utut est, siue nostra æquatio anno Concilij Nicæni respondeat omnino, siue non, certum apud nos sit, & ratum, 10. dies omnino eximendos fuisse, ut Æquinoctium ex die 11. Martij, ad quem progressum fuerat, ad 21. reuocaretur: quemadmodum si ad diem 25. Incarnationis Dominicæ (quod non pauci optabant) reuocandum fuisset, eximi oportuisset dies 14. tametsi ab Incarnatione Domini ad nostra usque tempora Æquinoctium non tot diebus sedem suam anteuer-

Necessariā fuisse, 10. dierū exēptionē, ut æquinoctiū ex die 11. in 21. restitueretur, siue æquatio 10 dies, pbeat eximēdos usq; ad Cōciliū Nicænū, siue nō.

reuerterit, quippe cum ex obseruationibus Ptolemæi liquidò constet, tempore Incarnationis VERBI DEI Æquinoctium in 23. diem Martij incidisse.

Responsio generalis ad oīa argumēta, quæ cōtra æquationē Calēdarij noui afferri possunt.

ATQVE hæc dicta sint aduersus argumenta Mæstlini, quæ contra æquationem anni Solaris in nouo Calendario præscriptam malitiose, ac ueteratorie excogitauit. Ad quæ tamen, & ad omnia alia, quæcunque afferri possunt, respondere licebit, si dicamus, cuncta illius argumenta sumi ex vero motu, eoque ex tabulis Prutenicis deprompto, qui ualde inæqualis est, ac irregularis, & nulli Cyclo accommodari potest. Æquationem autem nostram niti motu medio, qui æqualis est, & magnitudine anni medij, qui regularis quoque, & æquabilis est. Itaque stabilitate sua, & æqualitate belle, atque concinne compensat veri Æquinoctij progressionem, regressionemque inæqualem, atque irregularem, ad plurima annorum millia; vt nunquam Æquinoctium huiusce æquationis a verò longius, quàm duobus ad summum diebus, aut paulo amplius, recedat, modo illud anteuertendo, modo subsequendo: quod quidem satis est ad Pascha rite celebrandum ex Decreto Ecclesiæ, quæ in temporum supputatione motus medios, ac regulares, aut potius Cyclos, veris inæquabilibusque motibus curiositati, ac diligentiæ Astronomorum relictis, ex antiquissima consuetudine adhibet, atque considerat.

QVOD si fortè longo temporis interuallo acciderit, (quod fieri posse, ingenue fatemur, propter Astronomicarum tabularum inconstantiam) Æquinoctium noui Calendarij plus æquo a uero discessisse, restituendum erit verum, vt sæpe dictum est, ad diem 21. Martij, per intercalationem, uel intercalationis omissionem extra ordinem adhibendam, & deinceps uel eadem æquandi formula, quæ prius, retinenda, uel certe alia illi tempori aptior, ex Astronomorum sententia, præscribenda; ita tamen ut in Calendario, quod ad Epactarum dispositionem attinet, nulla mutatio fiat. Qua ratione, etsi Æquinoctium aliquando restitutione egeat, aut æquationis ratio mutanda sit, Calendarium tamen ipsum in Bulla Pontificis perpetuum appellatur, atque eiusmodi, quod ad quamcunque anni magnitudinem, per interruptam, aut uariatam æquationem accommodari possit, cum ipsum interim cum Epactis intactum, atque stabile, immutabileque prorsus permaneat, vt planius lib. 11. in æquatione Lunæ explicabitur.

Calendarium nouum cur perpetuum dicatur à Pontifice.

QVOCIRCA, quod tandem argumentum excogitari poterit, quod aduersus Calendarium eo, quo dictum est, modo perpetuum vim vllam habeat? Quanquam enim æquatio Solaris anni longo tempore Æquinoctium in 21. die non ita conseruet, vt emendatione non indigeat, non tamen propterea Calendarium vitiosum existimari debet, aut imperfectū, cum nulla re in eo mutata, Æquinoctium nullo negotio, per æquationem aliquo modo variatam, si ita visum fuerit, emēdari possit. Atque alio certe modo, quàm dictum est, nullum Calendarium construi potest, quod aut perpetuum sit, aut diuturnum, quippe cum

Nullum Calēdarium alio modo construi posse, q

Nullũ Calẽdariũ alio mõ construi posse, quàm quo Gregorianum ẽ constructũ, quod sit perfectũ, ppetuumq́;, aut diuturnum.

Cum omnia, quę Astronomi de anni Solaris magnitudine, & inæqualitate subtiliter, & acute tradiderunt, incerta sint, ac dubia: ut de nulla eius æquatione, siue ea ad motum medium, siue ad uerum instituatur, cõstantẽ, aut perpetuam, diuturnamve nobis ueritatem possimus polliceri.

Quid requiratur ut Calendarium aliquod absolutum, & diuturnũ dici possit.

QVOD si æquatio aliqua Solaris anni, cum Cyclo Lunari per dies Calendarij dispositο, eo artificio instituatur, ut nihil unquam in Calendario sit innouandum, etsi error aliquis in Æquinoctio in sede constituta conseruando deprehendatur, ita ut æquationem anni Solaris oporteat mutari ea ratione, quam supra tradidimus: tum demum Calendarium ipsum perfectum, absolutumque recte, ac meritò censeri possit. Cuiusmodi est Calendarium nouum a GREGORIO XIII. P. M. anno 1582. diuulgatum, ut partim ex ijs, quæ dicta sunt, liquet, partim uerò, & multo quidem euidentius ex ijs, quæ dicentur, apparebit.

Mæstlinum, si no luisset, ex compẽdio restitutionis Calẽdarij potuisse eius perfectio nẽ intelligere.

Hæc si syncero, tranquilloque animo Mæstlinus perpendisset, profecto non tot uerba, & maledicta in nouum Calendarium tam temere euomuisset. Et verò nullo negotio, si summa in Pontificem Romanum maleuolentia, & liuore non fuisset impeditus, poterat omnia hæc ex Compendio restitutionis Calendarij ad Christianos Principes misso intelligere, ubi apertissime declaratur, Cyclum Epactarum ad quamcunque anni magnitudinem accommodari posse, adeo ut in eo Calendario descripto, intercalationisque ratione quadringentesimo quoque anno, ut diximus, & eius etiam cycli æquatione, de qua infra disseremus, adhibita, ita in posterum anni atque menses consensuri sint cum Solis, ac Lunæ ratione, vt nulla deinceps uarietas, aut dissensio, quæ alicuius momenti sit, possit existere. Quod si quando acciderit, ut discrepantia aliqua oriatur, posse omnia facillima ratione in suum statum restitui, idem Compendium luculenter testatur. Eam namq; ob causam in eo duplex tabella æquationis Epactarum constructa est, una anno Alphonsino, qui medius est, & æqualis, congruens, altera respondens anno Copernici inæquali, atque irregulari: vt nemo iure nobis possit obiicere, nos non præuidisse, quæ contra Calendarium opponi possent, aut non intellexisse, quatenus id posit dici perpetuum, & nulli unquam mutationi obnoxium.

SED de Calendarij defensione, quod ad æquinoctium spectat, satis; superest, ut Epactas quoque, literas Dominicales, & festa mobilia eiusdem Calendarij, aduersus eundem Tubingensem Mathematicum defendamus.

PRIMI LIBRI FINIS.

APO-

APOLOGIAE CALENDARII NOVI

ADVERSVS MICHAELEM MAESTLINVM Mathematicum Tubingensem

LIBER SECVNDVS.

QVO PACTO CYCLVS DECENNOVENnalis annos 19. Solares exæquet.

CAPVT I.

XPEDITIS superiore libro ijs, quæ ad Æquinoctium spectāt, restat vt hoc altero libro de Nouilunijs, plenilunijsque, ex vsu consuetudineque Ecclesiæ agamus, omniaque aduersarij argumenta, quibus & Nouilunia, Quartasdecimas Paschales, & Cyclum literarum Dominicalium oppugnat, diluamus. Primùm igitur, vt, qua ratione Cyclus decennouennalis aurei numeri annis 19. Solaribus congruat, aperiamus; Annus Lunaris, quemadmodum de Solari Cap. v. proximi libri diximus, duplex est, Ciuilis vnus vel Politicus, Astronomicus alter. Ciuilis ex diebus integris constat, & est

 duplex:

Annus Lunaris ciuilis quid, quotuplex, & quantus.

duplex: Communis, atque Embolismicus. Communis continet dies modò 354. modo (quod raró euenit) 353. quorum ille plenus, hic cauus, seu deficiens appellari solet, atque vterque 12. Lunationes comprehendit. Embolismicus autem continet plerunque dies 384. interdū vero (sed rarius) 383. Et prior quidē plenus, posterior verò cauus eodem modo dicitur, atque vterque 13. Lunationibus continetur. Neque aliter Lunaris annus Ciuilis, quàm per integros dies, in Calendario disponi potest, aut supputari, quemadmodum neque Solaris; cuius rei rationem abunde Cap. v. superioris libri reddidimus. Eadem enim ratio anni Solaris in Lunarem conuenit.

Annus Lunaris Astronomicus quid, & quantus.

ANNVS Lunaris Astronomicus medius, æqualisve (de vero namque, quòd admodum inæqualis sit, ac varius, & ad Astronomos pertineat, nihil hoc loco dicendum est) præter dies integros complectitur horas aliquot, horarumque fragmenta. Vt annus communis 12. Lunationum continet Dies 354. Hor. 8. Min. 48. Sec. 38. Ter. 12. ferè: Embolismicus verò 13. Lunationum Dies circiter 383. Hor. 21. Min. 32. Sec 41. Ter. 23. Vna enim Lunatio, siue mensis Lunaris, secundum medium cursum, hoc est, interuallum temporis ab vno Nouilunio medio ad aliud, complectitur Dies 29. Hor. 12. Min. 44. Sec. 3. Ter. 11. fermè, ex tabulis Prutenicis, quæ hodie certiores habentur. Quæ Lunaris mensis magnitudo parum ab ea distat, quam Ptolemæus, & Nicolaus Copernicus nobis tradiderunt, & quæ in Alphonsinis tabulis describitur: vt vehementer mirer, vbi Computistę inuenerint vnius mensis Lunaris magnitudinem Dierum 29. Hor. 12. Min. 44. Sec. 3. Ter. 3. cum eam omnes Astronomi statuant maiorem. Ex magnitudine mensis Lunaris a nobis constituta sequitur, dimidiatum mensem Lunarem comprehendere Dies 14. Hor. 18. Min. 22. Sec. 1. Ter. 36. Quartam verò eiusdem mensis Lunaris partem, Dies 7. Hor. 9. Min. 11. Sec. 0. Ter. 48. Etsi autem numeratio ista mensis Lunaris per dies, horas, horarumque fragmenta, in Calendario, quod dies solum integros continet, describi non potest, eius tamen cognitio pernecessaria est, vt menses Lunares ciuiles, siue Politici ita instituantur, vt cum anno Solari possint congruere. Quod qua ratione per Cyclum decennouennalem fiat, hoc loco explicandum est.

Mensis Lunaris magnitudo secūdum motum medium.

Mensis Lunaris magnitudo secundum Cōputistas iusto minor.

Lunaris mensis ciuilis magnitudo.

ITAQVE in Cyclo decennouennali constituitur mensis Lunaris Ciuilis, Dierum 29. Hor. 12. duntaxat, omissis horarum fragmentis. Et quoniam in Calendario horæ describi non possunt; disponuntur numeri Cycli decēnouennalis ad Nouilunia inquirenda eo artificio, vt Lunationes alternis contineant dies 30. & 29. Ita enim fit, vt 12. horas, quæ antecedenti Lunationi plus æquo tribuuntur, insequens Lunatio auferat, duæque Lunationes complectantur dies 59. duodecim verò Lunationes dies 354. qui annum Lunarem ciuilem constituunt; atque idcirco annus Lunaris ciuilis communis differat 11. diebus ab anno Solari communi dierum 365. Ex quo efficitur, vt Nouilunia insequentis anni contingant plerunque 11. diebus prius, quàm Nouilu-

Lunationes ī Calendario cur sint alternis dierum 30. & 29.

nia

nia anni ſuperioris; ita vt ſi v. g. Nouilunium aliquod fit die 29. alicuius menſis hoc anno, idem anno inſequenti futurum ſit die 18. eiuſdem menſis; anno tertio, die 7. atque ita deinceps, donec 19. anni compleantur, poſt quos Nouilunium illud iterum in diem 29. incidet: propterea quod omnes menſes Lunares in 19. annis Solaribus comprehenſi tot dies, atque horas ferè complectuntur, ex quot anni 19. Solares conſtituuntur. Nam anni 19. Solares (ſi tribuas cuilibet, ex Iulij Cæſaris inſtitutione, dies 365. hor. 6.) continent dies 6939. hor. 18. in quibus conficiuntur Lunationes 235. & aliquid amplius, ſecundum curſum Lunæ medium; totidemque Lunationes ciuiles in iiſdem annis 19. Solaribus includuntur. Lunationes namque 235. mediæ exigunt Dies 6939. & Horas inſuper 16. duntaxat, Min. 32. Sec. 28. Ter. 5. ita vt anni 19. Solares ſuperent 235 Lunationes medias Hora 1. Min. 27. Sec. 31. Ter. 55. Quò fit, vt Nouilunia media, tranſactis 19. annis Solaribus, contingant quidem eiſdem diebus menſium, quibus ante annos 19. fiebant, non autem eiſdem prorſus horis, ſed aliquanto prius, ea nimirum, quam diximus, ſeruata exceſſus ratione. Tantulum eſt temporis ſpatium, quo Luna ſedes ſibi in Calendario conſtitutas, in 19. annis anteuertit. Ex quo fit, vt in 76. annis, hoc eſt, in 4. Cyclis decennouennalibus eaſdem ſedes Luna anticipet Hor. 5. Min. 50. Sec. 7. Ter. 40. ac tandem in annis 312½. die fermè toto. Hinc factum eſt, vt Nouilunia a Concilio Nicæno ad noſtram uſque ætatem quatriduo, & eo amplius, ad menſium initia ſint progreſſa.

Nouilunia cur quolibet anno cõtingant plerũque 11. diebus prius, q̃ proximè antecedente anno.

Anni 19. Solares quot dies contineant.

In 19. annis ſolaribus fiunt Lunatiões mediẹ 235.

Quanta ſit differentia inter dies annorum 19. Solariũ, & dies Lunationum 235. mediarum.

Quanta ſit anticipatio mediarum Lunationum in 19. annis, & quãta in 76.

Lunationes mediæ anticipãt unum diem in annis 312. & dimidio.

CONTINERI autem in 19. annis Solaribus Lunationes ciuiles 235. ita planum faciemus. Quoniam in anno quolibet exiſtunt 12. Lunationes dierũ 30. & 29. alternæ, quæ conſtituũt dies 354. habebuntur in 19. annis Lunationes 228. & inſuper dies 209. conflati ex 11. diebus, quibus Solaris annus Lunarẽ, ut ſupra diximus, ſuperat. Ex his 209. diebus conſtituuntur 7. Lunationes extraordinariæ, quæ Emboliſmicæ dicuntur, ſex quidem dierum 30. ſingulæ, & vna dierum 29. ut infra dicemus. Atque hæ ſeptem Lunationes extraordinariæ illis 228. adiectæ conficiunt numerum 235. Lunationum. Rectè ergo Cyclus Lunæ comprehendere dicitur annos Solares 19. cum in hoc ſpatio temporis compleantur 235. Lunationes, quot nimirum in eodem interuallo ſecundum medium Lunæ curſum fieri poſſunt, niſi quod manet illa differentia, quam diximus, Horæ 1. Min. 27. Sec. 31. Ter. 55. Sed doceamus paulo accuratius, quo pacto Lunationes 235. Ciuiles annis 19. Solaribus comprehenſæ expleant tempus totidem Lunationum Aſtronomicarum ſecundum motum medium. Nam cum in Ciuilibus omittantur horarum fragmenta, nimirum Min. 44. Sec. 3. Ter. 11. vnius horæ in qualibet Lunatione, non videntur Aſtronomicis Lunationibus Ciuiles æquari poſſe. Veruntamen fragmenta illa relicta belliſſime compenſari per dies biſſextiles, & ſeptem Lunationes extraordinarias, hinc cognoſces.

In 19. annis Solaribus continẽtur 235. Lunationes ciuiles.

LVNATIONES ciuiles 235. ſi cuilibet tribuantur dies 29½. hoc

Quo pacto 235. Lunationes ciuiles in 19. annis Solaribus contentæ expleant tempus totidē Lunationū mediarū, etsi in qualibet omittantur Min. 44. Sec. 3. Ter. 11

hoc est, si eas alternis constituamus dierum 30. & 29. (quod Cyclum postulare diximus,) conficiunt Dies 6932. & Horas 12. Totidem verò Lunationes Astronomicæ mediæ complectuntur Dies 6939. Horas 16. Min. 32. Sec. 28. Ter. 5. Ad explendum ergo hoc tempus, desunt Lunationibus 235. Ciuilibus dies 7. & horæ $4\frac{1}{2}$. & paulo amplius: qui defectus ita suppletur. In toto Cyclo decennouennali, præter dies integros annorum Solarium, supersunt horæ 114. collectæ ex 6. horis quolibet anno omissis, quæ constituunt dies 4. intercalares, & horas 18. Dies ergo 4. in 4. annis bissextilibus tribuuntur quatuor Lunationibus Februarij 29. dierum, vt contineant dies 30. Auctæ igitur iam sunt Lunationes ciuiles quatuor diebus, sic, vt desint solummodo dies 3. & horæ $4\frac{1}{2}$ & paulo amplius; quem defectum ita quoque supplemus. Quoniam ex 7. Lunationibus Embolismicis, siue extraordinarijs, prioribus sex tribuimus tres dies, cum singulas constituerimus dierum 30. ita vt omnes sex superēt sex Lunationes ordinarias dierum $29\frac{1}{2}$. sexies duodecim horis, hoc est, tribus diebus; deerunt nobis iam horæ duntaxat $4\frac{1}{2}$. & paulo amplius: Immo quia Lunationi septimæ, & vltimæ extraordinariæ, quæ in Cyclo continet dies tantùm 29. dedimus horas 12. quas non habet. (Eam enim, sicut & alias, constituimus dierum $29\frac{1}{2}$. quando omnes Lunationes 235. ciuiles comprehendere diximus dies 6932. & horas 12.) deerunt horæ $16\frac{1}{2}$. & paulo amplius; quæ restituuntur per horas illas 18. quas in 19. annis, præter 4. dies intercalares, superesse diximus, remanebitque eadem illa differentia Horæ 1. Min. 27 Sec. 31. Ter. 55. qua anni 19. Solares superant Lunationes medias 235. Aptè igitur, & concinne Cyclus decennouennalis Lunæ annis 19. Solaribus congruit, cum Lunationes 235. ciuiles in ijs comprehensæ expleant fermè tempus totidem Lunationum Astronomicarum mediocrium, vt exposuimus.

QVOD liquidius fortasse ita percipietur. Lunationes 228. ciuiles in 19. annis Solaribus comprehensæ, si cuilibet anno tribuamus 12. Lunationes alternis dierum 30. & 29. constituunt dies 6726. quibus si addantur dies 209. ex 11. diebus, qui præter 12. Lunationes in quolibet anno Solari supersunt, collecti, fiet summa dierum 6935. quibus rursus si adijciantur 4. dies intercalares, & 18. horæ in 19. annis Solaribus contentæ, efficientur dies 6939. hor. 18. quot in 19. annis Solaribus continentur. Itaque etiamsi 235. Lunationes, vnamquamque statuendo dierum $29\frac{1}{2}$. vltima excepta, quæ solum 29. dies habet, constituant dies tantummodo 6932. inseruntur tamen, atque adduntur extra ordinem in vniuerso ambitu Cycli decennouennalis reliqui dies $7\frac{3}{4}$. qui colliguntur partim ex 4. diebus intercalaribus, & horis 18. partim ex 3. diebus, quos plus æquo sex Lunationibus extraordinarijs tribuimus, vt efficiatur numerus dierum 6939 hor. 18. quot ferè ad 235. Lunationes medias Astronomicas complendas requiruntur. Differt enim hoc tempus 235. Lunationum ab illo annorum 19. Solarium, Hora duntaxat 1. Min. 27. Sec. 31. Ter. 55. ut supra dictum est. At-

que

que hi 7$\frac{1}{4}$. dies extra ordinem insiti supplent propemodum Minuta illa 44. Sec. 3. Ter. 11. quæ in quaque Lunatione Ciuili omittuntur, & 12. alias horas, quas postremæ Lunationi extraordinariæ detraximus; quippe quam dierum solum 29. constituimus, cum tamen aliæ omnes contineant dies 29$\frac{1}{2}$. sex prioribus extraordinarijs exceptis, quarum singulæ 30. diebus constant. Nam Min. 44. Sec. 3. Ter. 11. in 235. Lunationes multiplicata, efficiunt dies 7. Hor. 4. Min. 32. Sec. 28. Ter. 5. quibus si adiungantur 12. illæ horæ in vltima Lunatione extraordinaria omissæ, fit numerus Dierum 7. Hor. 16. Min. 32. Sec. 28. Ter. 5. qui a numero dierum 7. hor. 18. differt tantum Hora 1. Min. 27. Sec. 31. Ter. 55. quantam differentiam supra diximus esse inter 235. Lunationes Astronomicas, secundum cursum Lunæ mediũ, & 19. annos Solares. Hic igitur est calculus Cycli Lunaris 19. annorum, siue Aurei numeri, quem mirabili sanè artificio Meton Atheniensis circa Olympiadem 86. excogitasse perhibetur, vt meritò apud omnes ferè Nationes ad Nouilunia indaganda receptus sit.

Vnde in 19. annis suppleātur Min. 44. Sec. 3. Ter. 11 quæ in quaq. Lunatione Ciuili omittuntur, unà cũ 12. horis ultimæ Lunationi extraordinariæ adẽptis.

Meton Atheniẽsis inuẽtor aurei numeri, circa olympiadem 86.

QVO PACTO AVREI NVMERI IN CAlendario disponantur, & cur, ijs amotis, in eorum locum Epactæ substitutæ sint.

CAP. II.

CVM veteres cognouissent Nouilunia, transactis 19. annis, ad eosdem dies reuerti, descripserunt in Calendario totidem numeros ab 1. vsque ad 19. quos aureos dixerunt, iuxta eos dies, in quibus quolibet annorum 19. spatio Nouilunia contingebant; ita vt 1. ei diei præfixerint, in quo currente aureo numero 1. Nouiluniũ fiebat: Et 2. illi diei, in quem Nouilunium incidebat, currente aureo numero 2. & sic de cæteris. Quã tamen in re diligẽter obseruarunt, vt Lunationes essent alternis 30. & 29. dierum; Et ut Nouilunia vnius anni præuenirent antecedentis anni Nouilunia plerunque 11. diebus, propter illos 11. dies, quibus annus Solaris communis dierum 365. annum communem Lunarem dierum 354. superat. Ex hac descriptione aureorum numerorum emersit inter illos ordo, & series eiusmodi, vt in Calendario non seruent ordinem naturalem numerorum, sed maior ferè numerus anteeat proxime minorem, 11. diebus, propter illos 11. dies, quibus annus Solaris Lunarem excedit: ita vt collocato v. g. aureo numero 1. prope diem aliquem cuiuslibet mensis, proxime maior aureus numerus 2. eum præcurrat versus principium mensis, vndecim diebus, decem diebus interpositis: propterea quod anno insequenti Nouilunium eiusdem mensis vndecim diebus antecedit superioris anni Noui-

Quo ordine aurei numeri a ueteribus in Calendario collocati sint.

ni Nouilunium. Ita quoque aureum numerum 19. in Calendario antecedit versus initiũ mensis vndecim diebus aureus numerus 1. qui proxime sequitur aureum numerum 19. in serie numerorum naturali. Eademque ratio est in cæteris aureis numeris. Rarò admodum antecedit maior proxime minorem decem tantùm diebus, & multo rarius duodecim: quod tamen interdum contingit, natura Cycli decennouennalis id ita postulante.

In Calēdario quilibet aureus numerus gignitur à proxime antecedēte, per additionem 8. uel p subtractionem 11. A proxime uero in sequenti p additionem 11. uel p subtractionē 8.

HINC fit, vt in Calendario quilibet aureus numerus sequens constituatur per additionem octonarij ad antecedētem aureum numerum, abiectis tamen 19. si summa maior fuerit, quàm 19. vel (quod idem est) per subtractionem 11. ex antecedenti aureo numero, additis prius 19. si superior aureus numerus maior, quàm 11. non fuerit, vt subtractio fieri possit. Rursus efficitur, vt vicissim antecedens quisque aureus numerus formetur per adiectionem 11. ad sequentem, abiectis tamen 19. si maior fuerit summa, quàm 19. vel (& in idem recidit) per detractionem 8. ex aureo numero sequenti, additis prius 19. si sequens numerus maior non fuerit, quàm 8.

Minor aureus numerus in Calēdario maiorem antecedētem plerũque sequitur proximè: maior uerò minorem non proximè, sed vno relicto die uacuo

EX eadem dispositione aureorum numerorum in Calendario sequitur huiusmodi inter eos colligatio, vt sequens, si minor est, quàm antecedens, antecedentem sequatur proximè, non proxime autem, sed in tertio loco, relicto nimirum vno die vacuo, si maior. Quod tamen quibusdam in locis Calendarij non seruatur, sed interdum, etsi rarò, maior proxime etiam sequitur minorem, Cyclo decennouennali id necessario ita exigente, ut Lunationes videlicet constituantur alternæ 30. & 29. ferme dierum. Itaque cognito aureo numero, qui in principio Ianuarij scribitur, siue primò die id fiat, siue secundo, (tēpore Concilij Nicæni ponebatur aureus numerus 3. ad primum diem Ianuarij: Nunc autem post Calendarij correctionem, si aurei numeri in Calendario essent describendi, præfigendus esset aureus numerus 9. secundo diei) formabuntur ab eo omnes alij aurei numeri insequentes per additionem 8. uel detractionem 11. vt dictum est, seruato hoc ordine, vt minor maiorem sequatur proxime, maior autem minorem non proxime, paucis locis in Calendario exceptis, de quibus mox nonnihil dicemus. Item cognito aureo numero, qui vltimus est in Decembri, siue postremum diem is occupet, siue penultimum, formabuntur ab eo omnes alij aurei numeri antecedentes per additionem 11. uel subtractionem 8. &c. Sed quoniam vnica regula pro illis locis, in quibus maior numerus minorem sequitur proxime, tradi non potest, propterea quod non semper idē aureus numerus in principio Ianuarij, aut fine Decembris ponitur, sed alius alij succedit, quoad omnes aurei numeri Ianuarij principium occupauerint, æquatione Lunæ id ita postulante, vt infra dicemus; facilius eosdem aureos numeros in Calendario digeremus beneficio Epactarum in Calendario descriptarũ, quarum dispositio & facillima est, & immutabilis, vt paulo post docebimus.

Qua ratione ex primo aureo numero Calēdarij, aut ex postremo, omnes alij Calēdario inscribantur.

NON videtur tamen prætermittenda aureorum numerorum dispositio

ſitio in Calendario, quo ante correctionem Gregorianam vſa eſt Eccleſia, & quo nunc poſt correctionem vteretur, ſi in eo aurei numeri, non autem Epactæ, deberent diſponi: vt intelligatur, quibus in locis maior aureus numerus minorem ſequatur proximè. Poſito ergo numero 3. ad primum diem anni, vt tempore Nicæni Concilij factum eſt, formabuntur omnes alij per continuam additionem 8. reiectis ſemper 19. quando ſumma maior fuerit, quàm 19. & poſito minore proxime ſub maiore, maiore verò ſub minore non proxime, paucis hiſce locis exceptis, vt Lunationes fiant alternis 30. & 29. dierum. Die 3. Februarij ſcribatur numerus 19. proxime ſub minore 11. Et die 6. Aprilis; 4. Iunij; & 2. Auguſti, numerus 16. proxime ſub minore 8. Item die 3. Octobris, & 1. Decembris, numerus 13. proxime ſub minore 5. Poſtremò, diſpoſitis hoc ordine omnibus aureis numeris, promoueatur in Iulio, & omnibus alijs quinque menſibus inſequentibus, vſque ad finem anni, aureus numerus 19. ad ſuperiorem diem, vt proxime ſub minore numero 11. collocetur: atque in eiſdem menſibus numerus minor 8. ſcribatur non proxime ſub 19. ſed vno die vacuo relicto. Non me fugit, Campanum, & alios nonnullos, in Decembri non apponere numerum 13. ad primum diem, ſed ad ſecundum, vna cum aureo numero 2. ſed quia huic rei alij omnes reclamant, quòd abſurdum ſit, in vno Cyclo decennouennali duo Nouilunia in eundem diem incidere, qualia ſunt ab aureis numeris 13. & 2. indicata, cum hæc, ex Campani diſpoſitione, cadãt in diem 2. Decembris; maluimus cum alijs Cõputiſtis deſcribere numerum 13. ad diem 1. Decembris proxime poſt minorẽ 5. vltimo diei Nouembris affixũ. Hoc igitur modo aurei numeri ex ſententia Concilij Nicæni in Calendario ante correctionem ſunt collocati. Hoc verò tempore poſt correctionem ita eſſent collocandi. Deſcripto aureo numero 9. ad diem 2. Ianuarij, formarentur alij omnes per continuã additionem 8. ut prius, hiſce locis, propter Lunationes alternas 30. ac 29. dierum, exceptis. Ad diem 5. Februarij; 5. Aprilis; 3. Iunij; 1. Auguſti; 29. Septembris, & 27. Nouembris, ſcribendus eſſet aureus numerus 14. proxime poſt minorem aureum numerũ 6. Item vltimo die Decẽbris ſtatuendus aureus numerus 19. proxime ſub minori 11. Sed age, vt hoc diſcrimen magis appareat, vtrumque Calendarium cum aureis numeris eo, quo diximus, modo per dies anni digeſtis ante oculos proponamus.

Quibus in locis maior aureus numerus minorem ſequatur pxime in Calẽdario vetere, & in nouo huius temporis, ſi aurei numeri ĩ eo forent deſcribendi.

SEQVITVR

CALENDARIVM ECCLESIASTICVM, quo Eccleſia à Concilio Nicæno vſque ad anni correctionem à Gregorio XIII. factam vſa eſt.

M IANVA-

IANVARIVS

Aurei numeri	Literę Dñic.		Dies Mensis
iij	A	*CAL.*	1
	b	*iiij*	2
xj	c	*iij*	3
	d	*Prid*	4
xix	e	*NON.*	5
viij	f	*viij*	6
	g	*vij*	7
xvj	A	*vii*	8
v	b	*v*	9
	c	*iiij*	10
xiij	d	*iij*	11
ij	e	*Prid.*	12
	f	*IDIB.*	13
x	g	*xix*	14
	A	*xviij*	15
xviij.	b	*xvij*	16
vij	c	*xvi*	17
	d	*xv*	18
xv	e	*xiiij*	19
iiij	f	*xiij*	20
	g	*xij*	21
xij	A	*xi*	22
j	b	*x*	23
	c	*ix*	24
ix	d	*viij*	25
	e	*vij*	26
xvij	f	*vi*	27
vj	g	*v*	28
	A	*iiij*	29
xiiij	b	*iij*	30
iij	c	*Prid.*	31

FEBRVARIVS

Aurei numeri	Literę Dñic.		Dies Mensis
	d	*CAL.*	1
xj	e	*iiij*	2
xix	f	*iij*	3
viij	g	*Prid.*	4
	A	*NON.*	5
xvj	b	*viij*	6
v	c	*vij*	7
	d	*vi*	8
xiij	e	*v*	9
ij	f	*iiij*	10
	g	*iij*	11
x	A	*Prid.*	12
	b	*IDIB.*	13
xviij	c	*xvi*	14
vij	d	*xv*	15
	e	*xiiij*	16
xv	f	*xiij*	17
iiij	g	*xij*	18
	A	*xi*	19
xij	b	*x*	20
j	c	*ix*	21
	d	*viij*	22
ix	e	*vij*	23
	f	*vi*	24
xvij	g	*v*	25
vj	A	*iiij*	26
	b	*iij*	27
xiiij	c	*Prid.*	28

MAR-

MARTIVS

Aurei numeri	Literę Dn̄ic.		Dies Mensis
iij	d	*CAL.*	1
	e	*vi*	2
xj	f	*v*	3
	g	*iiij*	4
xix	A	*iij*	5
viij	b	*Prid.*	6
	c	*NON.*	7
xvj	d	*viij*	8
v	e	*vij*	9
	f	*vi*	10
xiij	g	*v*	11
ij	A	*iiij*	12
	b	*iij*	13
x	c	*Prid.*	14
	d	*IDIB.*	15
xviij	e	*xvij*	16
vij	f	*xvi*	17
	g	*xv*	18
xv	A	*xiiij*	19
iiij	b	*xiij*	20
	c	*xij*	21
xij	d	*xi*	22
	e	*x*	23
	f	*ix*	24
ix	g	*viij*	25
	A	*vij*	26
xvij	b	*vi*	27
vj	c	*v*	28
	d	*iiij*	29
xiiij	e	*iij*	30
iij	f	*Prid.*	31

APRILIS

Aurei numeri	Literę Dn̄ic.		Dies Mensis
	g	*CAL.*	1
xj	A	*iiij*	2
	b	*iij*	3
xix	c	*Prid.*	4
viij	d	*NON.*	5
xvj	e	*viij*	6
v	f	*vij*	7
	g	*vi*	8
xiij	A	*v*	9
ij	b	*iiij*	10
	c	*iij*	11
x	d	*Prid.*	12
	e	*IDIB.*	13
xviij	f	*xviij*	14
vij	g	*xvij*	15
	A	*xvi*	16
xv	b	*xv*	17
iiij	c	*xiiij*	18
	d	*xiij*	19
xij	e	*xij*	20
j	f	*xi*	21
	g	*x*	22
ix	A	*ix*	23
	b	*viij*	24
xvij	c	*vij*	25
vj	d	*vi*	26
	e	*v*	27
xiiij	f	*iiij*	28
iij	g	*iij*	29
	A	*Prid.*	30

MAIVS

Aurei numeri	Literę Dñic.		Dies Mensis
xj	b	*CAL.*	1
	c	*vi*	2
xix	d	*v*	3
viij	e	*iiii*	4
	f	*iii*	5
xvj	g	*Prid.*	6
v	A	*NON.*	7
	b	*viii*	8
xiij	c	*vii*	9
ij	d	*vi*	10
	e	*v*	11
x	f	*iiii*	12
	g	*iii*	13
xviij	A	*Prid.*	14
vij	b	*IDIB.*	15
	c	*xvii*	16
xv	d	*xvi*	17
iiij	e	*xv*	18
	f	*xiiii*	19
xij	g	*xiii*	20
j	A	*xii*	21
	b	*xi*	22
ix	c	*x*	23
	d	*ix*	24
xvij	e	*viii*	25
vj	f	*vii*	26
	g	*vi*	27
xiiij	A	*v*	28
iij	b	*iiii*	29
	c	*iii*	30
xj	d	*Prid.*	31

IVNIVS

Aurei numeri	Literę Dñic.		Dies Mensis
	e	*CAL.*	1
xix	f	*iiii*	2
viij	g	*iii*	3
xvj	A	*Prid.*	4
v	b	*NON.*	5
	c	*viii*	6
xiij	d	*vii*	7
ij	e	*vi*	8
	f	*v*	9
x	g	*iiii*	10
	A	*iii*	11
xviij	b	*Prid.*	12
vij	c	*IDIB.*	13
	d	*xviii*	14
xv	e	*xvii*	15
iiij	f	*xvi*	16
	g	*xv*	17
xij	A	*xiiii*	18
j	b	*xiii*	19
	c	*xii*	20
ix	d	*xi*	21
	e	*x*	22
xvij	f	*ix*	23
vj	g	*viii*	24
	A	*vii*	25
xiiij	b	*vi*	26
iij	c	*v*	27
	d	*iiii*	28
xj	e	*iii*	29
	f	*Prid.*	30

IVLIVS			
Aurei numeri	Literę Dñic.		Dies Mensis
xix	g	*CAL.*	1
viij	A	*vi*	2
	b	*v*	3
xvj	c	*iiij*	4
v	d	*iij*	5
	e	*Prid.*	6
xiij	f	*NON.*	7
ij	g	*viij*	8
	A	*vij*	9
x	b	*vi*	10
	c	*v*	11
xviij	d	*iiij*	12
vij	e	*iij*	13
	f	*Prid.*	14
xv	g	*IDIB.*	15
iiij	A	*xvij*	16
	b	*xvi*	17
xij	c	*xv*	18
j	d	*xiiij*	19
	e	*xiij*	20
ix	f	*xij*	21
	g	*xi*	22
xvij	A	*x*	23
vj	b	*ix*	24
	c	*viij*	25
xiiij	d	*vij*	26
iij	e	*vi*	27
	f	*v*	28
xj	g	*iiij*	29
xix	A	*iij*	30
	b	*Prid.*	31

AVGVSTVS			
Aurei numeri	Literę Dñic.		Dies Mensis
viij	c	*CAL.*	1
xvj	d	*iiij*	2
v	e	*iij*	3
	f	*Prid.*	4
xiij	g	*NON.*	5
ij	A	*viij*	6
	b	*vij*	7
x	c	*vi*	8
	d	*v*	9
xviij	e	*iiij*	10
vij	f	*iij*	11
	g	*Prid.*	12
xv	A	*IDIB.*	13
iiij	b	*xviij*	14
	c	*xvij*	15
xij	d	*xvi*	16
j	e	*xv*	17
	f	*xiiij*	18
ix	g	*xiij*	19
	A	*xij*	20
xvij	b	*xi*	21
vj	c	*x*	22
	d	*ix*	23
xiiij	e	*viij*	24
iij	f	*vij*	25
	g	*vi*	26
xj	A	*v*	27
xix	b	*iiij*	28
	c	*iij*	29
viij	d	*Prid.*	30
	e		

SEP-

SEPTEMBER

Aurei numeri	Literę Dñic.		Dies Mensis
xvj	f	*CAL.*	1
v	g	*iiii*	2
	A	*iii*	3
xiij	b	*Prid.*	4
ij	c	*NON.*	5
	d	*viii*	6
x	e	*vii*	7
	f	*vi*	8
xviij	g	*v*	9
vij	A	*iiii*	10
	b	*iii*	11
xv	c	*Prid.*	12
iiij	d	*IDIB.*	13
	e	*xviii*	14
xii	f	*xvii*	15
j	g	*xvi*	16
	A	*xv*	17
ix	b	*xiiii*	18
	c	*xiii*	19
xvij	d	*xii*	20
vj	e	*xi*	21
	f	*x*	22
xiiij	g	*ix*	23
iij	A	*viii*	24
	b	*vii*	25
xj	c	*vi*	26
xix	d	*v*	27
	e	*iiii*	28
viij	f	*iii*	29
	g	*Prid.*	30

OCTOBER

Aurei numeri	Literę Dñic.		Dies Mensis
xvj	A	*CAL.*	1
v	b	*vi*	2
xiij	c	*v*	3
ij	d	*iiii*	4
	e	*iii*	5
x	f	*Prid.*	6
	g	*NON.*	7
xviij	A	*viii*	8
vij	b	*vii*	9
	c	*vi*	10
xv	d	*v*	11
iiij	e	*iiii*	12
	f	*iii*	13
xij	g	*Prid.*	14
j	A	*IDIB.*	15
	b	*xvii*	16
ix	c	*xvi*	17
	d	*xv*	18
xvij	e	*xiiii*	19
vj	f	*xiii*	20
	g	*xii*	21
xiiij	A	*xi*	22
iij	b	*x*	23
	c	*ix*	24
xj	d	*viii*	25
xix	e	*vii*	26
	f	*vi*	27
viij	g	*v*	28
	A	*iiii*	29
xvj	b	*iii*	30
v	c	*Prid.*	31

NOVEM-

NOVEMBER			
Aurei numeri	Literę Dñic.		Dies Mensis
	d	*CAL.*	1
xiij	e	*iiii*	2
ij	f	*iii*	3
	g	*Prid.*	4
x	A	*NON.*	5
	b	*viii*	6
xviii	c	*vii*	7
vij	d	*vi*	8
	e	*v*	9
xv	f	*iiii*	10
iiij	g	*iii*	11
	A	*Prid.*	12
xij	b	*IDIB.*	13
j	c	*xviii*	14
	d	*xvii*	15
ix	e	*xvi*	16
	f	*xv*	17
xvij	g	*xiiii*	18
vj	A	*xiii*	19
	b	*xii*	20
xiiij	c	*xi*	21
iij	d	*x*	22
	e	*ix*	23
xj	f	*viii*	24
xix	g	*vii*	25
	A	*vi*	26
viij	b	*v*	27
	c	*iiii*	28
xvj	d	*iii*	29
v	e	*Prid.*	30

DECEMBER			
Aurei numeri	Literę Dñic.		Dies Mensis
xiij	f	*CAL.*	1
ij	g	*iiii*	2
	A	*iii*	3
x	b	*Prid.*	4
	c	*NON.*	5
xviij	d	*viii*	6
vij	e	*vii*	7
	f	*vi*	8
xv	g	*v*	9
iiij	A	*iiii*	10
	b	*iii*	11
xij	c	*Prid.*	12
j	d	*IDIB.*	13
	e	*xix*	14
ix	f	*xviii*	15
	g	*xvii*	16
xvij	A	*xvi*	17
vj	b	*xv*	18
	c	*xiiii*	19
xiiij	d	*xiii*	20
iij	e	*xii*	21
	f	*xi*	22
xj	g	*x*	23
xix	A	*ix*	24
	b	*viii*	25
viij	c	*vii*	26
	d	*vi*	27
xvj	e	*v*	28
v	f	*iiii*	29
	g	*iii*	30
xiij	A	*Prid.*	31

IN hoc Calendario uides profectò, ſingulos aureos numeros duodecies poſitos eſſe, toties nimirum, quot in anno Lunari communi Lunationes continentur, exceptis ijs ſeptem numeris, qui poſt diem 20. Decembris tertiodecimo loco ſunt repetiti, qui videlicet priores quoque dies Ianuarij occupant. Quod idcirco te monitum uolo, ne putes, aureos numeros inſtar Cycli in Calendario diſponi, vt ſcilicet aureus numerus primi diei Ianuarij formetur ab aureo numero vltimo anni per additionem 8. ſicut cæteri. Hæc enim generatio ſequentium aureorum numerorum per additionem 8. ad ſuperiores aureos numeros ceſſat omnino in fine anni, ac denuò incipit in principio anni ab eodem aureo numero, a quo prius incepit, nulla habita ratione aurei numeri, qui ultimus eſt menſe Decembri. Idem prorſus cernitur in Calendario, quod ſequitur, vbi aurei numeri ita diſpoſiti ſunt, vt Nouilunia indicent ab anno reſtituto vſque ad annum 1700. non ſecus, atque ab Epactis eadem Nouilunia in nouo Calendario monſtantur.

Seriem aureorũ numerorũ in Calendario nõ eſſe inſtar cycli, ut primus ab ultimo formetur per additioné 8. quemadmodũ aliorum quilibet à ſuperiore gignitur.

SEQVITVR

CALENDARIVM ECCLESIASTICVM quo poſt anni Correctionem à Gregorio XIII factam Eccleſia vti deberet vſque ad annum 1700. ſi aurei numeri pro Epactis in eo deſcripti eſſent.

IANVA.

IANVARIVS

Aurei num.	Literę Dñic.		Dies Mēsis
	A	*CAL.*	1
ix	b	*iiii*	2
	c	*iii*	3
xvij	d	*Prid.*	4
vj	e	*NON.*	5
	f	*viii*	6
xiiij	g	*vii*	7
iij	A	*vi*	8
	b	*v*	9
xj	c	*iiii*	10
	d	*iii*	11
xix	e	*Prid.*	12
viij	f	*IDIB.*	13
	g	*xix*	14
xvj	A	*xviii*	15
v	b	*xvii*	16
	c	*xvi*	17
x iij	d	*xv*	18
ij	e	*xiiii*	19
	f	*xiii*	20
x	g	*xii*	21
	A	*xi*	22
xviij	b	*x*	23
vij	c	*ix*	24
	d	*viii*	25
xv	e	*vii*	26
iiij	f	*vi*	27
	g	*v*	28
xij	A	*iiii*	29
j	b	*iii*	30
	c	*Prid.*	31

FEBRVARIVS

Aurei num.	Literę Dñic.		Dies Mēsis
ix	d	*CAL.*	1
	e	*iiii*	2
xvij	f	*iii*	3
vj	g	*Prid.*	4
xiiij	A	*NON.*	5
iij	b	*viii*	6
	c	*vii*	7
xj	d	*vi*	8
	e	*v*	9
xix	f	*iiii*	10
viij	g	*iii*	11
	A	*Prid.*	12
xvj	b	*IDIB.*	13
v	c	*xvi*	14
	d	*xv*	15
xiij	e	*xiiii*	16
ij	f	*xiii*	17
	g	*xii*	18
x	A	*xi*	19
	b	*x*	20
xviij	c	*ix*	21
vij	d	*viii*	22
	e	*vii*	23
xv	f	*vi*	24
iiij	g	*v*	25
	A	*iiii*	26
xij	b	*iii*	27
j	c	*Prid.*	28

MARTIVS

Aurei num.	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	d	CAL.	1
ix	e	vi	2
	f	v	3
xvij	g	iiij	4
vj	A	iij	5
	b	Prid.	6
xiiij	c	NON.	7
iij	d	viij	8
	e	vii	9
xj	f	vi	10
	g	v	11
xix	A	iiij	12
viij	b	iij	13
	c	Prid.	14
xvj	d	IDIB.	15
v	e	xvij	16
	f	xvi	17
xiij	g	xv	18
ij	A	xiiij	19
	b	xiij	20
x	c	xij	21
	d	xi	22
xviij	e	x	23
vij	f	ix	24
	g	viij	25
xv	A	vij	26
iiij	b	vi	27
	c	v	28
xij	d	iiij	29
j	e	iij	30
	f	Prid.	31

APRILIS

Aurei num.	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
ix	g	CAL.	1
	A	iiij	2
xvij	b	iij	3
vj	c	Prid	4
xiiij	d	NON	5
iij	e	viij	6
	f	vij	7
xj	g	vi	8
	A	v	9
xix	b	iiij	10
viij	c	iij	11
	d	Prid.	12
xvj	e	IDIB.	13
v	f	xviij	14
	g	xvij	15
xiij	A	xvi	16
ij	b	xv	17
	c	xiiij	18
x	d	xiij	19
	e	xij	20
xviij	f	xi	21
vij	g	x	22
	A	ix	23
xv	b	viij	24
iiij	c	vij	25
	d	vi	26
xij	e	v	27
j	f	iiij	28
	g	iij	29
ix	A	Prid.	30

MAI-

MAIVS

Aurei num.	Literę Dñic.		Dies Mẽſis
	b	*CAL.*	1
xvij	c	*vi*	2
vj	d	*v*	3
	e	*iiii*	4
xiij	f	*iii*	5
ij	g	*Prid.*	6
	A	*NON.*	7
xj	b	*viii*	8
	c	*vii*	9
xix	d	*vi*	10
viij	e	*v*	11
	f	*iiii*	12
xvj	g	*iii*	13
v	A	*Prid.*	14
	b	*IDIB.*	15
xiij	c	*xvii*	16
ij	d	*xvi*	17
	e	*xv*	18
x	f	*xiiii*	19
	g	*xiii*	20
xviij	A	*xii*	21
vij	b	*xi*	22
	c	*x*	23
xv	d	*ix*	24
iiij	e	*viii*	25
	f	*vii*	26
xij	g	*vi*	27
j	A	*v*	28
	b	*iiii*	29
ix		*iii*	30
	d	*Prid.*	31

IVNIVS

Aurei num.	Literę Dñic.		Dies Mẽſis
xvij	e	*CAL.*	1
vj	f	*iiii*	2
xiiij	g	*iii*	3
iij	A	*Prid.*	4
	b	*NON.*	5
xj	c	*viii*	6
	d	*vii*	7
xix	e	*vi*	8
viij	f	*v*	9
	g	*iiii*	10
xvj	A	*iii*	11
v	b	*Prid.*	12
	c	*IDIB.*	13
xiij	d	*xviii*	14
ij	e	*xvii*	15
	f	*xvi*	16
x	g	*xv*	17
	A	*xiiii*	18
xviij	b	*xiii*	19
vij	c	*xii*	20
	d	*xi*	21
xv	e	*x*	22
iiij	f	*ix*	23
	g	*viii*	24
xij	A	*vii*	25
j	b	*vi*	26
	c	*v*	27
ix	d	*iiii*	28
	e	*iii*	29
xvij	f	*Prid.*	30

IVLIVS

Aurei num.	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
vj	g	*CAL.*	1
	A	*vi*	2
xiiij	b	*v*	3
iij	c	*iiij*	4
	d	*iij*	5
xj	e	*Prid.*	6
	f	*NON.*	7
xix	g	*viij*	8
viij	A	*vij*	9
	b	*vi*	10
xvj	c	*v*	11
v	d	*iiij*	12
	e	*iij*	13
xiij	f	*Prid.*	14
ij	g	*IDIB.*	15
	A	*xvij*	16
x	b	*xvi*	17
	c	*xv*	18
xviij	d	*xiiij*	19
vij	e	*xiij*	20
	f	*xij*	21
xv	g	*xi*	22
iiij	A	*x*	23
	b	*ix*	24
xij	c	*viij*	25
j	d	*vij*	26
	e	*vi*	27
ix	f	*v*	28
	g	*iiij*	29
xvij	A	*iij*	30
vj	b	*Prid.*	31

AVGVSTVS

Aurei num.	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
xiiij	c	*CAL.*	1
iij	d	*iiij*	2
	e	*iij*	3
xj	f	*Prid.*	4
	g	*NON.*	5
xix	A	*viij*	6
viij	b	*vij*	7
	c	*vi*	8
xvj	d	*v*	9
v	e	*iiij*	10
	f	*iij*	11
xiij	g	*Prid.*	12
ij	A	*IDIB.*	13
	b	*xix*	14
x	c	*xviij*	15
	d	*xvij*	16
xviij	e	*xvi*	17
vij	f	*xv*	18
	g	*xiiij*	19
xv	A	*xiij*	20
iiij	b	*xij*	21
	c	*xi*	22
xij	d	*x*	23
j	e	*ix*	24
	f	*viij*	25
ix	g	*vij*	26
	A	*vi*	27
xvij	b	*v*	28
vj	c	*iiij*	29
	d	*iij*	30
xiiij	e	*Prid.*	31

SEPTEMBER			
Aurei num.	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
iij	f	*CAL.*	1
	g	*iiij*	2
xj	A	*iij*	3
	b	*Prid.*	4
xix	c	*NON.*	5
viij	d	*viij*	6
	e	*vij*	7
xvj	f	*vi*	8
v	g	*v*	9
	A	*iiij*	10
xiij	b	*iij*	11
ij	c	*Prid.*	12
	d	*IDIB.*	13
x	e	*xviij*	14
	f	*xvij*	15
xviij	g	*xvi*	16
vij	A	*xv*	17
	b	*xiiij*	18
xv	c	*xiij*	19
iiij	d	*xij*	20
	e	*xi*	21
xij	f	*x*	22
j	g	*ix*	23
	A	*viij*	24
ix	b	*vij*	25
	c	*vi*	26
xvij	d	*v*	27
vj	e	*iiij*	28
xiiij	f	*iij*	29
iij	g	*Prid.*	30

OCTOBER			
Aurei num.	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	A	*CAL.*	1
xj	b	*vi*	2
	c	*v*	3
xix	d	*iiii*	4
viij	e	*iii*	5
	f	*Prid.*	6
xvj	g	*NON.*	7
v	A	*viii*	8
	b	*vii*	9
xiij	c	*vi*	10
ij	d	*v*	11
	e	*iiii*	12
x	f	*iii*	13
	g	*Prid.*	14
xviij	A	*IDIB.*	15
vij	b	*xvii*	16
	c	*xvi*	17
xv	d	*xv*	18
iiij	e	*xiiii*	19
	f	*xiii*	20
xij	g	*xii*	21
j	A	*xi*	22
	b	*x*	23
ix	c	*ix*	24
	d	*viii*	25
xvij	e	*vii*	26
vj	f	*vi*	27
	g	*v*	28
xiiij	A	*iiii*	29
iij	b	*iii*	30
	c	*Prid*	31

NOVEMBER			
Aurei num.	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
xj	d	*CAL.*	1
	e	*iiij*	2
xix	f	*iij*	3
viij	g	*Prid.*	4
	A	*NON.*	5
xvj	b	*viij*	6
v	c	*vij*	7
	d	*vi*	8
xiij	e	*v*	9
ij	f	*iiij*	10
	g	*iij*	11
x	A	*Prid.*	12
	b	*IDIB.*	13
xviij	c	*xviij*	14
vij	d	*xvij*	15
	e	*xvi*	16
xv	f	*xv*	17
iiij	g	*xiiij*	18
	A	*xiij*	19
xij	b	*xij*	20
j	c	*xi*	21
	d	*x*	22
ix	e	*ix*	23
	f	*viij*	24
xvij	g	*vij*	25
vj	A	*vi*	26
xiiij	b	*v*	27
iij	c	*iiij*	28
	d	*iij*	29
xj	e	*Prid.*	30

DECEMBER			
Aurei num.	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	f	*CAL.*	1
xix	g	*iiii*	2
viij	A	*iii*	3
	b	*Prid.*	4
xvj	c	*NON.*	5
v	d	*viii*	6
	e	*vii*	7
xiij	f	*vi*	8
ij	g	*v*	9
	A	*iiii*	10
x	b	*iii*	11
	c	*Prid.*	12
xviij	d	*IDIB.*	13
vij	e	*xix*	14
	f	*xviij*	15
xv	g	*xvii*	16
iiij	A	*xvi*	17
	b	*xv*	18
xij	c	*xiiii*	19
j	d	*xiii*	20
	e	*xii*	21
ix	f	*xi*	22
	g	*x*	23
xvij	A	*ix*	24
vj	b	*viii*	25
	c	*vii*	26
xiiij	d	*vi*	27
iij	e	*v*	28
	f	*iiii*	29
xj	g	*iii*	30
xix	A	*Prid.*	31

CAV-

Cur ſequens aureus numerus ab antecedẽti formetur per additionẽ 8. uel ſubtractionẽ 11. Antecedẽs uerò a ſequenti per additionem 11. uel ſubtractionem 8. Et cur nõ continuato ordine ſcribantur aurei numeri in Calendario.

CAVSA verò, cur ſequens aureus numerus formetur ab antecedente per additionem 8. vel detractionem 11. Item antecedens ab inſequenti per additionem 11. vel ſubtractionem 8. Et cur aurei numeri in Calendario non ſcribantur continuato ordine, ſed vt plurimum inter binos ſinguli dies relinquantur vacui, hæc eſt. Octo anni Solares, cuilibet tribuendo dies 365. hor. 6. comprehendunt 2922. dies, in quibus fiunt 99. ferè Lunationes. Solùm vltimæ Lunationi deeſt Dies 1. Horæ 12. Min. 41. Sec. 15. Ter. 9. Nam 99. Lunationes ſecundum medium Lunæ curſum poſtulant Dies 2923. Hor. 12. Min. 41. Sec. 15. Ter. 9. Igitur Lunationes poſt 8. annos elapſos non incipiunt iiſdem diebus, quibus ante 8. annos Nouilunia fiebant, ſed vno & dimidiato ferè die tardius. Quare poſt quemuis aureum numerum ſcribitur in Calendario aureus numerus octo vnitatibus illo maior, vt ſignificet, poſt octo annos Nouilunia non in eos dies, quibus antecedens aureus numerus aſcriptus eſt, incidere, ſed in illos, quibus ſequens aureus numerus ab antecedente per additionem 8. formatus præfigitur. Et quoniam, ſi ſequens aureus numerus antecedentem proxime inſequatur, Lunatio ſequentis aurei numeri anticipatur 12. horis, ſcribendus erit alter aureus numerus ſequens non proxime poſt illum, ſed vno die vacuo relicto, ne eius Lunatio die integro anticipetur: Ita vt hic aureus numerus tertius a primo, a quo per additionem 16. formatur, tertio poſt eum loco ſcribatur, quemadmodum & eius Lunatio tribus diebus tardius, quàm illius, incipit. Hæc eſt cauſa, cur ſequens aureus numerus componatur ex additione 8. ad antecedentem, ponanturque ſimul bini, inter binos ſingulis diebus vacuis relictis, præter paucos quoſdam numeros aureos, qui eum ordinem propter æquationem Lunæ neceſſariam interrumpunt.

CVR autem maiorem aureum numerum minor proxime ſequatur potius, quàm maior minorem, quod tamen æque bene fieri poterat, caſu quodam accidiſſe videtur. Quoniam enim Luna in quolibet die anni maior eſt 11. diebus, quàm in eodem die anni ſuperioris, propter illos 11. dies, quibus Solaris annus Lunarem ſuperat; fit vt quemuis aureum numerum in Calendario antecedat aureus numerus ſequentis anni, 11. diebus, vt nimirum 11. diebus prius contingat tunc Lunam eſſe primam, quàm anno antecedenti. Hinc factum eſt, vt minor aureus numerus proxime ſub maiore plerunque ſcriberetur, maior autem ſub minore non proxime: quod potius illi diſpoſitioni aurei numeri, & caſui cuidam fortuito tribuendum videtur, quàm certæ alicui rationi, quæ cogat minorem proxime ſub maiori ſcribi potius, quàm maiorem ſub minori, cum vtrouis modo ratio Lunationum conſtaret. Atque hæc dicta ſint de cauſa, cur ſequens aureus numerus a præcedenti formetur per additionẽ 8. & cur aurei numeri nõ ſeruent cõtinuatũ ordinẽ.

EXPLICEMVS iam etiam rationem, cur antecedens aureus numerus ab inſequenti formetur per additionem 11. quæ ita ſe habet. Vndecim anni Solares continent 4017. dies. & 18. horas, in quibus

per-

perficiuntur Lunationes 136. supereſtque Dies 1.Hor.14.Min. 8. Sec. 47. Ter.4.Nam 136. Lunationes exigunt dies tantummodo 4016.Hor. 3. Min. 51. Sec. 12. Ter. 56. Igitur Nouilunia poſt 11. annos tranſactos non cadunt in eoſdem dies, quibus ante 11. annos fiebant, ſed vno die, & dimidiato ferè citius. Quare ante quemlibet aureum numerum ponitur in Calendario numerus aureus vndecim vnitatibus illo maior, vt ſignificet, poſt 11. annos Nouilunia non in eoſdem dies incidere, quibus ante 11. annos contingebant, ſed incipere prius, nimirum illis diebus, quibus antecedens aureus numerus a ſequenti per additionem 11. formatus aſcribitur. Itaque cum iam conſtet, numerum aureum quemcunque ſequentem octo vnitatibus maiorem eſſe antecedente, & antecedentem quemuis maiorem eſſe inſequenti vndecim vnitatibus, manifeſte colligitur, ſequentem ab antecedente formari poſſe vel per additionem 8. vel per ſubtractionem 11. antecedentem verò ab inſequenti tum per additionem 11. tum per detractionem 8. Atque hinc factum eſt, vt antiqui ſcriptores Cyclum decennouennalem, quem ἐννεαδεκαετηρίδα, vocarunt, in ὀγδοάδα, & ἐνδεκάδα diſtinxerint, quandoquidem tota eius progreſſio atque ordo in Calendario conſtituitur ex additione, ſubtractioneve 8. vel 11. vt expoſuimus; & ὀγδοάς quidem cum 11. diebus, quibus Solaris annus Lunarem ſuperat, totum Cyclum decennouennalem, ἐνδεκάς verò cum decennouennali Cyclo perfectam Lunationem 30. dierum conficit.

Quo modo ex aureis nnmeris in Calendario diſpoſitis Nouilunia inueſtigentur.

DISPOSITIS 19. aureis numeris in Calendario, ea arte, quam deſcripſimus, non erat difficile cognoſcere tempus Nouilunij cuiuſlibet menſis. Eo namque die Luna pronuntiabatur prima, ſiue Nouilunium dicebatur contingere, cui aureus numerus propoſito anno currens præfixus erat: atque hinc Luna XIIII. Paſchalis, & ex hac Paſcha cum alijs feſtis mobilibus inueſtigabatur.

Defectus aurei numeri ad Nouilunia inueſtigāda.

ATQVE hæc quidem omnia, quæ de aurei numeri diſpoſitione, atque vſu tradidimus, ſubtiliter ualde, & magno ingenio excogitata ſunt a veteribus, ſed ea accuratior Aſtronomorum obſeruatio non vſquequaque vera eſſe deprehendit. Non enim Nouilunia, tranſactis 19. annis Solaribus, ad eaſdem prorſus ſedes reuertuntur, ſed paulo ante 19. annos completos, ita vt quolibet ſpatio 19. annorum ſedes priſtinas præueniant Hora 1. Min. 27. Sec. 31. Ter. 55. Spatio verò quatuor Cyclorum decennouennalium, hoc eſt, 76. annorum, Horis 5. Min. 50. Sec. 7. Ter. 40. ac tandem annis 312 $\frac{1}{2}$. die fermè integro, vt proximo Cap. oſtenſum eſt: atque adeo a Nicæni Concilij temporibus ad noſtram vſque ætatem verſus initia menſium ad quatuor dies, & amplius, progreſſa ſint. Ex quo factum eſt, vt ad Nouilunia inquirenda per aureos numeros Concilij Nicæni (poſito nimirum aureo numero 3. in principio Ianuarij) ante correctionem Calendarij aſcendendum fuerit a loco aurei numeri propoſito anno currentis vſque ad quintum diem incluſiue: quod quidem non nulli hiſce quinque ſyllabis facere conſueuerant, IN COELIS EST HIC, vel

Nouilunia quantum anticiparint à tempore Cōcilij Nicæni uſque ad annum correctionis.

iſtis,

istis, HIC NOVA LVNA, vel his, IN COELO LVNA.

ITAQVE vt aurei numeri ante correctionem Nouilunia recte indicarent, promouendi fuissent omnes per quinque dies, tribus diebus vacuis inter loca antiqua, & noua relictis, ita vt aureus numerus 19. qui ante correctionem quintum diem Ianuarij occupabat, primo diei ascribendus fuisset, seruata tamen ea lege, vt Lunationes alternæ constituerentur 30. & 29. dierum, vti factum est ante Calendarij emendationem in Breuiarijs, ac Missalibus à Pio V. correctis. Atque hoc quidem modo aurei numeri dispositi Nouilunia recte indicassent ijs annis, qui anni restitutionem proximè antecesserunt. Promotis autem hac ratione aureis numeris versus initia mensium, si retineri debuissent in Calendario post correctionem, hoc est, post 10. dierum exemptionem, amouendi rursus fuissent versus mensium fines decem diebus, ita vt 9. dies interponerentur inter aureos numeros ante correctioné anni promotos, & eosdem post correctionem postpositos, seruatis ijsdem Lunationibus alternis 30. & 29. dierum. Hac enim ratione post anni restitutionem recte aurei numeri Nouilunia secundum medium Lunæ cursum monstrarent. Cæterum aurei numeri hoc modo correcti, & in propria loca restituti, quanquam aliquandiu Nouilunia recte indicaturi essent, perpetuo tamen, aut longo tempore id præstare non possent. Nam quotiescunque dies intercalaris ex centesimo aliquo anno auferretur, hoc est, centesimus aliquis annus fieret communis, ne Æquinoctium a 21. die Martij recedat, vt supra dictum est, Nouilunia omnia vno die tardius contingerent, quàm ab aureis numeris indicarentur. Quare quoties ex anno centesimo, qui natura sua est bissextilis, fieret annus communis, toties deorsum mouendi essent omnes aurei numeri per vnum diem, vt recte Nouilunia monstrarent. Rursus quoniam, vt proximo Cap. ostendimus, Nouilunia in 312 $\frac{1}{2}$. annis vno die sedes suas in Calendario anteuertunt, efficitur, vt aurei numeri post quoslibet annos 312 $\frac{1}{2}$. promouendi essent versus initia mensium vno die, vt Nouilunia indicarent, si tamen tunc dies intercalaris non esset omittendus. Atque hac ratione conficienda forent 30. Calendaria, ita vt dispositio aurei numeri 30. varietates haberet, promoto quolibet sursum, deorsumque per 30. dies, quot nimirum in vna Lunatione 30. dierum continentur, vt ex ijs, quæ sequuntur, manifestum erit. Verùm quia perincommodum hoc esset, ac molestum, optimo consilio factum est, vt aureis numeris de Calendario submotis, in eorum locum alij numeri succederent, qui perpetuo in vnico Calendario Nouilunia monstrarent, siue ea uersus initia mensium progrediantur, siue versus fines deuoluantur, nulla in Calendario facta mutatione, vt proximo Cap. dicemus.

HI auté numeri sunt 30. Epactæ ab 1. vsque ad xxx. siue ad *. Nam vltima Epacta xxx. signata est hoc signo *. potius, quàm numero xxx. propterea quod, si proprie loqui velimus, nulla Epacta possit esse xxx. cum Epacta quælibet minor esse debeat, quàm tempus integræ Lunationis.

Quo pacto aurei numeri in ueteri Calédario promouendi fuissent, ut Nouilunia indicarent, tam ante correctioné, quá post.

Aureos numeros in Calédario correctos non posse perpetuò, aut lógo tempore Nouilunia monstrare; & quarè.

Si aureus numerus retineri deberet in Calédario, conficiéda essent 30. Calendaria.

Meritò in locum aureorum numerorum suffectas esse 30. Epactas.

Cur omnis Epacta minor eé debeat, quàm 30.

Epactæ quid sint, & cur sint 30.

tionis. Epactæ namque sunt numeri dierum, qui mense Decembri post vltimam Lunationem anni supersunt. Vt si Lunatio vltima anni terminetur postremo die Decembris, ita vt nulla dies supersit, Epacta insequentis anni erit o. si penultimo die claudatur, Epacta erit 1. propter diem, qui superest. Si antepenultimo, hoc est, 29. die finiatur, Epacta erit ij. atque ita de reliquis, donec ad Lunationem perueniatur, quæ finem habet Calendis Decembris, ita vt 30. dies supersint. Tunc enim Lunatio illa non est vltima, sed penultima, quia dies illi 30. superflui vltimam constituunt, ac proinde Epacta tunc erit o. vel xxx. quam signo ✳. declaramus. Atque hæc est causa, quod 30. Epactæ possint esse in vniuersum, ab 1. vsque ad xxx. vel o. uel ✳. pp dies 1. 2. 3. &c. vsque ad 30. vel o. qui superesse possunt post Lunationem mense Decembri terminatam. Et quanquam cum Lunatio aliqua finitur primo die Decembris, vel vltimo, Epacta insequentis anni sit xxx. vel o. signanda tamen est Epacta illa xxx. vel o. aliquo signo, nimirum hoc, ✳. ut per illud Nouilunia anni insequentis inuestigentur, intelligaturque tunc in Decembri duas Lunationes esse terminatas, vnam postremo die, ac proinde nullum diem superfuisse, alteram verò prima die, atque ideo post illam 30. dies fuisse reliquos. Verùm accidit interdum, ut Epacta alicuius anni sit vnitate maior, quàm numerus dierum, qui post vltimā Lunationē antecedentis anni supersunt, quod quando contingat, dicetur, cū de inuentione Epactæ cuiuslibet anni agemus.

IDEM hic numerus 30. Epactarum colligitur ex 11. diebus, quibus annum Lunarem a Solari superari diximus. Nam si primo anno supersunt xj. dies, supererunt xxij. secundo, & xxxiij. tertio, abiectisque 30. vnam Lunationem constituentibus, reliqua fiet Epacta iij. atque ita deinceps, additis semper 11. & abiectis 30. si summa maior sit, quàm 30. componentur omnes 30. Epactæ, ita vt prima sit xj. & vltima xxx. vel o. vel ✳. post quam iterum per additionem 11. procreatur Epacta xj. vt hic apparet.

xj. xxij. iij. xiiij. xxv. vj. xvij. xxviij. ix. xx. j. xij. xxiij. iiij. xv. xxvj. vij. xviij. xxix. x. xxj. ij. xiij. xxiiij. v. xvj. xxvij. viij. xix. xxx. uel o. uel ✳.

Contingit nonnunquam, vt antecedenti Epactæ addenda sint 13. non 11. vt Epacta sequens formetur: quod quando fiat, dicetur infra, cum de inuentione Epactæ cuiusuis anni agemus.

Epactæ cur sic dictæ sint.

DICVNTVR autem 30. hi numeri, Epactæ, Græca voce, quæ Latine idem sonat, quod dies ascititij, siue addititij, aut interiecti. Adiunguntur enim in fine vltimi mensis Lunaris ad explendum numerum dierum anni Solaris, & ad inchoandam primam Lunationem subsequentis anni. Quo pacto autem huiusmodi Epactæ in Calendario collocatæ perpetuo Nouilunia indicare possint, nulla in Calendario facta mutatione, planum fiet ex ijs, quæ sequuntur: sed primo loco, qua arte ac industria per dies Calendarij disponantur, exponamus.

QVO

QVO ARTIFICIO EPACTAE IN CAlendario describantur.

CAP. III.

VAMQVAM Epactæ secundum seriem naturalem numerorum ab 1. vsque ad xxx. vel ad *. describi possint in Calendario, visum tamen est magis expedire, si retrogrado ordine, a xxx. vel *. per xxix. xxviij. xxvij. &c. progrediendo vsque ad 1. describantur, vt a dierum numero eiusdem Calendarij distinguantur, & vt magis naturaliter Nouilunia monstrent, vt ex sequentibus erit manifestum. Initio ergo facto ab Epacta *. in principio Iannuarij, scribitur Epacta xxix. ad secundum diem; xxviij. ad tertium, & ita deinceps, ordine retrogrado, donec ad 1. peruentum fuerit, quæ Epacta diei 30. Ianuarij præfigitur, post quam eodem ordine repetuntur omnes triginta Epactæ vsque ad finem Calendarij: Ita vt duodecies tantùm omnes Calendario inscribantur, præter has vndecim *. xxix. xxviij. xxvij. xxvj. xxv. xxiiij. xxiij. xxij. xxj. xx. quæ tertiodecimo loco repetuntur in postremis vndecim diebus Decẽbris. Excipitur quoque Epacta 19. alio charactere, vel colore insignita. Hæc enim etiam vltimę diei ad Epactam xx. apponitur, vt infra dicemus.

Epactę cur in Calẽdario dispositæ sint ordine retrogrado.

Epactæ quo pacto in Calendario disponantur.

VT autem Epactæ rectè Nouilunia indicent, adhibenda erit in earum descriptione hæc cautio. In secunda collocatione triginta Epactarum; Itemque in quarta, sexta, octaua, decima, ac duodecima, eidem diei, nimirum 5. Februarij; 5. Aprilis; 3. Iunij; 1. Augusti; 29. Septembris; & 27. Nouembris (in quos dies incidit Epacta xxv. ex superiore dispositione) duæ hæ Epactæ xxv. xxiiij. simul ascribantur. Ex qua re efficitur, vt post duodecimam inscriptionem Epactarum supersint 11. dies in Decembri, quibus iterum hæ Epactæ, *. xxix. xxviij. xxvij. xxvj. xxv. xxiiij. xxiij. xxij. xxj. xx. præfiguntur, quæ videlicet prioribus vndecim diebus Ianuarij appositæ sunt; Omnes verò 30. Epactæ duodecies inscriptæ occupent dies duntaxat 354. quot anno Lunari communi contineri diximus; adeo vt Epactæ in Calendario seruare non possint rationem Cycli, sic vt Epacta primi diei Ianuarij sit proxime minor, quàm ea, quæ vltimo diei Decembris, qui videlicet primum diem Ianuarij antecedit, ascripta est: sed earum ordo retrogradus cesset in fine anni, & denuo incipiat in principio anni ab Epacta *. vt prius.

QVOD si duæ Epactæ in sex locis Calendarij eidẽ diei non apponerẽtur, sed singulę ordine retrogrado se mutuo cõsequerẽtur, fierẽt oẽs 12. Lunationes cuiusque Epactę 30. dierũ, oẽsq; Epactæ duodecies repetitæ occuparẽt 360. dies, qui numerus annũ Lunarẽ cõem sex dieb. superat,

Cur in sex locis Calendarij eidẽ diei duæ Epactæ ascribantur.

Lunationes fieri alternas 30. & 29. dierum, ob appoſitionẽ duarũ Epactarũ ad eundem diem in ſex locis Calẽdarij.

quod eſt abſurdũ. Vt igitur Lunationes exiſtant alternis 30. & 29. dierum, neceſſe eſt ſex locis binas Epactas ſimul ponere. Ita namque fiet, vt Lunationes conſtituantur alternæ 30. & 29. dierum. Cum enim Epacta xxiiij. cum alijs eam inſequentibus aſcenderit in Februario, verbi gratia, vna die ſupra locum ſuum naturalem verſus menſis initium, propter duarum Epactarum xxv. xxiiij. eidem diei 5. adſcriptionem, efficitur, vt Lunationes incipientes a 30. Epactis Epactam xxiiij. vna cum xxv. eidem diei aſcriptam antecedentibus, vt ab Epactis xxiiij. xxiij. xxij. & a cæteris menſis Ianuarij, vſque ad Epactam xxv. Februarij, contineant dies tantummodo 29. Quod idem dictum volumus de Lunationibus earundem 30. Epactarum, quæ in alijs quinque locis Calendarij Epactam xxiiij. eidem diei cum Epacta xxv. aſcriptam antecedunt.

Cur Epacta 25. alio charactere, coloreve ſcribenda ſit ſupra aliã Epactam 25. in ſex locis Calẽdarij.

DEINDE quoniam accidit nonnunquam, vt in vno eodemque Cyclo decennouennali vtraque harum Epactarum xxv. xxiiij. in vſu ſit, vt infra patebit, ſcribenda erit Epacta 25. alio charactere, vel colore, ad Epactam xxvj. in ſex illis locis, in quibus ſimul poſitæ ſunt Epactæ xxv. xxiiij. In alijs autem locis ad Epactam xxv. ſcribenda eſt eadem Epacta 25. alio etiam charactere, vel colore. Niſi enim hoc fiat, continget, vt in vno & eodem Cyclo decennouennali, in quo vtraque Epacta xxv. xxiiij. eſt in vſu, duæ Lunationes ſexies in anno incidant in vnum eundemque diem, & eidem diei duo aurei numeri aſcribantur, ij nimirum, qui in tabula expanſa, de qua ſequenti Cap. dicturi ſumus, duabus illis Epactis ſuprapoſiti ſunt: quod eſt abſurdum, & contra rationem Cycli decennouennalis: cum Nouilunia, vt ſupra oſtendimus, ad eoſdem dies, niſi poſt 19. annos elapſos, redire non poſſint.

Propter Epactã 25. diuerſo colore, charactereve ſcriptã nõ poſſe in eodem cyclo decẽnouẽnali duo Nouilunia in eũdem diem incidere.

HOC autem incommodum vitatur omnino per Epactam xxv. 25. bis in ſex locis Calendarij diuerſis characteribus, coloribusve inſcriptam. Nam quotieſcunque in aliquo Cyclo decennouennali Epacta xxv. currit ſimul cum aureo numero maiore, quàm 11. quales ſunt poſteriores hi octo aurei numeri 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. erit quidem in eodem tunc Cyclo Epacta xxiiij. etiam in vſu: Sed ſi tunc aſſumatur Epacta 25. diuerſo charactere, aut colore notata, quæ in ſex illis locis è regione Epactæ xxvj. locatur, non poterunt duo aurei numeri, aut duo Nouilunia, in eundem diem incidere; cum Epacta 25. diuerſo illo charactere, ſiue colore notata, & Epacta xxiiij. duos ſemper dies diuerſos in ſingulis menſibus occupent. Quando autem in Cyclo aliquo decennouennali Epacta xxv. una cum aureo numero non maiore quàm 11. currit, cuiuſmodi ſunt primi hi undecim aurei numeri 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. nunquã accidet, ut in eodẽ Cyclo Epacta xxiiij. cum xxv. ſit in uſu. Quocirca aſſumenda tunc erit Epacta xxv. quæ in ſex illis locis eidem diei cum Epacta xxiiij. aſcribitur: quia cum Epacta xxiiij. in eodem tunc Cyclo in vſu non ſit, periculum eſſe non poteſt, vt intra eundem Cyclum decennouennalem bis eodem die Nouilunium contingat. Eodem pacto etſi Epacta 25. diuerſo colore,

lore, vel charactere insignita ponatur in sex diuersis locis è regione Epactæ xxvj. ad eundem diem, non tamen idcirco duo Nouilunia in eundem illum diem incident ante 19. annos transactos: quia currente Epacta xxv. cum aureo numero maiore quàm 11. (quo solum tempore Epacta illa 25. diuersi coloris, aut characteris vsurpatur, vt diximus) nunquam in eodem Cyclo Epacta xxvj. ad Nouilunia inuestigan da adhibebitur. Atque hæc omnia ex tabula expansa Epactarum, de qua paulo infra agemus, perspicua fient. Ibi enim in octo lineis, quibus literæ maiusculæ N, E, B, & minusculæ r, n, k, e, b, præfixæ sunt, (singulæ autem lineæ illius tabulæ singulos Cyclos decennouennales exhibent, vt postea intelligetur) reperies Epactam 25. diuerso notatam charactere coloreve, sub octo hisce aureis numeris maioribus, 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. Epactam verò xxiiij. sub 11. his minoribus, 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. nunquam autem Epactam xxvj. In aliis verò 22. lineis, in quibus Epacta xxv. sub minoribus vndecim aureis numeris scribitur, inuenies quidem aliquando etiam Epactam xxvj. nunquam tamen simul occurrere conspicies Epactam xxiiij. Quamobrem si assumatur modo Epacta xxv. quæ è regione Epactæ xxiiij. locatur, modo Epacta 25. alterius characteris, vel coloris, quæ è regione Epactæ xxvj. collocata est, (habita nimirum ratione minoris, maiorisve aurei numeri, cum quò simul currit, vt paulo ante diximus) fieri nullo modo potest, vt intra eundẽ Cyclum decennouennalem duo Nouilunia in vnum eundemque diem pariter incidant, licet in sex locis supra enumeratis è regione eiusdem diei Epactæ xxv. & xxiiij. positæ sint, & Epacta 25. alterius coloris, characterisve eidem quoque diei cum Epacta xxvj. ascripta.

VERVM Epactam xxiiij. non posse esse in vsu, quando Epacta xxv. cum aliquo aureo numero minore quã 12. siue non maiore quã 11. currit, sed tunc solum, quando cum aureo numero maiore quàm 11. concurrit. Item Epactam xxvj. non vsurpari, cum Epacta 25. currit simul cum aureo numero maiore quàm 11. clarissime quoque ex collocatione aureorum numerorum, atque Epactarum in Calendario colligitur. Quoniam enim vt supra diximus, minorem aureum numerum sequitur maior in Calendario non proximè, sed vno die interiecto, fit, vt si in Ianuario v. g. è regione diei 6. vbi ponitur Epacta xxv. scribatur aureus numerus quilibet minor quàm 12. cum quo Epacta xxv. simul currere ponatur, aureus numerus maior sequens scribendus sit ad diẽ 8. Ianuarij, relicto die 7. vacuo; adeò vt in eo Cyclo decennouennali nullum Nouilunium die 7. contingere possit. Quare in eodem Cyclo Epacta xxiiij. quæ proxime sub xxv. posita est, vsui nullo pacto esse potest: alias Nouilunium in 7. diem Ianuarij incideret. Rursus quia maiorem aureum numerum in Calendario proxime insequitur minor, vt supra dictum est, efficitur, vt si è regione eiusdem diei 6. Ianuarij, cui Epacta xxv. præfixa est, adscribatur aureus numerus quilibet maior quàm 11. cum quo Epacta 25. currere ponatur, aureus numerus sub-

Cur in eodẽ Cyclo Epact. xxiiij. non usurpetur, quando Epacta xxv. & aureus numerus nõ maior quàm 11. concurrunt. Item cur Epacta xxvj. in usu non fit in eodem cyclo, quando Epacta 25. & aureus numerus maior, quam 11. concurrunt.

sequens

ſequens ſcribendus ſit ad diem 7. Ianuarij, proxime poſt illum maiorem, ita vt in eo Cyclo Nouilunium contingere poſſit die 7. Quapropter in eodem Cyclo Epacta xxiiij. proxime ſub 25. poſita, Nouilunium indicabit, ac proinde vſui futura erit. Quoniam verò maiorem aureum numerum antecedit minor non proxime, ſed vno die relicto vacuo, efficitur, vt aureus numerus antecedens illum maiorem, cum quo Epacta 25. currere ponitur, collocandus ſit ad diem 4. ita vt die 5. nullum tunc contingat Nouilunium. Quocirca Epacta xxvj. diei 5. adſcripta nulla ratione tunc vſui eſſe poteſt, ne Nouilunium in eo Cyclo in diem 5. Ianuarij cadat.

Epactam 25. diuerſi coloris, characterisve è regione Epactæ xxvj. poſitam non perturbare Lunationes.

HÆC porrò anticipatio Epactæ 25. alterius coloris, vel characteris in Calendario tantum abeſt, vt Lunationes perturbet, vt eas potius in rectum ordinem redigat. Quoniam enim vnaquæque Lunatio in aliquo priorum 30. dierum Ianuarij terminata, prima eſt totius anni, vt poſtea dicemus, fit, vt currente illa Epacta 25. prima Lunatio anni die 5. Ianuarij terminata, efficiatur dierum 30. ſecunda verò die 3. Februarij finita, dierum tantùm 29. (quæ fieret dierum etiam 30. ſi Epacta xxv. infra Epactam xxvj. aſſumeretur.) tertia deinde fiat iterum dierum 30. & quarta dierum 29. &c. vt ordo alternarum Lunationum 30. & 29. dierum poſtulat: Lunatio quoque tertiadecima, & extraordinaria illius anni (Nam quando Epacta 25. eſt in vſu, annus Lunaris eſt Emboliſmicus, vt poſtea dicetur) fiat 30. dierum, quæ, currente Epacta xxv. eidem diei cum xxiiij. adſcripta, foret dierũ duntaxat 29. Denique totidem ſint Lunationes 30. dierum, currente Epacta 25. diuerſi coloris, characterisve, quot requiruntur, cum alia Epacta xxv. eſt in vſu: tam enim ibi ſunt 7. quàm hic; quanquam aliter ibi, quàm hic, progrediantur. Huc accedit, quod Lunatio Paſchalis per Epactam 25. diuerſi coloris, aut characteris inueſtigata, magis exquiſitè medio motui Lunæ reſpondet. Id quod perſpicuum fiet, ſi Lunationes per aureos numeros maiores quàm 11. indicatæ diligenter cum calculo medij motus Lunæ conferantur. Plerunque enim eas paulo ſerius, quàm medius Lunæ motus poſtulat, ab aureis numeis maioribus, quàm 11. oſtenſas deprehendemus. Quapropter cum Lunatio Paſchalis incipiens die 4. Aprilis, quæ ab Epacta 25. diuerſo ab alijs charactere, coloreve notata oſtenditur, quam ſemper cum maiore aliquo aureo numero, quam 11. currere ſupra diximus, incipiat vna die prius, quam ſi ab Epacta xxv. diei 5. Aprilis adſcripta, indicaretur, liquidò conſtat, Lunationem paſchalem, quam prior illa Epacta 25. inchoat, eſſe magis conſentaneam medio motui Lunæ, quàm eam, quæ indicatur ab Epacta xxv. ad diem 5. Aprilis poſita, currente cum eodem aureo numero maiore, quo cum illa currit, quòd hæc vno die ſerius incipiat.

Aequatio menſiũ Lunariũ cur potius facta ſit per Epact. xxv. xxiij ſimul poſitas, quàm per alias.

SED roget quis, cur in æquatione menſium Lunarium, hoc eſt, in collocatione duarum Epactarum ad vnum eundemque diem in ſex locis Calendarij, vt Lunationes conſtituantur alternis dierum 30. & 29.

aſſum-

aſſumptæ ſint hæ duæ xxv. & xxiiij. poſitæ è regione diei 5. Februarij; 5. Aprilis; 3. Iunij; 1. Auguſti; 29. Septembris; & 27. Nouembris; potius, quàm aliæ duæ, cum æque bene id fieri potuerit in quibuſcunque duabus Epactis, præſertim verò in Epactis ✳.& xxix. quæ in fine Ianuarij, & principio Februarij ponuntur, vt nimirum æquatio hæc inſtitueretur, tranſacto primo menſe Lunari 30. dierum, vt factum eſſe legimus a Iulio Cæſare in Cyclo aurei numeri, vt teſtatur Paulus Middelburgenſis lib. 2. vbi Calendarium Romanum cum Cyclo Lunari Iulij Cæſaris proponit, in quo videmus, adhibitam eſſe æquationem ad finem Ianuarij, ac Martij in aureis numeris 1. & 9. factumque idem eſt ab auctore Calendarij noui, vt patet in Compendio nouæ rationis reſtituendi Calendarij anno 1577. ad Principes Chriſtianos a GREGORIO XIII. tranſmiſſo. Ibi enim æquatio Lunæ facta eſt vltima die Ianuarij, vltima Martij, & 29. Maij, &c. quibus diebus duæ hæ Epactæ ω. & xxix. ſimul adſcriptæ ſunt, quarum ω. ſignificat Epactam xxx. aut o. quemadmodum in nouo Calendario Epacta ✳. & ſupra eoſdem dies è regione Epactæ 1. poſita eſt Epacta ✳. quæ idem ſignificat in eo compendio, quod ω. habetque ſolum figuram differentem: quemadmodum in nouo Calendario Epacta 25. diuerſo charactere, vel colore formata, ſcripta eſt ſupra Epactas xxv. & xxiiij. quæ ad eandem diem ponuntur, habetque ſuperior Epacta 25. ab inferiori xxv. ſolum figuram, aut colorem diſcrepantem. Si inquam, ita roget quis, is ſciat, electas fuiſſe potiſſimum duas haſce Epactas xxv. & xxiiij. ad æquationem Lunæ, quòd hac ratione Lunationes ſecundum Cyclum 30. Epactarum, præſertim 30. Lunationes Paſchales, magis congruentes efficiantur Lunationibus aureorum numerorum Concilij Nicæni, cuius decreta, ſanctionesque in omnibus, quoad eius fieri potuit, & vt par fuit, retinuimus. Iiſdem enim propemodum locis factam eſſe æquationem Lunæ videmus per aureos numeros antiqui Calendarij, quibus facta eadem eſt in Calendario nouo per Epactas xxv. & xxiiij.

DEINDE quemadmodum in illo Cyclo aurei numeri omnes 19. Lunationes paſchales continent tantùm dies 29. & prima quidẽ octauo die Martij, vltima verò quinto Aprilis incipit, ita quoque in nouo hoc Epactarum Cyclo omnes 30. Lunationes paſchales eiſdem diebus extremis, hoc eſt, 8. Martij, & 5. Aprilis clauduntur, continentque ſingulæ 29. dies, exceptis duabus Lunationibus Epactarum 25. & xxiiij. quando 25. (quod raro accidit) cum aliquo aureo numero ex poſterioribus octo, qui maiores ſunt, quàm 11. concurrit. Hæ duæ namque ſolæ ſunt 30. dierum: quod mirum videri non debet. Cum enim Patres Nicæni Concilij Nouilunijs paſchalibus dies 29. aſſignauerint, qui ab 8. Martij vſque ad 5. Aprilis numerantur, facile in illis diſponi potuerunt 19. aurei numeri ea lege, vt ſinguli Lunationem conficerent 29. dierum. At cum ſint 30. Epactæ, diſponi in eiſdem illis 29. diebus nullo modo omnes poſſunt, niſi in vno aliquo die eodem duæ ſimul

Cur non oẽs Lunationes Paſchales in nouo Calẽdario ſint 29. dierum ut in ueteri

mul collocentur, vt factum eſt in die 5. Aprilis. Ex quo euenit, vt Lunatio Epactæ xxiiij. ac proinde & Epactæ 25. ſupra xxiiij. poſitæ, dierum 30. conſtitueretur; quod non contigiſſet, ſi æquatio Lunæ poſt 5. Aprilis eſſet adhibita. Sed tunc, vt ſingulæ Epactæ ſingulas conſtituerent Lunationes Paſchales, oportuiſſet Nouilunijs Paſchalibus 30. dies tribuere, ita vt vltimum per Epactam xxiiij. monſtratum, poſt 5. Aprilis inciperet: quod adhuc in Eccleſia inauditum eſt.

QVOD ſi Lunæ æquatio inſtitueretur in fine Martij, vt in Compendio nouæ rationis reſtituendi Calendarij ſignificabatur, efficerentur ſeptem Lunationes Paſchales 30. dierum, ut in eo Calendario perſpicue apparet. Vt igitur Nouilunia Paſchalia noui Calendarij eiſdem limitibus, quibus a Concilio Nicæno ad nouum uſque Calendarium, concluderentur, & duæ ſolum Paſchales Lunationes 30. dies complecterentur, ac proinde minus a conſuetudine antiqua Eccleſiæ recederemus, reiecta æquatione illa in eo Compendio deſcripta, elegimus hanc, quam expoſuimus; quippe cum ſecundum eam deprehendantur Nouilunia omnia, præſertim uero Paſchalia, eiſdem prorſus diebus tempore Concilij Nicæni contigiſſe, quibus eadem aurei numeri antiqui Calendarij facta eſſe demonſtrant: quod ſecundum aliam æquationem Compendij nulla ratione euenit. Idque manifeſtum cuiuis erit, ſi Epactas tam Calendarij noui, quàm illius, quod in eo Compendio deſcribitur, in aureos numeros reſoluat: quod qua ratione fieri debeat, paulo infra docebimus.

Cur Epacta 19. alio colore, aut charactere ad vltimum diē Decembris è regione Epactæ xx. poſita ſit.

AD hæc, in fine Decembris iuxta Epactam xx. apponenda quoque eſt Epacta 19. diuerſo ab alijs charactere, uel colore, quæ Nouilunium oſtendat ultimo Decembris, quando Epacta xix. & aureus numerus 19. concurrūt: quod in multis annorum millibus ſemel tantum continget, in triginta uidelicet Cyclis decennouennalibus tabulæ expanſæ ſemel, quando octaua eius linea, cui litera D, maiuſcula præfigitur, ut hoc tēpore accidit, eſt in uſu. In ea.n. ſola ſub aureo numero 19. Epacta xix, ſcripta eſt. Epactā aūt 19. vltimo diei Decembris affixam debere eo tempore Nouilunium neceſſario indicare, hinc planum fiet. Quoniam ad Epactam cum aureo numero 19. currentem, quæcunque illa ſit, adijci debent 12. (cum tamen ad alias addantur ſolùm 11.) vt ſequentis anni Epacta formetur, quemadmodum ante correctionem Calēdarij ad vltimam Epactam xxix. cum aureo numero 19. currentem addebantur etiam 12. vt prima Epacta xj. iterum componeretur, cum Cyclus Lunaris id neceſſario exigat, vt infra docebimus: fit, ut currente Epacta xix. cum aureo numero 19. ſequēti anno Epacta ſit 1. propterea quod additis 12. ad 19. fiunt 31. abiectiſque 30. reliqua eſt 1. pro Epacta anni ſequentis. Quare cum vſus Epactæ 1. incipiat in Ianuario, vbi diei 30. adſcripta eſt; niſi Epacta 19. in fine Decembris repeteretur, vt ab ea iterum Nouilunium inciperet ante Ianuarium, complecteretur Lunatio incipiens 2. die Decembris, vbi Epacta xix. ſcripta eſt, dies 59. quot nimirum numerantur à 2. die Decembris

cembris vſque ad 29. Ianuarij; propterea quod in Decembri nulla alia Epacta xix. præter illam, quam vltimo diei adſcribendam eſſe diximus, reperitur, a qua Nouilunium poſſit incipere, neque in Ianuario alia Epacta 1. ante diem 30. quæ initium Nouilunij exhibeat. Ratio ergo Lunationum, quæ per Cyclum decennouennalem inueſtigantur, neceſſario exigit, vt vel Epacta 19. vltimo die Decembris repetatur, ita vt Lunatio Epactæ xix. die 2. Decembris inchoata contineat dies duntaxat 29. aliaque incipiat vltimo die ab eadem Epacta 19. ac dies 30. comprehendat, quot videlicet numerantur ab vltimo Decembris vſque ad 29. Ianuarij, vel vt Epacta 1. adſcribatur primo diei Ianuarij è regione Epactæ ✳. ita vt Lunatio Epactæ xix. die 2. Decembris incipiens conſtituatur dierum 30. aliaque primo die Ianuarij ab Epacta 1. incipiens dies 29. duntaxat complectatur; vel certe, vt Epacta 1. reponatur ad vltimum diem Decembris è regione Epactæ xx. loco Epactæ 19. vt inde Lunatio incipiens contineat dies 30. antecedens verò Lunatio ab Epacta xix. quæ diei 2. Decēb. adſcripta eſt, inchoata, dierū efficiatur 29. duntaxat. Quia verò Epactarum diſtributionem in Calendario a primo die Ianuarij inchoauimus, non videtur conſentaneum, vt ſtatim in principio Lunationum æquatio hæc fiat per duas Epactas ✳. & 1. eidem diei affixas, reiecta eſt illa æquatio in antecedentem diem, hoc eſt, in finem Decembris, vbi naturali ordine reponi deberet Epacta 1. ſi annus a Ianuario non inciperet, quemadmodum etiā in alijs menſibus Epacta 1. ſupra ✳. collocata eſt. Sed quoniam Epacta 1. reperitur quoque iuxta diem 20. Decembris, non viſum eſt illam tam cito in fine Decembris repetere, præſertim cum ea non ſequatur proxime ordine retrogrado Epactam xx. fini Decembris appoſitam. Epactam igitur 19. iuxta illam xx. ſcribendam eſſe cenſuimus, quòd recto ordine ſe mutuo conſequantur hæ duæ Epactæ xx. & 19. in ſerie 30. Epactarum.

NEQVE verò ex hac deſcriptione Epactæ 19. iuxta Epactam xx. ſequitur, duo Nouilunia intra ſpatium 19. annorum in eundem illum diem incidere. Nam in eo Cyclo, in quo Epacta xix. cum aureo numero 19. currit, Epacta xx. non eſt in vſu, vt patet in linea tabulæ expanſæ, quam inſequenti Cap. reperies, cui litera D, maiuſcula præponitur. In ea enim ſub aureo numero 19. ſcripta quidem eſt Epacta xix. ſed Epacta xx. non reperitur inter nouendecim Epactas illius Cycli.

Propter Epactā 19. diuerſi coloris, aut characteris ultimo diei Decembris appoſitā non poſſe in eodē cyclo decennouēnali duo Nouilunia in eundē diem incidere.

ATQVE hæc eſt diſpoſitio naturalis Cycli triginta Epactarum per dies menſium in Calendario, & quidē vnica, demonſtrans Nouilunia, Pleniluniaque, atque ætatem Lunæ quotidie quouis tempore propoſito, quanquam Nouilunia cogatur nonnunquam aſcendere, aut deſcendere in Calendario propter Lunæ æquationem neceſſariò adhibendā, aut propter diem intercalarem ter quolibet ſpatio quadringentorū annorum omittēdū. Hic enim Cyclus Epactarum ita in Calendario digeſtus, ꝑpetuus eſt, & ad quācunq. anni magnitudinē accōmodari pôt, ſi ſuis tēporib. debita adhibeatur æquatio, vt proximo Cap. declarabitur.

SED ecce Calendarium nouum cum Epactis per dies mensium ea, quam explicauimus, ratione digestis: cui adiunximus Calendarium Compendij, vt omnes intelligant, in nostro Calendario duas tantum Lunationes Paschales esse dierum 30. illas nimirum, quæ ab Epacta 25. diuersi characteris, colorisve, & ab Epacta xxiiij. monstrantur; in Calendario vero Compendij septem Lunationes Paschales continere dies 30. videlicet illas, quæ ab Epactis *. xxix. xxviij. xxvij. xxvj. xxv. xxiiij. indicantur.

SEQVITVR

CALENDARIVM GREGORIANVM
cum Epactis loco aureorum numerorum per dies mensium digestis.

IANVA-

	IANVARIVS			
	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	*	A	CAL.	1
	xxix	b	iiij	2
	xxviij	c	iij	3
	xxvij	d	Prid.	4
	xxvj	e	NON.	5
25	xxv	f	viij	6
	xxiiij	g	vij	7
	xxiij	A	vi	8
	xxij	b	v	9
	xxj	c	iiij	10
	xx	d	iij	11
	xix	e	Prid.	12
	xviij	f	IDIB.	13
	xvij	g	xix	14
	xvj	A	xviij	15
	xv	b	xvij	16
	xiiij	c	xvi	17
	xiij	d	xv	18
	xij	e	xiiij	19
	xj	f	xiij	20
	x	g	xij	21
	ix	A	xi	22
	viij	b	x	23
	vij	c	ix	24
	vj	d	viij	25
	v	e	vij	26
	iiij	f	vi	27
	iij	g	v	28
	ij	A	iiij	29
	j	b	iij	30
	*	c	Prid.	31

	FEBRVARIVS			
	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	xxix	d	CAL.	1
	xxviij	e	iiii	2
	xxvij	f	iii	3
25	xxvj	g	Prid.	4
xxv	xxiiij	A	NON.	5
	xxiij	b	viii	6
	xxij	c	vii	7
	xxj	d	vi	8
	xx	e	v	9
	xix	f	iiii	10
	xviij	g	iii	11
	xvij	A	Prid.	12
	xvj	b	IDIB.	13
	xv	c	xvi	14
	xiiij	d	xv	15
	xiij	e	xiiii	16
	xij	f	xiii	17
	xj	g	xii	18
	x	A	xi	19
	ix	b	x	20
	viij	c	ix	21
	vij	d	viii	22
	vj	e	vii	23
	v	f	vi	24
	iiij	g	v	25
	iij	A	iiii	26
	ij	b	iii	27
	j	c	Prid.	28

MARTIVS

	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	*	d	*CAL.*	1
	xxix	e	*vi*	2
	xxviij	f	*v*	3
	xxvij	g	*iiij*	4
	xxvj	A	*iij*	5
25	xxv	b	*Prid*	6
	xxiiij	c	*NON.*	7
	xxiij	d	*viij*	8
	xxij	e	*vij*	9
	xxj	f	*vi*	10
	xx	g	*v*	11
	xix	A	*iiij*	12
	xviij	b	*iij*	13
	xvij	c	*Prid.*	14
	xvj	d	*IDIB.*	15
	xv	e	*xvij*	16
	xiiij	f	*xvi*	17
	xiij	g	*xv*	18
	xij	A	*xiiij*	19
	xi	b	*xiij*	20
	x	c	*xij*	21
	ix	d	*xi*	22
	viij	e	*x*	23
	vij	f	*ix*	24
	vj	g	*viij*	25
	v	A	*vij*	26
	iiij	b	*vi*	27
	iij	c	*v*	28
	ij	d	*iiij*	29
	j	e	*iij*	30
	*	f	*Prid.*	31

APRILIS

	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	xxix	g	*CAL.*	1
	xxviij	A	*iiij*	2
	xxvij	b	*iij*	3
25	xxvj	c	*Prid.*	4
xxv	xxiiij	d	*NON.*	5
	xxiij	e	*viij*	6
	xxij	f	*vij*	7
	xxj	g	*vi*	8
	xx	A	*v*	9
	xix	b	*iiij*	10
	xviij	c	*iij*	11
	xvij	d	*Prid.*	12
	xvj	e	*IDIB.*	13
	xv	f	*xviij*	14
	xiiij	g	*xvij*	15
	xiij	A	*xvi*	16
	xij	b	*xv*	17
	xj	c	*xiiij*	18
	x	d	*xiij*	19
	ix	e	*xij*	20
	viij	f	*xi*	21
	vij	g	*x*	22
	vj	A	*ix*	23
	v	b	*viij*	24
	iiij	c	*vij*	25
	iij	d	*vi*	26
	ij	e	*v*	27
	j	f	*iiij*	28
	*	g	*iij*	29
	xxix	A	*Prid.*	30

MAIVS

	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	xxviij	b	*CAL.*	1
	xxvij	c	*vi*	2
	xxvj	d	*v*	3
25	xxv	e	*iiii*	4
	xxiiij	f	*iii*	5
	xxiij	g	*Prid.*	6
	xxij	A	*NON.*	7
	xxj	b	*viii*	8
	xx	c	*vii*	9
	xix	d	*vi*	10
	xviij	e	*v*	11
	xvij	f	*iiii*	12
	xvj	g	*iii*	13
	xv	A	*Prid.*	14
	xiiij	b	*IDIB.*	15
	xiij	c	*xvij*	16
	xij	d	*xvi*	17
	xj	e	*xv*	18
	x	f	*xiiii*	19
	ix	g	*xiii*	20
	viij	A	*xii*	21
	vij	b	*xi*	22
	vj	c	*x*	23
	v	d	*ix*	24
	iiij	e	*viii*	25
	iij	f	*vii*	26
	ij	g	*vi*	27
	j	A	*v*	28
	*	b	*iiii*	29
	xxix	c	*iii*	30
	xxviij	d	*Prid.*	31

IVNIVS

	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	xxvij	e	*CAL.*	1
25	xxvj	f	*iiii*	2
xxv	xxiiij	g	*iii*	3
	xxiij	A	*Prid.*	4
	xxij	b	*NON.*	5
	xxj	c	*viii*	6
	xx	d	*vii*	7
	xix	e	*vi*	8
	xviij	f	*v*	9
	xvij	g	*iiii*	10
	xvj	A	*iii*	11
	xv	b	*Prid.*	12
	xiiij	c	*IDIB.*	13
	xiij	d	*xvii*	14
	xij	e	*xvij*	15
	xj	f	*xvi*	16
	x	g	*xv*	17
	ix	A	*xiiii*	18
	viij	b	*xiii*	19
	vij	c	*xii*	20
	vj	d	*xi*	21
	v	e	*x*	22
	iiij	f	*ix*	23
	iij	g	*viii*	24
	ij	A	*vii*	25
	j	b	*vi*	26
	*	c	*v*	27
	xxix	d	*iiii*	28
	xxviij	e	*iii*	29
	xxvij	f	*Prid.*	30

	IVLIVS			
	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	xxvj	g	CAL.	1
25	xxv	A	vi	2
	xxiiij	b	v	3
	xxiij	c	iiij	4
	xxij	d	iij	5
	xxj	e	Prid	6
	xx	f	NON.	7
	xix	g	viij	8
	xviij	A	vij	9
	xvij	b	vi	10
	xvj	c	v	11
	xv	d	iiij	12
	xiiij	e	iij	13
	xiij	f	Prid.	14
	xij	g	IDIB.	15
	xj	A	xvij	16
	x	b	xvi	17
	ix	c	xv	18
	viij	d	xiiij	19
	vij	e	xiij	20
	vj	f	xij	21
	v	g	xi	22
	iiij	A	x	23
	iij	b	ix	24
	ij	c	viij	25
	j	d	vij	26
	*	e	vi	27
	xxix	f	v	28
	xxviij	g	iiij	29
	xxvij	A	iij	30
25	xxvj	b	Prid.	31

	AVGVSTVS			
	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
xxv	xxiiij	c	CAL.	1
	xxiij	d	iiij	2
	xxij	e	iij	3
	xxj	f	Prid	4
	xx	g	NON.	5
	xix	A	viij	6
	xviij	b	vij	7
	xvij	c	vi	8
	xvj	d	v	9
	xv	e	iiij	10
	xiiij	f	iij	11
	xiij	g	Prid.	12
	xij	A	IDIB.	13
	xi	b	xix	14
	x	c	xviij	15
	ix	d	xvij	16
	viij	e	xvi	17
	vij	f	xv	18
	vj	g	xiiij	19
	v	A	xiij	20
	iiij	b	xij	21
	iij	c	xi	22
	ij	d	x	23
	j	e	ix	24
	*	f	viij	25
	xxix	g	vij	26
	xxviij	A	vi	27
	xxvij	b	v	28
	xxvj	c	iiij	29
25	xxv	d	iij	30
	xxiiij	e	Prid.	31

SEP-

SEPTEMBER

	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	xxiij	f	*CAL.*	1
	xxij	g	*iiij*	2
	xxj	A	*iij*	3
	xx	b	*Prid.*	4
	xix	c	*NON.*	5
	xviij	d	*viij*	6
	xvij	e	*vij*	7
	xvj	f	*vi*	8
	xv	g	*v*	9
	xiiij	A	*iiij*	10
	xiij	b	*iij*	11
	xij	c	*Prid.*	12
	xi	d	*IDIB.*	13
	x	e	*xviij*	14
	ix	f	*xvij*	15
	viij	g	*xvi*	16
	vij	A	*xv*	17
	vj	b	*xiiij*	18
	v	c	*xiij*	19
	iii	d	*xij*	20
	iij	e	*xi*	21
	ij	f	*x*	22
	j	g	*ix*	23
	*	A	*viij*	24
	xxix	b	*vij*	25
	xxviij	c	*vi*	26
	xxvij	d	*v*	27
25	xxvj	e	*iiij*	28
XXV	xxiiij	f	*iij*	29
	xxiij	g	*Prid.*	30

OCTOBER

	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	xxij	A	*CAL.*	1
	xxj	b	*vi*	2
	xx	c	*v*	3
	xix	d	*iiii*	4
	xviij	e	*iii*	5
	xvij	f	*Prid.*	6
	xvj	g	*NON.*	7
	xv	A	*viii*	8
	xiiij	b	*vii*	9
	xiij	c	*vi*	10
	xij	d	*v*	11
	xj	e	*iiii*	12
	x	f	*iii*	13
	ix	g	*Prid.*	14
	viij	A	*IDIB.*	15
	vij	b	*xvii*	16
	vj	c	*xvi*	17
	v	d	*xv*	18
	iiij	e	*xiiii*	19
	iij	f	*xiii*	20
	ij	g	*xii*	21
	j	A	*xi*	22
	*	b	*x*	23
	xxix	c	*ix*	24
	xxviij	d	*viii*	25
	xxvij	e	*vii*	26
	xxvj	f	*vi*	27
25	xxv	g	*v*	28
	xxiiij	A	*iiii*	29
	xxiij	b	*iii*	30
	xxij	c	*Prid.*	31

	NOVEMBER			
	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	xxj	d	*CAL.*	1
	xx	e	*iiii*	2
	xix	f	*iii*	3
	xviij	g	*Prid.*	4
	xvij	A	*NON.*	5
	xvj	b	*viii*	6
	xv	c	*vii*	7
	xiiij	d	*vi*	8
	xiij	e	*v*	9
	xij	f	*iiii*	10
	xj	g	*iii*	11
	x	A	*Prid.*	12
	ix	b	*IDIB.*	13
	viij	c	*xviii*	14
	vij	d	*xvii*	15
	vj	e	*xvi*	16
	v	f	*xv*	17
	iiij	g	*xiiii*	18
	iij	A	*xiii*	19
	ij	b	*xii*	20
	j	c	*xi*	21
	*	d	*x*	22
	xxix	e	*ix*	23
	xxviij	f	*viii*	24
	xxvij	g	*vii*	25
25	xxvj	A	*vi*	26
XXV	xxiiij	b	*v*	27
	xxiij	c	*iiii*	28
	xxij	d	*iii*	29
	xxj	e	*Prid.*	30

	DECEMBER			
	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	xx	f	*CAL.*	1
	xix	g	*iiii*	2
	xviij	A	*iii*	3
	xvij	b	*Prid.*	4
	xvj	c	*NON.*	5
	xv	d	*viii*	6
	xiiij	e	*vii*	7
	xiij	f	*vi*	8
	xij	g	*v*	9
	xj	A	*iiii*	10
	x	b	*iii*	11
	ix	c	*Prid.*	12
	viij	d	*IDIB.*	13
	vij	e	*xix*	14
	vj	f	*xviii*	15
	v	g	*xvii*	16
	iiij	A	*xvi*	17
	iij	b	*xv*	18
	ij	c	*xiiii*	19
	j	d	*xiii*	20
	*	e	*xii*	21
	xxix	f	*xi*	22
	xxviij	g	*x*	23
	xxvij	A	*ix*	24
	xxvj	b	*viii*	25
25	xxv	c	*vii*	26
	xxiiij	d	*vi*	27
	xxiij	e	*v*	28
	xxij	f	*iiii*	29
	xxj	g	*iii*	30
19	xx	A	*Pri d.*	31

SE-

SEQVITVR

CALENDARIVM COMPENDII NOVAE rationis restituendi Calendarij ad Principes Christianos a Gregorio xiij transmissi.

IANVARIVS

Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
* ω	A	*CAL.*	1
xxix	b	*iiij*	2
xxviij	c	*iij*	3
xxvij	d	*Prid.*	4
xxvj	e	NON.	5
xxv	f	*viij*	6
xxiiij	g	*vii*	7
xxiij	A	*vi*	8
xxij	b	*v*	9
xxj	c	*iiij*	10
xx	d	*iij*	11
xix	e	*Prid.*	12
xviij	f	*IDIB.*	13
xvij	g	*xix*	14
xvj	A	*xviii*	15
xv	b	*xvii*	16
xiiij	c	*xvi*	17
xiij	d	*xv*	18
xij	e	*xiiij*	19
xi	f	*xiij*	20
x	g	*xij*	21
ix	A	*xi*	22
viij	b	*x*	23
vij	c	*ix*	24
vj	d	*viij*	25
v	e	*vij*	26
iiij	f	*vi*	27
iij	g	*v*	28
ij	A	*iiij*	29
* j	b	*iij*	30
ω xxix	c	*Prid.*	31

FEBRVARIVS

Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
xxviij	d	*CAL.*	1
xxvij	e	*iiij*	2
xxvj	f	*iij*	3
xxv	g	*Prid.*	4
xxiiij	A	NON.	5
xxiij	b	*viij*	6
xxij	c	*vij*	7
xxj	d	*vi*	8
xx	e	*v*	9
xix	f	*iiij*	10
xviii	g	*iij*	11
xvij	A	*Prid.*	12
xvj	b	*IDIB.*	13
xv	c	*xvi*	14
xiiij	d	*xv*	15
xiij	e	*xiiij*	16
xij	f	*xiij*	17
xi	g	*xij*	18
x	A	*xi*	19
ix	b	*x*	20
viij	c	*ix*	21
vii	d	*viij*	22
vj	e	*vij*	23
v	f	*vi*	24
iiij	g	*v*	25
iij	A	*iiii*	26
ij	b	*iii*	27
j	c	*Prid.*	28

MAR-

	MARTIVS			
	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
*	ω	d	*CAL.*	1
	xxix	e	*vi*	2
	xxviij	f	*v*	3
	xxvij	g	*iiij*	4
	xxvj	A	*iij*	5
	xxv	b	*Prid*	6
	xxiiij	c	*NON.*	7
	xxiij	d	*viij*	8
	xxij	e	*vij*	9
	xxj	f	*vi*	10
	xx	g	*v*	11
	xix	A	*iiij*	12
	xviij	b	*iij*	13
	xvij	c	*Prid.*	14
	xvj	d	*IDIB.*	15
	xv	e	*xvij*	16
	xiiij	f	*xvi*	17
	xiij	g	*xv*	18
	xij	A	*xiiij*	19
	xi	b	*xiij*	20
	x	c	*xij*	21
	ix	d	*xi*	22
	viij	e	*x*	23
	vij	f	*ix*	24
	vj	g	*viij*	25
	v	A	*vij*	26
	iiij	b	*vi*	27
	iij	c	*v*	28
	ij	d	*iiij*	29
*	j	e	*iij*	30
ω	xxix	f	*Prid.*	31

	APRILIS			
	Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
	xxviij	g	*CAL.*	1
	xxvij	A	*iiij*	2
	xxvj	b	*iij*	3
	xxv	c	*Prid.*	4
	xxiiij	d	*NON.*	5
	xxiij	e	*viij*	6
	xxij	f	*vij*	7
	xxj	g	*vi*	8
	xx	A	*v*	9
	xix	b	*iiij*	10
	xviij	c	*iij*	11
	xvij	d	*Prid.*	12
	xvj	e	*IDIB.*	13
	xv	f	*xviij*	14
	xiiij	g	*xvij*	15
	xiij	A	*xvi*	16
	xij	b	*xv*	17
	xj	c	*xiiij*	18
	x	d	*xiij*	19
	ix	e	*xij*	20
	viij	f	*xi*	21
	vij	g	*x*	22
	vj	A	*ix*	23
	v	b	*viij*	24
	iiij	c	*vij*	25
	iij	d	*vi*	26
	ij	e	*v*	27
	j	f	*iiij*	28
*	ω	g	*iij*	29
	xxix	A	*Prid.*	30

MAIVS

Epactæ	Literę Dñic.		Dies Męsis
xxviij	b	*CAL.*	1
xxvij	c	*vi*	2
xxvj	d	*v*	3
xxv	e	*iiij*	4
xxiiij	f	*iij*	5
xxiij	g	*Prid*	6
xxij	A	*NON.*	7
xxj	b	*viij*	8
xx	c	*vii*	9
xix	d	*vi*	10
xviij	e	*v*	11
xvij	f	*iiij*	12
xvj	g	*iij*	13
xv	A	*Prid.*	14
xiiij	b	*IDIB.*	15
xiij	c	*xvii*	16
xij	d	*xvi*	17
xi	e	*xv*	18
x	f	*xiiij*	19
ix	g	*xiij*	20
viij	A	*xij*	21
vij	b	*xi*	22
vj	c	*x*	23
v	d	*ix*	24
iiij	e	*viij*	25
iij	f	*vij*	26
ij	g	*vi*	27
* j	A	*v*	28
ω xxix	b	*iiij*	29
xxviij	c	*iij*	30
xxvij	d	*Prid.*	31

IVNIVS

Epactæ	Literę Dñic.		Dies Męsis
xxvj	e	*CAL.*	1
xxv	f	*iiij*	2
xxiiij	g	*iij*	3
xxiij	A	*Prid.*	4
xxij	b	*NON.*	5
xxj	c	*viij*	6
xx	d	*vij*	7
xix	e	*vi*	8
xviii	f	*v*	9
xvij	g	*iiij*	10
xvj	A	*iij*	11
xv	b	*Prid.*	12
xiiij	c	*IDIB.*	13
xiij	d	*xviij*	14
xij	e	*xvii*	15
xi	f	*xvi*	16
x	g	*xv*	17
ix	A	*xiiij*	18
viij	b	*xiij*	19
vii	c	*xij*	20
vj	d	*xi*	21
v	e	*x*	22
iiij	f	*ix*	23
iij	g	*viij*	24
ij	A	*vij*	25
j	b	*vi*	26
* ω	c	*v*	27
xxix	d	*iiii*	28
xxviij	e	*iii*	29
xxvij	f	*Prid.*	30

IVLIVS

Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
xxvj	g	*CAL.*	1
xxv	A	*vi*	2
xxiiij	b	*v*	3
xxiij	c	*iiii*	4
xxij	d	*iii*	5
xxj	e	*Prid.*	6
xx	f	*NON.*	7
xix	g	*viii*	8
xviij	A	*vii*	9
xvij	b	*vi*	10
xvj	c	*v*	11
xv	d	*iiii*	12
xiiij	e	*iii*	13
xiij	f	*Prid.*	14
xij	g	*IDIB.*	15
xj	A	*xvij*	16
x	b	*xvi*	17
ix	c	*xv*	18
viij	d	*xiiii*	19
vij	e	*xiii*	20
vj	f	*xii*	21
v	g	*xi*	22
iiij	A	*x*	23
iij	b	*ix*	24
ij	c	*viii*	25
* j	d	*vii*	26
ω xxix	e	*vi*	27
xxviij	f	*v*	28
xxvij	g	*iiii*	29
xxvj	A	*iii*	30
xxv	b	*Prid.*	31

AVGVSTVS

Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
xxiiij	c	*CAL.*	1
xxiij	d	*iiii*	2
xxij	e	*iii*	3
xxj	f	*Prid.*	4
xx	g	*NON.*	5
xix	A	*viii*	6
xviij	b	*vii*	7
xvij	c	*vi*	8
xvj	d	*v*	9
xv	e	*iiii*	10
xiiij	f	*iii*	11
xiij	g	*Prid.*	12
xij	A	*IDIB.*	13
xj	b	*xix*	14
x	c	*xviii*	15
ix	d	*xvii*	16
viij	e	*xvi*	17
vij	f	*xv*	18
vj	g	*xiiii*	19
v	A	*xiii*	20
iiij	b	*xii*	21
iij	c	*xi*	22
ij	d	*x*	23
j	e	*ix*	24
* ω	f	*viii*	25
xxix	g	*vii*	26
xxviij	A	*vi*	27
xxvij	b	*v*	28
xxvj	c	*iiii*	29
xxv	d	*iii*	30
xx iiii	e	*Prid.*	31

SEPTEMBER

Epa-ctæ	Literę Dñic.		Dies Mẽſis
xxiij	f	*CAL.*	1
xxij	g	*iiii*	2
xxj	A	*iii*	3
xx	b	*Prid.*	4
xix	c	*NON.*	5
xviij	d	*viii*	6
xvij	e	*vii*	7
xvj	f	*vi*	8
xv	g	*v*	9
xiiij	A	*iiii*	10
xiij	b	*iii*	11
xij	c	*Prid.*	12
xj	d	*IDIB.*	13
x	e	*xviii*	14
ix	f	*xvij*	15
viij	g	*xvi*	16
vij	A	*xv*	17
vj	b	*xiiii*	18
v	c	*xiii*	19
iiij	d	*xii*	20
iij	e	*xi*	21
ij	f	*x*	22
* j	g	*ix*	23
xxix	A	*viii*	24
xxviij	b	*vii*	25
xxvij	c	*vi*	26
xxvj	d	*v*	27
xxv	e	*iiii*	28
xxiiij	f	*iii*	29
xxiij	g	*Prid.*	30

OCTOBER

Epa-ctæ	Literę Dñic.		Dies Mẽſis
xxij	A	*CAL.*	1
xxj	b	*vi*	2
xx	c	*v*	3
xix	d	*iiii*	4
xviij	e	*iii*	5
xvij	f	*Prid.*	6
xvj	g	*NON.*	7
xv	A	*viii*	8
xiiij	b	*vii*	9
xiij	c	*vi*	10
xij	d	*v*	11
xj	e	*iiii*	12
x	f	*iii*	13
ix	g	*Prid.*	14
viij	A	*IDIB.*	15
vij	b	*xvii*	16
vj	c	*xvi*	17
v	d	*xv*	18
iiij	e	*xiiii*	19
iij	f	*xiii*	20
ij	g	*xii*	21
j	A	*xi*	22
*	b	*x*	23
xxix	c	*ix*	24
xxviij	d	*viii*	25
xxvij	e	*vii*	26
xxvj	f	*vi*	27
xxv	g	*v*	28
xxiiij	A	*iiii*	29
xxiij	b	*iii*	30
xxij	c	*Prid.*	31

NO-

NOVEMBER			
Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
xxj	d	*CAL.*	1
xx	e	*iiii*	2
xix	f	*iii*	3
xviij	g	*Prid.*	4
xvij	A	*NON.*	5
xvj	b	*viii*	6
xv	c	*vii*	7
xiiij	d	*vi*	8
xiij	e	*v*	9
xij	f	*iiii*	10
xj	g	*iii*	11
x	A	*Prid.*	12
ix	b	*IDIB.*	13
viij	c	*xviii*	14
vij	d	*xvii*	15
vj	e	*xvi*	16
v	f	*xv*	17
iiij	g	*xiiii*	18
iij	A	*xiii*	19
ij	b	*xii*	20
* j	c	*xi*	21
ω xxix	d	*x*	22
xxviij	e	*ix*	23
xxvij	f	*viii*	24
xxvj	g	*vii*	25
xxv	A	*vi*	26
xxiiij	b	*v*	27
xxiij	c	*iiii*	28
xxij	d	*iii*	29
xxj	e	*Prid.*	30

DECEMBER			
Epactæ	Literę Dñic.		Dies Mẽsis
xx	f	*CAL.*	1
xix	g	*iiii*	2
xviij	A	*iii*	3
xvij	b	*Prid.*	4
xvj	c	*NON.*	5
xv	d	*viii*	6
xiiij	e	*vii*	7
xiij	f	*vi*	8
xij	g	*v*	9
xj	A	*iiii*	10
x	b	*iii*	11
ix	c	*Prid.*	12
viij	d	*IDIB.*	13
vij	e	*xix*	14
vj	f	*xviii*	15
v	g	*xvii*	16
iiij	A	*xvi*	17
iij	b	*xv*	18
ij	c	*xiiii*	19
j	d	*xiii*	20
* ω	e	*xii*	21
xxix	f	*xi*	22
vxviij	g	*x*	23
xxvij	A	*ix*	24
xxvj	b	*viii*	25
xxv	c	*vii*	26
xxiiij	d	*vi*	27
xxiij	e	*v*	28
xxij	f	*iiii*	29
xxj	g	*iii*	30
19 xx	A	*Pri*	31

DESCRI-

Quo mõ ex Epactis in Calendario dispositis Nouilunia ex usu Ecclesiæ inuestigentur.

DESCRIPTIS 30. Epactis in Calendario eo ordine, quem exposuimus, pronunciabitur Luna prima, hoc est, Nouilunium ex vsu Ecclesia accidet illis diebus in quolibet anno proposito, quibus Epacta illius anni adscripta est, quemadmodum ante correctionem Nouilunium ab Ecclesia fieri dicebatur illis diebus in quouis anno, quibus appositus erat aureus numerus illius anni.

Epactæ qua rõne perpetuò Nouilunia indicare possint.

ATQVE hæ 30. Epactæ Nouilunia indicabunt in perpetuum, nulla prorsus facta earum mutatione in Calendario, licet propter omissionem diei intercalaris in centesimis annis Nouilunia deorsum, hoc est, versus fines mensium deuoluantur, siue sursum, id est, versus mensium initia post quoslibet annos 312 $\frac{1}{2}$. progrediantur: quod aurei numeri præstare non possunt, nisi varijs modis in Calendario disponantur, hoc est, modo deorsum, modo sursum promoueantur, vt supra diximus. Nam quotiescunque Nouilunia versus fines mensium descendunt vnum diem, indicabuntur per Epactam inferiorem, quæ proxime minor est, quàm superior. Vt si anno quopiam Nouilunia indicentur v. g. p Epactã xx. & accidat diem tunc intercalarem omitti, indicabuntur eadem per Epactam xix. quæ vno die infra Epactam xx. posita est in Calendario. Si verò Nouilunia ascendant vnum diem, inuestigabuntur per Epactam superiorem, quæ proxime maior est, quàm inferior. Vt si Nouilunia inuenienda sint anno quopiam per eandem illam Epactam xx. & contingat tunc ea sursum progressa esse vno die, propter annos 312 $\frac{1}{2}$. elapsos, inquirenda erunt eadem per Epactam xxi. quæ vno die supra Epactam xx. in Calendario scripta est. Sed quando minor, aut maior Epacta ad Nouiluniorum inuestigationem assumenda sit, abunde infra exponemus, cum, quo modo Epacta cuiuslibet anni inquirenda sit, docebimus.

Rectè Epactas ĩ locũ aureorũ numerorũ successisse, apteq. ordine retrogrado in Calendario esse dispositas.

OPTIMO autem consilio 30. Epactas in locum aureorum numerorum in Calendario substitutas esse, recteque per dies totius anni ordine retrogrado distributas, hinc facile quiuis poterit cognoscere; quòd si diligenter omnes dies mensis Decembris, qui post finem Lunationis in eodem mense cuiuslibet anni terminatæ numerentur, numerus ille dierum non solum exhibet Epactam insequentis anni, hoc

Dies Decẽbris, q post ultimam Lunationẽ anni supersunt, exhibẽt plerunque Epactam anni insequentis.

est, dies, quibus annus Solaris Lunarem antecedentem superat, vt supra dictum est, verum etiam Lunationes totius anni insequentis ijs diebus incipiunt, iuxta quos Epacta illa tot vnitatum reposita est, quot dies in Decembri post finem Lunationis in eo mense terminatæ superfuerunt: ita vt dies illi superflui offerant Epactam Nouiluniorum insequentis anni indicem. Verbi gratia, si finis alicuius Lunationis quouis anno incidat in 26. diem Decembris; quod fit, currente Epacta xxiiii. (cum a die 27. cui Epacta xxiiii. adscripta est, noua Lunatio initium sumat) supererunt quinque dies Decembris, qui exhibent Epactam v. anni insequentis, quæ secundum superiorem dispositionem Epactarum iuxta diem 26. Ianuarij posita est, in quem Nouilunium eo anno cadet; ptopterea quod 25. dies Ianuarij Epactam v. anteceden-

tecedentes, cum illis quinque diebus, qui mense Decembri superfuerunt, constituunt integram Lunationem 30. dierum, quot dies plerunque Lunatio quelibet in Ianuario mense terminata solet continere. Sic etiam, quando Lunatio terminatur die octauo Decembris, quod accidit, cum Epacta XII. in vsu est, supersunt 23. dies Decembris, qui pro anno insequenti exhibent Epactam XXIII. diei octauo Ianuarij adscriptam, in quem Nouilunium eo anno incidet. Eademque ratio est de cæteris.

VERVNTAMEN cum aureus numerus alicuius anni est 19. addenda est vnitas ad dies, qui post Lunationem mense Decembri terminatam supersunt, vt habeatur Epacta insequentis anni; dummodo tunc in vsu non sit Epacta xviij. vel xix. Currente namque Epacta xviij. cum aureo numero 19. finitur Lunatio vltima anni postremo Decembris die, nullusque dies superest, propterea quod illa Lunatio fit 29. dierum tantùm, quæ deberet esse 30. dierum, & terminari primo die Ianuarij, quemadmodum accidit, quando Epacta xviij. nō cum aureo numero 19. sed cum alijs concurrit. Quare cum sequens Lunatio incipiat tunc ab Epacta ✳. diei primo Ianuarij apposita, erit Epacta sequentis anni ✳. vel o. ita vt non sit addenda vnitas diei o. Decembris, qui post vltimam Lunationem superfuit. Ita quoque Epacta xix. & aureo numero 19. concurrentibus, terminatur vltima Lunatio anni penultimo diei Decembris, supereſtque vnus dies, cum altera Lunatio insequens incipiat vltimo die ab Epacta 19. ad marginem adscripta, vt supra diximus: atque dies ille vnus superfluus dabit Epactam I. sequentis anni sine additione vnitatis: quia tunc ea Lunatio continet solum dies 29. cum tamen alijs annis, quando Epacta xix. & aureus numerus 19. non cōcurrunt, complectatur dies 30. claudaturque vltimo Decembris die. Cur autem duæ hæ Lunationes efficiantur tunc dierum duntaxat 29. infra Cap. v. de Embolismis explicabitur: Quam ob causam verò alijs diebus, qui post Lunationem quamlibet in Decembri terminatam supersunt, adijciatur vnitas, currente aureo numero 19. Capite proximo exponemus.

DE CONSTRVCTIONE TABVLAE EXpansæ Epactarum, eiusque æquatione, & de inuentione Epactę quolibet anno proposito. Cap. IIII.

QVONIAM Nouilunia post 19. annos Solares transactos ad eosdem dies mensium reuertuntur, etsi non ad easdem omnino horas, vt Cap. I. huius libri dictum est; efficitur vt ex 30. Epactis Calendario inscriptis assumendæ sint tantummodo 19. in vno vel in pluribus annorum centenarijs, respondentes 19. aureis nume-

Ex 30. Epactis usurpantur solū 19. in uno, aut pluribus spatiis centum annorū, ad Nouilunia mōstranda.

ris, ſingulæ ſingulis, per quas Nouilunia eorundem annorum inueſtigentur. Hæ etenim Epactæ tamdiu Nouilunia indicabunt, (quemadmodum olim 19. numeri) quamdiu poſt completos 19. annos Luminarium coniunctiones ad eoſdem ſemper dies redire comperientur. Cum primum autem Nouilunia per vnum diem ſiue verſus initium menſis, ſiue verſus finem deuoluta fuerint, (quod quidem neceſſario continget tum propter centeſimos annos communes, tum propter annos $312\frac{1}{2}$. quibus Lunationes vnum diem anticipant in Calendario) aſciſcendæ erunt aliæ 19. Epactæ eiſdem 19. aureis numeris reſpondentes, quarum aliæ in antecedentibus 19. Epactis non reperiuntur, aliæ verò iam in illis etiam vſurpatæ ſunt. Ita vt quando Nouilunia vno die verſus menſium initia aſcenderint, accipiendæ ſint 19. Epactæ, quæ alias 19. quæ ad illud vſque tempus fuerunt in vſu, excedant vnitate, ſingulæ ſingulas; ſi verò verſus fines menſium vnum diem deſcenderint, eligendæ ſint 19. Epactæ, quæ vnitate minores ſint proxime antecedentibus 19. Epactis, ſingulæ ſingulis. Hac enim ratione fiet, vt illæ 19. Epactæ indicent in Calendario Nouilunia vno die citius contingere, quàm priores, hæ verò vno die ſerius. Quocirca tradenda iam ratio eſt, qua cognoſcamus, quæ 19. Epactæ ex omnibus 30. reſpondeant 19. aureis numeris quocunque tempore, & quando aliæ 19. accerſendæ ſint, ac denique qua arte quolibet anno propoſito Epacta, per quam Nouilunia monſtrentur, ex cognito aureo numero eiuſdem anni eliciatur. Pro qua re conſtruenda eſt tabula Epactarum, quam Expanſam vocamus, propterea quod 30. lineas continet, quarum ſingulæ 19. Epactas, 19. aureis numeris reſpondentes complectuntur, vt omnis varietas conſtet, quæ inter varias 19. Epactas, & 19. aureos numeros eoſdem reperiri poteſt. Deinde conficienda eſt alia tabula æquationis Epactarum, per quam cognoſcamus, quænam linea Epactarum ex illis 30. in hoc, vel illo tempore ſit aſſumenda. Conſtructio igitur tabulæ expanſæ Epactarum ita ſe habet.

Quando aſſumendæ ſint 19. Epactæ una unitate maiores, quàm antecedentes 19. & quando minores.

Tabula Epactarũ expanſa quo pacto conſtruatur

IN vertice tabulæ deſcribantur omnes 19. aurei numeri, initio ſumpto ab aureo numero 3. qui tempore Concilij Nicæni Calendis Ianuarij, id eſt, primo diei anni in Calendario præfixus erat. Deinde in linea infima ex omnibus 30. infra aureos numeros collocentur 19. Epactæ ab 1. incipientes, & ſe mutuo vndecim vnitatibus excedentes, abiectis ſemper 30. quãdo vndecim vnitates antecedenti Epactæ additæ conficiunt maiorem ſummam quàm 30. ita tamen, vt Epactam xxvij. ſub aureo numero 19. poſitam, ſubſequens Epacta excedat non vndecim, ſed duodecim vnitatibus, ac proinde ſub aureo numero 1. Epacta ſit ix. non autem viij. quòd additis 12. ad 27. fiant 39. & abiectis 30. relinquantur ix. Quòd ſi à ſingulis Epactis huius lineæ infimæ ſurſum aſcendatur per naturalem numerorum ſeriem, ſcribendo ſignum hoc ∗. pro xxx. ſupra quod rurſum 1. ſcribatur, deinde ij. iij. iiij. &c. compoſita erit tota tabula Epactarum expanſa, in qua Epactæ cuiuſlibet lineæ ſe mutuo ſuperant vndecim vnitatibus, exceptis Epa-

ctis sub aureo numero 1. descriptis. Hæ enim superant antecedentes sub aureo numero 19. positas, duodecim vnitatibus, quemadmodum in infima linea. Epacta 25. sub his octo aureis numeris maioribus 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. scribenda est diuerso ab alijs colore, aut figura. Ad sinistrum denique latus tabulæ apponendæ sunt literæ alphabeti minusculæ ordine naturali, ponendo literam a, è regione infimæ lineæ, & b, è regione secundæ, &c. vsque ad u, omissa litera o. ne ob similitudinem, quam cum charactere numerali o. habet, confusionem pariat. Post u, deinde scribendæ quoque sunt literæ alphabeti maiusculæ, omissis literis I, K, L, O, ob eandem causam. Nam I, L, O, literæ sunt numerorum, cum I, significet vnum, & L, 50; & o, nihil: At K, maiuscula parum à k, minuscula differt, facileque idcirco vna pro altera assumi posset. Hæ autem literæ indicant, quænam linea Epactarum proposito quouis tempore in vsum sit recipienda, vt ex tabula æquationis Epactarum perspicuum erit. Eædem quoq; literæ vsurpãtur in Martyrologio ad Lunæ ætatẽ quolibet die pronunciandã, ut ex Martyrologio ad nouã Calendarij rationẽ restituto manifestũ est.

ADSCRIPSIMVS autem hisce triginta lineis Epactarum tabulæ expansæ literas potius alphabeti, quàm annos Domini, quibus singulæ lineæ respondent, quia volumus tabulam hanc expansam & perpetuam esse, & ad quamcunque anni Solaris magnitudinem posse accommodari: quod non fieret, si anni Domini apponerentur, tum quia in tam exiguo spatio omnes anni comprehendi non possunt, tum verò maxime, quoniam cum incerta adhuc sit, & nondum satis explorata anni Solaris magnitudo, incertum quoque sit, necesse est, num anni Domini semper lineis illis Epactarum sint responsuri, quibus præfixi sunt. Quare vt posteris liberum sit, aliam rationem æquandi annum Solarem instituere, si fortè hæc nostra æquandi ratio post aliquot annos ab Astronomis a vero aberrare deprehendatur, apposuimus literas alphabeti, vt quælibet earum cuiuis anno Domini respondere possit. Ita enim fit, vt tabula hæc Epactarum & perpetua sit, & cuicunque anni magnitudini accommodetur, si ex tabula æquationis, quam mox construemus, diligenter discatur, quænam litera alphabeti huic, vel illi anno Domini respondeat. Sola tabula æquationis mutanda erit, si defectus aliquis, vt diximus, in nostra æquatione fuerit deprehensus, vt paulo infra docebimus.

Cur lineis Epactarum in tabula expansa ascriptæ potius sint literæ alphabeti, quam anni Domini.

COMPOSITIO verò tabulæ æquationis Epactarum, quæ per centesimos annos progreditur, ita instituetur. Concilij Nicæni temporibus aureus numerus 3. primo diei anni præfixus erat, vt ex Calendario antiquo perspicuum est; eo quod tunc temporis, quotiescunque aureus numerus erat 3. Nouilunium fiebat primo die anni, siue Calendis Ianuarij, & illis diebus aliorum mensium, quibus idem aureus numerus 3. præfixus erat. Cum ergo in nouo Calendario Epacta hæc ✳. ad primum quoque diem Ianuarij posita sit, sequitur, vt prima litera Epactarum tabulæ expansæ, in qua Epacta ✳. sub numero aureo 3. col-

TABVLA EPACTÆ.

AVREI NVMERI.

	iij	iiij	v	vj	vij	viij	ix	x	xj
		E	P	A	C	T	Æ		
P	*	xj	xxij	iii	xiiii	xxv	vi	xvii	xxviii
N	xxix	x	xxj	ii	xiii	xxiiii	v	xvi	xxvii
M	xxviij	ix	xx	j	xii	xxiii	iiii	xv	xxvi
H	xxvij	viij	xix	*	xi	xxii	iii	xiiii	xxv
G	xxvj	vij	xviij	xxix	x	xxi	ii	xiii	xxiiii
F	xxv	vj	xvij	xxviii	ix	xx	j	xii	xxiii
E	xxiiij	v	xvj	xxvii	viii	xix	*	xi	xxii
D	xxiij	iiij	xv	xxvi	vii	xviii	xxix	x	xxi
C	xxij	iij	xiiij	xxv	vi	xvii	xxviii	ix	xx
B	xxj	ij	xiij	xxiiii	v	xvi	xxvii	viii	xix
A	xx	j	xij	xxiii	iiii	xv	xxvi	vii	xviii
u	xix	*	xj	xxii	iii	xiiii	xxv	vi	xvii
t	xviij	xxix	x	xxi	ii	xiii	xxiiii	v	xvi
ſ	xvij	xxviij	ix	xx	j	xii	xxiii	iiii	xv
r	xvj	xxvij	viij	xix	*	xi	xxii	iii	xiiii
q	xv	xxvj	vij	xviii	xxix	x	xxi	ii	xiii
p	xiiij	xxv	vj	xvii	xxviii	ix	xx	j	xii
n	xiij	xxiiij	v	xvi	xxvii	viii	xix	*	xi
m	xij	xxiij	iiij	xv	xxvi	vii	xviii	xxix	x
l	xj	xxij	iij	xiiii	xxv	vi	xvii	xxviii	ix
k	x	xxi	ij	xiii	xxiiii	v	xvi	xxvii	viii
i	ix	xx	j	xii	xxiii	iiii	xv	xxvi	vii
h	viij	xix	*	xi	xxii	iii	xiiii	xxv	vi
g	vij	xviij	xxix	x	xxi	ii	xiii	xxiiii	v
f	vj	xvij	xxviij	ix	xx	j	xii	xxiii	iiii
e	v	xvj	xxvij	viii	xix	*	xi	xxii	iii
d	iiij	xv	xxvj	vii	xviii	xxix	x	xxi	ii
c	iij	xiiij	xxv	vi	xvii	xxviii	ix	xx	j
b	ij	xiij	xxiiij	v	xvi	xxvii	viii	xix	*
a	j	xij	xxiij	iiii	xv	xxvi	vii	xviii	xxix

Literæ indices Epactarum pro varietate temporum, reſpondentes eiſdem literis in tabula æquationis Epactarum.

RVM EXPANSA

AVREI NVMERI.

Literæ	xij	xiij	xiiij	xv	xvj	xvij	xviij	xix	j	ij
		E	P	A	C	T	Æ			
P	ix	xx	j	xii	xxiii	iiii	xv	xxvi	viii	xix
N	viii	xix	*	xi	xxii	iii	xiiii	25	vii	xviii
M	vii	xviii	xxix	x	xxi	ii	xiii	xxiiii	vi	xvii
H	vi	xvii	xxviii	ix	xx	j	xii	xxiii	v	xvi
G	v	xvi	xxvii	viii	xix	*	xi	xxii	iiii	xv
F	iiii	xv	xxvi	vii	xviii	xxix	x	xxi	iii	xiiii
E	iii	xiiii	25	vi	xvii	xxviii	ix	xx	ii	xiii
D	ii	xiii	xxiiii	v	xvi	xxvii	viii	xix	j	xii
C	j	xii	xxiii	iiii	xv	xxvi	vii	xviii	*	xi
B	*	xi	xxii	iii	xiiii	25	vi	xvii	xxix	x
A	xxix	x	xxi	ii	xiii	xxiiii	v	xvi	xxviii	ix
u	xxviii	ix	xx	j	xii	xxiii	iiii	xv	xxvii	viii
t	xxvii	viii	xix	*	xi	xxii	iii	xiiii	xxvi	vii
ſ	xxvi	vii	xviii	xxix	x	xxi	ii	xiii	xxv	vi
r	25	vi	xvii	xxviii	ix	xx	j	xii	xxiiii	v
q	xxiiii	v	xvi	xxvii	viii	xix	*	xi	xxiii	iiii
p	xxiii	iiii	xv	xxvi	vii	xviii	xxix	x	xxii	iii
n	xxii	iii	xiiii	25	vi	xvii	xxviii	ix	xxi	ii
m	xxi	ii	xiii	xxiiii	v	xvi	xxvii	viii	xx	j
l	xx	j	xii	xxiii	iiii	xv	xxvi	vii	xix	*
k	xix	*	xi	xxii	iii	xiiii	25	vi	xviii	xxix
i	xviii	xxix	x	xxi	ii	xiii	xxiiii	v	xvii	xxviii
h	xvii	xxviii	ix	xx	j	xii	xxiii	iiii	xvi	xxvii
g	xvi	xxvii	viii	xix	*	xi	xxii	iii	xv	xxvi
f	xv	xxvi	vii	xviii	xxix	x	xxi	ii	xiiii	xxv
e	xiiii	25	vi	xvii	xxviii	ix	xx	j	xiii	xxiiii
d	xiii	xxiiii	v	xvi	xxvii	viii	xix	*	xii	xxiii
c	xii	xxiii	iiii	xv	xxvi	vii	xviii	xxix	xi	xxii
b	xi	xxii	iii	xiiii	25	vi	xvii	xxviii	x	xxi
a	x	xxi	ii	xiii	xxi iii	v	xvi	xxvii	ix	xx

TABVLA AEQVATIONIS TABVLAE EPACTARVM EXPANSAE.

		Anni Dñi		
	N	1		
	P	320	Biſſ.	
	P	500	Biſſ.	
	a	800	Biſſ.	☾
	b	1100	Biſſ.	☾
	c	1400	Biſſ.	☾
	Detractis 10. diebus			
	D	1582		
	D	1600	Biſſ.	
†	C	1700		
	C	1800		☾☾
	B	1900		
	B	2000	Biſſ.	
	B	2100		☾
	A	2200		
	u	2300		
	A	2400	Biſſ.	☾
	u	2500		
	t	2600		
	t	2700		☾
	t	2800	Biſſ.	
	ſ	2900		
	ſ	3000		☾
	r	3100		
	r	3200	Biſſ.	
	r	3300		☾
	q	3400		
	p	3500		
	q	3600	Biſſ.	☾
	p	3700		
	n	3800		
	n	3900		☾
	n	4000	Biſſ.	
	m	4100		
	l	4300		
	l	4300		☾☾
	l	4400	Biſſ.	
	k	4500		
	k	4600		☾

	Anni Dñi		
i	4700		
i	4800	Biſſ.	
i	4900		☾
h	5000		
g	5100		
h	5200	Biſſ.	☾
g	5300		
f	5400		
f	5500		☾
f	5600	Biſſ.	
e	5700		
e	5800		☾
d	5900		
d	6000	Biſſ.	
d	6100		☾
c	6200		
b	6300		
c	6400	Biſſ.	☾
b	6500		
a	6600		
P	6700		
a	6800	Biſſ.	☾☾
P	6900		
N	7000		
N	7100		☾
N	7200	Biſſ.	
M	7300		
M	7400		☾
H	7500		
H	7600	Biſſ.	
H	7700		☾
G	7800		
F	7900		
G	8000	Biſſ.	☾
F	8100		
E	8200		
E	8300		☾
E	8400	Biſſ.	
D	8500		
D	8600		☾

		Anni Dñi		
	C	8700		
	C	8800	Biſſ.	
	C	8900		☉
	B	9000		
	A	9100		
	A	9200	Biſſ.	
	A	9300		☉☉
	u	9400		
	t	9500		
	u	9600	Biſſ.	☉
	t	9700		
	ſ	9800		
	ſ	9900		☉
	ſ	10000	Biſſ.	
	r	10100		
	r	10200		☉
	q	10300		
	q	10400	Biſſ.	
	q	10500		☉
	p	10600		
	n	10700		
	p	10800	Biſl.	☉
	n	10900		
	m	11000		
	m	11100		☉
	m	11200	Biſſ.	
	l	11300		
	l	11400		☉
	k	11500		
	k	11600	Biſſ.	
†	i	11700		
	i	11800		☉☉
	h	11900		
	h	12000	Biſſ.	
	h	12100		☉
	g	12200		
	f	12300		
	g	12400	Biſſ.	☉
	f	12500		
	e	12600		
	e	12700		☉
	e	12800	Biſſ.	
	d	12900		
	d	13000		☉
	c	13100		
	c	13200	Biſſ.	
	c	13300		☉
	b	13400		
	a	13500		
	b	13600	Biſſ.	☉
	a	13700		
	p	13800		
	P	13900		☉
	P	14000	Biſſ.	
	N	14100		
	M	14200		
	M	14300		☉☉
	M	14400	Biſſ.	
	H	14500		
	H	14600		☉
	G	14700		
	G	14800	Biſſ.	
	G	14900		☉
	F	15000		
	E	15100		
	F	15200	Biſſ.	☉
	E	15300		
	D	15400		
	D	15500		☉
	D	15600	Biſſ.	
	C	15700		
	C	15800		☉
	B	15900		
	B	16000	Biſſ.	
	B	16100		☉
	A	16200		
	u	16300		
	A	16400	Biſl.	☉
	u	16500		
	t	16600		
	ſ	16700		
	t	16800	Biſſ.	☉☉
	ſ	16900		
	r	17000		
	r	17100		☉
	r	17200	Biſſ.	
	q	17300		
	q	17400		☉

		Anni Dñi		
	p	17500		
	p	17600	Biſſ.	
	p	17700		☾
	n	17800		
	m	17900		
	n	18000	Biſſ.	☾
	m	18100		
	l	18200		
	l	18300		☾
	l	18400	Biſſ.	
	k	18500		
	k	18600		☾
	i	18700		
	i	18800	Biſſ.	
	i	18900		☾
	h	19000		
	g	19100		
	g	19200	Biſſ.	
	g	19300		☾☾
	f	19400		
	e	19500		
	f	19600	Biſſ.	☾
	e	19700		
	d	19800		
	d	19900		☾
	d	20000	Biſſ.	
	c	20100		
	c	20200		☾
	b	20300		
	b	20400	Biſſ.	
	b	20500		☾
	a	20600		
	P	20700		
	a	20800	Biſſ.	☾
	P	20900		
	N	21000		
	N	21100		☾
	N	21200	Biſſ.	
	M	21300		
	M	21400		☾
	H	21500		
	H	21600	Biſſ.	
†	G	21700		
	G	21800		☾☾

		Anni Dñi		
	F	21900		
	F	22000	Biſſ.	
	F	22100		☾
	E	22200		
	D	22300		
	E	22400	Biſſ.	☾
	D	22500		
	C	22600		
	C	22700		☾
	C	22800	Biſſ.	
	B	22900		
	B	23000		☾
	A	23100		
	A	23200	Biſſ.	
	A	23300		☾
	u	23400		
	t	23500		
	u	23600	Biſſ.	☾
	t	23700		
	ſ	23800		
	ſ	23900		☾
	ſ	24000	Biſſ.	
	r	24100		
	q	24200		
	q	24300		☾☾
	q	24400	Biſſ.	
	p	24500		
	p	24600		☾
	n	24700		
	n	24800	Biſſ.	
	n	24900		☾
	m	25000		
	l	25100		
	m	25200	Biſſ.	☾
	l	25300		
	k	25400		
	k	25500		☾
	k	25600	Biſſ.	
	i	25700		
	i	25800		☾
	h	25900		
	h	26000	Biſſ.	
	h	26100		☾
	g	26200		

	Anni Dñi		
f	26300		
g	26400	Biſſ.	☾
f	26500		
e	26600		
d	26700		
e	26800	Biſſ.	☾☾
d	26900		
c	27000		
c	27100		☾
c	27200	Biſſ.	
b	27300		
b	27400		☾
a	27500		
a	27600	Biſſ.	
a	27700		☾
P	27800		
N	27900		
P	28000	Biſſ.	☾
N	28100		
M	28200		
M	28300		☾
M	28400	Biſſ.	
H	28500		
H	28600		☾
G	28700		
G	28800	Biſſ.	
G	28900		☾
F	29000		
E	29100		
E	29200	Biſſ.	
E	29300		☾☾
D	29400		
C	29500		
D	29600	Biſſ.	☾
C	29700		
B	29800		
B	29900		☾
B	30000	Biſſ.	
A	30100		
A	30200		☾
u	30300		
u	30400	Biſſ.	
u	30500		☾
t	30600		

		Anni Dñi		
	ſ	30700		
	t	30800	Biſſ.	☾
	ſ	30900		
	r	31000		
	r	31100		☾
	r	31200	Biſſ.	
	q	31300		
	q	31400		☾
	p	31500		
	p	31600	Biſſ.	
†	n	31700		
	n	31800		☾☾
	m	31900		
	m	32000	Biſſ.	
	m	32100		☾
	l	32200		
	k	32300		
	l	32400	B iſſ.	☾
	k	32500		
	i	32600		
	i	32700		☾
	i	32800	Biſſ.	
	h	32900		
	h	33000		☾
	g	33100		
	g	33200	Biſſ.	
	g	33300		☾
	f	33400		
	e	33500		
	f	33600	Biſſ.	☾
	e	33700		
	d	33800		
	d	33900		☾
	d	34000	Biſſ.	
	c	34100		
	b	34200		
	b	34300		☾☾
	b	34400	Biſſ.	
	a	34500		
	a	34600		☾
	P	34700		
	P	34800	Biſſ.	
	P	34900		☾
	N	35000		

	Anni Dñi		
M	35100		
N	35200	Biſſ.	☾
M	35300		
H	35400		
H	35500		☾
H	35600	Biſſ.	
G	35700		
G	35800		☾
F	35900		
F	36000	Biſſ.	
F	36100		☾
E	36200		
D	36300		
E	36400	Biſſ.	☾
D	36500		
C	36600		
B	36700		
C	36800	Biſſ.	☾☾
B	36900		
A	37000		
A	37100		☾
A	37200	Biſſ.	
u	37300		
u	37400		☾
t	37500		
t	37600	Biſſ.	
t	37700		☾
ſ	37800		
r	37900		
ſ	38000	Biſſ.	☾
r	38100		
q	38200		
q	38300		☾
q	38400	Biſſ.	
p	38500		
p	38600		☾
n	38700		
n	38800	Biſſ.	
n	38900		☾
m	39000		
l	39100		
l	39200	Biſſ.	
l	39300		☾☾
k	39400		

	Anni Dñi		
i	39500		
k	39600	Biſſ.	☾
i	39700		
h	39800		
h	39900		☾
h	40000	Biſſ.	
g	40100		
g	40200		☾
f	40300		
f	40400	Biſſ.	
f	40500		☾
e	40600		
d	40700		
e	40800	Biſſ.	☾
d	40900		
c	41000		
c	41100		☾
c	41200	Biſſ.	
b	41300		
b	41400		☾
a	41500		
a	41600	Biſſ.	
† P	41700		
P	41800		☾☾
N	41900		
N	42000	Biſſ.	
N	42100		☾
M	42200		
H	42300		
M	42400	Biſſ.	☾
H	42500		
G	42600		
G	42700		☾
G	42800	Biſſ.	
F	42900		
F	43000		☾
E	43100		
E	43200	Biſſ.	
E	43300		☾
D	43400		
C	43500		
D	43600	Biſſ.	☾
C	43700		
B	43800		

locatur, respondeat aureis numeris tempore Concilij Nicæni, & in alijs quoque annis insequentibus, donec Luna æquatione indigeat, hoc est, quousque Nouilunia in alios dies incidant: quia vbicunque Epacta ✱. in nouo Calendario existit, ibi positus erat tempore Nicæni Concilij aureus numerus 3. vbi verò Epacta xi. Epactam ✱. in prima linea tabulæ expansæ insequens ponitur, ibi collocatus erat aureus numerus 4. qui aureum numerum 3. in vertice tabulæ insequitur: Et vbi scripta est Epacta xxii. Epactam xi. insequens, ibi locum habebat aureus numerus 5. eodemque modo ceteræ Epactæ omnes in prima linea tabulæ expansæ collocatæ, in ijs locis Calendarij noui sedes habent, quorum è regione aurei numeri eis in vertice eiusdem tabulæ expansæ respondentes positi erant in veteri Calendario. Id quod perspicuum fiet, si diligenter dies mensium noui Calendarij è regione omnium 19. Epactarum in prima linea tabulæ expansæ positarum, cum diebus mensium veteris Calendarij è regione omnium 19. aureorum numerorum conferamus. Excipiuntur pauca quædam loca in Calendario: in quibus differentia aliqua reperitur: quod mirum non est, propterea quod in Februario, & alijs nonnullis mensibus veteris Calendarij non in eisdem diebus omnino facta est æquatio Lunationum, vt alternis essent 30. & 29. dierum, quibus ea facta est a nobis per Epactas xxiiij. & xxv. eidem diei adscriptas in sex mensibus, vt paulo ante diximus. Neque verò idcirco Cyclus aurei numeri non recte dispositus esse dici potest in veteri Calendario, aut Cyclus Epactarũ in nouo; cum vterq; habeat Lunationes alternis 30. dierum, & 29. vt ratio postulat. Quanquam.n. hoc fiat non in eisdem locis omnino, parum tamen id refert, cum nullus Cyclus omni ex parte possit Lunationibus cælestibus respondere, vt infra docebimus. Lunationes tamen Paschales Martij, & Aprilis (quod magis ad rem facit) in Calendario veteri ab ijsdem in nouo nulla in re discrepant. Quare cum Concilium Nicænum circa annum Domini 325. celebratum sit, ponenda erit litera P, maiuscula, quæ primæ lineæ Epactarum tabulæ expansæ præfixa est, ad sinistram anni 320. in tabula æquationis. Hunc enim annum maluimus assumere, quàm annum 325. quod vicinus sit temporibus Nicæni Concilij, illustriorque, quam annus 325. cum sit bissextilis, quemadmodum & anni centesimi, per quos tabula æquationis progreditur.

DEINDE quia a CHRISTO nato vsque ad Concilium Nicænum effluxere anni 300. & eò amplius, necesse est, temporibus CHRISTI Nouilunia vno die serius contigisse, quàm Concilij Nicæni tempore, propterea quod spatio 300. annorum diem fermè integrum sedes suas anteuertunt in Calendario, vt supra diximus. Ex quo sequitur, tempore CHRISTI eisdem 19. aureis numeris responsuras fuisse alias 19. Epactas, si tunc Cyclus hic Epactarum, & nouum Calendarium fuissent in vsu; illas nimirum, quæ in secunda linea tabulæ expansæ continentur, & quæ Epactis primæ lineæ vna vnitate minores sunt, singulæ singulis. Omnes enim Epactæ secundæ li-

neæ collocantur in Calendario nouo infra Epactas in prima linea contentas: ac proinde Nouilunia indicabuntur vno die tardius per Epactas secundæ lineæ, quàm per Epactas in prima linea descriptas, quasque tempore Nicæni Concilij in vsu fuisse diximus. Quod si loco Epactarum secundæ lineæ ponerentur in Calendario aurei numeri, prout in vertice tabulæ expansæ illis Epactis secundæ lineæ respondent, cernerentur omnes aurei numeri vno die inferiores, quàm aurei numeri tempore Concilij Nicæni. Quamobrem in tabula æquationis iuxta annum Domini 1. scribenda est litera N, maiuscula, quæ in tabula expansa secundæ lineæ Epactarum præfigitur.

AD hæc, vt recte ordo æquationis Lunæ, qua vnum diem Nouilunia anticipare diximus spatio annorum $312\frac{1}{2}$. pro annis post Concilium Nicænum instituatur, stabilienda primum est radix, a qua principium sumat huiusmodi æquatio. Etsi enim, vt diximus, prima linea Epactarum tabulæ expansæ congruit Cyclo aurei numeri temporibus Concilij Nicæni edito, radicem tamen æquationis non esse ad ea tempora referenda, sed ad multos annos post illud Concilium, ita planum faciemus. Ecclesia DEI, vt rite mobilia festa celebret, non valde laborat, vt Nouilunia per Cyclum inuenta cum Nouilunijs per tabulas mediorum motuum erutis prorsus conueniant, immo dedita opera Cyclum in Calendario ita disponit, vt eius Nouilunia subsequantur fermè ea, quæ ex tabulis eliciuntur, ne videlicet accidat aliquando, Lunam XIIII. Paschalem, quam Cyclus offert, tanto spatio plenilunium medium præcurrere, vt Pascha ante ipsum, contra Patrum, ac Conciliorum decreta, celebretur, vt paulo infra fusius docebimus. Cum igitur Cyclus aurei numeri, vt a Patribus Nicæni Concilij dispositus est, monstret Nouilunia circa annum Domini 325. ijsdem diebus plerunque contigisse, quibus ea per tabulas mediorum motuum facta esse cognoscuntur in cælo, non poterit dispositio illa aurei numeri temporibus Concilij Nicæni facta ad vsum Ecclesiæ censeri accommodata, quippe quæ coniunctiones Luminarium citius factas esse demonstret, quàm Ecclesiæ consuetudo postulat, ac proinde non rarò Pascha ante medium plenilunium exhibuerit celebrandum, de qua re infra plura scribemus; sed eam vsui esse coepisse necesse est (quod ad festa mobilia rite celebranda attinet) aliquot annis post Nicænũ Concilium elapsis, tot videlicet, quot necessarij sunt ad tantam Nouiluniorum anticipationem in Calendario, vt iam aurei numeri eadem exhibeant tanto tempore post Astronomica Nouilunia media, vt periculum non sit, Pascha celebrari posse ante medium plenilunium, nisi rarò admodum. Hoc autem contigit anno Domini 550. videlicet 200. annis, & eò amplius, post Concilium Nicænum, quo tempore Iustinianus primus imperium Romanum obtinebat. Tunc enim aurei numeri Nouilunia sexdecim fermè horis tardius indicabant, quàm Concilij Nicæni tempore, vt ex tabulis Astronomicis constat. Eodem etiam tempore sopitæ sunt omnes discordiæ inter Græcos, & Latinos, inque

Nouilunia cycli debere ex vsu Ecclesiæ subsequi vt plurimum cõiũctiones ex tabulis inuentas.

Nouilunia aurei numeri circa tẽpora Concilii Nicæni eadem ferè erant, quæ in cęlo fiebant.

Nouilunia aurei numeri circa an. Dom. 550. serius contingebãt, quã in cælo, ac proinde ad usũ Ecclesiæ magis accommodata erant.

inque vſum receptus eſt Cyclus aurei numeri, prout a Dionyſio Abbate circa annum Domini 532. eodem Iuſtiniano primo imperante, in Calendario fuit digeſtus.

Radix æquationis Epactarũ referenda eſt ad annum Dom. 550. & quare.

ITAQVE radix æquationis ſtatuitur a nobis in anno 550. propterea quod tunc aurei numeri Cyclus rectius Nouilunia monſtrabat, & ad feſta mobilia celebranda magis accommodatè, vt ex ijs, quæ dicturi ſumus, perſpicuum fiet. Neque obſtat, quòd hac ratione interdum Luna XIIII. Paſchalis ſerius, quàm oportet, per Cyclum indicetur. Minus enim in Paſcha celebrando peccatum committitur, ſi Luna XV. pro XIIII. quàm ſi XIIII. pro XV. aſſumatur, vt recte admonet Theophilus Epiſcopus Alexandrinus in Epiſtola ad Imperatorem Theodoſium ſeniorem; propterea quod maior numerus minorem cõtinet, minor maiorem non item. Quoniam verò in tabula æquationis ſolos annos centeſimos deſcribimus, tanquam celebriores notioresque, ſtatuemus Lunam vno die anteuertere ſedes ſuas trecentorum annorum ſpatio, quanquam re ipſa eius æquatio annos $312\frac{1}{2}$. poſtulet; ita vt veram æquationem præueniamus annis $12\frac{1}{2}$. quorum tamen ratio habenda ſit, quando ſumma ex illis collecta annos 100. confecerit. Quemadmodum enim ſupra in æquatione anni Solaris decreuimus, diem intercalarem omittendum eſſe centeſimo quoque anno, præuenientes veram æquationem, ſecundum Alphonſinas tabulas, annis 34. quorum tamen ratio quarto quoque centeſimo habetur; (Cum enim ad ſummam 136. annorum tunc excreuerint; niſi quarto quoque anno centeſimo fieret conſueto more vnius diei intercalatio, æquinoctia die integro verſus fines menſium prolaberentur) ita quoq; in æquatione Lunę ratio habenda eſt illorum annorum $12\frac{1}{2}$. trecenteſimo quoque anno omiſſorum; adeò vt quando ſumma ex illis collecta ad 100. annos peruenerit, non adhibeatur tunc æquatio Lunę trecenteſimo anno poſt vltimam æquationem, ſed quadringenteſimo, propterea quod Luna tunc non trecenteſimo anno, ſed quadringenteſimo vnum diem anticipet in Calendario. Nam cum in 300. annis ponamus Lunã vno die ſedes ſuas anteuertere annis $12\frac{1}{2}$. prius quàm oportet, fit, vt eandem in 600. annis anteuertere ſuas ſedes ponamus annis 25. prius quàm res exigit, & in 1200. annis, annis 50. prius, & in annis 2400. 100. annis prius, quàm res poſtulat. Cum ergo Luna in 100. annorum ſpatio anteuertat ſedes ſuas octo fermè horis, quòd in 300. annis diem integrum, hoc eſt, horas 24. eam anticipare ſedes ſuas ſtatuamus, ſequitur eam, ſi æquatio 100. annis prius quàm oportet, adhibeatur, aſcendiſſe ſurſum in Calendario verſus initia menſium, horas 16. duntaxat. Quare æquatio tunc adhibenda non eſt, ſed expectandi ſunt adhuc 100. anni, in quibus Luna alias 8. horas ſurſum aſcendet, quæ cum prioribus 16. conficiunt 24. id eſt, diem integrum naturalem, propter quem neceſſario Luna tunc æquationem exigit, ne Nouilunia per diem integrum ſerius quàm decet, in Calendario monſtrentur. Quibus autem centeſimis annis ſumma annorum $12\frac{1}{2}$. omiſſorum vſque ad

Aequatio Lunæ trecenteſimo quoque anno præuenitur ann. 12. cũ dimidio, quorum tamen ratio habenda ſit, quãdo ſummam 100. annorũ cõfecerint.

que ad 100. excreſcat, ac proinde æquatio Lunæ in ſequentem centeſimum differenda ſit, ex ijs, quæ mox ſubijciemus, planum fiet.

Continuatio tabulæ æquationis Epactarũ p annos centeſimos vſque ad correctionis annum.

HIS poſitis, cum æquationis tabula per centeſimos, vt diximus, annos progrediatur, præfigemus anno 500. eandem literam P, maiuſculam, ad denotandum, eandem tunc lineam primam Epactarum aſſumendam eſſe, quæ temporibus Concilij Nicæni in vſu fuerat, quandoquidẽ Cyclus aurei numeri circa annum Domini 500. iam ad vſum Eccleſiæ magis idoneus factus fuerat, quàm ipſis Concilij Nicæni temporibus, vt ſupra expoſuimus, Quanquam autem hac ratione 50. annis radicem æquationis, quam in anno 550. ſtatuimus, præueniamus, eorum tamen ſuo loco rationem etiam habebimus. Deinde quia poſt 300. annos Luna anticipat vnum diem in Calendario, aſſumenda erit tunc vltima linea Epactarum, quæ continet Epactas, quarum ſingulæ in Calendario per vnum diem antecedunt verſus menſium principium ſingulas Epactas primę lineæ, ſuntque ſingulæ illius lineæ ſingulis huius vnitate maiores; quippe cum illæ ex his componantur per adiectionem vnitatis, reiectis tamen 30. quando ſumma maior eſt, quàm 30. & ſcribendo ſignum ✳. cum ea ſumma eſt 30. quemadmodum & Epactæ cuiuſlibet lineæ ſuperioris ex proximè inferioris lineæ Epactis conflantur; cuiuſmodi eſt infima linea tabulæ expanſæ in comparatione supremæ. Illa enim eſt hac ſuperior. Intelligenda namque eſt tabula expanſa, veluti circulus quidam continens 30. ordines, qui in orbem redeant, ita vt hæ literæ, P, maiuſcula, & a, minuſcula, atque adeo prima linea, & infima contiguæ ſint. Quæ cum ita ſe habeant, adſcribenda erit litera a, minuſcula anno 800. in tabula æquationis, cum hic annus ſit trecenteſimus poſt annum 500. Pari ratione, quia poſt alios 300. annos Luna anticipat alterum diem, adſcribenda erit anno 1100. litera b, minuſcula in tabula æquationis. Eodemque pacto litera c, minuſcula anno 1400. præfigenda erit.

Aequatio Epactarum quo pacto inſtituatur anno correctiõis 1582

PRÆTEREA quoniam anno 1582. decem dies menſi Octobri ſunt adempti, vt Æquinoctium vernum ad diem 21. Martij reſtitueretur; neceſſe eſt, poſt hanc detractionem omnia Nouilunia decem diebus tardius contigiſſe, quàm Epacta illius anni, quæ ante correctionem fuit vj. indicabat in Calendario. Quare aſſumenda tunc fuit linea Epactarum in tabula expanſa, iuxta quam litera D, maiuſcula poſita eſt, quæ nimirum decimum locum obtinet à linea literæ c, minuſculæ excluſiuè, deſcendendo verſus literas b, & a, minuſculas, & hinc verſus literas P, N, M, &c. maiuſculas. Nam omnes Epactæ illius lineæ, quæ annexam habet literam D, maiuſculam, decem vnitatibus minores ſunt, quàm Epactæ alterius lineæ, cui præfixa eſt litera c, minuſcula; quippe cum hæ ex illis componantur per additionem 10. vnitatum, reijciendo 30. quando ſumma maior eſt, quàm 30. & ſcribendo ſignum ✳. quando ſumma eſt 30. Item Epactæ illius lineæ, cui litera D, maiuſcula apponitur, ſcriptæ ſunt in Calendario 10. diebus infra Epactas lineæ, cui appoſita eſt litera c, minuſcula, excluſiuè. Itaque

Litera æquationis anni correctionis 1582i q.

quę in tabula æquationis anno 1582. post 10. dierum exemptionem ex mense Octobri præponenda est litera D, maiuscula.

Aequationis Epactarũ tabula quo pacto post correctionem instituatur, habita etiam ratione æquationis anni solaris.

QVIA verò post exemptionem 10. dierum æquandus etiam est annus Solaris, omittendo tres dies intercalares in 400. quibusque annis, in singulis nimirum prioribus tribus centesimis singulos, retento die intercalari in quarto centesimo, vt superiore libro explicauimus; scribendi posthac erunt in tabula æquationis omnes anni centesimi, initio facto ab anno 1600. qui bissextilis est, & iuxta quartum quemque ab eo, voce *Bissextilis*, hoc modo Biss. apposita, quales sunt 2000. 2400. 2800. 3200, &c. Ita enim facilius æquationis tabula, quæ post anni correctionem ex vtroque anno, Lunari, & Solari pendet, instituetur. Et quia ab anno 1400. vbi Lunæ æquatio vltimo adhibita est in tabula æquationis, vsque ad annum 1600. nõ effluxerunt 300. anni, non indigebit Luna æquatione. Cum ergo nec Solaris annus æquationem tunc desideret, quod annus 1600. de more bissextilis sit; præponenda erit eadem litera D, maiuscula anno 1600. in tabula æquationis, quæ anno 1582. fuit præfixa. Quoniam verò ab anno 1400. vsque ad annum 1700. elapsi sunt anni 300. indigeret tunc Luna æquatione, si verum esset, ipsam anticipare diem vnum totum in 300. annis. Sed quia verius ipsa in annis 312½. vnum diem anticipat, atque anni illi 12½. quater omissi ab anno 500. vsque ad annum 1700. efficiunt annos 50. anteuertimusque Lunæ æquationem totidem annis, (debebamus enim æquare Lunã anno 850. non autem anno 800. propterea quod ab anno 550. in quo radix æquationis a nobis collocata est, vsque ad annum 850. interponuntur 300. anni) qui cum prioribus 50. annis conficiunt 100. annos, non adhibenda erit æquatio Lunæ anno 1700. sed in sequentem centesimum 1800. differenda, vt supra dictum est. Verùm quia anno 1700. dies intercalaris, ob anni Solaris æquationem, omittitur, ne scilicet vernum Æquinoctium longius a die 21. Martij euagetur, efficitur, vt tunc Nouilunia vno die contingant tardius. Quam ob rem assumenda tunc erit linea Epactarum, quæ in fronte habet literam C, maiusculam, & cuius Epactæ vna vnitate minores sunt Epactis prope literam D, maiusculam, propterea que Nouilunia in Calendario vno die tardius ostendunt. Quo fit, vt anno 1700. in tabula æquationis litera C, maiuscula præfigenda sit.

Litera æquationis anni 1600. quæ.

Litera æquationis an. 1700. quæ.

RVRSVS quia anno 1800. iterum dies intercalaris omittitur, deberent Nouilunia iterum tardius vna die contingere: sed quoniam tunc, vt diximus, Luna æquatione indiget, (In hunc enim centesimum reiecta est æquatio Lunæ ex anno 1700.) efficitur, Nouilunia neq; ascẽdere, neque descendere, sed in eisdem diebus permanere. Dies enim ille, quo Nouilunia propter æquationem Solaris anni descendere coguntur versus mensium fines, restituitur versus initia mensium per æquationem Lunæ. Quocirca eadem litera C, maiuscula præponenda erit in tabula æquationis anno 1800. Anno verò 1900. quo rursum intercalaris dies omittitur, descendent Nouilunia per vnum diem, ac

Litera æquationis an. 1800. quæ.

propterea

Litera æquationis annor. 1900. 2000. 2100. quæ.

propterea illi anno litera B, maiuſcula in tabula æquationis præponitur. Atque eadem litera anno 2000. præfigitur, quia tunc neque dies intercalaris omittitur, neque 300. anni ab vltima Lunæ æquatione anno 1800. facta effluxerunt, ita vt neuter annus æquatione indigeat. Itē quia anno 2100. & dies intercalaris omittitur, & Luna æquatione indiget, quod 300. anni elapſi ſint ab anno 1800. quo vltima Lunæ facta eſt æquatio, vſque ad annum 2100. fit, vt Nouilunia tunc neque deſcendant, neque aſcendant in Calendario, ſed ijſdem in diebus permaneant, vt ſupra de anno 1800. diximus. Quapropter eadem litera B, maiuſcula anno 2100. affigitur in æquationis tabula. Porrò cum anno 2200. dies intercalaris omittatur, Lunaque non egeat æquatione, deſcendent Nouilunia per diem vnum, atque ideirco in tabula æquationis anno 2200. litera A, maiuſcula adſcribenda: Eademque ratione anno 2300. litera u, minuſcula præfigenda. Sed quia anno poſtea 2400. qui tertius centeſimus eſt poſt annum 2100. quo Luna fuit ęquata, Luna æquationem expetit, & annus Solaris ęquationem non deſiderat, quòd is centeſimus annus ſit biſſextilis, aſcendent neceſſario Nouilunia per vnum diem ſurſum in Calendario. Quocirca iterum tunc reſumenda erit linea Epactarum, cui litera A, maiuſcula pręfigitur, ac proinde eadem litera A, maiuſcula anno 2400. in tabula ęquationis apponenda. Anno verò 2500. propter Solaris anni ęquationem, quę tunc fit, Nouilunia rurſus deſcendere coguntur per diem vnum, propterea eidem anno litera rurſus u, minuſcula affigenda erit, quemadmodum anno 2300.

Literæ æquationis annorū 2200. 2300. quæ.

Literæ æquationis annor. 2400. 2500. quæ.

Cōtinuatio tabulæ æquationis Epactarū poſt correctionem per cēteſimos annos, in infinitum.

ATQVE hoc modo continuabitur tabula ęquationis in infinitum, ſi ratio habeatur tam diei intercalaris ſiue omiſſi, ſiue retenti, quàm ęquationis Lunę, quę ei 300. quibuſque annis debetur; dummodo anni illi, $12\frac{1}{2}$. quolibet ſpatio 300. annorum omiſſi nō negligantur, ſed cum primum ſumma 100. annorum ex ijs fuerit collecta, ęquatio Lunę in proximum annum centeſimum differatur, vt factum eſt a nobis anno 1700. ex quo ęquationem in annum 1800. reiecimus. Quod quidem iterum faciendum erit anno 4200. annis nimirum 2400. poſt annum 1800. in quem dilata fuit Lunę ęquatio, propter 100. illos annos, qui ex omiſſione $12\frac{1}{2}$. annorum excreuerant. Nam ęquatio Lunę, quę fieri deberet anno 4200. propter 300. annos ab ultima ęquatione elapſos, facienda eſt inſequenti anno centeſimo 4300. Eodemque modo poſt alios 2400. annos Lunę ęquatio in ſequentem centeſimum annum reijcienda erit, &c.

EX omnibus his elici poteſt regula triplex ad tabulam ęquationis ad quotuis annos extendendam, quę eſt eiuſmodi.

Regula triplex continuandi tabulam æquationis Epactarum in infinitum.

1 *QVANDO centeſimo aliquo anno dies intercalaris omittitur, & Luna æquatione non indiget, id eſt, quando ſolus annus Solaris æquatione indiget, deſcendendum eſt in tabula expanſa ad lineam Epactarum proxime inferiorē, eiusq́; litera illi centeſimo anno apponēda.*

2 *QVAN-*

2 *QVANDO verò anno aliquo centesimo dies intercalaris non omittitur, sed Luna indiget æquatione, hoc est, quando solus Lunaris annus eget æquatione, ascendendum est in tabula expansa ad lineam Epactarum proxime superiorem, eiusq; litera illi anno centesimo adscribenda.*

3 *QVANDO denique & dies intercalaris centesimo aliquo anno omittitur, & Luna æquatione indiget; vel neque dies intercalaris omittitur, neque Luna eget æquatione, hoc est, quando vterque annus, vel neuter æquandus est, consistendum est in eadem linea Epactarum tabulæ expansæ, eademq; litera illi centesimo præfigenda, quæ antecedenti anno centesimo apposita fuit.*

QVÆ omnia obseruata esse vides in tabula æquationis. Semper enim cuilibet centesimo anno ea litera præfixa est, quæ illam lineam Epactarum in tabula expansa refert, quæ tunc assumenda est, pro vt videlicet descendendum est, vel ascendendum, vel in eadem linea consistendum, vt hæ ipsæ regulæ docent. Porrò vt facilior reddatur æquationis ratio, apposuimus signum hoc, ©, illis centesimis annis, quibus Luna æquationem postulat, simplex quidem tertio cuique centesimo, duplex verò quarto cuique centesimo, in quem æquatio ab antecedenti trecentesimo anno differtur: quod quidem fit, vt diximus, annis 2400. post 1800. annum, quo primum facta est eiusmodi æquationis dilatio. Tunc enim æquatio differtur in annum 4300. ab anno 4200. quamquã annus 4200. sit tertius centesimus ab vltima Lunæ æquatione anno 3900. facta. Idem faciendum est annis 2400. post annum 4300. hoc est, anno 6700. a quo æquatio differtur in annum 6800. Item annis 2400. post annum 6800. id est, anno 9200. Tunc enim ęquatio adhibenda est non anno 9200. sed 9300. atque ita de cæteris.

EODEM prorsus artificio constructa est tabula æquationis Cycli Epactarum perpetui in Calendario Gregoriano, cum ab hac non differat. Tabella verò Cycli Epactarum perpetua in eodem Calendario initium sumit ab Epacta ✳. & progreditur per omnes 30. Epactas, quarum quælibet componitur per additionem 11. ad proxime antecedentem Epactam, reiectis 30. ex summa, quando abijci possunt. Cuilibet deinde Epactæ eiusdem tabellæ suprascripta est ea litera alphabeti, quæ in tabula expansa prope eandem Epactam sub aureo numero 3. descripta est. Epacta denique xxv. 25. geminata est sub litera F, maiuscula, & diuersis characteribus, coloribusve notata, rubro vna, altera nigro, propter rationem supra expositam. Id quod cuilibet perspicuum erit, si tabellam illam Cycli Epactarum perpetuam, quam hic repetiuimus, cum tabula Epactarum expansa diligenter conferat.

Qua arte tabella cycli Epactarum perpetua in Calẽdario Gregoriano, una cũ tabula æquationis, constructa sit.

TABELLA CYCLI EPACTARVM PERPETVA.

P *	l xj	C xxij	c iij	p xiiij	F xxv.25	f vj	ſ xvij	M xxviij	i ix	A xx
a j	m xij	D xxiij	d iiij	q xv	G xxvj	g vij	t xviij	N xxix	k x	B xxj
b ij	n xiij	E xxiiij	e v	r xvj	H xxvij	h viij	u xix			

Maluimus autem literas Indices tabulæ expāſæ in hac tabella illis potius Epactis ſupraſcribere, quæ in tabula expanſa ſub aureo numero 3. prope eaſdem Epactas collocantur, quàm illis, quę aureo numero 1. iuxta eaſdem literas reſpondent; vt facilius intelligeretur, tabellam hanc ex tabula expanſa depromptam eſſe. Neque alia cauſa huius constructionis fuit.

Literæ æquationis Epactarum poſt ann. 10000. progredi eadem omnino proportione, & quare.

ETSI autem literæ alphabeti in tabula æquationis nullum uidētur ſeruare ordinem, redeunt tamen in orbem inſtar cycli ſpatio 300000. annorum, ita vt tabula ęquationis Epactarum extēſa per annos 300000. initio facto ab anno 1700. quo primum pro litera D, maiuſcula, litera C, maiuſcula vſurpabitur, perpetua ſit futura, ſi mundus perpetuò duraret, & ratio ęquandi utrumque annum, Solarem ac Lunarem, à nobis præſcripta, emendatione nunquàm egeret. Hoc autem ita faciemus perſpicuum. Poſt annos 10000. hoc eſt, poſt 100. centeſimos ab anno 1700. elapſos, anno nimirum 11700. redit prorſus eadem varietas literarum, ſed non eędem literę. Nam ſicut poſt annum 1600. duob. annis 1700. 1800 apponitur eadem litera C; tribus vero annis 1900. 2000. 2100. eadem litera B; & anno 2200. litera A; & anno 2300. litera u; Anno autem 2400. repetitur litera A; & anno 2500. litera u; tribus uerò annis 2600. 2700. 2800. eadem litera t, aſcribitur, &c. ita prorſus fit poſt annos 10000. elapſos. Poſt annum. n. 11600. duobus annis 11700. 11800. aſcribitur eadē litera i; trib. vero annis 11900. 12000. 12100. eadē litera h; & anno 12200. litera g; & anno 12300. litera f, Anno autem 12400. litera g, repetitur; & anno 12500. litera f; tribus vero annis 12600. 12700. 12800. eadem litera e, præfigitur, &c. Idem prorſus cernitur poſt annos 10000. elapſos ab anno 11700. Anno. n. 21700. eadē varietas reuertitur. Item anno 31700. hoc eſt, poſt 10000. annos ab anno 21700. elapſos. Item anno 41700. id eſt, poſt annos 10000. quoque elap os ab anno 31700. Eademque eſt ratio de cæteris. Id quod in ſubiectis annis ex ſuperiore ęquationis tabula excerptis apparet: quā

quam

quam idem verum quoque ſit in omni ſpatio 10000. annorum,a quocunque anno centeſimo quis incipiat. In tabula porrò æquationis, annis, à quibus ordines 10000. annorum incipiunt, præpoſuimus ſignum hoc †.

	Anni Dñi		Anni Dñi		Anni Dñi		Anni Dñi		Anni Dñi		
C	1700	i	11700	G	21700	n	31700	P	41700		
C	1800	i	11800	G	21800	n	31800	P	41800		☾☾
B	1900	h	11900	F	21900	m	31900	N	41900		
B	2000	h	12000	F	22000	m	32000	N	42000	Biſſ.	
B	2100	h	12100	F	22100	m	32100	N	42100		☾
A	2200	g	12200	E	22200	l	32200	M	42200		
u	2300	f	12300	D	22300	k	32300	H	42300		
A	2400	g	12400	E	22400	l	32400	M	42400	Biſſ.	☾
u	2500	f	12500	D	22500	k	32500	H	42500		
t	2600	e	12600	C	22600	i	32600	G	42600		
t	2700	e	12700	C	22700	i	32700	G	42700		☾
t	2800	e	12800	C	22800	i	32800	G	42800	Biſſ.	

Ratio huiuſce rei eſt, quòd in 10000.annis continentur 25.centenarij, in quos æquatio Lunæ antecedenti centeſimo debita reijcitur, quater ad vnguem; atque idcirco Lunæ æquationes in uno ſpatio 10000. annorum progrediuntur, vt in quouis alio. Cum ergo & biſſextiles centeſimi in omnibus huiuſmodi ſpatijs eodem modo ſe habeant; (Id quod in appoſita tabella patet, in qua notas tam æquationis Lunæ, quã annorum biſſextilium appoſuimus, ex eadem ſuperiore tabula æquationis excerptas.) neceſſe eſt, ut literæ æquationis quolibet ſpatio 10000. annorum eadem proportione progrediantur.

Totus labor in condenda tabula æquationis conſiſtit in primo ſpatio 10000.annorum.

ITAQVE totus labor in condenda tabula ęquationis in primo ſpatio 10000.annorum poſitus eſt.Si enim ab anno 11700.hoc eſt, poſt 10000.annos ab anno 1700. elapſos,repetatur eadem varietas literarũ, (initio tamen facto à litera i,) & notarum æquationis Lunæ, centeſimorumque biſſextilium, quæ ſeruata eſt ab anno 1700. uſque ad annum 11600. incluſiuè; idemque poſt alios, atque alios annos 10000. fiat, donec 300000. anni poſt annum 1700. compleantur, conſtructa erit tota tabula æquationis, omnes varietates complectens.

Tabulam æquationis Epactarũ contineri cyclo 300000. annorũ, & quare.

AT uero poſt 300000. annos non ſolum eandem varietatem literarum æquationis ſeruari, ſed eaſdem numero literas omnino redire in orbem, hinc planum fiet. Quoniam poſt 10000. annos ab anno 1700. elapſos facta eſt mutatio 43. literarum, hoc eſt, (abiecto toto cyclo 30. literarum tabulæ expanſæ) 13.literarum,initio facto à litera C, maiuſcula anno 1700.præfixa,vſque ad literam k, minuſculam incluſiue, anno 11600.appoſitam;facta erit in ſecundo ſpatio annorum 10000.mutatio 26.literarum,à litera eadem C,maiuſcula,nimirum aliarum 13.lite-

terarum à litera i: in tertio ſpatio, 39. hoc eſt, (abiectis 30.) 9. in quarto, 22. in quinto 35. hoc eſt, (abiectis 30.) 5. in ſexto, 18. in ſeptimo, 31. id eſt, (abiectis 30.) 1. in octauo, 14. in nono, 27. in decimo, 40. hoc eſt, (abiectis 30.) 10. in undecimo, 23. in duodecimo, 36. ſiue 6. in tertiodecimo, 19. in quartodecimo, 32. vel 2. in quintodecimo, 15. in ſextodecimo, 28. in decimoſeptimo, 41. vel 11. in decimooctauo, 24. in decimonono, 37. ſiue 7. in viceſimo, 20. in viceſimoprimo, 33. vel 3. in viceſimoſecundo, 16. in viceſimotertio, 29. in viceſimoquarto, 42. vel 12. in viceſimoquinto, 25. in viceſimoſexto, 38. ſiue 8. in viceſimoſeptimo, 21. in viceſimooctauo, 34. ſiue 4. in viceſimonono, 17. & in triceſimo, 30. Quoniam, inquam, in quolibet ſpatio 10000. annorum mutatio fit 13. literarum, ita vt in triceſimo ſpatio fiat mutatio omnium 30. literarum tabulæ expanſæ; efficitur, vt tranſactis 30. ſpatijs 10000. annorum, hoc eſt, elapſis annis 300000. reuertantur omnino eædem literæ, quæ prius, eodemque ordine. Quare tabula æquationis Epactarum continetur Cyclo 300000. annorum: quod non paucis incredibile prorſus videri poſſit.

Vſus tabulæ expanſæ, & æquationis Epactarum.

VSVS verò vtriuſque tabulæ, expanſæ & æquationis, in eo conſiſtit, vt cognoſcamus, quænam 19. Epactæ 19. aureis numeris quouis tempore reſpondeant; atque idcirco, cognito aureo numero cuiuſlibet anni, quænam Epacta ei in tabula expanſa reſpondens accipienda ſit ad Nouilunia indaganda in Calendario: quod hunc in modum fiet. Quæratur in tabula æquationis annus propoſitus, ſi is centeſimorum aliquis eſt, vel ſi non eſt vnus ex centeſimis, ſumatur centeſimus annus proxime minor anno propoſito, vel certe annus 1582. ſi datus annus eſt poſt correctionem, & ante annum 1600. noteturque diligenter litera ei centeſimo præfixa. Linea namque Epactarum, quæ eandem literam in tabula expanſa præfixam habet, in vſum adhibenda eſt non ſolum anno propoſito, ſed omnibus alijs annis ab eo centeſimo, vſque ad eum annum centeſimum, qui aliam literam affixam habet. Igitur ſi Epactam, quæ in ea linea aureo numero illius anni in vertice tabulæ poſito reſpondet, acceperis, ea indicabit in Calendario omnia Nouilunia illius anni.

EXEMPLI gratia. Propoſito anno 1593. ſumendus eſt in tabula æquationis annus 1582. qui eo proxime minor eſt, vnà cum litera D, maiuſcula. Deinde in tabula expanſa aſſumenda erit linea Epactarum, cui eadem litera D, maiuſcula præfigitur. Hæc enim in vſu erit ab anno 1582. poſt correctionem vſque ad annum 1700. excluſiue, qui aliam iam literam præfixam habet. Et quia anno 1593. aureus numerus eſt 17. cui in aſſumpta linea Epactarum literę D, maiuſculæ reſpondet Epacta XXVII. quæ eo ipſo anno 1593. vſurpabitur, fietq; Nouilunia eo anno illis diebus, quibus in Calendario Epacta XXVII. pręponitur.

RVRSVS oblato anno 1916. acipiendus eſt in æquationis tabula annus 1900. vnà cum litera B, maiuſcula: In tabula verò expanſa ſumenda

menda eſt linea Epactarum, quæ eandem literam B, præfixam habet. Hæc namque in vſu erit ab anno 1900. vſque ad annum 2200. excluſiuè, cui litera alia præponitur. Quia vero aureus numerus anni 1916. eſt 17. cui in accepta linea Epactarum literæ B, maiuſculæ reſpondet Epacta 25. diuerſo charactere ab alijs denotata, indicabit ea Epacta Nouilunia totius illius anni in Calendario.

DENIQVE (vt exemplum quoque ante anni correctionem proponamus) ſi offeratur annus 415. capiendus eſt in tabula æquationis annus 320. eo proxime minor, vnà cum litera P, maiuſcula: Linea verò Epactarum in tabula expanſa, cui eadem litera P, maiuſcula adſcripta eſt. Hac.n. tunc vtendum erit. Cum ergo anno 415. aureus numerus fuerit 17. cui in ea linea Epactarum reſpondet Epacta iiij. inciderunt eo anno omnia Nouilunia in illos dies, quibus Epacta iiij. adſcribitur. Eademque eſt ratio in cæteris.

Vſus tabellæ cycli Epactarũ perpetuæ, quæ in Calendario propoſita eſt.

EODEM modo ex tabella Cycli Epactarum perpetua, vt in Calendario Gregoriano explicatum eſt, Epacta inuenietur. Si enim ex tabula æquationis ſumatur litera propoſito tempori congruens, ſimiliſque accipiatur in tabella perpetua, reſpondebit Epacta illius literæ aureo numero 3. inſequens Epacta aureo numero 4. atque ita deinceps vſque ad aureum numerum 19. redeũdo ab vltima Epacta xix. ad primam ✳. ſi opus fuerit. Eſt enim ea tabella inſtar circuli cuiuſdam, vt de tabula expanſa diximus. Epacta autem antecedens literam in tabella perpetua acceptam, reſpondebit aureo numero 2. & hanc antecedens, aureo numero 1. vt in Calendario, Canone 2. traditum eſt, vbi plura exempla huius rei inuenies. Exempli gratia. Anno 3239. reſpondet in tabula æquationis litera r, minuſcula, eſtque aureus numerus 10. Si igitur literæ r, minuſculæ in tabella Cycli perpetua tribues aureum numerum 3. & inſequenti, 4. & proximè ſequenti, 5. atque ita deinceps, redeundo ad principium tabellæ, incidet aureus numerus 10. propoſiti anni in cellulam quartam literæ c, minuſculæ, vbi Epacta iij. ponitur, quæ propoſito anno debetur. Anno vero 3211. cui eadem litera r, minuſcula reſpondet, aureus numerus eſt 1. Tribuendo ergo aureum numerum 3. cellulæ eidem literæ r, minuſculæ, & aureum numerum 2. antecedenti cellulæ, & j. cellulæ literæ E, maiuſculæ, reperies ibi Epactam xxiiij. quæ anno 3211. vſurpanda erit ad Nouilunia inueſtiganda. Atque ita de cæteris.

Epacta cuiuslibet anni formatur ab Epacta antecedentis anni p additionẽ 11. nõnunquam ẽt per additionem 12.

CÆTERVM inuenta Epacta cuiuſlibet anni, formabitur facili negotio ſequentis anni Epacta, ſi ad illam adijciantur 11. & ex ſumma, ſi maior quàm 30. fuerit, abijciantur 30. vel ſi fuerit 30. pro Epacta ſumatur ſignum ✳. Cuius rei cauſa ex ijs, quæ diximus, eſt manifeſta. Cum enim annus Solaris Lunarem ſuperet 11. diebus, fient Nouilunia quolibet anno 11. diebus prius, quàm anno ſuperiore, ac propterea ad Epactam antecedentis anni addenda ſunt 11. vt componatur Epacta anni inſequentis, quæ nimirum 11. diebus illam in Calendario

lendario antecedat. Solum ad Epactam illius anni, in quo aureus numerus est 19. addenda sunt 12. non autem 11. ut sequentis anni Epacta componatur, in quo aureus numerus est 1. vt mox dicemus. Obseruandum tamen est, vt quando Epacta ita composita fuerit xxv. aureusque numerus illius anni, in quo Epacta illa est in vsu, extiterit maior, quàm 11. assumatur Epacta illa 25. quæ diuerso ab alijs colore, vel charactere est insignita.

Quare addantur 12. ad Epactã cũ aureo numero 19 concurrẽtem, ad efficiendã sequẽtis anni Epactã.

CVR autem ex additione 12. potius, quàm 11. ad Epactam illius anni, in quo aureus numerus est 19. formanda sit Epacta insequentis anni, causa hæc est. Quoniam ex diebus 209. qui in 19. annis Solaribus conflantur ex 11. diebus, quibus singuli anni Solares singulos Lunares superant, constituuntur septem Lunationes Embolismicæ, sex quidem dierum 30. at vna dierum 29. vt Cap. 1. huius libri diximus; non essent semper abijcienda 30. ex summa conflata per additionem 11. ad Epactam antecedentem, quando ea summa maior est quàm 30. ac proinde quando annus ille Lunaris Embolismicus est, continens 13. Lunationes, vt ex proximo Cap. intelligetur; sed in septimo Embolismo atque vltimo, cuius Lunatio dies tantum 29. complectitur, auferri deberent tantummodo 29. Cum igitur regula vsitata abijciat semper 30. vt omnes Embolismi similes sint, necesse est post vltimum Embolismum addere 12. ad Epactam, vt insequentis anni Epacta conficiatur: vt nimirum vnitas illa, quæ antecedenti Epactæ adempta est, sequenti Epactæ restituatur. Quòd si a superiore Epacta ablata essent solum 29. vt par esset, satis foret, si adijcerentur 11. ad insequentis anni Epactam colligendã, sicut in alijs fit. Ita enim procrearetur eadem numero Epacta, quæ ante 19. annos in vsu fuit, Nouiluniaque ad eosdem dies redirent, vt Cycli decennouennalis ratio postulat: quemadmodum accidit, si vltimæ Epactæ addantur 12. quando exempta sunt 30. in vltimo Embolismo. Quanquam autem annus, in quo aureus numerus est 19. non fuerit ante Calendarij correctionem septimus, siue ultimus Embolismicus, sed penultimus, siue sextus, vt proximo Capite ostendemus: quia tamen annus ille semper fuit Embolismicus, & numerus 19. est omnium aureorum numerorum maximus, ac postremus, placuit Computistis, additionem numeri 12. fieri tunc, cum aureus numerus 19. vsurpatur. Nullus enim error notabilis ea ex re in Lunationibus accidere potest. Eadem de causa voluimus & nos illam additionem fieri, quando aureus numerus est 19. quæcunque tunc Epacta ei respondeat, vt antiquorum vestigijs, quoad eius fieri potest, insistamus; etsi annus ille neque sit vltimus Embolismicus semper, neque verò semper Embolismicus. Verùm hæc planius, atque apertius proximo Capite percipientur.

Cur, aureo num. 19. currente, ad dies, q̃ ĩ Decẽbri post ultimã Lunationẽ supsũt, addenda sit unitas, ut Epacta sequẽtis anni cõstituat.

HINC patet ratio, cur quando aureus numerus 19. in vsu est, ad dies, qui post vltimam Lunationem Decembris supersunt, adijciatur vnitas, vt sequentis anni Epacta formetur, ueluti ad finem antecedentis Capitis dictum est: quia nimirum ad Epactam cum aureo numero

mero

mero 19. currentem apponenda ſunt 12. cum ad alias tantùm 11. addantur, ad procreandam Epactam inſequentis anni, vt proxime oſtendimus. Quòd ſi vnitas tunc non adderetur, offerrent ſuperflui illi dies Epactam vna vnitate minorem, eam videlicet, quæ ex additione 11. ad ſuperiorē Epactā efficeretur, quemadmodū fit in alijs, nō autē eam, quæ gignitur ex additione 12. quod abſurdum eſt. Excipiuntur tamē hę duæ Epactæ xviij. & xix. quæ ſi vnà cū aureo numero 19. in vſu ſunt, nō addenda eſt vnitas diebus illis ſuperfluis, ſed ipſi dies ſuperflui Epactā inſequentis anni exhibent: quia tunc Lunationibus duarum harum Epactarum in Decembri adimitur vnus dies, ita vt fiant dierum duntaxat 29. cum alias ſemper complectantur dies 30. Quo fit, ut uno die citius tunc Lunatio utriuſque Epactæ in Decembri terminetur, quàm oporteret, ac proinde ſuperſit ille dies in fine Decembris, qui alioquin deberet alijs diebus ſuperfluis adijci. Cur autem, currente aureo numero 19. cum duabus illis Epactis, earum Lunationes menſe Decembri contineant tantùm 29. dies, proximo Capite, in quo de Emboliſmis agetur, explicabimus.

Qua ratione inſtauranda ſit tabula æquationis Epactarū, ſi fortè alia anni magnitudo inueniatur.

IAM verò ſi poſt aliquot ſecula elapſa ab Aſtronomis alia diuerſa ab ea, quam nunc ſequimur, anni magnitudo inueniatur, ita ut annus Alphonſinus non amplius medius ſit inter maximum annum, ac minimum, ac proinde omiſſio trium dierum intercalarium quolibet 400. annorum ſpatio Æquinoctium vernum longius à die 21. Martij cogat recedere, ita vt ad eum reuerti nequeat; reſtituendum erit Æquinoctium ad diem 21. Martij per intercalationem, ſiue omiſſionem tot dierum extra ordinem in aliquo anno, quot diebus ipſum verſus finem menſis, vel verſus principium a 21. die diſceſſerit, vt Capite v. ſuperioris libri docuimus. Reſtituto autem hac ratione Æquinoctio, reſumenda iterum erit æquatio noſtra anni Solaris, quæ ſpatio quouis 400. annorum ternos dies intercalares iubet omitti, vel alia magis commoda inſtituenda, pro anni Solaris noua magnitudine inuenta. Deinde innouanda erit Æquationis tabula hoc modo. Si, ut æquinoctium ad diem 21. Martij reduceretur, intercalati fuerint aliquot dies, aſcendendum erit in tabula expanſa ab ea linea Epactarum, quæ tum in vſu eſt, per tot lineas, quot dies intercalares interpoſiti fuerint, ita vt in vſum adhibeatur ea linea, cuius Epactæ tot vnitatibus maiores ſint Epactis alterius lineæ, quæ ante intercalationem illam extraordinariam vſurpabatur, quot dies fuerint intercalati; quia videlicet totidem diebus Nouilunia citius contingent, quàm antea, propter aſcititios illos dies anno extra ordinem adiectos. Si verò ad reſtituendum Æquinoctium in diem 21. Martij, exempti fuerint aliquot dies ex anno, deſcendendum erit in tabula expanſa per tot lineas ab ea linea Epactarum, quæ tunc vſum habet, quot dies ex anno fuerint exempti, ita vt ad Nouilunia inueſtiganda recipiatur ea linea, quæ Epactas contineat tot vnitatibus minores Epactis alterius lineæ, quæ ante hanc dierum exemptionem in vſu erat, quot dies exempti fuerint: propterea quod totidem diebus Nouilunia

uilunia tardius contingunt, quàm antea, ob dies illos ex anno extra ordinem detractos. Litera postea huic lineæ Epactarum adscripta, ad quam usque factus est ascensus, descensusve, præfigenda est in tabula æquationis illi anno, in quo extraordinaria illa dierum intercalatio, uel exemptio facta fuerit. Postremo vltra eum annum continuanda erit æquationis tabula ex præceptis ante traditis, initio facto à centesimo anno, qui illi anno, in quo æquinoctium restitutum fuerit, si non sit centesimus, proximus erit: ita vt quando Solaris annus æquatione eget, non autem Lunaris, descensus fiat in tabula expansa ad proxime inferiorem lineam: quando autem Lunaris annus æquationem desiderat, Solaris non item, ascendatur ad lineam proxime superiorem: quando denique neuter annus, vel vterque æquandus est, in eadem linea Epactarum persistatur, vt supra in triplici illa regula dictum est.

Qua ratione instaurãda sit tabula æquationis Epactarũ, si forte Luna non in annis 312 cũ dimidio, sed uel in paucioribus pluribusve anticipare unum diẽ deprehendatur.

QVOD si fortè defectus aliquis tabulæ in æquatione Lunæ deprehensus fuerit, ita vt Luna non annis $312\frac{1}{2}$. per diem vnum sedes suas anteuertat in Calendario, sed paucioribus, pluribusve, mutari poterit facile ratio æquationis Lunæ in tabula, obseruando diligenter, quando anni in centesimis omissi summam 100. annorum conficiant, ut tunc æquatio Lunæ in proximum centesimum differatur.

Epactas in Calẽdario loca nõ mutare, etiãsi tabula æquationis Epactarũ ꝓpter aliã fortassis anni magnitudinẽ inuentã, uel ꝓpter aliã Lunationũ periodum innouetur.

ETSI autem post aliquot seculorum lapsum necessario tabula equationis eo, quem diximus, modo, ex auctoritate Romani Pontificis per Astronomos peritos corrigenda sit, nulla tamen in ipso Calendario propterea mutatio facienda erit, sed dispositio Epactarum, quam supra descripsimus, intacta prorsus, atque illæsa est permansura. Nam cum Epactæ ita in dies anni digestæ sint, vt nulla dies relinquatur vacua, fit vt, siue Nouilunia in Calendario descendant, siue ascendant, aliæ Epactæ eisdem semper aureis numeris respondentes, ad eorum inuestigationem, assumi possint, prout æquationis tabula præcipiet, absque vlla earum in Calendario mutatione. Quæ res neque in aureum numerum, neque in vllum alium Cyclum, qui in Calendario dispositus non omnia eius loca expleat, quadrare potest. Nam si Nouilunia propter æquationem ascendere debent, aut descendere, ad ea loca Calendarij, quæ vacua sunt, & numeris Cycli destituta, carebimus necessario numeris Nouiluniorum indicibus, nisi aliter Cyclus disponatur, ita nimirum, vt numerus Nouiluniorum tunc index in loca illa vacua, ad quæ delapsa sunt Nouilunia, incidat: qua ratione conficienda forent 30. Calendaria, tot nimirum, quot diebus Nouilunia ascendere possunt, ac descendere: de quibus 30. Calendarijs mox hoc eodem Cap. disseremus. Quod si dicat quis, necesse non esse, vt Cyclus aliter in Calendario digeratur, sed satis esse, vt numerus illis locis vacuis proximus assumatur ad Nouilunia indaganda; neque enim ex hac re notabilis error committi potest, cum Cyclus non possit exquisite, ac subtiliter monstrare Nouilunia, quocunque ille modo in Calendario collocetur, sed necesse sit eum interdum Nouilunia citius, aut tardius indicare. Quòd si, inquam, ita quis dicat, quis non

Cur aureus numerus, uel alius quiuis cyclus omnia loca Calendarij non replens, non possit esse in Calendario immutabilis.

videt,

videt, Nouilunia non posse hac ratione tot diebus ascendere, aut descendere, quot eis æquationis tabula præscribit? Quis etiam non animaduertit, alium tunc numerum Cycli Nouilunia indicare, quàm quem regula vsitata inueniendi aureum numerum, aut numerum alterius cuiuspiam Cycli exhibet, ac proinde singulis temporibus, quibus Nouilunia mutantur, singulos nouos canones ad eum numerum inquirendum esse condendos? Quæ res quantum perturbationis rebus tum Ecclesiasticis, tum politicis esset allatura, nemo non videt.

Calendariũ Gregorianũ cur dicatur perpetuum.

PROPTER hanc autem stabilitatem solam Cycli Epactarum in Calendario, videlicet quòd nihil in eo immutandum sit, etsi alia magnitudo anni, vel periodus alia Lunæ a posteris reperiatur, ac proinde tabula æquationis immutari debeat; dictum est a nobis Calendarium hoc Gregorianum Perpetuum, ac perenne, & nulli vnquàm mutationi obnoxium: & meritò id quidem, quandoquidem in eo Cyclus Epactarum omnia loca replet, & ad vsitatum aureum numerum directus ad quamcumque anni Solaris, atque etiam Lunaris magnitudinem accommodatur, si modo rite æquationis tabula construatur, vt proxime declarauimus. Neque verò vlli nostrum, qui a summo Pontifice ad hoc correctionis numerus euocati fuimus, vnquam in mentem venit, vt putaremus Calendarium dicendum esse perpetuum, propter restitutionem Æquinoctij, & anni Solaris æquationem in eo præscriptam, vt perperam, ac petulanter a Mæstlino obijcitur. Nam cum a peritioribus Astronomis obseruatum sit, annum modo esse maiorem, modo minorem, & eius magnitudo nondum sit certò explorata, vt tanta tabularum varietas testatur, quis tam impudens, ac temerarius fuerit, vt affirmare, ac recipere audeat, æquinoctium perpetuo permansurum in ea sede, ad quam reuocatum sit, etiamsi æquatio anni Solaris, omni adhibita cautione, instituatur? Et certe hoc nos non asseruisse, testis est locupletissimus libellus ille Compendij de restituendo Calendario ad Principes Christianus transmissus, in quo duplex anni Solaris æquandi ratio fuit proposita, vna ex anno Alphonsino, altera ex Coperniano: quod sanè nunquam fecissemus, si nostram æquationem, quæ ex sententia Alphonsinorum instituta est, tam certam esse arbitrati essemus, vt nulli vnquam mutationi fieri posset obnoxia. Testantur idem apertissime hæc verba penè extrema eiusdem Compendij. *Restituto itaque verno æquinoctio in eum locum, ex quo deciderat, atque hoc Epactarum Cyclo, qui ad quamcunque anni magnitudinem accommodari potest, Calendario apposito, intercalationisq; ratione, quam diximus, & eius Cycli æquatione adhibita, ita in posterum anni, atque menses congruent cum Solis, ac Lunæ ratione, vt nulla deinde varietas, aut dissensio possit existere: quod si quando acciderit, eadem hac via bellissime in suum statum possunt restitui. Quòd si alicui Alphonsi calculi incertiores esse videbuntur, quàm vt illis fidendum putet, potiusq; recentioribus adherendum existimet, is profecto intelliget, eam esse huius artificiosi Cycli, tabulæq; Epactarum a Lilio excogitatæ dispositionem, ac digestionem,*

Cyclus Epactarũ noui Calendarij qua ratione dicatur ad quamcunque anni magnitudinẽ posse accõmodari.

Calendarium nouũ non dici ꝑpetuum, ꝑpter restitutionẽ æquinoctij factã, eiusq; æquationem præscriptam.

Quare duplex æquandi Solaris anni ratio in cõpendio ad Principes Christianos trãsmisso proposita sit.

nem, vt nullo negotio siue Copernici, siue cuiusuis alterius calculis possit aptari, si tabella æquationis ex illis confecta pro ea, quam ad marginem scripsimus, substituatur. En quã clare, & aperte profiteamur, æquationem nostram anni Solaris non esse vsque adeo firmam, ac ratam, vt aliquando restauratione non possit indigere.

Restitutio æquinoctij quàm sit facilis per omissionem, uel intercalationem aliquot dierum.

ET sanè, quòd ad Æquinoctium attinet, facile in pristinam sedem, si quando eam deseruerit, reuocari poterit per omissionem, vel intercalationem aliquot dierum, ex edicto summi Pontificis, vt in hac ipsa correctione anni factum est per decem dierum exemptionem.

AT in Calendario Cyclum ad Nouilunia monstranda disponere, qui ad omnẽ anni magnitudinem accõmodari possit, & perpetuus sit, ita vt nihil vnquam in eius dispositione in Calendario sit immutandum, hoc visum semper est antiquis Patribus, & Astronomis perdifficile, ne dicam impossibile; propterea quod cum Sol, vt die integro sedem suam anteuertat in Calendario, pauciores dies desideret, quàm Luna, non videbatur fieri posse, vt longo tempore idem Cyclus Calendario inscriptus Nouilunia monstraret. Nam quando pro æquatione Solis dies vnus anno eximitur, necesse est, Nouilunia per diem in Calendario descendere, cum Luna nondum æquatione indigeat, vt supra diximus. Nisi ergo tunc Cyclus aliter in Calendario disponatur, nullo modo fieri poterit, vt idem numerus Cycli, qui prius, Nouilunia indicet. Eadem ratione, quando Luna æquationem requirit, non autem Sol, ascendent necessariò Nouilunia in Calendario per diem. Quare neque tunc idem numerus Cycli, qui prius, Nouilunia recte monstrabit, nisi sursum promoueatur in ea loca, ad quæ Nouilunia fuerint progressa. Quod si quis tali in re, ac tempore eximendum esse vnum diem ex anno existimaret, vt Nouilunia eisdem diebus retinerentur, is Æquinoctium de sede propria exturbaret, cogeretque ipsum versus finem mensis prolabi. Atque ita si anno Solari æquationem quis adhibebit, non paruam Nouiluniorum iacturam faciet: si verò Lunarem annum æquare instituet, necessario æquinoctium ex propria sede deijciet. Vt recte in eum quadret illud, quod vulgo dici solet.

Incidit in Scyllam, cupiens vitare Charybdim.

Calendarium nouum laude esse dignum, quòd in eo discordes Solis ac Lunæ motus ad cõcordiam sunt redacti, etiãsi æquinoctium ob inęqualitatẽ anni Solaris egeat interdũ alia æqua-

At si æquinoctium, ac Nouilunia eodem temporis spatio per vnum diem in Calendario versus initia mensium progrederentur, tota hæc difficultas sublata esset omnino. Quæ cum ita sint, non parum effectum esse in Calendarij correctione existimandum est, quod discordes Solis, ac Lunę motus ad talem sint adducti concordiam, vt vnius æquatio æquationem alterius, qualiscunque ea sit, non impediat; vt non iniuria propterea Calendarium dici possit perpetuum, etsi æquinoctium præter æquationem præscriptam egeat interdum alio remedio, ne longius a die 21. Martij euagetur. Maxima ergo gratia, & laus

ALOY-

ALOYSIO LILIO tribuenda eſt, qui tam artificioſum Epactarum Cyclum excogitauerit, qui Calendario inſcriptus perpetuo Nouilunia commonſtret, & ad quamcumque anni magnitudinem tam facile poſſit accommodari.

tione, præter eã, quæ 400. quibuſque annis adhibetur.

AC ne quis exiſtimet, perpetuam hanc noſtram Nouiluniorum ex Epactis inuentionem, quę per tabulam expanſam, æquatione ſuo tempore adhibita, explicata eſt, alienam eſſe ab vſitata forma, quæ per aureos numeros in Calendario deſcriptos Nouilunia inueſtigat, excerpſimus ex hoc noſtro Cyclo Epactarum triginta Cyclos decennouennales aureorum numerorum, in quibus totus anni Lunaris calculus ex vſu Eccleſiæ conſiſtit: ita vt ſint inſtar 30. Calendariorum, quæ conficienda fore diximus, ſi aureus numerus in Calendario retinendus eſſet. In ſingulis igitur menſibus anni deſcripti ſunt aurei numeri triginta modis inter ſe omnino diuerſis, occupãte quolibet aureo numero alium atque alium diem, vt æquatio Lunæ poſtulat: in quem finem poſitæ ſunt in vertice menſium eædem literæ alphabeti, quas in tabula expanſa deſcripſimus, vt ſciatur, quænam aureorum numerorum diſpoſitio hoc, vel illo tempore aſſumenda ſit. In ſiniſtro latere diſpoſitę quoque ſunt Epactæ, vt in nouo Calendario eaſdem digeſſimus, vnà cum literis Dominicalibus, Calendis, Nonis, Idibus, atque diebus menſium. Sed ecce iam 30. Calendaria cum 30. diſpoſitionibus varijs aureorum numerorum.

Rõnem inueniendorũ Nouiluniorũ ex Epactis diuerſam non eſſe ab ea, quæ per aureos numeros fit.

Explicatio 30. Calendariorum, quæ ſequuntur.

SEQVVNTVR

TRIGINTA CALENDARIA AVREORVM numerorum triginta lineis tabulæ Epactarum expanſæ reſpondentia.

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

IANVARIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	P	N	M	H	G	F	E
					Literæ triginta linearum — AVREI NVMERI						
	*	A	*CAL.*	1	iij	xiiij		vj	xvii		ix
	xxix	b	*iiij*	2		iij	xiiii		vi	xvii	
	xxviij	c	*iij*	3	xj		iij	xiiij		vi	xvii
	xxvij	d	*Prid*	4		xj		iii	xiiii		vi
	xxvj	e	*NON.*	5	xix		xi		iii	xiiii	
25	xxv	f	*viij*	6	viij	xix		xj		iii	xiiii
	xxiiij	g	*vij*	7		viij	xix		xi		iii
	xxiij	A	*vi*	8	xvj		viij	xix		xi	
	xxij	b	*v*	9	v	xvi		viij	xix		xi
	xxj	c	*iiij*	10		v	xvj		viii	xix	
	xx	d	*iij*	11	xiii		v	xvi		viii	xix
	xix	e	*Prid.*	12	ij	xiij		v	xvi		viii
	xviij	f	*IDIB.*	13		ii	xiij		v	xvi	
	xvij	g	*xix*	14	x		ij	xiij		v	xvi
	xvj	A	*xviij*	15		x		ii	xiii		v
	xv	b	*xvij*	16	xviij		x		ii	xiii	
	xiiij	c	*xvi*	17	vij	xviij		x		ii	xiii
	xiij	d	*xv*	18		vij	xviij		x		ii
	xij	e	*xiiij*	19	xv		vij	xviij		x	
	xj	f	*xiij*	20	iiij	xv		vij	xviii		x
	x	g	*xij*	21		iiij	xv		vii	xviii	
	ix	A	*xi*	22	xij		iiij	xv		vii	xviii
	viij	b	*x*	23	j	xii		iiij	xv		vii
	vij	c	*ix*	24		j	xii		iiii	xv	
	vj	d	*viij*	25	ix		j	xii		iiii	xv
	v	e	*vij*	26		ix		i	xii		iiii
	iiij	f	*vi*	27	xvij		ix		j	xii	
	iij	g	*v*	28	vj	xvij		ix		i	xii
	ij	A	*iiij*	29		vi	xvij		ix		j
	j	b	*iij*	30	xiiij		vi	xvij		ix	
	*	c	*Prid.*	31	iii	xiiii		vi	xvii		ix

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expanſæ reſpondentia.

IANVARIVS.

tabulę Epactarum expanſæ.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Menſis	D	C	B	A	u	t	ſ	r
				AVREI NVMERI							
	✳	A	1		j	xii		iiii	xv		vii
	xxix	b	2	ix		i	xii		iiii	xv	
	xxviii	c	3		ix		i	xii		iiii	xv
	xxvii	d	4	xvii		ix		i	xi		iiii
	xxvi	e	5	vi	xvii		ix		i	xii	
25	xxv	f	6		vi	xvii		ix		i	xii
	xxiiii	g	7	xiiii		vi	xvii		ix		i
	xxiii	A	8	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	xxii	b	9		ii i	xiiii		vi	xvii		ix
	xxi	c	10	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	xx	d	11		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xix	e	12	xix		xj		iii	xiiii		vi
	xviii	f	13	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	xvii	g	14		viii	xix		xi		iii	xiiii
	xvi	A	15	xvi		viii	xix		xi		iii
	xv	b	16	v	xvi		viii	xix		xi	
	xiiii	c	17		v	xvi		viii	xix		xi
	xiii	d	18	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xii	e	19	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xi	f	20		ii	xiii		v	xvi		viii
	x	g	21	x		ii	xiii		v	xvi	
	ix	A	22		x		ii	xiii		v	xvi
	viii	b	23	xviii		x		ii	xiii		v
	vii	c	24	vii	xviii		x		ii	xiii	
	vi	d	25		vii	xviii		x		ii	xiii
	v	e	26	xv		vii	xviii		x		ii
	iiii	f	27	iiii	xv		vii	xviii		x	
	iii	g	28		iiii	xv		vii	xviii		x
	ii	A	29	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	j	b	30	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	✳	c	31		i	xii		iiii	xv		vii

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

IANVARIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	Literæ triginta linearum — AVREI NVMERI: q	p	n	m	l	k	i
	*	A	CAL.	1	xviii		x		ii	xiii	
	xxix	b	iiij	2	vii	xviii		x		ii	xiii
	xxviii	c	iij	3		vii	xviii		x		ii
	xxvii	d	Prid	4	xv		vii	xviii		x	
	xxvi	e	NON	5	iiii	xv		vii	xviii		x
25	xx v	f	viij	6		iiii	xv		vii	xviii	
	xxiiii	g	vij	7	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xxiii	A	vi	8	j	xii		iiii	xv		vii
	xxii	b	v	9		j	xii		iiii	xv	
	xxi	c	iiij	10	ix		j	xii		iiii	xv
	xx	d	iij	11		ix		j	xii		iiii
	xix	e	Prid.	12	xvii		ix		j	xii	
	xviii	f	IDIB.	13	vi	xvii		ix		j	xii
	xvii	g	xix	14		vi	xvii		ix		j
	xvi	A	xviij	15	xiiii		vi	xvii		ix	
	xv	b	xvij	16	iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xiiii	c	xvi	17		iii	xiiii		vi	xvii	
	xiii	d	xv	18	xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xii	e	xiiij	19		xi		iii	xiiii		vi
	xi	f	xiij	20	xix		xi		iii	xiiii	
	x	g	xij	21	viii	xix		xi		iii	xiiii
	ix	A	xi	22		viii	xix		xi		iii
	viii	b	x	23	xvi		v iii	xix		xi	
	vii	c	ix	24	v	xvi		viii	xix		xi
	vi	d	viij	25		v	xvi		viii	xix	
	v	e	vij	26	xiii		v	xvi		viii	xix
	iiii	f	vi	27	ii	xiii		v	xvi		viii
	iii	g	v	28		ii	xiii		v	xvi	
	ii	A	iiij	29	x		ii	xiii		v	xvi
	i	b	iij	30		x		ii	xiii		v
	*	c	Prid.	31	xviii		x		ii	xiii	

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expansæ respondentia.

IANVARIVS.

Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Mensis	h	g	f	e	d	c	b	a
			tabulę Epactarum expansæ.							
			AVREI NVMERI							
*	A	1	v	xvi		viii	xix		xi	
xxix	b	2		v	xvi		viii	xix		xi
xxviii	c	3	xiii		v	xvi		viii	xix	
xxvii	d	4	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
xxvi	e	5		ii	xiii		v	xvi		viii
25 xxv	f	6	x		ii	xiii		v	xvi	
xxiiii	g	7		x		ii	xiii		v	xvi
xxiii	A	8	xviii		x		ii	xiii		v
xxii	b	9	vii	xviii		x		ii	xiii	
xxi	c	10		vii	xviii		x		ii	xiii
xx	d	11	xv		vii	xviii		x		ii
xix	e	12	iiii	xv		vii	xviii		x	
xviii	f	13		iiii	xv		vii	xviii		x
xvii	g	14	xii		iiii	xv		vii	xviii	
xvi	A	15	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
xv	b	16		j	xii		iiii	xv		vii
xiiii	c	17	ix		i	xii		iiii	xv	
xiii	d	18		ix		i	xii		iiii	xv
xii	e	19	xvii		ix		i	xii		iiii
xi	f	20	vi	xvii		ix		i	xii	
x	g	21		vi	x vii		ix		i	xii
ix	A	22	xiiii		vi	xvii		ix		i
viii	b	23	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
vii	c	24		iii	xiiii		vi	xvii		ix
vi	d	25	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
v	e	26		xi		iii	xiiii		vi	xvii
iiii	f	27	xix		xj		iii	xiiii		vi
iii	g	28	viii	xix		xi		iii	xiiii	
ii	A	29		viii	xix		xi		iii	xiiii
j	b	30	xvi		viii	xix		xi		iii
*	c	31	v	xvi		viii	xix		xi	

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

FEBRVARIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	P	N	M	H	G	F	E
					Literæ triginta linearum						
					AVREI NVMERI						
	xxix	d	CAL.	1		iii	xiiii		vi	xvii	
	xxviii	c	iiij	2	xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xxvii	f	iij	3		xi		iii	xiiii		vi
25	xxvi	g	Prid.	4	xix	xix	xi		iii	xiiii	xiiii
xxv	xxiiii	A	NON.	5	viii	viii	xix	xi	xi	iii	iii
	xxiii	b	viij	6	xvi		viii	xix		xi	
	xxii	c	vij	7	v	xvi		viii	xix		xi
	xxi	d	vi	8		v	xvi		viii	xix	
	xx	e	v	9	xiii		v	xvi		viii	xix
	xix	f	iiij	10	ii	xiii		v	xvi		viii
	xviii	g	iij	11		ii	xiii		v	xvi	
	xvii	A	Prid.	12	x		ii	xiii		v	xvi
	xvi	b	IDIB.	13		x		ii	xiii		v
	xv	c	xvi	14	xviii		x		ii	xiii	
	xiiii	d	xv	15	vii	xviii		x		ii	xiii
	xiii	e	xiiij	16		vii	xviii		x		ii
	xii	f	xiij	17	xv		vii	xviii		x	
	xi	g	xij	18	iiii	xv		vii	xviii		x
	x	A	xi	19		iiii	xv		vii	xviii	
	ix	b	x	20	xii		iiii	xv		vii	xviii
	viii	c	ix	21	j	xii		iiii	xv		vii
	vii	d	viij	22		j	xii		iiii	xv	
	vi	e	vij	23	ix		j	xii		iiii	xv
	v	f	vi	24		ix		j	xii		iiii
	iiii	g	v	25	xvii		ix		j	xii	
	iii	A	iiij	26	vi	xvii		ix		j	xii
	ii	b	iij	27		vi	xvii		ix		j
	i	c	Prid.	28	xiiii		vi	xvii		ix	

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expansæ respondentia.

FEBRVARIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Mensis	D	C	B	A	u	t	ſ	r
				tabulæ Epactarum expansæ.							
				AVREI NVMERI							
	xxi x	d	1	ix		i	xii		iiii	xv	
	xxviii	e	2		ix		i	xii		iiii	xv
	xxvii	f	3	xvii		ix		i	xii		iiii
25	xxvi	g	4	vi	xvii	xvii	ix		i	xii	xii
xxv	xxiiii	A	5	xiiii	vi	vi	xvii	ix	ix	i	i
	xxiii	b	6	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	xxii	c	7		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xxi	d	8	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	xx	e	9		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xix	f	10	xix		xi		iii	xiiii		vi
	xviii	g	11	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	xvii	A	12		viii	xix		xi		iii	xiiii
	xvi	b	13	xvi		viii	xix		xi		iii
	xv	c	14	v	xvi		viii	xix		xi	
	xiiii	d	15		v	xvi		viii	xix		xi
	xiii	e	16	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xii	f	17	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xi	g	18		ii	xiii		v	xvi		viii
	x	A	19	x		ii	xiii		v	xvi	
	ix	b	20		x		ii	xiii		v	xvi
	viii	c	21	xviii		x		ii	xiii		v
	vii	d	22	vii	xviii		x		ii	xiii	
	vi	e	23		vii	xviii		x		ii	xiii
	v	f	24	xv		vii	xviii		x		ii
	iiii	g	25	iiii	xv		vii	xviii		x	
	iii	A	26		iiii	xv		vii	xviii		x
	ii	b	27	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	j	c	28	j	xii		iiii	xv		vii	xviii

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

FEBRVARIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	q	p	n	m	l	k	i
					Literæ triginta linearum						
					AVREI NVMERI						
	xxix	d	*CAL.*	1	vij	xviij		x		ii	xiii
	xxviij	e	*iiij*	2	xv	vij	xviij		x		ii
	xxvij	f	*iij*	3	iiij		vij	xviij		x	
25	xxvj	g	*Prid.*	4		xv	xv	vij	xviii	xviii	x
xxv	xxiiij	A	*NON.*	5	xij	iiij	iiij	xv	vii	vii	xviii
	xxiij	b	*viij*	6	j	xii		iiij	xv		vii
	xxij	c	*vij*	7		j	xii		iiii	xv	
	xxj	d	*vi*	8	ix		j	xii		iiii	xv
	xx	e	*v*	9		ix		i	xii		iiii
	xix	f	*iiij*	10	xvij		ix		j	xii	
	xviij	g	*iij*	11	vj	xvij		ix		i	xii
	xvii	A	*Prid.*	12		vi	xvij		ix		j
	xvj	b	*IDIB.*	13	xiiij		vi	xvij		ix	
	xv	c	*xvi*	14	iii	xiiij		vi	xvii		ix
	xiiij	d	*xv*	15		iij	xiiii		vi	xvii	
	xiij	e	*xiiij*	16	xj		iij	xiiij		vi	xvii
	xij	f	*xiij*	17		xj		iii	xiiii		vi
	xj	g	*xij*	18	xix		xi		iii	xiiii	
	x	A	*xi*	19	viij	xix		xj		iii	xiiii
	ix	b	*x*	20		viij	xix		xi		iii
	viij	c	*ix*	21	xvj		viij	xix		xi	
	vij	d	*viij*	22	v	xvi		viij	xix		xi
	vj	e	*vij*	23		v	xvj		viii	xix	
	v	f	*vi*	24	xiii		v	xvj		viii	xix
	iiij	g	*v*	25	ij	xiij		v	xvi		viii
	iij	A	*iiij*	26		ii	xiij		v	xvi	
	ij	b	*iij*	27	x		ij	xiij		v	xvi
	j	c	*Prid.*	28		x		ii	xiii		v

DARIA AVREORVM NVMERORVM
rum expansæ respondentia.

FEBRVARIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Mensis	h	g	f	e	d	c	b	a
				tabulæ Epactarum expansæ.							
				AVREI NVMERI							
	xxi x	d	1		v	xvi		viii	xix		xi
	xxviii	e	2	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xxvii	f	3	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
25	xxvi	g	4		ii	xiii	xiii	v	xvi	xvi	viii
xxv	xxiiii	A	5	x	x	ii	ii	xiii	v	v	xvi
	xxiii	b	6	xviii		x		ii	xiii		v
	xxii	c	7	vii	xviii		x		ii	xiii	
	xxi	d	8		vii	xviii		x		ii	xiii
	xx	e	9	xv		vii	xviii		x		ii
	xix	f	10	iiii	xv		vii	xviii		x	
	xviii	g	11		iiii	xv		vii	xviii		x
	xvii	A	12	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	xvi	b	13	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xv	c	14		i	xii		iiii	xv		vii
	xiiii	d	15	ix		i	xii		iiii	xv	
	xiii	e	16		ix		i	xii		iiii	xv
	xii	f	17	xvii		ix		i	xii		iiii
	xi	g	18	vi	xvii		ix		i	xii	
	x	A	19		vi	xvii		ix		i	xii
	ix	b	20	xiiii		vi	xvii		ix		i
	viii	c	21	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	vii	d	22		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	vi	e	23	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	v	f	24		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	iiii	g	25	xix		xi		iii	xiiii		vi
	iii	A	26	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	ii	b	27		viii	xix		xi		iii	xiiii
	j	c	28	xvi		viii	xix		xi		iii

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

MARTIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	Literæ triginta linearum P	N	M	H	G	F	E
					AVREI NVMERI						
	*	d	*CAL.*	1	iii	xiiij		vi	xvii		ix
	xxix	c	*vi*	2		iij	xiiii		vi	xvii	
	xxviii	f	*v*	3	xj		iij	xiiij		vi	xvii
	xxvij	g	*iiij*	4		xj		iii	xiiii		vi
	xx vj	A	*iij*	5	xix		xi		iii	xiiii	
25	xxv	b	*Prid*	6	viij	xix		xj		iii	xiiii
	xxiiij	c	*NON.*	7		viij	xix		xi		iii
	xxiij	d	*viij*	8	xvj		viij	xix		xi	
	xxij	e	*vij*	9	v	xvi		viij	xix		xi
	xxj	f	*vi*	10		v	xvj		viii	xix	
	xx	g	*v*	11	xiii		v	xvj		viii	xix
	xix	A	*iiij*	12	ij	xiij		v	xvi		viii
	xviij	b	*iij*	13		ii	xiij		v	xvi	
	xvii	c	*Prid.*	14	x		ij	xiij		v	xvi
	xvj	d	*IDIB.*	15		x		ii	xiii		v
	xv	e	*xvij*	16	xviii		x		ii	xiii	
	xiiij	f	*xvi*	17	vij	xviij		x		ii	xiii
	xiij	g	*xv*	18		vij	xviij		x		ii
	xij	A	*xiiij*	19	xv		vij	xviij		x	
	xj	b	*xiij*	20	iiij	xv		vij	xviii		x
	x	c	*xij*	21		iiij	xv		vii	xviii	
	ix	d	*xi*	22	xij		iiij	xv		vii	xviii
	viij	e	*x*	23	j	xii		iiij	xv		vii
	vij	f	*ix*	24		j	xii		iiii	xv	
	vj	g	*viij*	25	ix		j	xii		iiii	xv
	v	A	*vij*	26		ix		i	xii		iiii
	iiij	b	*vi*	27	xvij		ix		j	xii	
	iij	c	*v*	28	vj	xvij		ix		i	xii
	ij	d	*iiij*	29		vi	xvij		ix		i
	j	e	*iij*	30	xiiij		vi	xvij		ix	
	*	f	*Prid.*	31	iii	xiiii		vi	xvii		ix

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expanſæ reſpondentia.

MARTIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Menſis	D	C	B	A	u	t	ſ	r
				tabulę Epactarum expanſæ. AVREI NVMERI							
	*	d	1		j	xii		iiii	xv		vii
	xxix	e	2	ix		i	xii		iiii	xv	
	xxviii	f	3		ix		i	xii		iiii	xv
	xxvii	g	4	xvii		ix		i	xii		iiii
	xxvi	A	5	vi	xvii		ix		i	xii	
25	xxv	b	6		vi	xvii		ix		i	xii
	xxiiii	c	7	xiiii		vi	xvii		ix		i
	xxiii	d	8	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	xxii	e	9		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xxi	f	10	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	xx	g	11		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xix	A	12	xix		xj		iii	xiiii		vi
	xviii	b	13	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	xvii	c	14		viii	xix		xi		iii	xiiii
	xvi	d	15	xvi		viii	xix		xi		iii
	xv	e	16	v	xvi		viii	xix		xi	
	xiiii	f	17		v	xvi		viii	xix		xi
	xiii	g	18	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xii	A	19	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xi	b	20		ii	xiii		v	xvi		viii
	x	c	21	x		ii	xiii		v	xvi	
	ix	d	22		x		ii	xiii		v	xvi
	viii	e	23	xviii		x		ii	xiii		v
	vii	f	24	vii	xviii		x		ii	xiii	
	vi	g	25		vii	xviii		x		ii	xiii
	v	A	26	xv		vii	xviii		x		ii
	iiii	b	27	iiii	xv		vii	xviii		x	
	iii	c	28		iiii	xv		vii	xviii		x
	ii	d	29	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	j	e	30	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	*	f	31		i	xii		iiii	xv		vii

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

MARTIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	Literæ triginta lin earum — AVREI NVMERI q	p	n	m	l	k	i
	*	d	*CAL.*	1	xviii		x		ii	xiii	
	xxix	e	*vi*	2	vii	xviii		x		ii	xiii
	xxviii	f	*v*	3		vii	xviii		x		ii
	xxvii	g	*iiij*	4	xv		vii	xviii		x	
	xxvi	A	*iij*	5	iiii	xv		vii	xviii		x
25	xxv	b	*Prid*	6		iiii	xv		vii	xviii	
	xxiiii	c	*NON.*	7	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xxiii	d	*viij*	8	j	xii		iiii	xv		vii
	xxii	e	*vij*	9		j	xii		iiii	xv	
	xxi	f	*vi*	10	ix		j	xii		iiii	xv
	xx	g	*v*	11		ix		j	xii		iiii
	xix	A	*iiij*	12	xvii		ix		j	xii	
	xviii	b	*iij*	13	vi	xvii		ix		j	xii
	xvii	c	*Prid.*	14		vi	xvii		ix		j
	xvi	d	*IDIB.*	15	xiiii		vi	xvii		ix	
	xv	e	*xvij*	16	iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xiiii	f	*xvi*	17		iii	xiiii		vi	xvii	
	xiii	g	*xv*	18	xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xii	A	*xiiij*	19		xi		iii	xiiii		vi
	xi	b	*xiij*	20	xix		xi		iii	xiiii	
	x	c	*xij*	21	viii	xix		xi		iii	xiiii
	ix	d	*xi*	22		viii	xix		xi		iii
	viii	e	*x*	23	xvi		viii	xix		xi	
	vii	f	*ix*	24	v	xvi		viii	xix		xi
	vi	g	*viii*	25		v	xvi		viii	xix	
	v	A	*vij*	26	xiii		v	xvi		viii	xix
	iiii	b	*vi*	27	ii	xiii		v	xvi		viii
	iii	c	*v*	28		ii	xiii		v	xvi	
	ii	d	*iiij*	29	x		ii	xiii		v	xvi
	i	e	*iij*	30		x		ii	xiii		v
	*	f	*Prid.*	31	xviii		x		ii	xiii	

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expansæ respondentia.

MARTIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Mensis	h	g	f	e	d	c	b	a
				tabulę Epactarum expansæ.							
				AVREI NVMERI							
	*	d	1	v	xvi		viii	xix		xi	
	xxix	e	2		v	xvi		viii	xix		xi
	xxviii	f	3	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xxvii	g	4	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xxvi	A	5		ii	xiii		v	xvi		viii
25	xxv	b	6	x		ii	xiii		v	xvi	
	xxiiii	c	7		x		ii	xiii		v	xvi
	xxiii	d	8	xviii		x		ii	xiii		v
	xxii	e	9	vii	xviii		x		ii	xiii	
	xxi	f	10		vii	xviii		x		ii	xiii
	xx	g	11	xv		vii	xviii		x		ii
	xix	A	12	iiii	xv		vii	xviii		x	
	xviii	b	13		iiii	xv		vii	xviii		x
	xvii	c	14	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	xvi	d	15	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xv	e	16		j	xii		iiii	xv		vii
	xiiii	f	17	ix		i	xii		iiii	xv	
	xiii	g	18		ix		i	xii		iiii	xv
	xii	A	19	xvii		ix		i	xii		iiii
	xi	b	20	vi	xvii		ix		i	xii	
	x	c	21		vi	xvii		ix		i	xii
	ix	d	22	xiiii		vi	xvii		ix		i
	viii	e	23	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	vii	f	24		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	vi	g	25	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	v	A	26		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	iiii	b	27	xix		xj		iii	xiiii		vi
	iii	c	28	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	ii	d	29		viii	xix		xi		iii	xiiii
	j	e	30	xvi		viii	xix		xi		iii
	*	f	31	v	xvi		viii	xix		xi	

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

APRILIS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	Literæ triginta linearum — AVREI NVMERI: P	N	M	H	G	F	E
	xxix	g	*CAL.*	1		iii	xiiii		vi	xvii	
	xxviii	A	*iiij*	2	xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xxvii	b	*iij*	3		xi		iii	xiiii		vi
25	xxvi	c	*Prid*	4	xix	xix	xi		iii	xiiii	xiiii
XXV	xxiiii	d	*NON*	5	viii	viii	xix	xi	xi	iii	iii
	xxiii	e	*viij*	6	xvi		viii	xix		xi	
	xxii	f	*vij*	7	v	xvi		viii	xix		xi
	xxi	g	*vi*	8		v	xvi		viii	xix	
	xx	A	*v*	9	xiii		v	xvi		viii	xix
	xix	b	*iiij*	10	ii	xiii		v	xvi		viii
	xviii	c	*iij*	11		ii	xiii		v	xvi	
	xvii	d	*Prid.*	12	x		ii	xiii		v	xvi
	xvi	e	*IDIB.*	13		x		ii	xiii		v
	xv	f	*xviij*	14	xviii		x		ii	xiii	
	xiiii	g	*xvij*	15	vii	xviii		x		ii	xiii
	xiii	A	*xvi*	16		vii	xv iii		x		ii
	xii	b	*xv*	17	xv		vii	xviii		x	
	xi	c	*xiiij*	18	iiii	xv		vii	xviii		x
	x	d	*xiij*	19		iiii	xv		vii	xviii	
	ix	e	*xij*	20	xii		iiii	xv		vii	xviii
	viii	f	*xi*	21	j	xii		iiii	xv		vii
	vii	g	*x*	22		j	xii		iiii	xv	
	vi	A	*ix*	23	ix		j	xii		iiii	xv
	v	b	*viij*	24		ix		j	xii		iiii
	iiii	c	*vij*	25	xvii		ix		j	xii	
	iii	d	*vi*	26	vi	xvii		ix		j	xii
	ii	e	*v*	27		vi	xvii		ix		j
	i	f	*iiij*	28	xiiii		vi	xvii		ix	
	*	g	*iij*	29	iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xxix	A	*Prid.*	30		iii	xiiii		vi	xvii	

DARIA AVREORVM NVMERORVM
rum expanſæ reſpondentia.

APRILIS.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Mensis	D	C	B	A	u	t	ſ	r
				tabulæ Epactarum expanſæ.							
				AVREI NVMERI							
	xxix	g	1	ix		i	xii		iiii	xv	
	xxviii	A	2		ix		i	xii		iiii	xv
	xxvii	b	3	xvii		ix		i	xii		iiii
25	xxvi	c	4	vi	xvii	xvii	ix		i	xii	xii
xxv	xxiiii	d	5	xiiii	vi	vi	xvii	ix	ix	i	i
	xxiii	e	6	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	xxii	f	7		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xxi	g	8	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	xx	A	9		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xix	b	10	xix		xi		iii	xiiii		vi
	xviii	c	11	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	xvii	d	12		viii	xix		xi		iii	xiiii
	xvi	e	13	xvi		viii	xix		xi		iii
	xv	f	14	v	xvi		viii	xix		xi	
	xiiii	g	15		v	xvi		viii	xix		xi
	xiii	A	16	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xii	b	17	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xi	c	18		ii	xiii		v	xvi		viii
	x	d	19	x		ii	xiii		v	xvi	
	ix	e	20		x		ii	xiii		v	xvi
	viii	f	21	xviii		x		ii	xiii		v
	vii	g	22	vii	xviii		x		ii	xiii	
	vi	A	23		vii	xviii		x		ii	xiii
	v	b	24	xv		vii	xviii		x		ii
	iiii	c	25	iiii	xv		vii	xviii		x	
	iii	d	26		iiii	xv		vii	xviii		x
	ii	e	27	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	j	f	28	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	*	g	29		i	xii		iiii	xv		vii
	xxix	A	30	ix		i	xii		iiii	xv	

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

APRILIS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	q	p	n	m	l	k	i
					AVREI NVMERI						
	xxix	g	*CAL.*	1	vij	xviij		x		ii	xiii
	xxviii	A	*iiij*	2		vij	xviij		x		ii
	xxvij	b	*iij*	3	xv		vij	xviij		x	
25	xxvj	c	*Prid*	4	iiij	xv	xv	vij	xviii	xviii	x
xxv	xxiiij	d	*NON*	5	xij	iiij	iiij	xv	vii	vii	xviii
	xxiij	e	*viij*	6	j	xii		iiij	xv		vii
	xxij	f	*vij*	7		j	xii		iiii	xv	
	xxj	g	*vi*	8	ix		j	xii		iiii	xv
	xx	A	*v*	9		ix		i	xii		iiii
	xix	b	*iiij*	10	xvij		ix		j	xii	
	xviij	c	*iij*	11	vj	xvij		ix		i	xii
	xvii	d	*Prid.*	12		vi	xvij		ix		i
	xvj	e	*IDIB.*	13	xiiij		vi	xvij		ix	
	xv	f	*xviij*	14	iii	xiiij		vi	xvii		ix
	xiiij	g	*xvij*	15		iij	xiiii		vi	xvii	
	xiij	A	*xvi*	16	xj		iij	xiiij		vi	xvii
	xij	b	*xv*	17		xj		iii	xiiii		vi
	xj	c	*xiiij*	18	xix		xi		iii	xiiii	
	x	d	*xiij*	19	viij	xix		xj		iii	xiiii
	ix	e	*xij*	20		viij	xix		xi		iii
	viij	f	*xi*	21	xvj		viij	xix		xi	
	vij	g	*x*	22	v	xvi		viij	xix		xi
	vj	A	*ix*	23		v	xvj		viii	xix	
	v	b	*viij*	24	xiii		v	xvj		viii	xix
	iiij	c	*vij*	25	ij	xiij		v	xvi		viii
	iij	d	*vi*	26		ii	xiij		v	xvi	
	ij	e	*v*	27	x		ij	xiij		v	x i
	j	f	*iiij*	28		x		ii	xiii		v
	*	g	*iij*	29	xviii		x		ii	xiii	
	xxix	A	*Prid*	30	vii	xviii		x		ii	xiii

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expansæ respondentia.

APRILIS.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Mensis	tabulæ Epactarum expansæ.							
				h	g	f	e	d	c	b	a
				AVREI NVMERI							
	xxix	g	1		v	xvi		viii	xix		xi
	xxviii	A	2	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xxvii	b	3	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
25	xxvi	c	4		ii	xiii	xiii	v	xvi	xvi	viii
xxv	xxiiii	d	5	x	x	ii	ii	xiii	v	v	xvi
	xxiii	e	6	xviii		x		ii	xiii		v
	xxii	f	7	vii	xviii		x		ii	xiii	
	xxi	g	8		vii	xviii		x		ii	xiii
	xx	A	9	xv		vii	xviii		x		ii
	xix	b	10	iiii	xv		vii	xviii		x	
	xviii	c	11		iiii	xv		vii	xviii		x
	xvii	d	12	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	xvi	e	13	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xv	f	14		i	xii		iiii	xv		vii
	xiiii	g	15	ix		i	xii		iiii	xv	
	xiii	A	16		ix		i	xii		iiii	xv
	xii	b	17	xvii		ix		i	xii		iiii
	xi	c	18	vi	xvii		ix		i	xii	
	x	d	19		vi	xvii		ix		i	xii
	ix	e	20	xiiii		vi	xvii		ix		i
	viii	f	21	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	vii	g	22		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	vi	A	23	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	v	b	24		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	iiii	c	25	xix		xi		iii	xiiii		vi
	iii	d	26	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	ii	e	27		viii	xix		xi		iii	xiiii
	j	f	28	xvi		viii	xix		xi		iii
	*	g	29	v	xvi		viii	xix		xi	
	xxix	A	30		v	xvi		viii	xix		xi

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

MAIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	Literæ triginta linearum / AVREI NVMERI: P	N	M	H	G	F	E
	xxviii	b	*CAL.*	1	xj		iij	xiiij		vi	xvii
	xxvij	c	*vi*	2		xj		iii	xiiii		vi
	xxvj	d	*v*	3	xix		xi		iii	xiiii	
25	xxv	e	*iiij*	4	viij	xix		x j		iii	xiiii
	xxiiij	f	*iij*	5		viij	xix		xi		iii
	xxiij	g	*Prid.*	6	xvj		viij	xix		xi	
	xxij	A	*NON.*	7	v	xvi		viij	xix		xi
	xxj	b	*viij*	8		v	xvj		viii	xix	
	xx	c	*vij*	9	xi ii		v	xvj		viii	xix
	xix	d	*vi*	10	ij	xiij		v	xvi		viii
	xviij	e	*v*	11		ii	xiij		v	xvi	
	xvii	f	*iiij*	12	x		ij	xiij		v	xvi
	xvj	g	*iij*	13		x		ii	xiii		v
	xv	A	*Prid.*	14	xviii		x		ii	xiii	
	xiiij	b	*IDIB.*	15	vii	xviij		x		ii	xiii
	xiij	c	*xvij*	16		vij	xviij		x		ii
	xij	d	*xvi*	17	xv		vij	xviij		x	
	xj	e	*xv*	18	iiij	xv		vij	xviii		x
	x	f	*xiiij*	19		iiij	xv		vii	xviii	
	ix	g	*xiij*	20	xij		iiij	xv		vii	xviii
	viij	A	*xij*	21	j	xii		iiij	xv		vii
	vij	b	*xi*	22		i	xii		iiii	xv	
	vj	c	*x*	23	ix		j	xii		iiii	xv
	v	d	*ix*	24		ix		i	xii		iiii
	iiij	e	*viij*	25	xvij		ix		j	xii	
	iij	f	*vij*	26	vj	xvij		ix		i	xii
	ij	g	*vi*	27		vi	xvij		ix		i
	j	A	*v*	28	xiiij		vi	xvij		ix	
	*	b	*iiij*	29	iii	xiiij		vi	xvii		ix
	xxix	c	*iij*	30		iij	xiiii		vi	xvii	
	xxviii	d	*Prid.*	31	xj		iii	xiiii		vi	xvii

DARIA AVREORVM NVMERORVM
rum expanſæ reſpondentia.

MAIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Menſis	tabulę Epactarum expanſæ. D	C	B	A	u	t	ſ	r
				AVREI NVMERI							
	xxviii	b	1		ix		i	xii		iiii	xv
	xxvii	c	2	xvii		ix		i	xii		iiii
	xxvi	d	3	vi	xvii		ix		i	xii	
25	xxv	e	4		vi	xvii		ix		i	xii
	xxiiii	f	5	xiiii		vi	xvii		ix		i
	xxiii	g	6	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	xxii	A	7		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xxi	b	8	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	xx	c	9		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xix	d	10	xix		xj		iii	xiiii		vi
	xviii	e	11	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	xvii	f	12		viii	xix		xi		iii	xiiii
	xvi	g	13	xvi		viii	xix		xi		iii
	xv	A	14	v	xvi		viii	xix		xi	
	xiiii	b	15		v	xvi		viii	xix		xi
	xiii	c	16	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xii	d	17	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xi	e	18		ii	xiii		v	xvi		viii
	x	f	19	x		ii	xiii		v	xvi	
	ix	g	20		x		ii	xiii		v	xvi
	viii	A	21	xviii		x		ii	xiii		v
	vii	b	22	vii	xviii		x		ii	xiii	
	vi	c	23		vii	xviii		x		ii	xiii
	v	d	24	xv		vii	xviii		x		ii
	iiii	e	25	iiii	xv		vii	xviii		x	
	iii	f	26		iiii	xv		vii	xviii		x
	ii	g	27	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	j	A	28	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	*	b	29		j	xii		iiii	xv		vii
	xxix	c	30	ix		i	xii		iiii	xv	
	xxviii	d	31		ix		i	xii		iiii	xv

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

MAIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	Literæ triginta linearum						
					q	p	n	m	l	k	i
					AVREI NVMERI						
	xxviii	b	CAL.	1		vii	xviii		x		ii
	xxvii	c	vi	2	xv		vii	xviii		x	
	xxvi	d	v	3	iiii	xv		vii	xviii		x
25	xxv	e	iiij	4		iiii	xv		vii	xviii	
	xxiiii	f	iij	5	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xxiii	g	Prid.	6	j	xii		iiij	xv		vii
	xxii	A	NON.	7		j	xii		iiii	xv	
	xxi	b	viij	8	ix		j	xii		iiii	xv
	xx	c	vij	9		ix		i	xii		iiii
	xix	d	vi	10	xvii		ix		j	xii	
	xviii	e	v	11	vi	xvii		ix		j	xii
	xvii	f	iiij	12		vi	xvii		ix		j
	xvi	g	iij	13	xiiii		vi	xvii		ix	
	xv	A	Prid.	14	iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xiiii	b	IDIB.	15		iii	xiiii		vi	xvii	
	xiii	c	xvij	16	xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xii	d	xvi	17		xi		iii	xiiii		vi
	xi	e	xv	18	xix		xi		iii	xiiii	
	x	f	xiiij	19	viii	xix		xi		iii	xiiii
	ix	g	xiij	20		viii	xix		xi		iii
	viii	A	xij	21	xvi		viii	xix		xi	
	vii	b	xi	22	v	xvi		viii	xix		xi
	vi	c	x	23		v	xvi		viii	xix	
	v	d	ix	24	xiii		v	xvi		viii	xix
	iiii	e	viii	25	ii	xiii		v	xvi		viii
	iii	f	vij	26		ii	xiii		v	xvi	
	ii	g	vi	27	x		ii	xiii		v	xvi
	i	A	v	28		x		ii	xiii		v
	*	b	iiij	29	xviii		x		ii	xiii	
	xxix	c	iij	30	vii	xviii		x		ii	xiii
	xxviii	d	Prid.	31		vii	xviii		x		ii

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expansæ respondentia.

MAIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Mensis	tabulę Epactarum expansæ							
				h	g	f	e	d	c	b	a
				AVREI NVMERI							
	xxviii	b	1	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xxvii	c	2	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xxvi	d	3		ii	xiii		v	xvi		viii
25	xxv	e	4	x		ii	xiii		v	xvi	
	xxiiii	f	5		x		ii	xiii		v	xvi
	xxiii	g	6	xviii		x		ii	xiii		v
	xxii	A	7	vii	xviii		x		ii	xiii	
	xxi	b	8		vii	xviii		x		ii	xiii
	xx	c	9	xv		vii	xviii		x		ii
	xix	d	10	iiii	xv		vii	xviii		x	
	xviii	e	11		iiii	xv		vii	xviii		x
	xvii	f	12	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	xvi	g	13	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xv	A	14		j	xii		iiii	xv		vii
	xiiii	b	15	ix		i	xii		iiii	xv	
	xiii	c	16		ix		i	xii		iiii	xv
	xii	d	17	xvii		ix		i	xii		iiii
	xi	e	18	vi	xvii		ix		i	xii	
	x	f	19		vi	xvii		ix		i	xii
	ix	g	20	xiiii		vi	xvii		ix		i
	viii	A	21	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	vii	b	22		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	vi	c	23	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	v	d	24		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	iiii	e	25	xix		xj		iii	xiiii		vi
	iii	f	26	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	ii	g	27		viii	xix		xi		iii	xiiii
	j	A	28	xvi		viii	xix		xi		iii
	*	b	29	v	xvi		viii	xix		xi	
	xxix	c	30		v	xvi		viii	xix		xi
	xxviii	d	31	xiii		v	xvi		viii	xix	

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

IVNIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	Literæ triginta linearum — AVREI NVMERI: P	N	M	H	G	F	E
	xxvii	e	*CAL.*	1		xi		iii	xiiii		vi
25	xxvi	f	*iiij*	2	xix	xix	xi		iii	xiiii	xiiii
xxv	xxiiii	g	*iij*	3	viii	viii	xix	xi	xi	iii	iii
	xxiii	A	*Prid*	4	xvi		viii	xix		xi	
	xxii	b	*NON.*	5	v	xvi		viii	xix		xi
	xxi	c	*viij*	6		v	xvi		viii	xix	
	xx	d	*vij*	7	xiii		v	xvi		viii	xix
	xix	e	*vi*	8	ii	xiii		v	xvi		viii
	xviii	f	*v*	9		ii	xiii		v	xvi	
	xvii	g	*iiij*	10	x		ii	xiii		v	xvi
	xvi	A	*iij*	11		x		ii	xiii		v
	xv	b	*Prid.*	12	xviii		x		ii	xiii	
	xiiii	c	*IDIB.*	13	vii	xviii		x		ii	xiii
	xiii	d	*xviij*	14		vii	xviii		x		ii
	xii	e	*xvij*	15	xv		vii	xviii		x	
	xi	f	*xvi*	16	iiii	xv		vii	xviii		x
	x	g	*xv*	17		iiii	xv		vii	xviii	
	ix	A	*xiiij*	18	xii		iiii	xv		vii	xviii
	viii	b	*xiij*	19	j	xii		iiij	xv		vii
	vii	c	*xij*	20		j	xii		iiii	xv	
	vi	d	*xi*	21	ix		j	xii		iiii	xv
	v	e	*x*	22		ix		i	xii		iiii
	iiii	f	*ix*	23	xvii		ix		j	xii	
	iii	g	*viij*	24	vi	xvii		ix		j	xii
	ii	A	*vij*	25		vi	xvii		ix		j
	i	b	*vi*	26	xiiii		vi	xvii		ix	
	*	c	*v*	27	iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xxix	d	*iiij*	28		iii	xiiii		vi	xvii	
	xxviii	e	*iij*	29	xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xxvii	f	*Prid.*	30		xi		iii	xiiii		

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expansæ respondentia.

IVNIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Mensis	D	C	B	A	u	t	ſ	r
				AVREI NVMERI							
	xxvii	e	1	xvii		ix		i	xii		iiii
25	xxvi	f	2	vi	xvii	xvii	ix		i	xii	xii
xxv	xxiiii	g	3	xiiii	vi	vi	xvii	ix	ix	i	i
	xxiii	A	4	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	xxii	b	5		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xxi	c	6	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	xx	d	7		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xix	e	8	xix		xi		iii	xiiii		vi
	xviii	f	9	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	xvii	g	10		viii	xix		xi		iii	xiiii
	xvi	A	11	xvi		viii	xix		xi		iii
	xv	b	12	v	xvi		viii	xix		xi	
	xiiii	c	13		v	xvi		viii	xix		xi
	xiii	d	14	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xii	e	15	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xi	f	16		ii	xiii		v	xvi		viii
	x	g	17	x		ii	xiii		v	xvi	
	ix	A	18		x		ii	xiii		v	xvi
	viii	b	19	xviii		x		ii	xiii		v
	vii	c	20	vii	xviii		x		ii	xiii	
	vi	d	21		vii	xviii		x		ii	xiii
	v	e	22	xv		vii	xviii		x		ii
	iiii	f	23	iiii	xv		vii	xviii		x	
	iii	g	24		iiii	xv		vii	xviii		x
	ii	A	25	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	j	b	26	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	*	c	27		i	xii		iiii	xv		vii
	xxix	d	28	ix		i	xii		iiii	xv	
	xxviii	e	29		ix		i	xii		iiii	xv
	xxvii	f	30	xvii		ix		i	xii		iiii

Z

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-
IVNIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	Literæ triginta linearum						
					q	p	n	m	l	k	i
					AVREI NVMERI						
	xxvij	c	*CAL.*	1	xv		vij	xviij		x	
25	xxvj	f	*iiij*	2	iiij	xv	xv	vij	xviii	xviii	x
xxv	xxiiij	g	*iij*	3	xij	iiij	iiij	xv	vii	vii	xviii
	xxiij	A	*Prid.*	4	j	xii		iiij	xv		vii
	xxij	b	*NON.*	5		j	xii		iiii	xv	
	xxj	c	*viij*	6	ix		j	xii		iiii	xv
	xx	d	*vij*	7		ix		i	xii		iiii
	xix	e	*vi*	8	xvij		ix		j	xii	
	xviij	f	*v*	9	vj	xvij		ix		i	xii
	xvii	g	*iiij*	10		vi	xvij		ix		i
	xvj	A	*iij*	11	xiiij		vi	xvij		ix	
	xv	b	*Prid*	12	iii	xiiij		vi	xvii		ix
	xiiij	c	*IDIB.*	13		iij	xiiii		vi	xvii	
	xiij	d	*xv iij*	14	xj		iij	xiiij		vi	xvii
	xij	e	*xvij*	15		xj		iii	xiiii		vi
	xj	f	*xvi*	16	xix		xi		iii	xiiii	
	x	g	*xv*	17	viij	xix		xj		iii	xiiii
	ix	A	*xiiij*	18		viij	xix		xi		iii
	viij	b	*xiij*	19	xvj		viij	xix		xi	
	vij	c	*xij*	20	v	xvi		viij	xix		xi
	vj	d	*xi*	21		v	xvj		viii	xix	
	v	e	*x*	22	xiii		v	xvj		viii	xix
	iiij	f	*ix*	23	ij	xiij		v	xvi		viii
	iij	g	*viii*	24		ii	xiij		v	xvi	
	ij	A	*vij*	25	x		ij	xiij		v	xvi
	j	b	*vi*	26		x		ii	xiii		v
	*	c	*v*	27	xviii		x		ii	xiii	
	xxix	d	*iiij*	28	vii	xviij		x		ii	xiii
	xxviii	e	*iij*	29		vij	xviij		x		ii
	xxvii	f	*Prid.*	30	xv		vii	xviii		x	

DARIA AVREORVM NVMERORVM -rum expanſæ reſpondentia.

IVNIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Menſis	h	g	f	e	d	c	b	a
				tabulæ Epactarum expanſæ.							
				AVREI NVMERI							
	xxvii	e	1	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
25	xxvi	f	2		ii	xiii	xiii	v	xvi	xvi	viii
xxv	xxiiii	g	3	x	x	ii	ii	xiii	v	v	xvi
	xxiii	A	4	xviii		x		ii	xiii		v
	xxii	b	5	vii	xviii		x		ii	xiii	
	xxi	c	6		vii	xviii		x		ii	xiii
	xx	d	7	xv		vii	xviii		x		ii
	xix	e	8	iiii	xv		vii	xviii		x	
	xviii	f	9		iiii	xv		vii	xviii		x
	xvii	g	10	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	xvi	A	11	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xv	b	12		i	xii		iiii	xv		vii
	xiiii	c	13	ix		i	xii		iiii	xv	
	xiii	d	14		ix		i	xii		iiii	xv
	xii	e	15	xvii		ix		i	xii		iiii
	xi	f	16	vi	xvii		ix		i	xii	
	x	g	17		vi	xvii		ix		i	xii
	ix	A	18	xiiii		vi	xvii		ix		i
	viii	b	19	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	vii	c	20		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	vi	d	21	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	v	e	22		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	iiii	f	23	xix		xi		iii	xiiii		vi
	iii	g	24	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	ii	A	25		viii	xix		xi		iii	xiiii
	j	b	26	xvi		viii	xix		xi		iii
	*	c	27	v	xvi		viii	xix		xi	
	xxix	d	28		v	xvi		viii	xix		xi
	xxviii	e	29	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xxvii	f	30	ii	xiii		v	xvi		viii	xix

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

IVLIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	Literæ triginta linearum / AVREI NVMERI P	N	M	G	G	F	E
	xxvj	g	CAL.	1	xix		xi		iii	xiiii	
25	xxv	A	vi	2	viij	xix		xj		iii	xiiii
	xxiiij	b	v	3		viij	xix		xi		iii
	xxiij	c	iiij	4	xvj		viij	xix		xi	
	xxij	d	iij	5	v	xvi		viij	xix		xi
	xxj	c	Prid.	6		v	xvj		viii	xix	
	xx	f	NON.	7	xiii		v	xvj		viii	xix
	xix	g	viij	8	ij	xiij		v	xvi		viii
	xviij	A	vij	9		ii	xiij		v	xvi	
	xvii	b	vi	10	x		ij	xiij		v	xvi
	xvj	c	v	11		x		ii	xiii		v
	xv	d	iiij	12	xviii		x		ii	xiii	
	xiiij	c	iij	13	vii	xviij		x		ii	xii
	xiij	f	Prid.	14		vij	xviij		x		ii
	xij	g	IDIB.	15	xv		vij	xviij		x	
	xj	A	xvij	16	iiij	xv		vij	xviii		x
	x	b	xvi	17		iiij	xv		vii	xviii	
	ix	c	xv	18	xij		iiij	xv		vii	xviii
	viij	d	xiiij	19	j	xii		iiij	xv		vii
	vij	c	xiij	20		j	xii		iiii	xv	
	vj	f	xij	21	ix		j	xii		iiii	xv
	v	g	xi	22		ix		i	xii		iiii
	iiij	A	x	23	xvij		ix		j	xii	
	iij	b	ix	24	vj	xvij		ix		i	xii
	ij	c	viij	25		vi	xvij		ix		i
	j	d	vij	26	xiiij		vi	xvij		ix	
	*	c	vi	27	iii	xiiij		vi	xvii		ix
	xxix	f	v	28		iij	xiiii		vi	xvii	
	xxviii	g	iiij	29	xj		iij	xiiij		vi	xvii
	xxvii	A	iij	30		xj		iii	xiiii		vi
25	xxvj	b	Prid.	31	xix	xix	xi		iij	xiiii	xiiii

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expanſæ reſpondentia.

IVLIVS.

tabulę Epactarum expanſæ.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Menſis.	D	C	B	A	u	t	ſ	r
				AVREI NVMERI							
	xxvi	g	1	vi	xvii		ix		i	xii	
25	xxv	A	2		vi	xvii		ix		i	xii
	xxiiii	b	3	xiiii		vi	xvii		ix		i
	xxiii	c	4	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	xxii	d	5		iij	xiiii		vi	xvii		ix
	xxi	c	6	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	xx	f	7		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xix	g	8	xix		xj		iii	xiiii		vi
	xviii	A	9	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	xvii	b	10		viii	xix		xi		iii	xiiii
	xvi	c	11	xvi		viii	xix		xi		iii
	xv	d	12	v	xvi		viii	xix		xi	
	xiiii	c	13		v	xvi		viii	xix		xi
	xiii	f	14	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xii	g	15	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xi	A	16		ii	xiii		v	xvi		viii
	x	b	17	x		ii	xiii		v	xvi	
	ix	c	18		x		ii	xiii		v	xvi
	viii	d	19	xviii		x		ii	xiii		v
	vii	e	20	vii	xviii		x		ii	xiii	
	vi	f	21		vii	xviii		x		ii	xiii
	v	g	22	xv		vii	xviii		x		ii
	iiii	A	23	iiii	xv		vii	xviii		x	
	iii	b	24		iiii	xv		vii	xviii		x
	ii	c	25	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	j	d	26	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	*	e	27		j	xii		iiii	xv		vii
	xxix	f	28	ix		i	xii		iiii	xv	
	xxviii	g	29		ix		i	xii		iiii	xv
	xxvii	A	30	xvii		ix		i	xii		iiii
25	xxvi	b	31	vi	xvii	xvii	ix		i	xii	xii

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

IVLIVS.

	Epactæ	Lit. Dnic.		Dies Mensis	q	p	n	m	l	k	i
					Literæ triginta linearum						
					AVREI NVMERI						
	xxvi	g	*CAL.*	1	iiii	xv		vii	xviii		x
25	xxv	A	*vi*	2		iiii	xv		vii	xviii	
	xxiiii	b	*v*	3	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xxiii	c	*iiij*	4	j	xii		iiij	xv		vii
	xxii	d	*ij*	5		j	xii		iiii	xv	
	xxi	e	*Prid*	6	ix		j	xii		iiii	xv
	xx	f	*NON*	7		ix		i	xii		iiii
	xix	g	*viij*	8	xvii		ix		j	xii	
	xviii	A	*vij*	9	vi	xvii		ix		j	xii
	xvii	b	*vi*	10		vi	xvii		ix		j
	xvi	c	*v*	11	xiiii		vi	xvii		ix	
	xv	d	*iiij*	12	iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xiiii	e	*iij*	13		iii	xiiii		vi	xvii	
	xiii	f	*Prid*	14	xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xii	g	*IDIB.*	15		xi		iii	xiiii		vi
	xi	A	*xvij*	16	xix		xi		iii	xiiii	
	x	b	*xvi*	17	viii	xix		xi		iii	xiiii
	ix	c	*xv*	18		viii	xix		xi		iii
	viii	d	*xiiij*	19	xvi		viii	xix		xi	
	vii	e	*xiij*	20	v	xvi		viii	xix		xi
	vi	f	*xij*	21		v	xvi		viii	xix	
	v	g	*xi*	22	xiii		v	xvi		viii	xix
	iiii	A	*x*	23	ii	xiii		v	xvi		viii
	iii	b	*ix*	24		ii	xiii		v	xvi	
	ii	c	*viii*	25	x		ii	xiii		v	xvi
	i	d	*vij*	26		x		ii	xiii		v
	*	e	*vi*	27	xviii		x		ii	xiii	
	xxix	f	*v*	28	vii	xviii		x		ii	xiii
	xxviii	g	*iiij*	29		vii	xviii		x		ii
	xxvii	A	*iij*	30	xv		vii	xviii		x	
25	xxvi	b	*Prid.*	31	iiii	xv	xv	vii	xviii	xviii	x

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expanſæ reſpondentia.

IVLIVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Menſis	tabulę Epactarum expanſæ. h	g	f	e	d	c	b	a
				AVREI NVMERI							
	xxvi	g	1		ii	xiii		v	xvi		viii
25	xxv	A	2	x		ii	xiii		v	xvi	
	xxiiii	b	3		x		ii	xiii		v	xvi
	xxiii	c	4	xviii		x		ii	xiii		v
	xxii	d	5	vii	xviij		x		ii	xiii	
	xxi	e	6		vii	xviii		x		ii	xiii
	xx	f	7	xv		vii	xviii		x		ii
	xix	g	8	iiii	xv		vii	xviii		x	
	xviii	A	9		iiii	xv		vii	xviii		x
	xvii	b	10	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	xvi	c	11	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xv	d	12		j	xii		iiii	xv		vii
	xiiii	e	13	ix		i	xii		iiii	xv	
	xiii	f	14		ix		i	xii		iiii	xv
	xii	g	15	xvii		ix		i	xii		iiii
	xi	A	16	vi	xvii		ix		i	xii	
	x	b	17		vi	xvii		ix		i	xii
	ix	c	18	xiiii		vi	xvii		ix		i
	viii	d	19	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	vii	e	20		iij	xiiii		vi	xvii		ix
	vi	f	21	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	v	g	22		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	iiii	A	23	xix		xj		iii	xiiii		vi
	iii	b	24	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	ii	c	25		viii	xix		xi		iii	xiiii
	j	d	26	xvi		viii	xix		xi		iii
	*	e	27	v	xvi		viii	xix		xi	
	xxix	f	28		v	xvi		viii	xix		xi
	xxviii	g	29	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xxvii	A	30	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
25	xxvi	b	31		ii	xiii	xiii	v	xvi	xvi	viii

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

AVGVSTVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	Literæ triginta linearum P	N	M	H	G	F	E
					AVREI NVMERI						
xxv	xxiiii	c	*CAL.*	1	viii	viii	xix	xi	xi	iii	iii
	xxiii	d	*iiij*	2	xvi		viii	xix		xi	
	xxii	e	*iij*	3	v	xvi		viii	xix		xi
	xxi	f	*Prid*	4		v	xvi		viii	xix	
	xx	g	*NON.*	5	xiii		v	xvi		viii	xix
	xix	A	*viij*	6	ii	xiii		v	xvi		viii
	xviii	b	*vij*	7		ii	xiii		v	xvi	
	xvii	c	*vi*	8	x		ii	xiii		v	xvi
	xvi	d	*v*	9		x		ii	xiii		v
	xv	e	*iiij*	10	xviii		x		ii	xiii	
	xiiii	f	*iij*	11	vii	xviii		x		ii	xiii
	xiii	g	*Prid.*	12		vii	xviii		x		ii
	xii	A	*IDIB.*	13	xv		vii	xviii		x	
	xi	b	*xix*	14	iiii	xv		vii	xviii		x
	x	c	*xviij*	15		iiii	xv		vii	xviii	
	ix	d	*xvij*	16	xii		iiii	xv		vii	xviii
	viii	e	*xvi*	17	j	xii		iiij	xv		vii
	vii	f	*xv*	18		j	xii		iiii	xv	
	vi	g	*xiiij*	19	ix		j	xii		iiii	xv
	v	A	*xiij*	20		ix		i	xii		iiii
	iiii	b	*xij*	21	xvii		ix		j	xii	
	iii	c	*xi*	22	vi	xvii		ix		j	xii
	ii	d	*x*	23		vi	xvii		ix		j
	i	e	*ix*	24	xiiii		vi	xvii		ix	
	*	f	*viij*	25	iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xxix	g	*vij*	26		iii	xiiii		vi	xvii	
	xxviii	A	*vi*	27	xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xxvii	b	*v*	28		xi		iii	xiiii		vi
	xxvi	c	*iiij*	29	xix		xi		iii	xiiii	
25	xxv	d	*iij*	30	viii	xix		xi		iii	xiiii
	xxiiii	e	*Prid.*	31		viii	xix		xi		iii

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expansæ respondentia.

AVGVSTVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Mensis	D	C	B	A	u	t	ſ	r
				AVREI NVMERI (tabulæ Epactarum expansæ)							
xxv	xxiiii	c	1	xiiii	vi	vi	xvii	ix	ix	i	i
	xxiii	d	2	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	xxii	e	3		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xxi	f	4	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	xx	g	5		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xix	A	6	xix		xi		iii	xiiii		vi
	xviii	b	7	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	xvii	c	8		viii	xix		xi		iii	xiiii
	xvi	d	9	xvi		viii	xix		xi		iii
	xv	e	10	v	xvi		viii	xix		xi	
	xiiii	f	11		v	xvi		viii	xix		xi
	xiii	g	12	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xii	A	13	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xi	b	14		ii	xiii		v	xvi		viii
	x	c	15	x		ii	xiii		v	xvi	
	ix	d	16		x		ii	xiii		v	xvi
	viii	e	17	xviii		x		ii	xiii		v
	vii	f	18	vii	xviii		x		ii	xiii	
	vi	g	19		vii	xviii		x		ii	xiii
	v	A	20	xv		vii	xviii		x		ii
	iiii	b	21	iiii	xv		vii	xviii		x	
	iii	c	22		iiii	xv		vii	xviii		x
	ii	d	23	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	j	e	24	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	*	f	25		i	xii		iiii	xv		vii
	xxix	g	26	ix		i	xii		iiii	xv	
	xxviii	A	27		ix		i	xii		iiii	xv
	xxvii	b	28	xvii		ix		i	xii		iiii
	xxvi	c	29	vi	xvii		ix		i	xii	
25	xxv	d	30		vi	xvii		ix		i	xii
	xxiiii	e	31	xiiii		vi	xvii		ix		i

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

AVGVSTVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	Literæ triginta linearum						
					q	p	n	m	l	k	i
					AVREI			*NVMERI*			
xxv	xxiiij	c	*CAL.*	1	xij	iiij	iiij	xv	vii	vii	xviii
	xxiij	d	*iiij*	2	j	xii		iiij	xv		vii
	xxij	e	*iij*	3		j	xii		iiii	xv	
	xxj	f	*Prid.*	4	ix		j	xii		iiii	xv
	xx	g	*NON.*	5		ix		i	xii		iiii
	xix	A	*viij*	6	xvij		ix		j	xii	
	xviij	b	*vij*	7	vj	xvij		ix		i	xii
	xvii	c	*vi*	8		vi	xvij		ix		i
	xvj	d	*v*	9	xiiij		vi	xvij		ix	
	xv	e	*iiij*	10	iii	xiiij		vi	xvii		ix
	xiiij	f	*iij*	11		iij	xiiii		vi	xvii	
	xiij	g	*Prid.*	12	xj		iij	xiiij		vi	xvii
	xij	A	*IDIB.*	13		xj		iii	xiiii		vi
	xj	b	*xix*	14	xix		xi		iii	xiiii	
	x	c	*xviij*	15	viij	xix		xj		iii	xiiii
	ix	d	*xvij*	16		viij	xix		xi		iii
	viij	e	*xvi*	17	xvj		viij	xix		xi	
	vij	f	*xv*	18	v	xvi		viij	xix		xi
	vj	g	*xiiij*	19		v	xvj		viii	xix	
	v	A	*xiij*	20	xiii		v	xvj		viii	xix
	iiij	b	*xij*	21	ij	xiij		v	xvi		viii
	iij	c	*xi*	22		ii	xiij		v	xvi	
	ij	d	*x*	23	x		ij	xiij		v	xvi
	j	e	*ix*	24		x		ii	xiii		v
	*	f	*viij*	25	xviii		x		ii	xiii	
	xxix	g	*vij*	26	vii	xviij		x		ii	xiii
	xxviii	A	*vi*	27		vij	xviij		x		ii
	xxvii	b	*v*	28	xv		vij	xviij		x	
	xxvj	c	*iiij*	29	iiij	xv		vij	xviii		x
25	xxv	d	*iij*	30		iiii	xv		vii	xviii	
	xxiiii	e	*Prid.*	31	xii		iiii	xv		vii	xviii

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expansæ respondentia.

AVGVSTVS.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Mensis	h	g	f	e	d	c	b	a
				AVREI NVMERI							
xxv	xxiiii	c	1	x	x	ii	ii	xiii	v	v	xvi
	xxiii	d	2	xviii		x		ii	xiii		v
	xxii	e	3	vii	xviii		x		ii	xiii	
	xxi	f	4		vii	xviii		x		ii	xiii
	xx	g	5	xv		vii	xviii		x		ii
	xix	A	6	iiii	xv		vii	xviii		x	
	xviii	b	7		iiii	xv		vii	xviii		x
	xvii	c	8	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	x vi	d	9	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xv	e	10		i	xii		iiii	xv		vii
	xiiii	f	11	ix		i	xii		iiii	xv	
	xiii	g	12		ix		i	xii		iiii	xv
	xii	A	13	xvii		ix		i	xii		iiii
	xi	b	14	vi	xvii		ix		i	xii	
	x	c	15		vi	xvii		ix		i	xii
	ix	d	16	xiiii		vi	xvii		ix		i
	viii	e	17	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	vii	f	18		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	vi	g	19	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	v	A	20		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	iiii	b	21	xix		xi		iii	xiiii		vi
	iii	c	22	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	ii	d	23		viii	xix		xi		iii	xiiii
	j	e	24	xvi		viii	xix		xi		iii
	*	f	25	v	xvi		viii	xix		xi	
	xxix	g	26		v	xvi		viii	xix		xi
	xxviii		27	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xxvii		28	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xxvi	c	29		ii	xiii		v	xvi		viii
25	xxv	d	30	x		ii	xiii		v	xvi	
	xxiiii	e	31		x		ii	xiii		v	xvi

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

SEPTEMBER.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	P	N	M	H	G	F	E
					Literæ triginta linearum						
					AVREI NVMERI						
	xxiij.	f	*CAL.*	1	xvj		viij	xix		xi	
	xxij	g	*iiij*	2	v	xvi		viij	xix		xi
	xxi	A	*iij*	3		v	xvj		viii	xix	
	xx	b	*Prid*	4	xiii		v	xvj		viii	xix
	xix	c	*NON*	5	ij	xiij		v	xvi		viii
	xviij	d	*viij*	6		ii	xiij		v	xvi	
	xvii	c	*vij*	7	x		ij	xiij		v	xvi
	xvj	f	*vi*	8		x		ii	xiii		v
	xv	g	*v*	9	xviii		x		ii	xiii	
	xiiij	A	*iiij*	10	vii	xviij		x		ii	xiii
	xiij	b	*iij*	11		vij	xviij		x		ii
	xij	c	*Prid.*	12	xv		vij	xviij		x	
	xj	d	*IDIB.*	13	iiij	xv		vij	xviii		x
	x	e	*xviij*	14		iiij	xv		vii	xviii	
	ix	f	*xvij*	15	xij		iiij	xv		vii	xviii
	viij	g	*xvi*	16	j	xii		iiij	xv		vii
	vij	A	*xv*	17		j	xii		iiii	xv	
	vj	b	*x iiij*	18	ix		j	xii		iiii	xv
	v	c	*xiij*	19		ix		i	xii		iiii
	iiij	d	*xij*	20	xvij		ix		j	xii	
	iij	c	*xi*	21	vj	xvij		ix		i	xii
	ij	f	*x*	22		vi	xvij		ix		i
	j	g	*ix*	23	xiiij		vi	xvij		ix	
	*	A	*viij*	24	iii	xiiij		vi	xvii		ix
	xxix	b	*vij*	25		iij	xiiii		vi	xvii	
	xxviii	c	*vi*	26	xj		iij	xiiij		vi	xvii
	xxvii	d	*v*	27		xj		iii	xiiii		vi
25	xxvj	e	*iiij*	28	xix	xix	xi		iii	xiiii	xiiii
xxv	xxiiii	f	*iij*	29	viij	viij	xix	xj	xi	iii	iii
	xxiiij	g	*Prid.*	30	xvi		viii	xix		xi	

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expansæ respondentia.

SEPTEMBER.

tabulę Epactarum expansæ.

AVREI NVMERI

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Mensis	D	C	B	A	u	t	ſ	r
	xxiii	f	1	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	xxii	g	2		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xxi	A	3	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	xx	b	4		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xix	c	5	xix		xj		iii	xiiii		vi
	xviii	d	6	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	xvii	e	7		viii	xix		xi		iii	xiiii
	xvi	f	8	xvi		viii	xix		xi		iii
	xv	g	9	v	xvi		viii	xix		xi	
	xiiii	A	10		v	xvi		viii	xix		xi
	xiii	b	11	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xii	c	12	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xi	d	13		ii	xiii		v	xvi		viii
	x	e	14	x		ii	xiii		v	xvi	
	ix	f	15		x		ii	xiii		v	xvi
	viii	g	16	xviii		x		ii	xiii		v
	vii	A	17	vii	xviii		x		ii	xiii	
	vi	b	18		vii	xviii		x		ii	xiii
	v	c	19	xv		vii	xviii		x		ii
	iiii	d	20	iiii	xv		vii	xviii		x	
	iii	e	21		iiii	xv		vii	xviii		x
	ii	f	22	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	j	g	23	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	*	A	24		j	xii		iiii	xv		vii
	xxix	b	25	ix		i	xii		iiii	xv	
	xxviii	c	26		ix		i	xii		iiii	xv
	xxvii	d	27	xvii		ix		i	xii		iiii
25	xxvi	e	28	vi	xvii	xvii	ix		i	xii	xii
xxv	xxiiii	f	29	xiiii	vi	vi	xvii	ix	ix	i	i
	xxiii	g	30	iii	xiiii		vi	xvii		ix	

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

SEPTEMBER.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	Literæ triginta linearum						
					q	p	n	m	l	k	i
					AVREI			NVMERI			
	xxiii	f	CAL.	1	j	xii		iiij	xv		vii
	xxii	g	iiij	2		j	xii		iiii	xv	
	xxi	A	iij	3	ix		j	x ii		iiii	xv
	xx	b	Prid.	4		ix		i	xii		iiii
	xix	c	NON.	5	xvii		ix		j	xii	
	xviii	d	viij	6	vi	xvii		ix		j	xii
	xvii	e	vij	7		vi	xvii		ix		j
	xvi	f	vi	8	xiiii		vi	xvii		ix	
	xv	g	v	9	iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xiiii	A	iiij	10		iii	xiiii		vi	xvii	
	xiii	b	iij	11	xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xii	c	Prid.	12		xi		iii	xiiii		vi
	xi	d	IDIB.	13	xix		xi		iii	xiiii	
	x	e	xviij	14	viii	xix		x i		iii	xiiii
	ix	f	xvij	15		viii	xix		xi		iii
	viii	g	xvi	16	xvi		viii	xix		xi	
	vii	A	xv	17	v	xvi		viii	xix		xi
	vi	b	xiiij	18		v	xvi		viii	xix	
	v	c	xiij	19	xiii		v	xvi		viii	xix
	iiii	d	xij	20	ii	xiii		v	xvi		viii
	iii	e	xi	21		ii	xiii		v	xvi	
	ii	f	x	22	x		ii	xiii		v	xvi
	i	g	ix	23		x		ii	xiii		v
	*	A	viij	24	xviii		x		ii	xiii	
	xxix	b	vij	25	vii	xviii		x		ii	xiii
	xxviii	c	vi	26		vii	xviii		x		ii
	xxvii	d	v	27	xv		vii	xviii		x	
25	xxvi	e	iiij	28	iiii	xv	xv	vii	xviii	xviii	x
xxv	xxiiii	f	iij	29	xii	iiii	iiii	xv	vii	vii	xviii
	xxiii	g	Prid.	30	i	xii		iiii	xv		vii

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expanſæ reſpondentia.

SEPTEMBER.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Menſis.	tabulę Epactarum expanſæ. AVREI NVMERI: h	g	f	e	d	c	b	a
	xxiii	f	1	xviii		x		ii	xiii		v
	xxii	g	2	vii	xviii		x		ii	xiii	
	xxi	A	3		vii	xviii		x		ii	xiii
	xx	b	4	xv		vii	xviii		x		ii
	xix	c	5	iiii	xv		vii	xviii		x	
	xviii	d	6		iiii	xv		vii	xviii		x
	xvii	e	7	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	xvi	f	8	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xv	g	9		j	xii		iiii	xv		vii
	xiiii	A	10	ix		i	xii		iiii	xv	
	xiii	b	11		ix		i	xii		iiii	xv
	xii	c	12	xvii		ix		i	xii		iiii
	xi	d	13	vi	xvii		ix		i	xii	
	x	e	14		vi	xvii		ix		i	xii
	ix	f	15	xiiii		vi	xvii		ix		i
	viii	g	16	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	vii	A	17		iij	xiiii		vi	xvii		ix
	vi	b	18	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	v	c	19		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	iiii	d	20	xix		xj		iii	xiiii		vi
	iii	e	21	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	ii	f	22		viii	xix		xi		iii	xiiii
	j	g	23	xvi		viii	xix		xi		iii
	*	A	24	v	xvi		viii	xix		xi	
	xxix	b	25		v	xvi		viii	xix		xi
	xxviii	c	26	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xxvii	d	27	i	xiii		v	xvi		viii	xix
25	xxvi	e	28		ii	xiii	xiii	v	xvi	xvi	viii
xxv	xxiiii	f	29	x	x	ii	ii	xiii	v	v	xvi
	xxiii	g	30	xviii		x		ii	xiii		v

TRIGINTA CALEN-

triginta lineis tabulæ Epacta-

OCTOBER.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	P	N	M	H	G	F	E
					Literæ triginta linearum — *AVREI NVMERI*						
	xxii	A	*CAL.*	1	v	xvi		viii	xix		xi
	xxi	b	*vi*	2		v	xvi		viii	xix	
	xx	c	*v*	3	xiii		v	xvi		viii	xix
	xix	d	*iiij*	4	ii	xiii		v	xvi		viii
	xviii	e	*iij*	5		ii	xiii		v	xvi	
	xvii	f	*Prid*	6	x		ii	xiii		v	xvi
	xvi	g	*NON*	7		x		ii	xiii		v
	xv	A	*viij*	8	xviii		x		ii	xiii	
	xiiii	b	*vij*	9	vii	xviii		x		ii	xiii
	xiii	c	*vi*	10		vii	xviii		x		ii
	xii	d	*v*	11	xv		vii	xviii		x	
	xi	e	*iiij*	12	iiii	xv		vii	xviii		x
	x	f	*iij*	13		iiii	xv		vii	xviii	
	ix	g	*Prid.*	14	xii		iiii	xv		vii	xviii
	viii	A	*IDIB.*	15	j	xii		iiij	xv		vii
	vii	b	*xvij*	16		j	xii		iiii	xv	
	vi	c	*xvi*	17	ix		j	x ii		iiii	xv
	v	d	*xv*	18		ix		i	xii		iiii
	iiii	e	*xiiij*	19	xvii		ix		j	xii	
	iii	f	*xiij*	20	vi	xvii		ix		j	xii
	ii	g	*xij*	21		vi	xvii		ix		j
	i	A	*xi*	22	xiiii		vi	xvii		ix	
	*	b	*x*	23	iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xxix	c	*ix*	24		iii	xiiii		vi	xvii	
	xxviii	d	*viij*	25	xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xxvii	e	*vij*	26		xi		iii	xiiii		vi
	xxvi	f	*vi*	27	xix		xi		iii	xiiii	
25	xxv	g	*v*	28	viii	xix		xi		iii	xiiii
	xx iiii	A	*iiij*	29		viii	xix		xi		iii
	xxiii	b	*iij*	30	xvi		viii	xix		xi	
	xxii	c	*Prid.*	31	v	xvi		viii	xix		xi

DARIA AVREORVM NVMERORVM
rum expansæ respondentia.

OCTOBER.

Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Mensis	D	C	B	A	u	t	ſ	r
			tabulæ Epactarum expansæ.							
			AVREI NVMERI							
xxii	A	1		iii	xiiii		vi	xvii		ix
xxi	b	2	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
xx	c	3		xi		iii	xiiii		vi	xvii
xix	d	4	xix		xi		iii	xiiii		vi
xviii	e	5	v iii	xix		xi		iii	xiiii	
xvii	f	6		viii	xix		xi		iii	xiiii
x vi	g	7	xvi		viii	xix		xi		iii
xv	A	8	v	xvi		viii	xix		xi	
xiiii	b	9		v	xvi		viii	xix		xi
xiii	c	10	xiii		v	xvi		viii	xix	
xii	d	11	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
xi	e	12		ii	xiii		v	xvi		viii
x	f	13	x		ii	xiii		v	xvi	
ix	g	14		x		ii	xiii		v	xvi
viii	A	15	xviii		x		ii	xiii		v
vii	b	16	vii	xviii		x		ii	xiii	
vi	c	17		vii	xviii		x		ii	xiii
v	d	18	xv		vii	xviii		x		ii
iiii	e	19	iiii	xv		vii	xviii		x	
iii	f	20		iiii	xv		vii	xviii		x
ii	g	21	xii		iiii	xv		vii	xviii	
j	A	22	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
*	b	23		i	xii		iiii	xv		vii
xxix	c	24	ix		i	xii		iiii	xv	
xxviii	d	25		ix		i	xii		iiii	xv
xxvii	c	26	xvii		ix		i	xii		iiii
xxvi	f	27	vi	xvii		ix		i	xii	
25 xxv	g	28		vi	xvii		ix		i	xii
xxiiii	A	29	xiiii		vi	xvii		ix		i
xxiii	b	30	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
xxii	c	31		iii	xiiii		vi	xvii		ix

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

NOVEMBER.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	Literæ triginta linearum / AVREI NVMERI P	N	M	H	G	F	E
	xxi	d	*CAL.*	1		v	xvj		viii	xix	
	xx	e	*iiij*	2	xiii		v	xvj		viii	xix
	xix	f	*iij*	3	ij	xiij		v	xvi		viii
	xviij	g	*Prid*	4		ii	xiij		v	xvi	
	xvii	A	*NON.*	5	x		ij	xiij		v	xvi
	xvj	b	*viij*	6		x		ii	xiii		v
	xv	c	*vij*	7	xviii		x		ii	xiii	
	xiiij	d	*vi*	8	vii	xviij		x		ii	xiii
	xiij	c	*v*	9		vij	xviij		x		ii
	xij	f	*iiij*	10	xv		vij	xviij		x	
	xj	g	*iij*	11	iiij	xv		vij	xviij		x
	x	A	*Prid.*	12		iiij	xv		vii	xviii	
	ix	b	*IDIB.*	13	xij		iiij	xv		vii	xviii
	viij	c	*xviij*	14	j	xii		iiij	xv		vii
	vij	d	*xvij*	15		j	xii		iiii	xv	
	vj	e	*xvi*	16	ix		j	xii		iiii	xv
	v	f	*xv*	17		ix		i	xii		iiii
	iiij	g	*x iiij*	18	xvij		ix		j	xii	
	iij	A	*xiij*	19	vj	xvij		ix		i	xii
	ij	b	*xij*	20		vi	xvij		ix		i
	j	c	*xi*	21	xiiij		vi	xvij		ix	
	*	d	*x*	22	iii	xiiij		vi	xvii		ix
	xxix	e	*ix*	23		iij	xiiii		vi	xvii	
	xxviii	f	*viij*	24	xj		iij	xiiij		vi	xvii
	xxvii	g	*vij*	25		xj		iii	xiiii		vi
25	xxvj	A	*vi*	26	xix	xix	xi		iii	xiiii	xiiii
xxv	xxiiii	b	*v*	27	viij	viij	xix	xj	xi	iii	iii
	xxiii	c	*iiij*	28	xvj		viij	xix		xi	
	xxii	d	*iij*	29	v	xvi		viij	xix		xi
	xxj	e	*Prid.*	30		v	xvi		viii	xix	

DARIA AVREORVM NVMERORVM
rum expanſæ reſpondentia.

NOVEMBER.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Menſis	D	C	B	A	u	t	ſ	r
				AVREI NVMERI							
	xxi	d	1	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	xx	e	2		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xix	f	3	xix		xj		iii	xiiii		vi
	xviii	g	4	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	xvii	A	5		viii	xix		xi		iii	xiiii
	xvi	b	6	xvi		viii	xix		xi		iii
	xv	c	7	v	xvi		viii	xix		xi	
	xiiii	d	8		v	xvi		viii	xix		xi
	xiii	e	9	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xii	f	10	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xi	g	11		ii	xiii		v	xvi		viii
	x	A	12	x		ii	xiii		v	xvi	
	ix	b	13		x		ii	xiii		v	xvi
	viii	c	14	xviii		x		ii	xiii		v
	vii	d	15	vii	xviii		x		ii	xiii	
	vi	e	16		vii	xviii		x		ii	xiii
	v	f	17	xv		vii	xviii		x		ii
	iiii	g	18	iiii	xv		vii	xviii		x	
	iii	A	19		iiii	xv		vii	xviii		x
	ii	b	20	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	j	c	21	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	*	d	22		j	xii		iiii	xv		vii
	xxix	e	23	ix		i	xii		iiii	xv	
	xxviii	f	24		ix		i	xii		iiii	xv
	xxvii	g	25	xvii		ix		i	xii		iiii
25	xxvi	A	26	vi	xvii	xvii	ix		i	xii	ii
xxv	xxiiii	b	27	xiiii	vi	vi	xvii	ix	ix	i	i
	xxiii	c	28	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	xxii	d	29		iij	xiiii		vi	xvii		ix
	xxi	e	30	xi		iii	xiiii		vi	xvii	

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

NOVEMBER.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	q	p	n	m	l	k	i
					AVREI NVMERI						
	xxi	d	*CAL.*	1	ix		j	x ii		iiii	xv
	xx	e	*iiij*	2		ix		i	xii		iiii
	xix	f	*iij*	3	xvii		ix		j	xii	
	xviii	g	*Prid.*	4	vi	xvii		ix		j	xii
	xvii	A	*NON.*	5		vi	xvii		ix		j
	xvi	b	*viij*	6	xiiii		vi	xvii		ix	
	xv	c	*vij*	7	iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xiiii	d	*vi*	8		iii	xiiii		vi	xvii	
	xiii	e	*v*	9	xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xii	f	*iiij*	10		xi		iii	xiiii		vi
	xi	g	*iij*	11	xix		xi		iii	xiiii	
	x	A	*Prid.*	12	viii	xix		xi		iii	xiiii
	ix	b	*IDIB.*	13		viii	xix		xi		iii
	viii	c	*xviij*	14	xvi		viii	xix		xi	
	vii	d	*xvij*	15	v	xvi		viii	xix		xi
	vi	e	*xvi*	16		v	xvi		viii	xix	
	v	f	*xv*	17	xiii		v	xvi		viii	xix
	iiii	g	*xiiij*	18	ii	xiii		v	xvi		viii
	iii	A	*xiij*	19		ii	xiii		v	xvi	
	ii	b	*xij*	20	x		ii	xiii		v	xvi
	i	c	*xi*	21		x		ii	xiii		v
	*	d	*x*	22	xviii		x		ii	xiii	
	x xix	e	*ix*	23	vii	xviii		x		ii	xiii
	xxviii	f	*viij*	24		vii	xviii		x		ii
	xxvii	g	*vij*	25	xv		vii	xviii		x	
25	xxvi	A	*vi*	26	iiii	xv	xv	vii	xviii	xviii	x
XXV	xx iiii	b	*v*	27	xii	iiii	iiii	xv	vii	vii	xviii
	xxiii	c	*iiij*	28	j	xii		iiij	xv		vii
	xxii	d	*iij*	29		j	xii		iiii	xv	
	xxi	e	*Prid.*	30	ix		i	xii		iiii	xv

DARIA AVREORVM NVMERORV-
rum expanſæ reſpondentia.

NOVEMBER.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Menſis	h	g	f	e	d	c	b	a
				tabulę Epactarum expanſæ.							
				AVREI NVMERI							
	xxi	d	1		vii	xviii		x		ii	xiii
	xx	e	2	xv		vii	xviii		x		ii
	xix	f	3	iiii	xv		vii	xviii		x	
	xviii	g	4		iiii	xv		vii	xviii		x
	xvii	A	5	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	xvi	b	6	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xv	c	7		j	xii		iiii	xv		vii
	xiiii	d	8	ix		i	xii		iiii	xv	
	xiii	e	9		ix		i	xii		iiii	xv
	xii	f	10	xvii		ix		i	xii		iiii
	xi	g	11	vi	xvii		ix		i	xii	
	x	A	12		vi	xvi		ix		i	xii
	ix	b	13	xiiii		vi	xvii		ix		i
	viii	c	14	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	vii	d	15		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	vi	e	16	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	v	f	17		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	iiii	g	18	xix		xj		iii	xiiii		vi
	iii	A	19	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	ii	b	20		viii	xix		xi		iii	xiiii
	j	c	21	xvi		viii	xix		xi		iii
	*	d	22	v	xvi		viii	xix		xi	
	xxix	e	23		v	xvi		viii	xix		xi
	xxviii	f	24	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xxvii	g	25	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
25	xxvi	A	26		ii	xiii	xiii	v	xvi	xvi	viii
xxv	xxiiii	b	27	x	x	ii	ii	xiii	v	v	xvi
	xxiii	c	28	xviii		x		ii	xiij		v
	xxii	d	29	vii	xviii		x		ii	xiii	
	xxi	e	30		vii	xviii		x		ii	xiii

TRIGINTA CALEN-
triginta lineis tabulæ Epacta-

DECEMBER.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	P	N	M	H	G	F	E
					Literæ triginta linearum						
					AVREI NVMERI						
	xx	f	CAL.	1	xiii		v	xvi		viii	xix
	xix	g	iiij	2	ii	xiii		v	xvi		viii
	xviii	A	iij	3		ii	xiii		v	xvi	
	xvii	b	Prid.	4	x		ii	xiii		v	xvi
	xvi	c	NON.	5		x		ii	xiii		v
	xv	d	viij	6	xviii		x		ii	xiii	
	xiiii	e	vij	7	vii	xviii		x		ii	xiii
	xiii	f	vi	8		vii	xviii		x		ii
	xii	g	v	9	xv		vii	xviii		x	
	xi	A	iiij	10	iiii	xv		vii	xviii		x
	x	b	iij	11		iiii	xv		vii	xviii	
	ix	c	Prid.	12	xii		iiii	xv		vii	xviii
	viii	d	IDIB.	13	j	xii		iiij	xv		vii
	vii	e	xix	14		j	xii		iiii	xv	
	vi	f	xviij	15	ix		j	xii		iiii	xv
	v	g	xvij	16		ix		i	xii		iiii
	iiii	A	xvi	17	xvii		ix		j	xii	
	iii	b	xv	18	vi	xvii		ix		j	xii
	ii	c	xiiij	19		vi	xvii		ix		j
	i	d	xiij	20	xiiii		vi	xvii		ix	
	*	e	xij	21	iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xxix	f	xi	22		iii	xiiii		vi	xvii	
	xxviii	g	x	23	xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xxvii	A	ix	24		xi		iii	xiiii		vi
	xxvi	b	viij	25	xix		xi		iii	xiiii	
25	xxv	c	vij	26	viii	xix		xi		iii	xiiii
	xxiiii	d	vi	27		viii	xix		xi		iii
	xxiii	e	v	28	xvi		viii	xix		xi	
	xxii	f	iiij	29	v	xvi		viii			xi
	xxi	g	iij	30		v	xvi		viii	ix	
19	xx	A	Prid.	31	xiii		v	xvi		ii	xix

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expanſæ reſpondentia.

DECEMBER.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Menſis	tabulæ Epactarum expanſæ. AVREI NVMERI D	C	B	A	u	t	ſ	r
	xx	f	1		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	xix	g	2	xix		xi		iii	xiiii		vi
	xviii	A	3	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	xvii	b	4		viii	xix		xi		iii	xiiii
	xvi	c	5	xvi		viii	xix		xi		iii
	xv	d	6	v	xvi		viii	xix		xi	
	xiiii	e	7		v	xvi		viii	xix		xi
	xiii	f	8	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xii	g	9	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xi	A	10		ii	xiii		v	xvi		viii
	x	b	11	x		ii	xiii		v	xvi	
	ix	c	12		x		ii	xiii		v	xvi
	viii	d	13	xviii		x		ii	xiii		v
	vii	e	14	vii	xviii		x		ii	xiii	
	vi	f	15		vii	xviii		x		ii	xiii
	v	g	16	xv		vii	xviii		x		ii
	iiii	A	17	iiii	xv		vii	xviii		x	
	iii	b	18		iiii	xv		vii	xviii		x
	ii	c	19	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	j	d	20	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	*	e	21		i	xii		iiii	xv		vii
	xxix	f	22	ix		i	xii		iiii	xv	
	xxviii	g	23		ix		i	xii		iiii	xv
	xxvii	A	24	xvii		ix		i	xii		iiii
	xxvi	b	25	vi	xvii		ix		i	xii	
25	xxv	c	26		vi	xvii		ix		i	xii
	xxiiii	d	27	xiiii		vi	xvii		ix		i
	xxiii	e	28	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	xxii	f	29		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	xxi	g	30	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
19	xx	A	31	xix	xi		iii	xiiii		vi	xvii

TRIGINTA CALEN-

triginta lineis tabulæ Epacta-

DECEMBER.

	Epactæ	Lit. Dñic.		Dies Mensis	q	p	n	m	l	k	i
					AVREI NVMERI						
	xx	f	*CAL.*	1		ix		i	xii		iiii
	xix	g	*iiij*	2	xvij		ix		j	xii	
	xvii	A	*iij*	3	vj	xvij		ix		i	xii
	xvij	b	*Prid.*	4		vi	xvij		ix		
	xvj	c	*NON.*	5	xiiij		vi	xvij		ix	
	xv	d	*viij*	6	iii	xiiij		vi	xvii		ix
	xiiij	e	*vij*	7		iij	xiiii		vi	xvii	
	xiij	f	*vi*	8	xj		iij	xiiij		vi	xvii
	xij	g	*v*	9		xj		iii	xiiii		vi
	xj	A	*iiij*	10	xix		xi		iii	xiiii	
	x	b	*iij*	11	viij	xix		xj		iii	xiiii
	ix	c	*Prid.*	12		viij	xix		xi		iii
	viij	d	*IDIB.*	13	xvj		viij	xix		xi	
	vij	e	*xix*	14	v	xvi		viij	xix		xi
	vj	f	*xviij*	15		v	xvj		viii	xix	
	v	g	*xvij*	16	xiii		v	xvj		viii	xix
	iiij	A	*xvi*	17	ij	xiij		v	xvi		viii
	iij	b	*xv*	18		ii	xiij		v	xvi	
	ij	c	*xiiij*	19	x		ij	xiij		v	xvi
	j	d	*xiij*	20		x		ii	xiii		v
	*	e	*xij*	21	xviij		x		ii	xiii	
	xxix	f	*xi*	22	vij	xviij		x		ii	xiii
	xxviij	g	*x*	23		vij	xviij		x		ii
	xxvij	A	*ix*	24	xv		vij	xviij		x	
	xxvj	b	*viij*	25	iiij	xv		vij	xviii		x
25	xxv	c	*vij*	26		iiij	xv		vii	xviii	
	xxiiij	d	*vi*	27	xij		iiij	xv		vii	xviii
	xxiij	e	*v*	28	j	xii		iiij	xv		vii
	xxij	f	*iiij*	29		j	xii		iiii	xv	
	xxj	g	*iij*	30	ix		j	xii		iiii	xv
	xx	A	*Prid.*	31		ix		j	xii		iiii

Literæ triginta linearum: q, p, n, m, l, k, i.

DARIA AVREORVM NVMERORVM rum expansæ respondentia.

DECEMBER.

	Epactæ	Lit. Dñic.	Dies Mensis	tabulę Epactarum expansæ.							
				h	g	f	e	d	c	b	a
				AVREI NVMERI							
	xx	f	1	xv		vii	xviii		x		ii
	xix	g	2	iiii	xv		vii	xviii		x	
	xviii	A	3		iiii	xv		vii	xviii		x
	xvii	b	4	xii		iiii	xv		vii	xviii	
	xvi	c	5	j	xii		iiii	xv		vii	xviii
	xv	d	6		j	xii		iiii	xv		vii
	xiiii	e	7	ix		i	xii		iiii	xv	
	xiii	f	8		ix		i	xii		iiii	xv
	xii	g	9	xvii		ix		i	xii		iiii
	xi	A	10	vi	xvii		ix		i	xii	
	x	b	11		vi	xvii		ix		i	xii
	ix	c	12	xiiii		vi	xvii		ix		i
	viii	d	13	iii	xiiii		vi	xvii		ix	
	vii	e	14		iii	xiiii		vi	xvii		ix
	vi	f	15	xi		iii	xiiii		vi	xvii	
	v	g	16		xi		iii	xiiii		vi	xvii
	iiii	A	17	xix		xj		iii	xiiii		vi
	iii	b	18	viii	xix		xi		iii	xiiii	
	ii	c	19		viii	xix		xi		iii	xiiii
	j	d	20	xvi		viii	xix		xi		iii
	*	e	21	v	xvi		viii	xix		xi	
	xxix	f	22		v	xvi		viii	xix		xi
	xxviii	g	23	xiii		v	xvi		viii	xix	
	xxvii	A	24	ii	xiii		v	xvi		viii	xix
	xxvi	b	25		ii	xiii		v	xvi		viii
25	xxv	c	26	x		ii	xiii		v	xvi	
	xxiiii	d	27		x		ii	xiii		v	xvi
	xxiii	e	28	xviii		x		ii	xiii		v
	xxii	f	29	vii	xviii		x		ii	xiii	
	xxi	g	30		vii	xviii		x		ii	xiii
	xx	A	31	xv		vii	xviii		x		ii

Qua ratione aurei numeri ex Epactis excerpantur in Calendario.

HAC autem ratione aurei numeri ex Epactis excerpuntur. Sumẽ quamcunque lineam Epactarum tabulæ expansæ, & nota literam alphabeti ei præfixam, & dies mẽsium in Calendario nouo, quib. 19. Epactæ lineæ assumptæ sũt adscriptæ. Nã è regione eorũdẽ dierũ mẽsiũ sub eadẽ litera alphabeti in 30. Calẽdarijs describendi sunt 19. aurei numeri, qui in vertice tabulæ expãsæ illis 19. Epactis respõdẽt. Exẽpli gratia. Sub litera P, maiuscula, ad primũ diẽ Ianuarij, vbi posita est Epacta *. scribendus est aureus numerus 3. respondens Epactę *. in prima linea tabulæ expansæ, cui eadem litera P, maiuscula apposita est. Ad diem verò 20. eiusdem mensis, vbi scripta est Epacta xj. collocandus est aureus numerus 4. respondens in tabula expansa Epactæ xj. in eadem prima linea literæ P, maiusculæ: & sic de cæteris. Quæ omnia ex superioribus 30. Calendarijs perspicuè percipi possunt, si eorum aurei numeri cum Epactis in sinistro latere descriptis conferantur in tabula Epactarum expansa.

Quo modo Nouilunia ex aureis numeris 30. Calẽdariorum reperiantur.

ITAQVE inuenturus Nouilunia per aureos numeros horum 30. Calendariorum, considera, quæ litera alphabeti in tabula superiori æquationis Epactarum proposito anno respondeat. Si namque vtaris aureis numeris, qui in 30. Calendarijs sub eadem litera descripti sunt, reperies Nouilunia ijsdem prorsus diebus, quibus per Epactas indicantur: ita vt nullum sit discrimen in Nouiluniorum inuestigatione, inter Epactas, & aureos numeros. Ex hisce porrò triginta Calendarijs aureorum numerorum ex Cyclo Epactarum erutis perspicue apparet, nunquam duos aureos numeros in eundem diem mensis incidere, quanquam duæ Epactæ nonnunquam, vt xxv. xxiiij. & 25. xxvj. & 19. xx. è regione eiusdem diei in Calendario positæ sunt, vt supra monstrauimus. Etsi verò ratio inuestigandorum Nouiluniorum per Epactas, & per aureos numeros in 30. Calendarijs digestos est eadem, & vna alteri omni ex parte congruit, quia tamen multitudo 30. Calendariorum est incommoda, tum quòd ex ijs facile confusio oriri posset in varijs regionibus, vna hoc Calendarium, alia illud eodem tempore vsurpante, tum vt ex eis tabulæ Paschales construantur, ætasque Lunæ in Martyrologio rectè pronuncietur, cum 30. tabulæ Paschales, ac 30. Martyrologia confici deberent; tutius est, & rebus Ecclesiasticis magis consentaneum, tam in Calendario, quàm in tabulis Paschalibus, ac Martyrologio, vti numeris Epactarum; quandoquidem vnica linea Epactarum in Calendario distributarum hæc omnia commodissimè perficit, vt ex Calendario nouo, & Martyrologio ad restitutionem anni accommodato, liquidò apparet.

Incommoditas 30. Calendariorũ

DENIQVE vt omnes nõ solum intelligant, sed oculis etiam ipsis perspiciant, quàm apte, conuenienterque tum Epactæ in nouo Calendario, tum aurei numeri in 30. Calendarijs ex Epactis excerpti, ad Nouilunia indicanda sint collocati, & quàm distinctè, ordinateque Lunationes in Calendario progrediantur alternis dierum 30. & 29. visum est hîc subijcere alias triginta tabulas Lunationum responden-

tes

tes ordine triginta Cyclis Epactarum tabulæ expansæ, vel triginta Calendarijs aureorum numerorum. Mirifice autem hæ tabulæ, inter cætera, ad annos Lunares Embolismicos a communibus secernendos deseruient, vt ex Capite insequenti patebit. Primo igitur loco in hisce tabulis, ad sinistram ponuntur omnes 19. aurei numeri, initio facto ab eo, qui Epactæ ✳. in qualibet linea tabulæ expansæ respondet, vel Epactæ 1, quando in eo Cyclo Epacta ✳. non reperitur. Ab alterutra enim harũ Epactarum Cyclus quisque decennouennalis inchoandus est, vt proximo Cap. docebimus. Deinde sequuntur 19. Epactæ, prout se mutuo consequuntur in quolibet Cyclo tabulæ expansæ; ita vt prima sit ✳. vel 1. si fortè Cyclus non habeat Epactam ✳. aliæ verò componantur per continuam additionem 11. ad proximam Epactam, excepta ea Epacta, quæ è regione aurei numeri 1. ponitur. Hæc enim ab antecedẽte Epacta è regione aurei numeri 19. posita conficitur per additionem 12. vt supra ostensum est. Tertio scribuntur dies mensis Ianuarij, vel Decembris, quibus primæ Lunationes incipiunt. Quarto notantur dies Decembris, seu Nouembris, quibus duodecimæ Lunationes terminantur. Quinto, dies Decembris designantur, quibus tertiædecimæ Lunationes, si annus est Embolismicus, finiuntur. Sexto numerus dierum totius anni Lunaris annotatus est. Postremò omnes Lunationes anni ordine describuntur, prout quęque dierum 30. vel 29. constituitur. Illud autem sciendum est, primam Lunationem anni, cuius principium in Decembri est, non incipere ab ea Epacta, quę è regione diei Decembris, quo incipere dicitur, in hisce tabulis ponitur, sed ab ea, quę in eisdem tabulis superior est, nimirum ab ea Epacta, quæ mense Decembri proxime antecedentis anni adhuc in vsu est; quippe cum vsus Epactę propositi anni incipiat mense Ianuario. Exempli gratia. Etsi in prima tabula, currente Epacta XIIII. prima Lunatio illius anni incipiat die 18. Decembris, non tamen Epacta XIIII. è regione diei 18. in eodem mense reperitur, sed Epacta iij. quę superiori anno Nouilunia demõstrauit, mutaturque mense Ianuario in Epactam XIIII. Atque eadem in cęteris ratio seruanda est. Sed inspice iam tabulas ipsas.

Explicatio 30. tabularum omnes Lunationes 30. cyclorum decennouennaliũ, complectentium.

SEQVVNTVR

LVNATIONES TRIGINTA CYCLORVM tabulæ Epactarum expansæ.

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in primo Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera P, maiuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum primum sub eadem litera P, maiuscula respondet.

NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis quàm Embolismici.	Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
3	*	1. Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xi	21. Dec.	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
6	iii	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xiiii	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	xxv	7	26 Nou.	25 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
9	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
12	ix	23	11		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
14	j	31	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
17	iiii	28	16 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
1	viii	25	12 Dec.		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in secundo Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera N, maiuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum secundum sub eadem litera N, maiuscula respondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
14	*	1 Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xi	21 Dec.	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
17	iii	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xiiii	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	25	7	26 Nou.	25 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
1	vii	26	13 Dec.		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xviii	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	xxix	3	21 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
4	x	22	10		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
6	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	28	30	29	
7	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	xxiiii	8	16 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
9	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
12	viii	24	12		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in tertio Cyclo tabulæ expanſæ, cui præfigitur litera M, maiuſcula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum tertium ſub eadem litera M, maiuſcula reſpondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi menſis Lunaris tam in anno communi, quàm in Emboliſmico.	Finis duodecimi menſis Lunaris tã in anno communi, quàm in Emboliſmico.	Finis tertijdecimi menſis Lunaris in anno Emboliſmico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Emboliſmici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
6	i	31 Dec.	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
9	iiii	28	16 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
12	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xviii	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
15	x	22	10 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
17	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	xxiiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
1	vi	27	14 Dec.		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
4	ix	23	11		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in quarto Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera H, maiuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum quartum sub eadem litera H, maiuscula respondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni.												
						Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
6	*	1. Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xi	21 Dec.	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
9	iii	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xiiii	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	x xv	7	26, Nou.	25 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
12	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
15	ix	23	11 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
17	i	31	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
1	v	28	15 Dec.		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
4	viii	24	12 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	ix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in quinto Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera G, maiuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum quintum sub eadem litera G, maiuscula respondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
17	*	1. Ian.	20 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
18	xi	21 Dec.	9	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
19	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
1	iiii	29	16 Dec.	—	353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
2	xv	17	5	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
3	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
4	vii	25	13 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
5	xviii	14	2	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
6	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
7	x	22	10 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
8	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
9	ii	30	18 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
10	xiii	19	7	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
11	xxiiij	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
12	v	27	15 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
13	xvi	16	4	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
14	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
15	viii	24	12 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
16	xix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in sexto Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera F, maiuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum sextum sub eadem litera F, maiuscula respondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
9	i	31 Dec.	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
12	iiii	28	16 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
15	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	xviii	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
18	x	22	10		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
1	iii	30	17 Dec.		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xiiii	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	xxv	7	26 Nou.	25 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
4	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
6	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
7	ix	23	11		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in septimo Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera E, maiuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum septimum sub eadem litera E, maiuscula respondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis te r tijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni.												
						Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
9	*	1. Ian.	20 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
10	xi	21 Dec	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
11	xxii	10	28. Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
12	iii	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
13	xiiii	18	6	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
14	25	7	25 Nou.	25 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
15	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
16	xvii	15	3	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
17	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
18	ix	23	11 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
19	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
1	ii	31	18 Dec.		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
2	xiii	19	7	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
3	xxiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
4	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
5	xvi	16	4	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
6	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
7	viii	24	12 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
8	xix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quam in Embolismico contineat in octauo Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera D, maiuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum octauum sub eadem litera D, maiuscula respondet.

AVREI NVMERI.	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertiidecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
1	i	31 Dec.	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	-
2	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	xxiiii	9	27 Nou	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
4	iiii	28	16 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
6	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
7	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	xviii	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
10	x	22	10		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	x xi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
12	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	xxiiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
15	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	xx vii	5	24 Nou	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
18	viii	24	12		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	xix	13	1 Dec	30 Dec.	383	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	29

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in nono Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera C, maiuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum nonum sub eadem litera C, maiuscula respondet.

AVREI NVMERI.	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quam in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.
1	*	1. Ian.	20 Dec		354
2	xi	21 Dec.	9		354
3	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384
4	iii	29	17 Dec		354
5	xiiii	18	6		354
6	xxv	7	26 Nou.	25 Dec.	384
7	vi	26	14 Dec.		354
8	xvii	15	3		354
9	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384
10	ix	23	11 Dec.		354
11	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384
12	j	31	19 Dec.		354
13	xii	20	8		354
14	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384
15	iiii	28	16 Dec		354
16	xv	17	5		354
17	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384
18	vii	25	13 Dec.		354
19	xviii	14	2	31 Dec.	383

AVREI NVMERI.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni.												
	Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
1	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
4	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
6	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
7	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
10	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
12	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
15	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
18	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	29

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quam in Embolismico contineat in decimo Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera B, maiuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum decimum sub eadem litera B, maiuscula respondet.

AVREI NVMERI.	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertiidecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni.												
						Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
12	*	1. Ian	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xi	21 Dec.	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
15	iii	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	xiiii	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	25	7	25 Nou.	25 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
18	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xxix	4	22 Nou.	21 Dec.	383	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
2	x	22	10 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
4	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
6	xxiiii	8	26 Nou	26 Dec	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
7	v	27	15 Dec		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xxvii	5	24 Nou	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
10	viii	24	12 Dec		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	xix	13	1 Dec	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in undecimo Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera A, maiuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum undecimum sub eadem litera A, maiuscula respondet.

AVREI NVMERI.	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quam in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
4	j	31 Dec.	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
6	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
7	iiii	28	16 Dec		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
10	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	xviii	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
13	x	22	10 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
15	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	xxiiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
18	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xxviii	5	23 Nou.	22 Dec.	383	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
2	ix	23	11 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolifmico contineat in duodecimo Cyclo tabulæ expanfæ, cui præfigitur litera u, minufcula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum duodecimum fub eadem litera u, minufcula refpondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi menfis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolifmico.	Finis duodecimi menfis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolifmico.	Finis tertijdecimi menfis Lunaris in anno Embolifmico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolifmici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
4	*	1 Ian	20 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
5	xi	21 Dec.	9	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
6	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
7	iii	29	17 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
8	xiiii	18	6	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
9	xxv	7	26 Nou.	25 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
10	vi	26	14 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
11	xvii	15	3	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
12	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
13	ix	23	11 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
14	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
15	i	31	19 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
16	xii	20	8	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
17	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
18	iiii	28	16 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
19	xv	17	5	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
1	xxvii	6	24 Nou.	23 Dec.	383	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
2	viii	24	12 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
3	xix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in tertiodecimo Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera t, minuscula, & cui ex triginta Calēdarijs aureorum numerorum tertiumdecimum sub eadem litera t, minuscula respondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tā in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
15	*	1. Ian.	20 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
16	xi	21 Dec.	9	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
17	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
18	iii	29	17 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
19	xiiii	18	6	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
1	xxvi	7	25 Nou.	24 Dec.	383	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
2	vii	25	13 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
3	xviii	14	2	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
4	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
5	x	22	10 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
6	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
7	ii	30	18 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
8	xiii	19	7	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
9	xxiiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
10	v	27	15 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
11	xvi	16	4	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
12	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
13	viii	24	12 Dec.	—	354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
14	xix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in quartodecimo Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera s, minuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum quartumdecimũ sub eadem litera s, minuscula respondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
7	i	31 Dec.	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	25	30	29	
8	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
10	iiii	28	16 Dec		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	25	30	29	
11	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
13	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	xvii i	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
16	x	22	10 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
18	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xxv	8	26 Nou.	25 Dec.	383	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
2	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
5	ix	23	11 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
6	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	25	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in quintodecimo Cyclo tabulæ expansæ, cui pręfigitur litera r, minuscula, & cui ex triginta Calẽdarijs aureorum numerorum quintumdecimum sub eadem litera r, minuscula respondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE,	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici,	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio,	Secunda Lunatio,	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio,	Sexta Lunatio,	Septima Lunatio,	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio,	Decima Lunatio,	Vndecima Lunatio,	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
7	*	1 Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	xi	21 Dec.	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
10	iii	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	xiiii	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	25	7	25 Nou.	25 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
13	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
16	ix	23	11 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
18	i	31	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xxiii	9	26 Nou.	26 Dec.	383	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
2	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	[illegible]	30	29	30	29	30	29
5	viii	24	12 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	[illegible]	29	30	29	30	29	
6	xix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quam in Embolismico contineat in decimosexto Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera q, minuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum decimũsextum sub eadem litera q, minuscula respondet.

AVREI NVMERI.	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quam in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quam in Embolismico.	Finis tertiidecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
18	*	1. Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	xi	21 Dec.	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xxiiii	10	27 Nou.	27 Dec.	383	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
2	iiii	28	16 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	xv	17	5		354	30	29	30	2	30	2	30	29	30	29	30	29	
4	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
5	vii	25	13 Dec		354	30	29	30	2	30	29	30	29	30	29	30	29	
6	xviii	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xxix	3	22 Nou	21 Dec.	384	30	30	29	30	2	30	29	30	29	30	29	30	29
8	x	22	10		354	30	2	30	29	30	2	30	29	30	29	30	29	
9	xxi	11	29 Nou	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	2	30	29	30	29	30	29	30
10	ii	30	18 Dec.		354	30	2	30	2	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	2	30	29	30	29	30	29	
12	xxiiii	8	26 Nou	26 Dec.	384	30	2	30	29	30	2	30	29	30	29	30	29	30
13	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xxvii	5	24 Nou	23 Dec	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
16	viii	24	12 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	xix	13	1 Dec	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in decimoseptimo Cyclo tabulæ expansæ, cui prefigitur litera p, minuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum decimũseptimũ sub eadem litera p, minuscula respondet.

AVREI NVMERI.	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio
10	j	31 Dec.	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
11	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
12	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
13	iiii	28	16 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
14	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
15	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
16	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
17	xviii	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
18	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
19	x	22	10 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
1	xxii	11	28 Nou.	28 Dec.	383	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
2	iij	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
3	xiiii	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
4	xxv	7	26 Nou.	25 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
5	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
6	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
7	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
8	ix	23	11 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	—
9	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quam in Embolismico contineat in decimooctauo Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera n, minuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum decimũoctauum sub eadem litera n, minuscula respondet.

AVREI NVMERI.	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertiidecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
10	*	1. Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	xi	21 Dec.	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
13	iii	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	xiiii	18			354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	25	7	25 Nou.	25 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
16	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
19	ix	23	11		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xxi	12	29 Nou.	29 Dec.	383	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
2	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xxiiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
5	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
6	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xxvii	5	24 Nou	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
8	viii	24	12		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in decimonono Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera m, minuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum decimũnonum sub eadem litera m, minuscula respondet.

AVREI NVMERI.	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quam in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quam in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
2	j	31 Dec	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
5	iiii	28	16 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
6	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
8	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xviii	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
11	x	22	10 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
13	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xxiiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
16	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
19	viii	24	12 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xx	13	30 Nou.	30 Dec.	383	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in vigesimo Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera l, minuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum vigesimum sub eadem litera l, minuscula respondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tā in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
2	*	1 Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
3	xi	21 Dec	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
5	iii	29	17 Dec		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
6	xiiii	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xxv	7	26 Nou.	25 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
8	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
11	ix	23	11 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
13	i	31	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
16	iiii	28	16 Dec		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
19	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xix	14	1 Dec.	31 Dec.	383	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in vigesimoprimo Cyclo tabulæ expāsæ, cui prę figitur litera k, minuscula, & cui ex triginta Calēdarijs aureorum numerorum uigesimumprimum sub eadem litera k, minuscula respondet.

						NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni.												
AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tā in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
13	*	1. Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
14	xi	21 Dec.	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
16	iii	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	xiiii	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	25	7	25 Nou.	25 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
19	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xviii	15	2		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
3	x	22	10 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
5	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
6	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xxiiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
8	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
11	viii	24	12 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	xix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in vigesimosecundo Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera i, minuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorũ vigesimumsecundũ sub eadem litera i, minuscula respondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
5	i	31 Dec.	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
6	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
8	iiii	28	16 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
11	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	xviii	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
14	x	22	10 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
16	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xxiiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
19	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xvii	16	3		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
3	ix	23	11 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOTDIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolifmico contineat in vigefimotertio Cyclo tabulæ expāſæ, cui prę figitur litera h, minufcula, & cui ex triginta Calēdarijs aureorum numerorum uigefimumtertium fub eadem litera h, minufcula refpondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi menfis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolifmico.	Finis duodecimi menfis Lunaris tā in anno communi, quàm in Embolifmico.	Finis tertijdecimi menfis Lunaris in anno Embolifmico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolifmici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
5	*	1. Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
6	xi	21 Dec.	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
8	iii	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xiiii	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xxv	7	26 Nou.	25 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
11	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
14	ix	23	11 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
16	i	31	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
19	iiii	28	16 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xvi	17	4		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
3	viii	24	12		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quam in Embolismico contineat in uigesimoquarto Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera g, minuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum vigesimũquartũ sub eadem litera g, minuscula respondet.

AVREI NVMERI.	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertiidecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
16	*	1 Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
17	xi	21 Dec.	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
19	iii	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xv	18	5		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	20	29
3	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xviii	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xxix	13	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
6	x	22	10 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
8	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xxiiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
11	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
14	viii	24	12 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBETTAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in uigesimoquinto Cyclo tabulæ expansæ, cui pręfigitur litera f, minuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorũ uigesimũquintum sub eadem litera f, minuscula respondet.

						NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni.												
AVREI NVMERI.	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quam in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
8	j	31 Dec.	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
11	iiii	28	16 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
14	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xviii	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
17	x	22	10 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
19	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xiiii	19	6		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xxv	7	26 Nou.	25 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
3	vi	26	14 Dec		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
6	ix	23	11 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quam in Embolismico contineat in uigesimosexto Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera e, minuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum vigesimũsextum sub eadem litera e, minuscula respondet.

AVREI NVMERI.	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertiidecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
8	*	1. Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
9	xi	21 Dec.	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
11	iii	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	xiiii	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	25	7	25 Nou.	25 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
14	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
17	ix	23	11 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
19	i	31	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xiii	20	7		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xxiiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
3	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
6	viii	24	12 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBETTAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in uigesimoseptimo Cyclo tabulæ expāsæ, cui prefigitur litera d, minuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorũ uigesimũseptimũ sub eadem litera d, minuscula respondet.

AVREI NVMERI.	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quam in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
19	*	1. Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
1	xii	21 Dec	8		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
3	iiii	28	16 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
6	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xviii	14	2 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
9	x	22	10		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
11	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	xi ii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xxiiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
14	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
17	viii	24	12 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xix	13	1. Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM IN anno communi, quàm in Embolismico contineat in vigesimooctauo Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera c, minuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum vigesimumoctauum sub eadem litera c, minuscula respondet.

AVREI NVMERI.	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
11	j	31 Dec.	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	20	30	29	30	29	
12	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
14	iiii	28	16 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
17	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xviii	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
1	xi	22	9 Dec.		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
3	iii	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xiiii	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xxv	7	26 Nou.	25 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
6	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
9	ix	23	11		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Embolismico contineat in vigesimonono Cyclo tabulæ expansæ, cui præfigitur litera b, minuscula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum vigesimũnonũ sub eadem litera b, minuscula respondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
11	*	1 Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
12	xi	21 Dec.	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xxii	10	28 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
14	iii	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xiiii	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	25	7	25 Nou.	25 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
17	vi	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xvii	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	xxviii	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
1	x	23	10 Dec.		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
3	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xxiiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
6	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
9	viii	24	12 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xix	13	1 Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET TAM in anno communi, quàm in Emboliſmico contineat in trigeſimo Cyclo tabulæ expanſæ, cui præfigitur litera a, minuſcula, & cui ex triginta Calendarijs aureorum numerorum trigeſimum ſub eadem litera a, minuſcula reſpondet.

AVREI NVMERI	EPACTAE.	Initium primi menſis Lunaris tam in anno communi, quàm in Emboliſmico.	Finis duodecimi menſis Lunaris tã in anno communi, quàm in Emboliſmico.	Finis tertijdecimi menſis Lunaris in anno Emboliſmico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis quàm Emboliſmici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
3	i	31 Dec.	19 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	xii	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	xxiii	9	27 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
6	iiii	28	16 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	xv	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	xxvi	6	25 Nou.	24 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
9	vii	25	13 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
10	xviii	14	2		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	xxix	3	22 Nou.	21 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
12	x	22	10 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	xxi	11	29 Nou.	29 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
14	ii	30	18 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	xiii	19	7		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	xxiiii	8	26 Nou.	26 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
17	v	27	15 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	xvi	16	4		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	xxvii	5	24 Nou.	23 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
1	ix	24	11 Dec.		353	29	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	xx	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

VIDES igitur, in quolibet Cyclo decennouennali contineri 7. annos tredecim Lunationum, qui Embolismici dicuntur, de quibus proximo Cap. differemus. Item nonnunquam annum Lunarem duodecim Lunationum complecti dies duntaxat 353. quem cauum supra appellauimus. Embolismicum quoque annum interdum continere dies tantummodo 383. quem similiter cauum diximus. Tum autem cauus efficitur annus Lunaris tam communis, quàm Embolismicus, cum transitus fit ab aureo numero 19. ad aureum numerum 1. Quia enim tunc ad Epactam, quæ vnà cum aureo numero 19. in usu est, adduntur 12. vt componatur Epacta subsequens, quæ aureo numero 1. respondet, vt supra diximus, fit, ut Lunatio prima anni dies complectatur duntaxat 29. cum tamen in alijs annis contineat dies 30. Præterea Embolismicus annus fit cauus, quando Cyclus decennouennalis ab aureo numero 1. incipit, & Epacta xix. vel xviii. cum aureo numero 19. concurrit, vt in tabula 8. & 9. videre licet.

Quādo annus Lunaris tam cōmunis, quam Embolismicus, fiat cauus, dierum uidelicet 353. uel 383.

DE EMBOLISMIS, AC SALTV, quem dicunt, Lunæ.

CAP. V.

CVM iā oēs Epactas 30. Calēdario inscripserimus, tabulāque earundem expansam vnà cum æquationis tabula condiderimus, vt quolibet seculo cognoscatur, quænam 19. Epactæ ex 30. assumendæ sint, nouendecim aureis numeris respondentes, ad Nouilunia demonstranda, non abs re erit pauca etiam de Embolismis, ac saltu Lunæ hoc loco differere. Hinc enim magis elucebit, Epactas recte in Calendario esse collocatas, earumque Cyclum idem omnino prçstare, quod Cyclus aurei numeri, aut quicunque alius Cyclus olim præstabat. Sed duo prius explicanda sunt. Primùm, Lunationem quamlibet illi mensi tribui a Computistis, in quo finitur, etsi alio mense principium habuerit. De qua re extat hic versiculus.

Lunatio cur illi mensi tribuatur, in quo finitur.

In quo completur, mensi Lunatio detur.

Si quis autem huius rei causam desideret, hæc afferri poterit. Currente Epacta *. dubium non est, quin prima Lunatio totius anni ipsis Calendis Ianuarij incipiat, vnà cum ipso anno, eidemque Ianuario tribuenda sit, finem habens die 30. Ianuarij. Quare secunda Lunatio, cuius finis in vltimum diem Februarij cadit, Februario adscribenda erit, quanquam principium habeat die vltimo Ianuarij: Tertia verò Calendis Martij incipiens, terminataque die 30. danda erit Martio: Quarta deinde Aprili, cuius finis incidit in 28. diem Aprilis, etiamsi

principi-

principium eius fiat vltimo die Martij. Quinta autem Maio, quæ terminatur die 28. Maij, licet die 29. Aprilis incipiat: Atque ita deinceps toto eo anno tribuendæ erunt Lunationes illis mensibus, in quibus finiuntur, quanquam in alijs incipiant: adeo vt duodecima tunc Lunatio, cuius finis in 20. diem Decēbris cadit, adscribenda sit Decembri, etsi die 22. Nouembris incipiat. Et quoniam in anno communi Lunari continentur tantum 12. Lunationes, dicenda erit sequens Lunatio die 21. Decembris incipiens, & die 19. Ianuarij desinens, prima insequentis anni, ac proinde Ianuario, primo mensi anni, attribuenda; quandoquidem die 20. Decembris finitus iam est annus Lunaris communis 12. Lunationum. Ex quo efficitur, insequentem Lunationem, quæ 20. die Ianuarij inchoatur, assignandā esse Februario, in cuius die 17. finitur; atque idcirco alias quoque Lunationes eiusdem anni concedendas esse illis mensibus, quibus finiuntur, quamuis ab alijs initium ducant. Non aliter in anno Lunari Embolismico vltima ac tertiadecima Lunatio finem suum habebit in Decembri, & proxime insequens, siue in aliquo die Decembris ea incipiat, siue in principio Ianuarij, prima insequentis anni dicenda erit. Hæc omnino videtur esse causa, cur Computistæ omnes tribuant Lunationes illis mensibus, in quibus terminantur, vt nimirum prima Lunatio anni initium ferè semper habens in Decembri, & finem in Ianuario, adscriberetur primo mensi Solari totius anni, nimirum Ianuario, ratione id ita postulante.

SECVNDO loco declarandum est, a qua Epacta initium sumat quilibet Cyclus nouendecim annorum, in quo nimirum continentur 19. Epactæ alicuius lineæ exillis 30. in tabula expansa descriptis, respondentes nouendecim aureis numeris. Neque enim triginta illi Cycli tabulæ expansæ incipiunt ab illis Epactis, quæ in eis primum locum obtinent, ac sub aureo numero 3. ponuntur, vt fortasse quispiam rem non satis attente considerans arbitrari posset, sed quilibet Cyclus decennouennalis tabulæ expansæ initium sumit ab Epacta *. & a primo die Ianuarij, si ea in illo Cyclo contineatur; vel ab Epacta 1. & ab vltimo die Decembris, si in Cyclo Epacta *. non reperiatur. Continetur autem Epacta *. in 19. Cyclis tabulæ expansæ, vt in 1. 2. 4. 5. 7. 9. 10. 12. 13. 15. 16. 18. 20. 21. 23. 24. 26. 27. & 29. ac propterea ab ea quilibet horum Cyclorum principium sumit, sub quocunque aureo numero collocetur. In alijs autem 11. Cyclis, vt in 3. 6. 8. 11. 14. 17. 19. 22. 25. 28. & 30. non reperitur *. Quare initium sument ij Cycli ab Epacta j. sub quocunque illa aureo numero posita reperiatur. Etsi enim in omni Cyclo liberum sit initium facere, vbicunque libuerit, quia tamen anni 19. Lunares totidem Solaribus annis æquantur, quanquam non omni ex parte, vt supra dictum est, consentaneum est, vt ibi principium Cycli 19. annorum in Epactis sumatur, vbi Ecclesiæ consuetudo anni Solaris in Calendario initium statuit, nimirum Calendis Ianuarij, aut certe prope Calendas; adeo vt quo-

Quemlibet cyclū 19. Epactarū incipere uel a * si ī proposito cyclo cōtinetur, uel ab j. si * in dato cyclo nō reperitur.

Quinā cycli decēnouennales tabulæ expansæ incipiant a *. & qui ab Epacta j.

quotiescunque in Cyclo decennouennali Epacta ✱. Calendis Ianuarij ascripta in vsu est, principium Cycli ab ea sumatur, Nouiluniumque illud in primum Ianuarij diem cadens sit primum in toto eo Cyclo decennouennali. Sed quoniam non rarò accidit, vt in toto spatio 19. annorum nullum Nouilunium in Calendas Ianuarij incidat, propterea quod toto eo temporis spatio Epacta ✱. in vsu non est, vt ex superioribus 11. Cyclis tabulæ expansæ manifestum est, vt ex 3. 6. 8. 11. 14. 17. 19. 22. 25. 28. & 30. non poterit tunc initium nostri Cycli a Calendis Ianuarij sumi, aut ab Epacta ✱. cum ea in illo Cyclo non contineatur, sed ab ea Epacta Cyclus inchoandus erit, quæ Calendis Ianuarij proxima est, vt uel ab Epacta xxix. diei secũdo Ianuarij præfixa, vel ab ea, quæ postremo diei Decembris adscribi deberet, si inde annus inchoaretur: ita vt Nouilunium principio anni Solaris proximum, cuiusmodi est illud, quod vel in secundum diem Ianuarij, vel in vltimum Decembris cadit, dicatur in toto eo Cyclo primum. Quia verò Nouilunium in secundum Ianuarij diem incidens, non est primum totius anni, sed secundum, (quòd Lunatio antecedens, quæ finem habet ipsis Calendis Ianuarij, Ianuario tribuatur, dicaturque totius anni prima, vt paulo ante scripsimus) assumendum est Nouilunium in vltimũ Decembris diem incidens. Hoc enim primum tunc est totius anni, & Ianuario tribuitur, estque initio anni Solaris in toto eo Cyclo decennouennali proximum; quippe cum omnia alia Nouilunia Ianuario assignata in eo Cyclo cadant in alios dies Decembris, qui vltimum antecedunt. Itaque duo sunt dies principio nostri Cycli deputandi, nimirum Calendæ Ianuarij, vbi posita est Epacta ✱. & pridie Cal. Ianuarij, vbi collocari deberet Epacta 1. si ibi annus Solaris inciperet, quemadmodum alijs in locis Calendarij Epacta 1. supra Epactam ✱. proxime est collocata. Quoniam verò Solaris annus incipit à primo die Ianuarij, ac finitur vltimo Decembris, & Epactæ in Calendario rationem Cycli seruare non possunt, vt Capite 2. huius libri declarauimus, præfixa est vltimo Decembris diei non Epacta 1. quæ ordine naturali Epactam ✱. in Calendario antecedit, sed Epacta xx. vna cum Epacta 19. alio colore, charactereve denotata. Hæ namque duæ Epactæ ordine naturali cadunt infra Epactam xxi. diei penultimo Decembris appositam, suntque adhuc in vsu mense Decembri, in illis annis, in quibus per eas Nouilunia demonstrantur, cum nostræ Epactæ mutentur mense Ianuario, sicut & aurei numeri. Ex quibus colligitur, initium cuiusuis Cycli decẽnouennalis nostrarum Epactarum sumendum esse vel a primo die Ianuarij, & ab Epacta ✱. quando ea in Cyclo decennouennali est in vsu, vel ab vltimo die Decembris, & ab Epacta 1 quando ✱. in eo Cyclo non reperitur.

Cyclum quemcũque decennouennalem incipere uel à primo die Ianuarij, nel ab ultimo die Decẽbris.

ATQVE hæc est causa, cur in superioribus 30. tabulis Lunationum Cyclum quemlibet decennouennalem inchoauerimus vel ab Epacta ✱. vel ab Epacta 1. primaque Lunatio totius Cycli principium ducat vel a Calendis Ianuarij, vel ab vltimo Decembris; cum interim omnes

omnes aurei numeri Cyclo decennouennali principium dederint.

CÆTERVM vt videas, necessario duos illos dies destinandos esse initio nostri Cycli decennouennalis cuiusque, ostendemus, idem faciendum fore in Cyclo aurei numeri, si is in Calendario describeretur, & vtraque æquatio, Solaris nimirum anni, atque Lunaris, seruaretur. Sumamus ergo in manus Calendarium Romanum antiquum, in quo aureus numerus 3. positus est ad primum diem Ianuarij, & a quo ad nostram vsque correctionem initium Cycli semper sumptum est, propterea quod nunquam adhibita fuit æquatio Solis, ac Lunæ. Sumptum autem semper esse principium Cycli ab aureo numero 3. ex eo manifeste colligitur, quòd ab aureo numero 3. anni Embolismici sint numerati, vt apertissime constabit ex ijs, quæ paulo infra de Embolismis hoc eodem Capite tSollerademus.

Cyclum decẽnouennalem aurei numeri incipere uel ab aureo numero ad Calẽdas Ianuarij scripto, uel ab eo, qui ultimo diei Decembris ascribendus esset, si inde annus Solaris inciperet.

Cyclũ aurei numeri ante correctionem semper incepisse ab aureo numero 3.

ITAQVE si propter æquationem anni Solaris, Luna nondum æquationem desiderante, singuli aurei numeri deorsum promouendi sint per vnum diem, scribetur aureus numerus 3. ad secundum diem Ianuarij, & primo diei præfigetur aureus numerus 14. cum hic semper in alijs locis proxime supra illum collocatus sit in Calendario. Quare ab aureo numero 14. tunc Cycli initium fiet, & ab eodem die primo Ianuarij. Quod si rursus per alterum diem aurei numeri mouendi sint deorsum, cadet aureus numerus 3 in tertiũ diem Ianuarij, & aureus numerus 14. in secundum, primus autem dies vacuus apparebit, quòd supra aureum numerum 14. ponatur aureus numerus 6. non proximè, sed relicto vno die vacuo, vt ex Capite 2. huius libri patet. Quare non poterit tunc fieri Cycli initium a primo die Ianuarij, cum ibi nullus aureus numerus positus sit; neque verò amplius aureus numerus 14. secundo diei Iannarij tunc adscriptus initium dabit: propterea quod Lunatio secundo die incipiens, currente aureo numero 14. est secunda illius anni, non autem prima, vt ante docuimus. Incipiendus igitur Cyclus tunc est ab eo aureo numero, qui adscribendus esset diei vltimo Decembris, si inde Solaris annus inchoaretur, hoc est, ab aureo numero 6. qui in Calendario duobus diebus semper superior est, quàm 14. Nam Lunatio tunc in vltimum diem Decembris incidens prima est totius anni insequentis, quam quidem indicat aureus numerus 5. qui in præcedenti anno Nouilunia demonstrat, estque diei vltimo Decẽbris tunc adscriptus, cũ eum per duos dies a 29. die Decembris, vbi in antiquo Calendario descriptus est, ponamus descendisse. Quòd autem tum ad vltimum Decembris diem apponendus sit aureus numerus 5. non autem 6. qui in Calendario semper supra 14. scriptus reperitur, causa est, quia aurei numeri in Calendario rationem Cycli non possunt seruare, vt Capite 2. huius libri dictum est: patetque hoc ex tertio Calendario aureorum numerorum, cuius litera Index est M, maiuscula.

IDEM prorsus fieret, si propter æquationem Lunæ (Solari anno tum æquationem non desiderante) aurei numeri in antiquo Calendario

rio ſurſum per vnum diem promouendi eſſent. Nam aureus numerus 11. tertio diei Ianuarij adſcriptus, ad diem ſecundum aſcenderet, aureus verò numerus 3. in primo die poſitus, tranſiret ad diem vltimum Decemb. relicto primo die Ianuarij vacuo. Non igitur tunc incipere poſſet Cyclus a primo die Ianuarij, cum ibi nullus ſit aureus numerus; neque verò a ſecundo die Ianuarij, propter rationem ſupra allatam, ſed ab vltimo die Decẽbris, & ab aureo numero 3. qui ibi tunc collocãdus eſſet, ſi annum Solarem inde exordiremur: quanquam quia annum a principio Ianuarij inchoamus, atque aurei numeri Cycli rationem in Calendario non ſeruant, vt diximus, poſitus ibi tum cerneretur aureus numerus 2. ſub aureo numero 13. qui tunc penultimo diei Decembris adſcriptus eſſet, vt conſtat ex trigeſimo Calendario aureorum numerorum, cuius litera index eſt a, minuſcula.

Initium cycli aurei numeri ſumi ſucceſsiue ab omnibus aureis numeris, ſi æquatio Solaris anni, ac Lunaris adhibeatur.

VIDES igitur, initium Cycli aureorum numerorum deinceps, ac ſucceſſiue ſumi ab omnibus aureis numeris, modò a primo die Ianuarij, ſi ibi poſitus fuerit aureus aliquis numerus, modò ab vltimo Decẽbris die, ſi primus dies Ianuarij nullum habeat aureum numerum: quod quidem accidit propter æquationem anni Solaris, ac Lunaris, cum omnes aurei numeri propter eam æquationem poſſint deinceps deſcribi in primo die Ianuarij, atque vltimo Decembris, vt liquidò apparet ex ſuperioribus 30. Calendarijs aureorum numerorum, in quibus varios dies ijdem aurei numeri occupant, prout videlicet 30. lineis Epactarum in tabula expanſa reſpondent.

Cyclus quilibet decennouennalis Epactarũ quare ſemper incipiat a ✱ vel ab Epac. j.

AT verò quoniam Cyclus noſter Epactarum in Calendario immobilis eſt, ſemperque Epacta ✱. Calendis Ianuarij adhæret, ita vt Epacta j. ad vltimum diem Decembris ponenda eſſet, ſi inde annus Solaris inciperet, fit, vt initium Cycli decennouennalis noſtrarum Epactarum perpetuò ſumendum ſit vel ab Epacta ✱. vel ab Epacta j. vt declaratum eſt.

Cyclũ aurei numeri apud Alexãdrinos ſemper incepiſſe ab ultimo die anni ipſorũ, & ab aureo numero j.

ALEXANDRINI porrò ſemper ab vltimo die anni, qui diei 28. noſtri Auguſti reſpondet, Cyclum ſuum exordiebantur; quia ad primum diem anni, ſiue menſis Thoth, qui reſpondet diei 29. Auguſti, nullum aureum numerum collocabant, quòd eo tempore nullum Nouilunium in primum diem eorum anni incideret, ſed in vltimum, id eſt, in diem 35. menſis Meſores, quem diei 28. Auguſti reſpondere diximus, vbi aureus numerus 19. poſitus erat, qui tunc inſtar erat aurei numeri 1. quippe cum ſtatim proximo die, qui inſequenti anno initium dabat, aureus numerus 1. aſſumeretur pro aureo numero 19. atque ita ab aureo numero 1. eorum Cyclus incipiebat. In Calendario autem Eccleſiaſtico antiquo, currente aureo numero 3. incidebat Nouilunium, ex vſu Eccleſiæ, in primum diem Ianuarij, vbi ponebatur aureus ille numerus 3. ac proinde ab eo ſemper principium ſumebat Cyclus aurei numeri ante anni correctionem, vt ſupra diximus.

HIS poſitis, ad explicationem Emboliſmorum aggrediamur. Emboliſmus igitur eſt annus Lunaris, in quo 13. Lunationes continentur

ſiue

siue dies 384. aut 383. vt mox dicemus. Neque verò mirum alicui videri debet, in vno anno, qui in Calendario continet dies tantummodo 365. fieri posse 13. Lunationes, quæ conficiant dies 384. aut 383. Nam cum supra dictum sit, Lunationes illis mensibus tribui, in quibus finiuntur, ita vt omnis Lunatio mense Decembri incipiens, terminataque quocunque die Ianuarij, etiam primo, adscribenda sit Ianuario, dicendaque totius anni prima, fieri potest, vt quibusdam in annis post primam illam Lunationem existant adhuc 12. integræ Lunationes, antequam ad primam Lunationem alterius insequentis anni veniamus; si nimirum post primam Lunationem alicuius anni supersint adhuc 354. aut 353. dies, quot nimirum 12. Lunationibus comprehenduntur. Quando ergo hoc contingit, existunt 13. Lunationes in eo anno Lunari, diciturque annus Embolismicus, complectens dies 384. vel 383. quanquam Solaris annus ex diebus duntaxat 365. in Calendario constet. Quando verò post primam illam anni Lunationem supersunt solum 11. Lunationes integræ, continentur 12. tantum Lunationes in eo anno Lunari, & appellatur communis, continens dies 354. vel 353. licet Solaris annus dies 365. in Calendario complectatur.

Qua ratione in uno anno possint 13. Lunationes contineri.

ET quoniam annus Solaris in Calendario descriptus dierum 365. annum Lunarem communem complectentem plerunque dies 354. superat diebus 11. facile cognoscemus, quinam anni, & quot in quolibet Cyclo decennouennali sint Embolismici, siue 13. Lunationum. Quotiescunque enim ex diebus illis 11. qui in quolibet anno Solari, exactis 12. Lunationibus, supersunt, summa collecta fuerit 30. aut maior, aut etiam minor, hoc est, 29. vt fit in vltimo, siue decimonono anno Cycli, complebuntur eo anno 13. Lunationes, atque annus ipse Embolismicus erit: quia ex summa illa dierum conficitur vna Lunatio 30. dierum, vltimo anno Cycli excepto, in quo summa 29. dierum conflata exhibet vnam Lunationem 29. dierum, quæ alijs 12. Lunationibus ante illam expletis adiecta efficit 13. Lunationes. Contingit autem hoc in quolibet Cyclo septies tantùm, videlicet in annis 3. 6. 9. 11. 14. 17. & 19. cuiusque Cycli, qui omnes, ac soli sunt Embolismici, vt ex superioribus 30. tabulis Lunationum manifestum est. In qualibet enim reperiuntur 7. anni 13. Lunationum, cuius rei hæc est ratio.

In quolibet cyclo decennouennali esse 7. annos Embolismicos, unde cognoscatur, & quinam il li sint.

IN primis tribus annis Cycli ter supersunt 11. dies, qui efficiunt 33. dies, quorum 30. dantur Lunationi tertiædecimæ, siue Embolismicæ tertij anni, supersuntque adhuc 3. dies: qui adiuncti ter 11. diebus residuis in annis 4. 5. & 6. constituunt dies 36. quorum 30. rursus dantur Lunationi Embolismicæ, siue decimætertiæ sexti anni, & adhuc 6. dies supersunt. Hi cum residuis ter 11. diebus in annis 7. 8. ac 9. efficiunt 39. dies. Ex 30. igitur completur Lunatio Embolismica noni anni: reliqui vero 9. dies cum residuis bis 11. in annis 10. & 11. componunt 31. dies, quorum 30. Lunationi Embolismicæ

Cur in omni cyclo decennouennali, anni 3. 6. 9. 11. 14. 17. & 19. sint Embolismici.

vndecimi anni tribuuntur; dies autem 1. reliquus cum residuis ter 11. diebus in annis 12. 13. & 14. efficit dies 34. ex quibus 30. cedunt Embolismicæ Lunationi anni quartidecimi, & reliqui 4. dies cum ter 11. diebus superfluis in annis 15. 16. ac 17. conficiunt dies 37. quorum 30. Lunationem Embolismicam septimidecimi anni explent; at reliqui 7. dies cum bis 11. superfluis diebus in annis 18. & 19. efficiunt dies 29. pro Lunatione Embolismica deciminoni anni, atque vltimi. Necesse enim est, vnam ex 7. Lunationibus extraordinarijs dies tantum 29. complecti, cum in 19. annis ex 11. diebus, qui in quolibet anno supersunt, constituantur 209. dies, qui conficiunt sex Lunationes 30. dierum singulas, & vnam dierum 29. quòd ei dies vnus desit ad complendum numerum 30. dierum. Dies enim 210. constituunt 7. Lunationes dierum 30.

Quando annus Embolismicus cõtineat dies 384. & quando 383.

ITAQVE annus Embolismicus, cuius Lunatio dies 30. continet, complectetur dies 384. Qui verò Lunationem Embolismicam habet dierum 29. dies continebit 383. propterea quod dies 354. duodecim Lunationum cum 30. diebus Lunationis Embolismicæ conficiunt dies 384. cum diebus autem 29. Lunationis Embolismicæ constituunt dies tantummodo 383.

ATQVE hic est ordo naturalis 7. Embolismorum in quouis Cyclo decennouennali contentorum, vt nimirum priores sex Lunationes Embolismicæ contineant dies 30. singulæ, septima vero ac postrema dies 29. duntaxat: qui tamen ordo plerunque mutatur, ita vt non semper septima Lunatio Embolismica sit dierum 29. sed interdum aliqua alia, Lunationibus alternis 30. & 29. dierum id ita exigentibus, propterea quod Cyclus decennouennalis non semper ab aureo numero 1. incipit, sed ab aliquo alio. Duo enim tantùm Cycli decennouennales Epactarum ex omnibus 30. tabulæ expansæ, quos referunt 8. & 9. lineæ eiusdem tabulæ, quibus præfiguntur literæ D, & C, maiusculæ, initium sumunt ab aureo numero 1. Quare in illis tantùm nonusdecimus annus, qui septimus Embolismicus est, continebit Lunationem Embolismicam 29. dierum: In alijs autem Cyclis septimus Embolismus habebit Lunationem Embolismicam dierum 30. & Lunatio Embolismica 29. dierum alicui alij Embolismo tribuetur, vt ex ijs, quæ aliquanto post dicturi sumus, fiet perspicuum; si prius paulo vberius explicauerimus, quo pacto se habeant hi 7. Embolismi in quolibet Cyclo decennouennali nostrarum Epactarum, qui quidem semper vel ab Epacta *. vel ab j. incipit, vt supra traditum est.

Duo tantũ cycli decennouennales ex omnibus 30. tabulæ expãsæ, habent septimã Lunationem Embolismicam 29. dierum.

QVANDOCVNQVE igitur prima Lunatio alicuius anni terminatur aliquo primorum 11. dierum Ianuarij, (Omnem autem Lunationem mense Ianuario terminatam, etiam primo eius die, Ianuario tribui, esseque totius anni primam, supra ostendimus.) annus ille necessario Embolismicus est. Nam si prima Lunatio desinat die 11. Ianuarij, supererunt eo anno vsque ad finem Decembris dies 354. in quibus 12. Lunationes adhuc fieri possunt. Quare annus ille comple-

Primam Lunationem anni Embolismici terminari in aliquo primorum 11 dierũ Ianuarij, & quare.

plectetur 13. Lunationes, ac proinde Embolismicus erit. Si verò prima Lunatio ante diem 11. Ianuarij terminetur, supererunt plures dies quàm 354. eo anno vsque ad finem Decembris. Quamobrem fieri in illis poterunt adhuc 12. Lunationes, ac supererunt præterea aliquot dies, vel saltem vnus; ac proinde is quoque annus Embolismicus erit, cum 13. Lunationes comprehendat.

EX quo efficitur, vt vndecim hæ Epactæ, xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiiii. xxv. 25. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. (Numeramus autem xxv. 25. pro vna Epacta) positæ in proximis 11. diebus post Calendas Ianuarij, sint sẽper Embolismicæ, ita ut annus, cuius Epacta est aliqua ex illis 11. quicumq; tunc aureus numerus currat, sit Embolismicus, propterea quod Lunatio ab aliqua illarum Epactarum mense Ianuario incipiens est secunda illius anni, prima verò eam antecedens incepit mense Decembri, completaque est in aliquo primorum 11. dierum Ianuarij.

Vndecim Epactas semper esse Embolismicas, hoc est, annum illum esse Embolismicum, in quo una ex illis cum quocunq; aureo numero currat. & quæ illæ sint.

HINC rursus colligitur, in quouis anno Embolismico Lunationẽ tertiamdecimã, siue postremã, necessario terminari aliquo postremorũ 11. dierũ Decembris, quibus adscriptæ sunt hæ Epactæ, ✳. xxix. xxviii. xxvii. xxvi. xxv. 25. xxiiii. xxiii. xxii. xxi. xx. 19. Propterea quod, si Lunatio aliqua desinat in quocunque illorum 11. dierum, insequens Lunatio, quæ prima est proximi anni post Embolismum, incipit ab aliqua ex illis 11. Epactis, quæ proximis 11. diebus post primum diem Ianuarij præfixæ sunt, quasque diximus esse Embolismicas. Quæ res argumento est, toto eo anno, cuius vltima Lunatio in aliquo postremorum 11. dierum Decembris finitur, in usu fuisse Epactam illam Embolismicam, à qua sequens prima alterius insequentis anni Lunatio incipit, atque idcirco annum illum fuisse Embolismicum. Solum quando ultima Lunatio anni Embolismici, currente Epacta xix. finitur ultimo die Decembris, quod fit, non concurrentibus Epacta xix. & aureo numero 19. incipit prima Lunatio insequentis anni prima die Ianuarij, & ab Epacta ✳. non Embolismica, non autem ab Epacta xix. Embolismica. Ratio huius rei est, quòd annus ultimo Decembris die finiatur, & Epacta xix. mutetur tunc anno insequenti in Epactam ✳. Quòd si annus postremo die Decembris non clauderetur, scribenda esset Epacta xix. iuxta eũ diem, qui nunc primo diei Ianuarij respondet, naturali scilicet ordine sub Epacta xx. ultimo diei Decembris affixa: atque ita Lunatio prima post annum Embolismicum inciperet tunc etiam ab Epacta xix. quæ Embolismica est.

Lunationẽ 13. in anno Embolismico terminari in aliquo postremorum 11. dierum Decembris, & quare.

Primam Lunationem anni Embolismũ insequẽtis semper incipere ab aliqua Epacta Embolismica, excepto Embolismo, in quo Epacta xix. non cum aureo numero 19 currit, & quare.

ATQVE vt planius appareat, undecim has Epactas xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiiii. xxv. 25. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. esse omnes Embolismicas, & solas, considerandæ diligenter sunt omnes 30. lineæ Epactarum tabulæ expansæ. Nam in qualibet earum semper reperies septem Epactas illarum 11. positas loco tertio, sexto, nono, undecimo, quartodecimo, decimoseptimo, ac decimonono, ab Epacta ✳. si ea in assumpta linea continetur, vel ab Epacta j. si in accepta linea non reperitur Epacta ✳. Cum ergo omnis cyclus decennouennalis nostrarum Epactarum ini-

Enumeratas 11. Epactas, omnes ac solas esse Embolismicas, & enumeratos 7. annos in quolibet cyclo decennouẽnali, omnes ac solos esse Embolismicos, quo pacto ex tabula expansa, & ex 30. tabulis Lunationũ cognoscatur.

tium ſumat vel ab Epacta ✳. vel ab j. atque in omni Cyclo hi ſolum ſeptem anni, tertius, ſextus, nonus, vndecimus, quartuſdecimus, decimuſſeptimus, & nonusdecimus, ſint Emboliſmici, ut dictum eſt, manifeſte concluditur, illas 11. quas diximus, Epactas proximis 11. diebus Ianuarij primum diem ſubſequentibus adſcriptas, eſſe Emboliſmicas. Euidentius idem colligitur ex ſuperioribus 30. tabulis Lunationum, in quibus omnes eæ 11. Epactæ habent 13. Lunationes, ac proinde Emboliſmicæ ſunt: Aliæ verò Epactæ complectuntur duntaxat 12. Lunationes.

Annum, in quo Epacta xviij. & aureus numerus 19. concurrunt, Emboliſmicum quoque eſſe, & quare.

HISCE vndecim Epactis Emboliſmicis addenda eſt nonnunquã Epacta xviii. Hæc enim Emboliſmica quoque eſt eo anno, in quo aureus numerus eſt 19. quod quidem in vno ſolo cyclo ex omnibus 30. cyclis tabulæ expanſæ contingit, nimirum in nono, cui præfixa eſt litera C, maiuſcula. In eo namque ſolo Epacta xviii. occupat decimumnonum locum ab Epacta ✳. a qua cyclus ille incipit, demonſtratumque ſupra eſt, annum decimumnonum cuiuſuis cycli eſſe Emboliſmicum. In nullo alio cyclo reperitur Epacta xviii. in loco Emboliſmico, hoc eſt, in tertio, ſexto, nono, vndecimo, quartodecimo, decimoſeptimo, vel decimonono, ab Epacta ✳. uel j. quæ cycli principium eſt.

RATIO autem, cur tunc Epacta xviii. Emboliſmica ſit, duplex eſt. Prima ſit hæc. Quando Epacta xviii. & aureus numerus 19. concurrunt, addenda ei ſunt 12. vt conſtetur Epacta xxx. vel ✳. inſequentis anni, vt proximo Capite oſtendimus. Quare vltima Lunatio illius anni, in quo Epacta xviii. vnà cum aureo numero 19. in vſu eſt, finitur vltimo die Decembris, proindeque Decembri tribuenda eſt. Ex quo ſequitur, eodem illo anno contineri 13. Lunationes, quarum prima terminatur die 12. Ianuarij, principium habens die 14. Decembris, ab Epacta vii. quæ ſuperiori anno in vſu fuit. Duodecima autem Lunatio eiuſdem illius anni clauditur die 2. Decembris, atque tertiadecima die poſtrema eiuſdem menſis. Secunda ratio hæc ſit. Quoniam annus, quo Epacta xviii. & aureus numerus 19. concurrunt, eſt vltimus cycli decennouennalis, ut conſtat ex linea illa nona tabulæ expanſæ, quæ literam C, maiuſculam habet; continebit in eo Lunatio ultima, & Emboliſmica dies duntaxat 29. vt ſupra diximus. Quocirca cum prima eius Lunatio finiatur die 12. Ianuarii, ſupererunt adhuc dies 353. qui ſatis ſunt ad explendas 12. Lunationes, quarum vltima dies tantum 29. complectatur; atque ideo annus ille continens 13. Lunationes, Emboliſmicus erit, comprehendetque dies duntaxat 383.

Annus, in quo Epacta xviij. nõ cũ aureo numero 19. concurrit, quare nõ ſit Emboliſmicus.

QVANDO autem Epacta xviii. non cum aureo numero 19. ſed cum quouis alio concurrit, non adduntur ei 12. ſed tantum 11. ut colligatur Epacta xxix. inſequentis anni. Quapropter finita Lunatione duodecima anni die 2. Decembris, quando Epacta xviii. eſt in vſu, incipiet prim[a] Lunatio inſequentis anni die 3. Decembris, & terminabitur Calend[i]s Ianuarij; ac propterea annus ille prior communis erit, cum 12. tantum Lunationes comprehendat: poſterior verò annus, Emboliſmicus erit 13. Lunationum; quippe cum eius Epacta ſit xxix. quam ſupra

dixi-

diximus esse Embolismicam. Itaque illæ 11. Epactę xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiiii. xxv. 25. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. iuxta proximos 11. dies, qui primum diem Ianuarij consequuntur, descriptæ, semper sunt Embolismicæ, cum quocunque illæ aureo numero concurrant: at verò Epacta xviii. diei 13. Ianuarij apposita nunquam Embolismica est, nisi quando unà cum ea aureus numerus 19. usurpatur. Patent omnia hæc clarissime in superioribus 30. tabulis Lunationum. Nam in sola nona tabula vides Epactam xviii. cum aureo numero 19. currentem habere 13. Lunationes; In alijs autem tantum 12. Quocirca Epacta xviii. dici poterit anceps, siue indifferens, cum modo sit Embolismica, modo nō Embolismica, cum tamen omnes aliæ Epactæ perpetuò sint uel Embolismicæ, uel communes.

IN veteri Calendario erant hi septem aurei numeri 2. 5. 8. 11. 13. 16. 19. Embolismici, vt recte Campanus docet, etsi alij Computistæ nōnihil ab eo discrepent. Nam cum omnes descripti sint prope aliquos ex 11. proximis diebus Calendas Ianuarias insequentibus, hoc est, inter primum diem, & tertiumdecimum Ianuarij collocati sint in Calendario, quemadmodum nostræ Epactæ Embolismicæ; erit Lunatio ante quemcunque illorum mense Ianuario proximè terminata, (videlicet secundo, quarto, quinto, septimo, octauo, decimo, uel undecimo die) prima totius anni, post quam cum minimum supererunt in anno 354. dies, qui satis sunt ad alias 12. Lunationes explendas, vt annus ille 13. Lunationes comprehendat, quarum secunda ab aliquo illorum septem aureorum numerorum initium sumit in Ianuario. Quare annus, cuius aureus numerus fuerit ex illis septem aliquis, Embolismicus erit.

Qui septem aurei numeri in ueteri Calendario fuerint Embolismici.

ET quoniam septem anni solum in quouis cyclo decennouennali, nimirum 3. 6. 9. 11. 14. 17. & 19. Embolismici sunt, quod in illis solis superflui illi dies, quos in quolibet anno solari superesse diximus, constituere possint unam Lunationem extraordinariam, ut ante diximus; manifestò colligitur, cyclum aurei numeri in ueteri Calendario initium semper duxisse ab aureo numero 3. quod supra diximus; propterea ꝙ septem illi aurei numeri Embolismici a solo aureo numero 3. locum tertium, sextum, nonum, undecimum, quartumdecimum, decimumseptimum, ac decimumnonum occupant, ut in hac tabella apparet.

Necessario in ueteri Calendario cyclum aurei numeri a 3. initium sumpsisse.

Ordo annorum Cycli	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Cyclus aur. num.	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Aur. num. Embolis.			5			8			11	

Ordo annorum Cycli	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Cyclus aur. num.	13	14	15	16	17	18	19	1	2
Aur. num. Embolis.	13			16			19		2

POR-

Cyclū aurei nu-[illegible] in ueteri Calendario à nullo alio numero, q̃ a 3. potuisse habere initium.

PORRO Cyclum aurei numeri a nullo alio numero, quàm a 3. in veteri Calendario initium habere potuisse, ita quoque planum fiet. Si ponatur numerus 3. primus in cyclo, supererunt eo anno 11. dies post duodecimam Lunationem; & 22. secundo anno, currente aureo numero 4. & 33. tertio anno, currente aureo numero 5. atque idcirco aureus numerus 5. Embolismicus erit. Eademque ratione Embolismici erunt hi aurei numeri, 8.11.13.16.19.2. ut Campanus uoluit, & ratio ipsa postulat, cum, hisce aureis numeris currentibus, prima Lunatio anni terminetur semper aliquo primorum 11. dierum Ianuarij, quod necessario requiritur, ut annus possit esse Embolismicus, vt supra diximus. Hoc utique non eueniret, si alius aureus numerus statueretur primus in cyclo. Nam si v.g. numerus 1. diceretur primus, superessent tunc 11 dies; & currente aureo numero 2. superessent 22; & 33. currente aureo numero 3. Quare aureus numerus 3. esset Embolismicus. Eademque ratione aurei numeri 6.9.11.14.17 19. Embolismici forent, quod falsum est, & contra Campanum, & rationem; cum nullus horum 7. aureorum numerorum, præter 11. & 19. contineat 13. Lunationes. Non ergo numerus 1. potest esse primus in cyclo. Eandemque ob causā nullus alius, præter 3. primus esse potest.

Quæ ex 13. Lunationib. anni Embolismici dicēda sit Embolismica.

IAM verò non magni interest, quænam ex 13. Lunationibus anni Embolismici dicenda sit extraordinaria, siue Embolismica, dummodo non sit Paschalis, & aliarum 12. Lunationum magnitudines, prout cyclus exigit, intactæ atque illæsæ, quoad eius fieri potest, permaneant: nimirum vt alternæ constituantur dierum 30. & 29. Quod ut rectius fiat, tenenda erit hæc regula. Quoties in anno Embolismico ultima, siue 13. Lunatio continet dies 30. appellabimus eā Embolismicam, siue extraordinariam, propterea quod tunc antecedentes 12. Lunationes alternis cō tinēt dies 30. & 29. vt Cycli ratio postulat. Hoc autem accidit, cum aliqua harū Epactarum Embolismicarū xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiiii. in usu est, quibus addenda est Epacta 25. diuerso charactere, coloreve notata, ut ex 30. tabulis Lunationū manifestū est, dummō Epacta xix. & aureus numerus 19. nō cōcurrant. Tunc. n. Lunatio 13. anni dies tantū 29. cōplectitur, ut in 8. linea tabulæ expāsæ, cui adscripta est litera D, maiuscula, contingit, cui quidem respondet 8. tabula ex 30. tabulis Lunationum.

Quæ Epactæ Embolismicæ habeāt 13. Lunationem dierum 30. & Embolismicā.

Quando Epactæ Embolismicæ, quarum 13. Lunatio est 30. dierum, habeāt primā Lunationem anni dierum 29.

QVOD si quando illæ Epactæ unà cum aureo numero 1. usurpentur, ut fit in 15.16.17.18 19. & 20. lineis tabulæ expansæ, quæ annotantur literis minusculis r, q, p, n, m, l, nec non in 6. tabulis Lunationum respondentibus, (excepta Epacta 25. diuerso charactere, uel colore scripta, quæ nunquam concurrere potest cum aureo numero 1. quippe quæ solum cum aureis numeris maioribus, quàm 11. possit concurrere) continebit tam prima Lunatio anni, quàm secunda, dies duntaxat 29. Cum enim tunc Epactæ superioris anni cum aureo numero 19. concurrenti addantur 12. ut Epacta alterius anni cum aureo numero 1. concurrens gignatur, ut supra ostendimus, fit necessario prima Lunatio anni dierū tantum 29. acciditque, ut tres Lunationes continuæ dierum 29. constituantur

tuantur

tuantur, uidelicet duæ illæ primæ anni Embolismici, & ultima anni antecedentis. Quare posset quidem tunc prima Lunatio dierum 29. dici Embolismica, cum media sit inter alias duas totidem dierum, meritoque Lunationi Embolismicæ illius anni tribui possint dies tantùm 29. quippe cum aliæ sex Lunationes Embolismicæ illius Cycli dies 30. comprehendant, & annus ille Embolismicus conplectatur dies tantum 383. tamen ne cæteræ Lunationes illius anni ordinem 30. dierum, & 29. perturbent, & ne vltima Lunatio ordinaria, quæ semper solet esse dierum 29. contineat 30. dies, placuit vltimam Lunationem 30. dierum statuere Embolismicam, non secus ac si more veterum Computistarum Lunationi Embolismicæ illius anni, quæ deberet esse dierum solum 29. addatur vnus dies, qui a prima Lunatione anni subtrahitur, propter additionem 12. ad Epactam cum aureo numero 19. currentem; quam subtractionem Computistæ saltum Lunæ dixerunt, de quo paulo infra nonnihil dicemus. Liberum tamen sit per nos vnicuique, si mauult, primam Lunationem 29. dierum vocare Embolismicam, cum nihil absurdi hinc sequatur.

QVANDO autem tertiadecima Lunatio anni Embolismici continet dies tantummodo 29. annusque ille Embolismicus est vltimus in Cyclo, quod vsu venit, cum tam Epacta xix. & aureus numerus 19. quàm Epacta xviij. & aureus numerus 19. concurrunt (quod bis tantùm toto eo tempore, quo omnes 30. Cycli tabulæ expansæ vsurpantur, accidit, nimirum quando lineæ 8. & 9. eiusdem tabulæ, quæ literis D, C, maiusculis notantur, & quibus tabulæ 8. & 9. Lunationum respondent, in vsu sunt) dicetur Lunatio illa vltima anni Embolismica; propterea quod antecedentes 12. Lunationes alternæ sunt dierum 30, & 29. vltimaque Lunatio Embolismica in eo Cyclo continere debet dies duntaxat 29. vt ex ijs, quæ supra diximus, constat; cum aliæ sex Lunationes Embolismicæ illius Cycli complectantur dies 30.

Epactæ xviij. & xix. cũ aureo numero 19 concurrentes, habẽt 13. Lunationem Embolismicam, & dierum 29.

QVOTIES autem Lunatio tertiadecima cõplectitur dies tantùm 29. sed annus ille Embolismicus in Cyclo non est vltimus; si quidem prima Lunatio dierum etiam 29. constituatur, (quod accidit, quoties quælibet harum Epactarum xxv. xxvj. xxvij. xxviij. xxix. & aureus numerus 1. concurrunt, vt patet in lineis 10. 11. 12. 13. 14. tabulæ expansæ, quæ appositas habent literas B, A, maiusculas, & u, t, s, minusculas, nec non in quinque tabulis Lunationum respondentibus) non censebitur vltima illa Lunatio dierum 29. Embolismica, sed prima illius anni dierum etiam 29. Quoniam enim tunc vltima quoque Lunatio anni antecedentis constat diebus tantùm 29. non iniuria insequentis anni prima Lunatio dierum 29. dicetur extraordinaria, atque Embolismica, cum aliæ 12. subsequentes alternis progrediantur per 30. & 29. dies; præsertim cum Lunatio illa Embolismica continere debeat dies solum 29. quod aliæ sex eiusdem Cycli dies 30. contineant.

Quæ Epactę Embolismicæ hẽant primam Lunationem anni Embolismicam, & dierum 29.

SI verò

Quando eædem Epactæ Embolisimicæ, de quibus proximè diximus, habeāt secūdam Lunationē, Embolismicā, & dierum 30.

SI verò prima Lunatio non sit dierum tantum 29. sed tam prima, quàm secunda complectatur dies 30. ut contingit, currente qualibet earum, quas diximus, Epactarum xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. cum alio aureo numero, quàm 1. vt ex 30. tabulis superioribus Lunationum perspicuum est, uocabitur iure optimo secunda Lunatio 30. dierum, Embolismica, atque extraordinaria, cum aliæ 12. alternum ordinē 30. & 29. dierum seruent. Neque uerò mirum cuipiam uideri debet, quod non semper in eodem loco, ac mense Embolismicas Lunationes collocemus: quia hæ naturaliter secundum cycli rationem ita cadunt, ut explicauimus, & à veteribus Computistis uaria etiam loca, ac menses sortitæ sunt.

Saltus Lunæ apud Cōputistas quid in annis Lunaribus cōibus.

PORRO quotiescunque, propter additionem 12. ad Epactam cū aureo numero 19. currentem, una dies à prima Lunatione anni Lunaris communis subducitur, ita ut annus ille dies tantum 353. complectatur, ut accidit in cyclis 1.2.3.4.5.6.21.22.23.24.25.26.27.28.29. & 30. tabulæ expansæ, quibus præpositæ sunt literæ maiusculæ P, N, M, H, G, F, E, & minusculæ k, i, h, g, f, e, d, c, b, a, ut uidere licet in tabulis Lunationum, quæ hisce cyclis respondent, (In his enim omnibus, ac solis annus, in quo aureus numerus est 1, communis est, & Lunatio prima illius anni dies 29. continet) dici solet à Computistis subtractio illa SALTVS LVNÆ: quia cum re uera annus Lunaris constet ex diebus 354. aufertur illi una dies, & ultimo anno Embolismico tribuitur, ut contineat dies 384. & singulæ 7. Lunationes Embolismicæ constituantur 30. dierum; cum ultimus annus Embolismicus natura sua deberet dies complecti tantum 383. & vltima eius Lunatio Embolismica dies duntaxat 29. adeo vt propter hanc subtractionem Luna in Calendario quodammodo per unum diem saltare videatur, cum Lunatio illa prima dierum tantum 29. constituatur, quæ per se complecti deberet dies 30.

Quādo in Embolismico anno dici possit, fieri saltum Lunæ.

EADEM ratione quando in anno Embolismico prima Lunatio 29. dierum est Embolismica, & aliæ duodecim alternis constituuntur dierum 30. & 29. ut accidit in cyclis 10.11.12. 13. & 14. tabulæ expansæ, quibus præfiguntur literæ B, A, maiusculæ, & u, t, s, minusculæ, ut in tabulis Lunationum respondentibus manifestum est, rectè quis dixerit, in ea Lunatione fieri saltum Lunæ: quia cum ultima Lunatio antecedentis anni sit 29. dierum, deberet prima insequentis anni Embolismici Lunatio constitui dierum 30. Quare cum ab ea dies unus subtrahatur, fiatque Embolismica, dies autem ille sublatus adijciatur ultimæ eiusdem cycli Lunationi Embolismicæ, ut fiat dierum 30. quæ alioquin solum 29. dies complecti deberet, uidetur quodammodo etiam tunc Luna per unum diem saltare in Calendario.

DENIQVE quando in anno Embolismico duæ primæ Lunationes dies tantum 29. comprehendunt, ut fit in cyclis 15.16.17. 18. & 20. tabulæ expansæ, ut uidere licet in tabulis Lunationum respondentibus; dicere quoque poterimus, fieri tunc in prima Lunatione saltum Lunæ,

pro-

propterea quod ab ea, quæ 30. dies deberet habere, aufertur vnus dies, qui adiungitur vltimæ cycli illius Lunationi Embolismicæ, vt contineat 30. dies, cum tamen dies tantum 29. deberet complecti.

QVIN etiam, cum in vltimo anno Embolismico alicuius cycli ter tiadecima Lunatio Embolismica est, diesque tantum 29. continet, vt contingit in cyclis 8. & 9. tabulæ expansæ literarum D, C, maiuscularum, & in tabulis 8. & 9. Lunationum; non inepte existimauerit quis, tunc etiam fieri quodammodo saltum Lunæ: quia cum duodecima Lunatio illius anni constet ex 29. diebus, deberet sequens tertiadecima secundum rationem cycli constitui 30. dierum, & subsequens prima alterius anni dierum 29. Cum ergo contineat illa dies duntaxat 29. aufertur ab ea unus dies, qui primæ Lunationi insequentis anni communis additur, vt efficiatur dierum 30. quæ alioquin, ut dictum est, deberet esse tantum dierum 29.

ATQVE hi omnes anni Embolismici, in quibus saltum Lunæ fieri diximus, continent dies duntaxat 383. cum alij omnes dies 384. comprehendant: Anni verò communes, in quibus saltus Lunæ fit, ex diebus tantummodo 353. constituuntur, alij verò omnes ex 354. ut ex superioribus 30. tabulis Lunationum manifestum est.

Qui anni Embolismici dies tãtũ 383. & qui Lunares cõmunes dies duntaxat 353. cõtineant.

EX his, quæ diximus, planum esse potest, tum demum fieri saltum Lunæ, cum duæ, uel tres Lunationes continuantur 29. dierum in Calendario, aliàs nunquam: quod quidem semper contingit, quando aureus numerus est 1. siue annus ille sit communis, siue Embolismicus, propterea quod Epactæ antecedentis anni concurrenti cum aureo numero 19. adduntur 12. ut fiat Epacta insequentis anni cum aureo numero 1. concurrens, ut supra dictum est. Excipiuntur duo anni Embolismici Epactarum xix. & xviii. cũ aureo numero 19. concurrentium. In illis enim saltus Lunæ fit, currente aureo numero 19. non autem 1. ut ex 8. & 9. tabula Lunationum perspicuum est.

Saltũ Lunæ semper fieri, cum aureus numerus est 1. alias nunquã, siue annus sit cõmunis, siue Embolismicus.

NON sum nescius, plerisque minus probari hunc saltum Lunæ, quòd in cælo saltus iste nequaquam fiat: veruntamen cum cuiusque cycli ratio exigat, ut interdum ab una Lunatione dematur unus dies, qui alteri Lunationi adijciatur, noluimus ab vsitato more loquendi Computistarum recedere. Liberum tamen esto cuique hoc in negocio loqui, ut uult, dummodo res ipsa recte intelligatur, atque explicetur.

Cur plerisque displiceat Saltus Lunæ.

HINC quoque colligitur, propter Embolismos, ac saltum Lunæ, non semper progredi Lunationes alternis per 30. & 29. dies, ut earum conditio, naturaque postulare videtur, sed contingere nonnunquam duas Lunationes continuas modo dierum 30. modò 29. immo interdum tres dierum 29. & quod magis mirum videatur, fieri posse in anno bissextili, propter diem intercalarem, ut quatuor continuæ Lunationes comprehendant dies 30. quod quidem nouum, aut absurdum

Propter Embolismos, ac saltũ Lunæ cõtingere nõnunquã, ut duæ uel tres Lunationes cõtinuæ sint dierũ 29. et duæ uel quatuor dierum 30.

non eſt, cum id ratio cuiuſcunque cycli poſtulet, factumque idem fuerit apud ueteres Computiſtas in cyclo aurei numeri Concilij Nicæni, qui vſque ad correctionem hanc Gregorianam uiguit, ut patet in hac ſubiecta tabula, in qua omnes Lunationes aureorum numerorum veteris Calendarij deſcriptæ ſunt, ſicut in ſuperioribus 30. tabulis expreſſæ fuerunt Lunationes Epactarum, prout in 30. cyclis decennouennalibus contingunt. Atque ex hac tabula liquet, ſeptem Emboliſmos totius Cycli, qui ab aureo numero 3. incipit, cadere in eos cycli annos, in quos ſecundum Epactas noſtras incidere ſupra docuimus. Conſtat quoque, aureum numerum 19. efficere tres continuas Lunationes, nimirum ſeptimam, octauam, ac nonam, dierum 29. Aureum vero numerum 11. ſi annus ſit biſſextilis, ideoque Lunatio menſis Februarij uno die augeatur, quatuor primas Lunationes anni exhibere dierum 30.

SEQVITVR

TABVLA LVNATIONVM AVREOrum numerorum in veteri Calendario deſcriptorum.

QVOT DIES LVNATIO QVAELIBET aureorum numerorum contineat in Calendario veteri tam in anno communi, quàm in Embolismico.

AVREI NVMERI.	Initium primi mensis Lunaris tam in anno communi, quam in Embolismico.	Finis duodecimi mensis Lunaris tã in anno communi, quàm in Embolismico.	Finis tertijdecimi mensis Lunaris in anno Embolismico.	Magnitudo anni Lunaris tam communis, quàm Embolismici.	NVMERVS ET ORDO Lunationum totius anni. Prima Lunatio.	Secunda Lunatio.	Tertia Lunatio.	Quarta Lunatio.	Quinta Lunatio.	Sexta Lunatio.	Septima Lunatio.	Octaua Lunatio.	Nona Lunatio.	Decima Lunatio.	Vndecima Lunatio.	Duodecima Lunatio.	Tertiadecima Lunatio.
3	1. Ian.	20 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
4	21 Dec.	9		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
5	10	29 Nou.	28 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	30	29	30	29
6	29	17 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
7	18	6		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
8	7	26 Nou.	25 Dec.	384	30	29	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
9	26	14 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	20	
10	15	3		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
11	4	23 Nou.	22 Dec.	384	30	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29
12	23	11 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
13	12	30 Nou.	30 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30
14	31	19		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
15	20	8		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
16	9	28 Nou.	27 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	30	29	30	29
17	28	16		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
18	17	5		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
19	6	24 Nou.	23 Dec.	383	30	29	30	30	29	30	29	29	29	30	29	30	29
1	24	12 Dec.		354	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	
2	13	1. Dec.	31 Dec.	384	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30	29	30

Explicatio tabulæ perpetuæ Nouiluniorũ totius anni.

AD vberiorem autem cognitionem Embolismorum, placuit subiicere & hanc tabulam Nouiluniorũ totius anni perpetuam, in qua vno aspectu cernitur, quibus diebus mensium Nouilunia contingant, quacunque Epacta currente: ita vt tabula hæc sit Calendarium diminutũ, & ad compendium quodammodo redactum, continens solum principia omnium Lunationum, tam in anno communi, quàm in Embolismico: vt vel hinc quoque appareat præstantia Calendarij Gregoriani, in quo, reiectis aureis numeris, Epactæ sunt collocatæ: quippe cũ per Epactas tam exigua tabula omnia Nouilunia perpetuò complectens cõstruatur; quod neque per aureos numeros, neque per ullum alium cyclum, cuius numeri non omnia loca Calendarij repleant, effici potest. Et quoniam annus, in quo 13. Lunationes comprehenduntur, Embolismicus est, liquidò constat, has vndecim Epactas xxix. xxviii. xxvii. xxvi.xxv.25.xxiiii.xxiii.xxii.xxi.xx.xix. esse Embolismicas, ut diximus: quippe cum singulæ contineant 13. Lunationes in proposita hac tabula. Lunationes enim harum Epactarum mense Ianuario incipientes, sunt secundæ, & quæ mense Decembri incipiunt, sunt primæ insequentis anni, excepta Epacta xix. cuius Lunatio die 2. Decembris incipiens est ultima totius anni. Quando autem currente Epacta XVIII. Lunatio die 3. Decembris incipiens est vltima totius anni, (quod quidem fit, cum simul in vsu est aureus numerus 19.) annus ille Embolismicus quoque est, ut dictum est. Currente denique Epacta ✻. annus communis est, cum tantùm 12. Lunationes contineat, quippe cum ea Lunatio, quæ Calendis Ianuarij incipit, sit prima totius anni, non autem secunda.

Præstantia Calendarij noui cũ Epactis.

SEQVITVR

TABVLA NOVILVNIORVM totius anni perpetua.

TABVLA NOVILVNIORVM
totius anni perpetua.

Quibus diebus mensium Nouilunia contingant, quacunque Epacta currente.

Epactæ.	Dies Ian.	Dies Feb.	Dies Mar.	Dies Apr.	Dies Maij	Dies Iun.	Dies Iul.	Dies Aug.	Dies Sep.	Dies Oct.	Dies Nou	Dies Dec.	
*	1.31		1.31	29	29	27	27	25	24	23	22	21	Cōis.
xxix	2	1	2	1.30	30	28	28	26	25	24	23	22	Embol.
xxviii	3	2	3	2	1.31	29	29	27	26	25	24	23	Embol.
xxvii	4	3	4	3	2	1.30	30	28	27	26	25	24	Embol.
xxvi	5	4	5	4	3	2	1.31	29	28	27	26	25	Embol.
xxv	6	5	6	5	4	3	2	1.30	29	28	27	26	Embol.
25	6	4	6	4	4	2	2	30	28	28	26	26	Embol.
xxiiii	7	5	7	5	5	3	3	1.31	29	29	27	27	Embol.
xxiii	8	6	8	6	6	4	4	2	1.30	30	28	28	Embol.
xxii	9	7	9	7	7	5	5	3	2	1.31	29	29	Embol.
xxi	10	8	10	8	8	6	6	4	3	2	1.30	30	Embol.
xx	11	9	11	9	9	7	7	5	4	3	2	1.31	Embol.
xix	12	10	12	10	10	8	8	6	5	4	3	2	Embol.
xviii	13	11	13	11	11	9	9	7	6	5	4	3	Indiff.
xvii	14	12	14	12	12	10	10	8	7	6	5	4	ANNI COMMVNES
xvi	15	13	15	13	13	11	11	9	8	7	6	5	
xv	16	14	16	14	14	12	12	10	9	8	7	6	
xiiii	17	15	17	15	15	13	13	11	10	9	8	7	
xiii	18	16	18	16	16	14	14	12	11	10	9	8	
xii	19	17	19	17	17	15	15	13	12	11	10	9	
xi	20	18	20	18	18	16	16	14	13	12	11	10	
x	21	19	21	19	19	17	17	15	14	13	12	11	
ix	22	20	22	20	20	18	18	16	15	14	13	12	
viii	23	21	23	21	21	19	19	17	26	15	14	13	
vii	24	22	24	22	22	20	20	18	17	16	15	14	
vi	25	23	25	23	23	21	21	19	18	17	16	15	
v	26	24	26	24	24	22	22	20	19	18	17	16	
iiii	27	25	27	25	25	23	23	21	20	19	18	17	
iii	28	26	28	26	26	24	24	22	21	20	19	18	
ii	29	27	29	27	27	25	25	23	22	21	20	19	
j	30	28	30	28	28	26	26	24	23	22	21	20	

Quando Epacta xix. & aureus numerus 19. concurrunt, incidit aliud Nouilunium in diem 31. Decembris.

QVÆ

QVAE APPELLETVR LVNA QVARTADEcima Paschalis, & quare Epactæ ita Calendario inscriptæ sint, vt earum Nouilunia medias ac veras coniunctiones Luminarium, vt plurimum, subsequantur.

CAP. VI.

IAM verò quoniam vehementer a Mæstlino Nouilunia oppugnantur, & quartædecimæ Paschales, quę in nouo nostro Calendario per Epactas eo, quo diximus, modo dispositas indicãtur; ꝙ (vt ait) neq; Nouilunia motibus cælestibus respondeant, neque quartædecimę Paschales legitimè Paschę solennitatem exhibeant celebrandam; explicandum hoc loco erit, quęnam appelletur Luna XIIII. Paschalis, post quam Ecclesia, proximo die Dominico aduenient, Pascha, ex Patrum Conciliorumque decretis semper celebrare consueuit; & quare ad huiusmodi XIIII. Paschalem quolibet anno rite inuestigandam, dedita opera Cyclum Epactarum Calendario inscriptum ita in tabula expansa equauerimus, ut Nouilunia ex eo inuenta coniunctiones Luminarium ueras, ac medias plerunque subsequantur. Hac enim in re Męstlinus, nisi de industria, & ex malitia, rem per se claram, omnibusque notam, nescire se simulat, quid in hoc genere sciat, non uideo. Prorsus enim ignarus uidetur consuetudinis, quam in Paschæ celebratione iam inde ab exordio fere nascentis Ecclesię ad nostram usque ętatem uniuersus orbis Christianus seruauit, vt posterius ostendemus.

ANTE omnia autem, Pascha celebrandum esse post XIIII. Lunam primi mensis vsque ad Lunam XXI. ac proinde rite posse celebrari Luna XV. si ea in Dominicum diem inciderit, copiosè Cap. 1. & 3. superioris libri tum ex decretis Summorum Pontificum Conciliorumque, tũ ex uariis testimoniis scriptorum, perpetuoque usu Ecclesię, comprobauimus: ut mirum sit, nonnullos ex recentioribus, quo in numero est Mæstlinus, qui plus sibi sapere videntur, quàm antiqui illi Patres, Concilia, & continuus usus Ecclesię tum Orientalis, tum Occidentalis, tam pertinaciter asserere non uereri, Pascha non esse celebrandum Luna XV. siue in plenilunio, etsi ea in diem Dominicum incidat; propterea quod falso putant, nos tunc Pascha unà cum Iudæis celebrare. Neque enim interdictum est unquam Christianis, ne in plenilunio medio, siue Luna XV. Pascha celebrent, etiamsi Iudęi tunc solennitatem Paschę legalis peragant, sed solum ne Luna XIIII. Pascha celebretur, quando Iudæi ad uesperam agnum immolant: alioquin cadente Luna XV. siue plenilunio medio, in Dominicum diem, si alius dies Dominicus expectandus esset, celebraretur Paschale festum Luna XXII. hoc est, in quarta-

Error Mæstlini, et aliorum existimãtiũ, Pascha celebrari non debere Luna XV.

Nunquã prohibitũ fuisse, ne Luna XV. Pascha celebretur: alioquin Pascha sæpe ĩ Lunam XXIJ. incideret, cõtra Patrũ, ac Conciliorũ sãctiones.

ta hebdomada Lunæ: quod ſanctionibus Conciliorumque Pontificum repugnat, quibus ſæpe cautum eſt, ut Paſcha poſt XIIII. Lunam primi menſis uſque ad xxi. eiuſdem incluſiue celebretur, ut Cap. I.& III. libri I. ſcripſimus. Certe noſtro ſeculo, quo uiuimus, non ſemel uidimus, Paſcha celebratum eſſe, ex decreto Concilij Nicæni, die 22. Martij, hoc eſt, Luna xv. quam cyclus offerebat, cum Luna XIIII. cycli neceſſario tunc in diem 21. inciderit, ante quem diem nulla Luna XIIII. Paſchalis eſſe poteſt, ut ſuperiori libro ſcripſimus. Quinimmo quotieſcunque Luna XIIII. primi menſis in diem Sabbati incidit, celebratum eſt Paſcha ſequenti ſtatim die Dominico, id eſt, Luna xv. quam cyclus indicabat.

Eccleſiã frequenter Paſcha celebraſſe Luna xv.

QVOD ſi dicat quis, Lunam xv. ex cyclo inuentam hiſce temporibus ante correctionem anni ſubſecutam ſemper eſſe Plenilunium medium toto quatriduo, & eo amplius, propterea quod Nouilunia tanto ſpatio a priſtinis ſedibus uerſus initia menſium progreſſa fuerint, atque ideo non celebratum fuiſſe Paſcha Luna xv. ſed poſt plenilunium medium: Reſpondendum eſt, id caſu eueniſſe, & (vt cum Philoſophis loquamur) per accidens, propter illam nimirum Nouiluniorum anticipationem, per ſe tamen, & natura ſua Paſcha illud in oppoſitionem mediam incidiſſe, ſi videlicet Nouilunia in propria loca fuiſſent tunc reſtituta. Sed eſto, Paſcha nunquam celebratum eſſe noſtra ætate in plenilunio medio, ſed poſt, ob illam anticipationem Nouiluniorum, certe prope tempora Concilij Nicæni, id eſt, anno 326. ex decreto eiuſdem Concilij celebratum eſt Luna xv. ſecundum cyclum die 3. Aprilis, quanquam ea Luna xv. præuenerit tunc plenilunium medium, cum aureus numerus eo anno fuerit 4. reponens terminum Paſchalem, ſeu Lunam XIIII. in ſecundum diem Aprilis; litera verò Dominicalis extiterit B, diei 3. Aprilis adſcripta: oppoſitio denique media contigerit die 3. Aprilis hora 13. Min. 54. poſt meridiem. Cur autem Paſcha tunc anteuerterit oppoſitionem mediam, cauſa fuit aureus numerus, qui nimis citò eo tempore Nouilunia indicabat. Hinc enim factum eſt, ut Luna xv. quam cyclus offert, & quam Eccleſia, poſthabito calculo Aſtronomico, in Paſchæ celebritate obſeruat, mediam oppoſitionem, quam tabulæ Aſtronomicæ exhibent, præuenerit, ut infra dicemus. Idem euenit annis 330. 346. 350. 370. 394. 441. 475. 495. & alijs, quos longum eſſet hoc loco recenſere, in quibus omnibus Paſcha in Lunam xv. incidit, & quidem ante oppoſitionem mediam, ob rationem, quam diximus, vt ex ijs, quæ ſequuntur, patebit.

Paſcha prope tẽpus Concilii Nicæni celebratũ eſt nonnunquam Luna xv. quæ pleniluniũ mediũ præuenerit, et quare.

ITAQVE cum Paſcha celebrari debeat neceſſario die Dominico, qui proxime Lunam XIIII. primi menſis inſequitur, atque adeo in ipſa Luna xv. ſi tunc ſit Dominicus dies, exponamus iam, quænam ſit illa XIIII. Luna, & quo pacto ſecundum antiquiſſimum Eccleſiæ vſum inueſtiganda ſit in Calendario, ne in tanta celebritate error, aut diſſenſio ulla oriatur. Opinantur nonnulli

Lu-

Opinio Mæſtlini, et aliorũ erronea de Luna xiiii. Paſchali.

Lunam XIIII. eſſe ipſum diem oppoſitionis Solis, ac Lunæ: qua in ſententia Mæſtlinus in hoc ſuo Examine etiam eſſe videtur, quippe qui Calendario nouo ſemper obijciat, Lunam xiiij. oppoſitionem Luminarium ſæpe antecedere, atque adeo Paſcha frequenter celebrari in ipſo plenilunio, ſi tunc dies ſit Dominicus, quod ipſe putat abſurdum eſſe, & contra leges, atque vſum Eccleſiæ. Vult ergo Lunam xiiij. debere in ipſam oppoſitionem mediam incidere, nunquam autem antecedere, ne ſequenti die, ſi ſit Dominicus, Paſcha celebretur Luna xv. Verùm cum his Mæſtlinus maxime decipitur. Nam cum Paſcha celebrari poſsit in plenilunio, vt vſus Eccleſiæ docuit, & Patrum, Conciliorumque decreta, quod ſupra oſtendimus, cautum verò ſit ab ijsdem, ne vnquam Paſcha die Lunæ xiiij. ſed ſemper poſt eam celebretur, quis tam cæcus eſt, qui non videat, præter Mæſtlinum, qui tamen hoc in negotio vult haberi Lynceus, in Dei Eccleſia idem non eſſe Lunam XIIII. & Plenilunium?

Opinio alia falſa de Luna xiiii. Paſchali.

ALII concedentes Paſcha poſſe celebrari Luna xv. ſiue in Plenilunio, propter vſum Eccleſiæ, & teſtimonia a nobis libro I. prolata, exiſtimant Lunam XIIII. eſſe diem, qui oppoſitionem ueram proxime antecedit. Sed ne hoc quidem uerum eſt, cum Eccleſia veros motus nunquam conſideret, immo neque medios, ſed cyclos tantùm, vt Capite IIII. ſuperioris libri abunde demonſtrauimus.

Luna xiiii. Paſchalis ex uſu Eccleſiæ, quæ.

LVNA igitur XIIII. ſumitur ab Eccleſia pro die quartadecima Lunationis Paſchalis, numerando eam incluſiue a Neomenia, ſiue principio menſis Lunaris Paſchalis, hoc eſt, ab eo die, cui præfixus eſt numerus cycli decennouennalis, qui in propoſito anno Nouilunia indicat in Calendario, ſiue is dies congruat cum coniunctione Solis, ac Lunæ vera, aut media, ſiue ab ea diſcrepet. Confirmatur hoc ex omnibus, qui de feſtorum celebritate ſcripſerunt, clariſſimeque ex antiqua tabula Paſchæ, aliorumque feſtorum mobilium, qua perpetuo Eccleſia ante anni correctionem vſa eſt, apparet, in qua quilibet aureus numerus ei diei menſis Martij, aut Aprilis præfigitur, qui quartusdecimus eſt incluſiuè a Nouilunio per eundem aureum numerum oſtenſo, & poſt quem proxime adueniens Dominicus dies Sacroſanctum Paſcha exhibet. Atque hoc non ſolum in Eccleſia Occidentali, verumetiam in Orientali ſemper obſeruatum eſt, quod probari poteſt ex eo, quòd nulla vnquam ante Calendarij reſtitutionem diſſenſio, aut varietas in Paſchæ celebratione inter Orientales, atque Occidentales extitit, quod non contigiſſet, niſi eodem modo Luna XIIII. fuiſſet accepta.

Tabulas medij motus Lunæ utiles eſſe ad examinandum cyclum quemcunque propoſitum.

QVANQVAM autem Eccleſia in Nouilunio, & Luna XIIII. ex eo inquirenda neque ueros motus conſideret, neque medios, ſed eos ſecundum cycli ordinem duntaxat metiatur: negandum tamen nõ eſt, medias oppoſitiones ex tabulis Aſtronomicis inuentas maxime eſſe utiles ad perpendendum, & dijudicandum, quinam cyclus è pluribus eligendus ſit, ut eius numeri, adhibita ſuis temporibus æquatione,

ne,

ne, perpetuò in Calendario ita Neomenias, siue Nouilunia, atque ex his Lunas XIIII. primi mensis ad Sacrosanctum Pascha ritè celebrandum ostendant, vt nulla vnquam Luna XIIII. Paschalis a Nouilunio numerata inclusiue, duobus aut pluribus diebus oppositionem mediam præcurrat, sed vel vno tantùm, uel certe in ipsum plenilunium medium incidat, uel saltem non multo post consequatur. Id quod in cyclo Epactarum, quanta maxima potuimus, cura ac diligentia præstare conati sumus. Nam cum per dies in Calendario ita distribuimus, ut Nouilunia ex eo inuenta subsequantur fermè coniunctiones Luminarium veras ac medias tanto spatio, ut Lunæ XIIII. Paschales uel uno tantum die medias oppositiones præueniant, uel in easdem omnino incidant, uel denique non longe post illas contingant. Neque hoc temerè, aut casu factum est a nobis, sed de industria, ac magno consilio. Si namque prima dies mensis Lunaris ex cyclo foret ea, in qua verè Nouilunium tabulæ Astronomicæ præbent, quod Computistæ Accensionem Lunæ dicunt, non autem ea, quæ Nouilunium Astronomicum uno die, plus minus, subsequitur, accideret sæpenumero, vt Sanctum Pascha celebraremus non solum Luna XIIII. hoc est, vno die ante plenilunium unà cum Iudæis, & Quartadecimanis hæreticis, quod absurdum foret, uerum etiam interdum, quod esset absurdius, ante huiusmodi Lunam XIIII. Quod ita planum fieri potest.

Cur cyclus Epactarũ in Calendario nouo ita dispositus sit, vt Nouilunia eius plerunque sequãtur coniunctiones veras ac medias tanto spatio, ut Lunæ xiiij. uel antecedant uno tantũ die medias oppositiones, uel ĩ easdem incidant, uel certè non longè post illas eueniãt

Nouilunium, & Accensio Lunæ apud Computistas idem.

ACCIDAT verbi gratia Nouilunium medium in aliquo anno, ipso meridie octaui diei Martij, vbi cyclus primum Nouilunium Paschale statuit. Hoc posito, continget plenilunium medium die 23. Martij circa ortum Solis, nimirum Diebus 14. Hor. 18. Min. 22. Sec. 2. post mediam coniunctionem. Tot enim dies, horæ, horarumque fragmenta inter mediam coniunctionem, oppositionemque intercidunt necessario, ut ad initium huius libri scripsimus. Cum ergo Luna XIIII. illius Nouilunij ex cyclo cadat in diem 21. Martij, celebrabitur tunc Pascha die 22. Martij, si ea sit Dominica, die videlicet integro ante oppositionem mediam. Idem fermè absurdum eueniret, si Nouilunium medium, quod horis 12. ante meridiem eiusdem diei 8. Martij contingit, sumatur pro prima die Lunæ Paschalis. Nam illius plenilunium incidet in diem 22. Martij sub Solis occasum, ac propterea sequenti diei 23. adscribendum erit. Quare si tunc dies 22. esset Dominica, celebraretur iterum Pascha ante medium plenilunium. Neque verò incommodum hoc magis euitabitur, si dies Nouilunij veri dicatur prima dies Lunæ secundum cyclum. Cum enim ex calculo Astronomico constet, plenilunium uerum à uero Nouilunio posse distare diebus $15\frac{1}{2}$. eoque amplius, (Exemplum sit Nouilunium uerum mense Februario anni 1588. quod incidit in meridiem ferè diei 26. Februarij, Plenilunium autem uerum in Diem 12. Martij Hor. 14. Min. 14. post meridiem. Manifestum autem est,

Si Nouiluniũ cycli nõ sequeretur coniunctionem, quæ in cælo fit, sæpe Pascha celebrari ante plenilunium.

interuallum utriusque complecti dies $15\frac{1}{2}$. & eò amplius, quòd tunc ob bissextum Februario tribuantur 29. dies:) quis non uidet, si tum Nouilunium uerum in meridiem diei 8. Martij incideret, Plenilunium uerum contingere Die 23. Hora 14. Min. 14. post meridiem, ac proinde, si tunc Dominicus dies caderet in 22. Martij, Pascha celebrari ante uerum plenilunium?

ALTERO hoc exemplo, quòd addam, eadem res magis illustrabitur. Anno 1588. Nouilunium uerum accidit Die 26. Martij, Hor. 14. Min. 49. post mer. hoc est, die 27. horis ferè 9. ante meridiem, Plenilunium autem uerum die 11. Aprilis, hor. 1. post merid. Si igitur Epacta ij. illius anni apposita esset diei 27. Martij, quod nonnulli contendunt, ut nimirum prima dies Nouilunij Paschalis ex cyclo inuenti a die ueri Nouilunij non discreparet, incideret Luna XIIII. in diem 9. Aprilis, atque ideo sequenti die 10. cum is Dominicus sit, Pascha ex decretis Ecclesiasticis celebratum esset, hoc est, ante plenilunium verum, quod absurdum foret. Solerti igitur ac prudenti consilio Epacta ij. non ad diem 27. Martij, sed ad diem 29. adscripta est à nobis, nimirum vt prima eius Lunationis dies subsequatur diem 27. veri Nouilunij.

Cur Epactæ ĩ Calẽdario non promotæ sint sursũ uno die, ut citius Nouilunia indicarent, quàm nunc indicant.

QVOD si obijcias, Epactam illam diei 28. debuisse præfigi, non autem 29. diei, ut eius Nouilunium non duobus diebus, sed uno tantum a uero abesset: Respondeo, nulla ratione debuisse id fieri. Nam si ea Epacta de 29. die Martij in 28. migraret, promouendæ etiã essent omnes aliæ Epactæ sursum per unum diem, cum alio ordine describi nequeant in Calendario, quàm descriptæ a nobis sunt, ut Lunationes constituantur alternis dierum 30. & 29. ut ratio postulat: quæ promotio si institueretur, præcurrerent multarum Epactarum Nouilunia ueras coniunctiones per integrum diem, ut in sequenti tabula apparet.

Explicatio tabulæ sequentis.

IN eius tabulæ prima columna descripti sunt anni Domini; in secunda, menses; in tertia, dies, horæ, & Minuta post meridiem, quibus Ephemerides Io. Antonij Magini Nouilunia vera exhibent; in quarta, Epactæ; in quinta denique Nouiluuia ab illis Epactis, si per diem vnum promotæ essent, ostensa. Vbi liquidò constat, posteriora hæc Nouilunia prius indicari ab Epactis, quàm illa priora in cælo contingant: Et quidem in annis quibusdam, ut 1598. mense Nouembri; 1599. Decembri; 1603. Aprili; 1603. Iunio; 1615. Octobri; 1619. Februario; & 1619. mẽse Iunio, anticipationem hanc maiorem esse die integro: quod esset perabsurdum. Omisimus autem Nouilunia illa vera, quæ ipso meridie, vel vna, aut altera hora post meridiem fiunt ijsdem diebus, quibus ab Epactis ostenderentur, & ea duntaxat annotauimus, quæ pluribus horis sequuntur Nouilunia Epactarum; & tamen, vt vides, in minori spatio, quàm 40. annorum, fierent 128. Nouilunia Epactarum, si per vnum diem promotæ essent, prius, quàm ueræ Luminarium coniunctiones in cælo existerent, quod esset contra vsum omnium nationum,

Anni Dñi.	Mēſes	Nouilunia vera ex Ephemeridi bꝰ Magini. D. H. M	Epact.	Nouilunia ex Epactis per unum diē ſurſū promotis.
1582	Dec.	24.15.55	xxvi	24
1583	Ian.	23. 8. 0	vii	23
1583	Feb.	21.21.18	vii	21
1583	Mar.	23. 8.16	vii	23
1583	Apr.	21.17.15	vii	21
1583	Iun.	19. 6.24	vii	19
1583	Oct.	15. 4.53	vii	15
1583	Dec.	13.17.15	vii	13
1584	Ian.	12.12. 8	xviii	12
1584	Feb.	11. 5.31	xviii	10
1584	Apr.	10. 8.20	xviii	10
1585	Apr.	29. 6.33	xxix	29
1586	Apr.	18.12.13	x	18
1586	Iun.	16.14.31	x	16
1586	Aug.	14. 9. 9	x	14
1587	Apr.	7.12.56	xxi	7
1587	Mai.	7. 5.24	xxi	7
1587	Iun.	5.20.29	xxi	5
1587	Iul.	5.10. 1	xxi	5
1587	Aug.	3.21.55	xxi	3
1587	Sept.	2. 8.31	xxi	2
1587	Oct.	1.18.23	xxi	1
1587	Oct.	31. 4. 0	xxi	31
1587	Nou	29.13.38	xxi	29
1589	Oct.	9. 3.26	xiii	9
1589	Dec.	7. 6.33	xiii	7
1590	Feb.	4. 4.11	xxiiii	4
1590	Sept.	28. 5.36	xxiiii	28
1590	Nou.	26.15.28	xxiiii	26
1590	Dec.	26. 6.20	xxiiii	26
1591	Feb.	23. 6.15	v	23
1591	Dec.	15.11.40	v	15
1592	Ian.	14. 4.34	xvi	14
1592	Feb.	12.19.11	xvi	12
1594	Apr.	20. 4. 3	viii	20
1595	Apr.	9. 7.44	xix	9
1595	Iun.	7.12.21	xix	7
1595	Aug.	5. 8.36	xix	5
1596	Feb.	27.15. 0	j	27
1596	Iun.	25. 6.49	j	25
1596	Aug.	23. 7. 5	j	23
1596	Oct.	21. 3.26	j	21
1597	Iun.	14. 8.40	xii	14
1597	Aug.	12.14.19	xii	12
1597	Sept.	11. 4. 0	xii	11
1597	Oct.	10.16.46	xii	10
1597	Nou.	9. 4.25	xii	9
1597	Dec.	8.15. 7	xii	8
1598	Feb.	5.11.19	xxiii	5
1598	Apr.	5. 9.10	xxiii	5
1598	Iun.	3.10.28	xxiii	3
1598	Aug.	1.15.55	xxiii	1
1598	Aug.	31. 7.39	xxiii	31
1598	Sept.	29.23.33	xxiii	29
1598	Oct.	29.14.39	xxiii	29
1598	Nou.	28. 4.29	xxiii	27
1598	Dec.	27.16.39	xxiii	27
1599	Ian.	26. 3.27	iiii	26
1599	Feb.	24.13.24	iiii	24
1599	Apr.	24. 8.14	iiii	24
1599	Iun.	22. 5. 8	iiii	22
1599	Aug.	20. 8.15	iiii	20
1599	Oct.	18.17.59	iiii	18
1599	Nou.	17.11.15	iiii	17

Anni Dñi.	Mēſes	Nouilunia vera ex Ephemeridi bꝰ Magini.	Epact.	Nouilunia ex Epactis per unum diē ſursū promotis.
		D. H. M		
1599	Dec.	17. 3.16	iiii	16
1600	Ian.	15.17.18	xv	15
1600	Feb.	14. 5. 9	xv	13
1600	Dec.	5. 6.33	xv	5
1601	Mar.	4. 5.35	xxvi	4
1602	Feb.	21.13.30	vii	21
1602	Mar.	23. 4.19	vii	23
1602	Apr.	21. 6. 9	vii	21
1602	Iun.	19. 9. 8	vii	19
1603	Feb.	10.14.43	xviii	10
1603	Mar.	12. 8.51	xviii	12
1603	Apr.	11. 0.52	xviii	10
1603	Mai.	10.13.56	xviii	10
1603	Iun.	9. 0.45	xviii	8
1603	Iul.	8. 9. 3	xviii	8
1603	Aug.	6.16.44	xviii	6
1603	Oct.	4. 9. 1	xviii	4
1603	Dec.	2. 7.14	xviii	2
1605	Iun.	16. 3.10	x	16
1606	Iun.	5. 4.18	xxi	5
1606	Aug.	3.10.30	xxi	3
1606	Oct.	1.14.25	xxi	1
1606	Nou.	29.14. 7	xxi	29
1607	Aug.	22. 3. 7	ii	22
1607	Oct.	20.11. 6	ii	20
1607	Dec.	18.15. 9	ii	18
1608	Feb.	15.12.51	xiii	15
1609	Feb.	4. 3. 42	xxiiii	4
1610	Feb.	23. 3.30	v	23
1611	Feb.	12. 9. 2	xvi	12
1611	Apr.	12.14.29	xvi	12
1611	Iun.	10. 9.14	xvi	10
1615	Feb.	27. 6. 9	j	27
1615	Apr.	27. 9.14	j	27
1615	Iun.	25.15. 7	j	25
1615	Iul.	25. 6.17	j	25
1615	Aug.	23.21.14	j	23
1615	Sept.	22.11.32	j	22
1615	Oct.	22. 0.49	j	21
1615	Nou.	20.12.52	j	20
1615	Dec.	19.23.47	j	19
1616	Ian.	18. 9.56	xii	18
1616	Feb.	16.19.57	xii	16
1616	Oct.	10. 7. 0	xii	10
1616	Dec.	8.12.50	xii	8
1617	Feb.	5.12.10	xxiii	5
1617	Apr.	5. 7. 2	xxiii	5
1617	Sept.	29. 7.45	xxiii	29
1617	Nou.	27.19. 8	xxiii	27
1617	Dec.	27.11.27	xxiii	27
1618	Feb.	24.16. 3	iiii	24
1618	Apr.	24. 8.10	iiii	24
1618	Dec.	16.14.22	iiii	16
1619	Ian.	15. 8.27	xv	15
1619	Feb.	14. 0.34	xv	13
1619	Mar.	15.13.50	xv	15
1619	Apr.	14. 0.30	xv	13
1619	Mai.	13. 9. 0	xv	13
1619	Iun.	11.16.22	xv	11
1619	Aug.	9. 7.24	xv	9
1619	Oct.	7. 5.14	xv	7
1619	Dec.	5.13.56	xv	5
1620	Ian.	4. 8.57	xxvi	4
1620	Feb.	3. 4. 1	xxvi	3

num, apud quas Cyclus Lunaris fuit in usu. Non igitur Epactæ promouendæ sunt per vnum diem sursum, ac proinde Epacta ij. recte ad diem 29. Martij, non autem ad 28. adscripta est.

EADEM absurda consequerentur, si quis, relictis Epactis in Calendario, vt eas descripsimus, tabulam æquationis aliter institueret, nimirum præfigendo anno 1582. post correctionem, literam E, maiusculam, ut in tabula expansa aureo numero 12. anni 1588. responderet Epacta iij. in linea, cui litera E, maiuscula adscripta est, quæ quidem Epacta in Calendario superior est vno die, quàm Epacta ij. Eadem, inquàm, absurda consequerentur, quia tunc Nouilunia ab Epactis uno item die citius monstrarentur, non secus, ac si promotæ essent Epactæ per vnum diem. Rectè igitur in æquationis tabula literam D, maiusculam anno 1582. post decem dierum exemptionem apposuimus, non autem litera E, maiusculam, ne Nouilunia in Calendario prius, quàm oporteret, ab Epactis indicentur. Eodem modo confirmabimus, alias literas alijs annis in tabula æquationis congruenter esse præfixas, ne, si aliter æquatio institueretur, Nouilunia Epactarum in Nouilunia uera incidant, uel ea antecedant, sed potius subsequantur, ut Lunæ XIIII. Paschales semper, quoad eius fieri potest, plenilunia media præueniant uno tantùm die.

In tabula æquationis Epactarũ literam D, maiusculã recte appositam esse anno 1582. post correctionem, non autem literã E, maiusculam.

RVRSVS non expedire, ut Nouilunia, cycli coniunctionibus medijs, aut ueris congruant, sed magis ex vsu Ecclesiastico esse, ut eas subsequantur, planè docere nos potest cyclus aurei numeri olim Calendario inscriptus. Hic enim cum circa tempora Concilij Niceni Nouilunia indicaret ijsdem prope diebus, quibus in cælo fiebant, factum est, ut frequentissime tunc Pascha in XIIII. Lunam inciderit, hoc est, ante mediam oppositionem celebratum fuerit, contra eiusdem Concilij decreta. Id quod ex tabella subiecta manifestum est.

Pascha circa tempora Concilij Nicæni frequẽter incidisse in Lunam xiiij. propterea quod Nouilunia nimis cito ab aureis numeris monstrabãtur.

Anni Dñi.	Aurei num.	Literę Dñic.	Pascha	Oppositiones medię Paschales D. H. M
323	1	E	6. Apr.	6. 22. 45
326	4	B	3. Apr.	3. 13. 54
330	8	D	19. Apr.	19. 2. 37
346	5	E	23. Mar.	23. 15. 16
350	9	G	8. Apr.	8. 3. 58
370	10	C	28. Mar.	28. 5. 19
394	15	A	2. Apr.	2. 5. 23
441	5	E	23. Mar.	23. 1. 58
475	1	E	6. Apr.	6. 11. 4
495	2	A	26. Mar.	26. 12. 25

IN

Explicatio tabellæ superioris.

IN prima columna notati sunt anni, quibus Pascha ante pleniluniũ medium celebratum est, aut certe non post, sed ijs diebus, quæ plenilunia habent aliquot horis post meridiem: In secunda columna continentur aurei numeri illis annis currentes: In tertia, literę Dominicales: In quarta, dies Paschæ: In quinta denique oppositiones mediæ Paschales. Vbi vides errorem hunc spatio 173. annorum in 10. annis admissum esse; vt mirandum non sit, tot adhuc discordias in Paschæ celebratione post Concilium Nicænum extitisse inter Orientalem, & Occidentalem Ecclesiam, vsque ad Iustiniani Imperatoris tempora, quã do Calendario inscriptus est Cyclus aurei numeri à Dionysio Abbate; quo tempore iam aurei numeri rectius Nouilunia, & XIIII. Paschales monstrabant, quàm Nicæni Concilij temporibus, hoc est, tardius quàm in cælo fiebant.

Cur in Pascha celebrando tot dissensiones, fuerint inter Orientalem Ecclesiam, & Occidentalem.

HVC accedit, quod nisi Nouilunia Epactarum subsequerentur coniunctiones Luminarium eo modo, quo ab Epactis, adhibita æquationis tabula, in Calendario ostenduntur, insignes, & intolerabiles errores sæpissimè contingerent in celebratione Paschæ. Cuius rei euidentissimum exemplum est annus 1598. quem Mæstlinus, & nonnulli alij in medium adducunt, vt ostendant, Epactas non exhibere legitimas XIIII. Paschales. Nam si ex sententia eorum, qui putant, Nouilunia per Epactas tardius, quàm res ferat, indicari, Epactæ singulæ per singulos dies sursum promouerentur, uel (quod idem est) æquationis tabula ita institueretur, ut pro linea literæ D, maiusculæ in tabula expansa assumi iuberetur linea literæ E, maiusculæ, incideret Nouiluniũ Paschale illius anni in diem 5. Aprilis, vbi collocata tunc esset Epacta XXIII. eiusdem anni, si illa Epactarum promotio fieret, vel vbi Epacta XXIIII. ponitur, quæ eodem anno Nouilunia indicaret, si æquationis tabula aliter construeretur, ita vt annus 1582. post correctionẽ, præfixam haberet literam E, maiusculam, non autem D, maiusculam. Antecedens enim Nouilunium, quod incideret tum in 7. diem Martij, Paschale non esset, cum extra terminos Paschales cadat, vt ex ijs constat, quæ Capite 1. superioris libri scripsimus. Hoc concesso, celebraretur Pascha die 19. Aprilis, hoc est, Dominica prima post XIIII. Lunam, quæ tunc in diem 18. incideret. Cum ergo eo anno oppositio media fiat Die 20. Hor. 9. Min. 20. post merid. verum autem plenilunium Die 20. Hor. 22. Min. 39. post merid. præiret solennitas Paschæ plenilunium tum uerum, tum medium, duobus fermè diebus, quod sacris Canonibus, & Concilijs aduersatur. Idemque demonstrari potest, alijs nonnullis annis accidere.

Multos errores I Pascha fieri, si Epactæ citius Nouilunia ĩdicarẽt, quàm ex præscripto noui Calendarii indicãt, præsertim an. 1598.

NE igitur tam fœdi, ac turpes errores in tanta celebritate admittantur, optimo consilio sic dispositæ sunt Epactæ in Calendario, sicq; earum æquatio instituta, ut Epacta anni 1598. sit XXIII. ad diem 8. Martij posita. Ita enim Nouilunium Paschale tunc incidet in 8. diem Martij, eiusque dies XIIII. in diem 21. ac proinde Pascha sequenti die 22. quę Dominica est, celebrabitur, nimirum Luna XV. quæ in oppositionem

Pascha ann 1598. ritè celebrari ex pscripto noui Calẽdarij, cõtra Mæstlinũ. Io. Anton. Maginũ, & alios nonnullos.

ſitionem mediam tum incidit, cum ea fiat Die 21.Hor.20.Min.36.poſt mer.hoc eſt, Die 22.Hor.4.ferè ante mer. Neque uerò obſtat,quo minus rite tunc Paſcha celebretur, quòd plenilunium uerum contingat Die 22. Hor. 9. poſt mer. Eccleſia enim in hoc negotio ueros motus mediis poſtponit, ut Cap. IIII. libri primi oſtendimus: Vt mirer quidnam in mentem uenerit Io. Antonio Magino Mathematico noſtræ ætatis alioquin præſtantiſsimo, eo anno in ſuis Ephemeridibus reijcere Paſcha in 29. diem Martij, propter illam oppoſitionem uerã. Si enim Nouilunium illud Martij eſt Paſchale, vt vere eſt, etiam ipſo teſte, quod quidem Epacta xxiij. die 8. Martij exhibet, eiuſque diem xiiij. die 21. non poteſt Eccleſia, ſi Conciliorum, Patrumque decretis ſtare uelit, & diuturnæ conſuetudini, non celebrare Paſcha die 22. cũ is ſit Dominicus dies proxime Lunam XIIII. quam Cyclus exhibet, inſequens. Neque enim unquam legimus, eam Paſcha poſt Lunam xv. ſi ea in Dominicam incidat, in aliam hebdomadam, videlicet in quartam, atque adeo in Lunam xxii. diſtuliſſe, cum hoc decretis Eccleſiæ repugnet. Neque uero in ſui defenſionem dicere poteſt, Eccleſiam debere Nouiluniumillud in diem 9. Martij reiicere, ut eius dies xiiii. in 22.Martii incideret, hoc eſt, in diem Dominicum, ac proinde Paſcha in Dominicum diem inſequentem, id eſt, in diem 29. transferretur. Hoc, inquàm, dicere non poteſt, quia tunc uel Epacta xxiii. cum omnibus aliis, per unum diem deorſum promouendæ eſſent, uel (quod idem eſt) pro Epacta xxiii. aſſumenda Epacta xxii. atque idcircò anno 1582. in tabula æquationis litera C, maiuſcula præfigenda. quod abſurdum eſt, cum hac ratione Nouilunia Cycli nimis ſerò coniunctiones cæleſtes ſubſequerentur: quippe cum pleriſque uideantur ab Epactis, ut in Calendario nouo digeſtæ ſunt, ſerius, quàm oporteat, monſtrari. Quid ergo dicerent, ſi per diem integrum adhuc poſtponerentur? Conſtat ergo, Paſcha anno 1598. ex uſu Eccleſiæ, rite celebrari die 22. Martij, & nulla ratione, vt vult Maginus, differendum eſſe in diem 29. Hunc ego ſanè lapſum doctiſsimi uiri libentiſsime diſsimulaſſem, præſertim cum ab Eccleſiæ præſcripto per imprudentiam magis, quàm per contumaciam nonnihil receſſerit; niſi eius auctoritas tum alios multos, tum verò ipſum Mæſtlinum, in fraudem impuliſſet.

Maginũ nõ recte Paſcha ann. 1598 in ſuis Ephemeridibus reiicere ex die 22. Martij in diem 29.

QVÆ cum ita ſint, quis iure incuſare nos, aut reprehendere audebit, niſi qui conſuetudinis Eccleſiaſticæ in Cyclorum uſu prorſus ſit ignarus, quòd Nouilunia per Epactas inquirenda Nouiluniis per Aſtronomicas tabulas inuentis poſtpoſuimus; ne uidelicet in eum, quem diximus, errorem, toties incurreremus, hoc eſt, tam ſæpe Paſcha ante oppoſitionem mediam celebraremus, ut temporibus Concilij Nicæni uſu ueniebat? præſertim cum nec ſic effugere omnino potuerimus, quin & Cyclus noſter Epactarum Paſcha interdum ante oppoſitionem penè mediam (licet rarò admodum id fiat, & ad ſummũ in ſpatio 3000. an-

Etiamsi Nouilunia Epactarũ in Calẽdario ut plurimũ postponantur, multa tamen cælestibus Nouiluniis cõsentiunt.

annorum semel, aut bis) offerat celebrandum, & plurima Nouilunia per eundem Cyclum in Calendario monstrata cum cælestibus Nouilunijs consentiant, videlicet omnia illa, quæ supra ante coniunctiones veras futura esse diximus, si Epactæ singulæ per singulos dies versus mensium initia promoueantur. Certe si quis tam seuerus iudex Epactarum esse velit, reputare secum debet, nullum Cyclum in Calendario descriptum omnia posse incommoda uitare, ut nimirum eius Nouilunia neque à Nouiluniis cælestibus dissentiant, neque eius Lunæ xv. oppositiones veras, aut medias interdum antecedant. Testis est aurei numeri Cyclus a Concilio Nicæno approbatus, qui dum circa eius Concilij tempora Nouilunia monstrabat ijsdem fermè diebus, quibus in cælo fierent, sæpenumero eius Luna XIIII. biduo oppositionem mediam præibat, ac propterea non rarò Pascha ante oppositionem mediam celebrabatur, ut paulò ante diximus. Testis etiam est noster Cyclus Epactarum, qui dum cauere vult, ne eius Lunæ XIIII. biduo medias oppositiones præueniant, indicat plerunque Nouilunia coniunctionibus cælestibus posteriora.

Nullũ cyclũ posse cælestib. motibus planè respondere, ob uarias causas.

MVLTÆ autem causæ sunt, cur nullus Cyclus motibus cælestibus penitus respondere possit. Primum quia in Lunationibus cycli, quæ dierum 30. & 29. alternis constituuntur, non paucæ horæ negliguntur, cum media Lunatio quælibet non contineat dies ipsos 30. aut 29. sed Dies 29. & Horas fermè 12. Min. 44. Sec. 3. Ter. 11. Deinde, quoniam cum in Lunationibus Cycli nulla habeatur ratio dierum intercalarium in annis bissextilibus, fit, ut interdum Lunatio, quæ deberet esse dierum tantum 29. contineat dies 30. immo quod maius est, Lunatio, quæ dies complecti deberet 30. efficiatur dierum 31. Tertio, quia cum propter utriusque anni, Solaris ac Lunaris, æquationem, de vna linea Epactarum tabulæ expansæ ad aliam transeundum sit, fit, ut non parum magnitudines Lunationum Ianuarij, Februarijque immutentur. Quarto, quia media coniunctio Luminarium, cui Cyclus magis congruere debet, quàm veræ, antecedere potest veram, & subsequi, horis propemodum 14. vt mirum videri non debeat, si Nouilunia Cycli a ueris coniunctionibus discrepent. Augetur hæc uarietas ex Meridianorum uarietate, propter quam eadem coniunctio, quæ Romæ verbi gratia ipso meridie fit, Orientalibus populis, pluribus horis post meridiem, Occidentalibus verò, ante meridiem eueniat, necesse est.

In anno bissextili Lunationẽ interdũ cõplecti dies 31.

QVANQVAM autem accidat interdum, ut diximus, Lunam XIIII. Paschalem secundum Epactas biduo fermè oppositionem mediam præcurrere, non tamen idcirco Nouilunia magis postponenda sunt uisa, tum quia nimis a cælestibus Nouiluniis distarent, & serius, quàm par est, monstrarentur in Calendario, tum etiam,

quia admodum rarò illa anticipatio Lunæ XIIII. contingit, eamque sæpenumero litera Dominicalis emendat; ita ut non semper eo in casu Pascha ante oppositionem mediam celebretur, propterea quòd Dominica in illam oppositionem non incidit, sed eam sequitur. Huc accedit, quòd Pascha, si magis postponerentur Nouilunia, non rarò ultimo, siue duodecimo mense celebraretur. Fieri enim posset tunc, ut Plenilunium aliquod medium incideret in diem ipsum Æquinoctij, uel eum præiret, ac propterea Lunatio illa pertineret ad ultimum mensem, non autem ad primum, (quòd Plenilunium primi mensis subsequi debeat diem æquinoctij: quippe cum Luna XIIII. eiusdem primi mensis, Plenilunium vno die antecedens, nunquàm anteire debeat æquinoctij diem, ut supra docuimus.) quam tamen Cyclus ita postpositus exhiberet Paschalem, nimirum quando eius Nouilunium contingeret die 8. Martij, & Luna XIIII. die 21. in ipso æquinoctio. Quod quidem ex sola postpositione Nouiluniorum euenit. Hinc enim fit, ut Nouilunium medium, duobus diebus, & eò amplius, præueniens Neomæniam Cycli Paschalem, habere possit suum Plenilunium in ipso die æquinoctij, uel ante, ac proinde ultimo mensi tribuendum sit, quanquam Cyclus Neomæniam illam primo mensi ascribat.

Nouilunia nimis postposita efficere, ut Pascha vltimo mẽse celebretur.

IAM verò Nouilunia ex Cyclo inuenta debere potius subsequi coniunctiones Solis, ac Lunæ, quæ in cælo fiunt, quam eadem comitari, confirmari quoque possumus auctoritate grauissimorum scriptorum. Nam Beda venerabilis, vir hac in re exercitatissimus, in libro De Ratione temporum Cap. 41. asserit, Lunam non esse dicendam primam eo die, quo cum Sole coniungitur, sed die insequenti, quanquam 23. horis ante Solis occasum, quo apud ipsum dies incipit, coniunctio fiat. Vides ergo, Lunam dici posse primam secundum Cyclum, ex sententia Bedæ scriptoris de recta Paschæ celebratione diligentissimi, etiamsi prius Sol cum Luna coniunctus fuerit per diem integrum, & eo amplius. Idem præcipit Campanus in Computo Maiori Cap. XXVIII. his uerbis. *Lunam oportet dici primam non in ipso die coniunctionis eius cum Sole, sed in die proxime sequenti, cum iam principium incipit apparere.* Vbi perspicuè docet, Nouilunium Cycli per diem integrum subsequi debere coniunctionem Solis cum Luna. In eadem sententia plerique ueterum Patrum fuerunt, præcipue verò Theophilus Alexandrinus Episcopus, cuius tantùm in hoc negotio Paschæ apud Pontifices Romanos auctoritas ualuit, ut ex eius supputatione, ac præscripto, Ecclesia pluribus annis Pascha celebrarit, ut constat ex epistolis Magni illius Leonis Papæ ad Martianum Imperatorem, & Eudoxiam Augustam. Hic autem Theophilus, ut refert S. Cyrillus, eius in Episcopatu successor, (ut testantur Paulus Middelburgensis, Ioann. Stoflerinus, & alij Computistæ) censuit Lunam

Bedæ Lunam nõ dicendam esse primã eo die, quo cum Sole coniungitur, etiamsi 23. horis ante occasum Solis, quo dies incipit, coniunctio fiat.

Campano Lunã non esse dicendã primam ipso die coniũctionis, sed sequenti die.

Theophilo Alexãdrino, & S. Cyrillo Lunam xiiij. cycli esse eã, quæ ex tabulis Astronomicis est xvj. a coniunctione.

eam ex Cyclo, & vſu Eccleſiæ, appellandam eſſe XIIII. quam alij ex tabulis Aſtronomicis XVI. à coniunctione vocabant: quam quidem ſententiam totis viribus idem S. Cyrillus comprobare nititur. Ex quo ſatis apparet, eum non accepiſſe Lunam primam, ad celebrationem Paſchæ, eo die, quo cum Luna Sol coniungitur, ſed duobus fermè diebus poſt. Itaque non infeliciter cum noſtris Epactis actum eſt, cum ita diſtributę ſint in Calendario, vt earum Nouilunia, ut plurimum, medias coniunctiones conſequantur modò paucioribus horis, modo pluribus, ut natura Cycli fert, & conſtitutio illa alternarum Lunationum 30. & 29. dierum patitur: quandoquidem hac in re & ueteres illos Patres imitati ſumus, & ea diſpoſitione Epactarum ſeruata, Paſcha congruo magis tempore celebratur, ut conſtat ex iis, quæ diximus.

Meritò Epactas noui Calendarij indicare Nouilunia poſt coniunctiones medias.

AD extremum, non eſſe abſurdum, neque nouum, aut inuſitatum in Eccleſia DEI, primam dici Lunam, hoc eſt, primum diem menſis Lunaris, quando iam per diem integrum, & eo amplius, coniunctio Luminarium præceſſit in cælo, ita vt iam ſecunda eſſet dicenda illa Luna, uel ſecundus dies menſis Lunaris; facile ſibi perſuadebit, qui paulo accuratius conſiderauerit, in anno etiam Politico Solari diem illum interdum appellari primum, qui uerius ultimus dicendus eſſet in anno: Item in menſibus anni Solaris diem illum nonnunquam vocari vltimum menſis alicuius, qui re ipſa primus alterius inſequentis menſis eſſe deberet: quod ita planum erit. Si ponamus Solem die primo verbi gratia Ianuarij, anno poſt biſſextum primo, ipſo meridie eſſe in puncto quopiam certo Zodiaci, conſtat, poſt expletos 365. dies eum meridie eiuſdem diei primi redire non poſſe ad idem punctum, ſed poſt 6. ferè horas, quæ in annis communibus negliguntur, ad illud reuerſurum, ſub occaſum Solis: ſecundo uerò anno, poſt 12. fermè horas, circa mediam noctem ſequentem: & tertio, poſt 18. horas, hoc eſt, ſub ortum Solis ſecundi diei Ianuarij. Dies ergo iſte ſecundus, rectius appellandus eſſet primus dies Ianuarij, quòd Sol tunc periodum ſui curſus abſoluerit; cum tamen adhuc eum nominemus primum diem anni, qui uerius ultimus antecedentis anni cenſeri deberet. Rurſus, ſi ſtatuamus, Solem primo die verbi gratia Martij, anno tertio poſt biſſextum, hora 6. ante meridiem, hoc eſt, circa Solis ortum, tenere punctum aliquod certum in cælo, efficitur, ut inſequenti anno biſſextili, propter diem intercalarem additum, ad idem punctum redeat die ultimo Februarii, qui tunc 29. dies continet, non in ortu, ſed 6. horis fermè poſt, id eſt, circa meridiem. Hic ergo ultimus dies Februarij meritò tunc diceretur primus dies Martij, quòd in eo Sol ad idem cæli punctum redierit, in quo eum primo die Martii antecedentis anni collocaueramus; cum tamen adhuc eundem diem dicamus primum Martii, qui uerius ſecundus dicendus eſſet. Itaque, ut

In anno Politico Solari diem illũ interdũ appellari primum, qui uerius eſſet ultimus dicẽdus: & diem illũ nonnũquã dici ultimũ alicuius menſis, qui uerius dicendus eſſet primus inſequẽtis mẽſis.

ut uides, cogimur interdum diem aliquem in anno Solari politico appellare primum, uel ſecundum, qui tamen a primo, uel ſecundo abeſt modo 6. horis, modo 12. modo 18. toleramuſque huiuſmodi errorem, donec expletis quatuor annis, per intercalationem unius diei corrigatur. Pari ergo ratione in anno Lunari Politico, propter horas, & horarum minutias in una Lunatione omiſſas, & propter addititium diem in anno biſſextili, denique propter alias cauſas, cogitur Eccleſia pronunciare interdum Lunam primam, quæ verius ſecunda eſſet, toleratq; hunc errorem, donec per Emboliſmos, & alias Lunæ æquationes compenſetur.

VERVM antequam ad poſtremum caput huius libri ueniamus, in quo Mæſtlini argumenta ſoluenda ſunt, operæ pretium me facturum arbitror, ſi hoc loco rationem quandam ſimplicem, ac facilem propoſuero, qua ſine magno labore quiuis per Epactas Nouilunia, atque Plenilunia media poſſit inueſtigare. Quæ quidem ratio, etſi non ſit tam accurata, ut ea, quæ ex tabulis mediorum motuum depromitur, parum tamen a uero abeſt, atque in tabulis Prutenicis, & in tabulis Ioan. Antonij Magini traditur, diligenterque a Paulo Middelburgenſi in ſua Paulina deſcribitur: ita ut ei tutò in hoc negocio Paſchæ fidere poſſimus. Hac enim ratione fiet, ut in promptu habeamus mediam oppoſitionem Paſchalem, quando opus erit, aut quando Cyclus Epactarum erit examinandus, rectène Lunam XIIII. Paſchalem exhibeat, an non: Præſertim verò, quia proximo Capite plurimas oppoſitiones Paſchales medias ſupputare cogemur, ad calumnias, cauillationeſq; Mæſtlini depellendas: quod & paulo ante in aureo numero Concilij Nicæni examinando factum eſt a nobis.

PRÆTER Epactas igitur, quæ adhuc declaratæ ſunt, oriunturque ex diebus, quibus Lunaris annus a Solari ſuperatur, utroque anno per dies integros computato, neglectiſque horis, earumque fragmentis, conſiderantur ab Aſtronomis aliæ Epactæ exquiſitiores, in quibus nimirum horæ quoque, atque horarum fragmenta obſeruantur, ſuntque dies, horæ, minutiæque horarum, quæ in quolibet anno, uel etiam menſe, ultra integras Lunationes medias ſuperſunt, non explentes unam Lunationem mediam integram: quę quidem Epactæ annorum, ac menſium dicuntur. Epactæ annorũ, ac menſiũ, quæ.

ITAQVE ſi annum Lunarem, hoc eſt, Dies 354. Hor. 8. Min. 48. Sec. 38. Ter. 12. ex anno Solari dierum 365. detrahas, reliquæ fient Epactæ unius anni communis, Dies 10. Hor. 15. Min. 11. Sec. 21. Ter. 48. Anni uerò biſſextilis Epactæ erunt, Dies 11. Hor. 15. Min. 11. Sec. 21. Ter. 48. Hinc facile Epactas duorum annorum communium, trium, uel quatuor, &c. vſque ad 100. conficies, per continuam additionem Epactarum unius anni, abiiciendo tamen ſemper Lunationem integram, hoc eſt, Dies 29. Hor. 12. Min. 44. Sec. 3. Ter. 11. quando ſumma confecta maior eſt, & adden- Epactæ annorũ ac menſium quo pacto colligãtur & in tabulas redigãtur, ad Nouilunia, plenilunia quę inueſtigãda.

do insuper diem 1. annis bissextilibus, cuiusmodi sunt anni 4. 8. 12. 16. & reliqui, quos quaternarius numerat, vt vides in sequenti tabula 100. annorum expansorum esse factum.

EADEM ratione compones ex continua additione Epactarum 100. annorum Epactas 200. 300. 400. & consequentium annorum centenariorum, reijciendo semper, quando fieri potest, integram Lunationem: quod cernitur in altera tabula annorum per 100. collectorum vsque ad 4000. Verum singulis hisce Epactis annorum collectorum per 100. addita est Epoche CHRISTI, (vulgo Radix CHRISTI uocatur) quæ Magino auctore, continet Dies 16. Hor. 18. Min. 12. Sec. 30. Elegimus autem hanc potius radicem, quàm eam, quæ in tabulis Prutenicis continet Dies 17. Hor. 5. Min. 27. Sec. 30. aut illam, quã Paulus Middelburgensis ponit Dier. 16. Hor. 16. Min. 41. Sec. 9. quoniam inter has duas media quodammodo est. Quod si quis extendere velit vlterius hanc tabulam, adiiciat continue Dies 25. Hor. 4. Min. 30. Sec. 33. reiiciendo semper Lunationem Dierum 29. Hor. 12. Min. 44. Sec. 3. Ter. 11. quando abiici potest.

RVRSVS si ex 31. diebus mensis Ianuarij demas Lunationem integram Dierum 29. Hor. 12. Min. 44. Sec. 3. Ter. 11. reliquæ fient Epactæ Ianuarij, Dies 1. Hor. 11. Min. 15. Sec. 56. Ter. 49. Quibus si addas dies insequentium mensium, abiiciendo item, quando fieri potest, integram Lunationem, & in anno bissextili tribuendo dies 29. Februario, conflabis Epactas omnium mensium tam anni communis, quàm bissextilis, quemadmodum factum esse uides in duplici tabula mensium.

POSTREMO si a dimidiato mense Lunari Dierum 14. Hor. 18. Min. 22. Sec. 1. Ter. 36. per continuam additionem dimidiati mẽsis progrediaris, nihil abiiciendo, donec ad quartam coniunctionem peruenias Dierum 118. Hor. 2. Min. 56. Sec. 13. ut in apposita tabella cernere licet, quam Astronomi Tabulam reuolutionum Nouiluniorum, Pleniluniorumque appellant, compositę erunt tabulæ, quibus facili negotio & Nouilunia, & Plenilunia media supputabuntur, ut mox dicemus. Satis est autem peruenire ad quartam cõiunctionem, quia summa subtrahenda ex his reuolutionibus nunquam maior esse potest, quàm numerus huius quartæ coniunctionis. In omnibus porrò istis tabulis, quas ex Ioann. Antonio Magino huc transtulimus, neglecta sunt Minuta Tertia, ita tamen, ut in compositione tabularum, quando plura Tertia in summa fuerunt quam 30. assumptum sit 1. Secundum.

SEQVVNTVR

TABVLAE AD NOVILVNIA, pleniluniaque calculanda.

Anni 100. Expāſi.	Epactæ D	H	M	S
1	10	15	11	22
2	21	6	22	44
3	2	8	50	2
4	14	0	1	24
5	24	15	12	46
6	5	17	40	5
7	16	8	51	27
8	28	0	2	49
9	9	2	30	7
10	19	17	41	29
11	0	20	8	48
12	12	11	20	10
13	23	2	31	32
14	4	4	58	50
15	14	20	10	12
16	26	11	21	34
17	7	13	48	53
18	18	5	0	15
19	28	20	11	37
20	10	22	38	55
21	21	13	50	17
22	2	16	17	36
23	13	7	28	58
24	24	22	40	20
25	6	1	7	38
26	16	16	19	0
27	27	7	30	22
28	9	9	57	41
29	20	1	9	2
30	1	3	36	21
31	11	18	47	43
32	23	9	59	5
33	4	12	26	24
34	15	3	37	45
35	25	18	49	7
36	7	21	16	26
37	18	12	27	48
38	29	3	39	10
39	10	6	6	28
40	21	21	17	50
41	2	23	45	9
42	13	14	56	31

Anni 100. Expāſi	Epactæ D	H	M	S
43	24	6	7	53
44	6	8	35	12
45	16	23	46	33
46	27	14	57	55
47	8	17	25	14
48	20	8	36	36
49	1	11	3	55
50	12	2	15	16
51	22	17	26	38
52	4	19	53	57
53	15	11	5	19
54	26	2	16	41
55	7	4	43	59
56	18	19	55	21
57	29	11	6	43
58	10	13	34	2
59	21	4	45	24
60	3	7	12	42
61	13	22	24	4
62	24	13	35	26
63	5	16	2	45
64	17	7	14	7
65	27	22	25	29
66	9	0	52	47
67	19	16	4	9
68	1	18	31	28
69	12	9	42	50
70	23	0	54	12
71	4	3	21	30
72	15	18	32	52
73	26	9	44	14
74	7	12	11	33
75	18	3	22	55
76	0	5	50	13
77	10	21	1	35
78	21	12	12	57
79	2	14	40	16
80	14	5	51	38
81	24	21	3	0
82	5	23	30	18
83	16	14	41	40
84	28	5	53	2

Anni 100. Expās.	Epactæ D	H	M	S
85	9	8	20	20
86	19	23	31	43
87	1	1	59	1
88	12	17	10	23
89	23	8	21	45
90	4	10	49	4
91	15	2	0	26
92	26	17	11	47
93	7	19	39	6
94	18	10	50	28
95	29	2	1	50
96	11	4	29	9
97	21	19	40	30
98	2	22	7	49
99	13	13	19	11
100	25	4	30	33

Reuolutiones Nouiluniorum, Pleniluniorũq;

	D	H	M	S
opp.	14	18	22	2
con.	29	12	44	3
opp.	44	7	6	5
con.	59	1	28	6
opp.	73	19	50	8
con.	88	44	12	10
opp.	103	8	34	11
con.	118	2	56	13

Anni collecti per 100.	Radix Christi D	H	M	S
	16	18	12	30
	Epactæ D	H	M	S
100	12	7	59	0
200	8	1	45	30
300	3	17	31	59
400	28	22	2	32
500	24	13	49	2
600	20	5	35	32
700	15	21	22	1
800	11	13	8	31
900	7	4	55	0
1000	2	20	41	31
1100	28	1	12	3
1200	23	16	58	33
1300	19	8	45	3
1400	15	0	31	33
1500	10	16	18	2
1600	6	8	4	32
1700	1	23	51	2
1800	27	4	21	35
1900	22	20	8	4
2000	18	11	54	34
2100	14	3	41	4
2200	9	19	27	34
2300	5	11	14	3
2400	1	3	0	33

Anni collecti per 100.	Epactæ D	H	M	S
2500	26	7	31	6
2600	21	23	17	36
2700	17	15	4	5
2800	13	6	50	35
2900	8	22	37	5
3000	4	14	23	35
3100	0	6	10	5
3200	25	10	40	38
3300	21	2	27	8
3400	16	18	13	37
3500	12	10	0	7
3600	8	1	46	37
3700	3	17	32	7
3800	28	22	2	40
3900	24	13	49	10
4000	20	5	35	40

Menses	Anni cõmunis Epactæ D	H	M	S
Ian.	1	11	15	57
Feb.	29	11	15	57
Mar.	1	9	47	50
Apr.	1	21	3	47
Mai.	3	8	19	44
Iun.	3	19	35	41
Iul.	5	6	51	38
Aug.	6	18	7	35
Sept.	7	5	23	31
Oct.	8	16	39	28
Nou.	9	3	55	25
Dec.	10	15	11	22

Menses	Anni Bissext. Epactæ D	H	M	S
Ian.	1	11	15	57
Feb.	0	22	31	54
Mar.	2	9	47	50
Apr.	2	21	3	47
Mai.	4	8	19	44
Iun.	4	19	35	41
Iul.	6	6	51	38
Aug.	7	18	7	35
Sept.	8	5	23	31
Oct.	9	16	39	28
Nou.	10	3	55	25
Dec.	11	15	11	22

Qua ratione Nouilunia, Pleniluniaque media ex tabulis Epactarũ inquirantur.

VSVS autem propositarum tabularum ad Nouilunia media, Pleniluniaque inquirenda est eiusmodi. Colligantur in unam summam Epactę annorum per 100. collectorum, qui elapsi sunt, & Epactę annorũ expansorum, qui etiam completi sunt, ac denique Epactæ mensis, qui illum, cuius Nouilunium medium, aut plenilunium quęritur, antecedit, ut in tabulis Astronomicis fieri solet. Summa deinde hęc ex numero Coniunctionum, prope syllabam Con. aut Oppositionum, iuxta syllabam Opp. proxime maiore in tabula reuolutionum, reiiciatur, prout media coniunctio uel oppositio inquiritur. Reliquus enim numerus dabit tempus coniunctionis, oppositionisve quæsitæ.

EXEMPLI causa. Sit inuestigandum Nouilunium mensis Septembris anno 1723. Epactæ annorum 1700. sunt Dies 1. Hor. 23. Min. 51. Sec. 2. Epactæ uerò annorum 22. completorum sunt Dies 2. Hor. 16. Min. 17. Sec. 36. Epactæ denique mensis Augusti completi anni communis sunt Dies 6. Hor. 18. Min. 7. Sec. 35. ut ex superioribus tabulis patet. Quæ efficiunt summam Dierum 11. Hor. 10. Min. 16. Sec. 13. Hęc sũma ablata ex proxime minore numero coniunctionum hoc est, ex Dieb. 29. Hor. 12. Min. 44. Sec. 3. relinquit Dies 18. Hor. 2. Min. 27. Sec. 50. & additis diebus 11. qui exempti erunt vsque ad illud tempus ex anno, (semper enim adijciẽdi sunt dies exempti propter æquationem ęquinoctij) fiunt Dies 29. Hor. 2. Min. 27. Sec. 50. Medium ergo Nouiluniũ incidet in Diem 29. Septembris, Hor. 2. Min. 27. Sec. 50. post mer. ut in hisce formulis apparet.

D.	H.	M.	S.
1	23	51	2
2	16	17	36
6	18	7	35
11	10	16	13

D.	H.	M.	S.
29	12	44	3
11	10	16	13
18	2	27	50
11			
29	2	27	50

QVOD si ex hoc tempore auferas tempus unius Lunationis medię, adiectis prius diebus 31. antecedentis mensis Augusti, quia abiectio fieri nequit, reliquum erit tempus antecedentis Nouilunij medij, quod fiet mense Augusto, Die 30. Hor. 13. Min. 43. Sec. 47. Si autem eidem illi tempori inuento adiicias tempus Lunationis unius mediæ, & ex summa auferas dies 30. mensis Septembris, reperies Nouilunium insequens fieri mense Octobri, Die 28 Hor. 15. Min. 11. Sec. 53. At uerò si ex tempore cuiuslibet Nouilunij demas semissem mensis Lunaris, id est, Dies 14. Hor. 18. Min. 22. Sec. 2. uel eidem addas, reperies tẽ-

pus

pus plenilunij medij antecedentis, vel insequentis. Ita reperies plenilunium mense Septembri fieri Die 14. Hor. 8. Min. 5. Sec. 48. Octobri uerò, Die 13. Hor. 20. Min. 49. Sec. 52. Verùm memento, semper adiiciendos esse dies antecedentis mensis, quando subtractio fieri nequit: Item auferendos esse dies mensis propositi, si summa collecta excedat dies illius mensis.

SIT rursus inueniendum plenilunium medium Paschale mense Martio, uel Aprili anni 2673. Dico mense Martio, uel Aprili, quia nondum constat, quo mense Plenilunium Paschale futurum sit. Cum annis 2600. accipe Epactas Dier. 21. Hor. 23. Min. 17. Sec. 36. At cum annis 72. completis, Epactas Dier. 15. Hor. 18. Min. 32. Sec. 52. Et cum Februario elapso anni communis Epactas Dier. 29. Hor. 11. Min. 15. Sec. 57. quarum summa est Dier. 67. Hor. 5. Min 6. Sec. 25. qua summa ablata ex numero oppositionũ proxime maiore, nimirũ ex Dieb. 73. Hor. 19. Min. 50. Sec. 8. remanent Dies 6. Hor. 14. Min. 43. Sec. 43. Et additis diebus 18. qui ad illud tempus usque ablati erunt, fiet oppositio media Paschalis mense Martio, Die 24. Hor. 14. Min. 43. Sec. 43. quæ insequenti diei 25. adscribenda erit, in quem cadet tunc Luna xiiij. Epactæ xix. quæ cum aureo numero 14. concurrit.

QVOD si loco Februarij, cum Martio anni communis accepisses Epactas Diei 1. Hor. 9. Min. 47. Sec. 50. effecisses summam Dier. 39. Hor. 3. Min. 38. Sec. 18. quæ dempta ex Dieb. 44. Hor. 7. Min. 6. Sec. 5. (qui numerus oppositionum proximè maior est) relinquit Dies 5. Hor. 3. Min. 27. Sec. 47. Et additis diebus 18. qui detracti erunt ex anno, fiet Plenilunium mense Aprili, Die 23. Hor. 3. Min. 27. Sec. 47. quod Paschale non est, cum consequatur diem 19. Aprilis, quo clauduntur plenilunia media Paschalia. Aufer ergo ab illo (adiectis prius diebus 31. mensis Martij antecedentis) Lunationem integram, inueniesque Plenilunium Paschale mense Martio fieri Die 24. Hor. 14. Min. 43. Sec. 44. fermè, ut prius.

PRAETEREA quærendum sit Plenilunium medium Paschale mense Martio, uel Aprili anni 1592. Cum annis 1500. sume Epactas Dier. 10. Hor. 16. Min. 18. Sec. 2. Cum annis uerò 91. completis Epactas Dier. 15. Hor. 2. Min. 0. Sec. 26. Et cum Februario elapso anni bissextilis, Epactas Dier. 0. Hor. 22. Min. 31. Sec. 54. quæ summam conficiunt Dier. 26. Hor. 16. Min. 50. Sec. 22. Hac summa subtracta ex proxime maiori numero oppositionum, hoc est, ex Dieb. 44. Hor. 7. Min. 6. Sec. 5. & additis decem diebus ex anno demptis, fiet Plenilunium medium Paschale mense Martio Die 27. Hor. 14. Min. 15. Sec. 43. hoc est, die 28. in quem etiam incidit Luna xiiij. Epactę xvj. cum aureo numero 16. concurrentis.

QVOD si pro Februario, sumpsisses cum Martio anni bissextilis Epactas Dier. 2 Hor. 9. Min. 47. Sec. 50. inuenisses Plenilunium mense Aprili Die 26. Hor. 2. Min. 59. Sec. 47. quod Paschale non est. Ablata igitur Lunatione integra, (adiectis prius diebus 31. mensis Martij an-

tecedentis, offeretur Plenilunium Paſchale menſe Martio Die 27. Hor.14.Min.15.Sec.44.fermè,vt antea.

POSTREMO ſi velis ſcire Plenilunium medium Paſchale menſe Martio,uel Aprili anni 388. Cum annis 300 cape Epactas Dier. 3. Hor.17.Min.31.Sec.59.At cum annis cõpletis 87. ſume Epactas Dier. 1. Hor. 1. Min.59. Sec.1. Ac denique cum Februario anni biſſextilis tranſacto Epactas Dier.0.Hor.22.Min.31. Sec.54. Summam omnium Dierum 5.Hor.18.Min.2. Sec.54. detrahe ex proxime maiore numero Oppoſitionum,nimirum ex Dieb. 14.Hor.18.Min.22.Sec.2. inueniesq; plenilunium quæſitum fieri menſe Martio,Die 9.Hor.0.Min.19.Sec.8. quod non poteſt eſſe Paſchale, cum non ſequatur diem 21. æquinoctio deſtinatum. Addita ergo integra Lunatione,fient Dies 38.Hor. 13. Min.3.Sec.11.& ablatis diebus 31.menſis Martij, continget illud Plenilunium menſe Aprili,Die 7.Hor.13. Min.3. Sec.11. hoc eſt, die 8. Cadit autem tunc Luna xiiij. aurei numeri 9. in diem 7.Aprilis, ut ratio poſtulat.

IAM verò ſi loco Februarij accepiſſes cum Martio anni biſſextilis, Epactas Dier.2.Hor.9.Min.47.Sec.50.inueniſſes ſtatim Plenilunium in Aprili,Die 7.Hor.13.Min.3.Sec.12.idem ferè,quod prius.

Cur ad calculum Lunationũ addendi ſint dies oĩs exempti, ut media Nouilunia, pleniluniaq; nerè inueniantur, quanquam in tabula expanſa non ſit factus deſcẽſus per tot lineas Epactarum.

CÆTERVM ſi quæras, cur ad calculum adiiciendi ſint omnes dies exempti,ſiue omiſſi, cum tamen non ſemper per tot lineas Epactarum factus ſit deſcenſus in tabula expanſa,ſcito hanc eſſe cauſam. Calculus Aſtronomicus exhibet Lunationes,ſi nullus dies eſſet ablatus, ut uerè in cælo contingunt,nulla habita ratione æquationis Lunæ: quippe cum calculus ipſe Lunam per ſe æquet,& æquatio Lunæ ſolum ad corrigendum Cyclum decennouennalem adhibeatur. Quare ſi uſque ad tempus,quo calculus inſtituitur,aliquot dies,ob æquinoctij æquationẽ, exempti ſint,accident Lunationes totidem diebus ſerius:quandoquidẽ in calculo illi ijdem dies aſſumpti fuerunt. Neceſſario ergo addendi sũt omnes dies exempti,ut Lunationes in proprios dies incidant.

ARGVMENTA MAESTLINI ADVERSVS Nouilunia, Quartasdecimas Paſchales, & æquationem tam Epactarum,quàm Cycli Solaris noui Calendarij,eorumq; confutationes.

CAP. VII.

Solutio argumentorum Mæſtlini, & aliorum cõtra Nouilunia cycli Epactarum noui Calendarij.

X ijs,quæ proximo Capite ſcripſimus,nullo omnino negotio omnia argumenta non ſolùm Mæſtlini, uerùm etiam aliorum, quæ contra Nouilunia Calendarij noui excogitata ſunt,uel excogitari poſſunt, diſſoluuntur. Omnia enim id ſolum efficiunt, Nouilunia ex Epactis noſtris inuenta,veris aut medijs Nouilunijs non omnino

no congruere, sed hæc, ut plurimum, ante illa contingere: quod nos sponte, atque vltro damus, causamq; cur id necessario ita fieri debeat, superiori Capite aperuimus: ut non opus sit, (ut inepte, atque insulsè iocans uociferatur Mæstlinus) nos Mathematicos Calendarij huius Patres, uel Patronos accurrere, & huic languido nostro clienti ferre suppetitias. Calendarium enim hoc nouum rectissime se habere in Nouilunijs ex vsu Ecclesiæ demonstrandis, clarissimè superiori Capite ostendimus. Neque in hac Calendarij restauratione opus impossibile, ut falso putat, moliti sumus, eò quod, nobis ipsis auctoribus, nullus cyclus possit omni ex parte motibus cælestibus respondere: nisi fortè dicere velit, & a Iulio Cæsare, Alexandrinis, Concilio Nicæno, & ab omni antiquitate inanem laborem in cyclis Calendario inscribendis susceptum esse: quod esset summæ dementiæ. Quanquam enim Cyclus Nouilunia de industria propter rectam Paschæ celebrationem, postponit, nō tamen a ueris ea longe abesse permittit; ut operæ pretium sit ea, etiam sic postposita, cognoscere: præsertim cum ex cyclo discamus, quot dies Luna plerunque habeat post coniunctionem ueram; ita ut quando Luna dicitur prima, secunda, tertia, quartadecima, &c. intelligamus diem fermè primum esse, secundum, tertium, quartumdecimum, &c. à coniunctione elapsum.

Cyclū Epactarū in Calēdario mōstrare, quot dies plerunq; post cōiunctionem uerā elapsi sint.

QVOD verò attinet ad Lunas xiiij. Paschales, ostendit se Mæstlinus tam inscium, & ignarum consuetudinis Ecclesiasticæ, in summa arrogantia, & impudentia, ut pudeat me, qualiscumque sum, cum huiusmodi homine disputare. Nam ut demonstret, nostras xiiij. Paschales erroneas esse ac falsas, & motibus cælestibus non congruere, coaceruat pag. 24. & 25. annos 70. ab anno 1500 usque ad anunm 1700. quibus termini nostri Paschales vel vno die tantum medias oppositiones antecedunt, uel eas subsequuntur, ipso etiam teste: quæ quidem res cyclū nostrum non modo non labefactat, verumetiam vsque eo confirmat, ut magnam ei gratiam, quocunque animo fecerit, debere fateamur; quandoquidem Cap. antecedenti abunde demonstrauimus, in Cyclo quolibet, ut recte terminos Paschales, siue Lunas xiiij. indicet, satis esse, ut eius numeri nunquam Lunam xiiij. Paschalem exhibeant biduo ante oppositionem mediam, sed uel uno die tantum, uel certe in ipsa media oppositione, aut paulo post. Id quod in annis ab aduersario probatis prorsus seruatum cernitur.

Inscitia Mæstlini, atq; arrogātia in xiiij. Paschalibus oppugnādis.

Argumēta Mæstlini, aduersus xiiij. Paschales confirmare cyclū Epactarū potius, quā infirmare.

CAETERVM in ea ipsa re turpiter lapsus est, & penè pueriliter, cum putat, Lunam xiiij. Paschalem a media oppositione non differre, ac proinde quotiescunque illa cum hac non congruit, errorem ex eius sententia in termino Paschali committi: quod inauditum est, ac nouum in DEI ecclesia, ut ex superiori Capite manifestum est. Sed quid mirum, si homo non modo rerum Ecclesiasticarum ignarus, sed etiam contradicendi studio prouectus tam fœdè ruit, ac tam sæpe? Nihilo enim peritiorem se præbet in hisce 7. annis, 1576. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. in quibus ita debacchatur, ut exclamet, nosmetipsos deridendos

Error Mæstlini putantis, idē esse oppositionem mediam, & Lunam xiiij.

nos prostituisse toti mundo, quòd etiam in his annis, quibus hunc fętũ enixi sumus, & in lucem produximus, ualde enormiter errauimus. Sed videat ipse, ne tanquam insanus sanos irridens omnibus deridendum sese prostituat, cum suæ stultitiæ testes colligens plane declaret, se ne primoribus quidem labris, quod dicitur, ea attigisse, quæ Patres, & Concilia de recta Pasc hæ celebratione decreuerunt. Nam in his 7. annis Lunæ xiiij. Paschales secundum nostras Epactas à Conciliorum decretis non dissentiunt, cum semper uel uno die medias oppositiones antecedant, uel cum illis congruant, uel denique paulo post eas occurrant, ut in hac tabella perspicuum est.

Anni Domini	Aurei numeri	Epactæ	XIIII Paschales	Oppositiones mediæ D H M
1576	19	xxix	14 Apr.	13. 1.37
1578	2	xxii	22 Mar.	22.19.15
1579	3	iii	10 Apr.	10.16.47
1580	4	xiiii	30 Mar.	30. 1.36
1581	5	xxv	18 Apr.	17.23.9
1582	6	vi	7 Apr.	7. 7.57
1583	7	vii	6 Apr.	6.16.46

Inconsiderantia Mæstlini, dum annos ante correctionem examinat, ac si ex illis fuissent 10. dies exempti.

NEC satis consideratus fuit (ut leuissime dicam) in 4. hisce annis, 1511. 1527. 1571. 1579. in quibus, ut ostenderet, Lunas xiiij. Paschales Epactarum longius a pleniluniis ueris distare, hoc est, biduo ea anteuertere, (quod tamen ad rem non facit, cum in hoc negotio motus medij spectandi sint, non ueri.) ita intentum animum habuit ad nouum Calẽdarium euertendum, ut instituti sui penè oblitus, & quidnam ageret, non considerans, plenilunia illorum supputauerit, perinde ac si ex illis 10. iam dies fuissent sublati, cum tamen annum correctionis antecedant: quod perridiculum est. Nam cum initium, seu radix exemptionis 10. dierum, constituatur in anno 1600. a quo in posterum æquatio quadringentesimo quoque anno adhibenda progreditur, non sunt auferendi 10. dies ex annis, qui correctionem nostram antecedunt, sed aliquid minus, præsertim ex annis, qui remotiores sunt ab anno 1600. cuiusmodi est annus 1511. Vnde mirum non esset, si xiiij. Paschalis huius anni non satis medio, aut vero Plenilunio responderet. Excerpi autem a Mæstlino ex illis annis dies 10. ex eo apparet, quòd eius calculus locum non habet, nisi, quos dixi, dies pro exemptis habeantur; Id quod in hac tabella cernitur.

Anni Domini	Aurei numeri	Epactæ si excẽpti fuissẽt 10. dies ex his annis	XIIII Paschales	Plenilunia media D H M	Nouilunia vera secundum Mæstlinum. DIES
1511	11	xxi	23 Mar.	23.22.35	25 Mar.
1527	8	xviii	26 Mar.	26.23.57	28 Mar.
1571	14	xxiiii	18 Apr.	19. 4. 6	20 Apr.
1579	3	xxiii	21 Mar.	22. 4. 3	23 Mar.

Vbi vides, xiiij. Paschales die tantùm vnico anteire media plenilunia, quod satis est ad rectam Paschæ celebrationem, vt sæpè diximus. Itaque etiamsi malitiose 10. dies ex illis annis detraxerit, nihil tamen effecit, sed nostras xiiij. Paschales potius confirmauit. Quòd si anni illi accipiantur ante correctionem Calendarij, hoc est, sine detractione 10. dierum, vt par est, haberent sese eorum Epactæ, Lunæ xiiij. Paschales, & media plenilunia in nouo Calendario, vt in hac altera tabella continentur, in qua rursus cernis, legitimas esse xiiij. Paschales, ex præscripto concilij Nicæni: & quidem xiiij Paschalem anni 1571. magis legitimam, quàm si 10. dies eximantur.

Anni Domini	Aurei numeri	Epactę ante anni correctionem	XIIII Paschales	Plenilunia media D H M
1511	11	j	12 Apr.	12.11.19
1527	8	xxviii	15 Apr.	15.12.41
1571	14	iiii	9 Apr.	9. 4. 6
1579	3	iii	10 Apr.	10.16.48

DEINDE conatur ostendere, in nouo Calendario plurimorum annorum plenilunia Paschalia esse secundi mensis, cum tamen ea primo mensi adscribantur. Exemplum ponit in his annis, 1571. 1590. 1609. 1628. 1647. 1666. 1685. in quibus omnibus aureus numerus est 14. & Epacta xxiiij. quæ terminum Paschalem habet 18. Aprilis, si tamen ex anno 1571. cogitentur 10. dies exempti, (quod & supra fecit Mæstlinus) etsi ante correctionem sit ille annus, ac proinde terminum Paschalem, seu Lunam xiiij. habuerit non 18. sed 9. Aprilis. In his enim omnibus annis ait, calculum ex recentissimis obseruationibus

Argumentũ Mæstlini, q̃ propter elisionem 3. dierũ intercalarium ex 400. quibusq; annis, pleraq. plenilunia Paschalia noui Calendarij pertineant ad secundũ mensem.

bus erutum docere, Lunam xiiij. Paſchalem ad menſem ſecundum pertinere: vbi nos omnes, qui huic correctioni interfuimus, non leuiter perſtringit, quòd, vt falſo putat, in nouis obſeruationibus non fuerimus occupati, cum tamen, vt ait, diligens opera per nouas obſeruationes examinata hic requiratur, propterea quod facillimus lapſus toto menſe errare facit. Cauſam erroris reijcit in tabulam æquationis Epactarum, & in Lunationum, & æquinoctiorum inæqualem anticipationem, cum hæc citius vnum diem anticipent, quàm illæ. Non enim intelligit, qui poſſit fieri, vt ab anno 1500. vſque ad 1700. excluſiuè, aureus numerus 14. exhibens ſecundum tabulam æquationis Epactam xxiiij. reponat xiiij. Paſchalem in 18. Aprilis, ſtatuens eam ad primum menſem pertinere: (In definiendo autem primo menſe, incidit in priſtinum errorem, appellans primum menſem eum, cuius Nouilunium æquinoctio verno proximum eſt, ſiue in præcedentes, ſiue ſequentes dies numeretur: quod Cap. 1. ſuperioris libri refutauimus) Ab anno verò 1700. vſque ad 1900. excluſiue idem aureus numerus 14. exhibens Epactam xxiij. promoueat xiiij. Paſchalem ex 18. Aprilis in 21. Martij, perinde ac ſi illa prior iam non amplius ad primum menſem pertineat, ſed ad ſecundum. Et multo craſſiora abſurda ſequi affirmat annis inſequentibus. Nam eodem modo ab anno 2200. vſque ad 2300. excluſiuè, aureus numerus 17. exhibet ſecundum tabulam æquationis Epactam xxiiij. & xiiij. Paſchalem in 18. Aprilis reijcit. Sed ab anno 2300. vſque ad 2400. excluſiuè, aureus idem numerus 17. Epactam indicat xxiij. ideoque terminum Paſchæ die 21. Martij. Deinde ab anno 2400. ad 2500. uſque excluſiue, idem aureus numerus 17. denuo exhibet Epactam xxiiij. terminumque Paſchalem die 18. Aprilis, ut ante ab anno 2200. Itaque Calendarium nouum (inquit) ijs annis, quibus aureus numerus eſt 17. ab ann. 2200. uſque ad 2300. excluſiue, cenſet mediam oppoſitionem in Martio factam (Lunam xiiij. dicere debuit, in quo ſemper errat) ſemper præceſſuram eſſe æquinoctium, ac proinde eam Paſchalem eſſe non poſſe: ſed ab anno 2300. ad 2400. excluſiue futurum, ut eadem oppoſitio media (id eſt, Luna xiiij.) cadat uel in æquinoctium, vel illud ſequatur, atque idcirco non poſſe eam non eſſe Paſchalem. Ab anno denique 2400. uſque ad 2500. excluſiue, eandem rurſus oppoſitionem mediam, (hoc eſt, Lunam xiiij.) anteceſſuram ingreſſum Solis in Arietē, atque adeo deſinere eam eſſe Paſchalem, quod ipſi uidetur falſum. Nam *Quomodo*, inquit, *poſſibile eſt, vt æquinoctium, cuius anticipatio ſemper eſt velocior anticipatione Lunationum, faciat plenilunium, (hoc eſt, Lunam xiiij.) quod terminus Paſchalis eſſe cœpit, mox iterum hoc officio priuetur? Hæc res eſt profecto longe abſurdiſſima, vt pote prorſus inaudita, & toti Aſtronomicæ certitudini, & veritati è diametro contraria, &c.*

Error Mæſtlini in primo menſe definiendo.

SIMILI ratione demonſtrare nititur, multos terminos Paſchales in nouo Calendario pertinere ad ultimum menſem, non autem ad pri-

Argumentum Mæſtlini, quod multi termini Paſchales

primum, his uerbis: *Demonstratum est supra* (si DEO placet) *quod æquinoctium vernum verum possit à 21. Martij vsque ad 27. recedere. Futurum ergo est, vt omne plenilunium (id est, omnis Luna XIIII.) quod inter 21. & verum diem veri æquinoctij post 21. sequentis incidit, à Calendario nouo pro termino Paschali habeatur. Verum talis oppositio, (id est, talis Luna XIIII.) tum non est primi mensis anni sequentis, sed vltimi præcedentis anni.*

noui Cale̅darij p̃tineant ad vltimum mensem.

HIC sanè non satis admirari possum Mæstlini arrogantiam, ne dicam, malitiam, qui dum maleuolo animo Calendarium nouum tollere vult de medio, accusat simul omnes totius orbis Mathematicos, qui uno ore fatentur, (quod etiam res ipsa loquitur) æquinoctium ad pristinam sedem non posse restitui, nisi per ablationem tot dierum ex anno aliquo, quot diebus versus initium mensis progressum esse compertum fuerit. At Mæstlinus ex nouo quodam genere Astronomorum reprehendit nouum Calendarium hoc etiam nomine, quod per omissionem diei intercalaris in quibusdam centesimis annis (quod est diem unum ex anno eximere) æquinoctium ad eum diem restituit, à quo recesserat. Cur tandem? Quia, inquit, ex hac diei ablatione sequitur, plenilunium, quod ante fuit Paschale, desinere mox esse Paschale; & quod ante non potuit esse Paschale, mox non posse non esse Paschale. Magnum verò peccatum, quod ne committatur, nunquam æquinoctium in suam est sedem reuocandum, (quantumuis ab ea versus mensis initium prolapsum sit) cum aliter reuocari nequeat. Egregium sanè Mathematicum, qui vt Calendarium nouum omnibus reddat suspectum, vel potius odiosum, tanquàm innumeris absurditatibus, atque multiplici falsitate refertum, omnem prorsus anni correctionem, quæcunque tandem excogitari potest, reijciendam arbitretur, quippe cum in qualibet emendatione anni eximi oporteat aliquot dies, vt æquinoctium ad eum diem redeat, à quo discesserat: quod illi absurdum videtur, & nulla ratione concedendum. Si enim hanc detractionem admitteret, profectò eam ob rem tãto impetu non ferretur in nouum Calendarium, quandoquidem ea concessa, sequatur necesse est, velit nolit, (quod ipsi videtur scelus inexpiabile) Lunam xiiij. quæ nunc, currente certo aliquo Cycli numero, Paschalis est, mox post elisionem vnius diei non amplius Paschalem futuram, & contrà. Quod qua ratione fieri possit, docere eum hoc loco, si discere vult, quandoquidem se id ignorare fatetur, non grauabor. Audi igitur Mæstline.

Duo argumenta proxima, si quicquam valerit, tollere è medio omnem æquinoctij restitutionem, anniq. correctioné.

QVOTIESCVNQVE de linea aliqua Epactarum tabulæ expansæ fit transitus ad lineam inferiorem, vt accidit necessario in centesimis annis non bissextilibus, quibus Luna tamen æquanda non sit, tunc si aureo alicui numero respondebat in priori linea Epacta xxiiij. erat Nouilunium illius aurei numeri Paschale 5. die Aprilis, ubi est ultimum Nouilunium Paschale: sed eiusdem aurei numeri Nouiluniũ 7. die Martij Paschale non erat. In posteriori autem linea Nouilunium eiusdem aurei numeri mensis Aprilis non erit amplius Paschale, cum

Solutio proximorum duorũ argumentorũ Mæstlini.

Quando fit transitus de superiori linea tabulæ expansæ ad inferiorem, Nouiluniũ Paschale quinti diei Aprilis desi-

nit esse Paschale, & Nouiluniũ nõ Paschale septimi diei Martij incipit esse Paschale.

cum idem ille aureus numerus respondeat tunc Epactæ xxiij. quæ Lunam xiiij.habet die 19.Aprilis,& Nouilunium die 6.Aprilis, extra terminos nimirum Paschales. Idem tamen aureus numerus habebit tunc Nouilunium Paschale mense Martio, quod Epacta xxiij. ei respondens collocata sit ad diem 8. Martij, ubi initium est Paschalium Nouiluniorum. Vides igitur, nisi fortè cæcus esse vis, Nouilunium illius aurei numeri Paschale esse mense Aprili, dum superior linea Epactarum est in vsu, desinere autem Paschale, quando inferior linea Epactarum vsurpatur? Item Nouilunium eiusdem aurei numeri mense Martio, dum prior linea Epactarum in vsu est, non esse Paschale, incipere autem Paschale esse, quando posterior linea Epactarum inseruit. Ratio quoque huius rei Astronomica perspicua est. Nam quando dies intercalaris in centesimo aliquo anno omittitur, si Luna non egeat tunc æquatione, descendunt omnia Nouilunia uno die in Calendario versus fines mensium. Quare Nouilunium, quod prius cadebat in 5.Aprilis,Paschale est,sed postea incidens in 6. Aprilis, Paschale esse desinit. E contrario Nouilunium cadens prius in 7.Martij,Paschale nõ est,postea autem in 8.Martij incidens,Paschale fit.

Quãdo sit transitus de inferiori linea tabulæ expãsæ ad superiorẽ, Nouilunium Paschale octaui diei Martij desinit esse Paschale,& Nouilunium non Paschale sexti diei Aprilis incipit esse Paschale.

RVRSVS quotiescunque de aliqua linea Epactarum tabulę expansæ ad superiorem lineam gradus fit, vt accidit necessario in annis cẽtesimis bissextilibus,quibus Luna æquanda est, tunc si alicui aureo numero respondebat Epacta xxiij.in linea superiori, erat Nouilunium illius aurei numeri Paschale die 8. Martij, ubi Nouilunia Paschalia incipiunt: sed eiusdem aurei numeri Nouilunium die 6.Aprilis Paschale non erat. In superiori autem linea, cum iam idem aureus numerus Epactam xxiiij.indicet,Nouilunium illius aurei numeri in 7.Martij incidens desinit esse Paschale,aliud uerò cadens in 5. Aprilis Paschale efficitur. Vbi rursum cernis, Nouilunium illius aurei numeri mense Martio esse Paschale,dum inferior linea in usu est; desinere autem ab hoc officio,quando superior linea assumitur. Item Nouilunium eiusdem aurei numeri mense Aprili non esse Paschale,quamdiu inferior linea vsurpatur,fieri autem Paschale, cum primum linea superior in vsũ recipitur. Huius quoque rei ratio Astronomica, si quæris, hæc est. Quando dies intercalaris in centesimo aliquo anno retinetur, & Luna æquanda est, ascendunt omnia Nouilunia vno die versus initia mensiũ in Calendario. Quamobrem Nouilunium cadens ante æquationem Lunæ in 8.Martij, Paschale est, & post æquationem in 7. Martij incidens,Paschale amplius esse non potest. Pari ratione Nouilunium ante eam æquationem cadens in 6. Aprilis,nullo modo Paschale est, & post æquationem eandem incidens in 5. Aprilis, Paschale efficitur. Non est ergo hæc res longè absurdissima,utpote prorsus inaudita, & toti Astronomicæ certitudini,& ueritati è diametro cõtraria, ut falsò fremis, sed Astronomiæ præceptis ualde consentanea; ut tua inscitia hac in re nullo modo excusari possit,quòd rem per se clarissimam intelligere te non posse fatearis.

POR-

PORRO verum non esse, in his 7. annis, 1571. 1590. 1609. 1628. 1647. 1666. 1685. a Mæstlino prolatis, Plenilunia, quæ in nouo Calendario Paschalia sunt mense Aprili, esse secundi mensis, & non primi, vt ille asserit, liquidò constat ex sequenti tabella, in qua perspicue cernitur, eorum Plenilunia media Martij non esse primi mensis, vt ipse perperam uult, sed ultimi, siue duodecimi; quippe quæ non subsequantur diem 21. Martij, in quo æquinoctium constituitur ab Ecclesia, sed eum potius antecedant; cum tamen plenilunia media Paschalia, siue primi mensis debeant æquinoctium subsequi, & Lunæ xiiij. Paschales ipsum diem æquinoctij nunquam præcurrere, ut ex iis, quę ante diximus, manifestum est.

Plenilunia Paschalia in Aprili quorundam annorum à Mæstlino citatorũ non esse secundi mensis, ut ipse falsò putat, sed ad primum pertinere.

Anni Domini	Aurei numeri	Epactæ	Oppositiones medię Martij D H M
1571	14	xxiiij	20.15.22
1590	14	xxiiij	20. 7.54
1609	14	xxiiij	20. 0.27
1628	14	xxiiij	19.16.59
1547	14	xxiiij	20. 9.32
1666	14	xxiiij	20. 2. 4
1685	14	xxiiij	19.18.37

NEQVE verò obstat, quod hæc Plenilunia ex Alphonsino calculo, æquinoctio sint posteriora, quia ex Prutenicis tabulis eadem priora sunt, ut Mæstlinus ipse fatetur. Immo verò quicquid sit de æquinoctio, siue ex Alphonsino calculo, siue Prutenico, nihil nostra interest, cum Ecclesia, posthabitis tabulis, æquinoctium uni diei affigat, nimirum 21. Martij, etsi quandoque in utramque partem nutet æquinoctiũ, dummodo non longius ab eo discedat. Et sanè sæpenumero Ecclesiam respuere Lunationes nonnullas, tanquam non Paschales, eo solo nomine, quod earum Lunæ xiiij. diem 21. Martij ęquinoctio assignatũ præueniant, etsi re ipsa in ęquinoctium incidant: Nonnullas item pro Pascalibus recipere, propterea quod eorum Lunæ xiiij. in diem 21. ęquinoctij incidant, quanquam verè æquinoctium ipsum præcurrant, liquidò cernitur in annis bissextilibus, & ijs, qui a bissexto tertij sunt. In illis enim, quanquam æquinoctium diem 20. Martij attingat, reijcit tamen omnes Lunationes, quarum dies xiiij. in 20. Martij, hoc est, in æquinoctium cadunt; In his autem omnes Lunationes approbat, quarum Lunæ xiiij. incidunt in diem 21. licet in iis æquinoctium post diem 21. contingat. Id quod superiore etiam libro Cap. v. docuimus.

Lunas xiiij. primi mẽsis ab Ecclesia referri ad diem 21. Martij æquinoctio destinatum, etsi interdum ab eo die ęquinoctiũ distet.

Refutatio aliarũ calumniarum Męstlini aduersus Lunationes Paschales.

VERVM vt illud quoque appareat, aureum numerum 14. ab anno 1700. ad 1900. recte Lunationem Paschalem ex Aprili in Martium reijcere, (quod ipse concoquere non potest) atque aureum numerum 17. ab anno 2200. ad 2300. congruè eandem exhibere mense Aprili; ab anno verò 2300. ad 2400. mense Martio; & denique ab anno 2400. vsque ad 2500. eandem aptissime Aprili tribuere, calculauimus sequentes oppositiones medias: vbi apparet, media plenilunia aurei numeri 14. siue Epactæ xxiij. mense Aprili ab anno 1700. ad 1900. non esse Paschalia, cum sequantur diem 19. post quem nul

Anni Domini	Aurei numeri	pactæ	Plenilunia media D H M	Menses
1723	14	xxiii	19.16.26	Apr.
1742	14	xxiii	19. 8.58	Apr.
1799	14	xxiii	19.10.35	Apr.
1818	14	xxiii	20. 3. 8	Apr.
1837	14	xxiii	19.19.40	Apr.
1875	14	xxiii	20. 4.45	Apr.
1894	14	xxiii	19.21.18	Apr.
2201	17	xxiiii	20. 0.23	Mar.
2220	17	xxiiii	19.16.55	Mar.
2239	17	xxiiii	20. 9.37	Mar.
2258	17	xxiiii	20. 2. 0	Mar.
2277	17	xxiiii	19.18.32	Mar.
2296	17	xxiiii	19.11. 5	Mar.
2315	17	xxiii	19.16.21	Apr.
2334	17	xxiii	19. 8.54	Apr.
2372	17	xxiii	20. 5.15	Apr.
2391	17	xxiii	19.10.31	Apr.
2410	17	xxiiii	20.14.19	Apr.
2429	17	xxiiii	20. 6.52	Apr.
2448	17	xxiiii	19.23.24	Apr.
3467	17	xxiiii	20.15.57	Apr.
2486	17	xxiiii	20. 8.29	Apr.

lum plenilunium medium Paschale est, ne Pascha, quod interdum in diem 19. Aprilis cadit, ante plenilunium medium celebretur. Ab anno verò 2200. ad 2300. medias oppositiones mensis Martij, quan

do

do aureus numerus eſt 17. & Epacta xxiiij non eſſe Paſchales, quòd non ſubſequantur diem 21. æquinoctio deſtinatum: Similiter oppoſitiones medias Aprilis ab anno 2300.ad 2400. quando aureus numerus 17. & Epacta xxiij. concurrunt, Paſchales non eſſe, quod diem 19. Aprilis ſubſequantur, quemadmodum ab anno 1700. ad 1900. Eaſdem denique menſe Martio ab anno 2400.ad 2500.quãdo aureu s numerus 17. & Epacta xxiij.concurrũt rurſus non eſſe Paſchales, quemadmodũ neq; ab anno 2200.ad 2300. ob eam, quam ibi expoſuimus, cauſam. Vt uel hinc colligi poſsit, Mæſtlinum ſtudio maledicendi potius, quã veritatis amore inductum tam impudenter nouum Calendarium calumniari, quandoquidem in noſtro Calendario nouo omnia prorſus ſeruantur, quæ à ſacris Concilijs, & Patribus de Paſchæ celebratione ſancita ſunt.

Conſtat igitur, falsò aſſerere Mæſtlinum, in nouo Calendario multa plenilunia adſcribi primo menſi in Aprili, quæ ad ſecundum verius pertineant.

QVOD autem dicit, æquinoctium à die 21. Martij uſque ad 27. progreſſurum eſſe, ac proinde tunc temporis omnia plenilunia poſt diẽ 21. ſed ante 27. contingentia, ſpectare ad vltimum, ſeu duodecimum anni menſem, quæ tamen in nouo Calẽdario menſi primo tribuuntur, plane diuinat, ſed toto, ut dicitur, errat cælo. Neque enim ſecundum tabulas Prutenicas, quibus maximam ille fidem habet, æquinoctium ultra duos, aut tres dies, & paulo amplius, à 21. Martij recedere poteſt, etiam ſpatio 20000. annorum, vt Capite vj. ſuperioris libri oſtendimus. Quod ſi contingat, æquinoctium diem 21. Martij ſubſequi, atque idcirco Lunationem aliquam ſumi pro Paſchali, quæ ſuam xiiij. ante æquinoctium habeat; uel ſi accidat, æquinoctium præire diem 21. Martij, ac proinde Lunationem aliquam, cuius xiiij. in æquinoctium incidat, uel ipſum ſequatur, non cenſeri Paſchalem, cum tamen ad primum menſem pertineat; id vitio vertendum non eſt Eccleſiæ, quæ in hoc negotio, poſthabitis veris motibus, & mediis, æquabile quiddam ſequitur, & uniforme, quod a uero non longe abſit, ita ut incõmodũ illud nulla ratione vitari poſsit, vt fuſius libro 1. explicauimus. Falſum eſſe, æquinoctium a 21. die Martij ad 27. poſſe recedere, ut Mæſtlinus uult.

INDE Mæſtlinus arma conuertit in tabulam æquationis Epactarum, quam tamen, ueritate cogente, aliqua ex parte laudat, atque commendat, ueluti, quæ magno labore conſtiterit, & nonnullo artificio ſit conſtructa, & ſatis pulchra, ut ait, phantaſia condita: & quidem non immeritò, cum in ea omiſsio tridui quolibet ſpatio 400. annorum, propter æquinoctiorum anticipationem, cum æquatione Lunæ trecenteſimo quoque anno adhibenda, propter Lunationum aſcenſum, ita conſentiat, ut perpetuò inter ſe congruere cernantur annus Solaris, ac Lunaris, ipſaque ratio æquationis cuicunque anni Solaris magnitudini poſsit accommodari, ut diximus. Et ſanè non dubito, quin maiore laude eam dignam iudicaturus eſſet, ſi eius radicem, quam nos non temerè, nec caſu, ſed re maturè conſiderata,

ſiderata, anno Domini 550. affiximus, cognouiſſet. Neque vero ſi eam intellexiſſet, aut tam audacter reprehendere, aut tam fęde corrigere, uel corrumpere potius, æquationem pro annis ante correctionem rectisſime inſtitutam, auſus eſſet, cum aliter tabula ęquationis cõſtrui nequeat, quàm a nobis conſtructa eſt, vt ex Cap. 4. manifeſtum eſt.

SED vt temeritas, atq; inſcitia Mæſtlini in hoc æquationis Epactarũ negotio omnibus pateat, examinabimus paulò diligẽtius ea, quæ hac de re ſcripſit in ſuo Examine. Poſtquam ergo tabellam Cycli Epactarũ perpetuam propoſuit, in qua tamen fatetur ſe nõ poſſe intelligere, quid myſterij lateat in Epacta 25. diuerſi coloris, characterisve, & cur literæ alphabeti non ſcriptæ ſint ſupra Epactas aureo numero 1. reſpõdentes, ſed potius ſupra Epactas, quę aureo numero 3. reſpondent; (Vtriuſque rei cauſam nos ſupra Cap. 3. & 4. attulimus.) conatur conſtruere tabulã æquationis, eandemq; corrigere, vel potius corrumpere, ut ſequitur, propoſita prius ea tabula ęquationis, vt in Calendario nouo deſcribitur: in qua tamen, & in aliis ab eo confectis, poſuimus ſignum hoc ☾. quando Luna æquatione indiget, quemadmodum & ſupra in tabula ęquationis Epactarum tabulæ expanſæ fecimus.

TABVLA AEQVATIONIS CYCLI PERpetui in Calendario nouo poſita.

	Anni Dñi				Anni Dñi;				Anni Dñi		
N	1			A	2200			q	3600	Biſſ.	☾
P	320	Biſſ.		u	2300			p	3700		
P	500	Biſſ.		A	2400	Biſſ.	☾	n	3800		
a	800	Biſſ.	☾	u	2500			n	3900		☾
b	1100	Biſſ.	☾	t	2600			n	4000	Biſſ.	
c	1400	Biſſ.	☾	t	2700		☾	m	4100		
Detractis 10. Diebus				t	2800	Biſſ.		l	4200		
D	1582			ſ	2900			l	4300		☾☾
D	1600	Biſſ.		ſ	3000		☾	l	4400	Biſſ.	
C	1700			r	3100			k	4500		
C	1800		☾☾	r	3200	Biſſ.		k	4600		☾
B	1900			r	3300		☾	i	4700		
B	2000	Biſſ.		q	3400			i	4800	Biſſ.	
B	2100		☾	p	3500			i	4900		☾

QVONIAM ergo (inquit Mæſtlinus) *ex auctoris ſententia illæ Epactæ, quarum index eſt D, congruunt annis à 1600. ad 1700. vt ſupra dictum eſt, ideò anno 1600. præfigitur Epactarum index litera D. Verum anno 1700. dies intercalaris abijcitur, quieſcente Lunatione, ipſius*

enim

enim anticipatio diem nondum compleuit: idcirco omnes Lunationes vno die fiunt posteriores; vt cum intra 1600. & 1700. omnes anni, quorum aureus numerus est 3. haberent Epactam xxiij. hoc est, cum in Calendario nouo, vbicunque est Epacta xxiij. Luna in illis annis eo die fieret noua, seu cum in tabula Paschali, quæ paulo post sequetur, Epacta xxiij. ostenderet in illis annis terminum Paschalem in 21. Martij: hoc idem post reiectum bissextilem diem anni 1700. continget die mox sequente, qua Epacta est xxij. Idcirco aureus numerus 3. habebit tum Epactam xxij. Huius autem index in tabula Epactarum est C. Igitur C, litera præfigitur anno 1700. Quod de annis, quorum aureus numerus est 3. dicitur, hoc idem de reliquis omnibus est accipiendum. Placuit autem loco omnium reliquorum exempli loco eligere aureum numerum 3. propterea quòd auctor huic superimposuit literam indicem, ut antea monui.

DEINDE anno 1800. eliditur vnus intercalaris dies, & ibidem simul Lunationis anticipatio diem absoluit. Igitur facta mutua compensatione, Cyclus Epactarum hoc centenario non interrumpitur, sed index C. hic etiam permanet.

PRAETEREA anno 1900. idem accidit, quod anno 1700. Vnde aureus numerus 3. transit ad Epactam xxi. cuius index est B.

ITERVM anno 2000. & 2100. Cyclus hic non interrumpitur. In illo enim quiescit & Lunatio, & dies intercalaris, in hoc autem similis ratio est, quæ anno 1800. Quare index B, per 300. annos in officio monstrandæ æquationis Epactarum retinetur.

RVRSVS annus 2200. & 2300. conuenit cum anno 1700. quare aureus numerus 3. descendit in illo anno ad Epactam xx. in hoc ad xix. literā indicem ibi habens A, hic u.

AT anno 2400. postquàm Lunatio denuò diem anticipando consumasset, intercalaris diei nulla fit omissio; ideo Lunatio in aureo numero ex xix. denuò ascendit in xx. Epactam, & indicem A, denuò consequitur. Sic etiam de reliquis est sentiendum. Simili enim via inuentæ sunt singulæ literæ indices post annum 1582. correctionis. Nec etiam aliud subtilius tabulæ huius fundamentum est, quanquàm auctor id studiosè (ne dicam malitiosè) occultauit.

QVID vero de reliquis annis sit sentiendum, qui annum 1582. correctionis præcedunt, auctor sanè satis intricatè proposuit: siquis tamen paulò diligentius examinet, facile colligere poterit, quibus vsus fuerit fundamentis, & quo in loco haberi mereantur.

EX literis indicantibus æquationem Epactarum, quas auctor in tabula proxima præposuit annis præcedentibus annum 1582. animaduertere licet, quòd à principio annorum Christi, vsque ad annum 320. ascripserit aureo numero 3. Epactam xxix. litera enim index est N: sed ab anno 320. vsque ad 800. attribuerit eidem Epactam xxx. quam ipse asterisco ✱. notat. Item quòd annis ab 800. vsque ad 1100. eidem aureo numero 3. concesserit Epactam j. & inde ad 1400. Epactam ij. & rursus a 1400. ad 1582. Epactam iij. quam post correctionem permutauit in xxiij. Et quod de

de hoc aureo numero 3. moneo, idem de reliquis correspondentibus intelligitur, quemadmodum paulò ante dixi. Igitur hoc toto tempore Lunationes paulatim anticipare statuuntur. Ergo Cyclum Epactarum huic tempori correctum adhibet, æquinoctiorum verò anticipationem omittit, sicut sequens tabella indicat.

TABVLA AEQVATIONIS EPACTARVM expansa, quam noui Calendarij auctor in annis ante correctionem contraxit.

	Anni Dñi				Anni Dñi				Anni Dñi		
N	0	Biss.	☾	P	700	Biss.		c	1400	Biss.	☾
N	100	Biss.		a	800	Biss.	☾	c	1500	Biss.	
N	200	Biss.		a	900	Biss.		Detractis 10. Diebus			
P	300	Biss.	☾	a	1000	Biss.		D	1582		
P	400	Biss.		b	1100	Biss.	☾	D	1600	Biss.	
P	500	Biss.		b	1200	Biss.		C	1700		
P	600	Biss.		b	1300	Biss.		C	1800		☾

HAC tabula, quæ iuxta sententiam auctoris ex proximè præcedente tabula producta est, videre licet, in quo pretio totum hoc opus habendum sit. Nam primò quidem, quo modo computus auctoris congruat cum calculo Astronomico, docent Lunationum æquationes inter annum 1400. & 1800. & in præcedente tabula inter annum 3900. & 4300. Dictum est paulò ante, quòd Lunationum anticipatio pro vno die postulet 304. annos, quorum gratia æquationes, distribuendæ tantum per centenarios annos, exigant aliquando non solummodo 300. sed 400. annos. Verum huiusmodi periodus exigit vicies quinquies trecentenos annos: Nam 4. illi anni accedentes annis 300. non complent quartum centesimum annum, nisi vicies quinquies coacceruentur. Sed auctor huiusmodi æquationem partitur tantum per vicies quinquies centenos annos, videlicet ab anno 1600. ad 4100. quod profectò calculo Astronomico planè contrarium est, nec vllam excusationem, aut à falsitate absolutionem ferre potest.

DEINDE hunc vitiosum calculum, ne ex imprudentia commissus putetur, auctorem non pudet alio magis vitioso compensare, & in veritatem Astronomicam data opera grauius impingere. Ipse enim pro æquatione Lunationum ab anno 300. (vel 320) vsque ad 800. hoc est, annis 500. reponit vnicum tantum diem anticipationis. Quæ res longè omnium absurdissima

sima, & in Astronomia falsissima est. Nam contingere quidem interdum potest, sicut modo dictum est, vt propter 4. annos adhærentes annis 300. Lunationum anticipatio ad vnum diem absoluendum postulet annos 400. sed ad 500. annos talis numeratio nunquàm extendi potest. Et præsertim eius loci non est, huiusmodi æquationem vltra 300. annos interserere. Annus enim 800. ab anno 1400. ubi quarti huius centenarij æquatio interposita est, abest tantummodo 600. annis: quod spatium nimis procul à periodo huius æquationis, quæ est, vicies quinquies trecenteni anni, distat. Nec possibile est, errorem hunc fuisse auctori incognitum: nimis crassus enim & palpabilis est. Causa autem, quare à manifesta veritate discedere voluit auctor, haud dubio, hæc est, quòd nimirum ipse singulari studio attendit ad aureum numerum vsitatum, ideoq; Epactas suas omni modo reluctantes, capillis attrahendo adegit, vt cum aureo numero tempore Nicæni Concilij concordarent. Hoc autem fieri non potuit, nisi enormi hoc solæcismo commisso. Maluit ergo suos numeros aureo numero (quem non animaduertit, Lunationibus illius seculi nequaquam satisfacere) esse congruos, quàm cum calculo Astronomico consentire. Ecce hæc sunt fundamenta tabulæ, quæ præ reliquis omnibus numeris, & tabulis totius nouæ reformationis, est maxime artificiosa.

QVOD si vero auctor hanc Lunationum anticipationem continuasset eodem stylo, quo antea, per annos 300. aliam profectò literam æquationis Epactarum indicem sub tempore Nicæni Concilij inuenisset, sicut hac tabula sequente patet.

TABVLA AEQVATIONIS EPACTARVM, QVAlis ab auctore noui Calendarij conficienda fuisset ad annos correctionem præcedentes.

	Anni Dñi				Anni Dñi				Anni Dñi		
M	0	Biss.		P	700	Biss.		c	1400	Biss.	☾
M	100	Biss.		a	800	Biss.	☾	c	1500	Biss.	
N	200	Biss.	☾	a	900	Biss.		Detractis 10. diebus			
N	300	Biss.		a	1000	Biss.		D	1582		
N	400	Biss.		b	1100	Biss.	☾	D	1600	Biss.	
P	500	Biss.	☾	b	1200	Biss.		C	1700		
P	600	Biss.		b	1300	Biss.		C	1800		☾☾

HAC tabula annis Concilij Nicæni congruit litera index Epactarũ, non P, sed N.

ET

ET vt nugatorius, & inanis calculus totius tabulæ huius ab auctore noui Calendarij confectæ melius pateat, conſiderabimus eam, adhibita correctione etiam æquinoctiorum, quemadmodum Cap. 1. factum: ſiquidem huius correctionis, ſeu noui Calendarij fundamentum omne, atque adeo prima origo, à Concilio Nicæno dependet. Indicem igitur literam illius ſeculi ſequens tabula oſtendit.

TABVLA AEQVATIONIS CYCLI EPACTArum ad annos præteritos, qua correctio tam Lunationum, quàm æquinoctiorum eodem modo obſeruatur, quo in futuro tempore obſeruanda ab auctore noui Calendarij traditur.

	Anni Dñi				Anni Dñi				Anni Dñi		
P	0	Biſſ.		G	700			E	1400		☾
N	100			H	800	Biſſ.	☾	D	1500		
N	200		☾	G	900			D	1600	Biſſ.	
M	300			F	1000			C	1700		
M	400	Biſſ.		F	1100		☾	C	1800		☾ ☾
M	500		☾	F	1200	Biſſ.		B	1900		
H	600			E	1300			B	2000	Biſſ.	

HIC rurſus animaduertere poteſtis vos Mathematici, noui Calendarij Patroni, quid certitudinis ſubſit veſtro Calendario. Seculo Nicæni Concilij videtis ex hac poſtrema tabula, iuxta correctionem noui Calendarij obſeruatam tam in æquinoctiorum, quàm Lunationum anticipatione, congruere indicem Epactarum literam M. Sed ex proximè præcedente tabula, qua Lunationum correctio tantum retinetur, videtis eidem ſeculo deberi literam indicem N. At auctor Calendarij, vt vobis falsò imponat, contra proprium ſuum calculum & intentum, vobis obtrudit literam P. Habetis ergo ad eoſdem annos, verbi gratia, quorum aureus numerus eſt 3. tres Epactas, videlicet propter literam indicem æquationis M, Epactam xxviij. Propter literam N, Epactam xxix. & propter literam P, Epactam xxx. quæ ✻. aſteriſco notatur. Sed cur hoc reprehendo? Gratulabor potius vobis de abundantia Calendarij veſtri. Si enim triplici calculo hoc vnica tantum litera index offerretur, (quod alioqui in calculo Aſtronomico, quin & omni Arithmetico fieri ſolet. Is enim utcunque varietur, nunquàm tamen à ſeipſo diuerſus deprehenditur) forſan non tam certi eſſe poſſetis de Nouiluniorum, vel de Pleniluniorum Paſchalium diebus determinandis.

Nunc

Nunc autem cum pro vno die ternos habeatis, vix fieri poteſt, vt à vero aberretis. Attamen interim hinc patet, quòd noui Calendarij auctor in calculo Aſtronomico exquiſitè examinando, & cum ſuis numeris conferendo, non admodum deſudarit. Vos ergo ipſi iudicate, ſi auctor hæc non intellexit, dignusne ſit, cuius auctoritati in reliquis quicquàm tribuatur, idque propter pudendam, ſeu affectatam ignorantiam: ſin conſcius fuit horum, an nō Diris ſit deuouendus, quia & Pontifici ueſtro, et vobis omnibus ſuis aſſeclis, & vniuerſo Christianorum orbi, malitioſè fucum fecit?

HÆC ſunt, quæ aduerſarius ad euertendam funditus tabulam æquationis Epactarum affert. Quod ergo ad eius explicationem tabulæ æquationis Epactarum attinet, quanquàm ſibi videatur rem penitus intellexiſſe, non tamen omnia aſſecutus eſt. Nam ob radicem noſtræ æquationis ignoratam, quæ in anno Domini 550. conſtituta eſt à nobis, reddere cauſam neſciuit, cur æquatio Lunæ tum ex anno 1700. qui trecentis annis ab anno 1400. abeſt, quo proximè antecedens æquatio Lunæ facta eſt, in ſequentem annum centeſimum 1800. tum iterum ex anno 4200. qui etiam trecentis annis abeſt ab anno 3900. ubi proximè æquata fuit Luna, in centeſimum annum ſequentem 4300. a nobis reiecta ſit. Cuius tamen rei cauſam Cap. 4. pluribus verbis expoſuimus. Quòd autem dicit, auctorem æquationem in annis correctionem antecedentibus ſatis intricate propoſuiſſe, & ſi quis paulo diligentius rem examinet, facile colligi poſſe, quibus auctor fundamentis vſus fuerit, & quo in loco haberi mereantur; nemo mirari debet, cum ipſe fundamenta auctoris penitus ignorauerit, ac propterea calculo Aſtronomico repugnare exiſtimauerit æquationem tum ex anno 1700. in annum 1800. tum ex anno 4200. in annum 4300. reiectam; in quo planè fallitur. Exemplum ſit annus 1723. inter annum 1700. & 1800. cuius Epacta, ex noſtra æquatione, eſt xxiij. reiiciens xiiij. Paſchalem in diem 21. Martij, paulò ante oppoſitionem mediam, quæ incidit in diem 21. horam fere 4. poſt mer. vt ratio poſtulat. At ſi Luna æquaretur anno 1700. vt vult Mæſtlinus, & hæc æquatio non differretur in ſequentem centeſimum, vt a nobis fit, eſſet eo anno Epacta xxiiij. reponens ſuam xiiij. in 20. Martij, ante terminos a Patribus conſtitutos: Accipienda ergo eſſet Epacta xxiiij. in Aprili, quæ xiiij. ſuam in 18. Aprilis reiicit; atque idcirco, ſi ſequens dies 19. eſſet Dominicus, celebraretur Paſcha ante plenilunium medium, quod eo anno in diem 19. Aprilis, & horam 16. poſt mer. incidit, nimirum paulo ante ortum Solis diei 20. quod abſurdum foret. Eadem incommoda in pluribus aliis annis conſequerentur æquationem Mæſtlini, quæ noſtra æquatio facile uitat. Videat ergo Mæſtlinus, quo ore, qua fronte dixerit, illam noſtram æquationem calculo Aſtronomico repugnare, cum ipſius potius æquatio, quam inſtitui vellet, & Aſtronomiæ, & S. Patrum decretis, (quod maius eſt) aduerſetur, noſtra uero cum utriſque mirificè congruat.

Mæſtlinum non penitus intellexiſſe tabulā æquationis Epactarū.

Aequationē Calēdarij noui īter annū 1700. & 1800. Aſtronomico calculo cōgruere, cōtra Mæſtlinum.

MIROR autem vehementer hoc loco, Mæſtlinum adeò in Prutenicis tabulis, atque Alphonſinis, vt videri vult, uerſatum, quippe qui

Mæſtlini error ĩ anticipatione Lunæ definienda.

non modo diligenter, ſed etiam curioſè omnia per tabulas examinare ſtudeat, tam facile (nimirum ſolum, vt haberet, quo noſtram illam æquationem carperet) in errorem inductum eſſe, vt cum uulgo crederet, Lunationes vnum diem anticipare ſpatio 304. annorum, atque ideò uicies quinquies trecentenis annis completis, hoc eſt, poſt 7500. annos, in quibus 4. anni quibuſuis 300. anni omiſſi numerum 100. annorum explent, æquationem Lunę non faciendam eſſe anno trecenteſimo, ſed quadringenteſimo. Qua quidem in re Męſtlinus turpiter admodum lapſus eſt. Hoc enim manifeſtè omnibus tabulis Aſtronomicis, quas tantopere iactat, repugnat, in quibus vna Lunatio media ſtatuitur Dierum 29. Hor. 12. Min. 44. Sec. 3. Ter. 11. fermè. Ex quo ſequitur, Lunationes anticipare vnum diem annis ferè 312 $\frac{1}{2}$. vt Cap. 1. huius lib. oſtendimus: ita ut octies trecentenis annis finitis, id eſt, poſt annos 2400. æquatio trecenteſimo anno facienda in ſequentem centeſimum annum differatur; adeo vt tunc anno quadringenteſimo fiat, quemadmodum à nobis in tabula æquationis factitatum eſt. Itaque quod ille falsò de nobis affirmat, veriſſimè de illo dici poteſt: nimirum ea, quæ hoc loco de Lunationibus docet, calculo Aſtronomico planè contraria eſſe, nec vllam excuſationem, aut à falſitate abſolutionem ferrè poſſe. Rectè enim computus noſter (quicquid ille dicat) cum calculo Aſtronomico congruit, appoſiteque inſtituta eſt à nobis ęquatio inter annum 1400 & 1800. vt ex ſuperiori exemplo anni 1723. patuit; itemque inter annum 3900. & 4300. cum Lunationum ęquatione exigente, vtrobique ęquatio ex anno trecenteſimo in quadringenteſimum reiiciatur: quandoquidem anni 12 $\frac{1}{2}$. trecentis quibuſque annis omiſſi in ſummā 100. annorum tum excreuerunt, vt Cap. 4. huius lib. demonſtrauimus.

Deceptio puerilis Mæſtliui, q putauit, in Calendario nouo ab anno 320. ad 800. tribui anticipationi Lunæ unũ diẽ ſpatio 500. annorum.

IN eo quoque penè pueriliter deceptus eſt aduerſarius noſter, quòd putauit nos exiſtimaſſe, Lunationes ab anno 320. vſque ad annum 800. hoc eſt, ſpatio fermè 500. annorum, vnicum tantum diem anticipaſſe; propterea quòd vidit in tabula æquationis literam P, maiuſculam indicem Epactarum ab anno 320. non mutari in literam a, minuſculam, ante annum 800. ubi ait nos data opera in veritatem Aſtronomicam grauius impingere, eſſeque rem hanc longè omnium abſurdiſſimam, & in Aſtronomia falſiſſimam. Deceptus, inquam, eſt ille, nos autem hoc loco neque in Aſtronomiam quidquam commiſimus, neque aliquid abſurdi, aut falſi in Aſtronomiam inueximus. Rectè enim & neceſſario facta eſt hæc mutatio literæ P, maiuſculæ in literam a, minuſculam, anno 800. & non prius; cum ab anno 500. vbi ferè radicem æquationis figimus, (quod Mæſtlinum omnino latuit) cum litera P, maiuſcula, ob cauſam ſupra allatam, vſque ad annum 800. numerentur trecenti anni. Pudeat igitur Mæſtlinum tam impudenter reprehendere, quod non intelligit, deſinatque tandem conuitiis nos, & irriſionibus laceſſere, quibus omnes paginæ libri ipſius reſperſæ ſunt, & quæ in eum magis, quam in nos conueniunt.

QVOD

QVOD verò ait, si tabula æquationis ad anteriores annos continuetur per 300. annos, annis Concilij Nicæni congruere literam N, maiusculam, non autem P, ut ex penultima eius tabella æquationis apparet, uerum quidem est, cum Epactæ literæ N, maiusculę rectius ex vsu Ecclesiæ Nouilunia, Pleniluniaque indicent, quàm Epactæ literę P, maiusculæ, illis temporibus: sed ad rem non facit. Neque.n. in animo habuimus Nouilunia Concilij Nicæni emendare, sed indicare solum, quibus diebus eo tempore per aureos numeros monstrabantur: quod quidem per Epactas literæ P, maiusculæ accuratè pręstatur, vt ex superioribus liquet. Rectius autem, quod ad usum Ecclesiæ spectat, Plenilunia Paschalia indicari per Epactas literę N, maiusculæ, quàm per Epactas literę P, maiusculæ annis Nicæni Concilij, liquidò constabit ex tabella 19. annorum circa tempora Concilij Nicęni, quæ mox sequetur. Cum enim in ea Epactę literę P, maiusculę exhibeant xiiij. Paschales toto ferè biduo ante oppositiones medias, quis dubitabit, Epactas literę N, maiusculæ, quæ in Calendario uno die inferiores sunt, conuenientius easdem xiiij. Paschales demonstrare? Verum, vt diximus, hoc non euertit nostram ęquationem, quam aureo numero Concilij Nicęni respondere, vt par erat, uoluimus, sed solum confirmat id, quod non semel professi sumus, aureos numeros Concilij Nicęni citius, quàm oporteret, Nouilunia, & ex his Lunas xiiij. Paschales indicasse: ac propterea radicem ęquationis rectè ad annum 550. constitutam esse potius, quàm ad annos Concilij Nicæni. Quare iure optimo literam P, maiusculam anno 320. pręfiximus, non autem N, maiusculam: ut nimirum Nouilunia Epactarum a Nouilunijs aureorum numerorum illius temporis non differrent. Sed videlicet Męstlinus, melior Grammaticus hoc loco, quàm Astronomus, cum hanc radicem nostrę ęquationis prorsus ignorauerit, existimauit nos enormi hoc solęcismo, (Sic enim loquitur) quo videlicet 500. annos anticipationi Lunę vnius diei tribuimus, literam P, maiusculam ab anno 320. usque ad annum 800. non commutasse in literam a, minusculam: in quo tamen ipsemet enormē in Computo Ecclesiastico solęcismum commisit, non intelligēs concordiam inter literam P, maiusculam, & annum tam 300. quā 500. quippe cum, ut Cap. 4. ostendimus, utrique anno litera P, pręfigenda sit, vt Nouilunia eadem habeantur, quibus Ecclesia Nicęni Concilij temporibus vsa est: quam tamen ipse concordiam perperam abrumpere uult, dum literam P, ab anno 300. amouet, eiusque loco literam N, maiusculam subrogat, ut in penultima eius tabella ęquationis cernere licet.

Mæstlinū frustra uelle, annis Concilij Nicæni præfigendam fuisse literam N, maiusculam, non autē P, maiusculam.

POSTREMO falsissimum est, quod asserit, literam P, maiusculā neq; anno 500. neq; 300. rectè pręfigi in Calendario nouo, sed utrique anno pręfigendam esse literam M, maiusculam. Hoc enim solum sequitur ex Solaris anni ęquatione annis correctionem antecedentibus importunè, ac temerè ab eo adhibita, quæ ante annum 1582. quo Calendarium restitutum est, nunquam fuit usurpata, neque vero adhiberi potest,

Mæstlinū pperā adhibere ęquationē anni Solaris ad annos præteritos, quæ nunq̄ ī usu fuit, ut literā æquationis Epactarū tēporibus Concilij Nicæni inquirat.

teſt,ſi Lunationes annorum pręteritorũ eo modo relinqui debeãt,quo contigerunt,vt res ipſa exigit: propterea quòd æquatio noſtra anni Solaris,ſicut neque vlla alia,omni ex parte præteritis annis vſque ad tempora Concilij Nicæni,reſpondere poteſt,vt ſuperiori libro oſtendimus: vt importunè admodum adhibita ſit à Mæſtlino æquatio anni Solaris annis præteritis,vt Nouilunia tempore Concilij Nicæni inquirat.Nam vt intelligamus,quo in ſtatu Lunationes ante correctionem fuerint, ſatis eſt,vt habeatur ratio æquationis, quam Luna deſiderat, nulla facta prorſus mentione æquationis æquinoctiorum, cum nondum vllus dies ex anno exemptus ſit,ſed Lunationes tantum ſua loca in Calendario anticipauerint, retenta ſemper eadem anni magnitudine dierum 365. & horarum 6.quam ante anni reſtitutionem Eccleſiam ſemper obſeruaſſe cernimus,quanquàm vere annus tantus non ſit. Itaque etſi æquinoctiũ in præteritis annis ſedem ſuam continuè mutauit, quia tamen per tabulam æquationis Epactarum eius locum non quærimus, ſed ſolum dies Nouiluniorum inueſtigamus,ſatis eſt æquationem Lunæ diligenter obſeruare,vt a nobis factum eſt. Neque mouere nos debet, (quod frequenter in ore habet Mæſtlinus) calculum quemcunque Aſtronomicũ perinde in tempora præterita,atque in futura quadrare, ſi rectè inſtitutus ſit. Nam cur noſtra ęquatio anni Solaris quadringenteſimo quoque anno vſurpanda,non quadret omni ex parte pręteritis annis vſque ad Concilij Nicęni tempora , hoc eſt, cur non exhibeat nobis decem omnino dies eximendos,quot ex anno 1582. ſimul exempti ſunt, ſed 9.duntaxat,ſatis ſupra expoſitum eſt à nobis Cap. 7. lib. 1. Et uero ſi omnino congrueret,inueniretur tamen per ęquinoctiorum ęquationẽ adhibitam,dies duntaxat æquinoctij quolibet anno pręterito , ſed Lunationes interim,etiam ipſarum æquatione adhibita , mirum in modũ perturbarentur, ita vt Epactę eas non indicare poſſent iiſdem diebus, quibus factę ſunt,ſed quibus factę fuiſſent,ſi vtriuſque anni, Solaris ac Lunaris, æquatio fuiſſet adhibita,ſi tamen radix utriuſque ęquationis in anno aliquo certo figatur: quod etiam annis futuris accidit. Siue enim ęquatio anni Solaris æquinoctium ad diem 21. Martij conſeruet omnino, ſiue non conſeruet,ęquatio tamen Lunæ ſimul adhibita offert Nouilunia illis diebus,quibus vere,quod ad Eccleſiæ vſum attinet,contingunt. Huc accedit, quòd cum anno 1582.decem dies ſimul exempti ſint,deſcenſus factus eſt in tabula expanſa per decem lineas Epactarũ, quòd totidem diebus Nouilunia,ob illam exemptionem, ſerius contingant. At ſi æquatio anni Solaris accommodetur annis pręteritis, vt decem illi dies non ſimul,ſed paulatim deuorentur, non propterea decem linearum mutatio fiet in Epactis, cum non ſemper litera index mutetur, quando dies intercalaris omittitur , ſed interdum eadem litera index retineatur, vt in vltima tabella æquationis ipſius Męſtlini contingit anno 500. 1100. 1400. quin etiam ad ſuperiorem interdum literam fiat regreſſus,ob diei intercalaris retentionem, & Lunæ æquationẽ tũc adhibendam,vt in eadem tabella accidit anno 800.

Cur impoſsibile ſit, per vtriuſque anni æquationem adhibitam inueni re eaſdẽ Epactas, quæ verè tẽpore Concilij Nicæni Nouilunia monſtrabant.

SED

SED vt experiamur, quo pacto Lunationes, etsi per vtriusque anni ęquationem præteritis annis adhibitam perturbentur, respondeant calculo Astronomico, figamus utriusque ęquationis radicem in anno 500. quando iam litera maiuscula P, rectius Nouilunia, ex vsu Ecclesię, exhibebat, quam tempore Concilij Nicæni, vt diximus. Quo posito, ita se habebit tabella ęquationis.

	Anni Dñi				Anni Dñi				Anni Dñi		
P	500	Biss.		M	900	Biss.		G	1300	Biss.	
N	600			H	1000			G	1400		☾
M	700			H	1100		☾	F	1500		
M	800		☾	G	1200			E	1600		

Propositus ergo sit annus 1589. cuius aureus numerus est 13. Epacta ex hac tabella, xv statuens suam xiiij. Paschalem in 29. Martij: quo die media oppositio fit circa meridiem, si ratio 8. dierum intercalarium tunc omissorum, ex præscripto huius tabellę, habeatur. Vbi manifestum est, Lunam xiiij. Paschalem cum Astronomico calculo congruere, siue æquatio anni Solaris ęquinoctium ad diem 21. Martij conseruet, siue in alium reijciat diem, si modo æquatio Lunæ ritè instituatur. Demonstratio huiusce rei est hæc. Calculus ex tabulis Astronomicis offert oppositionem mediam, vt verè in cælo fit, si nullus dies intercalaris omissus sit. Si ergo ei calculo adijciantur dies ablati, per quos nimirum Lunationes versus fines mensium descenderunt, comperietur media oppositio, congruens cum æquatione anni Solaris adhibita, siue vera, & exquisita, siue non vera. Quare si tunc Lunæ ęquatio adhibeatur, (quæ rectè adhiberi nequit, nisi simul æquatio Solaris anni obseruetur, vt ex constructione tabulę ęquationis Capitis 4. liquet.) vt cyclus decennouennalis ęquetur, respondebit necessario Cyclus calculo Astronomico, si prius respondebat, antequam utraque æquatio in vsu erat. Vides ergo, Mæstline, fieri nullo modo posse, vt adhibita vtriusque anni ęquatione annis præteritis, eadem illa litera index offeratur, quæ verè temporibus Nicæni Concilij Epactas Nouiluniorum indices exhibebat. Rectè igitur tabula ęquationis Epactarum à nobis instituta est. Hanc si funditus conuellere uis, alijs profecto armis, quàm quibus adhuc depugnasti, opus est. Illa enim, vt vides, nimis infirma sunt, ac prorsus plumbea. *Hic Rhodus, hic Saltus*. Non est ergo, quòd obiicias, auctorem noui Calendarij in calculo Astronomico exquisitè examinando non admodum desudasse; cum eius calculus ab Astronomico, vt ostẽdimus, non dissentiat. Hæc igitur (vt tuis te verbis alloquar) si non

non intellexisti, tu ipse iudica, dignus ne sis, cuius auctoritati in reliquis quicquàm tribuatur, idque propter pudendam, seu affectatam tuã ignorantiam: Sin conscius fuisti horum, an non exibilandus sis, (neque.n. dicam te Diris deuouendum, quod tu auctori imprecaris) quia & Germaniç vniuersæ, & toti Christianorum orbi, malitiosè fucum facis?

Mæstlinũ frustra oppugnare xiiij. Paschates noui Calendarij, circa tempora Cõcilij Nicæni, cum a xiiij. Paschalibus aureorũ numerorũ illius tẽporis non differant.

VERVM sit hoc tuæ, in æquationis Epactarum negotio, impudentiæ, ac temeritatis, illud cuius siue malitiæ, siue inscitiæ est, quod obiicis, Epactas nostras iuxta literam P, maiusculam tabulæ expanse non rectè indicare terminos Paschales tempore Concilij Nicæni; cum nostræ Epactę eosdem prorsus terminos, quos aurei numeri veteris Calendarij, offerant? Vt iam non nouum hoc nostrum Calendarium, sed vetus à Patribus Concilij Nicęni approbatum insecteris, contra propriam tuam sententiam, qua vbique vetus Calendarium nouo præferre conaris. Huc accedit, quod iterum accipis Plenilunium pro xiiij. Luna, seu

Anni Domini	Aurei numeri	Epactæ secundũ literã indicem P	Lunæ XIIII Paschales	Plenilunia media D H M
323	1	viii	5 Apr.	6.22.45
324	2	xix	25 Mar.	26. 7.33
325	3	*	13 Apr.	14. 5. 6
326	4	xj	2 Apr.	3.13.54
327	5	xxii	22 Mar.	23.22.43
328	6	iii	10 Apr.	11.20.16
329	7	xiiii	30 Mar.	33. 5. 5
330	8	xxv	18 Apr.	19. 2.38
331	9	vi	7 Apr.	8.11.26
332	10	xvii	27 Mar.	27.20.14
333	11	xxviii	15 Apr.	15.17.47
334	12	ix	4 Apr.	5. 2.36
335	13	xx	24 Mar.	25.11.24
336	14	j	12 Apr.	12. 8.57
337	15	xii	1 Apr.	1.17.46
338	16	xxiii	21 Mar.	22. 2.34
339	17	iiij	9 Apr.	10. 0.17
340	18	xv	29 Mar.	29. 8.56
341	19	xxvj	17 Apr.	17. 6.28

ſeu termino Paſchali, atque idcirco iniuria omnes terminos Paſchales, qui per vnicum diem medias oppoſitiones antecedunt, falſos vocas, cum tu ipſe fallaris. Huius enim contrarium nos ſupra ex recepto vſu Eccleſiæ, & ſcriptoribus grauiſſimis demonſtrauimus. Sed vt omnes videant, quo pacto termini Paſchales Concilij Nicæni temporibus ſe habuerint, eoſdemque terminos ab aureis numeris eiuſdem Concilij, & Epactis noſtris indicari, propoſuimus tabulam 19. annorum circa illa tempora, quos tu in medium etiam profers. Omiſimus autem Epactas, & terminos Paſchales iuxta tuas literas indices N, & M, maiuſculas, quòd hæ ad rem non faciant; quippe quæ falsò illis annis à te tribuantur, vt paulo ante monſtrauimus.

Ex hac tabella patet, Epactas literę indicis N, tempore Concilij Nicæni rectius indicare xiiij. Paſchales, quàm Epactas literæ P, cum illarum Lunæ xiiij. Paſchales ſint vno die poſteriores harum Lunis xiiij. Id quod paulò ante monuimus.

ESSE autem Lunas xiiij. Paſchales Epactarum eaſdem, quas aureorum numerorum tempore Concilij Nicæni, ex eo patet, quòd Epactæ ad eoſdem dies noui Calendarij ſcribuntur, quos aurei numeri in Calendario veteri occupabant, vt ex ſuperioribus 30. Calendariis aureorum numerorum in Calendario ſub litera P, maiuſcula manifeſtum eſt. Ex quo liquet, non modo falsò, ſed etiam impudenter te nobis obiicere, cum aſſeris, ex his 19. terminis Paſchalibus, qui a terminis numerorum aureorum Nicęni Concilij non differunt, ſolum unum uerum eſſe, & 18. erroneos. Nam ſolum 12. termini horum 12. annorum, 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 334. 335. 338. plus, quàm par eſt, hoc eſt, ferè biduo, medias oppoſitiones anteuertunt, alij verò 7. vno duntaxat die, vt ratio poſtulat. Cauſam verò huius anticipationis ſupra diximus eſſe, quòd Nouilunia aureorum numerorum Concilij Nicęni in eos fermè dies incidant, quibus ſecundum medium motum contingunt in cęlo: quod nos in omni Cyclo, ad vſum Eccleſię, vitandum eſſe docuimus, & re ipſa in noſtro Cyclo Epactarum uitauimus, vt ex his, quę dicta ſunt, intelligi poteſt. Sed vt ut eſt, hoc ſaltem conſtare debet apud omnes, Mæſtlinum hoc loco non pugnare contra Calendarium nouum, ſed aduerſus diſpoſitionem aureorum numerorum in Calendario tempore Concilij Nicæni. Calendarium enim nouum, ut ſuo munere recte fungatur, ſolum indicat, quo in ſtatu Nouilunia, & xiiij. Paſchales ſecundum aureos numeros tempore Nicæni Concilij fuerint, non autem ea approbat: nec uerò approbare potuit, cum citius, quàm par eſt, aurei numeri Nouilunia tunc oſtẽderent, ut ſuo loco docuimus.

SED illa eſt Mæſtlini malitia palmaris, quòd noui Calendarij velut caput veteratoriè calumniatur, identidem vociferans, temerè æquinoctium à nobis ad 21. diem Martij reuocatum eſſe, vbi à Concilio Niceno conſtitutum fuerat: perinde quaſi velimus (vt ipſe more ſuo cauillatur

Mæſtlinũ falsò nobis imponere, q̃ diem 21. Martij ita æquinoctio aſsignauerimus, ut arbitremur, eũ ſolũ eſſe propriã ipſius ſedem.

latur) hunc ſolum diem eſſe propriam ſedem verni æquinoctii. Atque hoc loco, vt quàm bene, ac pie de religione, Eccleſiaque ſentiat, intelligere poſsimus, dubitat, an Eccleſia Chriſtiana obedire debeat decreto illi Concilij Nicęni. Sed quia hic de Fide non agimus, aut de religione, omiſſa hac eius dubitatione, quę hęreſim olet, nouum Calendarium, quod ad res Aſtronomicas attinet, defendamus. Igitur non reſtitutum a nobis ęquinoctium eſt ad 21. Martij, quòd neceſſario eum diem ſolum propriam eſſe ſedem Verni ęquinoctij arbitrati ſimus, ſed ut omnes termini Paſchales, quos Sacroſanctum illud, & œcumenicum Concilium Nicęnum, ſtabilito ęquinoctio die 21. Martij, præfiniuit, retinerentur illęſi, atque intacti, & ne nouitas in orbem Chriſtianum in feſto Paſchali introduceretur, ut fusè libro 1. Cap. III. declaratum eſt.

AD hęc conatur Calendarium nouum reddere orbi vniuerſo odioſum, quòd in celebratione Paſchę non euitauerit quinque inſignes errores, quos maxime tamen volumus fugiendos eſſe, tanquam immanes aliquos ſcopulos, atque adeo in hac correctione eſſe uitatos, mirificè gloriamur. Errores autem, qui in Paſchali feſto cauendi ſunt, ad hos quinque reuocari poſſunt. I. ne celebretur Luna XIIII. cum hæreticis Quartadecimanis: II. ne ante Lunam XIIII. peragatur, quòd foret abſurdius: III. ne Lunam XXI. conſequatur, hoc eſt, ne in quartam hebdomadam menſis Lunaris incidat: IIII. ne in ultimo menſe inueniatur, cuius nimirum Luna XIIII. ęquinoctium Vernum antecedat: V. ne in menſem ſecundum reijciatur.

Quinq; errores i Paſchę celebratione uitandos eſſe.

PRIMVM ergo ait Męſtlinus in Calendario nouo non rarò Dominicam Paſchalem cadere in ipſum plenilunium, hoc eſt, ut nos loquimur, in Lunam XIIII. Nam ſemper in eo errore perſeuerat, quòd non liceat celebrare Paſcha in Plenilunio. Sed hoc antè ſatis abundè confutauimus. Profert autem hos annos, 1503. 1507. 1514. 1531. 1551. 1555. 1558. 1578. 1582. 1598. 1609. 1622. 1693. in quibus omnibus affirmat, Dominicam Paſchalem in Lunam XIIII. incidere, quod falſum eſt. Omnes enim in oppoſitionem mediam cadunt, ac proinde legitimę ſunt, ex Patrum decretis, ita ut in eis primus error locum non poſſit habere, ut in ſubiecta tabella conſpicuum eſt. Sed ex annis ante correctionem Męſtlinus 10. dies eximit, quod quidem pręter rem eſt, ut & ſupra diximus, cum Paſcha in illis nō ſit celebratū poſt 10. dierum exemptionem, prout uidelicet in hac tabella deſcribuntur. Sed tamen, ut ei gratificemur, fac 10. dies exemptos eſſe, & uideamus, an uerum dicat. Duobus duntaxat annis 1503. 1514. Paſcha paulo citius, quàm par eſt, eſſet celebratum, ſi 10. dies forent ablati. Cauſa huius anticipationis eſt, quòd illi anni non poſtulent 10. dierum ſubtractionem. Nam cum radix huius ſubtractionis 10. dierum congruat anno 1600. ut

Paſcha in quibuſdam annis, quos Mæſtlinus pfert, non cadere in Lunam xiiij. vt falsò exiſtimat, ſed in oppoſitionem mediā, duobus annis exceptis.

vt ex tabula æquationis patet, quòd hinc numerentur 400. ſemper anni, deberent ex illis annis, qui remotiores ſunt ab anno 1600. & anno

Anni Dñi	Aurei num.	Epactę	Lit. Dñic.	Termini Paſchales	Paſcha	Plenilunia media D H M
1503	3	xxiii	D	21 Mar.	22 Mar.	22. 9.53
1507	7	vii	F	6 Apr.	7 Apr.	6.22.32
1514	14	xxiiii	D	18 Apr.	19 Apr.	19. 2.29
1531	12	ij	D	11 Apr.	12 Apr.	11.12.40
1551	13	xiij	G	31 Mar.	1 Apr.	0.14. 1
1555	17	xxvii	B	16 Apr.	17 Apr.	16. 2.44
1558	1	j	E	12 Apr.	13 Apr.	12.17.53
1578	2	xij	A	1 Apr.	2 Apr.	1.19.15
1582	6	xxvj	C	17 Apr.	18 Apr.	17. 7.57
1598	3	xxiij	D	21 Mar.	22 Mar.	21.20.36
1609	14	xxiiij	D	18 Apr.	19 Apr.	18.13.11
1622	8	xviij	B	26 Mar.	27 Mar.	26.10.39
1693	3	xxiij	D	21 Mar.	22 Mar.	21. 7.18

1500. uiciniores, eximi 9. dies duntaxat, & paulo amplius, ut ſupra diximus; atque ita caderet tunc Paſcha vel in ipſam oppoſitionem, uel paulo poſt, vt in aliis annis huius tabellæ accidit. Quòd ſi exempti non cogitentur 10. dies ex duobus illis annis, cadet vtriuſque Dominica Paſchalis in 16. Aprilis, quibus re ipſa Paſcha illis annis ante correctionem Calendarij celebratum eſt. Terminus autem Paſchalis prioris anni cadet in 10. Aprilis, die fermè toto ante oppoſitionem mediam, & proximè poſt literam Dominicalem, quæ eſt A: terminus verò Paſchalis poſterioris anni in ipſam Dominicalem literam, quæ etiam eſt A, & in oppoſitionem ipſam ferè mediam incidit: ac propterea Paſcha in vtro

In ijſdem annis 1503. 1514. ante correctionẽ rectè etiam celebratũ eſſe Paſcha, ſi non cogitẽtur 10. dies exẽpti, ut conuenit.

Anni Dñi	Aurei num.	Epactæ	Lit. Dñic.	Termini Paſchales	Paſcha	Plenilunia media D H M
1503	3	iii	A	10 Apr.	16 Apr.	10.22.37
1514	14	iiii	A	9 Aps.	16 Apr.	9. 2.29

que poſt oppoſitionem mediam celebratum eſt,ſed tamen,vt conuenit, in tertia hebdomada menſis Lunaris, hoc eſt, ante ultimum quadratum aſpectũ Lunæ,vt in tabella propoſita duorũ annorũ 1503.1514.apparet. Vbinã ergò vides Mæſtline in aliquo tuorum 13.annorum Paſcha Luna XIIII.celebrari? Indignus ſanè es,cui reſpondeatur, cum tam inſigniter mentiaris in tuo hoc examine,vt toti orbi imponas, Calendariumq́ue nouum, tanquàm mille erroribus refertum importunis clamoribus,vociferationibuſq́ue extrudas. Sed fortis eſt veritas, quæ nullis terroribus cedit.Et ſatis conſtat,fermè eos,qui cauſa minus valeant, clamore pugnare.

Cyclũ reprehẽdi non poſſe,etiamſi nonnunquàm Paſcha in Lunã xiiij incidat.

Iam verò ſi accidat nonnunquam,ut Paſcha ex præſcripto noui Calendarij in Lunam XIIII. hoc eſt, in diem ante mediam oppoſitionem incidat, (quod in noſtro cyclo contingere poſſe,licet perrarò, ſupra diximus) non id vitio vertendum eſt huic noſtro Cyclo nouo Epactarum,ſed omnibus Cyclis,cum nullus qualicunque arte in Calendario diſpoſitus motibus cæleſtibus ita exquiſite poſſit congruere, ut quandoque a uero non aberret.

Pauciora errata ĩ Cyclo Epactarũ noui Calendarij contineri, quã in cyclo aurei numeri,etiam circa tẽpora Concilij Nicęni.

Certò tamen hoc de noſtro Calendario affirmare non dubitamus,in eo multo pauciora contineri errata, quàm in veteri a Patribus Concilij Nicæni approbato,ut ex iis,quę ante docuimus,ſatis apparet,vbi in paucorum annorum ſpatio ſępius Sacroſanctum Paſcha Luna XIIII. celebratum eſt. Certum etiam eſt, in iis 13. annis proxime in medium allatis, quos maximo ſtudio Mæſtlinus inquiſiuit,ut Calendarium nouum falſitatis argueret, nullum, præterquam ipſius Męſtlini, qui temerè oppoſitionem mediam uocat Lunam XIIII. errorem reperiri.

Cauillatio Męſtlini, quòd Paſcha cadere poſsit ĩ Luna xiij. in nouo Calendario.

DEINDE ait aduerſarius,non rarò Paſcha noſtrum in Lunã XIII. cadere,hoc eſt, ante plenilunium, quod ipſe perperam Lunam XIIII. appellat,vt ſupra dictum eſt. Hoc autem meram eſſe calumniam,quis non videat? Si enim vix,aut certè admodum raro, Paſcha in XIIII. Lunam incidat,vt proxime dictum eſt,qui fieri poteſt, vt in XIII. Luna poſsit reperiri? Certe nunquam hoc oſtendet, ne ſi omnes quidem non modo ingenii,verum etiam calliditatis neruos intenderit. Et verò ſi aliquem annum reperiret, (quod non credo) in quo hoc accideret, reſponſum iam eſt paulo antè,id naturæ Cyclorum adſcribendum eſſe, quę talis eſt,ut in nullo omnia incommoda uitari poſſint. Nam quod attinet ad hos duos annos 1527.1598.quibus aſſerit, hunc errorem cõmiſſum eſſe,egregie more ſuo cauillatur. In poſteriori enim Paſcha ex decreto Concilij Nicęni legitime eſſe celebratum, quod ad motum medium attinet,liquet ex antecedenti tabella 13.annorum. In priori autem,in quo aureus numerus eſt 8.Epactę (ablatis prius 10.diebus,quos aduerſarius ad libidinem ſuam exemit,etiamſi is annus ante correctionem fuerit,) XVIII.litera Dominicalis B; terminus Paſchalis 26.Martij,& Paſcha ipſum 27.Martij; ſeruatur quoque Niceni Concilij decretum,cum Paſcha celebretur in ipſo plenilunio medio,quod fit Die 26. Martij,Hor.23.Min.57.poſt mer. Sed multo exquiſitius eiuſdem anni Paſcha exhibetur a nouo Calendario ſecundum Eccleſiaſticas leges,

ſi 10.

ſi 10.dies non auferantur,vt ratio poſtulat,quandoquidem correctionē antecedit.Fuit enim tunc aureus numerus 8.Epactæ xxviii.Litera Dominicalis F. Luna xiiii. die 15.Aprilis; Paſcha 21.Aprilis, & oppoſitio Die 15 Aprilis,Hor.12.Min.41.poſt mer. ita vt Paſcha tũ celebratũ ſit poſt plenilunium medium , ante tamen ſecundum quadratum Lunæ aſpectum,vt Patres,atq; Concilia præcipiunt.

QVOD ad tertium errorem attinet,ſi error dicendus eſt, (cum in nullo Cyclo vitari queat) ingenue confitemur Canone 2. Calendarij noui, propter poſtpoſitionem Nouiluniorum neceſſariam accidere interdum,vt Paſcha in principium quartæ hebdomadæ, hoc eſt, in Lunā xxii.ſiue in poſteriorem quadratum Lunæ aſpectum incidat. Sed hic error non tanti momenti eſt,vt propter eum Nouilunia debeāt vno die citius in Calendario ab Epactis monſtrari ; cum ex hac anticipatione innumerabilia penè abſurda multo maiora ſequantur . Nam ſæpiſſime Nouilunia Cycli antecederent coniunctiones tum veras, tum medias , & frequenter Paſchæ ſolennitas in Lunam xiiii. incideret, vt ex ijs, quæ diximus,pſpicuũ eſt.Nihil ergo noui obijcit nobis hoc loco Mæſtlinus,cũ pp abſurda enumerata coacti ſimus ita Epactas diſponere, vt Nouilunia earũ ſequãtur vt plurimũ Nouilunia cęleſtia;fateamurq́.ꝑpterea nõnunquā Paſcha per vnā hebdomadā,licet rarò,prorogari. In quo ſanè parum ęquũ ſe præbet Męſtlinus noſter,qui hunc qualecunq; neceſſariũ errorem,eumque confeſſum, tantopere exagitat, cum ipſe orbi terrarũ tot,ac tam fędos obtrudat errores. Verùm prætereundum non eſt,Mæſtlinum ſibi non conſtare hoc loco.Nam cum in ſuperioribus ſemper ſit vociferatus,licet falsò, (non intelligens Eccleſiæ de Paſcha celebrando ſanctiones,ac conſuetudinem,) Paſcha non debere celebrari in plenilunio medio,hic tamē in hiſce tribus annis, 1629.1680.1700. ſeu memoriæ vitio,ſeu potius mendacij inconſtantia,contendit, illud celebrandũ eſſe in medio plenilunio;ſolum ut oſtēdat,nos ijs annis Paſcha in alterā hebdomadam differre . Hoc autem ex hac tabella conſtat,ubi Paſcha Mæſtlini in plenilunium medium cadit,quod ante nolebat.

Paſcha ob imperfectam cyclorum naturam neceſſariò interdũ incidere in principium quartæ hebdomadæ.

Incõſtantia Mæſtlini, & contradictio.

Anni Dñi	Aurei num.	Epactæ	Lit. Dñic.	xiiii Paſchales	Paſcha Męſtlini	Plenilunia media D H M
1629	15	v	G	8 Apr.	8 Apr.	7.14.32
1680	9	xxix	G.F	14 Apr.	14 Apr.	13. 9.49
1700	10	ix	C	4 Apr.	4 Apr.	3.11.10

Omnia enim hæc Plenilunia proxime insequentibus diebus, vt primum octauo, secundum quartodecimo, & tertium quarto, tribuenda sunt, cũ post Solis occasum contingant. Ex quo fit, vt festi illi dies in ipsa incidant plenilunia per Mæstlinum, quod tamen hactenus semper absurdum esse clamauit, vt modo diximus. Si ergo sibi constare uellet, laudaret vtique Calendarium nouum, quòd illos Paschæ dies ex Plenilunijs medijs in sequentem Dominicam differat; quanquam re ipsa nos Pascha tunc non prorogemus, eò quod in oppositionem mediam incidat, sed propterea quòd Luna XIIII. per Epactas inuenta in Dominicã incurrit. Sed mirum non est Mestlinum sibi non constare. Tantum.n. fuit eius in reprehendendo studium, vt oppugnandi impetu cæcus, pugnantia à se afferri non viderit.

Mæstlinũ non recte Calẽdario nouo imponere, q́ sæpe Pascha reijciat in ultimũ mẽsem, & in secũdũ.

NOVVM porrò Calendarium sæpè Paschæ celebritatem reijcere modo in vltimum mensem, modo in secundum, (qui sunt postremi duo errores) non alia ratione confirmat Mæstlinus, quàm superiorib. exemplis, quibus putabat, cum de vna linea Epactarum tabulæ expanse ad aliam fit gradus, Pascha non raro in vltimum mensem ex secundo, & ex primo in secundum transferri. Ad quod etiam addit, non solum propter eam causam Pascha interdum vltimo, vel secundo mense celebrari posse, sed etiam ante equinoctium vernum; quando nimirum æquinoctium ad 27. Martij, ut ipse falsò existimat, delapsum fuerit, & Luna XIIII. reperiatur die 21. qui æquinoctio destinatus est, vel 4. aut 5. diebus post diem 21. ac demum Dominica dies inter illam XIIII. Lunam, & diem 27. Martij existat. Verum ad hoc iam supra responsum est. Nam vt Pascha non dicatur cadere in duodecimum mensem, quod ad vsum Ecclesiæ antiquissimum spectat, satis est, vt eius terminus Paschalis, siue Luna XIIII. non precurrat diem 21. Martij equinoctio assignatum, etsi æquinoctium verum subsequatur interdum diem 21. & Lunã illam XIIII. Item vt Pascha dici non possit in secundum mensem incidere, satis est, si proxime antecedens Luna XIIII. in Martio præueniat eundem diem 21. æquinoctij, licet æquinoctium verum quandoq; contingat ante illam Lunam XIIII. & ante diem 21. quod quidem euenire posse, supra non semel concessimus. Neque enim Ecclesia hisce Astronomorum subtilitatibus adstricta vnquam fuit, sed satis est, si diẽ aliquem certum, qualis est 21. Martij, æquinoctio præfigat, ultra aut citra quem æquinoctium non longe euagetur. Quin etiam velit nolit Mæstlinus, necessario admittere debet, in anno bissextili posse Pascha celebrari secundo mense, in duodecimum verò idem cadere posse tertio anno post bissextum, vt supra demonstrauimus, etiamsi nunquam lõgius a die 21. Martij æquinoctium recederet, nisi quãtum 6. horæ in anno communi omisse requirunt.

Pascha secundum Ecclesiæ vsũ celebrari posse nõnũquã vltimo mense, & secundo propter annos bissextiles, ac communes, etiamsi annus Iulianus uerus esset.

Mæstlinũ iterum per calumniã reprehendere Epactas noui Calẽdarij ad tẽpora Concilij Niceni reductas.

ATQVE vt nunquam finem reprehendendi, & calumniandi inueniat, reperit eosdem 19. annos circa tempora Nicæni Concilij, in quibus non solum Lunas XIIII. siue terminos Paschales, putat falsos esse, vt plurimum, vt supra dictum est, verum etiam Pascha ipsum sæpenumero

mero contra Patrum decreta proponi celebranda, nimirum in plenilunio ipso, uel ante. Quia uerò & hoc libro, & superiore abunde satis demonstratum est, legitime Pascha in plenilunio celebrari posse: Et quòd nonnunquam Pascha ante plenilunium eo tempore sit celebratũ, non esse vitio vertendum Cyclo huic nostro Epactarum, aut earum æquationi, sed id prouenire ex eo, quòd aurei numeri tunc citius, quàm conueniebat, Nouilunia monstrabant, quorum quidem aureorum numerorum dispositioni conati sumus congruam efficere nostrarum Epactarum æquationem, vt par erat, (Hanc enim ob causam literam P, maiusculam anno 320. præfiximus) non est, quod amplius hac in re frustra tempus teramus. Atque ex his erroribus, quos temerè Calendario nouo Mæstlinus obiecit, facile apparet, quàm prudens, quàm consideratus sit iste corrector atque emendator orbis terræ, qui toties suam in rebus Ecclesiasticis inscitiam prodidit, toties ipse errauit, quoties noui aliquid parere moliens, nobis obiecit errores.

POSTREMO vt nihil relinquat intactum Mæstlinus acerrimus aduersarius, & obtrectator noui Calendarij, hostiliter etiam inuadit Cyclum antiquum literarum Dominicalium 28. annorum, qui perpetuus factus est in Calendario nouo, si quouis spatio 400. annorum tres dies intarcalares omittantur. Huius enim Cycli æquationem carpit Capite 1. sui examinis, (quanquam responsionem ad hunc vsque locum distulerimus) affirmans, ex ea in annis correctionem antecedentibus falsam literam Dominicalem erui, si nimirum ad retroactos annos accommodetur æquatio æquinoctij, (quod & supra in æquatione Epactarum conatus est facere) & æquatio Cycli Solaris instituatur similis ei, quę in Calendario post correctionem adhibita est. Sed quis hic non rideat, quis non admiretur hominis ineptias, ne dicam malitiam? Nam cum per æquationem anni Solaris in Calendario præscriptam reperiatur litera Dominicalis cuilibet anno ante correctionẽ congruens, ut ipse etiam testatur, qua de causa nouam ęquationem ad suum arbitrium, ac libidinem moliatur, qua litera Dominicales mirum in modum perturbentur, non satis video, nisi quod modis omnibus vult, si posit, Calendarium nouum falsum, & inutile prorsus efficere. Quòd enim existimat, nostrę ęquationis calculum debere in pręteritos annos æque bene retrahi, atque in futuros, vehementer decipitur. Quoniam enim æquatio anni Solaris, qua spatio quolibet 400. annorum tres dies intercalares omittuntur, non penitus quadrat in annos Concilio Nicęno vicinos, propter inæqualem Solaris anni magnitudinem, ut libro 1. Cap. VII. declaratum est, frustra laborat Męstlinus, hac ęquatione adhibita, ęquationem Cycli Solaris ad Concilium vsque Nicænum extendere, ut per eam inueniat literam Dominicalem, quæ tunc quouis anno fuit in vsu, quandoquidem ab ortu CHRISTI ad annum correctionis vsque nunquam interruptus est literarum Dominicalium ordo. In posterum autem, cum adhibenda sit æquatio ęquinoctij, locum inuenit hęc ęquatio, propterea quod in omni omissione diei intercalaris

Mæstlinum maliciosè cyclũ Solarem in Calẽdario nouo æquatũ reprehendere.

Aequatio cycli Solaris quare in pręteritos annos penitus quadrare non possit.

ris series atque ordo literarum Dominicalium interrumpendus est, etiamsi ęquatio illa ęquinoctij exquisitè omnino non respondeat motibus cęlestibus, ut Cap. v. vi. & vii. libri primi tradidimus. Hoc igitur conuincat, si quid efficere uult, quod tamen nunquam perficiet; videlicet ęquationem Cycli Solaris non recte indicare literam Dominicalem futuris annis, quibus verè dies intercalares omittuntur, ac proinde ordo literarum Dominicalium necessariò interrumpitur. Itaque quod supra de ęquatione Epactarum dictum est, si ea vnà cum æquatione ęquinoctij in annos præteritos retrahatur, idem hic de ęquatione Cycli Solaris, si ea vnà cum ęquinoctij ęquatione pręteritis annis accommodetur, dicendum est: nimirum eam ordinem literarum Dominicalium mirum in modum perturbare, ita vt nullo modo illas literas Dominicales exhibeat, quę verè pręteritis annis in usu fuerunt, (nisi fortè ęquatio ęquinoctij offerat tot dies eximendos, quot exempti sunt vsque ad illud tempus, à quo ęquinoctij ęquatio incepit) sed quę usurpandę fuissent, si adhibita fuisset ęquatio illa anni Solaris, si modò radix ęquationis ad certum aliquem annum affigatur.

QVOD si Solaris anni ęquatio a nobis instituta quadraret omni ex parte in tempora Concilij Nicęni, hoc est, exhiberet omnino 10. dies eximendos, haud dubie litera numeralis index ibi posita, quę tunc esset V, recte literas Dominicales ostenderet. Hoc autem ut planum faciamus, declarandum erit, quanam ratione Cyclus antiquus Dominicalium literarum æquatus sit in Calendario nouo. Ita autem ęquatio se habet.

CYCLI SOLARIS, SIVE LITERArum Dominicalium antiquus 28. annorum perpetuus.

V				VII				II				IIII			
g f	e	d	c	b A	g	f	e	d c	b	A	g	f e	d	c	b

VI				I				III			
A g	f	e	d	c b	A	g	f	e d	c	b	A

TA-

TABVLA AEQVATIONIS CYCLI Solaris antiqui.

	Anni Dñi			Anni Dñi			Anni Dñi	
V	1		V	2100		V	3000	
V	1582		VI	2200		VI	3100	
Detractis 10. diebus			VII	2300		VI	3200	Biss.
I	1582		VII	2400	Biss.	VII	3300	
I	1600	Biss.	I	2500		I	3400	
II	1700		II	2600		II	3500	
III	1800		III	2700		II	3600	Biss.
IIII	1900		I I	2800	Biss.	III	3700	
IIII	2000	Biss.	IIII	2900		IIII	3800	

Constructio tabulæ æquationis literarũ Dominicaliũ perpetuæ.

QVONIAM ordo literarum Dominicalium in centesimis annis communibus necessariò interrumpitur, quòd tunc non duplex litera, sed simplex currat, non poterit Cyclus antiquus literarum semper incipere a cellula literarum g, f, vt ante correctionem fiebat, sed modo à b, A; modo à d, c; vel f, e; vel A, g; uel c, b, uel e, d: hoc ordine. Ante Calendarium restitutum Cyclus initium semper ducebat a prima cellula literarum g, f; ita vt quando Cyclus Solaris erat 1. Dominicales literæ essent g, f: quando Cyclus erat 2. litera Dominicalis esset e: & Cyclo 3. responderet litera d: & cyclo 4. litera c, atque ita deinceps. At post correctionem anni, propter 10. dies exemptos, incipiendus erit Cyclus ab alia cellula duarum literarum, ab illa nimirum, quæ post literas g, f, decimum locum obtinent, vtpote a literis c, b, cellulę 21. cum tam litera c, decima sit post g, vt hic apparet, g, A, b, c, d, e, f, g, A, b, c: quàm litera b, post f, ut hic patet, f, g, A, b, c, d, e, f, g, A, b. Eius rei causa hæc est, quòd cum literæ Dominicales in Calendario ordine naturali literarum se mutuò consequãtur, fit ut correctionis anno post diem B. Francisco sacrum, hoc est, post 4. diem Octobris, cui ascripta est litera d, pro litera insequenti e, diei quinto ascripta, assumpta sit decima litera post eam, nimirum litera A, quintidecimi diei, ut hic apparet; cum decem literæ e, f, g, A, b, c, d, e, f, g, decem diebus exemptis respondentes eo annó omissæ sint. Atque eandem ob causam, post quamlibet literam Dominicalem in Calendario assumendã accipienda est ea, quæ tot literis ab illa distat, quot dies eximuntur. Vt si verbi gratia unus dies eximatur,

matur, assumenda erit post literam A, litera c, loco literæ b, quæ post A, assumenda esset, si dies ille non eximeretur. Si vero duo eximan-

Dies Octob.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Lit. Domin.	A	b	c	d	e	f	g	A	b	c	d	e	f	g	A

tur dies, accipienda erit litera d, pro litera b, quæ post A, accipienda foret, nisi duo illi dies eximerentur. Litera enim d, secundum occupat locum post b. Eademque ratio est in cæteris. Cellulæ igitur literarum c, b, quam post 10. dierum exemptionem diximus esse assumendam, superimponemus literam numeralem indicem I. eamque anno 1582. post detractos 10. dies præfigemus, vt significet, Cyclum principiũ tunc habere a cellula 21. hoc est, primo anno Cycli Solaris literas Dominicales esse c, b; anno secundo, literam Dominicalem esse A, &c. Eandem literam numeralem indicem I, anno 1600. apponemus, quòd in eo, cum bissextilis sit, Cyclus initium non mutet, nullaque fiat literarum Dominicalium interruptio. Deinde quia anno 1700. dies intercalaris omittitur, incipiet Cyclus a literis d, c, cellulę nonæ, quòd utraque itera proximè vtramque c, b, cellulę 21. sequatur in alphabeto, nimirum d, literam c, & c, literam b. Huic ergo cellulę nonæ superimponemus numerum indicem II. eundemque anno 1700. pręfigemus, vt indicet, anno 1700. Cyclum sumere initium a cellula nona literarum d, c. Rursus anno 1800. communi inchoandus erit Cyclus a cellula 25. literarum e, d, quæ in alphabeto proximè insequuntur literas cellulę nonæ literarum d, c. ac proindè numerum indicem III. ascribemus tam cellulæ 25. quàm anno 1800. Eadem ratione anno 1900. non bissextili Cyclus incipiet à cellula tertiadecima literarum f, e, quæ literas cellulę 25. literarum e, d, proximè insequuntur: propterea que numerus index IIII. & cellulæ 13. & anno 1900. apponendus erit. Qui numerus index anno 2000. bissextili non mutabitur. Deinde anno 2100. non bissextili capiet Cyclus principium a prima cellula literarum g, f, quæ literas f, e, proximè sequuntur, à quibus Cyclus anno 2000. incipiebat; atque idcirco numerus index V. primæ cellulæ, & anno 2100. pręfigendus erit. Anno autem 2200. qui etiam communis est, ascribemus numerum indicem VI, eundemque decimęseptimæ cellulæ literarum A, g, superimponemus: quòd hę literę sequantur proximè literas g, f, primæ cellulæ. Anno vero 2300. non bissextili, & cellulę quintę literarum b, A, quæ literas A, g, proximè insequuntur, numerum indicem VII. apponemus; qui anno 2400. bissextili tribuendus quoque erit. Anno postea 2500. non bissextili iterum ascribenda est litera numeralis I. index, quòd tunc Cyclus rursum incipiat a cellula 21. literarum c, b, quæ literas b, A, proximè insequuntur. Atque hoc modo repetentur annis futuris semper iidem numeri indices, tribuendo

do tamen centesimis annis bissextilibus eosdem numeros indices, qui proximè antecedentibus centesimis non bissextilibus ascripti sunt. Postremo annis ante correctionem ascripsimus numerum indicem V. qui primæ cellulæ, à qua Cyclus semper initium sumpsit ante anni restitutionem, superimpositus est. Vsus huius tabulæ est, vt primus annus Cycli Solaris tribuatur ei cellulę, cui suprapositus est numerus index idem, qui centesimo anno proposito præfixus est: Secundus verò annus Cycli detur sequenti cellulę, & ita deinceps. Cellula enim, in quam cadit Cyclus Solaris propositi anni, dabit literam Dominicalem. In centesimis tamen annis communibus assumenda est inferior tantum litera. Veluti, anno 1589. Cyclus Solaris est 2. Cum ergo numerus index I. anno 1582. post correctionem appositus, locetur supra cellulam 21. cadet Cyclus 2. in cellulam 22. literæ A, quæ Dominicalis erit eo anno. Rursus anno 1900. Cyclus Solaris est 5. & numerus index 4. superimpositus tertiædecimæ cellulæ. Igitur Cyclus 5. cadet in cellulam 17. quæ est quinta à tertiadecima inclusiuè: ac propterea litera Dominicalis anni 1900. erit g, inferior. Postremo anno 325. Cyclus Solaris est 26. & numerus index V. supra primam cellulam. Et quoniam Cyclus 26. cadit in cellulam 26. vbi est litera c, erit c, litera Dominicalis anni 325.

Quo pacto litera Dominicalis ex cyclo perpetuo ĩueniatur quouis anno proposito.

IAM vt appareat Mæstlinum temere, ne dicam malitiosè, hanc tabulam æquationis ad annos præteritos reuocasse, ita vt non simul eximantur 10. dies, sed paulatim consumantur, proponemus eius tabulam æquationis, quę est eiusmodi.

TABVLA AEQVATIONIS CYCLI Solaris antiqui, tanquàm ea iam olim fuisset usitata.

	Anni Dñi			Anni Dñi			Anni Dñi	
III	1		I	600		V	1200	Biss.
IIII	100		II	700		VI	1300	
V	200		II	800	Biss	VII	1400	
VI	300		III	900		I	1500	
VI	400	Biss.	IIII	1000		I	1600	Biss.
VII	500		V	1100		II	1700	

Vbi sanè vides, ante numerum indicem I, anno 1500. appositum, procedendo versus principium annorum Christi, fuisse factam nouem dunta

xat numerorum indicum mutationem, nimirum horum, VII. VI. V. IIII. III. II. I. VII. VI. quorum VI, anno 300. præfigitur. Cum igitur non tantum 9. ſed 10. dies ſint exempti, quid mirum eſt, numerum indicem VI. tempore Concilii Nicæni veram literam Dominicalem non exhibere? Oportuiſſet vtique fieri mutationem vſque ad decimum numerum indicem V. vt ea literas Dominicales, quæ tunc in vſu fuerunt, offerret. Quòd ſi æquatio hæc Mæſtlini fuiſſet a Concilio Nicæno ad noſtram vſque ætatem in vſu, figenda fuiſſet radix in anno 300. hoc eſt, anno 300. præponendus numerus index V. qui verè tũc literas Dominicales offerebat. Sed hac ratione in annum 1500. (ſi ijdem anni centeſimi biſſextiles relinquantur, qui in noſtra æquatione biſſextiles ſunt.) non numerus index I, ſed VII. incideret, vereque iam hoc tempore literas Dominicales monſtraret, non tamen eas, quibus nunc vtimur: propterea quòd non 10. dies, ſed 9. duntaxat ablati fuiſſent.

Mæſtlinũ non rectè oppugnare ęquationẽ Epactarum, aut Cycli Solaris; quippe cum ſolum probet æquationẽ æquinoctij non penitus temporibus Concilij Nicæni congruere.

DENIQVE dum aduerſarius æquationem tam Epactarum, quàm Cycli Solaris labefactare, & prorſus conuellere conatur, eò quod temporibus Concilij Nicæni utraque non penitus conueniat, ſi ad retroactos annos retrahatur, nihil aliud probat, quàm æquationem æquinoctij primo libro deſcriptam non exquiſitè tempori eius Concilij congruere: quod vltro damus, cauſamque huius rei ſatis ſuperque eodem lib. explicauimus. Nihil ergo noui hoc loco affert, neque vero auſus eſt utriuſque æquationis conſtructionem ipſam improbare: quippe qui planè cognouerit, æquationem Cycli Solaris recte per centeſimos annos progredi, ita vt in centeſimis quidem annis communibus ordo literarum Dominicalium interrumpatur neceſſario, Cycluſque aliũdè principium ſumat, in annis uero centeſimis biſſextilibus idem ordo literarũ Dominicalium, idemque principium Cycli retineatur: quemadmodũ probè quoque intellexit, ęquationem Epactarum pendere & a 300. annis, quibus Luna fermè vnum diem anticipat, & à 400. annis, quibus ęquinoctium per triduum ferè ſedem ſuam anteuertit. In hoc ſolum errauit, quòd anticipationi Lunæ tribuit cum vulgo annos 304. nõ autem $312 \frac{1}{2}$. vt Aſtronomorum tabulæ exigunt. Deſinat igitur nobis inſultare, quaſi per noſtram ęquationem neſciamus literas Dominicales annorum Concilij Nicæni reperire. Nam numerus index V. quem noſtra ęquatio ante correctionem nobis offert, ritè literas Dominicales omnibus annis Calendarij reſtitutionem antecedentibus exhibet, cum nunquam ante annum correctum interruptio literarum Dominicalium facta ſit: vt Mæſtlinus hoc loco a malitia, & temeritate excuſari nullo modo poſſit, quòd per vim, cõtra ius, faſque ęquationem noſtram, quaſi per capillos (ut ipſe loquitur) attrahens, ad annos præteritos tranſtulerit; cum potius, vt eam falſam eſſe conuinceret, demonſtrare debuiſſet, illam futuris annis uitioſam fore: quod non ſolum non effecit, ſed nec facere quidem auſus eſt; neque vero id efficiet, etiamſi omne robur huc conferat, omneſque intendat neruos. Sed videlicet

iſte

iste Tubingensis Mathematicus Poetis similior, quàm Mathematicis, Poetarum more materiam quęrens, omnia vndique colligit, falsaque veris affingit. Quid enim? an non falsum est, & quidem impudens mendacium, nos non posse per nostram æquationem (si præteritis annis rectè accommodetur, prætermissa videlicet, vt a nobis factum est, æquinoctij æquatione, quam tamen ipse importunissimè intrudit.) literam Dominicalem temporibus Concilij Nicæni reperire? An non videri meritò possit homo totus ex fraude, & mendacio compositus, qui cum probare instituerit, æquationem tum Epactarum, tum Cycli Solaris in Calendario nouo præscriptam, esse prorsus vanam, atque vitiosam, nihil minus agit, quàm vt hoc probet; sed id solum moliatur, ut ostendat, æquationem nostram anni Solaris, quę ab ea longissimè diuersa est, motibus cælestibus veris non omnino congruere: quod quidem præter rem est, & ultrò a nobis non semel concessum, causamque explicauimus, cur neque nostra, neque vlla alia æquatio anni Solaris, quæ æquabilis sit, atque uniformis, vero Solis motui possit omni ex parte respondere?

VERVM aduersarius totis viribus contendit, ęquationem nostrã, si uera est, ut asserimus, annis Concilij Nicęni debere conuenire, his verbis. *An non nouum Calendarium ad Concilij Nicæni decretum iuratum est, & ad illud reformatum dicitur? An non ea propter cum illo exquisitissimè congruere debebat? Quòd si illa sub tempore Concilij eius ex veteri computo numeranda sunt, an non hoc ipso modo vetus Calendarium probatis, & nouum hoc vestrum improbatis? Quin potius istarum æquationum, atque adeo totius correctionis principium non in anno 1582. sed in ipso Concilio Nicæno consistit. Nam nihil aliud ipsum velle potest, nec debet, nec aliud subinnuunt vestræ querelæ aduersus vetus Calendarium, quàm si istæ æquationes iam olim fuissent vsurpatæ, quòd Ecclesia toto hoc tempore, & porrò etiam in perpetuum habuisset, & habitura sit correctissimum Calendarium: sed postquam usque ad annum 1582. fuerint neglectæ, quòd hac reformatione quasi ab exilio reuocatæ, in integrum restituantur, eisq; oẽ id, qđ tp̃e intermedio decesserat, reddatur. Et hoc ipsũ auctor suo ꝓprio exẽplo confirmat. Nã in tabula æquationũ cycli Epactarũ ꝑpetui ipse similiter æquationẽ Lunationũ nõ ad sequẽtes tantũ, sed ẽt ad p̃teritos annos vsque ad principium annorum Christi adhibet. Quare non immeritò hic quoque simili æquatione vtendum erit. Quod cum sit, cur quæso in ore semper habetis, Concilium Nicænum, Concilium Nicænum? Cur contenditis, quòd Calendarium ad Concilij eius constitutionem reformandum fuerit, & iam vestra opera reformatum sit? Cum tamen nec diem æquinoctij uerni, nec vllam diem Dominicam, aliamve in Septimana certam, ad tempus Concilij illius monstrare possitis, sed calculo uestro pro 21. suppo natis 20. diem Martij, & pro die Dominica, diem Lunæ, &c. Si quid frontis est vobis, an non pudebit vos uestri laboris in hoc Calendario conficiendo suscepti? An non vos, qui confectum recepistis, alijsque ad recipiendum vestris consilijs auctores fuistis, erubescitis, quòd in calculũ eius*

Qq 2 *non*

non aliter inquirere potueritis: aut si potuistis, quòd eum melius non examinaueritis, priusquàm auctoritate Papæ moti, eum velut singulari artificio absolutum proclamaretis? Pudeat, inquàm, vos vestræ vel inscitiæ, vel temeritatis. Sed quis in posterum confidet Calendarij huius numeris, cum ipsi tam ridiculè fallant tempora anteacta?

Quo pacto Calẽdariũ dicatur ad tempora Cõcilij Nicæni restitutũ

NOS autem contra, firmissimè asseueramus, nostram æquationem, quanquam uera sit, non necessariò temporibus Concilij Nicæni debere congruere: atque aduersarium non assecutum esse propositum Calendarij noui ad Concilij Nicæni decretum restituti. Idcircò enim Calendarium ad tempora Concilij Nicæni restitutum est, ut termini Paschales prorsus illæsi, atque intacti permanerent: quod quidem factum est per exemptionem 10. dierum, ut æquinoctium ex die 11. Martij, quo ante correctionem fiebat, in 21. restitueretur, quo illud Patres Concilij illius fieri statuerunt, cum ex æquinoctij die termini Paschales omnino pendeant. Non tamen propterea arbitrati sumus, ęquationem nostram, si ab eo Concilio incepisset, conseruaturam fuisse æquinoctiũ in ipso die 21. ita ut ab eo aliquantulum non discederet: quemadmodum nunc post correctionem, eadem æquatio non ita æquinoctium in ipso die 21. conseruare potest, ut ab eo in utramque partem non euagetur interdum: quod quidem accidit propter inęquabilem, irregularẽque ęquinoctij progressum, vt superiore lib. ostendimus. Non inficior tamen, si ab illius Concilij tempore æquatio hæc nostra utriusq; anni vsurpata esset, futurũ nõ fuisse, ut tot, ac tãti errores cõmitterẽtur, vt nimirum ęquinoctium 10. diebus a die ei assignato, & Luna quinq; ferme diebus a propria sede abesset; quot uidelicet abesse vidimus hoc tẽpore, anteq̃ annus corrigeretur, propterea quòd æquatio ea adhibita non erat. Et verò non esse necessarium, vt æquatio anni Solaris respondeat numero dierum ob æquinoctij restitutionem exemptorum, hoc exemplo planum faciemus. Fac ęquinoctium fuisse restituendum in diem 25. Martij, ut plerique uoluerunt. Nonne, vt hoc fieret, eximendi fuissent 14. dies? ita sanè. Hac enim ratione translatum fuisset æquinoctium in 25. diem Martij, ex 11. quo id contingebat. Quo posito, quis non uidet, si ęquatio nostra quadringentorum annorum præteritis annis accommodaretur, (qua aptior nulla institui potest, cum mediæ anni magnitudini congruat, ut etiam Mæstlinus ipse confessus est) non offerri 14. dies eximendos, immò nec debere tot dies offerri, cum ad summum 12. dies æquinoctium sedem suam anteuerterit ab Incarnatione Dominica ad nostram vsque ętatem? Quare non rectè faceret, qui æquationem retroactis annis accommodaret, ut ostẽderet eam falsam esse, eo quòd non exhibeat 14. dies auferendos, quot uerè ex anno fuissent ablati, si ea restitutio æquinoctij facta esset. Ita igitur planè in nostra hac correctione factum cogita. Sunt enim ex anno 1582. exempti 10. dies necessario, ut æquinoctium ex die 11. in 21. reduceretur, post quem statim 19. termini Paschales a Concilio Nicæno constituti haberentur, siue uerè ęquinoctium tempore illius

Con-

Concilij in diem 21. inciderit,ſiue in alium diem: aut ſiue æquatio noſtra offerat 10. dies uerè eximendos,ſiue plures, pauciores ve; dummodo ea futuris annis ita ad diem 21. ęquinoctium conſeruet, ut non lōge ab eo id ſinat euagari,ſuaq́.ſponte, & vltro idem in diem 21. reſtituat. Quod exquiſitè ſatis noſtrā ęquationē pręſtare,ſupra docuimus. Immo etiamſi temporibus Nicæni Concilij ęquinoctium uerè die 21. contigerit, non tamen propterea ęquatio noſtra, quamuis rectè inſtituta, poteſt 10. dies exhibere, ſed pauciores neceſſario, propter inæqualitatem anni, atque adeo propter minimam anni magnitudinem inter tempora eius Concilij, & annum correctionis interiectum, vt ſupra ſuo loco diximus. Quę cum ita ſint, liquidò conſtat, Męſtlinum non ſyncere agere, dum ęquationem noſtram in pręteritos annos retrahit, ut literam Dominicalem tempore Concilij Nicæni inueniat: quandoquidem neceſſe non eſt, ut ęquatio tot dies auferendos prębeat, ac proinde toties Cyclum Solarem interrumpendum demonſtret, quot re ipſa exempti ſimul ſunt anno correctionis. Satis eſt, vt Cyclus antiquus Solaris adhibeatur ad literam Dominicalem eruendam annis præteritis; quippe cum nulla in eo ante correctionem facta ſit interruptio. Neque obſtat, quòd Lunę ęquationem pręteritis annis accommodauerimus: quia Lunationes uerè anticiparunt ſua loca in Calendario, etſi annus Solaris non ſit ęquatus unquam. Quare ut ſtatus Lunationum annis, qui correctionem antecedunt, cognoſcatur, neceſſe eſt adhibere Lunationum ęquationem. Hoc autem Cyclo Solari non accidit, cum interrumpi non poſſit, aut mutari, niſi annus Solaris per aliquot dierum exemptionem, aut per diem intercalarem omiſſum, vel additum ęquetur. En cur in ore ſemper habeamus Concilium Nicænum, quod ille quæritat, quia uidelicet eius ęquinoctium reſtituimus, eoſdemq́ue terminos Paſchales retinuimus:quod factum non fuiſſet,niſi 10.dies ſuſtuliſſemus,ex anno,ęquationemq́.quadringenteſimo quoq.anno adhibendā inſtituiſſemus.Si quid frontis eſt tibi,Męſtline, (ut tua oratione tecum agam) an non pudebit te tui laboris in hoc Calendario oppugnando ſuſcepti? An non erubeſcis, ꝙ tam ueteratoriè ęquationem Cycli Solaris euertere conatus ſis?Pudeat,inquam,te tuæ uel inſcitię,uel temeritatis. Sed quis in poſterum cōfidet tuis calumniis,cum tam ridiculè in re per ſe clariſsima hallucinatus ſis,ut nimirum Cycli Solaris æquationem ad annos pręteritos transferre tentaueris,cum is tunc nulla eguerit æquatione. Verum hęc ſatis ſint de Nouiluniis,Quartisdecimis Paſchalibus, & Cyclo literarum Dominicalium noui Calendarij aduerſus Mathematicum iſtum Tubingenſem.

Quare annis ante correctionē adhibēda ſit æquatio Lunationum, nō autem Cycli ſolaris.

NONNE aperte uides,Mæſtline,fruſtra a te tantum bellum in Calendarium nouum eſſe ſuſceptum?quippe cum id omnibus numeris eſſe abſolutiſsimum,quod ad vſum,& conſuetudinem Eccleſię ſpectat, (Nā quod ad motus ueros cęleſtes,qui in hoc negotio minime conſiderātur, atti-

Concluſio Apologię aduerſus Mæſtlinum.

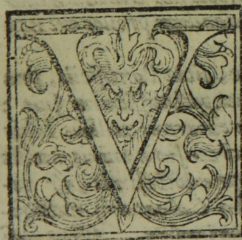
attinet, nullum omnino Calendarium excogitari poteſt, quod eis vſque quaque reſpondeat) hoc meo reſponſo ſit demonſtratum, adeo ut non modo meo iudicio, ſed aliorum etiam peritiſſimorum hominum, nullũ exquiſitius, aut magis certum poſſit excogitari, in quo Cycli ratio ſerue tur, quemadmodum in noſtro, quod neceſſarium eſſe omnino in rebus politicis, copioſe ſatis a nobis oſtenſum eſt? Equidẽ non dubito, quin in eadem nobiſcum ſententia fores, niſi inueteratũ illud odiũ in Eccleſiã Romanam, eiuſq; caput, Pontificem Maximum, Petri Apoſtoli primi Põ tificis Romani legitimum ſucceſſorem, ac CHRISTI Domini in terris Vicarium, adeo te excęcaret, vt omnia ipſius mandata, atq; decreta, etiã ad Fidem nulla ratione pertinentia, quale eſt hoc noui Calẽdarij præce ptum, occaſionem obterendi, calumniandi, & funditus euertendi, ſi poſ ſes, auidiſſime, vndecunq; potes, arripias. Hæc cum ita ſint, pudeat te ne ceſſe eſt, (ſi tamen eſt aliquis relictus pudori locus) quòd tam audacter in Examinis tui inſcriptione omnes Mathematicos prouocaris, ut ad illud reſpondeant, niſi Impoſtores, & publicę pacis in S. Romano Imperio turbatores haberi velint: aut ſi reſpondere nequeant, (quod omnino tibi perſuadebas) vt ſe nimis temerario applauſu, & pręcoci conſilio hoc Calendarium collaudaſſe, atq; paſſim ad recipiendum perſuaſiſſe, ingenue pro communis Patriæ ſalute agnoſcant. Ita. n. arbitror tuis ineptijs, & calumnijs hoc reſponſo eſſe ſatisfactũ, vt nouis cauillationibus nullus iam videatur relictus locus, niſi quis è medio tollere velit omnẽ Calendarij vſum, in quo Cyclus decennouennalis adhibetur, & in quo anni, ac menſes per dies integros, neglectis horis, earumq. fragmentis, dinumerantur, vtpote ad captum vulgi, & ad quotidiana hominũ commercia accommodati: quod neminem ſanæ mentis ſibi perſuadere poſ ſe exiſtimo. Hoc conſtare puto omnino ijs, qui tuum Examen legerint, & meam Apologiam perpenderint diligentius, te nihil nobis obijcere, quod non antea cognouerimus, aut quod Calendarium Gregorianum labefactare poſſit: quippe cum aliud nihil oſtendas, quàm æquinoctium uerum non ſemper in die 21. Martij, ſi noſtra ęquatio adhibeatur, perſiſtere poſſe: quod nunquam negauimus: cum fieri nulla ratione poſſe ſciamus, ut vlla æquatio ęquabilis, & vniformis id pręſtare queat, ob ve rorum motuum inęqualitatem.

LIBRI SECVNDI FINIS.

APPENDIX
QVA
ANTONIVS POSSEVINVS
E' SOCIETATE IESV
DEFENDITVR,

& summa totius Apologiæ explicatur.

VIX dum meam hanc Apologiam prælo commiseram, cum de repente è Germania ad me perfertur alter libellus Mæstlini, quem Defensionem inscribit alterius sui Examinis, quod præ manibus habemus, & non omnino indiligenter examinauimus. Occasionem huius Defensionis in vulgus edendæ captauit ex scripto quodam (ut ait) Antonij Posseuini Iesuitæ, qui eum hoc ipso nomine, quòd in Calendarium nouum inuectus esset, perstrinxit, multò tamen leuius, quam res postulabat. Quod ita ægrè tulit aduersarius, vt operæ pretium duxerit, (Tantum apud eum potuit iracundia, & vlciscendi libido) proprio libello edito scriptum illud Posseuini incredibili sanè maledicentia exagitare, bonumque eius viri nomen, atque existimationem prorsus obterere. Audaciorem quoque eum fecit ad hunc libellum excudendum, diuturnum nostrum silentium. Cum enim toto proximè elapso biennio uiderit neminem, qui eius Examen conuellere,

Alius libellus Mæstlini, quo alterũ hoc suũ Examen defendere conatur aduersus Posseuinum, & alios, qui eius rationes refellere conãtur.

lere, aut labefactare ausus sit, tanta ei audacia accessit, vt denuò omnes petulantissimè ad respondendum prouocet, planeque sibi persuadeat, neminem fore, quicunque sit, & quantulcunque ipse sibi uideatur Mathematicus, qui eius demonstrationes refutare queat. Quæ omnia ex eius Defensionis initio liquidò constare possunt, quod hic ad verbũ inserere placuit, ut omnes uideant, eum in maledicendo, & in suis commentis ad sidera extollẽdis semper sui similẽ esse. Ita igitur Defensionẽ suam auspicatur.

BIENNIVM est elapsum, quo alterum meum Astronomicum Examen Noui Gregoriani Calendarij publicaui, quo, omissis omnibus alijs Quæstionibus, & Disputationibus receptionem eius impedire ualẽtibus, vnicum illud, & quidem præ reliquis primarium, & fundamentale Pontificiorum argumentum discussi dicentium: Quòd nouum Gregorianum Calendarium tanta perfectione sit reformatum, & absolutum, vt in eo omnes veteris Calendarij, multiplici imperfectione laborantis, errores non modo sint sublati, sed etiam futuro tempori tanta prouidentia prospectum, vt calculus ipsius nullo vnquàm seculo, vsque in PERPETVVM, vlli mutationi obnoxius sit futurus. Illo igitur meo examine ego ex ipsis fontibus, ex quibus tota hæc quæstio desumenda, & decidenda est, demonstraui, Nouum istud Gregorianum Calendarium hac commendatione nequaquam esse dignum. Ipsum enim omnibus, & singulis ijs partibus, quibus quàm rectissimè reformatum uel esse debebat, vel esse putatur, innumeris modis tam vitiosum deprehendi, vt nihil quicquam in vllo Calendario reprehendendum occurrere possit, in quo hoc Gregorianum non etiam deficiat. Quam ob causam ipsum potius COLLVVIES OMNIVM ERRORVM, quàm reformatio dicendum erat, propterea quòd in ipsum, velut in sentinam, omnes omnium Calendariorum errores turmatim confluunt. Inde certitudine Astronomicarum rationum fretus & stipatus, vniuersos Mathematicos, qui vel primùm confecerunt Calendarium istud, vel hactenus defenderunt, audacter ad respondendum prouocare non sum veritus, &c.

Mæstlinus non vult, Calendariũ nouum dici posse perpetuum: sed esse colluuiem omnium errorũ, qui in ullo Calẽdario extare possunt.

QVOD meũ Examen simul atq; in publicũ exijt, sicut Pontificiis, præsertim quibus Nouum Calendarium arridebat, inexpectatissimum fuit: certò enim sibi persuaserant, nouam istam suam creaturam nullius labis insimulari, nedum conuinci posse: ita illi ipsi præcoci censura miris modis me apud sese exagitare ceperunt, quasi ego solus, præ doctissimis, & celeberrimis nescio quibus Mathematicis, noui nostri Calendarij auctoribus, & approbatoribus, mihi ceu solus sapere videri velim. Hinc ipsi sibi omnino promiserunt, mihiq; minati sunt, meas illas demonstrationes pro dignitate acceptas, & ex ipsis fundamentis, ad quæ ego (ipsorum iudicio) indoctè prouocauerim, solidè refutatas iri. Sed quid fit? Tantum inuictæ ueritatis robur est, vt istorum hominum vocibus, ceu imbellium canicularum latratu, non modo non succumbat, sed etiam ultrò aliquem, qui paribus uiribus congrediatur, prouocet, & prodeuntem cum desiderio expectet. Sic ergo dicti mei Examinis refutationem nequaquàm

paui-

pauidus, sed forti animo expecto. Verum nihil huius toto hoc biennio video, vnico scripto cuiusdam Iesuitæ Antonij Possevini excepto, eoq; , vt mox demonstrabo, ineptissimo. Anni quidem spatium elapsum est, quo ex quorundam relatione accepi, esse alicubi nonnullos, qui refutationem aliquam non modo meditati sint, sed iam tum prælo typis excudendam commiserint: At nec illa, toto hoc tempore, diligenti etiam habita inquisitione, ad me defertur. Isti ergo dum moras moris nectendo prodire in lucem subterfugiunt, tacitè testantur, se in conscientia sua conuictos veritati refragari non posse. Nam nisi malam fouerent causam, cur ex tot ipsorum peritissimis, sapientissimis, & eruditissimis totius orbis Christiani Mathematicis, (sicut Busæus Iesuita Moguntinus thesi 170. Disputationis suæ iactanter refert) vel (si modo Papa Gregorius xiij. in Bulla verum dicit) ex harum rerum peritissimis, quos ipse Papa longè antè ex primarijs Christiani orbis nationibus delegerat, & qui multum temporis, & diligentiæ ad eam lucubrationem corrigendi Calendarij adhibuerunt, ne vnicus prodit, qui noui Calendarij rationes explicet, eiusq; causam seriò agat. Sed tam cæteri, quàm etiam ij, quos ego illo meo scripto vel obliquè vel nominatim prouocando citaui, tacent. Quin immo ex fide dignis hominibus accepi, quòd etiam ille Mathematicus, quem pag. 2. mei Examinis perstrinxi, veritate victus in meam concesserit sententiam. Hoc idem ab alijs quibusdam fieri audio, qui licet Pontificiæ Religioni sint addicti, apertè tamen confitentur, quòd illius mei scripti demonstrationes à nemine, quicunque sit, & quantuscunque ipse sibi videatur Mathematicus, refutari possint. Addo & illud. Per fide dignos itidem mihi nunciatum est: quendam nescio quæ magis aduersus meã personã, quàm scriptum, corrasisse, sed ea, vt futilia, & publicatione indignissima, esse Superiorum auctoritate suppressa.

QVARE mei illius Examinis demonstrationes immotæ adhuc stant, nec insultibus istorum languescunt. Contrà verò nouum Calendarium in omnibus suis partibus totum manet imperfectum, mendosum, uitiosum. Quod cum sit, quo, quæso, nouitatis amore, seu potius furoris oestro fascinati vel agitati Pontificiorum tam Mathematici, quàm alij, pergunt istud suum vitiosissimum Calendarium toti orbi, sub falsissimo exquisitissimæ & perfectissimæ Reformationis nomine tam magnificè commendare, vrgere, & obtrudere? An hoc non est data opera totum Christianum orbem ludere, & ceu seruum pecus tyrannicè subiugare, atque pessundare?

NONNE videtur miles iste gloriosus iam parta lætus victoria canere triumphum? Miror equidem, vehementerque miror, eum posse tam elato esse animo, ut præ se, non dicam omnes totius orbis Mathematicos contemnat, sed arbitretur, neminem reperiri, qui cum illo paribus uiribus congrediatur. Aut enim necesse est eum superbię spiritu inflatum veritatem ipsam nolle aspicere, aut (quod eius Examen declarat,) ceremoniarum Ecclesiasticarum, quibus ad hoc usque tempus in toto Christiano orbe Pascha celebratum est, prorsus ignarum

esse, atque expertem; cum contradicendi cupiditate excæcatus ineptias suas, quas contra nouum Calendarium affert, non videat. Sed efficiam fortassis, vt ad suos cognoscendos errores tandem oculos aperiat, aut certè, qui in hoc negotio per se nihil vident, cæcum haudquaquàm sequantur Ducem. Euidenter enim hac mea Apologia ostendi, cur Calendarium nouum Gregorianum dicatur Perpetuum, & nulli unquam mutationi obnoxium, meritoque hoc nomine esse dignum, quicquid interim ipse fremat. Quod si cognoscere desiderat, (eum enim prorsus hoc non intellexisse, clamat eius Examen, & hic libellus.) legat Caput 5. lib. 1. & caput 4. lib. 2. huius Apologiæ. Quòd autem exprobat, Calendarium nouum esse colluuiem omnium errorum, qui in ullum Calendarium cadere possunt, quis non intelligit, id eum odio tum in omnes Catholicos, tum præsertim in Pontificem Romanum Christi Vicarium, dixisse? Si enim vnum aut alterum errorem nouo Calendario obiecisset, suspicari quispiam fortasse posset, non omnes prorsus errores ex eo sublatos esse: Nunc autem, cum omnia in eo uitiosa esse proclamet, quis credat, eum syncero, & candido animo esse locutum? Sed conferamus, quæso, nouum Calendarium cum vetere, ut neminem latere possit, Mæstlinum non veritatis amore, sed (quod ipse de nobis prædicat) furoris oestro fascinatum, vel agitatum Calendarium Gregorianum insectari, appellareque omnium errorem colluuiem, perinde ac in id, velut in sentinam, (vt ipse ait) omnes omnium Calendariorum errores turmatim confluant. Quid si omnes ex eo errores, quantum per Cyclum licuit, sublatos esse demonstremus? In uetere certè Calendario æquinoctium continenter sedem sibi præstitutam deserens versus mensis initium progrediebatur, ita vt annis proximis ante correctionem decem totos dies à propria sede abscesserit. Neque hic finem sui progressus statuebat, sed quotidie maiora is capiebat incrementa: Neq; vero vlla spes erat, vt in suã sedem aliquando sponte sua reuerteretur. In nouo aũt Calendario æquinoctiũ die 21. Martij, quæ ei sedes tributa est ab antiquis, contingit. Et si accidat, vt id ab eo die, propter verorum motuum instabilitatem, aliquando recedat, hic recessus non ad 10. dies, vt in antiquo Calendario, sed ad summum ad duos aut tres dies excrescere potest, & vltrò, ac sponte, nullo alio adhibito remedio, ad 21. diem redit, etiam post 20000. ann. ut lib. 1. ostendimus. Deinde in Calendario antiquo aureus numerus Lunas XIIII. Paschales exhibebat multò serius, quàm res ferebat, ita vt oppositio secundum Cyclum, siue Luna XV. plerunque per quatriduũ oppositionem mediam subsequeretur, nunquam autem Luna XIIII. in ipsam mediam oppositionem incideret, nedum ipsam vno die anteiret: quod recta Cycli dispositio in Calendario requirit. At nouum Calendarium hunc errorem non ferendum ita emendauit, ut Luna XIIII. Paschalis fermè semper vno die præcurrat mediã oppositionem, uel in eandem incidat, uel denique non multò post contingat: quo quid accuratius in Cyclo ullo potest desiderari? Ex duobus veteris

Calendariũ nouũ iure dici Perpetuum, & non esse colluuiẽ omniũ errorum, qui in vllo Calẽdario extare possunt, vt vult Mæstlinus.

Errores Calẽdarij ueteris, qui in nouo, quantũ per cyclũ licet, sublati sunt.

Ca-

Calendarij erroribus, quos commemorauimus, & in nouo Calendario sustulimus, sequebantur alij duo errores, ijque grauissimi. Primum enim ijs annis, quibus Luna XIIII. secundum aureum numerum incidebat in diem 11. Martij, vel 20. vel in aliquem inter eos interiectũ, (quod quidem accidit, quotiescunque aliquis horum aureorum numerorum, 3. 6. 8. 11. 14. 19. currebat, nimirum sexies in omni decennouénali annorum spatio) reiectum semper est Pascha ex primo in secundum mensem. Deinde quoties Luna XIIII. aurei numeri in diem Dominicum, vel diem Lunæ, aut Martis, Mercurijve incurrebat, toties Pascha quarta hebdomada, hoc est, Luna xxij. vel xxiij. vel xxiiij. vel xxv. celebratum est: propterea quòd Luna XIIII. veteris Calendarij, in cælo erat Luna fermè xviij. ac proinde quando Pascha quatriduo, aut maiori spatio ab illa XIIII. Luna aberat, incidebat necessario in Lunam xxij. aut post. Qui omnes errores cum ex nouo Calendario, quantum per Cyclum licuit, sublati sint, vt mea hac Apologia demonstraui, quæ est tanta Mæstlini impudentia, ac temeritas, ut demersus ipse in omnium errorum colluuione, ac sentina, Calendarium nouum Colluuiem omnium errorum uocare non uereatur? Ipse certè id nullius erroris conuincere potuit, (quamuis magnificè se hoc effecisse iactet) nisi errorem dicere velimus, calculum noui Calendarij vero motui Solis, atque æquinoctij non omni ex parte congruere. Præter hoc enim in toto suo Examine prorsus aliud nihil probat. Verum non esse necessarium, immo neque fieri posse, vt ullum Calendarium, in quo regulæ populares proponendæ sint, atque Cyclus describendus, veris respondeat motibus, satis superque ex ijs, quæ a nobis demonstrata sunt superioribus duobus libris, apparere potest. Verius igitur quis Examen eius atque hanc Defensionem aduersus Posseuinum editam non solum colluuiem errorum dixerit, sed etiam officinam omnium mendaciorum, quibus nouum Calendarium Gregorianum peti, & oppugnari potest.

Quando Pascha ĩ vetere Calẽdario uel in secũdo mẽse; vel post Lunã xxj. contra Patrũ decreta, celebratũ sit.

Mæstlinus quidĩ suo Examine probet.

Scripta Mæstlini in Calẽdariũ esse colluuiẽ omnium errorem, & officinam omniũ mendaciorum.

PROSEQVITVR deinde aduersarius victoriam suam, atque triumphum, dicitque nobis fuisse inexpectatissimum eius Examẽ: quippe cum responsum ei quidem minemur, nemo uero nostrum id adhuc ediderit. Quasi verò solida aliqua ratione Calendarium nouum euertisset, ita certò victoriam sibi promittit, cum tamen omnia, quæ in Examine suo arma profert, id tantum conuincant, (ut paulo ante diximus) ęquinoctium, adhibita noui Calendarij æquatione, vero æquinoctio non omnino respondere: quod nemo unquam negauit. Neque ulla æquatio ęquabilis, atque vniformis institui potest, quæ cum veris motibus exquisitè congruat, vt copiose lib. 1. demonstrauimus. Quòd si fortè eiusmodi ęquationem reperiri posse contendat, eam condat ipse Mæstlinus, suo illo laborioso ingenio, vt intelligamus, non sine causa nouum Calendarium ab eo esse reprehensum. Sin autem nullo id modo fieri posse fatetur, fateatur quoque, nouum Calendarium hoc nomine temerè a se oppugnatum, & veteri posthabitum. Quid enim?

Mæstlinũ solum probare, Calendariũ nouũ non omnino veris motib. congruere: quod ad rem non facit, & a nemine negatur.

Num Calendarium uetus, quod tantopere laudas, Mæstline, & huic nouo omnibus nominibus præfers, ita ad verum motum conformatum fuit, vt ab eo nunquàm dissenserit? Certè si per capitale odium, quod in Ecclesiam Romanam habes, verum fateri tibi liceret, nunquàm negares, nouum Calendarium propius ad verum motum accedere, quàm vetus. In veteri enim æquinoctium diem 21. Martij sibi præstitutum ita deseruerat, vt ad eum reuerti nullo modo potuerit, nisi 10. dies ex anno fuissent detracti. In nouo autem, etsi ab eo die aliquantisper euagetur æquinoctium, sponte tamen aliquot elapsis seculis ad eum redit, nullo alio adhibito remedio. Taceo de Lunationibus circa correctionis tempus, quæ in ueteri Calendario a Nouiluniis ueris toto quatriduo, & eò amplius, differebant: quod de Lunationibus Calendarij noui dici non potest. De eo autem, quod asseris, multos, etiam Catholicos, in tuam sententiam cessisse, propterea quòd tacendo testentur, se in conscientia sua conuictos veritati refragari non posse, non multum laboro. Tu videris, quàm verum hoc sit. Ego quidem causam, cur ad tuum Examen nemo adhuc responderit, initio huius Apologiæ exposui: quam veram fuisse, non fictam, tute iam satis intelligere potes, cum tuum illud uentosum Examen hac nostra qualicunque Apologia elusum uides. Ac sanè non dubito, quin (quod tu de tuo Examine dicis) nostrum tibi responsum inexpectatissimum fuerit: quod tu falsè, & acutè (vt omnia) Elephantinum partum vocas. Quid agas? Elephas tantum animal parere cito non potest. Tardè Elephas parit, fateor, sed parit Elephantem: At tu cum paris, Culicem paris. Quid enim est aliud in scriptis tuis, Mathematice Tubingensis, præter maledicentiæ aculeum, & iactationis tubam? quanquam non uereor, ne non noster hic Elephantinus partus maturus potius tibi, quam serus videatur: quem si tam auide expectas, vt dicis, habes iam, quod expectas. Tu uide, ne, mutata sententia, iam statuas, causam, cur tantopere expectares, non fuisse. Sed pergamus ad alia, & præcipua adhuc Defensionis Mæstlinianæ capita expendamus.

Calendariũ uetus magis a veris motibus discrepare, quàm nouum.

Mæstlinus Culicē parit.

TRIA sunt potissimum in illo scripto Posseuini, quæ mirum in modum Mæstlinum pupugerunt. Primùm, quòd Hæreticum eum nominauerit. Deinde, quòd asseruerit, gloriosam illam sui Examinis inscriptionem satis ostendere hominis ventosum ingenium, ac proinde in eius scripti recessu multò minus esse, quàm fronte promittat, ac pleraq; in eo putida esse. Deniq;, q̃ confirmauerit, Calendariũ nouũ astrui magis à Mæstlino, quàm negari, confirmari, quam infirmari; quippe cum in Examine demonstrauerit, æquinoctium in utramque partem a die 21. Martij recedere, atque adeo ipsum diem 21. quem Calendarium Gregorianum æquinoctio assignauit, medium esse quodammodo inter diem 19. & 24. ad quos usque euagari potest æquinoctium. Verum tria hæc uerissime a Posseuino dici, nullo prorsus negotio clarissimè ostendemus.

Tria potissimum in scripto Posseuini Mæstlinum pupugisse.

Mæstlinum hæreticum esse.

PRIMVM enim Mæstlinum hæreticum esse, nemo qui illum norit,

rit, nisi forte hæreticus ipse sit, negabit. Nam ut taceam, quod plerique in Germania sciunt, eum, quòd Vbiquetarius esset, pulsum esse Heidelberga, Professio fidei, qua Mæstlinus in sua hac Defensione vsus est, vt hæretici nomen vitaret, profectò est talis, vt si nullum prætera haberemus indicium, sua ipsum confessione iugulare possemus. Nam & Patrum traditiones respuit, & Sanctorum patrocinium contẽnit, & soli fidei iustificationem ac beatitudinem tribuit: denique se Vbiquetarium, etsi non uerbo, at re profitetur. Quo igitur ore hæretici nomen recusat, qui tot, tamque apertas hæreses tam studiosè suscipiat?

DEINDE verissimè Posseuinum asseruisse, gloriosam illam Examinis Mæstliniani inscriptionem satis ostendere hominis ventosum ingenium, ac proinde in eius scripti recessu multò minus esse, quam fronte promittat, ac pleraque in eo putida esse, hinc studiosus Lector facile cognoscet. Receperat Mæstlinus, se in suo Examine demonstraturum, atque in hac ipsa Defensione inaniter se demonstrasse iactat, omnia in nouo Calendario Gregoriano ita vitiosa esse, ac deprauata, vt verius Colluuies omnium errorum, qui in ullum Calendarium cadere possunt, appellanda sit, quàm restitutio. Ad singula deinde descendens ait, neque æquinoctium rectè ad 21. diem Martij, per 10. dierum exemptionem, restitutum esse; neque id ad diem 21. conseruari posse, si æquatio in nouo Calendario præscripta adhibeatur; neque Epactas ritè suo fungi munere in Nouilunijs, & terminis Paschalibus monstrandis, tum ob vitiosam earum in Calendario dispositionem, tum ob earum æquationem perperam institutam; neque denique Cyclum antiquum Solarem, siue literarum Dominicalium perfectè esse æquatum ad literas Dominicales tempore Concilij Nicæni indicandas. Verum ex his omnibus quid in verboso illo Examine probauerit, liquidò colligi potest ex iis, quæ hac Apologia aduersus eum scripsimus. Abunde enim in ea omnes eius cauillationes, quas in hac Defensione gloriabundus repetit, refutauimus: vt propterea nihil addendum hoc loco uideatur; cum nec ipse noui aliquid contra Gregorianum Calendarium in sua hac Defensione attulerit. Hoc solum adijciam, quod & supra ostendimus: si totum eius Examen diligentius examinetur, comperiemus nihil aliud in eo probari, quàm æquinoctij ad diem 21. Martij conseruationem per æquationem noui Calendarij, cum vero æquinoctio non congruere. Sed hoc & auctor Calendarij, & nos, qui ad anni restitutionem conuocati fumus, antequam Calendarium a GREGORIO XIII. Pont. Max. publicaretur, præuidimus, vt ex Compendio, quod quinquennio toto ante Calendarij emendationem ad Principes Christianos transmissum fuit, liquidissime constare potest. Cur enim in eo hæc uerba prope finem apponerentur, quod & Cap. 4. huius lib. diximus. *Restituto itaque verno æquinoctio ad eum locum, ex quo deciderat, atque hoc Epactarum Cyclo, qui ad quamcunque anni quantitatem accommodari potest, Calendario apposito, intercala-*

Quid Mæstlinus suo Examine probare receperit aduersus nouũ Calẽdarium.

Mæstlinum nihil noui contra Calẽdarium in sua Defensione afferre.

Multo minus esse in Examinis Mæstliniani recessu, q̃ fronte promittat; cum solũ probet, æquinoctiũ, Calẽdarij noui vero æquinoctio nõ cõgruere, & tamen multò plura probãda receperit.

Auctores Calēdarij præuidisse, æquationem anni Solaris non omni ex parte vero motui respōdere: ut propterea frustra eam Mæstlinus insectetur.

calationisq; ratione, quam diximus, & eius Cycli æquatione adhibita, ita in posterum anni atque menses congruerent cum Solis ac Lunæ ratione, vt nulla deinde varietas, aut dissensio possit existere; quòd si quando acciderit, eadem hac via bellissime in suum statum docet posse restitui. Cur, inq̃, hæc apponerētur, si arbitrati essemus, (quod per calumniā Męstlinus nobis imponit) nostrā æquationē a uero motu æquinoctij nūquā posse dissentire? Si item putauissemus, annum Alphonsinum, qui inter maximū, ac minimum medius est, perpetuo responsurum uero ęquinoctio, ita vt nunquam alia æquatione, quam quæ a nobis pręscripta est, indigeret, quorsum, obsecro, hæc alia uerba ad calcem eiusdem Compendij adiecta essent a nobis? *Quòd si alicui Alphonsi calculi incertiores esse videbuntur, quàm vt illis fidendum putet, potiusq; recentioribus adhærendum existimet, is profecto intelliget, eam esse huius artificiosi Cycli, tabulæq; Epactarum à Lilio excogitatæ dispositionem ac digestionem, vt nullo negotio siue Copernici, siue cuiusuis alterius calculis possit aptari, si tabella æquationis ex illis confecta, pro ea, quam ad marginem scripsimus, substituatur: ueluti hæc, quam exempli gratia a Copernici ratione non multum distantem apposuimus.* An uidemur tibi, Męstline, hisce verbis voluisse, Calendarium nouum ideo Perpetuum dici, quòd æquinoctium ita diei 21. Martij adhærescat, vt ab eo per nostram ęquationem dimoueri nequeat? Falleris profecto, si hoc putas; Qui enim hoc existimare potuissemus, cum liberum reliquerimus, vt æquatio siue ad annum Alphonsinum, siue ad annum Copernici, aut alterius cuiusuis institueretur?

Cur Calendariū nouum dictum sit Perpetuū ab eius auctoribus.

Sed idcirco Perpetuum diximus Calendarium, quòd Cyclo in eo non mutato, æquatio institui possit ad quamcunque anni magnitudinem, facileque emendari, si à vero motu longius abesse comperiatur, ut latius Capite 4. libri 2. exposuimus. Quæ cum ita sint, non te pudet, nobis obiicere id, quod vltrò concedimus, & confitemur? Cur tam impudenter nobis semper obiicis, Nouum nostrum Calendarium polliceri ęquinoctij verni reductionem in 21. diem Martij, hac adhibita diligenti cura, ut ipsum ab illa die, velut a propria & fixa sede, nunquam vsque in perpetuum possit recedere; cum hoc nusquam nos dixisse, possis ostendere, nisi in eo sensu, quem de Calendarij perpetuitate exposuimus? Lapidem, Mæstlinè, (ut est in prouerbio) uerberas; tum quia inanem operam consumis, cum nihil aduersus nos proficias, tum quia te ipsum lædis potius, quā nos, cum omnes inde intelligant, te nodum (quod dicitur) in scirpo quærere, & malitiose per calumniam Calendarium nouum insectari.

Multa in Examine Mæstlini putida esse.

An non est hoc in tui Examinis recessu multò minus esse, quàm fronte promittat? An non putidum deinde est, in Calendario nouo a te reprehendi id, quod Ecclesia semper in Paschæ celebritate ex Patrū Cōciliorumque Decretis sanctè obseruauit? nimirum cum dicis, Pascha non esse celebrandum in Plenilunio proximo post æquinoctium, cum tamen hic mos perpetuo in Ecclesia uiguerit, & nullo alio tempore Pascha aptius possit celebrari, ut supra tum ex antiquissima Ecclesiæ consuetu-

ſuetudine, tum ex grauiſſimis Scriptoribus, qui de recta Paſchæ celebratione ſcripſerunt,, comprobauimus: ut hac in re nimis apertè inſcitiam tuam prodas. An non putidum eſt, te cauillari, ideò Calendarium eſſe a nobis reſtitutum circa finem anni 1582. potius, quam circa principium, ne Paſcha, quod in vetere Calendario legitimè celebratum eſſe garris, in nouo non ritè celebraretur? Oſtendis profectò, quàm bene uerſatus ſis in hoc negotio, cum toto (vt dicitur) erres cælo. Paſcha enim eius anni legitimum fuiſſet, ex præſcripto Concilij Nicæni, ſi 10. dies initio anni exempti fuiſſent, quod contra Decreta Patrum, eiuſdemque Concilij in vetere Calendario in quarta hebdomada non ritè celebratum eſt, ut Cap.3.lib.1. demonſtrauimus. Verum ita tibi in hac putida doctrina places, ut non te pudeat in iſta tua Defenſione iactare. ueritatem tum de cæteris Calendarij noui erroribus, tum præſertim de hoc, qui in Paſchæ feſto anni 1582. in nouo Calendario commiſſus eſſet, agnitam, ſudem nobis eſſe in oculis. Sed uide ne hęc ipſa reſponſio mea, ne dicam tota Apologia, qua plane te ignarum eſſe harum rerum conuici, trabs tibi ſit in oculis futura. An non putidiſſimum eſt, quòd exiſtimas Lunam XIIII. à plenilunio non differre, cum hoc ſit contra omnium Patrum, Conciliorumque doctrinam? An non putidum eſt, docere contra totam ſcholam Mathematicorum, æquinoctium uerum poſſe a medio diſtare toto quatriduo, atque adeo medium ſibi uendicare diem 23. Martij, uerumque ad diem 27. poſt aliquot annorum ſecula prolapſurum, cum huic rei calculus ad annos 20000. extenſus apertisſimè repugnet? An denique non putidum eſt, tam audacter Epactarum æquationem oppugnare, cuius fundamentum, radicemque prorſus ignoraſti, ut ex iis, quæ cap.7. lib.2. ſcripſimus, liquet? Silentio prætereo, te neque æquationem Epactarum, neque Cycli Solaris ex propriis (ut Philoſophi loquuntur) oppugnare: quippe cum probè intelligas, neutram earum conuenientius potuiſſe inſtitui. Id ſolum conuincis, æquationem æquinoctij non congruere exquiſite cum ęquinoctio uero annorum prętèritorum: quod contra nos non facit, ut ſupra oſtendimus cap.7.lib.1. Certe ut vtramque æquationem conuelleres, oſtendendum tibi eſſet, neutram earum annis futuris reſpondere: quod neque effeciſti, neque vnquàm efficies. Nam id in Cyclo Solari nec tentaſti quidem, in Epactis vero, quã feliciter tibi res ſucceſſerit, iudicabunt ij, qui Cap.7.lib.2. meæ Apologiæ attente perlegerint.

Reſponſio hæc trabs ẽ Mæſtlino in oculis.

POSTREMO Poſſeuinum verè ac rectè affirmare, Męſtlinum, licet inuitum, ac non cogitantem, magis confirmaſſe Gregorianam emẽdationem, quàm infirmaſſe, perſpicue ex ijs apparet, quæ lib.1.cap. 5.6. & 7. a nobis conſcripta ſunt. Cum enim Męſtlinus oſtendat, ęquinoctium noui Calendarij à die 21. ſibi præſtituto euagari modo ad diem 19. modo ad 24. (Nam quòd aſſerit, id ad 27. vſque diem decidere poſſe, calumniam eſſe, & omnin o falſum, eodem illo in loco confirmauimus

Mæſtlinũ, cũ probat, æquinoctiũ mõ ad diẽ 19. mõ ad 24. recedere a 21. Martii, cõfirmare æquinoctij æquationem Calendarii noui.

mus) adeo ut dies 21. medium quodammodo locum tueatur inter extremos dies recessus; quis dubitabit, aptissime institutam esse ęquationem æquinoctij, cum id in medio recessus in vtramq; partem ita conseruet, vt post 20000. annos adhuc ad diem 21. suapte sponte reuertatur? Qui plura hac de re desiderat, legat eadem illa cap. 5. 6. & 7. lib. 1. huius Apologię.

Cur ad reliqua capita Defensionis Mæstlinianæ non respondeatur.

RELIQVA Mæstlinianæ huiusce Defensionis capita persequi non est animus, cum in ijs solum ea argumenta repetat, (& quidem innumeris adiectis maledictis, atque irrisionibus, cum non semel iactabundus nobis insultat, neminem nostrum illi respondere ausurum, immo nec posse respondere. Tantum sibi inflatus iste Tubingensis Mathematicus arrogat.) quæ in Examine proposuerat: quibus videor plene ac cumulatè satisfecisse superioribus duobus libris. Ex eius porrò conuitiis, & contumeliis, quibus omnes eius paginæ, ne dicam, periodi, sunt refertæ, facile conijcere licebit, quo animo Mæstlinus Calendarium nouum Gregorianum tam iracundo, & impotenti animo insectatus sit; num videlicet studio, atque amore veritatis, an potius odio Pontificis Romani, & vniuersæ Ecclesiæ Catholicæ, atque Orthodoxæ, id fecerit. Equidem in ea sum sententia, ut existimem, eum Calendarium eadem rabie exagitaturum fuisse, etiamsi in eo veri omnino motus spectati fuissent, atque obseruati, aut quocunque tandem modo restitutum id foret; hoc solo nomine, quòd à Pontifice Romano editum esset, & toti orbi Christiano, ut reciperetur, ab eodem propositum. Tum enimuerò (nec sine causa) exclamasset, Impostores nos esse, ac publicæ Pacis in S. Romano Imperio turbatores: quippe qui Ciuiles annos, qui æquales esse debent, & ad vulgi captum accommodati, quibusque Ecclesia vniuersa tam Orientalis, quàm Occidentalis iam inde fermè ab initio ad nostram usque ætatem semper vsa est, uiolenter extrudimus, ac pro eis annos inæquales per uim intrudimus, quos necesse est mirandum in modum commercia, conuentionesque humanas conturbare. Quod sanè illum facturum fuisse, ambigi non potest. Si enim, quando annum æqualem in Calendario retinuimus, qui omnibus hominibus, ob antiquissimum eius usum, notissimus est, Impostores nos uocat; quid obsecro facturus fuisset, si in Ecclesiam nouum annum, eumque instabilem, maximeque inæqualem inuexissemus? Desinat ergo insidiose nobis consilium dare, atque identidem inculcare, nos debuisse per nouas obseruationes, nouas easque perfectissimas tabulas prius extruere, quàm Calendarium emendare; vt nimirum (vt ipse ait) confidentius de perpetuitate nostri Calendarij gloriari potuissemus. Hæc enim res maiorem ei præbuisset occasionem nobis insultandi, tanquàm qui excellentissimorum Astronomorum obseruationibus

Mestlinū eo esse animo, ut Calēdariū oppugnaret, quocunq; modo restitutū esset

Mæstlinū insidiose nobis suadere, ut perfectas tabulas construamus, ut nostrū Calēdariū possit esse perpetuum.

nibus relictis, proprias, nullaque adhuc experientia confirmatas, ad rem grauissimam, cuiusmodi est Calendarii restitutio, adhiberemus. Adde, quòd nulla tunc ratione perpetuum fuisset futurum Calendarium. Vt enim possit esse perpetuum, non debet vllis tabulis Astronomicis ita addici, & astringi, vt ab eis nulla in re vnquam dissentiat. Nullæ enim tabulæ ad hunc usque diem conditæ sunt, uel à peritissimis Astronomis, neque uerò condi possunt, de quarum diuturnitate multum nobis possimus polliceri, propter motuum cælestium periodos nondum planè perspectas, ut Cap. 4. lib. 1. docuimus. Sed tum demum poterit esse Perpetuum, quando cyclus in eo descriptus omnes dies totius anni replet, ut æquatione debita suis temporibus adhibita, ad omnem anni magnitudinem possit accommodari, nulla prorsus in eo mutatione facta: cuiusmodi esse nouum Calendarium Gregorianum, superioribus duobus libris perspicuè demonstratum est.

Calendarium nō posse esse Perpetuū, si certis quibusdam tabulis Astronomicis niteretur.

HABES igitur, Mæstline, qui tuis ineptiis (quidni enim ineptias dixerim, cum omnia tua argumenta ex mera ignorantia eorum, quæ de recta Paschæ celebratione Patres, Conciliaque sanxerunt, proficiscantur, ac proinde merę nugę sint) tandem aliquando responderit: quod neminem facturum esse, tibi penitus persuadebas; propterea que responsionem hanc ridibundus Elephantinum partum in tua Defensione vocitabas. Respondi autem unus ego ex omnibus, qui prçclaro huic correctionis operi interfuerunt, non quòd plus in me ingenij esse sentiam, quàm in aliis, sed quia ita illis visum est, quibus non obtemperare nefas puto. Erexit præterea me ad hoc qualecunque certamen libentius ineundũ, bonitas causę, & veritatis amor; vt Calẽdarium nouum quiuis, modo Astronomiæ prorsus ignarus non sit, & computum Ecclesiasticum uel mediocriter calleat, a canino tuo allatratu nullo possit negotio defendere, ac tueri. Atque in hac sane responsione libenter ab illis uerbis abstinuissem, quæ te interdum remordent, atque repungunt, nisi loquacissima, atque adeo impudentissima tua maledicentia, qua nullum conuicium, nullum uerbum contumeliosum prætermittis, quod vel in Summum Pontificem, uel in nos, qui eius iussu Calendarium restituimus, non euomas, me (hominem alioquin & natura, & instituti mei ratione ab hoc genere dicendi alienissimum) ad illud faciendum coegisset. Certè si modestè difficultatem, si quam habebas, proposuisses, tanquam is, qui aliud nihil exoptet, quàm de iis rebus, quas nescit, instrui, modestissimè quoque respondissemus. Nunc autem, quoniam modestię, & verecundię cancellos, ac limites transgressus es, & instar militis cuiusdam gloriosi de nobis per sexcentas contumelias, atque opprobria triumphum agere præ te tulisti, quasi iam uictoria tibi parta esset, non potuimus audaciam istam tuam, atque

Cur in hac Apologia a uerbis asperioribus non penitus abstineatur.

si Męstlinus modeste Calendariũ oppugnasset, modestè ei fuisset responsum.

arrogantiam pro dignitate non accipere: quanquam tecum maledicentia non certamus, qua omnes abs te facilè superantur; sed tantum intolerandam audaciam, uerborum grauitate retundimus: ita tamen, ut modestiæ Christianę memores semper simus.

Mæstlinũ ſ oppugnando Calendario toti orbi Christiano se opponere.

QVIS porrò tu es, qui ex angulo orbis terræ, & Tubingæ latebris emersus, tam insolenter vniuerso Christiano orbi te opponis, & euertere conaris id, quod Imperator Romanus, omnes Reges, Principesque Christiani, qui Ecclesiæ Catholicæ veri filij sunt, omnes Resp. celebrioresque Vniuersitates, Romanum Pontificem vnanimi consensu adhortati sunt, vt quàm primum conficeret? Pudeat te (si quid pudoris in te reliquum est) insignis tuæ impudentiæ, qua toti terrarum orbi inscitiam tuam, ne dicam stultitiam, prodidisti. Nonne satius fuisset, silentio Calendarium nouum cum toto orbe Christiano admittere, & amplecti, ne mortales omnes præ te contemnere, perinde ac si solus saperes, videreris? præsertim cum Calendarium nouum tuæ falsæ Religioni, in qua pertinax uiuis, & propter quam tantum bellum contra nouum Calendarium suscepisti, nulla in re aduersetur? Sed dices, Calendarium hoc innumerabilibus esse refertum erroribus, & veritati Astronomicæ penitus repugnare: quod ferendum non erat. Quibus autem erroribus? His opinor, quos non semel commemorauimus. Primum, Aequinoctium per æquationem in Calendario præscriptam non retinetur in die 21. Martij, ad quem reuocatum est, sed ab eo liberè in utramque partem euagatur vsque ad diem 19. & 24. quanquam ad 21. diem interim redeat. Deinde Nouilunia per Epactas serius, quàm oportet, monstrantur, ac proinde contingere potest, etsi raro, ut Pascha in quartam Lunaris mensis hebdomadam reiiciatur. Tertio Pascha nonnunquàm ex primo mense in secundum, uel in duodecimum transfertur, licet raro etiam id fiat, nimirum quando Luna XIIII. Paschalis diem 21. Martij antecedit, subsequitur autem diem, quo ęquinoctium contigit, uel in eundem incidit; si fortè æquinoctium verum ante diem 21. accidat: vel quando æquinoctium diem 21. Martij insequitur, Luna uero XIIII. Paschalis idem æquinoctium anteuertit, dummodo ante diem 21. non reperiatur. Quarto Paschę dies agetur interdum, etsi rarissimè, in ipsa Luna XIIII. ante Plenilunium, siue Lunam XV.

Quatuor errores Calendarij noui, qui uitari nullo modo possũt, quocunque modo isti tuatur Calẽdariũ

Ad hos enim quatuor errores omnia, quæ Calendario nouo uerè a te obiiciuntur, uel a quoquam alio obiici possunt, reuocare licet: neque ipsum alterius errati unquam conuinces, etiamsi omnes machinas adhibeas. Verum quatuor hi errores (si erratum dicendum est, quod non temere, sed necessario admitti interdum debet) in nullo Calendario, quod per Cyclos, & regulas captu faciles, atque uniformes (vt par est) instituitur,

Mæstlinũ, præter 4. illos errores, q uitari nequeunt, nullius erroris Calẽdariũ cõuicisse.

cui-

euitari possunt. Quod enim ad primum attinet; si æquinoctium certo cuidam diei affigi debet, ut termini Paschales stati ac certi pręfiniantur, quod omnino in anno Ciuili, ac Politico necessarium est, quis est, qui non videat, æquinoctium verum ob eius inæqualem, irregularemque motum posse diem illum æquinoctio præstitutum modo antecedere, modo subsequi? Quin immo, etiamsi motus æquinoctij foret æqualis semper, atque uniformis: incommodum tamen hoc uitari nulla ratione posset, propter annos communes, ac bissextiles, ut supra demonstrauimus. Hunc autem errorem tertius necessariò comitatur, ut manifestum est. Error deinde secundus omnino admittendus est in omni Calendario, in quo Cyclus Lunaris rectè dispositus sit; ne accidat aliquando, Nouilunia Cycli coniunctiones Luminarium in cælo factas anteire, ac proindè crebrius in quartum errorem incidatur; cum nec sic quidem in nostro Calendario effugere possimus, quin aliquando (multò tamen rarius, quàm in antiquo Calendario circa Concilij Nicęni tempora) Pascha nostrum in Lunam XIIII. incidat. Itaque nonne longe prudentius fecisses, si hosce errores necessarios, immo & alios, si qui fortè irrepsissent, cum Christiano orbe uniuerso dissimulasses: quandoquidem multò maiores, magisque insignes in ueteri Calendario errores cum Ecclesia tolerasti, neque propterea tamen turbatio aliqua in Imperio, aut Repub. ulla consecuta est. Sed tu tanquam clamosus rabula, tragædias excitas in nugis, ut aliquid agere, ac dicere uidearis.

QVAE cum ita sint, quis erit, Męstline, tam proiectę audaciæ, præter unum te, qui nouum Calendarium carpere audeat, eò quòd uitata in eo non sint, quæ nullo modo possunt uitari? Nec uerò dubito, quin ob innatam tibi arrogantiam Calendarium nouum post hoc meum responsum iterum inuasurus sis, ne uictus, & causa cecidisse uidearis: quanquam ueritatis auctoritatem apud te tantum ualere fictè, ac simulatè asseras, ut ei lubentissime cessurus sis, si quis ex fontibus huius negotij te aliud docuerit. Sed ut omnia moliaris, vt tenebras veritati vndique offundere coneris, nihil ages, nihil efficies. Ipsa per se ueritatis lux omnes demum tenebras excutiet, quanquam quid dico? Ita discussa est superior illa omnis caligo, quam tu mentibus hominum obieceras, ut nullus iam sit nouæ caligini locus, diluxit, patet, cernuntur omnia. Nihil admodum uero officere poteris, etsi tanquàm Cæcias nubes trahis. Verum si Calendarium Gregorianum denuò oppugnare uis, atque euertere, demonstrandum tibi erit, aut in eo alios errores, præter quatuor nuper enumeratos, reperiri, cum quatuor illi deuitari nequeant; aut frequentius Ecclesiam in eos incurrere in nouo Calendario, quàm in ueteri;

Quid Mæstlino probandũ sit, ut Calẽdariũ nouũ euertat.

aut certè, si neutrum illorum consequi ualeas, ut plane persuasum habeo, conficiendum abs te erit Calendarium, quod omni prorsus careat labe, dummodo in eo annus Ciuilis (quod caput est) usurpetur, & Cycli ab Ecclesia vsitati adhibeantur: quod ad Calendas Græcas te facturum speramus. Forti igitur animo sis, & ad tam præclarum facinus audendum manus admoue.

HIC RHODVS, HIC SALTVS.

FINIS APPENDICIS.

DE COMPVTO ECCLESIASTICO LIBER TERTIVS.

PRAEFATIO.

VONIAM *superioribus duobus libris non solum calumnijs Mæstlini satisfecimus quàm cumulatissimè, verum etiam rationes, ac fundamenta restituti Calendarij vberrime exposuimus, non erit à nostro instituto alienum, si tertio hoc libro, ac postremo regulas nonnullas proponamus, quibus omnia, quæ in Calendario Gregoriano continentur, mira facilitate memoriter, & in digitorum articulis, reperiantur. Ita enim fiet, vt nihil amplius desiderari posse videatur, quod ad Calendarij explicationem pertineat. Eo autem libentius hunc librum tertium prioribus duobus adiunxi, quòd multos, qui ante restitutionem Calendarij Computum Ecclesiasticum memoriter per articulos digitorum nouerant, permoleste tulisse accepi, se eisdem nunc regulis in Calendario nouo vti non posse; vt hæc res non possit illis non iucunda accidere, præsertim quando intelligent, nostras hasce regulas Calendario perpetuo, vbi centesimo quoque fermè anno dies anno adimitur, accommodatas, longè esse faciliores antiquis Computistarum regulis. Pro rudioribus quoque adiunximus tabellas aliquot, maiori ex parte nouas omnino, & adhuc inusitatas, per quas dicto citius, & sine ulla molestia, ac labore, omnia, quæ in Ecclesiastico Computo possunt desiderari, inueniuntur.*

DE AVREO NVMERO.

CAP. PRIMVM.

Cyclus aurei numeri quid.

YCLVS decennouennalis aurei numeri eſt reuolutio annorum 19. ab 1. vſque ad 19. qua reuolutione peracta, iterum ad 1. reditur. Vt anno 1577. numerus cycli decennouennalis, qui aureus dicitur, fuit 1. Anno inſequenti 1578. fuit 2. atque ita deinceps annis inſequentibus, addita ſemper vnitate aureo numero proximè antecedentis anni, vſque ad 19. qui aureus numerus in annum 1595 incidit, poſt quem iterum ad 1. redeundum eſt, ita vt anno inſequẽti 1596. aureus numerus rurſus ſit 1. & anno 1597. qui ſequitur, 2. &c. Continet autem hic Cyclus aurei numeri annos 19. quia poſt 19. annos Solares elapſos Nouilunia ad eoſdem dies menſium reuertuntur, quãquã non ad eaſdem omnino horas, vt lib. 2. cap. 1. docuimus. Quilibet vero annus aurei numeri terminatur in fine menſis Decembris, & in principio Ianuarij anni inſequentis initium ſumit alius annus aurei numeri: quemadmodum etiam anni Domini menſe Decembri ſemper finiuntur, initiumque ſumunt à Ianuario. Vt anno Domini 1588. aureus numerus eſt 12. terminaturque ſimul cum ipſo anno 1588. menſe Decembri; Menſe autem Ianuario incipiet alius annus Domini, nimirum 1589. & eodem menſe aſſumitur quoque alius aureus numerus, nimirum 13. Atque ita deinceps agendum erit in alijs annis, donec perficiatur aureus numerus 19. à quo iterum redeundum eſt ad 1. atque hoc modo in perpetuum. Eadem ratione annus quilibet Epactarum, Cycli Solaris, ſiue literarum Dominicalium, & Indictionis, de quibus poſtea dicetur, initium habebit menſe Ianuario unà cum anno. Hunc ergo aureum numerum quolibet anno ita in digitorum articulis reperiemus.

Quilibet aureus numerus incipit menſe Ianuario, quod etiam de Epacta, cyclo Solari, & Indictione dicendum eſt.

IN articulis quatuor digitorum ſiniſtræ manus, Pollice omiſſo, (nomine articulorum intelligimus etiam digitorum extremitates, ita vt in quolibet digito ſeptem articulos numeremus, initio facto à radice interiore cuiuſuis digiti, appellando exteriorem proxime ſub ungue, quintum, &c.) collocandi ſunt anni centeſimi ab ortu CHRISTI Domini hoc modo. In radice, ſiue primo articulo Indicis interiori, collocatur annus 0. In radice digiti Medij ponitur annus 100. In radice digiti Annularis, 200. In radice digiti Auricularis, 300. In ſecundo deinde articulo Indicis ponitur annus 400. In articulo ſecundo digiti Medij, 500. In ſecundo articulo Annularis, 600. In articulo ſecundo Auricularis, 700. In tertio poſtea articulo Indicis, 800. In tertio articulo Medij, 900. In tertio articulo Annularis, 1000. In articulo tertio Auricularis, 1100. Poſt hæc in quarto articulo Indicis, hoc eſt, in extremitate,

Collocatio annorũ centeſimorũ in articulis digitorũ ad aureum numerum cuiuſuis anni inueniendum.

mitate, 1200. In extremo Medij, 1300. In extremo Annularis, 1400. In extremo Auricularis 1500. Deinde in quinto articulo Indicis, qui est exterior proxime sub vngue, 1600. In articulo quinto Medij, 1700. In quinto articulo Annularis, 1800. Et quoniam centesimi anni colloca ti iam sunt in 19. articulis, quot nimirum sunt aurei numeri, redeũdum est ad radicem Indicis interiorem, ibique ponendus annus 1900. In radi ce deinde digiti Medij, 2000. & sic deinceps, reuertendo semper post ar ticulum 19. ad radicem interiorem Indicis.

CÆTERVM ne cogamur sæpius illos 19. quos diximus, articulos sinistræ manus percurrere, satis est, si diligenter ediscantur sedes 19. centesimorum ab anno 0. vsque ad annum 1900. vt dictum est. His enim accurate cognitis, facili negotio sedem cuiusuis centesimi, quamuis magni, inueniemus hac ratione. Ex numero annorum centesimorum auferantur 20. quoties fieri potest, & reliquo numero tot vnitates addantur, quoties ablata sunt 20. Nam vbi centesimus huius summæ sedem habet, ibi sedes quoque erit centesimi propositi. Exempli causa. Quærenda sit sedes anni 4900. Ex numero 49. centesimorum (Semper autem numerus centesimorum exprimitur per figuras numeri, dem ptis duabus vltimis ad dexteram. Vt in annò 34561. numerus centesi morum est 345. expressus per figuras reliquas, si duæ ad dexteram, nimi rum 61. abijciantur, &c.) auferuntur 20. bis. Reliquo ergo numero 9. addenda sunt 2. vt fiant 11. Et quia vndecimus centesimus, id est, annus 1100. sedem habet in tertio articulo interiori Auricularis digiti, collocabitur ibidem annus 4900. Item desideret quis sedem anni 9700. Ex numero 97. centesimorum detrahuntur 20. quater, & supersunt 17. quibus si addantur illa 4. fiunt 21. Et ablatis rursum 20. semel, remanet 1. additaque 1. propter vnicam illam ablationem, fiunt 2. Quoniam igitur annus 200. locatur in radice Annularis digiti, ponendus erit ibidẽ annus 9700. propositus. Rursus quia ex 20. centesimis, hoc est, ex anno 2000. detrahi possunt 20. semel, & superest 0. Addita ergo 1. propter vnicam illam ablationem, fit 1. Vbi ergo primus centesimus collocatur, videlicet in radice interiori digiti Medij, ibi annus 2000. sedem quoque habebit. Postremo sedes anni 57800. ita reperietur. In 578. centesimis continentur 20. vicies & octies, nimirum vicies, & quinquies in 500. (cum in quolibet centesimo contineantur quinquies) & in 78. ter, & supersunt 18. quibus si adijciantur 28. propter totidem abiectiones numeri 20. efficiuntur 46. in quibus continentur 20. bis, & supersunt 6. quæ cum 2. faciunt 8. Cum ergo octauus centesimus ponatur in tertio articulo Indicis, erit ibidem sedes anni propositi 57800. Atque ita de cęteris.

Inuentio facilis sedis cuiusq; centesimi, quamuis magni, in articulis digitorum.

VT quoque facilè scias sedem centesimi, qui maior non est, quàm 1800. adde 1. ad numerum centenariorum. Articulus enim quem nume rus conflatus significat, sedes erit dati centesimi. Vt si detur annus 900. Addita 1. ad 9. numerum centenariorum, fit numerus 10. Ergo annus 900. sedem habet in decimo articulo, hoc est, in ar-

Facilis inuentio centesimi anni, q maior nõ sit, quã 1800.

ticulo

Collocatio aureorum numerorũ in digitorũ articulis, ad aureum numerum cuiuslibet anni inueniendum.

ticulo tertio Medij. Et sic de cæteris.

DEINDE in eisdem articulis locandi sunt omnes 19. aurei numeri, hoc ordine. Quia proximo anno ante CHRISTVM natum fuit aureus numerus 1. collocandus est hic aureus numerus 1. in radice interiori Indicis, vbi positus fuit annus Domini o. hoc est, annus, qui CHRISTI ortum proxime antecessit. Quoniam uerò Cyclus aurei numeri quinquies in 100. annis continetur, supersuntque 5 si aureo numero 1. in radice Indicis collocato addantur 5. fient 6. pro aureo numero in radice digiti Medij collocando, qui quidem debetur anno 100. post CHRISTVM natum, & omnibus alijs centesimis, qui in eam radicẽ, secundum superiorem dispositionem, cadunt. Si rursus ad 6. adijciantur 5. fient 11. pro aureo numero in radice interiori digiti Annularis ponendo, qui anno 200. & alijs omnibus centesimis ibi collocatis respondet. Eodem modo si ad 11. apponantur iterum 5. fient 16. pro aureo numero in radice interiori digiti Auricularis reponendo, qui debetur anno 300. & alijs centesimis ibi positis. Rursus addendo 5. ad 16. fient 21. abiectis autem 19. (quòd nullus aureus numerus possit esse maior, quàm 19.) remanebunt 2. pro aureo numero in secundo articulo Indicis supra radicem collocando. Atque ita deinceps omnes aureos numeros reperies in 19. articulis reponendos, qui quidem illis centesimis debentur, qui in eosdem articulos incidunt. Inuenies. n. hac ratione in secundo articulo Medij locari 7. In articulo secundo Annularis, 12. In articulo secundo Auricularis, 17. In tertio articulo Indicis, 3. In tertio Medij, 8. In tertio Annularis, 13. In tertio Auricularis, 18. In quarto Indicis, hoc est, in eius extremitate, 4. In extremo Medij, 9. In extremitate Annularis, 14. In extremo Auricularis, 19. In quinto articulo Indicis, qui est exterior proxime sub ungue, 5. In quinto articulo Medij, 10. In quinto denique articulo Annularis, 15. Atque hoc modo collocati sunt omnes 19. aurei numeri in 19. articulis, in quibus centesimos annos reposuimus.

Alia collocatio facilior numerorũ aureorũ in digitorũ articulis, ad aureum numerũ cuiusuis anni inueniendum.

SED satis est, inuenisse hac arte quatuor aureos numeros 1. 6. 11. 16. in quatuor radicibus digitorum interioribus collocatos. Nam si ab aureo numero cuiusuis radicis progrediaris per seriem naturalem numerorum uersus secundum articulum eiusdem digiti vsque ad quintum, qui exterior est proxime sub ungue, (excepto digito Auriculari, in quo solo ad extremitatem vsque procedendum tantummodo est) habebis aureos numeros in reliquis articulis reponendos. Ita reperies in secundo articulo Auricularis numeri, in cuius radice ponitur aureus numerus 16. collocandum esse aureum numerum 17. in tertio, 18. & in extremitate 19. Item in secundo articulo digiti Medij, in cuius radice ponitur aureus numerus 6. locandum esse aureum numerum 7. In tertio 8. In extremitate 9. & in quinto articulo, qui exterior est proxime sub ungue, 10. & sic de cæteris, vt prius.

digiti

Alia dispositio facillima aureorũ

FACILIVS tamen eosdem aureos numeros in digitorum articulis collocabis, si ab aureo numero 1. in radice interiori Indicis posito pro-

progrediaris per ſeriem naturalem numerorum verſus ſecundum articulum eiuſdem, vſque ad quintum articulum, qui eſt exterior proxime ſub vngue; & poſt hunc ad radicem interiorem digiti Medij regrediaris: Deinde verſus ſecundum articulum eiuſdem, vſque ad quintum articulum, qui eſt exterior proxime ſub vngue, & ſic deinceps. Ita enim collocabitur aureus numerus 2. in ſecundo articulo interiori Indicis, & 3. in tertio, &c. Ita vt aureus numerus 19. in extremitatem digiti Auricularis cadat, vt prius. Ratio huius rei hæc eſt. Quoniam quilibet articulus cuiuſuis digiti ab articulo proximo eiuſdem digiti, vel alterius proxime antecedentis, (ſi articulos a radice Indicis per ſecundum articulum, tertium, & quartũ, progrediendo vſq; ad articulũ quintum, numeremus) diſtat annis 400. ex ſuperiori collocatione centeſimorum annorum; continetur autem Cyclus aurei numeri in annis 400. vicies ac ſemel, ſupereſtque vnitas: fit, vt vnitas addita aureo numero cuiuſuis articuli faciat aureum numerum proxime inſequentis articuli in eodem digito, vel alio proxime inſequente, vna vnitate maiorem, ita ut aurei numeri per ſeriem naturalem numerorum progrediantur a radice Indicis uerſus ſecundum articulum, tertium, quartum, quintum, eiuſdem digiti, & hinc uerſus radicem Medij, ſecundum articulum, tertium, & alios, &c.

numerorũ in articulis digitorũ, ad aureũ numerũ cuiuſuis anni inueniendum.

EX his facile aureus numerus cuiuſuis anni reperietur. Nam ſi datus ſit annus aliquis centeſimus, inuenienda eſt eius ſedes inter ſuperiores 19. articulos, una cum aureo numero ibi collocato. Is enim aureus numerus illi centeſimo debetur. Si verò datus ſit annus quilibet non centeſimus, inueſtigandus eſt aureus numerus illius centeſimi, qui proxime antecedit datum annum, vt iam docuimus. Deinde quoniam quolibet anno aureus numerus vnitate augetur, adijciendæ ſunt tot vnitates aureo numero illius centeſimi inuento, quotus annus datus eſt poſt illum centeſimum. Conficietur enim hac ratione aureus numerus propoſiti anni. Quòd ſi numerus compoſitus maior fuerit, quàm 19. reijciendus erit numerus 19. toties, quoties reijci poteſt. Reliquus enim numerus dabit aureum numerum quęſitum. Si autẽ remanſerint 19. aut nihil, erit aureus numerus 19.

Inuẽtio aurei numeri cuiuslibet anni.

PORRO vt facilius ex magno numero reijcias 19. reijce 20. quoties fieri poteſt, & pro ſingulis abiectionibus ſingulas vnitates repoſce, quas nimirum una cum 19. abieciſti.

RECTIVS quoque feceris, ſi prius eo modo, quo proximè diximus, reiicias 19. ex numero annorum poſt centeſimum proxime antecedentem, ſi reijci poſſunt, & reſiduum aureo numero illius centeſimi adiicias, vt aureum numerum propoſiti anni componas.

EXEMPLI cauſa. Anno 2500. aureus numerus eſt 12. quoniam ſedes illius anni eſt ſecundus articulus interior digiti Annularis, vbi aureus numerus 12. collocatur; vt patet, ſi ab 1. numeres, incipiendo a radice Indicis, uſque ad illum articulum, qui eſt duodecimus, eo ordine, quem diximus, nimirum a radice cuiuſque digiti progrediendo uerſus

extremitatem, vſque ad quintum articulum, hoc eſt, ad exteriorem ſub vngue: Vel certe, ſi ab aureo numero 11. in radice digiti Annularis collocato progrediaris per ſeriem naturalem numerorum aſcendendo, vſque ad eundem ſecundum articulum, in quo ſedes eſt anni 2500.

QVÆRATVR rurſum aureus numerus anni 2507. Sedes anni 2500. eſt in ſecundo articulo digiti Annularis, ibique aureus numerus 12. ei debitus ponitur, vt modo diximus; cui ſi addas 7. (ſeptimus enim annus poſt annum 2500. proponitur) efficies 19. pro aureo numero anni 2507.

ITEM inquirendus ſit aureus numerus anni 983. Sedes anni 900. eſt in tertio articulo digiti Medij, ibique collocatur aureus numerus 8. anno 900. debitus. Quoniam verò ex annis 83. quater abijci poſſunt 20. addemus quatuor vnitates, propter quatuor illas abiectiones, ad 3. annos reliquos, conflatumque numerum 7. ad aureum numerum 8. anno 900. debitum, adijciemus, vt conficiamus aureũ numerum 15. anni 983.

RVRSVS ſit inueniendus aureus numerus anni 1604. Sedes anni 1600. eſt in articulo quinto Indicis, id eſt, in exteriore ſub vngue, vbi aureus numerus 5. ponitur; ad quem ſi adijciamus annos 4. reſiduos, efficiemus 9. pro aureo numero anni 1604.

DATVS præterea ſit annus 2108. Sedes illius eſt in radice digiti Annularis, vbi ponitur aureus numerus 11. cui ſi addamus reliquos 8. annos, conflabimus aureum numerum 19. anni 2108.

POSTREMO detur annus 3003. Sedes anni 3000. eſt in tertio articulo interiori digiti Auricularis, vbi aureus numerus 18. poſitus eſt; cui ſi apponamus annos 3. reliquos, conflabimus 21. abiectisq; 19. remanebunt 2. pro aureo numero anni 3003.

Inuétio aurei numeri p præcepta Arithmetices.

AVREVS numerus facili quoque negotio per præcepta Arithmetices reperietur quolibet anno, hac ratione. Anno Domini propoſito addatur 1. & numerus collectus per 19. diuidatur. Numerus enim qui ex diuiſione relinquitur, (nulla habita ratione Quotientis numeri. Hic enim ſolum oſtendit, quot reuolutiones Cycli aureorum numerorum à CHRISTO vſque ad annum propoſitũ peractæ ſint.) erit aureus numerus anni propoſiti: Et ſi ex diuiſione nihil remanet, aureus numerus erit 19. Verbi gratia. Si quæratur aureus numerus anni 1589. Addo 1. & collectum numerum 1590. diuido per 19. inuenioque ex diuiſione relinqui 13. Erit ergo anno 1589. aureus numerus 13. Rurſus ſi anno 1595. quærendus ſit aureus numerus: addita 1. fit numerus 1596. quo diuiſo per 19. nihil ſupereſt. Anno igitur 1595. aureus numerus erit 19. Atque ita de cæteris.

Cõſtructio tabellæ triplicis ad aureũ numerũ cuiuſuis anni inueniendum.

IAM vero tabellam triplicem ad inueniendum aureum numerum cuiuſuis anni, ita conſtruemus. In prima deſcribantur anni centeſimi hoc ordine. In prima cellula infimæ lineæ ponatur annus 0. In ſecunda, annus 100. In tertia, 200. & ita deinceps vſque ad 1800. annum, poſt quem

quem redeundum est ad primam cellulam secundę lineæ, ibique scribẽdus annus 1900. In secunda cellula, annus 2000. atque ita deinceps in infinitum, redeundo semper post 19. cellulam (Tot enim cellulas quęlibet linea complectitur) ad primam cellulam insequentis lineæ. Hæ porrò 19. cellulæ annorum Domini cuiusque lineæ respondent 19. articulis digitorum, in quibus centesimos eosdem annos supra reposuimus.

SECVNDA tabella complectitur 20. lineas aureorum numerorum, sub cellulis annorum Domini descriptas. Suprema linea ordine cõtinet eos aureos numeros, quos supra in digitorum articulis in transuersum numerando collocauimus: qui quidem ab 1. incipientes progrediuntur per continuam additionem 5. abiectis 19. ex summa, si ea maior fuerit, quàm 19. Atque hæc suprema linea aureorum numerorum centesimis annis debetur, ac proinde ab alijs 19. lineis insequentibus separanda est aliquantulum. Hos aureos numeros sequuntur alij deorsum descendendo ordine naturali numerorum, ita vt infimus idẽ semper sit, qui supremus.

TERTIA denique tabella ad sinistram secundæ continet centum annos expansos ab 1. vsque ad 100. posito anno 1. è regione secundæ lineæ aureorum numerum, & anno 2. è regione tertiæ, & sic deinceps, ita vt è regione primæ lineæ, quæ centesimis annis debetur, nullus annus expansus describatur.

VSVS triplicis huius tabellæ, hic est. Proposito quouis anno centesimo, quæratur is in prima tabella. Descendendo enim ab eo vsque ad supremam lineam secundæ tabellæ, incides in aureum numerũ eius centesimi. Ita uides annis 1600. 3500. 5400. 7300. 9200. respondere aureum numerum 5. Annis autem 300. 2200. 4100. 6000. 7900. 9800. aureum numerum 16. & sic de cæteris. Proposito autem anno quopiam non centesimo: Quære centesimum proximè antecedentem in prima tabella, & annum post eum centesimum datum in tertia tabella inter annos expansos. In angulo enim communi secundæ tabellæ reperies aureum numerum anni dati. Vt proposito anno 1589. reperies in angulo communi annorum 1500. & 89. aureũ numerum 13. Anno autẽ dato 9764. inuenies in angulo communi annorum 9700. & 64. aureum numerum 18. atque ita de alijs. Huc porrò referenda sunt illa, quæ supra diximus de inuenienda sede cuiusuis centesimi, quamuis magni, in articulis digitorum. Referunt. n. cellulæ 19. infimæ lineę annorum Domini, 19. articulos digitorum, vt diximus.

Inuẽtio aurei numeri quolibet anno. ex tabella triplici, quã cõstruximus.

TABVLA AD INVENIENDVM AVREVM NVMErum quouis anno proposito.

PRIMA TABELLA ANNORVM DOMINI.

TERTIA TABELLA annorum expansorum.

9500	7600	5700	3800	1900	0
9600	7700	5800	3900	2000	100
9700	7800	5900	4000	2100	200
9800	7900	6000	4100	2200	300
9900	8000	6100	4200	2300	400
10000	8100	6200	4300	2400	500
10100	8200	6300	4400	2500	600
10200	8300	6400	4500	2600	700
10300	8400	6500	4600	2700	800
10400	8500	6600	4700	2800	900
10500	8[illegible]00	6700	4800	2900	1000
10600	8700	6800	4900	3000	1100
10700	8800	6[illegible]00	5000	3100	1200
10800	8000	7000	5100	3200	1300
10900	9000	7100	5200	3300	1400
11000	9100	7200	5300	3400	1500
11100	9200	7300	5400	3500	1600
Et sic in	9300	7400	5500	3600	1700
infinitū	9400	7500	5600	3700	1800

SECVNDA TAB. AVR. NVM.

						1	6	11	16	2	7	12	17	3	8	13	18	4	9	14	19	5	10	15
1	20	39	58	77	96	2	7	12	17	3	8	13	18	4	9	14	19	5	10	15	1	6	11	16
2	21	40	59	78	97	3	8	13	18	4	9	14	19	5	10	15	1	6	11	16	2	7	12	17
3	22	41	60	79	98	4	9	14	19	5	10	15	1	6	11	16	2	7	12	17	3	8	13	18
4	23	42	61	80	99	5	10	15	1	6	11	16	2	7	12	17	3	8	13	18	4	9	14	19
5	24	43	62	81	100	6	11	16	2	7	12	17	3	8	13	18	4	9	14	19	5	10	15	1
6	25	44	63	82		7	12	17	3	8	13	18	4	9	14	19	5	10	15	1	6	11	16	2
7	26	45	64	83		8	13	18	4	9	14	19	5	10	15	1	6	11	16	2	7	12	17	3
8	27	46	65	84		9	14	19	5	10	15	1	6	11	16	2	7	12	17	3	8	13	18	4
9	28	47	66	85		10	15	1	6	11	16	2	7	12	17	3	8	13	18	4	9	14	19	5
10	29	48	67	86		11	16	2	7	12	17	3	8	13	18	4	9	14	19	5	10	15	1	6
11	30	49	68	87		12	17	3	8	13	18	4	9	14	19	5	10	15	1	6	11	16	2	7
12	31	50	69	88		13	18	4	9	14	19	5	10	15	1	6	11	16	2	7	12	17	3	8
13	32	51	70	89		14	19	5	10	15	1	6	11	16	2	7	12	17	3	8	13	18	4	9
14	33	52	71	90		15	1	6	11	16	2	7	12	17	3	8	13	18	4	9	14	19	5	10
15	34	53	72	91		16	2	7	12	17	3	8	13	18	4	9	14	19	5	10	15	1	6	11
16	35	54	73	92		17	3	8	13	18	4	9	14	19	5	10	15	1	6	11	16	2	7	12
17	36	55	74	93		18	4	9	14	19	5	10	15	1	6	11	16	2	7	12	17	3	8	13
18	37	56	75	94		19	5	10	15	1	6	11	16	2	7	12	17	3	8	13	18	4	9	14
19	38	57	76	95		1	6	11	16	2	7	12	17	3	8	13	18	4	9	14	19	5	10	15

DE EPACTIS ET NOVILVNIIS.

CAP. II.

Epactæ quid.

EPACTÆ sunt dies, quibus Solaris annus Lunarem superat, vt lib. 2. ostendimus. Primo enim anno supersunt dies 11. Secundo, 22. Tertio, 33. hoc est, 3. (Numerus.n. 30. abijciendus est) Quarto, 14. &c. Respondent autem singulis 19. aureis numeris, variis temporibus, variæ 19. Epactæ, vt eodem lib. 2. docuimus. Epactam igitur cuiuslibet anni, quæ currenti aureo numero respondet, quæque in Calendario Nouilunia demonstrat, hac ratione tum ante correctionem anni, tum post, in Pollice manus sinistræ inueniemus.

Quo pacto aurei numeri in Pollice sinistro locentur ad Epactas inuestigandas.

IN Pollicis sinistri extremitate, articulo medio, & infimo, collocandi sunt aurei numeri hoc ordine. In extremitate ponitur 1. In medio articulo, 2. In imo, 3. Deinde rursus in extremo 4. In articulo medio, 5. In imo 6. In summo item Pollice, 7. & sic deinceps, ita ut ultimus aureus numerus 19. cadat in extremum Pollicis.

Quid addendum sit aureis numeris in Pollice collocatis, ut fiant Epactæ ante Calendarium restitutum.

POST hæc aureo numero in Pollicis extremitate collocato addantur 10. Aureo numero verò posito in articulo medio adiungantur 20. Numero denique aureo, qui in imo articulo locatur, nihil apponatur. Numeri enim ita compositi (abiectis 30. si numerus conflatus maior fuerit, quàm 30.) sunt Epactæ, quæ vnà cum illis aureis numeris, à quibus in Pollice formatæ sunt, in vsu fuerunt ante Calendarij correctionem.

Quid ex Epactis quæ ante correctionē usurpabātur, auferendum sit, ut reliquę fiāt Epactæ post anni restitutionem.

SI igitur à singulis Epactis hoc modo inuentis subtrahantur 10. (quoniam propter 10. dies simul exemptos, in tabula Epactarum expansa facta est mutatio per 10. lineas deorsum.) relinquentur Epactæ cum eisdem aureis numeris currentes post emendationem Calendarij, ad annum vsque 1700. exclusiue. Tunc.n. quia per aliam lineam fit descēsus in Epactis, auferenda sunt 11. vsque ad annum 1900. exclusiue. Nam post hunc detrahenda sunt 12. quòd per aliam lineam in Epactis tunc mutatio deorsum fiat. At anno 1800. quanquam dies intercalaris omittitur, tamen non fit mutatio in Epactis, Lunæ æquatione id ita exigente, vt declaratum est libro superiore Cap. IIII. Quare tunc idē numerus 11. detrahendus est, quem anno 1700. demendum esse diximus. Atque in hunc modum semper tot vnitates ultra 10. detrahendæ erunt, per quot lineas facta erit in Epactis mutatio descendendo. Quòd si subtractio fieri nequeat, addenda erunt 30. ad Epactam inuentam, ut fieri posit subtractio.

Quo pacto inuestigentur Epactæ ab anno correctionis usque ad annum 1700. exclusiuè.

ITAQVE inuenturus Epactam ab anno Correctionis usque ad annum 1700. exclusiue; quære ex 1. Cap. aureum numerum anni propositi, eumque in Pollice colloca, vt dictum est. Ei deinde adde 10. si est in

ſummo Pollice, aut 20. ſi in medio articulo, aut denique 0, hoc eſt, nihil, ſi in imo. Ex numero enim conflato ſi detrahas 10. (additis prius 30. ſi detractio fieri nequeat) dabit reliquus numerus Epactam currentem, quam quæris.

EXEMPLI cauſa. Anno 1589. aureus numerus eſt 13. qui cadit in Pollicis extremitatem. Quare ei addo 10. & facio 23. Ablatis autem 10. relinquuntur 13. pro Epacta anni 1589.

ITEM anno 1609. aureus numerus eſt 14. cadens in articulum Pollicis medium. Additis ergo 20. fiunt 34. & ablatis 10. relinquuntur 24. pro Epacta anni 1609.

RVRSVS anno 1617. aureus numerus eſt 3. ſedem habens in imo articulo Pollicis. Quare ei nihil addendum eſt. Sed quia ex 3. auferri non poſſunt 10. adiungemus 30. vt habeamus 33. à quibus ſi demantur 10. reliqua fient 23. pro Epacta anni 1617.

PRÆTEREA anno 2314. aureus numerus eſt 16. incidens in extremitatẽ Pollicis. Additis ergo 10. fiũt 26. ablatis autem 14. (quia ad eum annum vſque incluſiue deſcenſus factus erit in Epactis per 4. lineas vltra decem illas, per quas anno correctionis factus eſt deſcenſus.) remanent 12. pro Epacta anni 2314.

POSTREMO anno 3129. aureus numerus eſt 14. cadens in medium articulum Pollicis. Additis ergo 20. fiunt 34. & ablatis 17. (quòd ad eum annum vſque incluſiue ſeptem mutationes factæ ſint in Epactis deſcendendo) relinquuntur 17. pro Epacta anni 3129.

Quãdo Epacta 25. diuerſi characteris, colorisve aſſumenda ſit. Itẽ quando Epacta 19. ultimo die Decembris ſcripta, in vſu ſit.

SCIENDVM tamen eſt, Epactam 25. ſumendam eſſe diuerſo colore, aut charactere notatam, quando procreatur ab aureo numero maiore, quàm 11. Item Epactam 19. diuerſo quoque charactere, aut colore vltimo diei Decembris aſcriptam eſſe quoque in vſu, quando ab aureo numero 19. gignitur, vt continget anno 1595. & nunquam amplius, niſi poſt vſum 30. linearum Epactarum tabulę expanſæ. Cuius rei cauſam ſuperiore libro expoſuimus.

Quo pacto innotescigentur Epactę poſt annũ 1700.

VT autem ſcias, quotnam vnitates vltra 10. auferendæ ſint quolibet anno poſt Calendarij reſtitutionem propoſito, vt Epacta quæſita relinquatur: hoc eſt, per quotnam lineas poſt correctionem factus ſit deſcenſus in Epactis tabulæ expanſæ vltra illas decẽ anni Correctionis, & (quod raro fit) quando iterum factus ſit aſcenſus ab inferiori linea ad ſuperiorem, ediſcendi ſunt ſex hi verſiculi.

Conducit cuiuis breuitas, breuitas beat artem.
Vis artem verbis tradere? trade tribus;
Si ſolidam rerum rationem reddere quibis
Promptè, quam poſſes nominibus nimijs.
Nec memoris lædit Lectoris lumina Karmen:
Kontra, iucunde iuuerit immemorem.

PRIMA vox, *conducit*, horum carminum tribuitur anno 1700. ſecunda

cunda, *cuius*, anno 1800. tertia, *breuitas*, anno 1900. & ita deinceps cęteræ insequentibus annis centesimis; ita vt vltimum vocabulum, *immemorem*, quod est tricesimumtertium, respondeat anno 4900. Illa etenim carmina vsum tantum habent vsque ad annum 5000. exclusiuè.

VIDE ergo cui propositus quiuis centesimus annus respondeat. Deindè articulis interioribus manus sinistræ (Pollice omisso) in transuersum omnes voces vsque ad illam inclusiuè, quæ dato centesimo respondet, accommoda hoc ordine, vt voces ab eadem litera incipientes eidem articulo tribuas: & quando proxime antecedens litera initialis (liceat nobis necessitatis causa ita appellare) repetitur, vocem illam proxime antecedenti articulo iterum adscribas. Quot enim articulos hac ratione percurreris, tot vnitates vltra 10. auferendæ erunt, vt Epacta propositi anni relinquatur: hoc est, per tot lineas, vltra illas 10. anni Correctionis, factus erit descensus in lineis Epactarum tabulæ expansæ.

VERBI gratia. Vis scire, quot vnitates vltra 10. auferre debeas anno 2100. & aliis annis insequentibus vsque ad annum 2200. exclusiue? Quoniam ab anno 1700. inclusiue vsque ad annum 2100. inclusiue, sunt quinque centesimi, numerandæ erunt quinque primę voces: *Conducit cuiuis breuitas, breuitas beat*, in articulis sinistræ manus hoc ordine. Hæ duæ, *Conducit cuiuis*, quia ab eadem litera incipiunt, collocandæ sunt in primo articulo: & aliæ tres *breuitas, breuitas beat*, in articulo secundo, quòd eandem literam initialem habeant. Quoniã igitur duos tantùm articulos percurrimus, auferendæ erunt ultra 10. vnitates, alię duę, nimirum 12. in vniuersum.

ITEM anno 2300. ad quem inclusiue ab anno 1700. inclusiue sunt septem centesimi, numerandę erunt primæ septem uoces: *Conducit cuiuis breuitas, breuitas beat artem. Vis*, in articulis manus hac ratione, vt primæ duæ, *Conducit cuiuis*, dentur primo articulo; sequentes tres *breuitas, breuitas beat*, secundo; insequens sola, *artem*, tertio; & vltima quoque sola, *Vis*, quarto: ita vt quatuor articuli percurrantur. Quatuor ergo vnitates vltra 10. auferendæ erunt ab anno 2300. inclusiue vsque ad annum 2400. exclusiue. Et quoniam subsequens uox octaua, *Artem*, incipit ab eadem litera A, quæ dedit initium uoci sextæ, *Artem*, quæ uocem, *vis*, antecedit, collocanda est octaua vox, *Artem*, iterum in tertio articulo, in quo prior uox, *Artem*, collocabatur. Atque ita de reliquis.

QVOD si quis velit vltra annum 4900. in quo auferuntur ultra 10. quatuordecim aliæ vnitates, progredi, inspicienda erit tabula æquationis Epactarum Capite IIII. Superioris libri, & ex eius literis Carmina alia condenda, quorum videlicet verba ab illis literis incipiant: quemadmodum superiorum sex Carminum uoces a literis eiusdem tabulæ æquationis initium capiunt. Hinc enim ob causam duas hasce voces, *Carmen*, *Contra*, per K, scri-

ſcripſimus, quanquam id contra rectam orthographiam factum ſit.

Quid agendum, quando numerus ex Epactis auferendus eſt 30. uel maior.

IAM verò ſi numerus vnitatum detrahendarum, quas carmina exhibent, vnà cum 10. diebus anno Correctionis exemptis, fuerit 30. nihil auferendum erit ex Epactis ante correctionem inuentis, ſed eædem prorſus tunc Epactæ aureis numeris reſpondebunt, quæ ante anni reſtitutionem cum eiſdem aureis numeris erant in vſu. Si verò idem numerus fuerit maior, quàm 30. abiiciantur 30. quoties fieri poteſt, & reliquus numerus ex Epactis ante correctionem inuentis detrahatur. Reliquæ enim fient Epactæ, quæ tempore propoſito vſurpandæ erunt.

Nouilunia ubi notata ſint in Calendario.

INVENTA Epacta cuiuſuis anni, doceamus, qua arte per eam Nouilunia memoriter inquirenda ſint, hoc eſt, quo modo cognoſcatur, quibus diebus menſium Epacta dati cuiuſuis anni præfigatur. Iis enim diebus fiunt Nouilunia ex vſu Eccleſiæ, quanquam ſecundum calculum Aſtronomicum plerunque contingant vno die citius: ita ut rectè feceris, ſi Nouilunium quodcunque per Epactam inuentum tribuas antecedenti diei, ſi coniunctionem Luminarium habere velis, non ex vſu Eccleſiæ, ſed quando ea in cælo fit. Nam cum Eccleſia maiorem rationem habeat Lunæ quartædecimę, & Plenilunij, quàm Nouilunij, propter ſolennia Paſchę, poſtpoſita ſunt de induſtria Nouilunia per Epactas vno ferè ſemper die in Calendario, vt fuſius ſuperiori libro declaratum eſt.

Quæ Epactæ Calendis menſium aſcribantur.

SED ante omnia diſcendum erit, quęnam Epactę in principiis menſium, ſiue Calendis, ſint poſitæ: quod facile ſcies hoc pacto. Ianuarius habet in ipſis Calendis Epactam ✳, ſeu xxx. Februarius xxix. Martius rurſus ✳. ſeu xxx. Aprilis iterum xxix. Maius xxviii. Iunius xxvii. & ſic deinceps alij menſes ordine, ſemper vno minus: Auguſtus tamen ſolus habet in principio duas haſce Epactas xxv. xxiiii. ac proinde Calendis Septembris Epacta xxiij. appoſita eſt, & Calendis Octobris, xxij. &c. Quare ſi duodecim articulis digitorum ſiniſtræ manus (Pollice omiſſo) tribuas 12. menſes ordine, progrediendo à radice Indicis per radices digiti Medij, Annularis, & Auricularis, ſtatuendoque quintum articulum eum, qui in Indice ſecundus eſt, & ſextum eum, qui ſecundus eſt in Medio; &c. adeò ut articulus tertius Auricularis digiti ſit duodecimus; & in primo articulo, qui Ianuario reſpondet, mente reponas Epactam ✳, vel xxx. in ſecundo autem xxix. & in tertio rurſus ✳. vel xxx. in quarto iterum xxix. & in quinto xxviii. atque ita deinceps, ſemper vno minus, dummodo in octauo, qui Auguſto reſpondet, ponas duas has xxv. & xxiiii. ſimul: ſine magno labore cognoſces Epactam Calendis cuiuſuis menſis appoſitam. Quam tamen facilius cognoſces, ſi ſolum memoria retineas, Epactam xx. collocari in duodecimo articulo, id eſt, in principio Decembris. Nam ſi ab hac Epacta progrediaris per ſeriem naturalem numerorum, tribuendo vndecimo articulo, hoc eſt, menſi Nouembri xxi. decimo uerò, xxii. nono xxiii. & ita deinceps, (modò des Augu-

Augusto in octauo articulo duas has Epactas xxiiij. xxv. atque in Februario, & Ianuario Epactas Aprilis, ac Martij, hoc est, xxix. & ✱. repetas) habebis omnes Epactas mensium initijs, hoc est, Calendis adscriptas. Vbi hoc notandum est, in omnibus mensibus (Februario excepto) easdem Epactas in fine poni, quæ in principio positæ sunt; In Augusto tamẽ, qui duas has Epacta, xxiiij.xxv. in ipsis Calendis habet, sola Epacta xxiiij. repetitur in fine.

Menses oẽs, præter Februarium, eãdem Epactam habent in principio, ac fine.

DEINDE sciendum quoque est, in sex mensibus, quorum vnus est Augustus, ut diximus, duas has Epactas xxiiij. xxv. simul eidem diei adscribi: quales sunt menses locorum parium usque ad Augustum inclusiue, hoc est, secundus, quartus, sextus, & octauus, cuiusmodi sunt Februarius, Aprilis, Iunius, Augustus: & post Augustum duo menses locorum imparium, vt nonus, atque vndecimus, hoc est, September, & Nouember. In quibus quidem mensibus scribitur Epacta 25. diuerso colore, vel charactere notata, prope Epactam xxvi. quæ duas illas xxiiij. xxv. antecedit. In solo Augusto Epacta 25. diuersæ figuræ non scribitur prope Epactam xxvi. sed vltimo die Iulij, vbi posita est Epacta xxvi. duas Epactas xxv. xxiiij. Calendis Augusti adscriptas antecedens. In alijs sex mensibus, videlicet Ianuario, Martio, Maio, Iulio, Octobri, ac Decembri, eadem Epacta 25. diuersi coloris, aut characteris, prope Epactã xxv. scribenda est: ita vt Epacta 25. diuersę figuræ mense Iulio bis scribatur, semel die secũdo prope Epactam xxv. iterum prope Epactã xxvi. postremo diei adscriptam.

Qui menses habeant duas Epactas xxiiij. & xxv. simul eidem diei ascriptas.

HI porrò sex menses, qui duas Epactas xxv. xxiiij. eidem diei adscriptas habent, sunt ij omnes, qui habent tantum dies 30. aut 28. vno Augusto excepto, qui dies 31. habet. Itaque si Indicem, & Annularem digitum manus sinistrę deprimas, cęteros autem tres digitos, Pollicem, Medium, & Auricularem, erigas, & per quinque hos digitos omnes mẽses enumeres, initio facto à Martio, & Pollice, cadent quinque menses dierum 30. vel 28. in duos illos digitos depressos, Indicem, & Annularem, in quibus ijsdem duę illę Epactæ xxiiij. xxv. eidem diei adscribuntur, & 25. alterius coloris, aut characteris prope Epactam xxvi. Quibus si addas Augustum, habebis omnes sex menses, quos diximus. Qui ijdẽ sex menses hoc etiam versiculo comprehenduntur.

Quo pacto facile per digitos manus sinistræ sciatur, qui mẽses habeãt dies 30. & q 31. vel 28. ac propterea qui eidem diei ascriptas habeant Epactas xxv. xxiiij.

Bella decent fortes: humiles ieiunia laudent.

Nam initiales literę sex vocum huius versiculi indicant, eos menses duas Epactas xxiiij. xxv. eodem die scriptas continere, qui ea loca in mensibus occupant, quæ ab initialibus illis literis in alphabeto occupantur: quales sunt menses 2.4.6.8.9.11. Ita enim vides literas initiales b, d, f, h, i, l, eadem loca occupare in alphabeto, nimirum B, secundũ; d, quartum; f, sextum; h, octauum; i, nonum; & l, undecimũ. Verùm quæ Epactæ Calendis mensium adscribantur, & vbi duę Epactę xxiiij. xxv. simul ponantur, &c. hi quoque versus declarant.

Mars, & Ianus habent triginta; sed minus vno
Februus, Aprilis: Reliquis at mensibus octo,
Deme gradatim vnum: Sextili has iungito binas,
Vigintiquinque, ac vigintiquattuor: Ambasq;,
Sed non principio, iungunt quoque Februus, atque
Iunius, Aprilis, Septemberq;, atque Nouember.
Quinque ac viginti diuersa scribito forma
Supra has Epactas, quas iungi diximus. Inde
Epactæ reliquæ descendunt ordine verso.

Nouilunia quomodo p Epactas memoriter reperiantur, prout in Calendario nouo annotantur.

HIS præmissis, ita Nouilunia indagabis. Numera in transuersum per triginta articulos sinistræ manus (sumendo duos in Pollice: & alios 28. in quatuor reliquis digitis: quorum 12. sunt interiores; 4. in extremitatibus; & 12. exteriores) ab Epacta currente inclusiue (cuius videlicet Nouilunia inquiris) vsque ad Epactam item inclusiue Calendis propositi mensis appositam, tribuendo tamen mense Februario, Aprili, Iunio, Augusto, Septembri, ac Nouembri, eidem articulo duas hasce Epactas, xxiiij. xxv. & insequenti articulo duas has, 25. diuerso colore, aut charactere notatam, & xxvi. Numerus enim articulorum, quos percurreris, dabit diem Nouilunij, hoc est, diem, cui adscripta est in Calendario Epacta currens. Perfacilis autem erit hæc numeratio, etiamsi Epacta currens maior sit, quam ea, quæ in principio mensis ponitur. Nam quando peruentum erit ad ✱. adijcienda erit Epacta primi diei mensis ad articulos, quos percurreris vsque ad ✱. vt habeatur dies Nouilunij. In mensibus tamen, in quibus duæ Epactæ xxiiij. xxv. eidem diei adscriptæ sunt inter ✱. & Epactam primi diei, adijcienda erit Epacta primi diei, dempta prius vnitate.

BREVIVS eundem diem Nouilunij reperies, si Epactam currentem ab Epacta primi diei mensis auferas; uel, si illa maior est, quàm hæc, a xxx. & reliquo numero Epactam primi diei adiicias. Numerus enim reliquus, vel coaceruatus, addita prius unitate, dabit diem Nouilunij. In mensibus tamen, in quibus Epactæ xxiiij. xxv. eidem diei adscriptæ, existunt inter Epactam currentem, & Epactam primi diei, nihil addendum est numero illi reliquo, vel conflato.

EVNDEM diem etiam habebis, si ab Epacta inclusiuè, quæ in principio mensis posita est, numeres in articulis retrogrado ordine vsque ad Epactam currentem inclusiue, tribuendo duas Epactas, xxiiij. xxv. Item duas has, 25. diuersi characteris, aut coloris, & xxvi. eidem diei, ubi in Calendario eundem diem occupant. Sed priores rationes magis expeditæ sunt.

POTES etiam, si placet, præsertim quando Epacta currens maior est ea, quæ Calendis propositi mensis apponitur, uel minor multò, numerare per articulos ab Epacta ultimi diei mensis, (quæ eadem est, ut diximus, quæ primi diei, Februario excepto) usque ad Epactam currentem, tribuendo duas Epactas xxiiij. xxv. Item 25. xxvi. eidem articu-

lo

lo, quando eidẽ diei aſcriptę ſunt. Numerus.n, articulorũ, quos percurreris, dẽpta prius unitate, ex numero dierum mẽſis propoſiti detractus relinquet diem Nouilunij, hoc eſt, diem, cui Epacta currens adſcripta eſt.

PORRO quando Epacta xix. &c aureus numerus 19. concurrunt, fit menſe Decembri primum inſequẽtis anni Nouilunium, die ultimo, vt ſupra dictum eſt: quod alioquin in primum diem Ianuarij caderet.

EXEMPLI cauſa. Currente Epacta x. ſi menſe Nouembri, qui in principio habet Epactam xxj. Nouilunium deſideres; numera ab Epacta x. incluſiue, per xi. xii. &c. progrediendo, vſque ad xxi. incluſiue, percurreſque 12. articulos. Die ergo 12. notatum eſt Nouilunium per Epactas menſe Nouembri. Vel aufer x. a xxi. remanentque 11. additaque vnitate, fiunt 12. pro die Nouilunij, ut ante. Vel ab Epacta xxi. incluſiue Calendis adſcripta retrogredere per xx. xix. &c. uſque ad x. in articulis, percurreſque 12. articulos, ut prius. Vel denique numera in articulis ab Epacta xxi. incluſiuè poſtremo diei appoſita naturali ordine uſque ad x. procedendo per xxii. xxiii. &c. tribuendoque Epactas xxiiii. xxv. uni eidemque diei. Percurres enim 19. articulos, quos ſi, dempta prius unitate, detrahas ex 30. diebus menſis Nouembris, reliquus fiet dies 12. Nouembris, quo Nouilunium continget, ut antea.

ITEM menſe Iunio, qui ad Calendas habet Epactam xxvii. numera ab Epacta x. vſque ad xxvii. tribuendo uni eidemque articulo Epactas xxiiii. xxv. percurreſque 17. articulos. Die ergo 17. in Iunio notatum eſt Nouilunium. Vel detrahe Epactam x. ex xxvii. relinqueturq; dies 17. pro die Nouilunij, vt ante: quia hic nihil additur, propterea quòd Epactæ xxiiii. xxv. uni eidemque diei adſcriptæ interponuntur in Iunio inter propoſitam Epactam x. & Epactam xxvii. Calendis appoſitam. Vel ab Epacta xxvii. primo diei præfixa, numera ordine retrogrado in articulis per xxvi. xxv. xxiiii. &c. uſque ad Epactam x. tribuendo vni eidẽq; articulo Epactas xxv. xxiiii. Percurres.n 17. articulos, vt prius. Vel deniq. ab Epacta xxvij. ad extremũ Iunij diẽ poſita numera ĩ articulis ordine naturali vſq; ad x. progrediẽdo p xxviii. xxix. *. j. ij. &c. Percurres enim 14. articulos, quos, dempta prius vnitate, ſi auferas ex 30. diebus menſis Iunij, reliquus erit dies 17. Iunij, quo Nouilunium fiet, ut ante.

RVRSVS currente Epacta xxix. in Iunio, percurruntur (tribuendo Epactas xxiiii. xxv. uni eidemque articulo) 28. articuli ab Epacta xxix. per *. j. ij. &c. vſque ad xxvii. quæ Epacta Calendis adſcripta eſt. Vel ſi auferatur Epacta xxix. à xxx. & reliquæ unitati addatur Epacta xxvii. primi diei, conficiuntur 28. pro die Nouilunij. Hic enim non additur unitas, propter Epactas xxiiii. xxv. poſitas inter Epactam xxix. currentem, & Epactam xxvii. primi diei. Sic etiam ſi numeratio fiat ab Epacta xxvii. primi diei ordine retrogrado per xxvi. xxv. xxiiii. &c. vſque ad Epactam xxix. propoſitam, (tri-

buendo Epactas xxv. xxiiii. vni & eidem articulo) percurremus 28. articulos, ut antea. Denique si numeres ab Epacta xxvii. vltimi diei per xxviii. xxix. &c. vsque ad xxix. Epactam currentem percurrentur 3. articuli, qui, dempta prius unitate, ablati ex diebus 30. mẽsis Iunij, relinquunt 28. pro die Nouilunij.

Aetas Lunæ quo pacto deprehẽdatur.

COGNITO die Nouilunij, facile ętatẽ Lunę quolibet die deprehendemus, si a die proximi elapsi Nouilunij inclusiue numeremus insequentes dies vsque ad diem propositũ inclusiuè elapsos. Vt currente Epacta x. si desideretur ætas Lunæ die 3. Iulij; quoniam Nouilunium antecedens factum est die 17. Iunij, numerabimus a die 17. Iunij inclusiue vsque ad diem 3. Iulij inclusiue, percurremusque 17. articulos. Erit igitur die 3. Iulij, qui propositus est, Luna xvii. Et sic de cęteris. Verum hac, quam exposuimus, ratione inuestigantur dies Nouiluniorũ, atque ætatis Lunæ, ex vsu Ecclesiæ, quę hac in re de veris motibus non admodum laborat, hoc est, prout Epactæ per Calendarij dies digestę ea exhibent; quanquam vt plurimum res aliter se habeat in cęlo. Cuius rei causam lib. 2. attulimus.

Quæ Lunationes in Calẽdario sint 30. dierũ, & quæ 29.

QVOD si lubeat cognoscere, quænam Lunationes Epactarum contineant 30. dies, & quænam 29. diligenter memoriæ infigenda sunt sex illa loca, vbi duæ Epactę xxiiii. xxv. eidem diei ascriptæ sunt. Lunationes enim incipientes a 30. Epactis, quę Epactam xxiiii. eidem diei cum Epacta xxv. ascriptam proxime antecedunt, ut a xxiiii. xxiii. xxii. & a cæteris usque ad illam xxiiii. quæ eidem diei cum xxv. ascribitur, continent 29. dies, in quocunque mense id contingat: Aliæ uerò Lunationes dies 30. complectuntur, exceptis Lunationibus Epactę 25. diuersi coloris, characterisve, quando ea antecedit aliam Epactã 25. eidem diei cum Epacta xxvi. ascriptam. Hę enim Lunationes dies tantum 29. continent.

Nouilunia qua ratione per Epactas, & mẽsium Calendas reperiãtur.

IAM uero si Nouilunia, ętatemque Lunę memoriter inquirere cupias, etiamsi dispositionem Epactarum in Calendario ignores, efficies id, plus minus, per Epactam cuiuslibet anni, adiunctis Calendis mensium, perinde atque ante Calendarij correctionem, hoc modo. In Ianuario subtrahe Epactam currentem ex 30. In Februario item eandem, addita prius vnitate, (propterea quod Ianuarius dies 31. continens superat unam Lunationem 30. dierum, vnitate, quę dici solet Epacta Ianuarij) ex 30. deme. In Martio rursus detrahe ex 30. eandem, non addita unitate. Cum enim Ianuarius, ac Februarius constituant 59. dies, quot videlicet duę Lunationes Cycli plerunque continent; nihil superesit pro Epacta Februarii, proptereaque in Martio nihil addendum erit, sicut nec in Ianuario. In mensibus denique insequentibus subtrahe ex 30. eandem Epactam, additis prius tot unitatibus, quot menses post Martium vsque ad mensem propositum inclusiue prętererierunt. Semper enim reliquus numerus diem Nouilunij indicabit. Quòd si Epacta, vel numerus subtrahendus fuerit minor, quàm

quàm 15. fiat subtractio ex 15. Si uerò maior fuerit, quam 30. ex 45. relinqueturque dies Plenilunij; quòd tunc Plenilunium antecedat Nouilunij diem.

EXEMPLI causa. Currente Epacta xiij. detrahe eam ex 30. Reliquus erit dies 17. tam Ianuarij, quam Martij, quo Nouilunium fiet. Eandem Epactam xiij. tum in Februario, tum in Aprili, addita prius unitate, aufer ex 30. remanebitq. dies 16. Nouilunij in utroque mense. Denique si eandem Epactam xiij in Nouembri, additis prius 8. (octo. n. menses post Martium vsque ad Nouembrem inclusiue numerantur) subtra has ex 30. relinquetur dies 9. Nouembris, quo Nouilunium accidet.

IAM verò si ad Epactas, additis prius illis Calendarum unitatibus, quas ad Nouilunia inquirenda adẽddas, esse diximus, adiicias numerũ diei mensis propositi, & ex summa abiicias 30. si abiici possunt, cõflabis, vel reliquam facies, ętatem Lunę, quam proposito die habet.

Aetas Lunæ, quo pacto p Epactas Calendas mẽsiũ, & dies inueniatur.

EXEMPLI gratia. Currente eadem Epacta xiij. quęrenda sit ętas Lunæ die 25. Martij. Quoniam in Martio nulla vnitas adiicienda est, addantur 25. dies ad Epactam xiij. & ex summa 38. abiiciantur 30. Numerus. n. reliquus 8. Lunam tunc 8. dies habere indicabit. Item inuestiganda sit Lunæ ętas die 19 Nouembris, eadem Epacta xiij. currẽte. Addantur 8. ad Epactam xiij. propter 8. menses post Martium vsque ad Nouembrẽ inclusiue numeratos, & ad summam 21. adiiciantur dies 19. atque ex summa 40. reiiciantur 30. Reliquus enim numerus 10. dabit Lunę ętatem, &c.

CÆTERVM hoc modo non semper reperies Nouilunia illis diebus fieri, quibus per Epactas in Calendario monstrãtur: propterea quod semper detractio fit ex 30. ac si omnes Lunationes dies 30. cõtinerent, cum tamen plerunque alternis constituantur dierum 30. & 29. in Calendario. Eadem de causa ætas Lunæ hoc modo inuenta discrepabit plerunque ab eiusdem ętate, quam in Calendario ostendunt Epactę: quia nimirum semper abiiciuntur 30. quando abiectio fit; cum tamen non omnes Lunationes contineant 30. dies. Quare prior ratio huic posteriori pręferenda esse videtur, pręsertim si Luna xiiij. Paschalis inuenienda sit.

FACILE quoq; ętatem Lunæ, ac Nouilunia, plus minus, per Regulares Lunæ inueniemus. Sũt aũt Regulares Lunæ, ex Cõputistis, certi quidam numeri mensibus anni tributi, qui cum Epacta currente conficiunt ętatem Lunę, quam ipsis Calendis habet. Differunt autem Regulares Lunæ in Calendario nouo a Regularibus Lunę in ueteri Calendario, nulloque negotio, qui singulis mensibus respondeant, hoc disticho cognosci potest.

Regulares Lunę, quid sint, & quo pacto inueniãtur

Ars breuitatis amans bona cunctis dicitur esse,
Firmius hæc hæret Karmine Komposita.

Hic. n. continentur 12. voces, quæ 12. mensibus anni ordine respõdẽt, nitio facto a mense Ianuario. Et quota cuiusuis uocis prima litera est in

alphabeto,tot unitates Regularem illius menſis,cui uox illa reſpondet, efficiũt. Poſtrema porrò duo verba, *Karmine Kompoſita*, impropriè per K,ſcribuntur, vt ſignificent,Regularem tam Nouẽbris, quã Decembris eſſe 10.quemadmodum litera K, decima eſt in alphabeto.

Aetas Lunæ, ac Nouilunia qua arte per Regulares Lunæ inueſtigentur.

INVENTVRVS igitur ętatem Lunæ,atq; Nouilunia,adde Regularẽ menſis propoſiti ad Epactã currentẽ,conficiesq; ætatẽ Lunæ, quã Calendis habet: Ad quam ſi adiicias numerũ diei eiuſdem mẽſis, detracta prius unitate,ne primus dies bis accipiatur, & à ſũma reiicias 30. ſi reiici poſſunt,conflabis Lunæ ætatẽ, quam eo die habet. Ex qua facile diem Nouilunij antecedentis coniicies, ſi ab ætate Lunæ incluſiue numerationem retrogradam inſtituas vſque ad diẽ 1.Lunæ incluſiue, hoc eſt,ad diem Nouilunij.Die enim Nouilunij Luna dicitur prima.

VERBI gratia. Currente Epacta ij. cupio ſcire ætatem Lunæ die 11.Maij.Quoniam Maius eſt menſis quintus,vox quinta,*Cunctis*, ei debetur,ac propterea eius Regularis erit 3.cum litera C, ſit in alphabeto tertia.Si igitur addas Regularem 3.ad Epactam ij.conficies Lunæ ętatẽ Calendis Maij,quinque dierum.Et ſi adiicias 10.dies (hoc ẽ, 11.minus vno) conflabis eiuſdem ętatem die 11.dierum 15. Die ergo 15. ante diẽ 11.Maij incluſiue (hoc eſt,die 27.Aprilis) factum eſt Nouilunium.Rurſus quærendum ſit,quota ſit Luna die 27.Auguſti, currente eadem Epacta ij.Quoniam Auguſtus eſt menſis octauus,tribuemus ei octauã uocẽ, *Firmius*, cuius initialis litera f,ſexta in alphabeto dabit Regularem 6.Si igitur addas Regularem 6.ad Epactam ij.inuenies Lunam Calendis Auguſti habere dies 8.Et ſi addas dies 26. (id eſt,27. minus vno) atque ex ſũma 34.abiicias 30.reliqua fiet ætas Lunæ quatuor dierum,die 27.Auguſti. Quare Nouiluniũ proximũ factũ eſt die 4.ante diẽ 27.Auguſti incluſiue,hoc eſt,die 24. Atq; ita de cęteris. Hæc ratio minus ab Epactis diſcrepat.

IAM ſi per tabellas inueſtigandæ ſint Epactæ,aſciſcenda erit tabula Epactarum expanſa,vna cum eius tabula ęquationis, cap.4. ſuperioris lib.conſtructa.Nulla.n.breuior,aut expeditior,quæ perpetua ſit,proponi poteſt.Tẽporarias tamen duas tabellas hic ſubiiciam, ex quibus lõgè facillimè ab anno correctionis 1582.uſq; ad annum 1900. Epactæ eliciũtur:quippe cum nouemdecim Epactis ij anni ſubijciantur,quibus illę Epactæ in uſu ſunt. Vt anno 1590. Epacta erit 24. cum huic Epactæ ſubiectus ſit annus 1590.in priori tabella.Ita quoq; anno 1829.Epacta erit 25 quòd huic Epactæ annus 1829.ſubiiciatur in tabella poſteriori. Annos porrò Domini expanſos poſt centeſimos, qui ad ſiniſtram ſcripti ſunt, notauimus, ubi figura o.ſignificat ipſum annum centeſimum.Sunt autẽ duæ hæ tabellæ excerptę ex tabula expanſa hoc modo. Quoniam anno correctionis aureus numerus fuit 6.cui reſpõdet Epacta 26.in linea literæ D,maiuſculæ,quę ab eo anno vſque ad annum 1700.uſurpanda eſt; deſcripſimus in priori tabella nouemdecim Epactas eius lineæ ordine, initio tamen facto ab Epacta 26.quibus ſubiecimus annos Domini,ſumpto initio ab anno 1582.Rurſus quia anno 1700. aureus numer⁹ erit 10.

Innentio Epactarũ per tabellas.

cui

cui respondet Epacta 9. in linea literæ C, maiusculæ, quæ ab eo anno vsque ad annum 1900. exclusiuè in usu erit; descripsimus in posteriori tabella nouemdecim Epactas eius lineæ ordine, principio ducto ab Epacta 9. quibus supposuimus annos Domini, facto initio ab anno 1700. Eadem ratione poterit quis alias tabellas temporarias ex tabula expansa excerpere.

TABELLA EPACTARVM AB IDIBVS OCTObris anni Correctionis 1582. post exemptionem 10. dierum, usque ad annum 1700.

Epactę																			
	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	1	12	23	4	15
1500	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	0
1600	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57
	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76
	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95
	96	97	98	99															

TABELLA EPACTARVM AB ANNO 1700. vsque ad annum 1900.

Epactę																			
	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	*	11	22	3	14	25	6	18	28
1700	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37
	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56
	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75
	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94
1800	95	96	97	98	99	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51
	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89
	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99									

DE CYCLO SOLARI, SIVE LITErarum Dominicalium 28. annorum.

CAP. III.

Cyclus Solaris quid.

YCLVS Solaris,siue literarum Dominicalium,est reuolutio 28.annorum,propterea quòd literæ Dominicales post 28.annos eodem ordine redeunt. Procreatur hic Cyclus 28. annorum ex multiplicatione 7. per 4. cum septem sint literæ Dominicales,propter 7.dies hebdomadæ, & quarto quoque anno unus dies intercaletur,ac proinde ordo ille 7.literarum tunc interrumpatur. Cyclum igitur Solarem cuiusuis anni hac ratione inuestigabimus.

Collocatio annorum centesimorũ in articulis digitorũ,ad cyclũ Solarẽ inueniendũ.

IN Pollicis sinistri tribus articulis, & quatuor radicibus 4.digitorum interioribus collocandi sunt anni centesimi ab ortu CHRISTI Domini,hoc modo. In extremo Pollice ponitur annus 0. In medio articulo interiore,annus 100.In radice,200. In radice Indicis, 300. In radice digiti Medij,400.In radice digiti Annularis,500. In radice digiti Auricularis, 600. Deinde redeundum est ad extremitatem Pollicis, ibique statuendus annus 700.In medio verò articulo annus 800. Et ita deinceps,reuertendo semper post radicem digiti Auricularis ad extremitatem Pollicis.

Collocatio cycli Solaris in digitorum articulis,ad cyclum Solarem inueniendum.

DEINDE quoniam proximo anno ante CHRISTVM natum fuit numerus Cycli Solaris 9.collocandus est hic numerus in Pollicis extremitate,ubi positus fuit annus Domini 0,hoc est annus CHRISTI ortum proxime antecedens. Et quoniam cyclus Solaris 28.annorum ter in 100.annis continetur,& supersunt 16.si numero 9. in extremitate Pollicis collocato addantur 16.fient 25. pro numero cycli Solaris in medio articulo Pollicis collocando,qui quidem debetur anno 100. post CHRISTVM, & omnibus aliis centesimis, qui in eum articulum ex superiori dispositione incidunt. Si rursus ad 25. adiiciantur 16. fient 41.Abiectis autem 28. (tantus enim est numerus annorum cycli Solaris) remanent 13. pro cyclo ponendo in radice Pollicis. Eadem ratione si ad 13.addantur 16.fient 29.& abiectis 28. relinquetur 1. pro cyclo ponendo in radice Indicis. Et si iterum ad 1. adiiciantur 16. fient 17. pro cyclo in radice digiti Medij collocando. Ad quem si apponantur rursus 16.fient 33.& reiectis 28.remanebunt 5. pro cyclo in radice digiti Annularis ponendo. Tandem si ad 5. iungantur 16. fient 21.pro cyclo in radice digiti Auricularis collocando. Neque altera collocatione opus est,quòd iidem numeri iam collocati iterum redeant eodem ordine. Nam si ad 21. quem numerum in radice digiti Auricularis statuimus, addantur 16.fient 37. & abiectis 28. relinquentur 9. pro cyclo in extremitate Pollicis iamdudum posito, &c. Atque hi septẽ nume-

numeri in ſeptem illis articulis poſiti reſpondent omnibus centeſimis, qui ex diſpoſitione ſuperiore in illos ſeptem articulos incidunt.

QVOD ſi nimis laborioſum videatur, diſponere in ſeptem illis articulis cyclum Solarem, per adiectionem numeri 16. & abiectionem numeri 28. collocabimus eundem per additionem quaternarii, in alternis articulis, hoc ordine. Ad 9. qui numerus in sũmo Pollice ponitur, addãtur 4. fiẽtq; 13. pro cyclo, qui in radice eiuſdẽ digiti (medio articulo omiſſo) locãdus ẽ: q. q.dẽ debetur anno 200. in eadẽ radice poſito. Nã in 200. ann. cõtinet cyclus Solaris 28. annorũ ſepties, & ſuperſũt 4. Et ſi ad 13. addãtur 4. fiẽt 17. pro cyclo in radice digiti Medij (omiſſo Indice) ponẽdo, vbi collocatus ẽ annus 400. Si iterũad 17. addãtur 4. fiẽt 21. pro cyclo ĩ radice digiti Auricularis (prætermiſſo Annulari) ponẽdo, vbi locatus eſt anno 600. Et ſi denuo adiiciantur 4. ad 21. fient 25. in medio articulo Pollicis, (præterito ſummo Pollice) ubi poſitus eſt annus 800. reponenda. Ad 25. si rurſus apponantur 4. fient 29. & abiectis 28. remanebit 1. pro cyclo radicis Indicis, (relicto imo Pollicis articulo) vbi annus 1000. poſitus eſt. Et tandem ſi ad 1. addantur 4. fient 5. pro cyclo radicis digiti Annularis, (Medio prætermiſſo) vbi annum 1200. collocauimus. Vides igitur per additionem 4. eoſdem numeros in eiſdem articulis, alterno tamen ordine, (relicto nimirum ſemper uno articulo in medio) collocari.

Facilior diſpoſitio cycli Solaris in manu, ad cyclũ Solarem inueniendum.

IAM ex his facile numerus cycli Solaris quouis anno elicietur. Nam ſi datus ſit annus aliquis centeſimus, inuenienda eſt eius ſedes inter illos, quos diximus, articulos, vna cum numero cycli Solaris ibi collocato. Is enim erit numerus cycli Solaris illius centeſimi anni. At ſi datus ſit annus quicunque poſt aliquem centeſimum, inueſtigandus eſt cyclus Solaris centeſimi proxime elapſi, vt iam docuimus. Deinde quia ſingulis annis cyclus Solaris ſingulis vnitatibus augetur, addendæ ſunt tot vnitates cyclo Solaris illius centeſimi inuento, quotus annus datus eſt poſt illum centeſimum. Conflabitur enim hoc modo cyclus Solaris propoſiti anni. Verùm ſi numerus conflatus maior fuerit, quàm 28. reiicienda erunt 28. toties, quoties reiici poſſunt. Reliquus enim numerus erit cyclus Solaris quæſitus. Quod ſi remanſerint 28. aut 0. erit cyclus Solaris, 28.

Quo pacto cyclus Solaris cuiuſuis anni inueniatur.

FACILE autem ex quolibet numero, quamuis magno, reiicietur 28. ſi abiiciantur 30. & pro ſingulis abiectionibus binæ vnitates repoſcãtur, quæ nimirum vna cum 28. abiectæ ſunt.

RECTE quoque feceris, ſi prius eo modo, quo diximus, reiicias 28. ex numero annorum poſt centeſimum proxime antecedentem, ſi reiici poſſunt, & reliquum numerũ cyclo Solari illius centeſimi adiicias, ut cyclum Solarem propoſiti anni conficias.

EXEMPLI cauſa. Anno 1598. quærendus ſit cyclus Solaris. Quoniam ſedes anni 1500. eſt in medio articulo Pollicis, vbi collocatur numerus cycli Solaris, 25. erit eius centeſimi cy-

 clus

clus Solaris, 25. Et quia ex annis 98. qui ultra 1900. dantur, reiici possunt 30. ter, addemus ter duas, hoc est, sex vnitates, propter tres illas abiectiones, ad 8. annos reliquos, conflatumque numerum 14. ad inuentum numerum cycli Solaris 25. anno 1500. debitum, adijciemus, atque ex collecto numero 39. iterum 30. reiiciemus, & pro hac abiectione duas vnitates reliquo numero 9. apponemus, vt constituamus 11. pro cyclo Solari anni 1598. Eademque in ceteris ratio seruanda est.

Constitutio triplicis tabellæ ad cyclũ Solarẽ inueniendum.

HIC etiam tabellam triplicem construemus ad inueniendum cyclum Solarem cuiusque anni, hac ratione. In prima describantur anni centesimi hoc ordine. In prima cellula infimæ lineæ ponatur annus 0. In secunda, annus 100. In tertia, 200. In quarta, 300. In quinta, 400. In sexta, 500. In septima, 600. Deinde rursus in prima cellula insequentis lineæ scribatur annus 700. In secunda, 800. atque ita deinceps in infinitum, redeundo semper post septimam cellulam (Nam 7. cellulas quælibet linea continet) ad primam cellulam lineæ insequentis. Quæ quidem septem cellulæ annorum Domini cuiusque lineæ respondent 7. articulis digitorum, in quibus eosdem centesimos annos reposuimus hoc capite.

SECVNDA tabella complectitur 29. lineas cycli Solaris, sub cellulis annorum Domini descriptas. Suprema linea continet ordine eos 7. cyclos Solares, quos hoc cap. in 7. digitorum articulis constituimus: qui quidem a 9. incipientes progrediuntur, per continuam additionem 16. abiectis 28. ex summa, si ea maior fuerit, quàm 28. Atq; hæc suprema linea cycli Solaris cẽtesimis annis debetur, ac proinde ab aliis 28. lineis insequentibus aliquantulum separanda est. Hos numeros cycli Solaris sequuntur alij deorsum descendendo ordine naturali numerorum, ita ut infimus idem semper sit, qui supremus.

TERTIA denique tabella ad sinistram secundæ continet cẽtum annos expansos ab 1. vsq; ad 100. posito anno 1. è regione secũdæ lineæ, & anno 2. è regione tertiæ, & sic deinceps, ita vt è regione supremæ lineæ, quę annis centesimis debetur, nullus annus expansus describatur.

Inuentio cycli Solaris ex tabella.

ITAQVE si annus quispiam ex centesimis offeratur, si is in tabella prima accipiatur, & ab eo descendatur vsque ad supremam lineam tabellæ secundæ, incidemus in cyclum Solarem oblati centesimi. Sic vides centesimis annis 300. 1000. 1700. 2400. 3100. 3800. &c. cyclum Solarem esse 1. Proposito autem anno non centesimo; si centesimus proximè elapsus sumatur in prima tabella, & annus post eum centesimum datus in tertia, reperietur in secunda in angulo communi cyclus Solaris anni propositi. Vt proposito anno 1687. inuenietur in angulo communi anni 1600. & 87. cyclus Solaris 16. Proposito autem anno Domini 95. reperiemus in angulo cõmuni anni 0. (nullus enim centesimus præteriit) & 95. cyclum Solarem 20. & sic de cæteris.

PER

PRIMA TABELLA ANNORVM DOMINI.

7700	7800	7900	8000	Et sic in infinitū.		
7000	7100	7200	7300	7400	7500	7600
6300	6400	6500	6600	6700	6800	6900
5600	5700	5800	5900	6000	6100	6200
4900	5000	5100	5200	5300	5400	5500
4200	4300	4400	4500	4600	4700	4800
3500	3600	3700	3800	3900	4000	4100
2800	2900	3000	3100	3200	3300	3400
2100	2200	2300	2400	2500	2600	2700
1400	1500	1600	1700	1800	1900	2000
700	800	900	1000	1100	1200	1300
0	100	200	300	400	500	600

SECVNDA TAB. CYCLI SOLARIS.

9	25	13	1	17	5	21
10	26	14	2	18	6	22
11	27	15	3	19	7	23
12	28	16	4	20	8	24
13	1	17	5	21	9	25
14	2	18	6	22	10	26
15	3	19	7	23	11	27
16	4	20	8	24	12	28
17	5	21	9	25	13	1
18	6	22	10	26	14	2
19	7	23	11	27	15	3
20	8	24	12	28	16	4
21	9	25	13	1	17	5
22	10	26	14	2	18	6
23	11	27	15	3	19	7
24	12	28	16	4	20	8
25	13	1	17	5	21	9
26	14	2	18	6	22	10
27	15	3	19	7	23	11
28	16	4	20	8	24	12
1	17	5	21	9	25	13
2	18	6	22	10	26	14
3	19	7	23	11	27	15
4	20	8	24	12	28	16
5	21	9	25	13	1	17
6	22	10	26	14	2	18
7	23	11	27	15	3	19
8	24	12	28	16	4	20
9	25	13	1	17	5	21

TERTIA TABELLA annorum expansorum.

1	29	57	85
2	30	58	86
3	31	59	87
4	32	60	88
5	33	61	89
6	34	62	90
7	35	63	91
8	36	64	92
9	37	65	93
10	38	66	94
11	39	67	95
12	40	68	96
13	41	69	97
14	42	70	98
15	43	71	99
16	44	72	100
17	45	73	
18	46	74	
19	47	75	
20	48	76	
21	49	77	
22	50	78	
23	51	79	
24	52	80	
25	53	81	
26	54	82	
27	55	83	
28	56	84	

Inuētio cycli Solaris p præcepta Arithmetices.

PER Arithmetices denique præcepta inuenietur cyclus Solaris cuiusque anni hoc modo. Annis Domini addantur 9. Collectusque numerus per 28. diuidatur. Reliquus enim ex diuisione numerus (nulla habita ratione Quotientis: quippe qui reuolutiones cycli Solaris elapsas duntaxat monstret) erit cyclus Solaris anni propositi. Et si nihil ex diuisione supersit, cyclus erit 28. Vt si quæratur cyclus Solaris anni 1589. Addantur 9. ad 1589. & collectus numerus 1598. diuidatur per 28. Diuisione enim absoluta, reliquus erit numerus 2. pro cyclo Solari anni 1589. Rursus si desideretur cyclus Solaris anni 10967. Additis 9. ad 10967. fit numerus 10976. quo diuiso per 28. superest 0. Cyclus ergo Solaris illius anni erit 28. & sic de aliis.

DE LITERA DOMINICALI.

CAP. IIII.

ETSI ad literam Dominicalem cuiusuis anni inueniendam cyclo Solari non indigemus, cum eam sine cyclo Solari multò facilius reperire possimus, vt paulò post docebimus: tamen vt ratio ab Ecclesia ad hoc usque tempus obseruata in Dominicali litera inuenienda aliquo modo retineatur, (eam enim rationem reddidimus etiam aliquanto commodiorem, vt patebit, si quis nostram rationem cum ea, quam Computistæ ante anni restitutionem tradiderunt, contulerit.) trademus primum viam, qua litera Dominicalis cuiusuis anni ex cyclo Solari inuento reperiatur. Ita ergo rem exequemur. In radicibus interioribus quatuor digitorum sinistræ manus (omisso Pollice) collocandæ sunt hæ quinque literæ, C, D, E, F, G, (ex quibus litera Dominicalis cuiusuis anni per cyclum Solarem reperietur) hoc modo. In radice digiti Auricularis ponitur C; In radice Annularis, D; in radice digiti Medij, E; & in radice Indicis duæ, F, G, propter annos bissextiles, qui omnes cadunt in articulos Indicis, vt patebit. Hę autem quinque literæ hoc versiculo comprehenduntur.

Collocatio quinque literarum in manu sinistra, ad literā Dominicalē inuestigādam ex cyclo Solari.

Cordati Dauid Extinxit Funda Gigantem.

Si enim primam vocem, *Cordati*, tribuas digito Auriculari, & secundam, *Dauid*, Annulari, & tertiam, *Extinxit*, Medio, postremas denique duas, *Funda*, *Gigantem*, Indici, dabunt primæ earum uocum literæ illas, quas in radicibus digitorum collocandas esse diximus.

INVENTVRVS deinde literam Dominicalem quouis anno proposito, quære cyclum Solaré illius anni, eúq; numera in 28. articulis eorum quatuor, quos diximus, digitorum sinistræ manus, hoc ordine.

Pri-

Collocatio cycli Solaris in manu sinistra, ad inueniendam literam Dominicalem.

Primus annus cycli tribuatur interiori radici Indicis, secundus radici digiti Medij, tertius radici Annularis, quartus radici Auricularis, quintus secundo articulo interiori Indicis, & sic deinceps in transuersum; ita tamen, vt quatuor extremitatibus quatuor etiam annos cycli tribuas: qua ratione annus 28.cadet in radicem exteriorem digiti Auricularis. Annus porrò quilibet, cuius cyclus Solaris in Indicem incidit, bissextilis est, alij verò anni, quorum cycli Solares in alios tres digitos cadunt, omnes communes sunt. Notandus autem erit diligenter articulus, in quem numerus cycli inuentus incidit. Ibi enim litera Dominicalis tũ ante Calendarij correctionem, tum post, inuenietur. Ante quidem correctionem, hoc modo.

Quo pacto anni bissextiles, & cõmunes ex cyclo Solari cognoscãtur.

Inuentio literæ Dominicalis ex cyclo Solari ante anni correctionem.

IN digito, in quem cyclus Solaris incidit, numera secundum seriem naturalem literarum Dominicalium (quæ sunt hæ septem, A, B, C, D, E, F, G.) initio facto ab ea litera, quæ ex prima regula huius Cap. in eiusdem digiti radicem interiorem cadit, percurrendo articulos, seu nodos, una cum internodiis, tribueque singulis tam internodijs, quàm nodis, singulas literas, redeundo post G, ad A, donec ad articulum propositi cycli Solaris peruenias. Litera namque in eum articulum incidens, erit Dominicalis eo anno. In Indice tamen prætereũda sunt internodia, & singulis articulis binę tribuendæ literę; quòd ibi anni bissextiles collocentur, quibus binæ literæ respondent: quarum posterior Dominicum diem indicabit à principio anni vsque ad Festum S. Matthiæ, prior autem ab eodem Festo ad finem vsque anni. Atque hoc quidem modo litera Dominicalis cuiusuis anni ante anni restitutionem reperitur.

Inuentio literæ Dominicalis ex cyclo Solari post anni correctionẽ

POST correctionem verò Calendarij ita litera Dominicalis inuenietur. Primùm inquirenda est litera Dominicalis, perinde ac nondum correctum esset Calendarium, eo, quem proxime tradidimus, modo. Deinde numerandæ sunt a litera inuenta exclusiue tot adhuc literę secundum ordinem alphabeti, quot vnitates supersunt, si septenarius numerus dierum vnius hebdomadæ toties abiiciatur, quoties abiici potest, ex numero dierum, qui vsque ad principium dati anni ablati fuerint; qui quidem dierum numerus ex insequenti Cap. v. sine magno labore cognoscetur: ita tamen, vt tum in annis bissextilibus, tum in centesimis non bissextilibus, hoc est, in quibus intercalaris dies omittitur, numeratio literarum semper fiat a posteriori litera inuenta. Vltima enim litera huius numerationis erit Dominicalis post correctionem Calendarij, si annus est communis: si autem bissextilis est, postrema illa litera, & proxime antecedens, erunt Dominicales. In centesimis porrò annis non bissextilibus sola ultima litera illius numerationis est Dominicalis, ita ut cum ea non sit assumenda proxime antecedens litera, quemadmodum in bissextilibus annis faciendum esse diximus.

EXEMPLIS rem illustremus. Sit inuenienda litera Dominicalis anni 1522. Cyclus Solaris eo anno fuit 19. qui cadit in quintum articulum

lum digiti Annularis, qui exterior est & vngui proximus: ac propterea annus ille communis est, cum eius cyclus in Indicem non incidat. Si ergo a litera D, quæ in radice Annularis digiti posita est, per seriem naturalem literarum progrediaris, ponendo E, in proximo internodio, & F, in secundo articulo, &c. cadet litera E, in quintum illum articulum, atque idcirco litera E, Dominicalis fuit anno 1522.

ITEM quærenda sit litera Dominicalis anni 1520. Cyclus Solaris eius anni fuit 17. qui cadit in quintum articulum Indicis, in exteriorem videlicet sub vngue: ac proinde annus ille bissextilis fuit, quòd eius cyclus in Indicem cadat. Si igitur a literis F, G, quæ in radice Indicis collocatæ sunt, numeres per ordinem alphabeti literas Dominicales, ponendo binas A, B, in secundo articulo. & binas C, D, in tertio &c. cadent binæ G, A, in quintum illum articulum: quę propterea Dominicales fuerunt anno 1520.

RVRSVS inquirenda sit litera Dominicalis anni 1594. Cyclus Solaris eius anni est 7. qui in secundum articulum interiorem digiti Annularis incidit, atque idcirco annus ille communis est. Si igitur a litera D, quæ in radice eiusdem digiti collocatur, numeres literas Dominicales per seriem alphabeti, ponendo E, in proximo internodio, cadet F, in secundum articulum, ubi positus est cyclus Solaris 7. quæ litera Dominicalis esset, nisi Calendarij correctio decem dies abstulisset. Quare si post F, percurras adhuc tres literas G, A, B, quòd post abiectionem 7. ex 10. diebus ablatis, supersint 3. erit B, litera Dominicalis anno 1594.

ANNO quoque 1604. litera Dominicalis reperietur hoc modo. Cyclus Solaris est 17. qui incidit in quintum articulum Indicis, nimirum in exteriorem vngui proximum, in quem cadunt binæ literæ G, A: quæ Dominicalis essent, nisi 10. dies essent exempti. Si numeres ergo a posteriori litera A, adhuc tres literas B, C, D, &c. cum ultima D, assumas quoque antecedentem literam C, quòd annus datus sit bissextilis, (cum eius cyclus incidat in Indicem,) erunt literæ Dominicales D, C.

POSTREMO ita inquires Dominicalem literam anno 1800. nō bissextili. Cyclus Solaris iterum est 17. quem in quintum articulum Indicis cadere diximus, ubi ponuntur binæ literæ G, A. Et quoniam vsque ad principium anni 1800. ablati erunt dies 11. (Nam in Festo S. Matthiæ erit primum ablatus dies 12. quòd tunc dies intercalaris omittatur) numerabimus post A, quatuor adhuc literas B, C, D, E, quòd post abiectionem 7. ex 11. remanent 4. erit sola litera E, tunc Dominicalis; cum annus 1800. sit communis, hoc est, sine intercalari die transigatur, ac propterea proxime antecedens litera D, assumenda non sit, quemadmodum in annis bissextilibus faciendum esse præcepimus.

QVOD si nolis post literam inuentam in articulo, in quem cyclus incidit, numerare tot adhuc literas, quot dies supersunt post abie-

ctionem

ctionē 7. ex numero dierū exēptorū, poteris in radicibus interiorib. quatuor digitorum collocare alias quinq; literas, quę tibi inseruient ab illo centesimo exclusiue, pro quo collocatę sunt, vsq; ad alium centesimū inclusiue, in quo iterum dies intercalaris omittetur. Hoc autem modo collocatio quouis anno centesimo non bissextili proposito fiet. Post literam C, positam in radice Auricularis numera tot literas, quot vnitates super sunt post abiectionem omnium septenariorum ex numero dierum vsq; ad propositum annum centesimum non bissextilem exclusiue exemptorum, quot videlicet supra diximus numerandas esse post inuentam literam. Vltima enim harum locanda erit in radice Auricularis loco C, & aliæ deinceps, quæ sequuntur, positis duabus in Indice, vt supra. Vt quoniam exempti sunt dies 10. vsque ad annum 1700. exclusiue, in quo alius dies mense Februario eximetur, numerandæ sunt post C, tres hę literę, D, E, F, atque F, locanda in Auriculari; G, in Annulari; A, in Medio; B, & C, in Indice: quæ quidem vsum habebunt vsq; ad annū 1700. inclusiue.

Alia collocatio quinque literarū in manu sinistra ad inueniendam literam Dominicalem post annū restitutum.

ITAQVE si litera Dominicalis inuenienda sit, verbi gratia, anno 1594. quo cyclus Solaris est 7. cadens in secundum articulum interiorē Annularis; numerabimus a litera G, in radice eiusdem digiti posita, literas ordinatim, ponendo A, in proximo internodio, ita vt B, in secundum articulum incidat. Litera enim B, Dominicalis erit, vt supra patuit.

RVRSVS ad inueniendas literas Dominicales post annum 1700. quando iam dies omnino 11. erunt exempti, vsque ad annum 1800. inclusiue, numerabimus post literam C, in radice Auricularis ante restitutionem anni positam, quatuor hasce literas, D, E, F, G, propter quatuor vnitates, quæ supersunt post abiectionem 7. ex numero 11. dierum exemptorum. Posita ergo litera G, in radice Auricularis, locabitur A, in radice Annularis; B, in radice Medij digiti; & C, D, in radice Indicis.

ITEM post annum 1800. quando exempti erunt 12. dies in vniuersum, vsque ad annum 1900. inclusiue, numerandæ erunt post literam C, (quam ante correctionem in radice Auricularis locauimus) quinq; hę literę, D, E, F, G, A, propterea quod 5. vnitates supersunt post abiectionem 7. ex numero 12. dierum detractorum. Collocata igitur litera A, in radice Auricularis, statuetur B, in radice Annularis; C, in radice Medij; & D, E, in radice Indicis.

SIC si inueniendæ sint literæ Dominicales post annum 1900. vsque ad annum 2100. (quia anno 2000. dies intercalaris non omittitur) quando post annum 1900. detracti erunt dies omnino 13. ex quibus si abiiciātur 7. remanent 6. numerandæ erunt post C, in radice Auricularis ante annum restitutum positam, sex hæ literæ, D, E, F, G, A, B, atque B, in ea radice locanda pro C, &c.

CONSTRVCTIO duplicis tabellæ ad inueniendas literas Dominicales ex cyclo Solari ita fiet. In prima describantur anni centesimi

post

post correctionem Calendarii hoc ordine. In prima cellula infimę lineę ponatur annus 1582. post detractionem 10. dierum, & in eadem annus 1600. bissextilis scribatur. In secũda cellula, annus 1700. In tertia, 1800. In quarta, 1900. vna cum anno 2000. bissextili. In quinta, 2100. In sexta, 2200. In septima, anni 2300. 2400. Deinde rursus in prima cellula lineæ insequentis, annus 2500. In secunda, 2600. In tertia, anni 2700. 2800. atque ita deinceps in infinitum, redeundo semper a septima cellula cuiusque lineę (Nam 7. cellulas singulę lineæ continent) ad primam insequẽtis cellulæ: ita vt centesimum quemque annum bissextilem in eadẽ semper cellula cum proxime antecedente centesimo non bissextili colloces; hoc est, vt post binas cellulas quascunque ponas duos centesimos in eadem cellula insequenti.

SECVNDA tabella continet 7. cyclos 28. literarum Dominicaliũ, quorum primus incipit à literis c, b: Secundus a literis d, c: Tertius a literis e, d: Quartus a literis f, e: Quintus a literis g, f: Sextus a literis A, g: Septimus a literis b, A. quorum quilibet per seriem literarũ retrogradam descendendo progreditur, descriptis in quarta quaque cellula binis literis. Ad dextram denique horũ cyclorum, vel ad sinistram, scribantur 28. anni cycli Solaris.

Inuentio literæ Dominicalis post correctionem ex tabella.

SI igitur ex tabella antecedentis Cap. inueniatur cyclus Solaris quocunque anno post correctionem proposito, reperietur in hac duplici tabella è regione eius cycli, & sub centesimo proxime elapso, vel sub cẽtesimo proposito, in angulo communi litera Dominicalis dati anni: quæ duplex erit in annis bissextilibus, simplex vero in communibus. In annis autem centesimis non bissextilibus, id est, in quibus dies intercalaris omittitur, sumenda est ex duabus literis vna tantum, ea nimirum, quę ad sinistram sita est, estque prior in alphabeto. Vt anno 1596. cyclus Solaris est 9. è regione cuius, & sub anno 1582. reperiuntur literæ g, f, quæ Dominicales eo anno erunt. Item anno 1900. cyclus Solaris est 5. è regione cuius, & sub anno 1900. reperiuntur literæ A, g. Ergo g, erit tunc Dominicalis. Et sic de cæteris.

Inuentio literæ Dominicalis ante correctionem, ex tabella.

ANTE annum restitutum eodem modo inuenietur litera Dominicalis, si linea quinta descendens literarum Dominicalium, quæ incipit a literis g, f, assumatur. Vt annò 1582. cyclus Solaris fuit 23. è regione cuius in quinta linea descendente literarum Dominicalium descripta est litera g. Hęc ergo Dominicalis fuit anno 1582. ante correctionem anni. Item anno 325. cyclus Solaris fuit 26. cui in eadem quinta linea respondet litera Dominicalis c, & sic de reliquis.

POR-

PRIMA TABELLA ANNORVM DOMINI.

8100	8200	8400 8300	& sic in infinitum.			
7200 7100	7300	7400	7600 7500	7700	7800	8000 7900
6200	6400 6300	6500	6600	6800 6700	6900	7000
5300	5400	5600 5500	5700	5800	6000 5900	6100
4400 4300	4500	4600	4800 4700	4900	5000	5200 5100
3400	3600 3500	3700	3800	4000 3900	4100	4200
2500	2600	2800 2700	2900	3000	3200 3100	3300
1600 1582	1700	1800	2000 1900	2100	2200	2400 2300

SECVNDA TABELLA CYCLORVM.

b c	c d	d e	e f	f g	g A	A b	1
A	b	e	d	e	f	g	2
g	A	b	c	d	e	f	3
f	g	A	b	c	d	e	4
d e	e f	f g	g A	A b	b c	c d	5
c	d	e	f	g	A	b	6
b	c	d	e	f	g	A	7
A	b	c	d	e	f	g	8
f g	g A	A b	b c	c d	d e	e f	9
e	f	g	A	b	c	d	10
d	e	f	g	A	b	c	11
c	d	e	f	g	A	b	12
A b	b c	c d	d e	e f	f g	g A	13
g	A	b	c	d	e	f	14
f	g	A	b	c	d	e	15
e	f	g	A	b	c	d	16
c d	d e	e f	f g	g A	A b	b c	17
b	c	d	e	f	g	A	18
A	b	c	d	e	f	g	19
g	A	b	c	d	e	f	20
e f	g	g A	A b	b c	c d	d e	21
d	e	f	g	A	b	c	22
c	d	e	f	g	A	b	23
b	c	d	e	f	g	A	24
g A	A b	b c	c d	d e	e f	f g	25
f	g	A	b	c	d	e	26
e	f	g	A	b	c	d	27
d	e	f	g	A	b	c	28

ANNI CYCLI SOLARIS.

Immutatio cycli Solaris ad inueniendam literam Dominicalẽ post correctionẽ, sine numeratione dierũ exemptorum, & mutatione literarum in radicibus digitorum.

PORRO commodiſſime etiam poſt correctionem, literam Dominicalem reperiemus ſine numeratione dierum exemptorum, & mutatione literarum in radicibus digitorum, ſi cyclum immutemus, hoc videlicet modo, qui facillimus eſt. Centeſimo cuique anno biſſextili tribuatur perpetuo articulus ſecundus interior Indicis, & numerus cycli 5. qui ex ſuperiore numeratione in eũ articulum incidit, ſi nimirum in 28. articulis quatuor digitorum in tranſuerſum omnes 28. anni cycli Solaris diſponantur. Primo autem cuique centeſimo poſt centeſimum biſſextilem tribuatur inſequens tertius articulus Indicis, & Cycli numerus 9. qui in eum ex eadem numeratione incidit. Secundo vero cuiq; centeſimo poſt centeſimum biſſextilem tribuatur ſubſequens articulus, hoc eſt, extremitas Indicis, & cycli numerus 13. in eum cadens ex eadẽ cycli in articulis digitorum diſpoſitione. Tertio denique cuiuis centeſimo poſt centeſimum biſſextilem tribuatur quintus articulus (qui eſt primus exterior ſub vngue) & cycli numerus 17. in eum incidens, ſi 28. anni Solaris cycli in articulis numerentur, vt diximus. Itaque cyclus 5. anno cuique centeſimo biſſextili conuenit: & cyclus 9. anno cuique centeſimo poſt biſſextilem primo: Et cyclus 13. anno cuique centeſimo poſt biſſextilem ſecundo: cyclus denique 17. centeſimo cuique anno tertio poſt biſſextilem centeſimum.

Inuentio literæ Dominicalis poſt correctionẽ per cyclum Solarem immutatum, ſine numeratione dierum exẽptorum, & mutatione literarũ in radicibus digitorum.

DEINDE inueniatur cum hiſce cyclis centeſimorum annorum cyclus anni poſt quemuis centeſimum propoſiti, vt Capite antecedente dictum eſt, addendo videlicet annos poſt centeſimum datum ad cyclũ eiuſdem centeſimi immutatum, & reijciendo 28. &c. Si enim hunc cyclum inuentum numeres in articulis digitorum, vt in hac regula dictum eſt, facto initio a radice Indicis, reperiemus literam Dominicalẽ poſt correctionem, vt ante anni reſtitutionem. In annis tamen centeſimis non biſſextilibus accipienda eſt prior litera inuenta ex duabus, quæ nimirum prior eſt in alphabeto.

VERBI gratia. Sit datus annus 1599. Quoniam annus 1500. poſt correctionem eſt inſtar tertij centeſimi poſt biſſextum, quòd proxime ſequens centeſimus 1600. biſſextilis ſit, ſtatuemus eum in quinto articulo Indicis, qui exterior eſt vngui proximus, eidemque numerum cycli 17. tribuemus. Deinde ex reliquis annis 99. abijciemus 28. quoties fieri poteſt, (quod fiet, ſi reiicias ter 30. hoc eſt. 90. & pro ſingulis abiectionibus repoſcas 2. nimirum 6. addaſque reliquos 9. annos, vt fiant 15.) & annos reliquos 15. numero cycli 17. qui centeſimis annis a biſſexto tertijs, ac proinde & anno 1500. debetur, adijciemus, vt fiant 32. Ex quibus ſi abijciantur 28. relinquuntur 4. pro cyclo anni 1599. qui numerus cycli in radicem interiorem digiti Auricularis cadit. Et quia ibi collocatur litera C, vt initio huius capitis diximus, erit C, litera Dominicalis anno 1599.

RVRSVS datus ſit annus 1800. a biſſexto ſecundus, ſedem habens in extremitate Indicis, vbi eſt cycli numerus 13. & vbi ponuntur literę E, F, vt conſtat, ſi numeremus a literis F, G, quæ in radice In-

dicis

dicis initio huius capitis collocatæ sunt, vsque ad Indicis extremum. Cum igitur annus 1800. non sit bissextilis, erit prior inuenta litera E, Dominicalis anno 1800.

ITEM datus sit annus 1724. Sedes anni 1700. cum primus centesimus sit a bissexto, est in tertio articulo interiori Indicis, vbi cycli numerus 9. ponitur, quem ad reliquos annos 24. adijcientes faciemus 33. & abiectis 28. remanebunt 5. pro cyclo anni 1724. qui numerus cadit in secundum articulum interiorem Indicis, vbi sunt literæ A, B, quæ anno 1724 Dominicales erunt.

POSTREMO datus sit annus 2386. Sedes anni 2300. cum sit tertius centesimus post bissextum, est in articulo exteriori Indicis sub vngue, vbi est numerus cycli 17. Abiectis autem 28. ex reliquis annis 86. remanent 2. quibus additis ad cyclum 17. fiunt 19. pro cyclo anni 2386. qui numerus incidit in quintum articulum Annularis, qui est exterior sub vngue. Si igitur à radice illius digiti, vbi est litera D, ex dispositione ad initium huius capitis tradita, numeremus ordine literas, progrediendo per internodia, & nodos, cadet in quintum illum articulũ litera E, quæ anno 2386. Dominicalis erit.

CVR autem eisdem centesimis annis tam bissextilibus, quàm primis, secundis, ac tertijs a bissexto, eosdem semper numeros cycli tribuamus, & easdem literas, causa hæc est. Quia pp æquationem anni Solaris noui Calẽdarij, quę 400. quibusq; annis tres dies intercalares omittit, post quosuis 400. annos redeũt eædem literæ Dominicales omnino; fit, vt cyclus Solaris post correctionem (si innouetur) contineat 400. annos. Perspicuum autem est, quemlibet centesimum bissextilem a proximo centesimo bissextili, & quemlibet centesimum primum a bissexto a proxime antecedente centesimo primo a bissexto, & secundum a secundo, atque tertium a tertio, distare annis 400. Constat quoque ex regula superiore, Dominicales literas anni 1600. qui bissextilis est, esse A, B; literam verò Dominicalem anni 1700. qui est centesimus primus post bissextum, esse C; & literam Dominicalem anni 1800. qui centesimus est secundus post bissextum, esse E; literam denique Dominicalem anni 1900. qui centesimus est a bissexto tertius, esse G: quæ quidem literæ in quatuor illos articulos Indicis, in quibus centesimos annos constituimus, incidunt, dummodo in centesimis non bissextilibus priorem ex duabus accipias. Quare eodem ordine in sequentibus quadringentis quibusuis annis eædem literę redibunt. At in priori ratione inueniendi literam Dominicalem eisdem centesimis annis non ijdem numeri cycli tribui possunt: quia in ea habetur ratio dierum exemptorum, assumiturque cyclus 28. annorum vsitatus, vt supra patuit.

Cur anni centesimi tã bissextiles, quam primi, secundi, ac tertij a bissexto, easdem literas Dominicales habeant, eosdemq. Cyclos Solares immutatos

SED explicemus iam causam huius nostræ operationis, cur videlicet quinque has literas, C, D, E, F, G, naturali ordine alphabeti in radicibus quatuor digitorum statuerimus, facto initio a digito Auriculari: cur item in digitis literæ Dominicales post literas in radicibus constitutas naturali etiam serie literarum numeremus, idque tum per no-

dos,tum per internodia,Indice excepto : cum tamen in usu literæ Dominicales retrogrado ordine progrediantur,& omnes, quę inuestigantur,in ipsos tantum nodos incidant. Causa igitur hęc est. Cyclus antiquus literarum Dominicalium incipit a binis literis G, F, desinitque in A, hoc modo in 28. cellulas distributus ordine retrogrado.

Cur in literę Dominicalis inuentione serie naturali literarum ponamus in radicibus interioribus sinistræ manus has literas, c, d, e, g, f, initio facto ab Auriculari.

g f	e	d	c	b A	g	f	e	d c	b	A	g	e	d

c	b	A g	f	e	d	c b	A	g	f	e d	c	b	A

Qui quidem cyclus in manu sinistra ita disponitur per articulos in transuersum,sumptis etiam digitorum extremitatibus pro articulis. Prima cellula tribuitur radici interiori Indicis, secunda radici digiti Medij,tertia radici digiti Annularis,quarta radici digiti Auricularis, quinta secundo articulo Indicis,sexta secundo articulo digiti Medij,& ita deinceps : ita vt in radice exteriori digiti Auricularis ponatur vltima cellula. Vbi vides, literam C, quartæ cellulæ cadere in radicem digiti Auricularis; literam D, tertiæ cellulæ, in radicem digiti Annularis; literam E, secundæ cellulæ in radicem digiti Medij, & binas literas F,G,primæ cellulæ in radicem Indicis; vbi nos videlicet easdem literas collocauimus. Quoniam uero facilior est numeratio literarum ordine naturali,quàm retrogrado,maluimus numerare quinque has literas C,D,E,F,G, naturali serie, initio facto a digito Auriculari,quam ordine inuerso,hoc modo, g, f,e,d, c, initio sumpto ab Indice, positis ibi binis literis g, f. Atque hæc causa est,cur in Auriculari collocemus C; & D, in Annulari; & E, in Medio; atque F, G, in Indice.

Cur in literæ Dominicalis inuentione serie naturali literas numeremus, idq; per internodia, ac nodos.

CVR autem per internodia in omnibus digitis,præterquam in Indice,progrediamur naturali etiam ordine literarum, hęc causa reddi potest. Sumpta quacunque cellula simplicis literæ in cyclo paulo ante descripto, si quis ab ea inclusiue numeret quinque cellulas inclusiue, reperiet in quinta cellula eam literam, quæ in alphabeto tertia est post literam sumptæ cellulæ. Vt verbi gratia, post literam E, in secunda cellula positam reperitur in sexta cellula, quæ est quinta a secunda inclusiue, litera g, quę tertia in alphabeto est post E, &c. Quare cum in tribus digitis, Auriculari, Annulari, ac Medio, quilibet articulus a proxime antecedenti articulo eiusdem digiti sit quintus,si modo nume

ratio

ratio instituatur in transuersum, progrediendo videlicet ab Indice versus digitum Medium, Annularem, Auricularem, & redeundo ad Indicem: ponetur necessariò in eo articulo litera illa, quæ tertia est in alphabeto ab ea, quæ in antecedenti articulo eiusdem digiti ponitur, nimirum ea, quę in superiori cyclo quintum locum occupat ab illa, quę in antecedenti articulo eiusdem digiti collocatur. Recte igitur facimus, cum ordine naturali progredientes in literis, ponimus in internodijs singulis singulas literas; quia hac ratione ponetur in subsequēti quouis articulo proximo eiusdem digiti litera illa, quæ in alphabeto tertia est ab ea, quæ in antecedenti articulo posita est.

EADEM ratio est, cur in Indice, omissis internodijs, ponamus in singulis articulis binas literas secundum ordinem naturalem literarū: quoniam videlicet in eodem cyclo superiore, si quis a qualibet cellula duplicis literę numerare incipiat, reperiet in quinta cellula duas literas, quę in alphabeto sequuntur ordine naturali duas illas, quę in cellula assumpta collocantur. Cum ergo quilibet articulus Indicis ab antecedente articulo eiusdem Indicis sit quintus, si articuli in transuersum numerentur, a radice Indicis principio sumpto, liquidò constat, cur prętermissis internodijs Indicis, tribuamus singulis articulis binas literas secundum ordinem naturalem alphabeti.

Cur in indice, internodiis omissis, binæ literæ in articulis singulis naturali serie collocentur.

VERVM longè facilius reperiemus literam Dominicalem tum ante, tum post correctionem Calendarij, nulla habita ratione cycli Solaris, qui proposito cuiuis anno respondet, idque in septem solis articulis sinistræ manus, quorum primus sit in Pollice summo, secundus in medio, tertius in imo, quartus in radice Indicis, quintus in radice digiti Medij, sextus in digiti Annularis radice, & septimus in radice digiti Auricularis. Primum igitur ante correctionem Calendarij, centesimi anni ita distribuendi sunt in septem illos articulos, de quibus iam dictum est. In extremo pollice ponitur annus 0. In articulo medio eiusdem annus 100. In eiusdem radice annus 200. In radice Indicis 300. In radice Medij annus 400. In radice Annularis annus 500. In radice Auricularis annus 600. Deinde rursus in Pollicis extremo annus 700. atque ita deinceps, ut Capite 3. de cyclo Solari dictum est, donec ad annum 1500. perueneris, qui in medium articulum Pollicis incidit. Alij enim centesimi anni insequentes sunt iam post anni correctionem, ac proinde aliam dispositionem postulant, ut paulò post dicemus.

Dispositio annorū centesimorū i 7. articulis man⁹ sinistræ, ad inueniendam literam Dominicalē ante correctionē, sine cyclo Solari.

POSTEA numerandi sunt omnes anni post quemlibet centesimū, quos expansos uocant, hoc ordine. In Pollicis extremo ponitur annus 1. In medio articulo annus 2. In radice annus 3. In radice tam Indicis, quam digiti Medij annus 4. 4. quòd quartus annus sit bissextilis, ac proinde duas poscat literas. In radice digiti Annularis annus 5. In radice Auricularis annus 6. Deinde redeundo ad Pollicem, in eius extremo collocatur annus 7. In medio eiusdem, & radice annus 8. 8. quòd octauus quoque annus sit bissextilis. In radice Indi-

Dispositio annorū post cētesimū quemlibet expāsorū, in 7. articulis sinistrę man⁹, ad inueniendam literam Dominicalem sine cyclo Solari tam ante correctionē, quā post.

cis

cis annus 9. In radice Medij annus 10. In radice Annularis annus 11. In radice tam Auricularis, quàm Indicis, annus 12.12. quòd annus duodecimus sit quoque bissextilis; atque ita deinceps omnes 100. anni expansi in illis 7. articulis ordine collocabuntur; dummodo memineris, in binis articulis binos numeros annorum bissextilium reponere; quales sunt anni 4. 8. 12. 16. 20. 24. 28. 32. 36. 40. & reliqui omnes, quos quaternarius metitur, qui quidem binis articulis tribuẽdi sunt, hoc modo: 4.4: 8.8: 12.12: 16.16: 20.20: &c.

SED quoniam longum foret, ac difficile, numerare hac arte omnes vsque ad propositum annum post quemlibet centesimum, pręsertim si ab insequenti centesimo datus annus non longe absit, vtemur eodem illo artificio, quo supra usi sumus Capite 3. quod eiusmodi fuit. Reiectis 30. ex numero anni post centesimum dati, quoties fieri potest, & pro singulis abiectionibus binis vnitatibus resumptis, addemus has vnitates reliquis annis, (qui nimirum post abiectionem 30. supersunt) numerumque collectum, qui nunquam maior est, quàm 28. (si namque maior aliquando fuerit, reijcienda sunt 28.) in 7. illis articulis sinistræ manus supputabimus, initio facto a Pollicis extremo, & numeris bissextilium annorum, puta 4. 8. 12. &c. binis articulis semper attributis, ut supra diximus. Vt si datus sit, verbi gratia, post aliquem centesimum annus 60. quoniam abijci possunt 30. bis, reposcemus 4. vnitates, hoc est, bis duas, easque (quia nullus alius annus post 60. superest) numerabimus in articulis, tribuendo 4. 4. radicibus Indicis, & digiti Medij. Atque hæ duæ radices anno 60. post quemlibet centesimum perpetuò tribuentur. Item si datus sit annus 85. post centesimum aliquem: reiectis 30. bis, & 4. vnitatibus, id est, bis duabus, receptis, propter duas illas abiectiones 30. adijciemus eas ad reliquos annos 25. qui post abiectiones 30. ex 85. supersunt, & a numero conflato 29. abijciemus 28. hoc est, numerum Cycli Dominicalium literarum, reliquamque vnitatem in extremo Pollice statuemus, vbi perpetua sedes est anni 85. & omnium aliorum, in quibus post abiectionem 28. vnitas est reliqua.

Qua rõne cyclus 28. annorum ex magno numero annorum expãsorum facile abijciatur.

RVRSVS quia molestum quoque est percurrere singulos annos vsque ad 28. in 7. illis articulis, facileque labi quis potest in ea numeratione, non tribuendo per incuriam binis articulis binos numeros eosdem annorum bissextilium, vti licebit hoc compendio. Quaternos annos (nimirum 4.8.12.16.20.24.28) binis articulis tribuemus continuato ordine, initio tamen facto a digito Medio, atque Indice, per radicem, & medium articulum Pollicis, deinde per extremum Pollicem, ac radicem Auricularis, itemque per radices Annularis, ac Medij, atque ita deinceps versus Pollicem progrediendo, ordine scilicet contrario ei numerationi, quam annis expansis præscripsimus; cum annorum expansorum numeratio a Pollicis summo incipiens, per eius medium, atque imum, &c. versus Auricularem progrediatur; quaterni autem anni contrario ordine per binos articulos distribuantur, principio

Compendiũ dispositionis 28. annorũ in articulis sinistræ man⁹.

cipio ſumpto a radicibus digiti Medij, & Indicis, ac verſus Pollicem progrediendo.

NVMERATIO verò hæc quaternorum annorum facile ſic fiet. Poſita extremitate digiti Medij dextræ manus in radice digiti Medij manus ſiniſtræ, & extremitate Indicis manus dextræ in radice Indicis ſiniſtræ manus, ſtatuemus ibi 4. 4. Deinde poſita extremitate Medij dextræ manus in radice Pollicis ſiniſtri, & extremitate Indicis manus dextræ in medio Pollicis ſiniſtri, ibi locabimus 8. 8. Rurſus poſita Indicis dextri ſummitate in Pollice ſummo ſiniſtro, & Medij dextri extremitate in radice Auricularis ſiniſtri, ponemus in his duobus articulis 12. 12. Poſt hæc poſita extremitate Medij dextri in radice Annularis ſiniſtri, & Indicis dextri ſummitate in radice Medij ſiniſtri, conſtituemus in duabus hiſce radicibus 16. 16. Item poſita extremitate Medij dextri in radice Indicis ſiniſtri, & extremitate dextri Indicis in radice Pollicis ſiniſtri, collocabimus in his duabus radicibus 20. 20. Præterea, poſita Medij dextri ſummitate in medio Pollicis ſiniſtri, & Indicis dextri extremitate in ſummo Pollice ſiniſtro, ponemus ibi 24. 24. Denique, poſita extremitate Medij manus dextræ in radice Auricularis ſiniſtræ manus, & extremitate dextri Indicis in radice Annularis ſiniſtræ manus, ſtatuemus in duabus hiſce radicibus 28. 28. Atque in hunc modum collocati erunt omnes numeri annorum biſſextilium in proprijs ſedibus, in ijs nimirum articulis, in quos per ſuperiorem numerationem incidebant. Quòd ſi datus ſit annus quiſpiam ex expanſis non biſſextilis, inquiremus eius ſedem in eiſdem 7. articulis, hoc modo. Inuenta ſede proxime antecedentis anni biſſextilis, eo, quo diximus, artificio, tribuemus primum annum poſt illum biſſextum ei articulo, qui ſedem eius biſſexti inuentam proxime eo ordine inſequitur, quem in numeratione annorum expanſorum ſeruandum eſſe diximus, ordine ſcilicet contrario ei, quem in collocatione quaternorum annorum nuper tenuimus: Item ſecundũ annum poſt eundem biſſextum alteri articulo proxime inſequenti, & tertium alteri adſcribemus. Velut ſi datus ſit annus 19. inueniemus primo loco ſedem anni 16. (qui biſſextilis eſt, proxime antecedens annum 19.) in radicibus Annularis, ac Medij. Annum deinde 17. proximum poſt biſſextilem 16. dabimus radici Auricularis, & annum 18. ſecundum poſt biſſextilem eundem 16. extremitati Pollicis, & annum 19. tertium ab eodem biſſexto 16. medio articulo Pollicis. Atque in medio Pollice dices ſedem eſſe anni 19. Item ſi datus ſit annus 14. reperiemus primum ſedem anni 12. (qui eſt biſſextilis proxime antecedens) in extremo Pollice, & radice Auricularis. Annum deinde 13. qui primus eſt póſt biſſextilem 12. tribuemus medio Pollicis, & annum 14. ſecundum ab eodem biſſexto 12. radici eiuſdem Pollicis, ibique ſedem eſſe dicemus anni 14. atque ita de cæteris.

SED percommode quoque ſic agemus in ſedibus annorum 28. expan-

Aliud compendiũ dispositionis 28. annorũ in articulis manus sinistræ.

expansorum inueniendis. Quoties quaternarius in dato numero annorum expansorum (reiecto prius, si fieri potest, cyclo 28. annorum) continetur, tot vnitates eidem annorum numero addantur. Si enim in 7. illis articulis numerum collectum numeremus a summo Pollice per eius medium, radicem, &c. nullo numero binis articulis tributo, finietur numeratio in articulo, qui dati anni sedes est: ita tamen, vt in anno bissextili articulus inuentus sit ex duobus ei debitis posterior, ac propterea eidem tribuendus quoque sit proxime antecedens articulus versus Pollicis summitatem, & ab hac versus radicem Auricularis progrediendo. Vt si datus sit, verbi gratia, annus 27. Quoniam in 27. continetur quaternarius sexies, addemus 6. ad eundem numerum 27. annorum, & conflatum numerum 33. ita breuiter numerabimus. Demptis 7. quoties fieri potest, computabimus in articulis reliquas 5. vnitates, à summo Pollicis incipientes; cadetque quinta vnitas in radicem Medij. Ibi ergo sedes erit anni 27. Sic quoque, si datus sit annus 76. post quempiam centesimum; reiectis 30. bis, addemus reliquo numero 16. bis duas vnitates, hoc est, 4. vt numerum 20. compleamus. Quoniam uerò in 20. continentur 4. quinquies, addemus 5. ad 20. vt faciamus 25. atque hunc numerum compositum 25. numerabimus, vt prius: hoc est, reiectis 7. quoties fieri potest, reliquas 4. vnitates in articulis numerabimus, principio ab extremitate Pollicis sumpto, cadetque vltima vnitas in radicem Indicis. Quare annus 20. cum bissextilis sit, sedem habebit in radicibus Indicis, & Pollicis. Radici enim Indicis adiungendus etiam est articulus antecedens, nimirũ radix Pollicis, propter bissextilem annum, vt dictum est.

Inuentio literæ Dominicalis ante anni correctionẽ sine cyclo Solari, longè facillima.

HIS positis, ita literam Dominicalem ante anni restitutionem inuestigabimus. Inuenta in 7. illis articulis sede centesimi, qui annum propositum proxime antecedit, vt paulo ante docuimus, statuemus in ea literam B. Notato quoque articulo, qui sedes est propositi anni expansi post datum centesimum; progrediemur a litera B, quam in sede propositi centesimi statuimus, naturali ordine literarum per C, D, E, F, G, A, versus extremitatem Pollicis, & hinc ad radicem Auricularis procedemus, deinde ad radicem Annularis, &c. donec ad articulum, qui anni post eum centesimum dati sedes est, veniamus. Litera enim in eum articulum incidens, Dominicalis erit eo anno; simplex quidem, si annus est communis; Si verò bissextilis, duplex, duæ nimirum cadentes in duos articulos anno bissextili tributos: quarum posterior in alphabeto, id est, quę posterius occurrit in numeratione per articulos facta, in priori anni parte vsque ad festum S. Matthiæ assumenda est, prior autem in parte anni posteriori.

Literæ Dominicales cẽtesimorũ annorum bissextilium incidũt sẽper in radices Auricularis, & Annularis.

QVOD si anno quopiam centesimo litera Dominicalis inquirenda sit, numerandum erit a litera B, quam in illius centesimi sede collocauimus, eodem naturali ordine per C, D, E, F, G, A, uersus Pollicis extremitatem, vsque ad radices Auricularis, & Annularis. Literæ enim in has radices incidentes, Dominicales erunt eo centesimo anno bissextili.

tili. Cum enim post radices Annularis, atque Auricularis in numeratione annorum expansorum transeatur statim ad summum Pollicis, vbi primus annus eum centesimum insequens locatur; ita vt litera in eum locum incidens per numerationem literarum a B, (quæ in sede eiusdem centesimi posita est) per C, D, E, &c. sit primo illo anno post eum centesimum Dominicalis: consequens est necessario, vt anno centesimo proxime præterito literæ Dominicales fuerint duæ illæ, quæ in radices Auricularis, & Annularis eadem numeratione incidunt, quæ quidem duæ radices in numeratione literarum serie naturali proximè insequuntur Pollicis extremum; at in numeratione annorum expansorum, proximè antecedunt eandem Pollicis extremitatem. Id quod videmus quoque alijs annis accidere. Nam si v.g. litera Dominicalis alicuius anni incidit in radicem digiti Medij, necesse est Dominicalem literam proximè antecedentis anni cadere in radicem Indicis, quę quidem radix in numeratione literarum serie naturali proximè insequitur radicem Medij, in numeratione vero annorum expansorum eandem radicem Medij proximè antecedit. Quæ omnia ex ijs, quæ diximus, perspicua sunt.

EXEMPLI causa. Inuenienda sit litera Dominicalis anni 400. post CHRISTVM natum. Quoniam hic annus sedem habet in radice digiti Medij, collocabimus ibi literam B. à qua si numeremus ordine naturali alias literas, posita litera C, in radice Indicis; & litera D, in radice Pollicis, &c. cadent in radices Auricularis, & Annularis, vbi diximus literas Dominicales annorum centesimorum inueniendas esse, literæ G, A, quarum posterior A, Dominicalis fuit priore anni parte, & prior G, posteriore.

ITEM quærenda sit litera Dominicalis anni 1580. Sedes anni 1500. est in medio Pollice. Ibi ergo collocabimus literam B. Et quoniam annus 80. hoc est (reiectis cyclis 28. annorum) annus 24. bissextilis est, caditque in medium, & extremitatem Pollicis, numerabimus à litera B, in medio Pollice locata, vsque ad extremitatem Pollicis, quæ vna cum medio Pollicis sedes est propositi anni; cadetque in hanc extremitatem litera C. Igitur cum in medio Pollicis constituta sit litera B, fuerunt literæ B, C, Dominicales anno bissextili 1580. quarum posterior C, in principio anni vsum habuit, prior autem B, post festum S. Matthiæ.

POSTREMO inuestiganda sit litera Dominicalis anno 1347. Sedes anni 1300. est in radice Auricularis. Ibi ergo figenda erit litera B, à qua si numeremus vsque ad medium Pollicis, vbi statuitur annus 47. hoc est, (reiecto cyclo 28. annorum) annus 19. reperiemus ibidem literam Dominicalem, G, quæ Dominicum diem anno 1347. indicauit.

EODEM prorsus modo literam Dominicalem post correctionem Calendarij reperiemus: si modo centesimos annos post emendatum annum cum litera B, quæ eos annos semper comitatur, aliter dispona-

Diſpoſitio annorum centeſimorũ in articulis ſiniſtræ manus, ad inueniendam literam Dominicalẽ ſine cyclo Solari, poſt anni emẽdationem.

mus in Pollice, & radicibus digitorum manus ſiniſtræ. Nam ſedes annorum expanſorum eædem prorſus permanent. Collocatio autem annorum centeſimorum poſt reſtitutum Calendarium hæc eſt. In ſummo Pollice ſtatuuntur omnes anni centeſimi: qui à biſſexto centeſimo primi ſunt: In eiuſdem imo (prætermiſſo articulo medio) collocantur omnes anni centeſimi à biſſexto ſecundi: In radice digiti Medij (omiſſa etiam radice Indicis) ponuntur omnes anni centeſimi tertij poſt biſſextum: Denique in radice proxima digiti Annularis ſedem habent omnes anni centeſimi biſſextiles. Vbi vides, ſedem centeſimorum annorum in ſummo Pollice, qui à biſſexto primi ſunt, inſequi ſedem centeſimorũ biſſextiliũ quæ eſt in radice Annularis, non proxime, ſed radice Auricularis vacua relicta; quemadmodum alij centeſimi nõ biſſextiles alios item centeſimos non biſſextiles non proximè ſequuntur, ſed ſemper vno articulo præterito. Sola ſedes centeſimorum biſſextilium ſedem centeſimorum, qui à biſſexto tertij ſunt, proximè inſequitur, nullo articulo inani relicto. Itaque cognito, num centeſimus propoſitus ſit biſſextilis, an primus, ſecundus, aut tertius poſt biſſextum, non opus erit ſæpius percurrere omnes articulos, vt in centeſimis ante correctionem Calendarij faciendum erat, ſed eius ſedes inter quatuor enumeratos articulos ſtatim in promptu erit. Quo pacto autem centeſimos annos biſſextiles à non biſſextilibus facile ſecernere poſſimus, Capite inſequenti trademus: Interim quia annus 1600. biſſextilis eſt, erit eius ſedes in radice Annularis; ac proinde annus 1500. (quod ad annos expanſos poſt anni correctionem attinet) eum proximè antecedens, erit inſtar centeſimi cuiuſpiam à biſſexto tertij, cum proximè inſequens annus centeſimus, nimirum 1600. ſit biſſextilis. Igitur annus 1500. (quod ſpectat ad annos expanſos poſt anni reſtitutionem) ſedem habet in radice digiti Medij. At annus 1700. primus poſt biſſextum in Pollicis ſummo locabitur: Et annus 1800. ſecundus à biſſexto, in Pollicis radice: Annus verò 1900. tertius poſt biſſextum in radice digiti Medij: Annus deinde 2000. biſſextilis ſedem iterum habebit in Annulari: Et annus 2100. in extremo Pollice: Atque ita deinceps alios centeſimos, qui inſequuntur, in ijſdem articulis collocabis, relicto ſemper vno articulo vacuo, exceptis radicibus digiti Medij, & Annularis, inter quas nullus articulus inanis relinquitur.

Inuentio literæ Dominicalis poſt anni reſtitutionẽ, ſine cyclo Solari, longè etiam facillima.

ITAQVE ſi poſt correctionem anni ſedes centeſimi anni propoſiti, vnà cum litera B, inueniatur, atque articulus notetur, in quem annus poſt eum centeſimum datus incidit: Ab ea autem litera B, verſus Pollicis extremitatem, & hinc verſus Auricularem, Annularemque, inſequentes literæ recto ordine percurrantur, donec ad articulum anni poſt centeſimum propoſiti perueniatur, reperietur eo in articulo litera Dominicalis, non ſecus atque ante anni reſtitutionem. Quòd ſi litera Dominicalis anni alicuius centeſimi quæratur, numerandum erit à litera B, in loco illius centeſimi collocata, per inſequentes literas vſq;

ad

ad radices Auricularis, atque Annularis. Ibi enim inuenietur litera Dominicalis, vt ante correctionem: duplex quidem in vtraque radice, si centesimus datus sit bissextilis; simplex verò in sola radice Auricularis, si communis fuerit.

Literæ Dominicales annorũ centesimorum bissextilium incidunt semper in radices Auricularis, Annularisq́; · Litera autem Dominicalis annorũ centesimorum cõmunium in solã radicẽ Auricularis incidit.

EXEMPLI causa. Sit quærenda litera Dominicalis anni 1590. Quoniam annus 1500. post correctionem sedem habet in radice digiti Medij, quemadmodum & omnes alij centesimi, qui tertij sunt à centesimo bissextili, (subsequens enim centesimus 1600. bissextilis est, ideoque sedem habet in radice Annularis, quam proxime antecedit, vt diximus, sedes centesimorum, qui tertij sunt à bissexto) locabimus literam B, in eadem radice digiti Medij. Deinde quia 30. continentur in annis 90. post centesimum datis, ter, & nil superest, accipiemus ter duas vnitates, id est, 6. quas si numerabimus in septem, quas diximus, articulis manus sinistræ, initio ab extremitate Pollicis facto, ita tamen vt 4. 4. radicibus Iudicis, ac digiti Medij tribuamus, cadet sexta vnitas in radicem Auricularis. Quod etiam ex Compendio supra tradito constat. Si enim 4. 4. in radicibus Medij, & Indicis ponamus, & 5. in radice Annularis, incidet 6. in radicem Auricularis. Quamobrem si à litera B, in radice digiti Medij posita, vbi sedes est anni 1500. numeremus literas Dominicales secundum seriem alphabeti, versus Pollicem progrediendo, reperiemus in radice Auricularis, hoc est, in sede anni expansi 90. literam G, quæ Dominicalis erit anno 1590.

RVRSVS proponatur annus 1800. qui sedem habet vnà cum litera B, in radice Pollicis, cum sit secundus centesimus à Bissexto 1600. Sed quia annus 1800. non est bissextilis, inuenienda erit eius litera Dominicalis in radice Auricularis, vt dictum est. Si igitur numeremus à litera B, in radice Pollicis vnà cum anno 1800. collocata, alias literas ordine naturali versus Pollicis extremum, vsque ad radicem Auricularis, reperiemus literam E, Dominicalem esse anno 1800.

ITEM datus sit annus 2000. qui sedem habet vnà cum litera B, in radice Annularis, cum bissextilis sit, (vt pote quartus à Bissexto 1600) ac proinde eius literæ Dominicales in radicibus Annularis, & Auricularis inueniendæ. Si supputemus igitur à litera B, in radice Annularis (vbi est annus 2000.) posita, alias literas naturali serie versus Pollicem, inueniemus in radicibus Auricularis, & Annularis literas A, B, quæ Dominicales erunt anno 2000. Verum posita litera B, in Annulari, perspicuum est, literam A, ante eam statui in Auriculari. Quare cum annus 2000. sit bissextilis, constat sine alia numeratione, literas A, B, esse Dominicales in quolibet centesimo bissextili.

SIT deinde propositus annus 2143. Quoniam annus 2100. locatur in extremitate Pollicis vnà cum litera B, cum primus centesimus sit post bissextilem 2000. Annus verò 43. hoc est, (reiectis 28.) annus 15. cadit in radicem Indicis; si numerauerimus à litera B, in extremo

Pollice vnà cum anno 2100. posita alias literas ordine alphabeti, transitu statim facto à summo Pollice ad Auricularem, & hinc ad Annularem, vsque ad Indicem, offendemus ibi literam Dominicalem F, pro anno 2143.

DENIQVE detur annus 4752. Quoniam annus 4700 tertius à Bissexto sedem habet cum litera B, in radice digiti Medij, caditque annus expansus 52. hoc est, (abiectis 28.) annus 24. bissextilis, in medium Pollicis, eiusque extremitatem, reperiemus in hisce articulis, (si à litera B, posita in radice digiti Medij, vbi annus est 4700. numeratio literarum instituatur) literas Dominicales E, F, pro anno dato 4752.

Constructio triplicis tabellæ ad inueniendam literam Dominicalem, fine Cyclo Solari.

HANC rationẽ inueniendę literę Dominicalis tum ante anni restitutionem, tum post, sine cyclo Solari, quæ omnium expeditissima est, ad triplicem tabellam hoc modo redigemus. In prima describuntur anni centesimi, initio facto ab anno 0. per septenas cellulas ascendendo, ita vt quando descriptus erit annus 1500. ante correctionem, relinquantur post eum duæ cellulæ vacuæ, in quibus hæc verba notentur, (*Detractis 10. diebus,*) & in quinta iterum annus 1500. ponatur, & in sexta, annus 1600. Relicta deinde inani septima cellula, annus 1700. scribatur in prima cellula insequentis lineæ. Item omissa cellula secunda, in tertia locetur annus 1800. Et in quinta, omissa quarta, scribatur annus 1900. & in sexta annus 2000. & prætermissa septima, annus 2100. collocetur in prima alterius lineæ cellula: & sic deinceps in infinitum alij centesimi describantur, omissis semper cellulis, secunda, quarta, ac septima, vacuis. Atque hæ septem cellulæ respondent septem articulis sinistræ manus in quibus annos centesimos eodem artificio disposuimus.

IN secunda tabella continentur septem lineæ literarum septem Dominicalium, quas antecedunt literæ ipsis centesimis annis respondentes.

TERTIA denique tabella annos expansos 100. complectitur, posito anno 1. sub primis literis, quæ binas literas annis centesimis debitas sequuntur. Vides igitur annos expansos sic esse descriptos, vt eosdem in septem articulis manus sinistræ collocauimus.

PRIMA

PRIMA TABELLA
Annorum Domini.

											1300	600
	5200	4800	4400	4000	3600	3200	2800	2400	2000	1600	1200	500
Et sic in infinitum.	5100	4700	4300	3900	3500	3100	2700	2300	1900	1500	1100	400
										10. dieb.	1000	300
5400	5000	4600	4200	3800	3400	3000	2600	2200	1800	Detractis	900	200
										1500	800	100
5300	4900	4500	4100	3700	3300	2900	2500	2100	1700	1400	700	0

SECVNDA, TABELLA
literarum Dominicalium.

c. b	A	g	f	e	d	c	b
b. A	g	f	e	d	c	b	A
A. g	f	e	d	c	b	A	g
g. f	e	d	c	b	A	g	f
f. e	d	c	b	A	g	f	e
e. d	c	b	A	g	f	e	d
d. c	b	A	g	f	e	d	c

TERTIA TABELLA
annorum expansorum.

1	2	3	4	4	5	6
7	8	8	9	10	11	12
12	13	14	15	16	16	17
18	19	20	20	21	22	23
24	24	25	26	27	28	28
29	30	31	32	32	33	34
35	36	36	37	38	39	40
40	41	42	43	44	44	45
46	47	48	48	49	50	51
52	52	53	54	55	56	56
57	58	59	60	60	61	62
63	64	64	65	66	67	68
68	69	70	71	72	72	73
74	75	76	76	77	78	79
80	80	81	82	83	84	84
85	86	87	88	88	89	90
91	92	92	93	94	95	96
96	97	98	99	100	100	

LITE-

Inuentio literæ Dominicalis ex tabella triplici, sine cyclo Solari.

LITERAM igitur Dominicalem inuenturus sic ages. Si annus datus est ex centesimis aliquis, quære eum in prima tabella. E regione enim illius reperies binas literas, quæ Dominicales erunt eo anno, si annus ille centesimus bissextilis est, cuiusmodi sunt omnes centesimi ante annum restitutum, post correctionem vero Calendarij, illi soli, qui in sexta cellula descripti sunt, vbi est annus 1600. Si vero centesimus annus propositus est communis, quales sunt post correctionem omnes extra sextam cellulam, litera Dominicalis erit simplex, ea nimirum è duabus, quæ ad dexteram posita est, obtinetque priorem locum in alphabeto. Quòd si annus propositus non sit centesimus, inuenies eius literam Dominicalem in communi angulo anni centesimi proximè antecedentis, & anni expansi, qui post eum centesimum datus est. Et si annus datus post centesimum in tertia tabella fuerit geminatus, annus erit bissextilis, cui respondent duæ literæ Dominicales, quarum prior vsum habebit vsque ad diem S. Matthiæ sacrum, posterior vero, quæ in alphabeto prior est, ab eo die vsque ad anni exitum.

EXEMPLI causa. Anno 300. ab ortu CHRISTI literæ Dominicales fuerunt g, f, quæ è regione anni 300. ponuntur. Anno verò 317. litera Dominicalis fuit f, in angulo communi annorum 300. & 17. Sic anno 1576. literæ Dominicales fuerunt A, g, in angulo communi anni 1500. ante detractionē 10. dierū, & anni 76. 76. geminati.

RVRSVS anno 1589. litera Dominicalis erit A, in angulo communi anni 1500. post detractionem 10. dierum, & anni 89. reperta. Anno autem 1664. Dominicales literæ erunt f, e, positę in angulo communi anni 1600. & anni 64. geminati. Item anno 2400. literę Dominicales erunt b, A, è regione anni 2400. descriptæ. Et anno 4759. inuenietur litera Dominicalis d, in communi angulo annorum 4700. & 59. Denique anno 1900. in vsu erit Dominicalis litera g, posterior è duabus A, g, è regione anni 1900. positis, quæ videlicet in alphabeto prior est, cum post g, subsequatur litera A.

CAETERVM liquidò ex hac triplici tabella apparet, literas Dominicales annorum centesimorum incidere in postremas duas cellulas cuiusque lineæ literarum Dominicalium, quæ quidem duæ cellulæ articulis Annularis digiti, & Auricularis respondent, ita vt vtraque in centesimis bissextilibus assumenda sit, posterior vero tantum in centesimis non bissextilibus; vt supra diximus. Nam vt vides, duarum postremarum cellularum literæ eędem prorsus sunt, quæ duæ geminatæ pro centesimis annis initio cuiusque lineæ notatę: postrema autem eadem est, quæ posterior è duabus illis geminatis.

DE ANNIS BISSEXTILIBVS,

communibusq; tum centesimis, tum non centesimis; & numero dierum ob æquationem anni Solaris vsque ad datum quodcunq; tempus exemptorum.

CAP. V.

NNOS non centesimo, Bissextiles, & Communes ita cognosces. Proposito quouis anno, reijce omnes Millesimos, & centesimos annos: Item ex cęteris numerum 20. quoties potes. Reliquos autem in quatuor digitorum extremitatibus sinistræ manus, initio facto ab Indice, enumera. Nam si annus datus inciderit in digitum quartum, hoc est, in Auricularem, bissextilis erit: Si in Indicem, id est, in primum digitum, primus post Bissextum: Si in digitum Medium, siue secundum, secundus: & si in tertium digitum, hoc est, in Annularem, tertius à Bissexto. Quòd si post abiectionem numeri 20. quoties abijci pôt, nihil superfuerit, datus quoq; annus erit bissextilis.

Anni non centesimi bissextiles, & cōmunes qua ratione cognoscantur.

VERBI causa. Proponatur annus 1589. Reiectis annis 1500. (qui centesimi sunt) & 20. ex reliquis 89. quoties fieri potest, residuos annos 9. supputabimus in 4. digitis, quos diximus, cadetq, annus 9. in Indicem. Quare annus 1589. communis est, ac primus post Bissextum.

ITEM datus sit annus 5960. Abiectis 5900. (hoc est annis centesimis) & 20. ex reliquis 60. nihil superest. Annus ergo 5960. bissextilis est.

DENIQVE detur annus 6456. Reiectis centesimis annis, hoc est, 6400. & 20. bis ex reliquis 56. percurremus cęteros 16. annos in 4. digitis, incidetque annus 16. in Auricularem. Quare datus annus 6456. bissextilis est.

EADEM ratione centesimos bissextiles, & non bissextiles dignoscemus. Nam proposito quolibet anno centesimo, reijciantur omnes denæ millenarum vnitatum, (vt more Arithmeticorum loquar) hoc est, anni 10000. 20000. 30000. 40000. 50000. 60000. 70000. 80000. 90000. 100000. 200000. & denique omnes anni, quos numerus 10000. metitur, quales sunt omnes illi, qui vltra quartum locum sui numeri (procedendo à dextra sinistram versus) reperiuntur; Nam ij omnes bissextiles sunt. Et cum numero reliquorum centesimorum annorum, qui semper minor erit, quàm 100. (cum 100. centesimi efficiant 10000.) agatur, ac si essent anni simplices, & expansi, non autem centesimi. Centesimus enim annus in Auricularem digitum ex superiore numeratione per digitorum extremitates facta cadens, erit bissextilis: in Indicem verò, primus centesimus à Bissexto: & in Medium digitum, secundus: & in Annularem, tertius. Quòd si, abiectis

Anni centesimi bissextiles, & nō bissextiles quo pacto cognoscantur.

omnibus

omnibus denis millenarum, nihil superſit, annus centeſimus propoſitus erit quoque biſſextilis. Itaque ſi proponatur numerus centenariorum, quamuis magnus, ſuis characteribus deſcriptus, conſiderandus tantùm eſt numerus expreſſus duabus figuris, quę in quarto loco, & tertio reperiuntur, id eſt, in loco millenarum, & centenarum; atque cum eo numero procedendum, vt de annis non centeſimis dictum eſt. Vt ſi detur annus 37000. notandus eſt numerus 70. cum figura 7. locũ millenarum occupet, & figura 0. locum centenarũ. Si verò annus datus ſit 30900. habenda eſt ratio ſolius figuræ centenarum 9. cum figura millenarum 0. nihil addat ei præpoſita. Sic (vt uis huius præcepti etiam in maximis annorum numeris cernatur) in anno 946700000. nihil conſiderandum eſt, cum in loco millenarum, & centenarum figura 0. exiſtat; ſed annus propoſitus biſſextilis eſt. Denique in anno 6789200. ratio habenda eſt numeri 92. &c.

EXEMPLI gratia. Datus ſit annus 1900. qui quoniam minor eſt, quàm 10000. nihil reijciemus, ſed notandus in eo ſolùm eſt numerus figuris millenarum, & centenarum expreſſus, hoc eſt, numerus 19. Quem ſi extremis digitorum numeremus, vt dictum eſt, cadet annus 19. in digitum Annularem, hoc eſt, in tertium. Quare annus 1900. communis eſt, etſi centeſimus eſt, ac tertius poſt Biſſextilem centeſimum.

DETVR quoque annus 30400. Reiectis 30000. hoc eſt, conſiderata ſolum figura centenarum 4. quòd figura millenarum ſit 0. cadet quartus centeſimus in 4. digitum, hoc eſt, in Auricularem. Ergo annus 30400. biſſextilis eſt.

ITEM datus ſit annus 407600. Reiectis 400000. ſuperſunt 76. centeſimi, qui ſoli conſiderandi ſunt. Ex quibus ſi abijciantur 20. ter, ſuperſunt 16. quos ſi numeremus in digitorum extremis, deſinet numeratio in Auriculari, id eſt, in quarto digito. Quamobrem annus 407600. propoſitus biſſextilis eſt.

POSTREMO offeratur annus 580600. Abiectis 580000. ſuperſunt 6. centeſimi, quos ſi percurramus in digitis, cadet annus 6. in digitum Medium, ſiue ſecundum. Quare centeſimus annus datus 580600. communis eſt, & ſecundus poſt centeſimum biſſextilem.

PERCOMMODE igitur incidit Calendarij correctio in annũ inter 1500. & 1600 contentum, qualis eſt annus correctionis 1582. cùm hac ratione anni centeſimi biſſextiles, ac communes regulam annorum biſſextilium, ac communium non centeſimorum retineant.

Quot dies intercalares omiſſi ſint, vſq; ad quẽcunq; annum cẽteſimum incluſiue, qua arte cognoſcatur.

IAM verò, quot dies intercalares vltra illos 10. anno correctionis exemptos, vſque ad quemcumque centeſimum annum propoſitum incluſiuè omiſſi ſint, hoc modo cognoſces. Ablatis annis 1600. ex numero centeſimi anni propoſiti, partire reliquos annos centeſimos per 4. Quotientem numerum (vt Arithmetici loquuntur) per 3. multiplica, (propterea quod ſpatio quolibet 400. annorum tres dies intercalares omittuntur) & producto numero reſiduum diuiſionis, ſi quod eſt, adij-

adijce 3. (quod vnitates residui numeri, quæ semper pauciores erunt, quàm 4. sint centesimi anni communes) conficiesq; numerum dierum ad illud vsque tempus exemptorum.

VERBI gratia. Si quis optet scire, quot sint dies exempti à tempore correctionis, vsque ad annum 6790. inclusiuè, detrahat 1600. ex 6790. vt remaneant 5100. hoc est, anni centesimi 51. qui si per 4. diuidantur, erit Quotiens 12. & residuum 3. Si igitur Quotiens 12. multiplicetur per 3. & procreato numero 36. adijciantur 3. anni centesimi ex diuisione residui, conficientur 39. dies vsque ad annum 6790. inclusiuè detracti; quibus si adijciantur dies 10. anno correctionis exempti, fient dies omnino 49.

SIC post correctionis annum ad annum 8800. vsque inclusiuè, ablati erunt dies 54. Nam demptis annis 1600. ex 8800. supersunt anni 7200. hoc est, anni centesimi 72. qui si diuidantur per 4. erit Quotiens 18. nihilque ex diuisione supererit. Multiplicato igitur Quotiente 18. per 3. fiet numerus dierum exemptorum 54. Additis autem 10. diebus anni correctionis, efficientur dies 64. in vniuersum ablati.

COMMODIVS fortasse idem assequemur, si omnes annos centesimos, non subtractis 1600. per 4. partiamur, & ex Quotiente (seruato interim residuo diuisionis, si quod est) demamus 4. propterea quod 4. in 16. centesimis, id est, in annis 1600. quos auferre debueramus, continentur quater. Nam si reliquum numerum per 3. multiplicemus, numeroque producto residuum Diuisionis adiungamus, colligemus numerum dierum, vltra illos 10. dies anni correctionis, exemptorum. *Commodior ratio cognoscendi numerum dierū exemptorum.*

EXEMPLI causa. Sit propositus annus 8800. Diuisis 88. centesimis per 4. fiet Quotiens 22. Ablatis 4. supererunt 18. Quibus multiplicatis per 3. gignentur 54. Tot ergo dies, vltra illos 10. anni correctionis, ablati tunc erunt; quos priori etiam via inueneramus.

RVRSVS sit propositus annus 634700. Diuisis centesimis annis 6347. per 4. fiet Quotiens 1586. & remanebunt 3. Ablatis 4. ex Quotiente, & reliquo numero 1582. multiplicato per 3. gignetur numerus 4746. additisque 3. quæ reliqua fuerunt, fiet numerus dierum exemptorum 4749. præter eos 10. qui anno correctionis ablati sunt.

ATQVE cognitio hæc numeri dierum exemptorum omnino necessaria est, si beneficio Cycli Solaris Dominicalem literam inuestigare velimus; vt nimirum intelligamus, quot literæ post inuentam literam Dominicalem sint numerandæ, veluti principio capitis 4. docuimus. Pernecessaria quoque est eorundem dierum cognitio, vt motus cœlestes ex tabulis Astronomicis ad quemcunque annum post correctionem Calendarij datum possint supputari. *Cognitio numeri dierum exemptorum ad quid sit necessaria.*

DE FESTIS MOBILIBVS
CAP. VI.

D inuenienda festa mobilia tum ante, tum post Calendarij restitutionem, collocandæ sunt primùm omnes 7. literæ Dominicales in quolibet quatuor digitorum manus sinistræ, (Pollice omisso) & rursus in digito Auriculari dextræ manus, hoc modo. In radice interiore cuiusq; illorum 5. digitorum ponitur D. in secundo articulo, E. in tertio F. in quarto, hoc est in extremitate, G. in quinto, qui est exterior sub vngue, A. in sexto, B. & in septimo, C. Quæ quidem collocatio hoc versu continetur.

Collocatio 7. literarum Dominicalium in digitorum articulis, ad festa mobilia inuenienda.

Donec Erat Fortis, Gens Africa Bella Ciebat.

Nam si, initio facto à radice interiori, omnes 7. articulos cuiusque illorum quinque digitorum percurras, singulisque articulis singulas voces illius versiculi tribuas; ostendet prima litera cuiusque vocis eam literam, quæ in respondente articulo collocatur.

Dispositio 30. Epactarum in sinistra manu, ad festa mobilia inuenienda.

DEINDE, vt mobilia festa post anni correctionem reperiantur, (De eorundem enim inuentione ante annum restitutum paulò post agemus) disponendæ sunt 30. Epactæ in manu sinistra, hoc ordine. In vola manus ponitur Epacta xxiii. In radice interiori Indicis, xxii. in secundo eiusdem articulo, xxi. atque ita deinceps, ordine semper retrogrado in Epactis seruato: ita tamen vt à radice exteriori cuiusque digiti confestim ad radicem interiorem insequentis digiti transilias, hoc est, à septimo articulo Indicis ad primum digiti Medij, & à septimo huius ad primum digiti Annularis, ac demum ab huius septimo ad primum Auricularis digiti. Hac seruata ratione, Epacta xv. incidet in radicem interiorem digiti Medij; & viii in radicem Annularis; & 1. in radicem Auricularis. Porrò in penultimo articulo Auricularis ponenda quoque est Epacta 25. diuerso colore, aut charactere notata, vnà cum Epacta xxvi. in vltimo verò duæ Epactæ xxv. xxiiii. vt in Calendario fit.

Dispositio earundem Epactarum in manu facilior.

SED facilius fortasse ordine naturali numerorum eædem Epactæ collocabuntur in manu, si ab vltimo articulo Auricularis exteriore initium fiat, ibique colloces Epactas xxiiii. xxv. simul, & progrediaris versus penultimum articulum, & antepenultimum, &c. vsque ad radicem Indicis interiorem, & volam manus; hoc est, in articulo penultimo Auricularis ponas xxvi. 25. In antepenultimo, xxvii. in extremitate xxviii. & ita deinceps. Cadet enim tandem hac ratione Epacta xxiii. in volam manus, vbi antea initium fiebat.

TERTIO diligenter memoriæ mandandæ sunt radices festorum mobi-

mobilium, hoc est, dies mensium, ante quos nunquam festa mobilia celebrari possunt, in ipsis tamen nonnunquam celebrantur. Præcipue autem festa mobilia sunt, Septuagesima, Dies cinerum, Pascha, Ascensio Domini, Pentecoste, festum Corporis CHRISTI. Atque horum festorum distantiæ inter se nunquam mutantur, sed semper idem numerus dierum inter quælibet duo interijcitur. Aduentus autem Domini etsi mobile etiam festum sit, aliam tamen rationem sequitur, vt infra dicetur. Radix igitur Septuagesimæ est dies 18. Ianuarij: Diei cinerum, dies 4. Februarij: Paschæ, dies 22. Martij: Ascensionis Domini, dies 30. Aprilis: Pentecostes, dies 10. Maij: & Corporis CHRISTI, dies 21. Maij. Huiusmodi enim festa in hisce diebus radicum celebrari possunt, ante eos non possunt. Hæ autem radices facilius fortassis memoria retinebuntur hisce carminibus. Festa mobilia, eorumq; radices quæ sint.

Octodecim Ianus: Februus sed quattuor optat:
Vigintiduo Mars: Triginta poscit Aprilis:
Bis quinque at Maius: ter septem postulat idem.

Nam hæ radices superioribus festis conueniunt ordine enarrato, vt prima radix primo festo mobili, id est, septuagesimæ; secunda secundo, hoc est, Diei Cinerum, &c.

ITAQVE inuenturus quodcunque ex illis Festis mobilibus quolibet anno, vide primùm, in quem articulum Epacta illius anni, ex superiori dispositione, incidat. Deinde in quo articulo post Epactam iam suo loco affixam litera Dominicalis eiusdem anni posita sit, eo ordine, quem principio huius capitis præscripsimus: Ita tamen, vt, si litera Dominicalis in eundem articulum cum Epacta incidit, accipiatur eadem litera in eodem articulo subsequentis digiti. Quod etiam intelligendum est de duabus literis anni bissextilis. Si enim alterutra earum eundem, quem Epacta, articulum occupat, sumendæ sunt eædem duæ literæ in eisdem articulis digiti insequentis. Tertio, ac vltimo à radice festi propositi numera dies mensium, initio à radice Indicis facto, (posito nimirum in articulo primo Indicis, numero radicis diei festi propositi; in secundo, proximè maiori numero, & sic deinceps: dummodo memor sis, Ianuarium habere dies 31; Februarium 28. tam in anno communi, quàm in bissextili, quod ad præsens negotium spectat; Martium 31. Aprilem 30. & Maium 31.) vsque ad articulum, in quo litera Dominicalis post sedem Epactæ currentis collocata est. Dies enim mensis, quo numeratio terminatur, erit is, quo propositum festum celebrandum est. Vbi illud etiam notandum, in Paschæ inquisitione diem mensis, qui in articulum currentis Epactæ incidit, esse eum, quo xiiii. Paschalis, vel Pascha Hebræorum occurrit. Itaque si quis Pascha Hebræorum, vel Lunam xiiii. Paschalem desideret, numerandum erit à radice Paschæ, id est, à 22. die Martij, vsque ad articulum, in quo Epacta currens sedem habet. Inuentio festorũ mobilium in digitorũ articulis. Luna xiiij. Paschalis, vel Pascha Hebræorum quo pacto in manu reperiatur.

Per quam literã Dominicalem in anno bissextili mobilia festa inquirenda sint, & qua ratione.

CÆTERVM in anno bissextili omnia festa mobilia inuenienda sunt per literam Dominicalem posteriorem, quæ nimirum in vsu est post diem festum S. Matthiæ: ea tamen lege, vt ad diem quidem Septuagesimæ inuentum semper adijciatur vnus dies, ad diem verò Cinerum tum solum vnus quoque dies adiungatur, cum is mense Februario, non autem mense Martio, inuentus fuerit. Quia enim ante diem S. Matthiæ sacrum in vsu est prior litera Dominicalis, quæ nimirum in alphabeto posterior est, ac proinde literam Dominicalem posteriorem, quæ in alphabeto priorem tenet locum, vno die in Calendario subsequitur, fit, vt Septuagesima, & dies Cinerum ante eundẽ festum diem S. Matthiæ celebretur vno die serius, quam à posteriore litera Dominicali currente, hoc est, à priore in alphabeto, indicatur. Quare diei inuento per posteriorẽ literam addendus tũc est vnus dies. Post festum autem S. Matthiæ, licet posterior litera sit iam in vsu, addendus tamen tunc quoque est dies alter diei Cinerum mense Februario inuentæ, propter diem intercalarem Sexto calendas Martias additum, qui in Calendario non descriptus est. Propter hunc enim diem intercalarem dies 24. Februarij in Calendario dicitur 25. & dies 25. vocatur 26. & dies 26. appellatur 27. hic autem 28. & hic 29. Ex quo efficitur, diem Cinerum inuentum, verbi gratia, die 26. Februarij per posteriorem literam Dominicalem, re ipsa esse diem 27. in dierũ numeratione, & sic de alijs. Quod si dies Cinerum reperiatur mense Martio in anno bissextili, nihil addendum est diei inuento, sicut neque in Paschæ festo, & alijs subsequentibus: quia tunc & litera posterior Dominicalis iam est in vsu, & dies mensis proprijs numeris respõdent, cum dies intercalaris Februario sit additus: ita vt primus dies Martij dicatur primus; & secundus, secundus, &c.

EXEMPLI causa. Sint inuestiganda omnia festa mobilia anni 1589. quo ex superioribus regulis Epacta est xiii. & litera Dominicalis A. Et quoniam Epacta xiii. sedem habet in tertio articulo digiti Medij, & litera A, eum articulum proximè insequens, in articulo quinto eiusdem digiti collocatur; cadent omnia Festa mobilia in hunc articulum quintum digiti Medij. Si ergo à radice Septuagesimæ, id est, à die 18. Ianuarij inclusiuè numeres, initio à radice Indicis sumpto, & versus articulum secundum, & alios progrediendo, donec ad quintum articulum Medij peruenias, deprehendes Septuagesimam in diẽ 29. Ianuarij incidere. Si verò eodem modo, initio à radice Cinerum, hoc est, à die 4. Februarij facto, numeres, donec ad eundem articulũ quintum Medij peruenias, comperies diem Cinerum 15. die Februarij celebrari, & sic de alijs.

ITEM anno 1605. quo Epacta est x. incidens in penultimum articulum Medij, qui est sextus. Quia verò litera Dominicalis B, illius anni in eundem illum articulum cadit, accipienda est litera B, in eodẽ articulo sexto digiti Annularis. In eum enim articulum omnia illius anni festa mobilia cadent. Quapropter si numeres à radice Paschæ,

hoc est, à die 22. Martij, initio facto à primo articulo Indicis, reperies in penultimo articulo Annularis diem 10. Aprilis, quo Pascha anno 1605. celebrabitur.

RVRSVS anno 1588. bissextili (quo ipso anno hæc scribebamus) Epacta est ij. cadens in vltimum articulum Annularis, qui est exterior. Literæ Dominicales sunt C, B, Et quoniam litera B, posterior in vsu, (etsi in alphabeto prior est) per quam omnia festa sunt indaganda, vt diximus, proximè antecedit eum vltimum articulum Annularis, accipienda erit eadem litera B, in penultimo articulo Auricularis. Inuenies autem Septuagesimam cadere in 13. diem Februarij: addito verò vno die, in diem 14. Februarij. Diem autem Cinerum comperies in diem 2. Martij incidere, ac propterea nihil addendum esse, &c.

DEINDE anno bissextili 1596. Epacta est 1. cadens in radicem interiorem Auricularis. Literæ Dominicales G, F, quarum F, posterior in vsu, cadit in articulum tertium eiusdē Auricularis. Si igitur à radice cuiusvis festi numeres vsque ad eum articulum, reperies Septuagesimam incidere in diem 10. Februarij. Addita ergo vnitate, celebrabitur die 11. Diem autem Cinerum deprehendes cadere in diem 27. Februarij. Addita igitur vnitate, celebrabitur die 28. qui quidē in Calendario est 27. dicitur autem 28. ob diem intercalarem Sexto Calendas Martij additum.

PRÆTEREA anno 1935. Epacta est 25. diuerso ab alijs colore, aut charactere notata, sedem habens in penultimo, siue sexto articulo Auricularis. Litera Dominicalis F, quæ post Epactam cadit in tertium articulum Auricularis manus dextræ. Quare incidet Septuagesima in diem 17. Februarij. Dies Cinerū in 6. Martij. Pascha in 21. Aprilis, &c.

INSVPER 1700. non bissextili Epacta est ix. cuius sedes est in vltimo articulo Medij, hoc est, in radice exteriore. Litera Dominicalis C, in eundem articulum incidens, vt propterea litera C, in vltimo articulo Annularis accipienda sit. Igitur si à radice Ascensionis fiat numeratio, hoc est, à die 30. Aprilis, inuenietur Ascensio Dñi die 20. Maij.

AD hæc anno bissextili 2096 Epacta est v. sedem habens in extremitate Annularis. Literæ Dominicales A, G, per quarum posteriorem G, (quæ videlicet in vsu, non autem in ordine literarum Dominicalium posterior est: cum in eo ordine litera A, proxime sequatur literam G, non autem contrà, litera G, literam A,) omnia festa mobilia sunt inquirenda. Sed quoniam litera G, cadit in eandem extremitatem Annularis, sumenda est eadem litera G, in Auricularis extremo. Quo in loco reperies Septuagesimam cadere in diem 11. hoc est, (addita vnitate) in diem 12. Februarij: Cineres in diem 28. id est, (addita item vnitate) in diem 29. Februarij, qui in Calendario est dies 28. Pascha in diem 15. Aprilis: Ascensionem Domini in diem 24. Maij: Pentecosten in diem 3. Iunij: Festum denique Corporis CHRISTI in diem 14. Iunij.

DENIQVE anno 1612. Epacta est xxvij. cuius sedes est in quinto articulo

articulo Auricularis, qui exterior eſt, & vngui proximus. Literæ Dominicales A, G, quarum A, prior in vſu cadit in eundem articulum, & poſterior G, ante eum articulum ſtatuitur in extremitate. Quare accipiendæ ſunt eædem literæ in digito inſequenti, hoc eſt, in Auriculari manus dextræ, & per poſteriorem G, quæ cadit in extremitatē Auricularis dextræ manus, inquirenda feſta mobilia. Inuenies enim in ſummo Auricularis Septuageſimam die 18. Februarij, hoc eſt, (addita vnitate) die 19. celebrandam eſſe: Cineres die 7. Martij: Paſcha die 22. Aprilis: Aſcenſionem Domini die 31. Maij: Pentecoten die 10. Iunij: & Corpus Domini die 21. Iunij. Eademque ratio in omnibus alijs annis ſeruanda eſt.

QVONIAM verò ſedes cuiuſq; Epactæ in digitorũ articulis indicat Lunam xiiij. Paſchalem eiuſdem Epactæ, vt paulo ante diximus, fit, vt cognito die, in quem xiiij. Paſchalis, ſiue Paſcha Hebræorum incidit, (qui dies, qua ratione inueniatur, mox docebimus) ſi à radice Paſchæ, id eſt, à die 22. Martij, & à radice Indicis numeratio in digitis inſtituatur, donec perueniatur ad diem inuentæ Lunæ xiiij. Paſchalis, deſinat numeratio in eo articulo, qui ſecundum ſuperiorem diſpoſitionem ſedes eſt eiuſdem illius Epactæ. Ita vt ſedem cuiuſque Epactę in digitorum articulis inuenire liceat, beneficio Lunæ xiiij. Paſchalis aliunde cognitæ, etiamſi aliæ Epactæ in manu collocatæ non ſint, vt paulò poſt dicemus. Ita autem Lunam xiiij. Paſchalem memoriter reperiemus. Subtrahatur Epacta, cuius xiiij. Paſchalem ſcire deſideras, ex 30. & reliquo numero addantur 14. Numerus enim coagmentatus dabit diem Lunæ xiiij. menſe Martio: qui idem ſi maior fuerit, quàm 20. (propterea quod xiiij. Paſchalis ſemper poſt 20. diem Martij occurrere debet) Lunam xiiij. Paſchalem exhibebit. Si autem numerus ille coaceruatus maior quàm 20. non fuerit, accidet illa Luna xiiij. Martij inuenta ante diem 21. Martij, hoc eſt, ante æquinoctij diem, ac proinde Paſchalis eſſe non poterit. Quocirca ſi ei addantur 30. dies inſequentis Lunationis, aut certe 29. ſi Epactæ 25. diuerſo colore, vel charactere notatæ, aut Epactæ xxiiij. (quarum vtraque menſe Aprili per vnum diem aſcendit, ideoq; Lunationem mẽſe Martio inchoatam habet dierum tantùm 29.) Luna xiiij. Paſchalis inueſtigetur, prodibit dies Lunæ xiiij. Paſchalis à Calendis Martij numerandus.

Luna xiiij. Paſchalis ſiue Paſcha Hebræorum quo pacto memoriter inueniatur.

EXEMPLI cauſa. Data ſit Epacta xx. Detraho eam ex 30. & reliquo numero 10. adijcio 14. vt efficiam 24. qui numerus, quoniam maior eſt, quàm 20. offert xiiij. Paſchalem die 24. Martij.

RVRSVS data ſit Epacta xxix. Detraho eam ex 30. & reliquæ vnitati addo 14. vt fiant 15. qui numerus maior non eſt, quàm 20. ſed minor. Adiectis ergo 30. fiunt 45. Die ergo 45. à Calendis Martij incluſiuè numerato, hoc eſt, (abiectis diebus 31. Martij) die 14. Aprilis, erit xiiij. Paſchalis.

ITEM ſi data ſit Epacta xxv. Dempta ea ex 30. relinquuntur 5. & additis 14. fiunt 19. qui numerus minor etiam eſt, quàm 20. Additis

ergo

ergo 30. fiunt 49. Die igitur 49. a Calendis Martij, hoc est (abiectis diebus 31. Martij) die 18. Aprilis, erit xiiij. Paschalis, siue Hebræorum Pascha.

SIT præterea data Epacta xxiiij. Aufer eam ex 30. & reliquo numero 6. adde 14. vt facias 20. qui numerus maior non est, quam 20. sed idem. Additis igitur 29. (Lunatio enim Epactæ xxiiij. in Martio inchoata continet dies duntaxat 29.) fiunt 49. Igitur die 49. a Calendis Martij, hoc est, (detractis diebus 31. Martij) die 18. Aprilis, xiiij. Paschalis occurret, vt in proximo quoque exemplo accidit.

DATA denique sit Epacta 25. diuersi coloris, characterisve. Ea detracta ex 30. reliqua fiunt 5. & additis 14. colliguntur 19. cui numero (quia maior non est, quam 20.) si adijciam 29. (quòd Lunatio Epactæ 25. in Martio inchoata sit dierum tantum 29.) efficio 48. Die igitur 48. a Calendis Martij, hoc est, (ablatis diebus 31. Martij) die 17. Aprilis, erit xiiij. Paschalis.

ATQVE etiam alia est reperiendæ xiiij. Paschalis via, quæ perutilis est ad festa mobilia memoriter inuenienda, vt paulo infra dicetur. Epactæ cuius addantur perpetuò 6. Numerus deinde conflatus, si minor est, quam 30. aut certe si minor non est, numerus, quo ille conflatus superat 30. detrahatur ex 30. vel, si Epacta 25. diuersi characteris, colorisve, aut xxiiij. (quarum vtraque per vnum diem sursum promota est in mense Aprili, proptereaque Lunationem efficit dierum duntaxat 29.) in vsu est, ex 29. Reliquo denique numero adijciantur 20. (hoc est, addatur numerus binario minor radice Paschæ) Collectus enim numerus dabit diem Lunæ xiiij. Paschalis a Calendis Martij numerandum. Alia inuentio Lunæ xiiij. Paschalis memoriter.

VERBI gratia. Epactæ x. addantur 6. vt fiant 16. Hic numerus 16. ex 30. detractus relinquit 14. Cui numero si 20. adijciantur, efficiuntur 34. Die igitur 34. a Calendis Martij, id est, (diebus 31. Martij abiectis) die 3. Aprilis, occurret xiiij. Paschalis.

RVRSVS Epactæ *, siue xxx. si adijciantur 6. fiunt 36. qui numerus superat 30. numero 6. quo ex 30. detracto, relinquuntur 24. additisque 20. ad 24. colligitur summa 44. Die ergo 44. a Calendis Martij, hoc est (diebus 31. Martii ablatis) die 13. Aprilis, erit xiiij. Paschalis.

PRAETEREA Epactæ xxiiii. si addantur 6. efficiuntur 30. qui numerus superat 30. nihilo. Si igitur detrahatur 0. ex 29. (quòd Lunatio Epactæ xxiiii. in Martio incipiens habeat dies 29.) relinquuntur 29. Additis autem 20. fit summa 49. Quare xiiij. Paschalis incurret in diem 49. a Calendis Martii numerandum, hoc est, (detractis 31. diebus Martii) in diem 18. Aprilis.

POSTREMO Epactæ 25. diuersi characteris, colorisve adiungantur 6. vt summa colligatur 31. quæ superat 30. vna vnitate. Si ergo detraharur 1. ex 29. (quòd Lunatio Epactæ 25. contineat etiam dies duntaxat 29.) supersunt 28. cui numero si adijciantur 20. conficiuntur

48. Igitur xiiij. Paſchalis incidet in diem 48. a Calendis Martii numerandum, nimirum (diebus 31. Martii ſubtractis) in diem 17. Aprilis.

Inuentio ſedis cuiuſuis Epactæ in manu, per eiuſdē Epactæ Lunam xiiii. Paſchalem.

ITAQVE inuento die Lunę xiiii. Paſchalis, ſi a 22. die Martii, hoc eſt, á radice Paſchæ in primo Indicis articulo conſtituta, numeres inſequētes dies Martii, & Aprilis per articulos digitorū, vſq; ad diē Lunæ xiiii. Paſchalis inuentum, deſinet numeratio in eo articulo, qui ſedes eſt Epactæ propoſitæ, cuius videlicet xiiii. Paſchalem inueniſti.

VERBI gratia. Epacta xx. habet xiiii. Paſchalem die 24. Martii. Si igitur a radice Paſchæ, id eſt, a 22. die Martii, fiat numeratio in articulis (initio facto a radice Indicis) vſque ad 24. reperies ſedem Epactæ xx. in tertio Indicis articulo.

RVRSVS quoniam Epacta 25. alterius coloris, aut characteris Lunam xiiii. Paſchalem in 17. Aprilis reponit; ſi eodem modo numeratio inſtituatur, terminabitur ea in penultimo articulo Auricularis manus ſiniſtræ. Quare ibi locus erit Epactæ 25. propoſitæ.

DENIQVE quia Epacta xxiii. conſtituit xiiii. Paſchalem, ex ſuperioribus regulis, in 21. Martii; numerandum erit a radice Paſchæ, hoc eſt, a 22. die Martii retrorſum, verſus volam manus, vſque ad 21. (propterea quod dies 21. Martii antecedit radicem Paſchæ., id eſt, diem 22. in radice Indicis collocatam) qui numerus 21. in volam ipſam manus incidet, ac propterea Epacta xxiii. ibidem ſedem fixam habebit.

Inuentio ſedis cuiuſq; Epactæ in manu facilior.

VERVM multo facilius ſedem cuiuſlibet Epactæ cōperiemus hoc modo. Epactę propoſitę adiiciantur 6. & numerus coaceruatus, ſi minor eſt, quam 30. aut certe, ſi minor non eſt, numerus, quo ille coaceruatus ſuperat 30. in imo Pollice ſiniſtro collocetur. Deinde ſi ab hoc numero incluſiuè fiat numeratio, ſecundū ſeriem naturalem numerorū, per volā manus ſiniſtrę, & per articulos tam interiores, quàm exteriores Indicis, & aliorū digitorum, vſq; ad 30. Vel ſi Epacta eſt 25. diuerſi coloris, characteriſve, aut xxiiii. (quarum vtraque per vnum diem in Aprili ſuperius aſcendit, proptereaque Lunationem in Martio inchoatam habet dierum 29.) vſque ad 29. numeratio hæc in ſede Epactæ propoſitæ terminabitur.

VELVTI ſi Epactæ x. addamus 6. fiunt 16. Statuendo ergo 16. in radice Pollicis, & 17. in vola manus, & 18. in radice Indicis, &c. cadet numerus 30. in penultimum articulum digiti Medii, qui eſt exterior. Ibi ergo ſedes eſt Epactæ x.

ITEM ſi Epactæ 25. diuerſo charactere, vel colore notatæ, adiiciantur 6. fiunt 31. qui numerus ſuperat 30. vna vnitate. Si ergo ponamus 1. in radice Pollicis, & 2. in vola manus, & 3. in radice Indicis, &c. cadet numerus 29. (cum enim Epacta eſt 25. diuerſi coloris, vel characteris, numerandum eſt vſque ad 29. duntaxat, quòd eius Lunatio menſe Martio incipiens contineat dies duntaxat 29.) in penultimum articulum, ſiue ſextum Auricularis. Ibi ergo locus eſt Epactę 25. quæ diuerſo colore, vel charactere ſcribi ſolet.

RVR-

RVRSVS ſi Epactæ xxiii. addantur 6. fiunt 29. Si ponamus igitur 29. in radice Pollicis, cadet numerus 30. in volam manus. Statuetur ergo Epacta xxiii. in vola manus.

SI denique Epactæ xxiiii. addantur 6. fiunt 30. qui numerus ſuperat 30. nihilo. Ergo ſi ſtatuamus 0. in radice Pollicis, & 1. in vola manus, & 2. in primo articulo Indicis, terminabitur numerus 29. (Nam quando Epacta eſt xxiiii. numerandum etiam ſolum eſt vſque ad 29. quòd eius quoque Lunatio in Martio incipiens ſit dierum ſolum 29.) in vltimo articulo Auricularis. Ibi ergo ſedes eſt Epactæ xxiiii.

PORRO ſi lubet, ex Luna xiiii. Paſchali inuenta, vt ſupra docuimus, reperiemus Paſcha, & reliqua Feſta mobilia memoriter, & ſine vlla collocatione Epactarum literarumq́ue Dominicalium in manu, hoc modo. Cognito die menſis, in quem cadit xiiii. Paſchalis, inquiratur ex ijs, quæ proximo capite trademus, (ſi id aliunde non ſciatur) qui dies hebdomadæ is ſit. Nam ſi inſequentes dies hebdomadæ ad Dominicam vſque incluſiuè addas eidem diei, in quem xiiii. Paſchalis cadit, habebis diem Paſchæ. Vt currente, verbi gratia, Epacta x. & litera Dominicali E, cadit xiiij. Paſchalis in diem 3. Aprilis, qui eſt dies Iouis, ſeu feria v. quam ſubſequuntur feria vj. Sabbatum, & Dominica, hoc eſt, tres dies ad Dominicam vſque incluſiuè. Si igitur adijciantur 3. ad diem 3. Aprilis inuentum, habebitur dies 6. Aprilis pro Dominica Paſchæ. Quod ſi cum eadem Epacta x. currat litera Dominicalis B, incidet dies 3. Aprilis, hoc eſt xiiii. Paſchalis, in diem Dominicum. Quare altera Dominica inſequenti, hoc eſt, ſeptem diebus poſt, nimirum die 10. Aprilis, Paſcha celebrabitur.

Qua arte Paſcha, & alia feſta mobilia reperiantur memoriter, ſine collocatione Epactarum, & literarum Dominicalium in manu.

NON ſecus alia feſta mobilia inuenientur, ſi loco xiiii. Paſchalis, inquirantur alij dies, inſtar xiiii. Paſchalis; qui nimirum tanto interuallo ipſa feſta antecedant, quanto dies Paſchæ Lunam xiiii. Paſchalem ſubſequitur: quales ſunt illi, qui in antiqua Calendarij tabula Paſchali reſtituta (de qua paulò poſt, Cap. 8.) Epactis ſingulis ſub titulo cuiuſque feſti adſcripti ſunt. Hi autem dies non aliter inuenientur, atque xiiii. Paſchalis poſteriori via memoriter paulo ante inuenta eſt, ſi pro additione 20. (qui numerus radice Paſchæ, quæ eſt dies 22. Martij, binario minor eſt) addas numerum binario minorem, radice cuiuſlibet feſti: nimirum 16. pro Septuageſima: 2. pro die Cinerum 28. pro Aſcenſione Domini: 8. pro Pentecoſte: ac denique 19. pro feſto Corporis CHRISTI. Omnes enim hi numeri binario deficiunt à radicibus Feſtorum. Dies autem inuenti numerandi ſunt à Calendis menſium, in quibus feſtorum mobilium radices continentur: hoc eſt, pro Septuageſima, à Calendis Ianuarij: pro Cineribus, à Calendis Februarij: pro Aſcenſione Domini, à Calendis Aprilis: pro Pentecoſte denique, ac Corpore CHRISTI, à Calendis Maij.

Quo pacto inueniantur dies menſium, qui in feſtis mobilibus ſunt inſtar xiiii. Paſchalis, hoc eſt, tot diebus ipſa feſta antecedunt, quot diebus Luna xiiii. Paſchalis diē Paſchæ præit.

VERBI gratia. Si currente Epacta x. & litera Dominicali E, Septuageſima quærenda ſit, addantur 6. ad Epactam x. & compoſitus numerus 16. ex 30. auferatur; reliquo autem numero 14. adiiciantur

16. (nimirum numerus binario minor radice Septuagesimæ) vt summa fiat 30. Dies ergo 30. Ianuarij est instar Lunæ xiiii. Paschalis, Septuagesimam præcurrens, qui est feria v. siue dies Iouis. Sequuntur autem tres dies, nimirum feria vj. Sabbatum, & Dominica. Si igitur 3. adiiciantur ad diem 30. Ianuarii, conficiemus diem 33. a Calendis Ianuarii numerandum, hoc est, (demptis diebus 31. Ianuarii) diem 2. Februarii pro Septuagesima.

SI autem currente Epacta 25. diuersi coloris, characterisve, & litera Dominicali eadem E, quæratur Ascensio Domini, addantur rursus 6. ad Epactam 25. vt fiant 31. qui numerus superat 30. vna vnitate. Dempta ergo vna vnitate ex 29. (vt illa Epacta 25. postulat) supersunt 28. Cui numero reliquo si addas 28. (videlicet numerum binario minorem radice Ascensionis Domini) colliges summam 56. Igitur dies 56. a Calendis Aprilis, qui dies (reiectis diebus 30. Aprilis) est 26. Maii, est instar xiiii. Paschalis, Ascensionem Domini antecedens, qui est dies Lunæ, seu feria ij. Si ergo tres insequentes dies vsque ad diem Iouis inclusiuè (sequuntur enim feriæ, iij. iiij. & v.) adiiciamus ad 26. diem Maii, reperiemus Ascensionem Domini celebrari die 29. Maii.

SIT rursum inuestigandus dies Cinerum, currente Epacta 25. diuerso charactere, aut colore notata, & litera Dominicali duplici A, G, in anno aliquo bissextili. Additis 6. ad Epactam 25. fiunt 31. qui numerus superat 30. vnitate. Si ergo 1. dematur ex 29. (vt Epacta illa 25. requirit) remanent 28. Quibus si addantur 2. (numerus scilicet binario minor, quam radix Cinerum, quæ est dies 4. Februarii) efficitur summa 30. Dies igitur 30. à Calendis Februarii, hoc est, (detractis diebus 29. quos Februarius habet in anno bissextili. Hoc enim in negotio tribuendi sunt dies 29. Februario in anno bissextili.) dies 1. Martii, erit instar xiiii. Paschalis diem Cinerum præueniens, qui dies est Iouis, seu feria v. quam subsequuntur 6. dies, nimirum feria vj. Sabbatum, Dominica, feria ij. iij. & iiij. Quare additis 6. ad 1. diem Martij, reperietur dies 7. Martij, in quem Cinerum dies incurret.

PRÆTEREA inuestigandus sit dies Cinerum, currente Epacta xxiiij. & literis Dominicalibus F, E, in anno aliquo bissextili. Additis 6. ad Epactam xxiiij. fiunt 30. qui annus superat 30. nihilo. Si ergo dematur 0. ex 29. (vt Epacta xxiiij. flagitat,) & reliquo numero 29. adijciantur 2. (nimirum numerus binario minor, quam Cinerum radix) fit summa 31. Dies ergo 31. à Calendis Februarij, hoc est, (abiectis diebus 29. qui Februario in anno bissextili, quod ad hoc negotium spectat, tribuendi sunt) dies 2. Martij, instar est xiiij. Paschalis, qui dies est Dominicus. Additis ergo tribus diebus sequentibus, feria ij. iij. & iiij. ad diem 2. Martij inuentum, comperies Diem Cinerum die 5. Martij.

SIT quoque inquirenda Septuagesima, currente eadem Epacta xxiiij. & eisdem literis Dominicalibus F, E, in anno quopiam bissextili. Additis 6. ad Epactā xxiiij. fiunt 30. qui numerus superat 30. nihilo.

Si ergo demas o. ex 29. (vt Epacta xxiiij. postulat) & reliquo numero 29. addas 16. (numerum scilicet binario minorem radice Septuagesimæ, quæ est dies 18. Ianuarij) fit summa 45. Dies ergo 45. a Calendis Ianuarij numerandus, id est, (diebus 31. Ianuarij abiectis) dies 14. Februarij, est instar xiiij. Paschalis, qui est dies Iouis, quem insequuntur feria vj. Sabbatum, & Dominica. Si ergo tres hos dies addas diei 14. Februarij inuento, incidet Septuagesima in diem 17. Februarij.

ITEM inueniendus sit dies Cinerum, currente Epacta 1. & literis Dominicalis G, F, in anno aliquo bissextili. Adiectis 6. ad Epactam 1. fit summa 7. qua detracta ex 30. remanent 23. Cui numero additis 2. (qui numerus binario minor est radice Cinerum, quæ est dies 4. Februarij) fit dies 25. Februarij, qui instar est xiiij. Paschalis. Et quoniam dies 25. Februarij est dies Dominicus, addemus tres insequentes dies, (qui sunt feria ij. iij. iiij.) efficiemusque diem 28. Februarij, quo dies Cinerum occurret.

POSTREMO inuestigandum sit festum Corporis CHRISTI, quando Epacta 25. alterius coloris characterisve vsurpatur, vna cum literis Dominicalibus C, B, in anno quopiam bissextili. Additis 6. ad Epactam 25. fit summa 31. quæ superat 30. vna vnitate, quam si demas ex 29. (vt Epacta 25. requirit) supersunt 28. cui reliquo numero si adijcias 19. (numerum scilicet binario minorem radice illius festi, quæ est dies 21. Maij) efficitur summa 47. Dies ergo 47. à Calendis Maij numeratus, id est, (demptis diebus 31. Maij) dies 16. Iunij, est instar quæsitæ xiiij. Paschalis, qui est dies Iouis, quem consequuntur septem dies vsque ad alterum diem Iouis inclusiuè, quos 7. dies si addas ad 16. diem inuentum, reperies festum Corporis CHRISTI celebrari die 23. Iunij.

IAM verò si loco Epactarum disponantur in manu sinistra aurei numeri, inuenientur eodem modo, vt supra dictum est de Epactis, festa omnia mobilia à Concilio Nicæno vsque ad annum restitutionis Calendarij. Ita autem aurei numeri locabuntur in sinistra manu. In vola manus ponitur 16. Additis 8. & ex summa 24. abiectis 19. relinquitur aureus numerus 5. locandus in radice interiore Indicis post volam manus. Additis rursus 8. conficitur aureus numerus 13. tertij articuli Indicis, secundo vacuo relicto. Numerus enim aureus minor in hac dispositione sequitur semper maiorem in proximo articulo, maior autem minorem non in proximo, sed in altero: quod diligenter obseruandum est, vt omnes aurei numeri proprijs in locis reponantur. Additis rursus 8. ad aureum numerum 13. in tertio articulo Indicis positum, & ex summa 21. abiectis 19. reliquus fit aureus numerus 2. in extremitate Indicis ponendus, nullo articulo vacuo relicto, cum numerus 2. minor sit, quàm 13. Rursum additis 8. ad aureum numerum 2. conficitur aureus numerus 10. maior, quàm antecedens, ac proinde in sexto articulo Indicis, (quinto relicto vacuo) collocandus. Ad hunc si iterum adijciantur 8. fit aureus numerus 18. maior item, quàm antecedens

Dispositio aureorum numerorum in manu, ad inueniēda festa mobilia ante anni restitutionem.

dens 10. ideoque in radice digiti Medij (omisso vltimo articulo Indicis) reponendus. Adiectis præterea 8. ad aureum numerum 18. in radice Medij constitutum, & ex summa 26. reiectis 19. relinquitur aureus numerus 7. qui.quoniam minor est, quàm antecedens 18. in proximo articulo Medij, id est, in secundo, ponendus est. Atque hoc artificio omnes 19. aurei numeri in sinistra manu collocabuntut, si modo memineris, minorem proximè locandum esse post maiorem, maiorem verò post minorem non proximè, sed vno articulo in medio relicto. Ille porrò aureus numerus antecedente minor est, qui post abiectionem 19. relinquitur: quod fit, quando ex additione 8. ad antecedentem aureum numerum conficitur summa maior, quam 19. Tunc verò aureus numerus maior est, quam antecedens, quando non sunt abijcienda 19. ex summa confecta ex additione 8. ad antecedentem aureum numerum: quod tum demum fit, quando ea summa maior non est, quam 19.

Alia dispositio aureorum numerorum in manu.

IDEM aurei numeri ita quoque in manu sinistra disponentur. Quando antecedens aureus numerus maior est, quam 11. subtrahantur 11. & reliquus numerus ponatur in proximè insequenti articulo: quando autem non est maior, quam 11. addantur 8. & numerus conflatus in articulo non proximo, sed in altero, vno inani relicto, collocetur. Vt quoniam aureus numerus 16. in vola manus positus, maior est, quam 11. ablatis 11. reliquus est aureus numerus 5. minor in proximo articulo, hoc est, in radice Indicis, locandus. Additis 8. ad 5. fit aureus numerus 13. non in secundo articulo Indicis, sed in tertio, secundo vacuo relicto, ponendus. Detractis rursum 11. ex 13. remanet aureus numerus 2. minor ponendus in articulo proximo, id est, in extremitate Indicis: atque ita de cęteris.

Inuētio sedis cuiusque aurei numeri in manu, per Epactam illi aureo numero respondentem ante anni restitutionē.

CÆTERVM sedem cuiusque aurei numeri in manu sinistra reperiemus per Epactam, quæ ei aureo numero ante correctionis annum respondebat, etiamsi antecedentes aurei numeri nondum sint locati, hoc modo. Ad Epactam, quæ ex dato aureo numero ante anni restitutionem elicitur, vt ad initium Capitis 2. traditum est, addantur 3. & numerum collectum, si minor est, quàm 30. vel si minor non est, reliquum numerum post abiectionem 30. tribue Pollici: proximè maiorem numerum volę manus: insequentem item proximè maiorem radici Indicis; & sic deinceps, donec ad 30. peruenias. In quem enim articulum numerus 30. incidet, ibi erit locus aurei numeri propositi. Vt si quæratur sedes aurei numeri 8. cui ante correctionem anni respondebat Epacta xxviij. addantur 3. ad Epactā xxviij. vt fiat summa 31. Ablatis 30. remanet vnitas. Si igitur in Pollice statuas 1. in vola manus 2. in radice Indiis 3. & ita deinceps, cadent 30. in extremū articulum digiti Auricularis. Ibi ergo sedes est aurei numeri 8.

SIC etiam quia ante annum restitutum aureo numero 1. respondebat Epacta xi. si ad hanc Epactam adijcias 3. & numerum collectum 14. ponas in Pollice; 15. in vola manus; 16. in primo articulo Indicis;

17. in

17. in ſecundo, & ſic deinceps, incidet numerus 30. in primum articulum Annularis. Ibi igitur aurei numeri 1. ſedes eſt. atque ita de reliquis.

ITAQVE ſi à radice cuiuſque feſti mobilis in primo articulo Indicis poſita numeres ſequẽtes dies menſis, donec poſt ſedem currentis aurei numeri ad articulum peruenias, vbi litera Dominicalis propoſiti anni, ex ijs, quę ad initium huius Capitis docuimus, ponitur; reperies in eo articulo diem menſis, quo feſtum propoſitum ante correctionem anni celebratum eſt. Verbi gratia, ſi ſcire velis, quo die Paſcha celebratum ſit anno 1450. cuius litera Dominicalis fuit D, & aureus numerus 7. ſedem habens in ſecundo articulo digiti medij, id efficies hac ratione. Quoniam litera Dominicalis D, articulum ſecundum Medij conſequens ponitur in radice Annularis, ſi à radice Paſchæ in primo articulo Indicis poſita, hoc eſt, à die 22. Martij, numeres vſque ad radicem Annularis, inuenies Paſcha anno 1450. celebratum eſſe die 5. Aprilis. Eademque in cęteris ratio eſt. Inuentio feſtorũ mobilium ex aureis numeris, ante reſtitutionem anni.

DE ADVENTV DOMINI
CAP. VII.

QVO die menſis prima dominica Aduentus celebretur, ita cognoſcemus. Quoniam initium Aduentus Domini ſemper celebratur ea Dominica, quæ feſto S. Andreæ proxima eſt, vel in ipſum feſtum incidit, manifeſtum eſt, Dominicam primam Aduentus celebrari poſſe tribus diebus ante illud feſtum, & tribus poſt; atque idcirco, cum dies S. Andreæ facer incidat in 30. ſiue vltimum diem Nouembris, eandem primam dominicam Aduentus à die 27. Nouembris incluſiuè vſque ad diem 3. Decembris incluſiuè celebrandam eſſe: ita vt in Nouembri neceſſario incidat vel in diem 27. vel 28. vel 29. vel 30. In Decembri vero vel in diem 1. vel 2. vel 3. Quare ſi in quouis digito, verbi cauſa, in Indice, ſeptem hoſce dies hoc ordine collocemus, vt dies 29. Nouemb. ponatur in radice; & 30. in ſecundo articulo: Dies autem 1. Decembris in tertio; ſecundus in extremitate; tertius in articulo quinto, qui exterior eſt ſub vngue: Dies deinde 27. Nouembris in articulo ſexto; & poſtremo dies 28. in radice exteriore: illico dies menſis in eum articulum incidens, in quo litera Dominicalis poſita eſt, eo ordine ſeruato, quem principio antecedentis Capitis præſcripſimus, indicabit, quo die menſis prima Dominica Aduentus celebretur. Quo die menſis prima Dominica Aduentus celebretur, quo pacto cognoſcatur.

VERBI gratia. Anno 1589. litera Dominicalis eſt A, cadens in quintum articulum Indicis. Et quoniam ibidem poſitus eſt dies 3. Decem-

Decembris, celebrabitur eo anno Dominica prima Aduentus die 3. Decembris. Sic quando litera Dominicalis est B, celebrabitur die 27. Nouembris; quod ea litera incidat in 6. articulum, vbi positus est dies 27. Nouembris.

NE autem memoria excidat, in primo Indicis articulo, hoc est, in radice, ponendum esse diem 29. Nouembris, (Hinc enim alios sex dies, quibus Aduentus celebrari potest, facile in alijs articulis dispònemus, vt dictum est) ediscendus erit hic versiculus.

Articulo primo viginti appone nouemq;.

Hoc enim significatur, in radice Indicis, siue primo articulo, diem 29. Nouembris constituendum esse.

Inuētio alia Aduentus facilior.

FACILIVS fortasse eandem Dominicam primam Aduentus reperiemus hac ratione Quoniam Dominica prima Aduentus celebratur à die 27. Nouembris inclusiuè, vbi litera B, in Calendario scripta est, vsque ad diem 3. Decembris inclusiuè, vt diximus, disponemus 7. literas Dominicales in septem articulis Indicis, hoc ordine, vt litera B, in radice statuatur; C, in secundo articulo; D, in tertio; E, in quarto; F, in quinto; G, in sexto; & A, in septimo, siue vltimo; quem scilicet ordinem literæ initiales huius versus monstrant.

Bella ciere dolo, & ferro Germanicus audet.

Deinde in eisdem articulis eodē ordine numerabimus dies, sumpto initio à 27. die Nouembris, ante quem Aduentus nunquam celebratur, donec ad eum articulum, in quo litera Dominicalis currens ordine modo exposito statuitur, perueniamus. Confestim enim ibi diē primæ Dominicæ Aduentus habebimus. Vt currente litera Dominicali F, quæ cadit in quintum articulum, qui exterior est, sub vngue; si in radice Indicis ponamus 27. diem Nouembris; in secundo articulo diem 28. in tertiò, 29. in extremitate 30. incidet dies 1. Decembris in literam Dominicalem F. Quare Aduentus incipiet tunc die 1. Decembris.

ET vt facilius memoria retineas, numerationem in radice incipere à 27. die Nouembris, addidimus hunc versiculum.

Viginti septem sibi radix Indicis aptat.

Inuētio alia Aduentus expeditissima.

SED expeditissime inueniemus eandem Dominicam primam Aduentus, per insequentis Capitis regulam, quæ docebit literam Dominicalem F, Calendis Decembris adscriptam esse. Qua ex re dicto citius discemus, diei secundo præfixam esse literam G, & literam A, tertio diei: At postremo diei Nouembris, qui est 30. apponi literam E, quæ videlicet literam F, primo diei Decembris adscriptam præit;

literam autem D, diei 29. & literam C, diei 28. ac postremo literam B, diei 27. Atq; hinc Aduentum eo die celebrandum esse intelligemus, cui litera Dominicalis propositi anni præfigitur. Vt quoniã anno 1592. literæ Dominicales erunt E, D, quarum posterior D, in diem 29. Nouembris incidit, (quod patebit, si à litera F, Calendis Decembris adscripta retrocedas vsque ad D.) dices Aduentum eo anno incipere die 29. Nouembris, qui diem S. Andreæ sacrum antecedit. Itaque, vt vides, satis est, si teneas memoriter literam F, Calendis Decembris præfigi.

DE NVMERO DOMINICARVM inter Pentecosten, & Aduentum DOMINI.

CAP. VIII.

NVMERVM Dominicarum inter Pentecosten, & Aduentum Domini, quæ plures esse non possunt, quàm 28. nec pauciores, quàm 23. ita cognoscemus. Hi numeri, 28. 27. 26. 25. 24. 23. significantes numerum Dominicarum, in eisdem quinque digitis, in quibus festa mobilia indagauimus, ita disponantur, vt priores quinque articuli Indicis à radice vsque ad quintum articulum, qui exterior est, & vngui proximus, habeant 28. Posteriores duo eiusdem Indicis cum prioribus quinque digiti Medij, contineant 27. Duo posteriores eiusdem Medij cum quinque prioribus Annularis, 26. Duo posteriores Annularis cum prioribus quinque Auricularis, 25. Duo posteriores Auricularis cum quinque prioribus Auricularis dextræ manus, 24. Posteriores denique duo huius Auricularis habeant 23. His numeris ita dispositis, vide in quo digito, & articulo litera Dominicalis, in quam omnia festa mobilia inciderunt, collocetur. Numerus enim secundum eam, quam modo exposuimus, dispositionem in eundem cadens articulum, dabit numerum Dominicarum inter Pentecosten, & Aduentum Domini. Numerus Dominicarum inter Pẽtecosten, & Aduentum quo pacto cognoscatur.

CÆTERVM vt scias, quinam numerus in quolibet articulo cuiusuis digiti collocetur, satis est, si noueris duos numeros 28. & 27. in Indice positos; priorem quidem in prioribus quinque articulis, posteriorem verò in posterioribus duobus. Nam si à numero cuiusuis articuli Indicis, ordine retrogrado (hoc est, in quinque prioribus articulis à 28. per 27. 26. 25. & 24. In duobus autem posterioribus à 27. per 26. 25. 24. & 23.) numeres in transuersum per articulos vsque ad articulum, cuius numerum desideras, reperies continuò numerum in dato

dato articulo positum. Vt si cupias scire, quinam numerus ponatur in quarto articulo, id est, in extremitate, Auricularis dextræ manus: Dic in extremo Indice 28. quia ibi hic numerus ponitur; in extremitate Medij, 27. in Annularis summo 26. in extremo Auricularis, 25. in Auricularis denique extremitate dextræ manus, 24. Atque hic numerus in summo Auricularis dextræ manus locandus est; & sic de alijs.

SIT igitur, exempli causa, propositum indagare, quot Dominicæ inter Pentecosten, & Aduentum includantur anno Domini 1589. Litera Dominicalis A, eius anni, ad festa mobilia inuestiganda, incidit in quintum articulum digiti Medij, qui exterior est, vngui proximus; propterea quod eiusdem anni Epacta xiij. sedem habet in tertio eiusdem digiti articulo. Et quia in eodem illo articulo quinto Medij numerus 27. statuitur, quòd numerus 28. sit in eodem articulo quinto antecedentis digiti, nimirum Indicis; concludes anno 1589. esse 27. Dominicas inter Pentecosten, & Aduentum Domini; atque ita de ceteris.

Inuentio alia numeri Dominicarum inter Pentecosten, & Aduentum, facilior.

BREVIVS, & fortassis facilius, eundem numerum Dominicarum inter Pentecosten, & Aduentum hac alia via assequeris. Vide, quot sint Dominicæ post Pascha, vsque ad diem S. Georgij inclusiuè, qui in diem 23. Aprilis incidit; hoc est, quoties hic numerus 7. in diebus post Pascha, vsque ad eum diem B. Georgio sacrum inclusiuè contineatur. Tot enim Dominicæ addendæ erunt ad 24. vt compleatur numerus Dominicarum inter Pentecosten, & Aduentum.

Quando sint tantum 24. Dominicæ inter Pentecosten, & Aduentum, & quando 23.

Quod si nulla Dominica inueniatur post Pascha, vsque ad illud festum S. Georgij inclusiuè, hoc est, si pauciores dies sint post Pascha, vsque ad diem S. Georgij, quam 7. vel Pascha in ipsum diem festum incidat, erunt 24. tantum Dominicæ. Si denique post eundem diem S. Georgij Pascha celebretur, erunt tantum Dominicæ 23. inter Pentecosten, & Aduentum.

VERBI gratia. Cadente die Paschæ in diem 22. Martij, sic inquires numerum Dominicarum inter Pentecosten, & Aduentum. Post Pascha, hoc est, post diem 22. Martij vsque ad diem B. Georgij, siue ad diem 23. Aprilis inclusiuè, numerantur 32. dies; nimirum 9. vsque ad exitum Martij, (Detractis enim 22. ex diebus 31. Martij, supersunt 9.) & alij 23. in Aprili vsque ad diem 23. Quia verò in 32. diebus continetur numerus 7. quater, addendæ sunt 4. Dominicæ ad 24. vt totus numerus 28. Dominicarum inter Pentecosten, & Aduentum compleatur.

SIC etiam incidente die Paschæ in 3. diem Aprilis, numerantur 20. dies post Pascha, seu post 3. diem Aprilis, vsque ad 23. diem; quod ablatis 3. ex 23. supersint 20. Et quia in 20. continetur numerus 7. bis, addendæ erunt duæ Dominicæ ad 24. erunt ergo tunc 26. Dominicæ, &c. Eadem prorsus ratio est in alijs.

Inuentio festorũ mobilium ex tabula.

HÆC omnia, quæ de mobilium festorum inuentione proximis tribus capitibus tradita sunt, nullo ferè negotio ex hac quoq; subiecta

tabella eruuntur. In ea enim si post Calendarium restitutum Epacta quocunque anno currens in sinistro latere accipiatur, ante vero anni correctionem, aureus numerus: inuenientur è regione literæ Dominicalis eodem anno currentis, quæ proximè infra acceptam Epactam, siue aureum numerum occurrit, (ita vt si Dominicalis litera currẽs è regione illius Epactæ, vel aurei numeri scripta sit, non ea, sed eadem litera proximè insequens sumatur) omnia festa mobilia, quibus nimirum diebus celebranda sint, vel celebrata, vnà cum numero Dominicarũ inter Pentecosten, & Aduentum, ac prima Dominica Aduentus. Verbi gratia. Anno 1592. Epacta erit xvj. & literæ Dominicales E, D. Si igitur posterior litera D, (Hic enim etiam per posteriorem literam festa inquirenda sunt in annis bissextilibus. addita vnitate ad diem Septuagesimę inuentum, atque etiam ad diem Cinerum, si in Februariò inuentus sit.) infra Epactam xvj. accipiatur, quæ primo occurrit, reperietur Septuagesima, die 26. Ianuarij: Cineres, die 12. Februarij: Pascha, die 29. Martij: Ascensio, die 7. Maij: Pentecostes, die 17. Maij: Corpus Domini, die 28. Maij: Dominicæ 27. inter Pentecosten, & Aduentum: Dominica denique prima Aduentus, die 29. Nouembris. Rursus anno 1450. aureus numerus fuit 7. & litera Dominicalis D. è regione cuius infra aureum numerum 7. inuenies Septuagesimam celebratam esse die 1. Februarij: Cineres, die 18. Februarij: Pascha, die 5. Aprilis: Ascensionẽ, die 14. Maij: Pentecosten, die 24. Maij: Corpus Domini, die 4. Iunij: Dominicas inter Pentecosten, & Aduentum fuisse 26. atque Aduentum denique incidisse in diem 29. Nouembris: atque ita de reliquis.

PORRO tabella hæc congruit omnino dispositioni Epactarum, aureorum numerorum, literarum Dominicalium, dierum mensium, Dominicarum inter Pentecosten & Aduentum, ac primæ Dominicæ Aduentus, quam tribus proximis capitibus tradidimus. Aureus enim numerus 16. & Epacta xxiij. respondent volæ manus sinistræ. Tota deinde insequens linea primo articulo Indicis respondet, vbi aureum numerum 5. & Epactam xxij. cum radicibus festorum mobilium, & 28. Dominicas inter Pentecosten & Aduentum, ac denique 29. diem Nouembris ad primam Dominicam Aduentus inueniendam, collocauimus. Proxima autem linea subsequens secundo Indicis articulo congruit, & sic de alijs. Itaque in hac tabella tam Epactæ, quã aurei numeri describuntur è regione eorum dierum, in quos incidunt Lunæ xiiij. Paschales, & qui in alijs festis mobilibus instar sunt Lunarum xiiij. quemadmodum in superiori dispositione, tam aurei numeri, quam Epactæ in manu in easdem Lunas xiiij. incidebant, vt diximus. E regione solius Epactæ xxiij. notatæ non sunt Lunæ xiiij. in præcedenti tabula: Eas tamen quilibet intelliget, cum vna vnitate minores sint radicibus festorum mobilium. Vt Luna xiiij. Paschalis Epactæ xxiij. est dies 21. Martij. Septuagesimæ, dies 17. Ianuarij. Cinerum dies 3. Februarij, & sic de cæteris.

Quo modo tabella festorum mobiliũ dispositioni eorundem festorum in manu respondeat.

TABELLA FESTORVM
Mobilium Perpetua.

Aurei numeri Calẽdarij veter.		Epactæ.	Literæ Dñical.	Dominica Septuagesimæ.	Dies Cinerum.	Dominica Paschæ.	Dies Ascẽsionis.	Dñica Pẽtecostes.	Corpus Christi.	Dñicę post Pẽtecostẽ.	Dominica prima Aduentus.
16		xxiij									
5		xxij	d	18. Ian.	4. Feb.	22. Mar.	30. Ap.	10. Ma.	21. Ma.	28	29. No.
		xxj	e	19	5	23	1. Maij	11	22	28	30. No.
13		xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1. De.
2		xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2. De.
		xviij	A	22	8	26	4	14	25	28	3. De.
10		xvij	b	23	9	27	5	15	26	27	27. No.
		xvj	c	24	10	28	6	16	27	27	28. No.
18		xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29. No.
7		xiiij	e	26	12	30	8	18	29	27	30. No.
		xiij	f	27	13	31	9	19	30	27	1. De.
15		xij	g	28	14	1. Apr.	10	20	31	27	2. De.
4		xj	A	29	15	2	11	21	1. Iun.	27	3. De.
		x	b	30	16	3	12	22	2	26	27. No.
12		ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28. No.
1		viij	d	1. Feb.	18	5	14	24	4	26	29. No.
		vij	e	2	19	6	15	25	5	26	30. No.
9		vj	f	3	20	7	16	26	6	26	1. De.
		v	g	4	21	8	17	27	7	26	2. De.
17		iiij	A	5	22	9	18	28	8	26	3. De.
6		iij	b	6	23	10	19	29	9	25	27 No.
		ij	c	7	24	11	20	30	10	25	28 No.
14		j	d	8	25	12	21	31	11	25	29. No.
3		*	e	9	26	13	22	1. Iun.	12	25	30. No.
		xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1. De.
11		xxviij	g	11	28	15	24	3	14	25	2. De.
		xxvij	A	12	1. Mar.	16	25	4	15	25	3. De.
19	25	xxvj	b	13	2	17	26	5	16	24	27. No
8	xxv	xxiiij	c	14	3	18	27	6	17	24	28. No.
			d	15	4	19	28	7	18	24	29. No.
			e	16	5	20	29	8	19	24	30. No.
			f	17	6	21	30	9	20	24	1. De.
			g	18	7	22	31	10	21	24	2. De.
			A	19	8	23	1. Iun	11	22	24	3. De.
			b	20	9	24	2	12	23	23	27. No.
			c	21	10	25	3	13	24	23	28. No.

A QVO DIE HEBDOMADAE Quilibet dies mensis anno quouis proposito denominetur, siue primus is sit, siue non.

CAP. IX.

PRIMO loco discendum est, quæ litera Dominicalis primo diei cuiusuis mensis in Calendario præfigatur. Quod ex 12. vocibus horum versuum facile cognosces.

Astra dabit Dominus, gratisq; beabit egenos.
Gratia Christicolæ feret aurea dona fideli.

Nam prima vox [*Astra*] primo mensi, hoc est, Ianuario tribuitur: secunda [*dabit*] secundo, id est, Februario; atque ita deinceps: ita tamen, vt quarta vox [*gratisq;*] pro vna tantum accipiatur. Prima autem litera cuiusque vocis est ea Dominicalis, quæ in Calendario Calendis eius mensis, quem illa vox refert, apponitur. Veluti Ianuarius Calendis ipsis adscriptam habet literam A: Februarius, D: Martius item, D: Aprilis, G: Maius, B: Iunius, E: Iulius, G: Augustus, C: September, F: October, A: Nouember, D: & December, F.

Quæ litera Dominicalis ad Calendas cuiusque mẽsis scripta sit.

COGNITA prima litera Dominicali cuiuslibet mensis, facile intelliges, à qua feria quilibet mensis incipiat. Nam si in digitorum extremitatibus a litera Dominicali anni propositi inclusiuè numeres insequentes literas ordine alphabeti, vsque ad eam literam, quæ Calendis dati mensis præfixa est, (redeundo a litera G, ad literam A, si opus est) indicabit numerus extremitatum, quas in digitis percurristi, numerum feriæ, à qua mensis propositus initium ducit.

A qua feria mensis quilibet incipiat, quo pacto cognoscatur.

VERBI gratia. Anno 1592. Bissextili, quo literæ Dominicales sunt E, D, quoniam Ianuarij Calendis apposita est litera A, propter primam vocem [*Astra*] primo mensi tributam: si a litera Dominicali currente E, (hæc enim vsque ad diem S. Matthiæ vsum habet) numeres alias literas serie literarum naturali vsque ad A, hoc modo: E, F, G, A, percurres 4. extremitates. Ianuarius igitur à feria iiij. hoc est, à die Mercurij, incipit. Nam si litera E, Dominicam indicat, significabit litera F. diem Lunæ, siue feriam ij. litera G, diem Martis, hoc est, feriam iij. & litera A, feriam iiij. seu diem Mercurij.

DEINDE quia Calendis Februarij adscripta est litera D, ob secundam vocem [*dabit*] quæ Februario debetur; si ab eadem currente litera Dominicali E, numeres alias literas vsque ad D, hoc modo, E, F, G, A, B, C, D, percurrentur septem digitorum extremitates, ac propterea mensis Februarius initium sumit à feria vij. hoc est, à die Sabbati. Feria enim vij. Sabbatum appellari solet, sicut feria 1. Dominica.

RVRSVS quia mensis Martius incipit a litera Dominicali D, vt tertia vox [*Dominus*] denotat, estque tunc in vsu posterior litera Dominicalis D; pronunciabis, primum diem mensis Martij esse Dominicam, seu feriam 1.

POSTREMO quoniam Maius à litera B, incipit, quod ei quinta vox [*beabit*] respondeat, estq; in vsu tunc litera posterior D, Dominicalis; numerandum erit à D, vsque ad B, hoc ordine: D,E,F,G,A,B. Cum ergo sex extremitates digitorum percurrantur, erit primus dies Maij, dies Veneris, seu feria vj.

Quæ litera Dominicalis diei cuiusuis mensis proposito ascripta sit, & à qua feria idem ille dies denominandus sit.

IAM verò si à prima litera Dominicali cuiusuis mensis numeres serie naturali literas insequentes in digitorum articulis, (redeundo semper post G, ad A,) donec tot articulos percurreris, quot vnitates in numero cuiuslibet diei eodem mense propositi continentur, collocata erit vltima litera (quæ nimirum in vltimum articulum numeratum incidit) ad diem mensis propositum. Quare si rursus à litera Dominicali currente alias literas sequentes numeres, vsque ad literam diei proposito adscriptam, cognosces eodem modo feriam hebdomadæ, à qua propositus dies mensis nomen habet.

EXEMPLI causa. Eodem anno 1592. cuius literæ Dominicales sunt E, D, desiderat quis scire, quæ litera Dominicalis diei 22. Februarij, quo Cathedra S. Petri Antiochena celebrat̃ ab Ecclesia, apponatur, & quæ feria tunc sit. Quoniam vox [*dabit*] indicat literam D, Calẽdis Februarij apponi, numerandæ erunt in 22. articulis 22. literæ, sumpto initio à litera D, hoc modo: D,E,F,G, A,B,C,D,E,F,G, A,B,C,D,E, F,G,A,B, C, D. Vltima enim D, diei 22. Februarij adscribitur. Quocirca cum prior adhuc litera Dominicalis E, sit tunc in vsu, si numerabimus ab ea inclusiuè vsque ad D, has 7. literas, E, F, G, A, B, C, D, comperiemus diem propositum 22. Februarij esse feriam vij. hoc est, Sabbatum.

DEINDE sit inquirendum, quæ litera ad anniuersarium diem S. Matthiæ, qui in diem 24. Februarii incidit, ponatur, & quæ feria dies ille sit. Numera à prima litera mensis, nimirum à D, 24. literas, hoc ordine. D,E,F,G,A,B,C,D,E,F,G,A,B,C,D,E, F,G, A,B,C, D, E, F. Nam vltima F, diei 24. adscripta est. Sed quia tunc posterior iam litera D, vsurpanda est; si numeres ab ea vsque ad F, hoc modo, D, E, F, reperies festum diem S. Matthiæ, id est, diem 24. Februarij, qui verè tunc est 25. propter diem intercalarem adiectum, incidere in feriam iij. id est, in diem Martis.

Quo pacto feria inuestigetur mense Februario in anno bissextili post festũ S. Matthiæ.

EADEM ratione si in anno bissextili quocunque proponatur dies post festum S. Matthiæ, quærenda erit litera, quæ ei diei præfigitur, cuius numerus proximè minor est numero diei propositi: atq; per posteriorem literam Dominicalem feria inuestiganda. Vt si propositus sit dies 28. quærenda est litera diei 27. &c. quia dies 28. est in Calendario dies 27. propterea quod dies intercalatus, in Calendario descriptus non est.

AD extremum, sit inquirendum, in quam feriam dies anniuersarius S. Iacobi Apostoli, hoc est, dies 25. Iulij incidat. Quoniam septima vox [*Gratia*] monstrat literam G, Calendis Iulij adscribi, numerandæ erunt inde hę 25. literæ, G, A, B, C, D, E, F, G, A, B, C, D, E, F, G, A, B, C, D, E, F, G, A, B, C, quarum vltima C, diei 25. præfixa est. Si igitur a posteriori Litera Dominicali D, quæ tunc in vsu est, fiat numeratio vsque ad C, inuentam, hoc ordine, D, E, F, G, A, B, C, deprehendes festum diem S. Iacobi, hoc est, diem 25. Iulij, incidere in Sabbatum, siue in feriam vii.

CÆTERVM vt tam longam, ac molestam numerationem literarum vitemus, quando propositus dies procul abest a Calendis, vti licebit hac compendiaria via. Reijciantur 7. ex numero diei propositi, quoties fieri potest, hoc est, omnes hebdomadæ integræ: Et quot vnitates supersunt, tot literas a prima litera mensis numera inclusiuè. Vltimam enim diei proposito adscriptam esse comperies. Ratio huiusce rei est, quòd post diem 7. mensis cuiusuis & post 14. 21. & 28. repetitur eadem litera, quæ Calendis præfigitur. Veluti si datus sit dies 22. Februarij: quoniam abiectis 7. ter, superest 1. numerabimus solam literam D, Calendis adscriptum. Eadem enim litera apponitur diei 22. Rursus si propositus sit dies 24. Februarij, numerandę erunt hæ tres literæ D, E, F, quod abiectis 7. ter, supersint 3. Atque ita dices literam F, appositam esse diei 24. Sic reperies diei 28. Februarij adscriptam esse literam C, propterea quod abiectis 7. quater, nihil remanet, ac propterea die proximo post diem 28. litera D, repetitur. Quare antecedenti diei 28. præfixa erit litera C. Vel quia ex 28. abiectis 7. ter, supersunt 7. fit vt numeratis a prima litera mēsis D, septem hisce literis, D, E, F, G, A, B, C, reperias C, diei 28. præfigi. Denique si detur dies 25. Iulij; abiectis ter 7. supersunt 4. Quare si a prima mensis litera G, numerentur hæ 4. literæ, G, A, B, C, inuenies ad diem 25. positam esse literam C.

Compendiū inuentionis literæ cuicunq; diei mēsis propositi prę fixæ.

DE NONIS, IDIBVS, ET CALENDIS CAP. X.

PRIMVS dies cuiuslibet mensis à Calendis nomen accipit. Nam primo die Ianuarij dicere solemus, Calendis Ianuarij; primo die Februarij, Calendis Februarij, atque ita in cęteris. Alij autem omnes dies à Nonis, vel Idibus eiusdem mensis, vel à Calendis insequentis mensis notari solent: ita ut die, qui quatriduo abest inclusiuè a Nonis, Idibus, vel Calendis, (duobus nimirum diebus interpositis) dicendum sit, Quarto Nonas, Quarto Idus, & Quarto Calendas, hoc est, quarto die ante Nonas, Idus, vel Calendas inclusiuè.

Primum diē mēsis cuiuslibet dici Calendas, alios autem à Nonis, Idibus eiusdem mensis, vel à Calendis mensis insequentis denominari.

VT

VT autem quemcumque diem mensis propositi rite denominare scias a Nonis, Idibus, vel Calendis, diligenter memoriæ mandandi sunt dies, in quos Nonæ, atque Idus cuiuslibet mensis incidunt. Hi autem facile ex numero Nonarum, atque Iduum cuiusque mensis cōprehendi possunt. Vt quia hi quatuor menses, Martius Maius, Iulius, October, habent sex Nonas, alij autem octo menses, Ianuarius, Februarius, Aprilis, Iunius, Augustus, September, Nouember, December, quatuor duntaxat, cadent Nonæ in prioribus 4. mensibus in diē 7. in posterioribus verò 8. in diem 5. Numero enim Nonarum adijciendus est primus dies, qui non a Nonis, sed a Calendis nomen sumit, vt dies habeatur Nonarum. Quia verò singuli menses habent octo Idus; si diei Nonarum addantur 8. incident Idus priorum 4. mensium in 15. diem, posteriorum verò 8. in diem 13. Atque ad memoriam iuuandam hi duo versiculi conditi sunt.

Quot Nonas, ac Idus quilibet mēsis habeat, & in quem diem incidant Nonæ, atq; Idus quonis mēse.

Maius sex Nonas, October, Iulius, & Mars:
Quatuor at reliqui: Dabit Idus quilibet octo.

Hoc est, Martius, Maius, Iulius, & October habent sex Nonas, reliqui verò 8. menses, quatuor tantum: omnes autem menses, Idus continent octo.

ITAQVE antequam diem cuiusuis mensis propositum a Nonis, vel Idibus, Calendisue denomines, vide prius, num mensis ille sit vnus ex 4. prioribus, nec ne. Si enim ex illis est, & dies propositus est septimus, appellabis diem illum, Nonas eius mensis: Si verò datus dies est quintusdecimus, dices eum, Idus eiusdē mensis. Quòd si dies oblatus est ante diem septimum, vel post, ante tamen quintumdecimū diem, detrahe eius numerum, dempta prius vnitate, (numerum videlicet eius diei, qui propositum diem antecedit in Calendario) ex 7. vel 15. & reliquum numerum denomina à Nonis, vel Idibus, prout dies propositus fuerit ante diem 7. vel ante 15. At si datus dies quintumdecimum diem consequitur, subtrahe eius numerū, dempta prius vnitate, (numerum scilicet eius diei, qui in Calendario diem datum proximè anteit) ex numero dierum totius mensis propositi, si tamen prius vnitatem addideris ad mensis dies, (nimirum primum insequētis mensis diem, in quem eius Calendæ incidunt) & numerum reliquum a Calendis mensis insequentis denomina.

Quo pacto dies mensium à Nonis, Idibus, & Calēdis denominari debeant.

EADEM hæc in posterioribus 8. mensibus seruabis omnino, dummodo pro 7. die Nonarum, & 15. Iduum, sumas diem 5. & 13. in quos videlicet dies, Nonæ atque Idus illorum mensium incidunt.

EXEMPLI gratia. Designandus sit dies 3. Martij, qui Nonas diei 7. antecedit. Deme 2. (numerum videlicet vnitate minorem numero diei 3. propositi) ex 7. remanent 5. Dices ergo die 3. Quinto Nonas Martij, hoc est, quinto die ante Nonas inclusiue.

RVRSVS detur dies 10. eiusdem mensis. Quia idus cadunt in 15.

diem

diem Martij, & dies 10. propositus est post Nonas; detrahe 9. ex 15. vt reliqua fiant 6. Dices igitur die 10. Sexto Idus Martij.

PRÆTEREA offeratur dies 23. Iunij. Quoniam Idus præterierunt, & Calendæ Iulij insequentis incidunt in diem 31. a Calendis Iunij numeratum, (quod Iunius habeat dies 30.) auferemus 22. ex 31. vt relinquantur 9. Die igitur 23. Iunij dicendum est, Nono Calendas Iulij.

SIT denique datus dies 10. Augusti. Quia Nonæ præterierunt, Idus vero in diem 13. incidunt; si 9. ex 13. demantur, remanebunt 4. Dices ergo tunc, Quarto Idus Augusti.

ADVERTE tamen, quando numerus reliquus est 2. non esse dicendum, Secundo Nonas, vel Idus, vel Calendas, sed Pridie Nonas, vel Idus, vel Calendas.

IAM verò si dies proponatur à Nonis, vel Idibus alicuius mensis, aut à Calendis mensis subsequentis denominatus, velimusque scire, quotus dies mensis is sit; detrahendus erit numerus denominationis, minus vno, ex numero diei, in quem Nonæ cadunt, vel Idus, vel Calendæ insequentis mensis, prout dies denominatus erit à Nonis, vel Idibus, aut Calendis. Reliquus enim numerus dabit diem mensis, qui quæritur.

Quo modo ex Nonis, Idibus, & Calẽdis, dies mẽsium cognoscantur.

VERBI gratia. Scriptæ sint literæ quædam Quinto Idus Ianuarij. Quoniam Idus Ianuarij in diem 13. incidunt, demendus erit numerus 4. (vnitate scilicet minor numero Quinti Idus) ex 13. vt reliqua sint 9. Fuit ergo dies ille, quo literæ scriptæ sunt, dies 9. Ianuarij.

ITEM, datæ sint aliæ literæ Pridie Nonas Octobris. Quoniam Nonæ Octobris cadunt in diem 7. auferemus 1. (numerum scilicet vnitate minorem numero secundi Nonas, qui Pridie profertur) ex 7. relinqueturque dies 6. Octobris.

POSTREMO scriptæ sint aliæ literæ Decimooctauo Calendas Iulij, qui dies in mense Iunio existit. Quia Calendæ Iulij cadunt in diem 31. à Calendis Iunij numeratum, cum Iunius habeat dies 30. si detrahantur 17. ex 31. supersunt 14. Literę ergo illæ scriptæ sunt die 14. Iunij, proximo videlicet die post Idus.

DE INDICTIONE CAP XI.

INDICTIO est reuolutio 15. annorum ab 1. vsque ad 15. qua reuolutione finita, iterum ad 1. reditur. Et quoniam frequens vsus est Indictionis in bullis Pontificijs, ac diplomatibus, alijsque scripturis publicis, non abs re erit, paucis docere, qua via cuiuslibet anni Indictio reperiri possit: quod hac ratione fiet.

Indictio. quid.

IN extremitatibus trium digitorum sinistrę manus disponendi sunt

primùm

Collocatio annorum centesimorũ in manu, ad Indictionem peruestigandam.

primũ anni centesimi hoc modo. In Pollice ponatur 0. In Indice 100. in Medio 200. Rursus in Pollice 300. in Indice 400. in Medio 500. in Pollice 600. &c. Magno autẽ numero cẽtesimorũ annorũ proposito, ita sedẽ eius centesimi expedite reperies. Reijce 3. ex numero centesimi propositi, quoties fieri potest: quod facile fiet, si figuras numerum centesimum exprimentes in vnam summam ordine colligas, reiectis semper 3. quemadmodum apud Arithmeticos reijci solent 9. in probatione nouenaria. Si namque post abiectionem 3. reliquo numero adijcias 1. & ex hac summa, si maior fuerit quam 3. abijcias rursus 3. collocandus erit annus centesimus in eo articulo, quem vltimus numerus procreatus, qui nunquam maior erit, quam 3. indicat. Verbi gratia, si datus sit annus 4716. Ex 47. numero centesimorum annorum, reiectis 3. remanent 2. (Reiectio hæc ita fiet. Abiectis 3. ex figura 4. manet 1. qua addita ad figuram 7. fiunt 8. & abiectis 3. relinquuntur 2.) quibus si adijcias 1. fient 3. In tertio igitur digito, id est, in Medio locandus erit annus 4700. Item datus sit annus 1589. abiectis 3. ex 15. numero centesimorum, remanet 0. Addita 1. fit 1. Igitur in primo digito, videlicet in Indice, annus 1500. ponendus est.

Dispositio trium Indictionum in manu, ad Indictionem cuiusuis anni inquirendã.

DEINDE in eisdem tribus extremitatibus reponendi sunt tres numeri trium Indictionum, hac ratione. Quia CHRISTVS Dominus natus est post annum 3. Indictionis, ponetur Indictio 3. in Pollice, vbi scilicet locatus est annus 0. id est, annus Ortum CHRISTI proxime antecedens. Et quoniam cyclus 15. annorum Indictionis in centum annis sexies cõtinetur, & supersunt 10. si addemus 10. ad 3. conficietur Indictio 13. in secundo collocanda digito. Additis rursus 10. ad proximam Indictionem 13. colligitur summa 23. à qua si reijcietur cyclus Indictionis, hoc est, anni 15. supererit Indictio 8. locanda in tertio digito. Atque hæ Indictiones illis annis centesimis debentur, qui in illis digitorum extremis, ex superiore dispositione, collocantur. Hi autem tres numeri Indictionum, quas in digitorum extremis statuimus, hoc versiculo comprehenduntur.

Indictiones omnium centesimorum annorum quæ sint.

Da tria primo, alij tredecim, deinde octo sequantur.

Hoc enim carmine indicatur primo digito tribui 3. secundo 13. & tertio 8.

Indictio cuiusuis anni quo pacto reperiatur.

IAM si Indictioni cuiusuis centesimi anni, quæ collocata est in eo articulo, in quo ille centesimus est constitutus, adijcias annos expansos post eum centesimum datos, atque ex summa abijcias 15. quoties fieri potest, procreabis Indictionem anni propositi.

EXEMPLI gratia. Datus sit annus 1589. Quoniam annus 1500. in Pollicem cadit, siue in primum digitum, (quod reiectis 3. ex 15. numero annorum centesimorum, supersit 0. & addita 1. fiat 1.) conueniet anno 1500. Indictio 3. in eodem Pollice constituta. Ad quam si adijciantur anni expansi 89. & ex summa 92. reijciantur 15. reliqua

fiet

fiet Indictio 2. anni 1589.

RVRSVS proposito anno 4716. qui in digitum Medium, siue tertium, cadit, (quod reiectis 3. ex 47. numero annorum centesimorum, reliqua sint 2. quibus si addatur 1. fiunt 3.) vbi collocata est Indictio 8. Cui si anni 16. expansi addantur, colligetur summa 24. & ex hac reiecto Cyclo 15. annorum Indictionis, superest Indictio 9. anni 4716. propositi. Atque ita de cęteris.

PRIMA TABELLA annorum centesimorum.

4200	Et sic in infinitum.	
3900	4000	4100
3600	3700	3800
3300	3400	3500
3000	3100	3200
2700	2800	2900
2400	2500	2600
2100	2200	2300
1800	1900	2000
1500	1600	1700
1200	1300	1400
900	1000	1100
600	700	800
300	400	500
0	100	200

SECVNDA TABELLA Indictionum.

3	13	8
4	14	9
5	15	10
6	1	11
7	2	12
8	3	13
9	4	14
10	5	15
11	6	1
12	7	2
13	8	3
14	9	4
15	10	5
1	11	6
2	12	7
3	13	8

TERTIA TABELLA annorum expansorum.

1	16	31	46	61	76	91
2	17	32	47	62	77	92
3	18	33	48	63	78	93
4	19	34	49	64	79	94
5	20	35	50	65	80	95
6	21	36	51	66	81	96
7	22	37	52	67	82	97
8	23	38	53	68	83	98
9	24	39	54	69	84	99
10	25	40	55	70	85	100
11	26	41	56	71	86	
12	27	42	57	72	87	
13	28	43	58	73	88	
14	29	44	59	74	89	
15	30	45	60	75	90	

Constructio, & vsus triplicis tabellę ad Indictionem inueniendā.

EX triplici tabella Indictionem expeditissime ita reperiemus. In prima tabella annorum centesimorum, qui ordine se mutuo consequentes terni progrediuntur in infinitum, vt eosdem in trium digitorum extremitatibus disposuimus, sumatur centesimus annus proximè elapsus, & in tertia tabella inter annos expansos, annus propositus. Illico enim in angulo communi secunda tabella Indictionum offeret Indictionē propositi anni. Quòd si annus datus sit ex cētesimis quispiam, inuenies eius Indictionem in prima linea sub annis centesimis, vbi descriptę sunt tres Indictiones, 3. 13. 8. quas in extremis trium digitorum collocandas esse diximus. Exempli gratia. Anno 2500. erit Indictio 13. cum hæc in prima linea sub anno 2500. existat. Anno vero 1589. inuenies Indictionem 2. in angulo communi annorum 1500. & 89. atque ita de aliis.

Inuentio Indictionis per præcepta Arithmeticas.

INDICTIONEM quoque per Arithmetices præcepta facile inueniemus, si annis Domini adijciemus 3. numerumque collectum per 15. diuidemus. Numerus enim ex diuisione reliquus erit Indictio quæsita: aut si nihil supersit, Indictio quæsita erit 15. Vt si Indictio quæratur anno 1589. Additis 3. & numero conflato 1592. per 15. diuiso, superest numerus 2. pro Indictione anni 1589. Rursus si Indictio anni 3462. desideretur. Additis 3. ad annos 3462. diuidatur collectus numerus 3465. per 15. Supererit enim 0. Igitur Indictio anni 3462. erit 15. Eadem in reliquis ratio seruanda est.

DE LOCO SOLIS IN ZODIACO
CAP. XII.

In quod signum Sol quolibet mēse ingrediatur.

VT scias, quonam in signo, & gradu Zodiaci, plus minus, Sol quotidie commoretur, nosse primo loco oportet, in quod signum quolibet mense Sol ingrediatur. Pro qua re ediscendi sunt duo hi versus ab Astronomis olim compositi.

Sunt Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo,
Libraq;, Scorpius, Arcitenens, Caper, Amphora, Pisces.

Hæc enim duodecim signa eodem ordine 12. mensibus anni, sumpto principio à Martio, conueniunt. Primum etenim signum, id est, Arietē, ingreditur Sol mense Martio: secundum, quod est Taurus, mense Aprili: atque ita deinceps: ita vt vndecimum, nimirum Amphorā, siue Aquarium, mense Ianuario, qui vndecimus est à Martio, ingrediatur: Et mense Februario Pisces, siue duodecimum signum.

DEINDE discendum est, quo die mensis Sol in signum ei tributum mensi ingrediatur. Quod vt memoria facilius comprehendi possit, hi alij duo versus excogitati sunt.

Inclyta

Inclyta Laus Iustis Impenditur: Hæresis Horret.
Firmaq; Facta Fides Felici Gaudet Honore.

Nam 12. voces horum versuum 12. mensibus anni eodem ordine respondent, initio tamen facto à Ianuario, ita vt prima vox (*Inclyta*) tribuatur Ianuario: secunda (*Laus*) Februario, & sic deinceps.

IGITVR vt diem habeas, quo Sol in signum proprij mensis intret, vide, quota sit in alphabeto prima litera eius vocis, quæ proposito mensi respondet. Si enim tot vnitates, quotum ea litera locum in alphabeto occupat, ex 30. subtrahas, reliquus fiet numerus illius diei, quo Sol signum eius mensis ingreditur.

Quo pacto dies introitus Solis in signum cuiuslibet mensis cognoscatur.

VELVTI si scire cupias, quo die mensis Martij Sol signum Arietis introeat: quoniam Martio, tertio mēsi, tribuenda est vox tertia, (*Iustis*) cuius prima litera I, nona est in alphabeto; detrahemus 9. ex 30. vt relinquantur 21. Die ergo 21. Martij Sol principium Arietis tenebit.

SIC, si velim scire, quo die Nouembris Sol intret signum Arcitenentis, seu Sagittarij: quia Nouembri, vndecimo mensi, respondet vndecima vox (*Gaudet*) cuius litera prima G, septima est inter alphabeti literas; auferenda erunt 7. ex 30. vt dies 23. Nouembris fiat reliquus, quo Sol Sagittarium ingreditur.

QVOD si easdem vnitates, quas prima litera vocis cuiusuis mensis offert, adijcias ad numerum propositi diei eiusdem mensis, colliges numerum, qui indicabit, quo in gradu signi Sol existat eo die: ea tamen lege, vt si numerus collectus minor fuerit, quàm 30. gradus inuentus referatur ad signum antecedentis mensis; quòd tunc Sol nondum ad proprium signum propositi mensis peruenerit. Si verò idem numerus maior, quàm 30. fuerit, in eo gradu signi proprij mensis dicas Solem commorari, qui relinquitur, si 30. abiiciantur ex numero conflato: Si denique summa confecta fuerit omnino 30. pronuncies Solem tenere vel gradum 30. signi antecedentis mensis, vel principium signi proprij mensis.

Qua ratione gradus Zodaici reperiatur, in quo Sol quolibet die existit.

VERBI gratia. Si quis scire desideret, vbi Sol die 10. Aprilis existat: addat 9. propter primam literam I, quartæ vocis (*Impenditur*) quæ quarto mensi, id est, Aprili debetur; addat, inquam, 9. ad 10. diem propositum: vt efficiat 19. qui numerus minor est, quàm 30. Nondum ergo Sol signum Tauri, quod Aprili tribuitur, ingressus est, sed in Gradu 19. Arietis, signi videlicet antecedentis mensis Martij, versatur.

RVRSVS optet quispiam cognoscere, in quo gradu versetur Sol die 27. Septembris, qui mensis nonus est, ac propterea nona vox (*Fides*) ei tribuenda, cuius prima litera F, sextum locum inter literas alphabeti occupat. Si igitur addam 6. ad diem 27. propositum, efficiam 33. numerum maiorem, quàm 30. Ex quo intelligam, Solem iam ingressum esse Libram, signum scilicet mensis Septembris. Ablatis autem 30. ex 33. superest 3. gradus Libræ, in quo Sol tunc existet.

POSTREMO si cupias nosse, Vbi Sol die 22. Maij moretur:

quoniam Maio, quinto mensi, respondet vox. (*Hæresis*) cuius prima litera H, octaua est in alphabeto. Additis 8. ad diem 22. conficitur summa 30. Sol ergo die 22. Maij versabitur in gradu 30. Tauri, hoc est, in principio Geminorum.

ETSI autem hac ratione non omnino verus locus Solis cognosci potest, tum propter annos bissextiles, atque communes, tum quia Sol non prorsus vnum gradum quotidie in Zodiaco peragrat; vix tamen error committetur dimidiati gradus, vel ad summum vnius: ita vt, plus minus, verum Solis locum assequamur; tam certò videlicet, atque explorate, vt tutò eo possimus vti in vsu eorum horologiorum, in quibus ad horas cognoscendas necesse est, locum Solis in Zodiaco habere perspectum. Quod etiam ad vsum aliorum instrumentorum, quibus Astronomi vtuntur, requiritur.

DE LOCO LVNAE IN ZODIACO, & quot horis noctu luceat.

CAP. XIII.

Quo in loco Zodiaci Luna existat quolibet die proposito.

QVEM locum Zodiaci Luna quolibet die proposito occupet, hoc est, in quo signo, & gradu existat, plus minus, colligunt Computistæ hoc ferè modo. Ætatem Lunæ in Calendario inuentam, addita prius vnitate, (propterea quòd Luna plerunque vno die citius cum Sole coniungitur, quam Epactis monstratur: ac proinde cum Epacta quælibet indicat Lunam dierum, verbi gratia, 16. meritò eandem in cælo dicemus esse dierum 17.) duplicant, numerumq; procreatum per 5. partiuntur. Quotiens enim numerus indicabit, quot signis integris Luna à Sole secundum successionem signorum distet: Vnitates autem reliquæ, si quæ sunt, dabunt quintas partes vnius signi, (ita vt pro singulis vnitatibus senos gradus accipiant,) quibus vltra signa integra Luna à Sole abest, secundum eandem successionem signorum.

EXEMPLI gratia, Anno 1588. Die 7. Decembris Luna inuenietur habere dies 18. Verius autem continebit tunc dies 19. Duplica igitur 19. & numerum procreatum 38. partire per 5. Quotiens erit 7. & reliquæ vnitates 3. Aberit ergo tunc Luna à Sole septem signis, & insuper 18. gradibus, id est, tribus quintis partibus vnius signi. Cum igitur die 7. Decembris Sol teneat gradum 15. Sagittarij, vt ex capite superiori patet; si post Sagittarium numeremus septem signa, Capricornum, Aquarium, Pisces, Arietem, Taurum, Geminos, Cancrum, distabit gradus 15. Cancri à loco Solis, hoc est, à gradu 15. Sagittarij, septem signis: Et si adijciamus alios 18. gradus, repe-

riemus

riemus Lunam tunc ferè occupare gradum 3. Leonis.

HAC regula disces, Lunam in primo aspectu quadrato, cum scilicet est dierum $7\frac{1}{2}$. abesse à Sole tribus signis: in plenilunio autem, cum habet ferme dies 15 distare Lunam sex signis à Sole: In secundo denique quadrato aspectu, cum ferè est dierum $22\frac{1}{2}$. recessisse Lunã à Sole, nouem signis. Nam bis $7\frac{1}{2}$. faciunt 15. quibus diuisis per 5. producuntur 3. signa. Item bis 15. efficiunt 30. quibus diuisis per 5. procreantur 6. signa. Denique bis $22\frac{1}{2}$. sunt 45. quibus diuisis per 5. exeunt 9. signa.

EVNDEM locum Lunæ in Zodiaco ita quoque inuestigare poterimus. Quoniam Luna mouetur ab occasu in ortum motu medio, Grad. 13. ferè, vt ex Theoricis patet; si ætatem Lunæ multiplicemus p 13. procreatumque numerum per 30. partiamur, indicabit Quotiens numerum signorum, quibus Luna secundum successionem signorum distat à loco, vbi in Nouilunio erat: Reliquus autem numerus dabit gradus. Inuento ergo loco Solis tempore illius Nouilunij, reperies facile locum Lunæ. Alia inuentio loci Lunæ in Zodiaco.

VT die 7. Decembris anni 1588. Luna habet dies 19. qui multiplicati per 13. efficiunt 247. gradus, hoc est, signa 8. & grad. 7. Cum ergo die 19. Nouembris, quo Nouilunium factum est, Sol, ac proinde & Luna extiterit in grad. 26. Scorpij, existet die 7. Decembris Luna in 3. gradu fermè Leonis, hoc est, distabit signis 8. grad. 7. ferè, à grad. 26. Scorpij.

PER hanc etiam regulam disces Lunam in Plenilunio abesse 6. signis à Sole: In primo autem quadrato aspectu, signis 3. & in secundo, signis 9. Nam multiplicatis 15. per 13. fiunt 195. gradus, hoc est, signa 6. & grad. 15. Cum ergo Sol confecerit grad. 15. à Nouilunio vsque ad Plenilunium, aberit Luna à Sole signis 6. In primo autem quadrato aspectu, si dies $7\frac{1}{2}$. ducantur in 13. fiunt grad. $97\frac{1}{2}$. hoc est, signa 3. & grad. $7\frac{1}{2}$. Cum igitur Sol à Nouilunio ad primum quadratum aspectum vsque confecerit grad. $7\frac{1}{2}$. distabit Luna à Sole signis 3. In secundo denique aspectu quadrato, si ducantur dies $22\frac{1}{2}$ in 13. procreantur gradus $292\frac{1}{2}$. hoc est, signa 9. & grad. $22\frac{1}{2}$. Quare cum Sol à Nouilunio vsque ad secundum aspectum quadratum confecerit ferè grad. $22\frac{1}{2}$. aberit Luna à Sole signis 9.

IAM vero quanto tempore Luna noctu luceat, Computistæ ita ferè cognoscunt. Ætatem Lunæ inuentam, (addita quoque prius vnitate,) si maior non sit, quam 15. dierum; Vel eius complementũ ad 30. si maior fuerit, quam 15. multiplicant per 4. numerumque genitum partiuntur per 5. Quotiens enim indicabit horas inæquales, & reliquæ vnitates, si quæ sint, quintas partes vnius horæ, quibus Luna lucet: quæ quidem horæ post occasum Solis numerandæ sunt, quãdo Plenilunium nondum aduenit: post Plenilunium vero eædem numerãdæ sunt ante Solis exortum: adeo vt Luna crescente, fulsio eius sit vespertina; matutina autem, eadem decrescente. Quanto tempore Luna noctu luceat.

ALIO

ALIO quoque modo idem tempus explorant hac ratione. Ætatem Lunæ, quam diximus, si maior non est, quam 15. vel si maior est, eius complementum ad 30. multiplicant per 5. & productum numerum per 6. partiuntur. Quotiens enim rursus dabit horas inæquales, & reliquæ vnitates, quintas partes vnius horæ. Prior tamen regula dat tẽpus fulsionis Lunæ paulò minus, quam posterior: quia hæc includit motum Lunæ, quo interim ab occasu in ortum progreditur; illa verò eundem excludit: perinde ac si solo primo motu ferretur ab ortu in occasum.

VERBI gratia. Anno 1588. Die 7. Decembris reperietur ætas Lunæ dierum 18. & addita vnitate, dierum 19. Complementum eius ad 30. est 11. quo numero multiplicato per 4. numeroque producto 44. diuiso per 5. fit Quotiens $8\frac{4}{5}$. Tot ergo horis inæqualibus, hoc est, octo duodecimis partibus totius noctis, & insuper $\frac{4}{5}$. vnius partis duodecimæ, Luna ea nocte lucebit ante ortum Solis. Quod si posteriori regula idem quæratur, multiplicabimus 11. per 5. & productum numerum 55. per 6. partiemur. Quotiens enim numerus $9\frac{1}{6}$. indicabit horas inæquales fulsionis Lunæ: quod tempus illo priore paulò maius est, ob eam, quam diximus, causam.

PRIORI porrò regula comperies, Lunã in Plenilunio lucere 12. horis inæqualibus, hoc est, tota nocte. In vtroque quadrato aspectu, 6. horis, id est, dimidiata nocte. Cum Luna dies 5. vel 25. habet, horis 4. id est, tertia parte noctis. Denique cum Luna est 4. aut 26. dierum, horis 3. siue quarta noctis parte.

ITAQVE cognita magnitudine noctis propositæ, si ea in 12. partes æquales distribuatur, cognoscentur quoque horæ æquales, quibus Luna lucet. Vt quoniam die 7. Decembris nox continet Hor. 14. Min. 55. ferè, lucetque tum Luna ex posteriori regula, horis $9\frac{1}{6}$. inæqualibus; complectitur autem pars duodecima noctis Hor. 1. Min. $14\frac{7}{12}$. comprehendent $\frac{9}{12}$ noctis, & $\frac{1}{6}$ vnius partis duodecimę, horas ferme 11. æquales, & paulo amplius, quibus Luna tunc lucebit.

Locus Lunæ in Zodiaco, & tempus eius fulsionis, quare non ad vnguem per regulas, quas diximus, reperiatur.

MVLTAS autem ob causas neque locus Lunę in Zodiaco, neq; tempus eius fulsionis, per hasce regulas, ad vnguem reperitur: tum quia Minuta in ijs negliguntur, & Luna non æquabiliter sub Zodiaco fertur; ex quo necessario error aliquis in eius loco inuestigando committitur: tum etiam, quia tempus fulsionis Lunæ augetur, cum ipsa suo motu velox est, & Septentrionalis; diminuitur autem, cum tarda est, ac Meridionalis: vt propterea in eo tempore inquirendo necessario a vero aberretur. Huc accedit, quòd neque ætas Lunæ exquisitè per Epactas reperitur, neque locus Solis in Zodiaco: quæ res aliquot graduum errorem inducat necesse est. Satis est, per has regulas reperiri, plus minus, signum, in quo Luna die proposito existat, etiamsi interdum aliquot gradibus à vero eius loco, ob eas, quas diximus, causas, aberremus.

TERTII LIBRI FINIS.

CANDIDO LECTORI.

HABES Candide lector refutationes Mæstlini cauillationum, cum Computo Ecclesiastico per articulos digitorum. Quibus in rebus si tuæ satisfecimus expectationi, est quod DEO IMMORTALI, ad gloriam cuius hæc omnia referuntur, gratias agas, agnoscas etiam magnam HIERONYMI SPINVLÆ Genuensis, alterius quondam HIERONYMI BRVNORIS filij, in hoc ipso opere edendo liberalitatem; qui cum ex ea sit familia, quæ doctrinarum semper fuit, doctorumq; hominum amantissima, maiorum suorum gloriam pari etiam cum studio, consimilique laude persequitur. VALE.

REGESTVM.

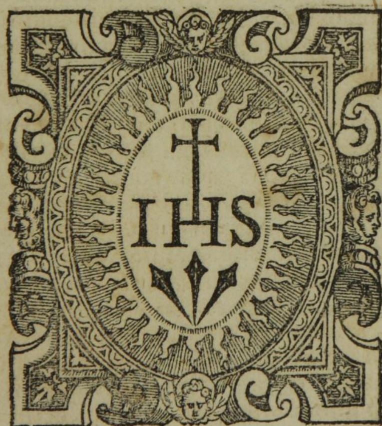
a b c d e f g h i k

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Sf Tt Vu Xx Yy Zz.

Aaa Bbb Ccc Ddd.

Omnes sunt duerni.

ROMAE, Apud Sanctium, & Soc.

M. D. LXXXVIII.